БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 128 (683) | Събота, 2 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Сеитбата в окръга завърши

Една важна и голяма задача в нашия окръг се изпълни. Сеитбата на есенните култури приключи успешно. В борбата за бързото и висококачествено засяване на есенниците, много ръководители на ТКЗС, механизатори и кооператори проявиха високо съзнание, упоритост и воля в освобождаването на площите от пролетниците, в подготвянето на площите за сеитба и в сеитбата.

Първи в окръга завършиха сеитбената кампания кооперативните стопанства в селата: Алфатар, Алеково, Срацимир и в градовете: Тутракан и Дулово.

КРАЧКА КЪМ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА 1964 ГОДИНА

„Трябва да изпълним предсрочно годишния си план!" — това беше мисълта, която изцяло владееше работниците от ТПК „Инвалид" — Силистра. Десет месеца минаха неусетно в надпревара за повече продукция, за повишаване на качеството. Тези две задачи можаха да се решат само с получаването на повече знания, добити чрез изучаването опита на първенците. Всеки ден се научаваше нещо ново, всеки ден сръчността и умението се увеличаваха. Едновременно с тях пълзеше нагоре и кривата на диаграмата, сочеща произведената продукция. Изнизаните месеци носеха все по-високо изпълнение на нормите И ето сега победата се усмихна на три отдела на кооперацията. Защото техните колективи се оказаха най-упорити в преследването на целта. Годишният план е изпълнен 60 дни предсрочно.

Бригадата на Монка Жекова от отдела за детска конфекция при план за годината 115 000 лева отчете 124 000 лева. За останалите два месеца те ще дадат продукция за още 20 000 лева. Качеството на готовите дрехи е само отлично. Както подобава на една бригада, бореща се за званието „Бригада за комунистически труд", изучаването опита на първенците е постоянна, несменяема задача. Ето защо Еленка Тончева и Йорданка Хотнова така упорито се учеха от бригадирката си и изпълниха нормите си съответно 139 и 118 на сто. Цялата бригада изпълнява трудовите си норми средно 166 на сто.

Наглед тихата и спокойна работа на часовникарите не предполага преизпълнение на плановете. Но за изтеклите десет месеца те доказаха противното, изпълнявайки годишния си план, като извършиха работа не за предвидените 6 000 лева, а за 6 115 лв. А колективът на печатарите в пионерския дом достигна 5 162 лева срещу 3 000 лв по план.

Тези успехи на трите отдела вляха нови сили в работещите у тях. Сега ръцете се движат по-бързо, по-сръчно. Новата година дойде за тях много рано, но нали това е гаранция за преизпълнение на поставените задачи през нея.

Благовест ПАНТЕЛЕЕВ

В ЧЕСТ НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

С изпълнени планове и обещания!

НОРМАЛЕН ТРАНСПОРТ ПРИ ЗИМНИ УСЛОВИЯ

Превозването на стоки, материали, промишлени и селскостопански произведения на нашия окръг, в решаваща степен се извършва от автотранспорта, на който се падат над 60 процента от извозените товари. Ето защо наред с грижите за образцово поддържане на машините, необходимо е да се полагат такива и за шосетата. Тяхното състояние се влошава особено много при зимни условия. Географското положение на нашия окръг предполага почти всяка година обилни снеговалежи. Те неведнъж са се оказвали фатални за връзката ни с другите части на страната.

Окръжното пътно управление в Силистра е единственият местен орган, който се грижи и ръководи експлоатацията на пътищата в окръга. Всяка година, преди настъпването на зимния сезон са били вземани мерки за осигуряване на нормален транспорт. Но предната тежка и упорита зима откри много недостатъци в работата на управлението и борбата с нея му костваше не малко труд. Ето защо, на базата на опита, натрупан от миналата година, тази есен се набелязват редица мерки.

От София е пристигнала инструкция за подготвяне на пътищата за зимата. Тя вече е изпратена по районите на окръга, където трябва да се разучи подробно. От Управлението са спуснати и разяснения по нея, които предвиждат конкретни мероприятия, дати и срокове за изпълнението им. Много от купчините сгур и пясък край шосетата вече са използвани за опесъчаване. Необходимо е те да бъдат възстановени и направени нови с табелки над тях. С цел да се избегне заледяването на участъци от шосетата, всички застрашени места трябва да се отводнят. Където няма залесяване, пътните платна да бъдат ограничени.

Основен въпрос за обезпечаването на нормален транспорт през зимата е този за машините, с които ще се разчистват пътищата. Окръжното пътно управление тази година ще осигури 14 железни снегорини-пеперуди. Като влекачи ще се използват трактори ДТ-54, голям брой от които ще се получат от кооперативните стопанства. От същите ще се вземат и 10 дървени снегорини. Освен тях РПС—Силистра и Тутракан ще дадат няколко тежки верижни машини С-80 и С-100 с булдозерни и терасирани уредби. След осигуряването на необходимата техника, нужно е да се изработи подробен план за всяка една машина с водача й, за да се знае предварително на кое шосе и от кой до кой километър ще работи тя. Тежките снегорини ще бъдат изпратени на най-застрашените участъци. Във връзка с това трябва да се напомни и постановление № 72, съгласно което всички товарни коли са длъжни да работят два дни по подготовката за зимата. Нека то да се помни от ръководителите на стопанства и предприятия, които веднага след поискването да изпратят автомашини в помощ на Пътно управление.

Голям дял от борбата със зимата ще падне на плещите и на кооперативните стопанства. През миналата година, те чакаха от управлението да разчисти междуселските пътища, а сега сами ще вършат това. Всеки кооператив трябва да има определен трактор за разриване. Ако в момента, когато има нужда от него, той се окаже повреден, да се изпрати друг на негово място. За водачи да се назначат най-добрите и съзнателни трактористи. Пътните участъци, които обикновено се засипват да се оградят с подръчни материали като стъбла от слънчоглед, царевица, сухи клони и други. ТКЗС сами да ги направят без да чакат помощта на горско стопанство. Една от причините за пречки по пътищата е правенето на различни купи от селскостопанска продукция близо до шосетата. Където има такива, незабавно да се преместят преди падането на първия сняг. Окръжното пътно управление съвместно с ОНС ще изпрати писма до ТКЗС за осигуряване на хора за чистене на снега. Нека кооперативите отсега организират оперативни групи и им набавят необходимите инструменти. Специално се обръща внимание на председателите на ТКЗС и главните инженери да пускат веднага при нужда определените им трактори и снегорини.

Подготовката за осигуряване на редовен транспорт трябва да се извършва още сега и в ДАП — Силистра. Необходимо е на първо място да се направи основен преглед на машините и в кратък срок да се отстранят констатираните технически повреди. Всяка автомашина да бъде снабдена с лопати, вериги за гумите, сандъче с пясък и други средства, необходими за осигуряване движението им при заснежени пътища. Техническата работилница да бъде в постоянна готовност за бързо и качествено ремонтиране на повредените моторни средства.

С наближаването на зимата се изостря и въпросът за транспорта през нея. Задължение на партийните и комсомолски организации е да упражнят навреме необходимия контрол по готовността на предприятията и стопанствата за безаварийно движение. В моментите на силни снеговалежи да мобилизират трудещите се от ТКЗС и предприятията за бързо и качествено разчистване на пътищата. Да не забравяме трудностите от миналата година и да вложим всички сили за реализиране на набелязаните мероприятия.

Тържествени събрания в чест на Великия октомври

ДИП „ДОБРУДЖА". Преди няколко дни в салона на ДИП „Добруджа" в Силистра се състоя тържествено събрание, посветено на 46-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. За значението на тази славна годишнина говори на събранието директорът на предприятието Марин Русев. Той изтъкна радостния факт, че в чест на празника колективът на ДИП „Добруджа" разгръща благородно социалистическо съревнование.

На събранието бяха отчетени и резултатите от съревнованието за третото тримесечие и деветмесечието. На първо място е бригадата на Минко Николов, която има изпълнение на производствения си план за тримесечието в натура 102.7 на сто и по качество 99.3 на сто.

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ". Събрание в чест на Великия октомври се състоя на 31 октомври тази година и в силистренския промкомбинат „Текстил". Доклад прочете другарката Здравка Данева. Възпитаниците от детската градина „Юрий Гагарин", над която предприятието е поело шефство, изнесоха пред присъствуващите на тържеството литературно-музикална програма.

Наторяването не спира нито ден

Оживено е тези дни в кооперативните блокове в с. Ножарево. Всички стопани бързат да приключат наред с другата работа и есенното наторяване преди започването на дъждовете. Наторяването се извършва преди всичко със суперфосфат. Всеки се стреми да се спазват най-внимателно агротехническите изисквания, като се хвърля по 16-20 кг изкуствен тор на декар.

До преди седмица, кооперативът имаше наторена вече над 3 000 дка земя. Благодарение на нестихващия ентусиазъм на хората от бригадата на Халид Хюсеинов в дните пред Празника на Октомврийската революция и останалите 3000 дка ще бъдат качествено наторени.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Опитни градинари са кооператорите от с. Сребърна. И тази година те отгледаха хубаво зеле.

НА СНИМКАТА: Кооператори от звеното на Георги Илиев товарят каруцата с едри зелки.

ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

ПО ПРИМЕРА НА СИТОВЦИ

Отговор — обещание

на животновъдите от кравефермите в ТКЗС — Срацимир

След като се запознахме подробно с изпълнението на финансово-производствения план на стопанството и като анализирахме досегашната си работа и резултатите от изпълнението на плана в кравефермите, ние животновъдите

Обещаваме:

До края на годината вместо 760 000 литра краве мляко да предадем на държавата 880 000 литра или 120 000 литра повече.

За да изпълним успешно обещанието си ще проведем следните мероприятия:

а) Ще удвоим грижите за поверените ни животни, като храним кравите редовно с преработени, пълноценни и разнообразни фуражи, предвидени в дажбите, които ще спазваме най-строго.

б) Ще разгорим още повече социалистическото съревнование.

в) Ще намалим материалните разходи с цел да снижим себестойността на млякото под плануваната.

Обещанието е прието на съвещание с всички животновъди от района на кооператива.

Семето на успехите се хвърля сега

ТКЗС—Главиница. Въпросът на деня—презимуването на животните се решава бързо и добре. Фуражната кухня не спира работа. Контролът не отслабва. Помещенията усилено се ремонтират. Едно хубаво впечатление.

Всеки, който е живял дълго в Добруджа, знае колко е тежка и дълга зимата по тези места. Такава беше и изтеклата зима—дебел сняг, непроходими пътища, студ. Тежко и горко който не успее да се подготви за такива дни. Тогава колкото и да се напрягат силите да се стори нещо, резултатите са малки, загубите големи. И кооператорите от ТКЗС—Главиница почувствуваха не малко трудности, като лош спомен им остана загубата, която дойде от смъртта на 3 000 птици и 600 свине, като последица от липсата на вода за пиене, разнообразен фураж и големия студ. Разбира се, кооператорите и ръководителите не се опитват да търсят някаква сложност в цялата тази работа. Те ясно виждат само една проста истина—да осигурят животните тази зима с необходимите храна и топли помещения, за да не се повтаря неприятната стара история. Затова грижите за осигуряването на необходимите количества фураж започна а рано, още в началото на пролетта. Навреме взетите мерки помогнаха сега стопанството да разполага с около 70 на сто концентриран фураж, 500 тона сено, 7 000 тона силаж и над 4 000 т груб фураж. С наличната храна ръководителите и животновъдите смятат, че могат спокойно да изхранят животните, защото още в края на месец август започна да работи механизираната фуражна кухня. Дневният капацитет от 5 000 кг преработен фураж— царевичак и сено е достатъчен за задоволяване нуждите на кравефермата, в която са съсредоточени всички продуктивни крави ва стопанството —362. Набавени са отдавна меласата и минералните добавки. От два месеца под строгия контрол на главния зоотехник Цанко Любенов гледачите дават на животните карбамид, добре разтворен и смесен с концентрирана храна. Най-напред карбамида се даваше по 10 грама като постепенно и в определени периоди се увеличаваше количеството му. В момента животновъдите дават по 100 грама карбамид, но те смятат да достигнат до 120 грама. Стопанството няма никакви отравяния от карбамид, от което най-много се страхуват зоотехниците от другите стопанства и отбягват да го използват в храната на добитъка. От месец септември гледачите дават и диференцирани дажби в зависимост от живото тегло и продуктивността на животните. Овцете се подхранват с по 250 грама концентриран фураж, кравите с по 2 кг, телетата с 1-1.5 кг. Извършени са и обеззаразитяване на птиците, ваксинация на овцете провит антракс, туберкулизация на кравите, имунизация на свинете против чума, червенка и други. Всичко това се прави с цел животните да посрещнат зимата, както здрави, така и в добро телесно състояние. Комплектувани са вече окончателно всички стада, които ще презимуват, като негодните и определените за предаване на държавата животни са поставени на угояване.

Дългогодишният опит на ръководителите, специалистите и животновъдите е показал, че да има добра продуктивност от животните през есенно-зимните месеци, не е достатъчно само да има храна, но и топли, хигиенични помещения. Затова вниманието на ръководството е насочено и към този въпрос. Препокрити са вече кошарите, помещенията за кравите, подменени са циглите и капаците на помещенията за малките пилета, извършени са и редица други ремонти. Въпреки че може да се каже, че големите работи са свършени и не е толкова опасно вече презимуването на животните, големият контрол на ръководството продължава да се чувствува, което не позволява да има у никого успокоение и остъкляването на прозорците да върви бързо. За поддържане на добра хигиена във фермите е доставена необходимата вар на прах, решен е и въпроса за извозването на оборския тор от помещенията направо до блока за стифиране.

Но един въпрос, който ръководството изоставя, това е недостатъчната грижа за хората. Макар че стаите на гледачите са измазани, снабдени с печки, легла и одеала, липсва работното облекло, ботушите, мушамите за гледачите, от които ще се иска да работят добре, за да има висока продуктивност от животните. Ето защо ръководството както решава другите въпроси, така да реши и този, който е не по-малко важен от всички останали.

От цялата работа, която се върши сега в стопанството, прави впечатление, че ръководството действува със замах, с широка опитна ръка, със загриженост, с отговорност, със стремеж, семето, което хвърля сега да бъде здраво и хубаво, за да осигури за следващата година желаните успехи—много мляко, много месо, много яйца.

Христо РАЧЕВ
плановик при ТКЗС
Малира ПЕТРОВА

ЖИВОТНОВЪДИТЕ ОТ ТКЗС—с. СОКОЛ СЕ ГОТВЯТ ЗА ЗИМАТА

С всеки изминат ден все по-осезателно се чувствува студеният дъх на приближаващата зима. Това е периода, през който не по-слабо от лятото проличава способността, умението на стопанските ръководители и кооператорите да преодолеят изникналите трудности. А те през студените дни се появяват на всяка крачка, спъват работата, застрашават изпълнението на плана и тези, които не са се подготвили предварително и добре, търпят неимоверни и неоправдани загуби. Поради сезона те са особено специфични за животновъдството Такова беше положението миналата година в кооперативното стопанство в с. Сокол. Суровата зима свари неподготвени животновъдите от кооператива. Още през първите зимни месеци добитъкът не можа да изтрае на студа в оборите със счупени стъкла и изкъртени врати. Не много по-късно се почувствува и липсата на храна за кооперативните стада. И като резултат настъпи измирането на животните. Това беше един суров урок за соколските животновъди, от когото те си извадиха поука и сега са запретнали ръкави в подготовката за зимата. Голямо вримание е обърнато на

Ремонтът на помещенията

Около преди тридесет дни започна усилена работа. Един от оборите на кравефермата, макар и иначе много топъл, причини големи неприятности през миналата зима, понеже покривът му беше разбит. Той стана главният строителен обект на стопанството и сега вече е завършен и годен за експлоатация. Към 1 декември съгласно новата организация ще се отдели помещение, което ще бъде използвано за родилно. Докарана е и вар за подсушаване. Както в оборите, така и в конюшните, птичарниците и свинарника всички счупени стъкла са свалени и поставени нови. Старите разбити врати са подменени с други, изработени в кооперативната работилница. Свинарникът в с. Сокол до тази есен беше един навес, който даде миналата зима десетки умрели свине и прасета. Сега му е вдигната още една стена, която го прави вече помещение. Черчеветата са поставени и тия дни ще бъде остъклено. За разлика от по-рано сега отбитите прасета ще бъдат отделени от майките. Всички кошари са покрити с царевичак, а агнярникът се разширява. Помещението за малките пилета е снабдено с подземно канално отопление по примера на старселци. След като се махнат от него старите пилета тези дни то ще се остъкли и почисти основно. Новите птичарници са построени от ОСО от панели, асфалтовата им изолация не можа да издържи и една зима. Макар и с големи трудности, стопанството успя да си набави 2 тона асфалт за допълнително покриване. Една дезинфекционна машина пръска навсякъде с виrозан и варно мляко. Със стопанско око е погледнато и на

Комплектуването на стадата

Щателният преглед, на който беше подложен добитъкът и птиците даде възможност най-слабите и непродуктивните от тях да бъдат ликвидирани. Животните за това бяха навреме определени, маркирани и изследвани за бременност. Кооперативното стопанство в Сокол първо в окръга ликвидира определените 3 000 кокошки, за да може на мястото на малоръстните и с други недостатъци птици в птичето стадо да се докарат нови ярки. Петлетата са отделени в Косара. От предвидените бройки свине останаха само 90. За тези, които се запазват, се чака разрешение от ОНС да бъдат прехвърлени от Дичево в Сокол, където хубавият свинарник стои празен. На ликвидиране подлежат още 150 овце от 1 000 броя по план и около 130 говеда. Също така решение от ОНС се чака и за комплектуването на говеда за угояване. Предназначените за това от Дичево и Суходол, където има претрупване, трябва да се закарат в Бащино, понеже там има празни обори. След завършването на комплектуването и ремонта на помещенията, смело може да се каже, че в Сокол и стопанствата към него добитъкът ще бъде прибран през зимата на топло и сухо място. Но за презимуването му се изисква и

Осигуряване на фураж

в достатъчно количество. В ТКЗС Сокол то не буди никакви опасения. В момента има 7 200 т силаж, 540 т сено, 2 800 т слама и царевичак, концентриран фураж към 100 т, какалашки — 50 т, меласа — 28 т, цвеклови резанки — над 600 тона и т. н. Всичката тази храна е добре покрита и съхранена. Слънчогледовите пити също са прибрани. Помислено е сериозно и за механизираните фуражни кухни. В Сокол и Бащино те са напълно готови и работят. В Косара са набавени необходимите материали, но от „Елстроежи" не идват да доизкарат електроинсталацията. В Суходол и Дичево кухните са на завършване, като се чакат само бойлерите, изработвани в работилницата в Сокол. Във всяко от тези села има фуражомелка.

Действително, новото ръководство на ТКЗС в с. Сокол е изразходвало не малко усилия за преодоляване на зимните трудности. Горчивият опит от миналата година послужи през настоящата да се положат добри грижи за добитъка, да се осигури успешното му презимуване, а оттам да се чака и висока продукция от него.

Георги УЗУНСКИ

И в елпезенето на тютюна — на челно място

И тази година звеното на Али Мюстеджебов от бригадата в село Чуковец е на челно място в изпълнението на различните стопански работи. Не отстъпва първото място и сега по време на ваденето на цвеклото и елпезенето на хилядите низи тютюн, които бяха най-качествено изсушени. Вече е привършено с елпезенето на 3 500 низи.

Бързо и качествено работят кооператорките — Сабрия Бейзатова, Неджмия Алиева, Фатмя Бахриева и други.

Юсеин ШАБАНОВ

Браво, телефонистки!

Естеството на работата ми налага да пътувам из различни градове на нашата страна и оттам да търся телефонна връзка с нашето предприятие в град Плевен. Неотдавна бях и в Силистра и съм възхитен от силистренските телефонистки. Прави ми впечатление тяхната учтивост, културно държане с клиентите и преди всичко установяваната от тях бърза връзка. Не ще и съмнение, че всичко това те постигат само благодарение на голямата си любов към професията и всеотдайността си към изпълняване на служебните си задължения.

Хвала на телефонистките от град Силистра! Пожелавам Ви и занапред все така упорито да следвате хубавия път, по който сте тръгнали! Убедих се, че лозунгите, които сте закачили в станцията си не са останали за Вас само безцелно написани думи. Тяхното съдържание, Вие по неоспорим начин прилагате в ежедневната си работа.

Изказвам лична благодарност на другарката ЗДРАВКА СТАНЧЕВА, която се е стремяла най-бързо от всичките си колежки да ми осигури връзка с търсения абонат. Със своята сръчност, културни обноски и внимание към клиента тя може да бъде за пример на хиляди телефонистки от нашата родина.

Цветан ЙОЧКОВ
ДКК „Георги Кирков“
гр. Плевен

С ПОЛЕТА НА БЪДЕЩЕТО

Още щом влезеш в леярния цех на ДМЗ „Стомана“ в град Силистра, ще забележиш едно голямо раздвижване на хора и детайли, което напълно отговаря на предназначението и задачите на този цех. В петтях различни отделения на цеха, броят на работниците надхвърля 380 човека. Тук се произвеждат тела за електромотори за СТЗ „Васил Коларов“ — София, 60 и 20-тонни преси за ДМЗ „Н. Й. Вапцаров“ — Плевен, антигронови кутии за Чехословакия, корпуси за мотори с вътрешно горене, тротоарни кранове, водоземни скоби, филтър-преси за порцелановата промишленост и други.

В цеха работят шест бригади за комунистически труд, от които двете са младежки. Първа младежка бригада „Юрий Гагарин“ се бори да получи това звание още от 1961 година. Младежките дружества тук, със секретари Петър Димитров и Бобчо Тодоров, оказват голяма помощ на бригадата, за да изпълни тя приетите условия. Редовно се провеждат организационни събрания с младежите за отчитане на тяхната дейност, поставят се комсомолски поръчения, провеждат се школи за изучаване опита на първенците Тодор Костадинов, Неджади Мехмедов, Петър Димитров, Шабан Османов и други, от различните бригади, които системно преизпълнязат производствената си норма и служат за пример на останалите. Заводското ръководство, с директор Игнат Димитров, оцени правилно работата на младежите от завода и изпрати 30 работници за обмяна на опит в Чехословакия, между които имаше младежи и от първа бригада. Там те прекараха в най-големите градове на Чехословакия — Бърно, Прага и други, четиринадесет дни и останаха възхитени от майсторството на чехословашките формовчици и леяри в завода „Тос“. След завръщането си от екскурзия, под ръководството на партийната организация и младежките дружества в цеха, се провеждат събрания с всички работници за разясняване на някои новости в чехословашката леярна техника.

В борбата за икономии най-голямо внимание комсомолските ръководства отделяха на рационализаторството. Те държаха връзка с комисията по рационализаторските предложения в завода, търсеха помощта на заводското и партийното ръководство, за навременното разглеждане на постъпилите предложения. В резултат на това в първа бригада вместо 2 предложения за годината, постъпиха 13. Похвално е предложението на комсомолеца Ангел Георгиев за изменение на наливната система в леярската практика. След въвеждането на тази рационализация в производството бракът на тротоарните тръби се намали значително. Изчисленията показват, че само тази рационализация до края на годината ще реализира над 9 тона чугун на завода, който струва 760 лева. А предложението на Стоян Арнаудов за заменяне на графита и маслото с хума, за да не се разлива чугуна при наливането, също е интересно.

Освен това работниците от цеха потърсиха и други резерви за реализиране на икономии. Така например по-рано дребните чугунени парчета, които остават в пръстта, не са се оползотворявали напълно. Сега обаче колективите на различните бригади внимателно пресяват всичката пръст, която се освобождава от формите и чугунените парчета отново се претопяват. Откриването на нови резерви е постоянна грижа на младите работници от бригадите.

Само първа младежка бригада успя да реализира за седеммесечието над 6 тона чугун икономии и с това изпълни годишния си план.

Ръководството на бригадата и дружествените комитети на Комсомола, наред с изпълнението на плана и обещанията, отдават нужното значение и на качеството на продукцията. Рядко се допуска бракуването на произведените детайли, за което говори фактът, че за седеммесечието бригадата си е изпълнила плана по качеството.

Младите работници от първа бригада се стремят да достигнат постиженията на колегите си от втора младежка бригада, защото те живеят и работят по комунистически и взаимно си помагат. Бригадата няма да посрами името на първия съветски космонавт Юрий Гагарин, защото в нейната ежедневна работа се чувствува полетът на бъдещето.

Зия СЕЛЯМЕДОВ
Никола НАНЕВ

Всеотдайност

Студена ноемврийска нощ. Вратите на залата, в която токущо се бе провело комсомолско събрание, шумно се отварят и младежите, възбудени, излизат на групички, вдишвайки с пълни гърди хладния въздух. Те са радостни, изпълнени с увереност, сигурност в своето утре.

Последен напусна залата Иван Сотиров—набит, среден на ръст младеж, с бухнала кестенява коса. Той още виждаше вдигнатите ръце на другарите си, които единодушно го избраха за комсомолски секретар на дружеството при училището.

А после...занятия, практически упражнения и той винаги между първите, винаги готов да помогне на изоставащите. Разбира се, и неговите първи стъпки бяха плахи, неуверени. Пръстите несръчно държаха спринцовките, но многото часове, прекарани над учебниците, десетките упражнения рамо до рамо с опитните преподаватели, го преобразиха. Укрепнаха крилата на младото добруджанско орле и с неговия успех в училището се гордееха и другарите, и преподавателите му. Как се вълнуваше бай Димитър, баща му, когато на родителската среща чуваше само хубави неща за сина си! Не го посрами Иван.

А дните минаваха. Неусетно се търкулна и втората година и Иван Сотиров, завършил с отличие училище, се завърна в родното си село Долно Ряхово. Ръководителите на стопанството го посрещнаха радушно. Веднага го назначиха ветеринарен хигиенист. И не съжаляват. Свикнал да е винаги между първите, да не отлага днешната работа за утре, младежът не жали сили и време, в работата си.

Постоянно ще го видите в овцефермата, свинефермата, птицефермата. Проверява при какви условия се хранят животните, взема своевременно мерки за лекуване на заболелите, за премахване на всички огнища, които биха станали източник на зараза. При всяко тревожно повикване от страна на гледачите във фермите, Иван Сотиров винаги се отзовава. По всяко време на денонощието той е готов да изпълни дълга си. Колко пъти се е лишавал от младежки увеселения, за да прекара без сън цялата нощ край някоя тежко болна свиня, овца или крава! Колко пъти се е прибирал в къщи да си почине, чак когато слънцето се покаже на изток! Походката му е уморена, клепачите сами се затварят, но на душата му е светло и радостно. Чувството на изпълнен дълг влива нови сили в умореното му тяло. А благодарността, която чете в очите на кооператорите, на ръководителите на стопанството, му дава криле, кара го да работи непрекъснато и всеотдайно.

Петър МИХАЙЛОВ

ПОД ЗОРКОТО ОКО НА НАРОДА

ПЪРВИТЕ УВЕРЕНИ КРАЧКИ

Три месеца изминаха от изграждането на комисиите за народен контрол в района на село Межден. Такъв срок е твърде малък, за да се направят категорични изводи за тяхната работа. Но липсата на опит, както във всяко ново начинание, предизвика колебание, нерешителност при изпълнението на поставените задачи. Затова неотдавна, по инициатива на общинския партиен комитет в с. Межден, бе проведена първата среща с председателите на комисиите за народен контрол за обсъждане на тяхната дейност. На срещата секретарят на комитета др. Злати Златев отново запозна присъствуващите с правилника за устройството, задачите и правата на комисиите за партиен и държавен контрол.

Срещата се превърна в подходяща форма за обмяна на опит.

— Ние не можем да бъдем безразлични — разказва председателят на комисията за народен контрол от село Таслаково Реджеб Нуриев, — когато недобросъвестни кооператори похабяват кооперативното богатство. Неотдавна на зърнената площадка в селото по вина на домакина започнаха да гният големи количества царевица и слънчоглед. По наши сигнали виновникът бе наказан и глобен с парична сума, а допуснатата слабост бе отстранена.

—Дажбената таблица в нашата животновъдна ферма бе неправилно съставена — посочи председателят на комисията в село Върбино Христо Вълчев, — поради което животните не се чувствуваха добре, слабееха, продукцията беше ниска. Нашата своевременна намеса обаче накара управителния съвет да се коригира. Подобриха се и битовите условия на гледачите, които не отговаряха на изискванията.

— От проверката ни в село Цар Асен — разказва другарката Стоянка Янкова, ние констатирахме, че каруцарите, които превозват царевицата и цвеклото, злоупотребяват с кооперативното богатство. Поради липса на електрически ток почистването на семената беше спряло. Бавно се прибираше царевицата и не се освобождаваха площи за сеитба. Лошо бе организиран и транспорта, а в полето имаше още цвекло за превозване. Нашата намеса безспорно помогна за тяхното по-бързо отстраняване.

Ние проверихме и състоянието на свиневъдството в село Межден. Оказа се, че тук върлува болестта червенка. В стопанството в този тревожен момент обаче липсваха лекарства за борба с болестта. Комисията незабавно докладва това на председателя на стопанството Станчо Колев и бяха взети необходимите мерки.

— Тревожно е положението с помещения за животните — посочи в изказването си др. Юсеин Шабанов от село Чуковец. — В момента конюшните за конете са заети с тютюн и няма къде да ги подслоним. Това ни накара да разрешим на каруцарите да прибират вечер конете по домовете си, което им дава възможност да правят разхищения.

Там, където площите навреме са засети, пшеницата вече изникна, но недобросъвестните кооператори пускат своите овце да пасат.

Всички направени досега констатации ние сме ги поставили пред партийното и стопанско ръководство, и всякога са вземани мерки за тяхното своевременно отстраняване.

— Нашето място сега е на полето и в животновъдните ферми — посочи в своето изказване Махмуд Османов от село Козяк. — Със своя контрол ние трябва да помогнем в преодоляването на изоставането в полската работа, в правилната организация и използването на работната сила.

Накрая секретарят на партийния комитет запозна присъствуващите със задачите, поставени от окръжната инспекция за партиен и държавен контрол. На срещата бе решено, след като се завърнат по места, председателите на комисиите да проведат съвещание с останалите членове, пред които да разкажат за опита на другите комисии за народен контрол.

От такава организация на работата може да се очакват добри резултати.

Иван ПЕЙЧЕВ

И тази година във винтерите и серкметата на кооперативните рибари от с. Малък Преславец попадна много риба.

УСПЕХИТЕ ДА СЕ УВЕЛИЧАТ, А СЛАБОСТИТЕ НАМАЛЯТ

На 25 октомври т. г. в село Зафирово се проведе сесия на общинския народен съвет по въпросите на търговията и общественото хранене за деветмесечието. Беше осигурено присъствието на всички съветници от района, присъствуваха и много избиратели.

От доклада на председателя на потребителната кооперация в Зафирово Дончо Георгиев и съдоклада на постоянната комисия по търговията стана ясно, че кооперацията е постигнала добри успехи по отношение печалбата и издръжката на обръщението. За деветмесечието кооперацията е спечелила 21 000 лева при план 19 000 лева. Преизпълнили са плановете си по търговията на дребно за деветмесечието магазинерите Атанас Златев и Пеню Христов от село Богданци.

Но това са успехи, които далеч не задоволяват нуждите на потребителите. Все още малко се прави от страна на управителния съвет на потребителната кооперация по разнообразяване асортимента на стоките, тяхното подреждане в магазините, правилното им разпределение от доставчика Ангел Добрев по села.

Петър НЕЙКОВ

КОНСУЛТАЦИЯ ПО ВЪПРОСИ, възникнали при получаването на месечни добавки за деца

ВЪПРОС: Съпругата ми работи по трудов договор като служителка при ТКЗС в гр. Тутракан. През тази година ползва три месеца домашен неплатен отпуск по чл. 61 от Кодекса на труда. За същото време административното ръководство на стопанството отказва да изплати месечните добавки за деца, защото нямала изработени дни. Като служител при БИБ в същия град и аз не съм ги получавал.

Мога ли да получа добавките за деца за месеците, когато съпругата ми се е намирала в домашен неплатен отпуск и откъде ще ми ги изплатят — от ТКЗС или БИБ?

Марин КРЪСТЕВ

ОТГОВОР: Месечните добавки за деца следва да получите Вие от учреждението, където работите и то само за месеците, когато Вашата другарка се е намирала в домашен неплатен отпуск. За целта следва да вземете удостоверение или служебна бележка от ТКЗС, от което да е видно за кои месеци Вашата другарка не е получавала добавки от стопанството.

Справка: т. 17 от Правилника за приложение на Укази за насърчение на раждаемостта и многодетството — „Известия“ бр. 1 от 1959 г.

ВЪПРОС: Работя като тракторист в с. Прохлада към ТКЗС в с. Секулово, а другарката ми е кооператорка в същото стопанство и не е осигурена по Кодекса на труда. През някои месеци сборът от трудовото възнаграждение на двама ни надвишава 180 лева. При това положение следва ли да се взема под внимание доходът на другарката ми от трудодни, която не е осигурена и да получавам месечните добавки за деца в половин размер?

Пеню РУСЕВ

ОТГОВОР: С изменението и допълнението на Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството от 1 април 1963 г. се включва и допълнително възнаграждение, което се взема предвид при определяне размера на месечните добавки за деца.

От горната дата под месечен доход на съпрузите от трудово възнаграждение и пенсия се разбират брутното трудово възнаграждение, пенсията или обезщетението за временна нетрудоспособност, получени през календарния месец, предшествуващ месеца, за който се изплащат месечните добавки за деца, включително и доходът, получаван от съпрузите от ТКЗС в пари и натура. Това положение не изключва дохода на другия съпруг, който работи в ТКЗС и не е осигурен.

Справка: т. 1 от Изменението и допълнението на Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството. Д. в. бр. 25 от 1963 г.

Николай КРУМОВ
началник отдел „ДОО“

ЗАЩО ЗАБРАВИХТЕ ДЪЛГА СИ, МЛАДИ СТРОИТЕЛИ?

През последните години в окръга се разгърна голямо жилищно строителство. Издигат снага нови и модерни многоетажни сгради. Промени своя лик окръжният център. В близките години се предвижда Силистра да се превърне в крайдунавски град-красавец. Това огромно строителство се нуждае от повече добре подготвени строители. Наложи се много хора да се преквалифицират, и въпреки това, дефицитни станаха квалифицираните строителни работници.

Предвид нарасналата нужда от работници в Силистра се разкри и Професионално-техническо училище по сградостроителство—единствен източник за попълване армията от строители с млади кадри за окръга. Разположено в нова сграда с общежитие за курсистите и образцови кабинети, в него са създадени нормални условия за работа. Преподавателският колектив се състои от добри специалисти, които за две години успяват да подготвят млади строители—овладели напълно професията си. Така от завършилите, около 60 на сто получават IV разряд.

И тая година със свидетелства се снабдиха нови 61 млади строители.

По-голямата част от тях бяха насочени към Окръжната строителна организация — Силистра, тъй като се прецени, че нуждите ѝ са големи и там най-целесъобразно ще може да се използват техните знания и трудът им. Това беше преди 3 месеца. Една част от тях постъпиха веднага на работа в организацията. Ръководството на ОСО е доволно от работата на другарите Никола Петров от Гарван, Любен Петров и Дечо Иванов от Попина, Неделчо Димитров от Сребърна, Джевдет Абдулов от Чуковец и други, които първи заеха своите места, работят съзнателно и дават своят дан за преобразяване облика на нашия град. За работата си получават и добро възнаграждение. Те са там в центъра на блок „Надежда“ наред с дългогодишните наши строители. С всеки ден виждат как под ръцете им издига снага новата сграда и се радват на първите плодове от своя труд.

Но един въпрос тревожи както тях, така и ръководството на Окръжната строителна организация — Силистра. Къде са останалите млади строители, техни приятели, заедно напуснали ученическата скамейка? Къде останаха обещанията им и желанието за работа? Няма го Стоил Александров от Коларово, Стойко Ат. Стойков и Кирил Стойков от Ситово, Димо, Милко, Дечо и пр.

Някои от тези млади и надеждни работници, като Васил Костадинов от Зафирово, още не са почнали никъде работа, а други работят не по професията си в стопанствата. Другарят Тодор Йорданов се е отклонил от специалността и е станал работник на ремарке в село Ситово и не иска да знае, че има задължение към тия, които са го направили строител.

В момента Окръжната строителна организация Силистра изпитва остра нужда от такива работници. Има да се завършват много обекти, а други да се зазимяват. Хиляди левове не се усвояват поради липса на строители. До края на годината остава малко време. Ръководството се намира в затруднение по този въпрос, а в бюрото на канцеларията се намират само дипломите на младите строители. След като са харчени толкова много държавни средства, справедливо трябва да се постави въпросът, къде остана дългът? Нима бърже може да се забрави грижата на обществото което отделя от средствата си, за да създаде квалифицирани работници.

Критика заслужава и Строителната организация, понеже не е могла да задържи част от постъпилите. Много от тях са напуснали скоро строителната организация. Като млади хора те трябвало да се оградят с по-голямо внимание и да им се вдъхне доверие в труда. Та това са първите им стъпки в живота и е нужна бащинска грижа. Усвоили теорията само за няколко месеца те ще могат в бъдеще да се равнят по първенците и даже да ги задминат. Бързо биха заслужили дадените им разряди, а ще придобият и нови, по-големи.

Известна вина има и учителският колектив, а така също и комсомолската организация в училището. Нима не е необходимо да засилят възпитанието над курсистите, за да няма подобни случаи, а да бъдат те още в училището оформени като нови строители, готови да работят там, където бъдат изпратени.

Отдел „Труд и работна заплата“ като регулатор на работната сила предприе издирването на тези млади строители. Задачата на селските народни съвети е да организират изпращането им на работа в Окръжната строителна организация—Силистра, където са разпределени първоначално. Ръководителите на предприятията, учрежденията, организациите в окръга, които са приели такива млади строители — — завършили през тази година, следва да ги освободят от работа, за да заемат своето място в Силистра. Нека не забравят младите строители, че при постъпването си в училището, са се задължили да работят 3 години там, където бъдат изпратени.

Атанас ВИТАНОВ

ДМЗ „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

Административното ръководство, заводския партиен, профсъюзен и младежки комитети

ЧЕСТИТЯТ

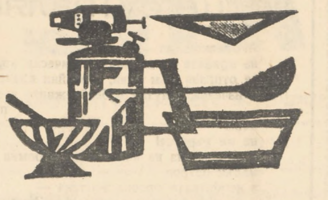

СЕДМИ НОЕМВРИ

— деня на Великата октомврийска РЕВОЛЮЦИЯ в СССР

на всички свои работници и служители, на членовете на бригадите за комунистически труд, на ударниците и рационализаторите и многобройните си клиенти!

С делото на Октомври, напред към построяването на комунизма в нашата страна!

Нека социалистическото съревнование се разгаря с още по-голям пламък!

Държавно земеделско стопанство — СИЛИСТРА —

Ръководството на стопанството, партийният комитет и комитетът на ДКМС честитят славната годишнина на

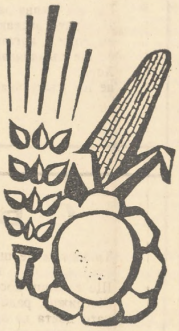

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

на първенците в производството, на механизаторите и животновъдите, на всички работници и работнички, а така също и на кооператорите и кооператорките от района на стопанството.

Пожелават на селскостопанските труженици още по-големи успехи в труда, крепко здраве и щастие в семейството и нови победи в социалистическото съревнование!

Весело прекарване на празника на всички другари!

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ — СИЛИСТРА

На неуморните работници и служители от предприятието честитим славната 46-та годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

Поздравяваме с празника многобройните си клиенти от града и округа!

НЕКА В ЧЕСТ НА

7-ми НОЕМВРИ

разгаряме още повече социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на производственият план!

ДЪРЖАВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО „ЯНКО ЗАБУНОВ“

- **Да се веят още по-високо знамената на победилия Октомври!**

Честит празник на всички!

Административното, партийното, профсъюзното и младежкото ръководства на стопанството приветствуват своя трудов колектив със славната 46-годишнина на най-големия празник на световния пролетариат СЕДМИ НОЕМВРИ.

Нека разгаряме с още по-голям пламък огъня на социалистическото съревнование за пълна победа на комунизма в нашата Родина.

ДАП -- СИЛИСТРА

На шофьорите-многохилядници, на всички работници и служители, а така също на трудещите се от града и окръга честитим славната годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

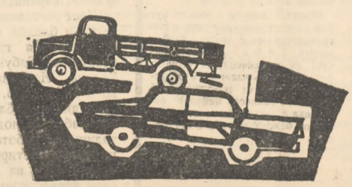

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДКМС пожелават на своя трудов колектив още по-големи успехи в транспортното дело, здраве и успехи в труда.

„ВИНПРОМ“ — СИЛИСТРА

Ръководството на предприятието приветствува своя работнически колектив, всички кооператори от лозарските бригади по случай

СЕДМИ НОЕМВРИ

деня на 46-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция.

По случай празника предприятието е пуснало в продажба висококачествени вина и ракии, които напълно ще задоволят вкусовете на клиентите!

Пожелават на всички трудещи се весело прекарване на празника!

ТПК „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

Управителният съвет на кооперацията, партийното ръководство, профкомитетът и ДКМС честитят светлата годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

на всички свои работници и работнички, на ударниците и първенците в производството, на многобройните си клиенти.

Нека в чест на празника завоюваме още по-големи успехи в социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на директивите на историческия Осми конгрес на БКП!

ДИП „ЛИПА“ — СИЛИСТРА

Да пребъде във вековете ДЕЛОТО НА ОКТОМВРИ

Ръководството на предприятието честити 46-та ГОДИШНИНА НА РЕВОЛЮЦИЯТА на целия свой колектив, на ударниците и рационализаторите, на многобройните си КЛИЕНТИ.

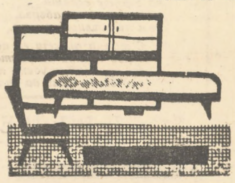

Нека гордо вдигнем знамената на надпреварата за превръщане в дело директивите на Осмия партиен конгрес!

ДСП „Млекопреработване“—Силистра

Да живее славната 46-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция!

Ръководството на предприятието приветствува всички свои работници и служители, а така също и животновъдите от окръга по случай най-големия

Празник на световния пролетариат

Нека в чест на делото на Октомври развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение директивите на историческия Осми конгрес на БКП!

ТКЗС „Девети септември“ с. Айдемир

Привет, кооператори и кооператорки, механизатори, животновъди и шофьори!

Управителният съвет на стопанството ви желае още по-големи победи в кооперативното дело, крепко здраве и радост в семействата!

Нека в чест на 46-та годишнина на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

разгаряме с още по-голяма сила социалистическата надпревара за още по-големи доходи от растениевъдството и животновъдството.

Весело празнуване на всички!

Едно сърце бие за хората

Те излизат от входа на бялата каменна сграда в здрач, когато улиците са още съвсем безлюдни и дъхът на нощта се чувствува най-осезателно. С едри и бързи крачки на пехотинци прекосяват центъра на тръпнещия в утринна задъханост град, подхвърлят си по едно „Приятна служба, колега!“ и потъват в здрача. Те, вестоносците!

В летен зной и в зимен мраз от групата на тези неуморници тръгва към своя район и един едър мъж, от чиято фигура лъха необяснима сила. Въпреки товара си, той върви изправен и учудващо снажен. Когато прекосява „своите“ улици, сънливи лица се подават зад небрежно вдигнати завеси и тогава—вярвайте — всеки пожелава този мъж да спре пред неговия вход. Защото вестоносците са винаги добре дошли. Понякога излъсканата вече чанта се оказва тясна, за да побере белите пликове, облепени с множество марки. Понякога вестниците са прекалено много. И за да се свърши навреме работата, за да се обходи навреме районът, трябват бързи нозе и сръчност. А бай Атанас Вълчев притежава и двете качества. Това показват несъмнено десетте години служба като пощенски раздавач в Силистра.

Десет години ли?

Атанас Вълчев често се учудва на бързината, с която са се търкулнали годинките. Като вчера му се струва 1953 година, когато постъпи на работа в пощата, като вчера му се струва първото излизане.

— Поща!

Гласът му не бе много сигурен, но когато видя неспокойните ръце, които поемат писмото, питащите очи, които се взират в плика, Атанас Вълчев изпита едно особено чувство. Несигурността на гласа му се стопи и се превърна в един тържествен зов:

— Поща! Поща!

Спомени. . . Тези първи дни той няма да забрави никога. Както няма да забрави никога и приятеля си Слави, който го насочи към новата професия.

Всяка сутрин Атанас Вълчев идва по-рано от останалите си колеги, а вечер, когато падне нощта, лампичката над неговата маса свети до най-късните часове. Когато той е там—в стаичката на раздавачите—към него често се отправят молещи погледи.

— Бай Атанасе, как да препратим това писмо, пристига от Унгария, а адресът не е писан правилно...

И Атанас Вълчев намира време да обясни на всекиго, да напъти, защото той е и бригадир, и честен колега. А това го задължава много. Сърдечно помогна той на своите другари пред Празника на свободата. Тогава момчетата от неговата бригада дадоха голяма дума—да изпълнят плана си 150 на сто. И успяха. А Атанас Вълчев беше все сред тях. Пръв между първите.

Когато говори за наградите, които е получавал, опитният раздавач споменава и за благодарствените писма, които са пристигали до ръководството на пощата за сторено добро дело. Не са малко те. Всеки поотделно се е постарал да каже хубава дума — един за навреме донесено важно писмо, друг —за пенсията, която му е донесъл бай Атанас, трети за радостната вест от сина, заминал по далечни земи. . .

Ще го видите да се прибира едва вечер — пак със същата учудващо бодра крачка, преметнал през рамо неизменната чанта. Но вечер тя е празна, защото той е споходил вече къщите ред по ред. И сега ще се спре пред един дом, но този път не като раздавач, а като баща и съпруг.

Десет години!

Статистиците и любещите математиката могат да изчислят колко писма е разнесъл за това време и колко път е изминал. Но не в това е основното. През цялото време, ден след ден, година след година, едно сърце бие непрестанно за хората, защото се е докоснало до техните грижи и радости.

Руси ШИМАБЕЕВ

Хора, не ще съжалявам

Ако някога аз
на крилете на мощни космически кораби
се отправя към нови, незнайни планети
и изчезна, залутан в безбрежните звездни
простори,
хора,
не ме търсете!
Аз ще кацна на някоя нова огромна звезда —
малък остров
в необятната мрачна вселена —
и от там, ще копнея за тебе, Земя,
и ще чакам всяка нощ пълнолунието.
А на тази до днес неоткрита звезда
непременно ще има и хора,
за да мога, когато настъпи нощта,
за теб моя родна Земя,
да говоря.

Аз ще им кажа:
— У нас слънцето изгрява от изток
и хората с честни сърца
там се наричат комунисти.

Ще им шепна за тебе, Земя,
за твоите ласкави пролети,
но дори и когато ме стигне смъртта,
не ще съжалявам за полета.
Хора,
не ще съжалявам за полета!

Валентин ЧЕРНЕВ

СЪДБИ

Ти никога не ще узнаеш
горчивата любов.
Ще скиташ, носена от вятъра,
безгрижна, радостна, изгубена
като цвета на зрялото глухарче.
Като цвета на зрялото глухарче
никога не ще узнаеш ти
горчивата любов.

Аз никога не ще намеря
голямата любов.
Ще скитам срещу всеки залез,
задъхан, трескав от очакване
като плача на влюбения вятър.
Като плача на влюбения вятър
всяка нощ ще ти припомням аз
голямата любов.

Петър ПЕТРОВ

Есенно настроение

Гледам клоните голи
и не зная сега
от какво и защо ли
ме обхваща една
безпричинна тъга:

и за малкия лист,
дето пада надолу,
и за тъжния вятър,
и за слънцето бледо,
що напразно мъглата
се стреми да пробие
със сили последни.

Непонятна тъга,
лека скръб и
усамотение.
И се чудя сега,
и се питам сега:
— Що за настроение!

Лидия ДУНАВСКА

СВОБОДА

Хората
те носеха в мечтите си,
за да им светиш
като ден.
Падаха,
възкръсваха убитите,
за да не бъдеш само сън.
О, колко скъпо те платиха
нашите бащи тревожни,
завървяли подир твойте
ослепителни слънца.
О, колко скъпо те платиха
нашите майки почернели,
заридали неутешно
над децата си слънца.
И какво че ний не крачехме
в онзи строй — и нежен, и суров?
Дълбоко в нашите гърди заудря
една умраза
и една любов.
И ако някога помръкнат
твоите слънца,
ще те понесем в гърдите си,
за да ни светиш като ден,
ще умираме като бащите си,
за да не бъдеш
само сън.

Димитър МАРКОВ

ЕСЕН

Златна панделка завърза
на горите есента
и към нивите забърза,
към кълнилите жита.

С топли пръсти ги погали
бързо—буйни да растат,
та при най-студени хали
под снега сами да спят.

Есенни листенца

Шушнат си листенца —
весели другари:
— С четчица вълшебна
есента ни шари.

Хайде да политнем
тихо към земята.
Дрешките ни пъстри
радват вред децата.

Стефанка СТАНЕВА

ДВЕ ЕПОХИ

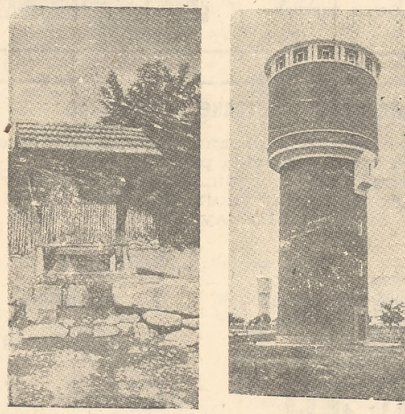

В изложбената зала на младите художници — самодейци

С любов към красотата

Радостна културна проява в нашия град е окръжната художествена изложба на художниците-самодейци. Затова изложбената зала е пълна постоянно с посетители — ученици, работници и обикновени граждани. Те се спират пред картините, изразяват гласно впечатлението си и отминават.

Посетих изложбата няколко пъти. Останах с впечатление, че най-близко до вкуса на посетителите са картините на С. Жекова. От тях лъха топлота, усет към красотата в природата. Те ни пренасят сред спокойствието на пролетната и есенна гора. Човек като че ли иска да чуе нежния шепот на тихите горски поточета.

Харесват се и вълнуват работите на младия художник И. Станчев. Неговите скици, отразяващи моменти от живота на обикновените хора, говорят за обичта на художника към тия хора, за това, че той познава техния бит, навлязъл е в него, за да го пресъздаде. Именно развълнуваността от живота на хората е основното, с което изложеното от И. Станчев задържа окото. Изразителността, сполучливо хванатите детайли в „Портрет на Нуша“ предразполагат зрителя да постои повече пред него.

С хубави картини участвува в изложбата и Ив. Василев. Той е черпил своите сюжети предимно от красивото ни крайбрежие. А на голямото си табло „Строеж“ той рисува доста сполучливо облика на нашия град, макар че би могло да се поразмишлява върху илюстративността на виждането му. Изкуството има за обект да пресъздаде онова, което всички виждат, но не всички забелязват. И то — изкуството—го пресъздава така, че всички започват да му се възхищават.

Радват със своите картини младата художничка Лиляна Варсанова, В. Каприлян, Ив. Наков и много други. Анализирането и обсъждането на тези картини е неотложна задача на специалистите. Аз изказах само едно мнение.

Стоянка ПЕТРОВА

Другоселец

РАЗКАЗ

— Ще напуснем селото! —отсече твърдо Заид.— Земята ни е бедна! Не може да изхрани всички ни!

Той сбута с ръка догарящата главня в огнището и се посипаха рой искри, които излетяха нагоре през осажденото гърло на камината. Разногледата Тефика застана на малкия изцапан прозорец, през който незабелязано се промъкваше мартенската нощ, опря лицето си в стъклото и кротко изплака мъката си.

— А старите? —запита тя. — Тях на кого ще оставим?

Острият й нос и охтичавото й лице мъртвешки блеснаха в самото сияние на догарящата главня.

—Ще ги вземем с нас—повиши глас Заид. —Където ние,там и те... Друг изход няма!

Гълъбовите очи на кадъната се напълниха с ужас.

— А кравите? А къщата? А хората? Какво ще кажат за нас хората, Заид?

Загаси цигарата,която беше запалил. Хвърли кепето върху възглавницата и злобно сви устни.

—Всичко ще продам! — смръщи вежди той.—В Добруджа ще идем!

Тефика го изгледа презрително.

— Не давам! Убий ме! Заколи ме! Пак не давам!

—Няма—спокойно рече Заид и сложи няколко трески на огъня.—Хайде, слагай да вечеряме!

Тефика откачи паралията от водника и нареди саханите.

Дървената лъжица не можа да докосне стиснатите му уста. Брадата му трепереше.

— Болен ли си?—забеляза това Тефика.

— Изгарям от треска!

Този вик го накара да разкопчее копчето на ризата си. По жилите, по краката, по малките като миди уши сякаш слагаха горещи камъни. Мургавото му и костеливо лице се обля в пот.

Не изтрая. Хапна един — два залъка, сръбна веднаж дваж с лъжицата, но нещо застана на гърлото му.

—Да ти дам вода!—прижълтя жена му.

—Да те заведа на доктора!—сини сенки се появиха под очите й. Напираше страхът.

А Заид се отпусна леко на колените си, тялото му потрепера, разтърси глава, после разпери ръце като да се молеше на Аллаха, дръпна вратата на пишника, която глухо изскърца, и изведнаж се намери под чардака, гдето преживяха сивите му кравчици.

—Бедните!—понесе се в тъмното грубият му глас.. — Ще се разделите с мен!

Думите му прехвърляха плетищата и вятърът ги носеше оттатък реката. В чернилката на нощта ги догонваше котешкото мяукане, което се дочуваше от много къщи.

Тефика не излезе да го потърси. В тънките й крака силите бяха се свършили и тя лежеше сега по очи при децата си, галеше едно от тях по русата косица и я обземаше страх.

Отново се разнесе гласът на кърджалията:

—Излез, Тефика! Ела! Не бягай от мен, безбожника!

— Муууу! — изрева кравата.

—Чувайте, хейй!—развика се Заид и прозорците на съседната къща светнаха.—Заид ратайчето напуска селото! Става другоселец!

Миг след това светна цялата махала, светна и угасна Столестият дъб прошумоля и в клоните му изпърпа птица. Силен удар натроши прозореца на одаята и през него се показа Тефика. Кръв капеше от каносаната й гладка ръка с дъги като на светица пръсти.

—Убийство! —викаше Тефика и продължаваше да удря по нарязаното стъкло. —Хора, спасете го!

Провря се през разбитото черчеве и като бясна се втурна към чардака.

—Айй! Айй!

—Не викай, глупачке! — каза станалият от земята.—Стори ми се, че земята приказва, наведох се да чуя, какво ще ми рече— обичам я!

Ножът блесна в ръцете му. Той го захвърли настрани и затули лицето си с шепи. Възбудената Тефика закри главата си с крайчеца на черното фередже и мълчаливо се отпусна до подпорите на чардака. И отново се разнесе нейният отслабнал и неспокоен глас, пропит от безкрайна тъга и нестихваща горест.

Никола НАНЕВ

Нашата анкета

КНИГАТА — ПО-БЛИЗО ДО СЕЛСКОСТОПАНСКИЯ ТРУЖЕНИК!

Модерното социалистическо животновъдство и полевъдство изисква много знания и сръчности, голяма опитност. А новата книга е една от големите сили, които могат да дадат на селскостопанския труженик и едното, и другото. Тя прави стария кравар—кравегледач, бившият свинар--свинегледач, а орача—тракторист. Самите думи носят в себе си истината, че кооператорът е човек знаещ, неотделим от техниката и постиженията на науката. Той има за свой постоянен приятел книгата, а тя може да му помага добре само когато му е под ръка. Така, както на учителя, на пропагандиста.

Книгата и кооператорът, библиотекарят и читателят трябва да бъдат близки и неразделни. И тук изпъква голямата роля на читалищния библиотекар, който запознава кооператорите с новите книги и списания, помага им да научат и приложат новостите в своята професия. Подвижните библиотеки и книгоносенето са една от най-добрите форми, чрез които се постига тази благородна цел.

Така трябва да бъде и така е в някои библиотеки, например в Средище. Но нашата малка анкета разкрива и друга, по-различна картина в някои селища, където трябва да има подвижни библиотеки. И картината е такава.

Шест читалищни библиотеки—и близки, и отдалечени от окръжния град—библиотеките в Бабук, Сребърна, Белица, Йорданово, Паисиево и Добротица. Пет от тях —средищни библиотеки, които трябва да подпомагат читалищната работа в съставните села. Четири работят в нови сгради, на една предстои преместване също в нова сграда. Следователно условията им за всекидневна работа с читателя са добри. Но самата им работа?...

В три от тях — библиотеките в Бабук, Паисиево и Добротица—е станала през тези седмици смяна на библиотекаря (читалищния секретар) и самият този факт е забавил и влошил книгораздаването. А това е много показателен факт. При старите библиотекари е имало само книгоносене. Единствено в Добротица е имало подобие на подвижна библиотека в кравефермата, където шест кооператори са били снабдявани с книги от читалищната библиотекарка Ирина Петрова. Книгите са били подменяни на 20-25 дни, водили са и читателски картони, но дневник-сведение—не.

Останалите пет читалища сякаш не познават работата чрез подвижните библиотеки. Техните секретари би трябвало да разкрият такива библиотеки във всички ферми. Трябва—но какво се е получило?

В нито една от тях не е направен план за работа през четвъртото тримесечие. А щом план няма, няма да има и целенасочено разпространение на хубавата книга всред кооператорите. В село Йорданово дори има „традиция“ да не се прави план. „Всичко е в протокола“—казва библиотекарката Иванка Петрушева.

В Паисиево, Йорданово и Добротица има по една ферма, в която дори и с книгоносене не се задоволяват читателските интереси на кооператорите. Единствен поактивен книгоразносвач в Йорданово е Николинка Вълева. Също само чрез книгоносене се обслужват работещите в птицефермите и кравефермите кооператори от Бабук и Паисиево. Но това са само по 5-6 души. Дори и в Добротица, където читателите от фермите са били доскоро 31, системна смяна на книгите не се извършва.

Картоните на читателите никъде не се поддържат в нужния вид и от тях трудно може да се разбере колко редовно се чете специалната литература. Впрочем, в Паисиево е въведена тетрадка за книгоносенето, но не се води редовно. Обаче донякъде тя е излишна, тъй като броят на книгите със селскостопанска тематика, не надминава повече от 20-25 тома.

Дали е оправдано такова състояние на нашите библиотеки, след като повечето от тях имат добри условия за работа и са посетени наскоро от методиците на Окръжната библиотека в Силистра, получили са нужните препоръки и указания за работа? Не е излишно да се припомни още, че библиотекарката в Сребърна е завършила специални курсове, а повечето от останалите петима са били на семинарите и практикумите, организирани от Окръжната библиотека.

Това е картината на работата в шест библиотеки от нашия окръг. А тя изглежда не съвсем случайна и изолирана. Местните председатели на отечественофронтовските организации и председателите на читалищата я познават добре. Но защо не контролират изпълнението на тази всекидневна задача, която стои пред читалищните библиотеки?

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 129 (684) | Вторник, 5 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ГРИЖИТЕ ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

Настъпва зимата. С нея настъпват и най-неблагоприятните дни за отглеждане на селскостопанските животни и птици. Тази зима кооперативните и държавни земеделски стопанства от окръга трябва да изхранят и отгледат в задоволително телесно състояние над 35 000 говеда, от тях 12 500 крави, над 180 000 овце, около 250 000 кокошки-носачки, 45 000 свине и 12 000 коне

Осигуряването на нормални условия за живот на добитъка и получаването на планираната животинска продукция през зимните месеци, може да се обезпечи със своевременното завършване на новостроящите се животновъдни сгради, опразване на заетите помещения, извършване на необходимия ремонт, механично почистване и основна дезинфекция на фермите, осигуряване и правилно съхранение на необходимите фуражи, минерални и витаминни добавки, лечебни и дезинфекционни средства, обзавеждане на фуражните кухни, битовите условия за животновъдите и други.

Тези задачи бяха поставени с необходимата сериозност още в началото на м. август от комисията по селско стопанство и Управление селскостопанско производство, пред ръководителите и специалистите от държавните и кооперативни земеделски стопанства от окръга. Проведоха се окръжни съвещания по въпросите на презимуването и по преработката на грубите фуражи в ТКЗС — Главиница. Извършиха се и няколко проверки. В повечето от стопанствата се проведоха разширени заседания на управителните съвети по тези въпроси, а в Тутракан, Нова Черна и други, презимуването на животните бе обект на специални заседания на общинския народен съвет. Месец октомври бе обявен в национален мащаб за месец на усилена подготовка за презимуването на животните. Преди няколко дни само бе проведен и обществен преглед по готовността от комисиите за партиен и държавен контрол по този въпрос. Но за съжаление нито едно стопанство в окръга до този момент не може да се посочи, което е решило всички въпроси по презимуването на животните. Това създава основателна тревога. Необходими са бързи мерки от страна на общинските партийни комитети, управителните и дирекционните съвети на стопанствата за неотложно решаване на всички задачи, свързани с презимуването, тъй като са пресрочени вече всички възможни срокове за извършване на отделните мероприятия и всяко забавяне на времето дава сериозни отражения върху здравословното състояние на животните и получаваната от тях продукция.

От планираните 35 нови животновъдни сгради, готови са 18, в покривна конструкция са 11, покрити са 3 и в тухлена зидария са 3. Необходимо е управителните съвети на стопанствата да увеличат групите си и извършат във възможно най-къс срок обектите. Много мудно върви ремонта на съществуващите животновъдни сгради. Почти във всички стопанства има неуплътнени и неостъклени помещения. За кога чакат ръководителите на ТКЗС—Бабук, Кайнарджа, Секулово, Междeн, Паисиево, Голеш и други стопанства, в които на всяка животновъдна сграда има по 4-5 неостъклени прозорци. Изостават с препокриването на свинарника и овчарниците ТКЗС—Бабук, на краварника в Кайнарджа, на отделни сгради в Секулово и особено в ДЗС „Янко Забунов“, където във всички животновъдни помещения има счупени врати и прозорци.

Няма стопанство в окръга с незаети по 3-4 животновъдни сгради с тютюн, семена и друга селскостопанска продукция. До кога смята ръководството на ТКЗС—Нова Черна да държи на открито говедата, предназначени да зимуват в овчарниците на село Сяново, които понастоящем са пълни с тютюн? Кога ще бъдат настанени животните на ТКЗС—Бабук в заетите с тютюн един краварник, един телчарник, четири овчарници. Още има неосвободени помещения в ТКЗС — Ишърково и много други стопанства.

През настоящата година общественото животновъдство е зле осигурено с концентрирани, сочни фуражи и сено. Това налага вземане на ефикасни мерки за правилно съхранение и рационално използване на наличните фуражи. Въпреки това има стопанства, като Кайнарджа, Бабук, Междeн, Чернолик и други, в които част от фуражите не са правилно съхранени, а в ДЗС „Янко Забунов“ една купа сено в по-голямата си част е мухлясала и негодна за храна. Специалистите в стопанствата още веднъж трябва да прегледат всички фуражи като несъхранените добре, да се припокрият или претрупат наново. Радостно е, че в почти всички стопанства фуражите са разпределени по ферми и използването им става по утвърдени от управителните съвети на ТКЗС дажби. Преработката обаче на грубите фуражи —това особено важно мероприятие в изхранването на животните при този неплагоприятно сключен фуражен баланс е подценено от ръководствата и специалистите на редица кооперативни стопанства. Не се преработват грубите фуражи в съставните села на ТКЗС—Междeн, ТКЗС—Бабук, Старо село и Кайнарджа, навесите са заети с тютюн. В Малък Преславец, Голеш и други села фуражните площадки не са обзаведени с РКС—апарат.

Ръководствата на стопанствата и специалистите трябва да вземат решителни мерки като осигурят бързото изграждане и обзавеждане на фуражните кухни по типа на Главиница, като до влизането им в експлоатация фуражите да се обработват в наличните площадки. Нито грам фураж не бива да се дава на животните в непреработено състояние.

Малко са ръководствата на стопанствата, които успоредно с презимуването на животните са се погрижили за подобряване на битовите условия на животновъдите. В повечето от фермите все още липсва топливо за животновъдите, като в Кайнарджа, Бабук, Междeн. Не навсякъде стаите на овчарите са освободени и обзаведени с печки и легла— Войново, Бабук, Ст. Караджа и други стопанства. В редица кооперативни стопанства остават за довършване различните оздравителни и профилактични третирания на животните—задача на ветеринарните специалисти.

Много въпроси по презимуването на животните още не са решени докрай. Необходимо е ръководствата на стопанствата да използват хубавите предзимни дни и да мобилизират силите на специалистите, животновъдите, строителите и механизаторите за бързото завършване на сградите, фуражните кухни, ремонта на помещенията, складирането на фуражите, профилактичните мероприятия и пр, за да се създадат необходимите предпоставки за правилно без загуби отглеждане на животните и за получаване на нормална продукция от тях.

Да изпълним годишните планове и обещания предсрочно

ДВА ЦЕХА РАБОТЯТ ЗА 1964 ГОДИНА

— Много ви моля, побързайте! — изрича мъжът с поизцапаните ръце.

— Виждате претрупани сме с работа, но ще се помъчим да успеем! — му отговаря отговорникът на цеха за производство на каучукови изделия към ТПК „Метал“ — Силистра.

Така е целият ден — десетки бързи услуги, умоляващи погледи и гласове на закъсали мотористи и колоездачи. Веднага след приемането им поръчките попадат в ръцете на млад черноок мъж. А те са така пъргави — ръцете на Никола Драганов. През тях минава всичко, което трябва да се лепи, да се кърпи. Подготвителната работа не е от най-леките и изисква голяма сръчност, умение и... практика. И именно тя е причината, поради която другите работници от цеха едва смогват да изработят дадената им от него работа. Все пак досега никой не се е оплакал, че поръчката му се забавила или е изпълнила некачествено. Нишките на успеха на цеха минават през най-добрия му работник — през Никола Драганов. Останалите също заслужават похвала. Защото и от тях зависи както качеството на услугите, така и на готовата продукция — всички видове каучукови изделия за двигателите на товарните и леки коли, на мотоциклетите. Качеството е отлично, но и количеството не му отстъпва. Когато се направиха изчисленията за десетмесечието се констатира, че цехът е извършил работа за 47 658 лева. А годишният план е 45 000 лева. Това значи, че той е преизпълнен два месеца преди срока, което изразено в проценти представлява 105.9 на сто.

Има още един цех от ТПК „Метал“, който изпълни годишния си план — ремонтния цех. Моряците от драгажния флот знаят, че тук е единственото място в Силистра, където машините и съоръженията им могат да бъдат ремонтирани добре и бързо. Известно е това и на Месокомбината, машините на когото се поправят тук. Промкомбинат „Камъшит“ остава много доволен от изработените в цеха стругове за дървени части. Добро е качеството и на металните детайли на бекярския хотел и на... Още много може да се изрежда, но всичко кратко се изразява от цифрите — план за годината 154 000 лева, за десетмесечието са постигнати 161 418 лева или годишния план е изпълнен 104.8 на сто. Увличаха с работата си стругаря Станко Ковачев „най-добър в професията“ и ковача Христо Савов. Увличат и сега те заедно с Никола Драганов другарите си, които добре представили се пред празника — Октомврийската революция, работят с пълни сили по плана за 1964 год.

Георги УЗУНСКИ

Ноемврийски дни в Преславци

Ноемврийското слънце бърза да погали земята и с топъл дъх да съживи оклюмалите растения. Есента с непреклонна упоритост мята огромното наметало на разнообразните си цветове върху равнината. Само разлелените иглици на ширналите се житни ниви показват, че есента е оня момент от годината, когато се прибира родитбата на земята и тя отново зачева, за да напълни кооперативните хамбари.

Тази година кооператорите от бригадата на Идрис Шекиров успяха да оберат тютюневите листа до едно. И сега в тази ноемврийска утрин в село Преславци е необикновено оживено. Хората се събират по групи, и се отправят към сушилните на складовете с готов тютюн. Само преди няколко дни те започнаха елпезирането на тютюна. Весела глъчка и разговори се носят край складовете. И как няма да са весели! Рекордни добиви от тютюн получиха кооператорите от село Преславци. Първо е звеното на Сюлейман Шекиров. То набра и наниза по 339 низи тютюн от 45 декара. Сега когато започна манипулацията проличава, че низите ще бъдат по над 600 грама, или по 202 кг от декар при план 80 кг. Не по-лоши са успехите и на звената на Емин Мехмедов и Азиф Арифов.

Сега се полагат грижи за правилното сортиране на листата по качество, за да може да се преизпълни и средната изкупна цена.

Петко СВЕТЛИНСКИ

Животновъдка за пример

Който не е минал през свинефермата в село Попина, той не се е възхитил от голямата чистота и ред, който поддържа Стояна Димитрова в нея. Прозорците винаги са грижливо изтрити. В помещението всякога е чисто. В него никога не се вижда изостанала и непочистена тор. Пода е сух, а въздуха лек и приятен. Храненето и поенето на свините са като под часовник. А когато свинете започнат да се прасят, за Стояна настава „жътва“. Тя не спи по цели нощи. Бди над свинете, които раждат, бди над малките прасенца, подсушава ги, поставя ги да забозаят и следи майката да не ги изпомачка. След като мине опрасването, грижите не престават. По-нататък Стояна приучва малките на храна. При отбиването прасетата достигат над 15-16 кг живо тегло. Всичките са еднакви, няма изостанали и закърнели прасенца.

През тази година при план да получи от свиня-майка по 14 прасета, тя получи по 16. Или вместо да даде 420 прасета, тя даде 500, с 80 прасета над плана. Това са над 6 тона месо. Това не е никак малък успех.

Когато в свинефермата на стопанството се яви чума, която настла земята с трупове, Стояна без да ѝ се повтаря най-внимателно изпълняваше нарежданията на ветеринарните лекари и успя да запази досега второто си прасило от коварната болест.

От 1957 година Стояна е гледачка на свине-майки. Шест години вече работи без да прекъсва, в една и съща ферма, в едно и също помещение. Шест години тя смело и самоотвержено работи за изпълнение и преизпълнение на производствените си планове. Още от началото на своята работа досега Стояна успешно изпълнява поставените ѝ задачи.

Не напразно през 1962 година Окръжният народен съвет я награди с габардинен плат за положения ѝ труд и постигнатите трудови победи. И сега големия празник — Великата октомврийска революция Стояна посреща само с успехи.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

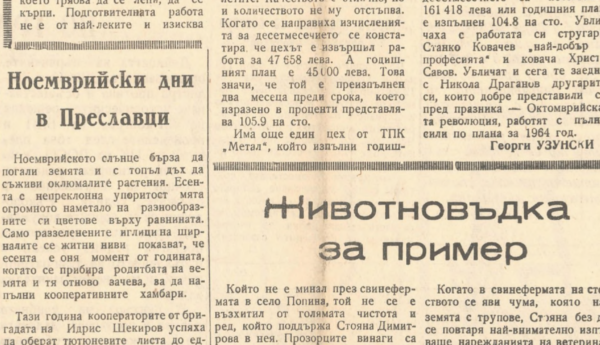

Прирастът най-красноречиво говори за денонощния труд полаган от свинегледачите.

НА СНИМКАТА: Теглене на прасетата в кооперативното стопанство в с. Средище.

Отново зад воланите

Завърши сеитбата на есенните култури и в кооператива в Старо село. Но землището не опустя. Там където посевите са поникнали, механизаторите Петко Иванов и Димитър Григоров провеждат денонощно торене. Досега в кооперативното стопанство има наторени над 1 500 декара есенни култури.

В изпълнение на това важно агротехническо мероприятие на челно място се нарежда бригадата в Старо село. Механизаторите разпръскват средно по 4 кг амониева селитра на декар.

В извършване на тази задача, стопаните не жалят сили, защото знаят, че основите на бъдещата реколта се поставят именно сега.

Радослав РУСЕВ

Съчетаването на теорията с практиката е основа на работата на младия монтьор от ДАП—Силистра Кральо Тодоров, задочник в механотехникума—Русе. Това което е научил от книгите той прилага в ежедневната си трудова дейност. Извършваните от него ремонти са винаги безупречни и затова го сочат винаги за пример.

НА СНИМКАТА: Кральо Тодоров ремонтира двигателя на товарна кола „Шкода“.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Народният театър откри сезона си

ДВЕ ПРЕМИЕРИ, КОИТО БУДЯТ РАЗМИСЛИ

Човек винаги изпитва приятно чувство, когато трябва да разкаже за нещо хубаво. В събота и неделя вечерта Народният театър в Силистра откри сезона си. Това бяха два твърди интересни празници за културната общественост в града—може би затова, че тази година в страната ще се проведе национален преглед на драматичните театри. Пък и откриването на сезона до известна степен закъсня. Може би второто е следствие от първото. В крайна сметка обаче тези два фактора предразположиха любителите на театъра към нетърпеливо очакване.

Народният театър тази година откри сезона си със „Съвест“ на Емил Манов. Във встъпителното си слово директорът на театъра, др. Васил Станилов, подчерта творческите търсения на колектива, стремежа да се поднесат на зрителите съвременни и интересни пиеси.

Секретарят на Окръжния народен съвет в Силистра, др. Бичев, приветствува театралните работници и изрази вярата си, че зрителите в града ще видят хубави представления тази година.

За постановката на „Съвест“, за режисьорската работа на др. Панайотис Фундеас, за изпълнението на актьорите могат да се кажат много неща. И те ще се кажат. Едно обаче е съвсем ясно—многото приветствия, цветята преди и след представлението изразиха, че публиката приема онова, което видя на сцената.

Втората премиера, непосредствено след първата—в неделя вечерта — беше „Боряна“ на Йовков. Едно твърде познато произведение? Не! „Боряна“ е наистина празник за град Силистра. Както Боряна внася в изправения пред разруха дом на дядо Златил една неотразимо свежа струя, така трактовката на режисьора Александър Токушев внася в познатата пиеса нещо ново, нещо пленяващо. Нещо,за което действително трябва да му се благодари. И публиката действително му благодари. С много цветя. С искрени приветствия. И с продължителни ръкопляскания.

Две премиери! Два различни свята. И две режисировки, които будят размисли—предимно хубави.

Николай ПЕТРОВИЧ

За по-високи добиви

Още отсега кооператорите от Ишírковското стопанство водят борба за получаване на високи добиви пшеница през следващата година. За тази цел кооператорите от бригадата на Марям Мозаков от село Йорданово първи започнаха в стопанството да подхранват есенниците с оборски тор. Върволица коли изовзват на полето оборски тор. Досега йордановци са наторили 150 дка.

Тези дни стопаните от кооператива ще започнат да подхранват запланувани 10 000 дка пшеница с амониева селитра. В момента в ТКЗС има 40 тона изкуствен тор, от него ще бъдат хвърлени по 10 кг на декар.

Ганка ИВАНОВА

Сведение

за изпълнението на по-важните селскостопански задачи към 2. XI. 1963 год. вкл.

ТКЗС	Получени яйца за деня — брой	Надоено краве мляко за деня л.	Подхр. пшеница декари
Айдемир	1760	2570	—
Калипетрово	340	2250	—
Бабук	1510	1080	—
Алфатар	2035	20[illegible]0	—
Алеково	412	1270	—
Ишърково	300	2330	150
Смилец	—	990	—
Попина	440	976	—
Сребърна	620	1525	—
Ситово	—	2859	400
Срацимир	490	2715	—
Кайнарджа	—	2653	—
Голеш	520	1892	—
Средище	800	2237	—
Тутракан	950	1905	—
Нова Черна	2027	2950	—
Старо село	863	968	840
Белица	216	2450	—
Главиница	893	1810	—
Ст. Караджа	1660	1194	—
Сокол	530	1270	—
Зафирово	720	1260	—
М.Преславец	732	693	—
Дулово	515	2538	—
Междeн	1890	986	—
Окорш	525	1500	—
Секулово	720	2334	—
Добротица	410	1560	—
Чернолик	2110	1800	—
Паисиево	1110	1190	12700
Всичко ТКЗС	25098	53755	14090
ДЗС С-стра	1420	1739	—
„ Н. Черна	—	1420	1770
„ Я. Забунов	2759	2410	—
„ Окорш	1468	1154	110
Всичко Д С	5647	7223	1880
В-ко за окр.	30745	60978	15970

1 — 10 НОЕМВРИ

Десетдневка на съветската книга

Ежегодно в нашата страна се устройва десетдневка на съветската книга. През тези десет дни трудещите се, народната интелигенция, учащите се, целият наш народ отдава заслужено внимание и почит към най-прогресивната книга в света. Години наред съветската книга е била за нашия народ прозорец към истината, вдъхновение в борбата с тъмните сили на капитализма и фашизма. След 9-ти септември съветската книга е извор на знания и опит, близък помощник в изграждането на социализма.

На 1 ноември в читалище „Доростол“—Силистра се състоя скромно тържество, на което бе открита Десетдневката на съветската книга. Доклад изнесе др. Живка Кръстева, а литературна програма ученическата вокална група от Втора политехническа гимназия.

През дните на Десетдневката в Окръжната библиотека се открива изложба на съветската книга. ДТП „Печатни произведения“ организира специална томбола с талони срещу закупена съветска литература. По радиоуредбите ще се изнасят много литературни програми, четения и други.

РАДОСТ, ГОРДОСТ И ВЪЛНЕНИЕ

На първи ноември вечерта, пътническият кораб „Димитър Благоев“—Силистра бе спуснал котва. Долната палуба бе изпълнена с необикновени пасажери—възпитаниците на училище „Иван Вазов“. Тук на кораба, те направиха едно от най-хубавите си пътувания — пътуването в бъдещето. Учениците изразиха своите мечти и желиния, които в пионерската организация стават дела— чрез задружния им труд, чрез учението, чрез игрите, песните, походите. . . За този ден разказват в дописките си Станимир Станев, уч. от IV кл. и третокласничките Мариана Миланова и Господинка Пенева, членове на клуба „Млад дописник“ при Дома на пионерите.

Дълго ние четвъртокласниците се готвихме за тържествения сбор, на който щяхме да приемем в редовете на пионерската организация нашите по-малки другари-чавдарчетата от трети клас. За тях подготвихме и специална литературно-музикална програма.

Най-после определеният ден дойде. Пътническият кораб „Димитър Благоев“ бе празнично украсен. Гости на тържеството бяха много родители, близки, учители. Тук бе и заместник окръжния началник на МВР др. Желев, бивш партизанин. Той с радост ни разказа за онези героични дни на борба срещу фашизма. След това най-тържествено приехме за пионери чавдарчетата, на които завързахме алени връзки. С мощно ура се посрещна знамето на дружината. Новоприетите пионери, целувайки го, обещаха да бъдат верни на заветите на Димитров.

Радостта на новите ни другари бе голяма!

* * *

Никога ние не сме очаквали с такъв трепет първи ноември, деня, в който щяхме да преминем в пионерската организация. Особено много ни вълнуваше това, какви въпроси ще ни зададат пионерите, ще можем ли да им отговорим добре—изчерпателно и правилно, ще покажем ли, че сме достойни да бъдем в техните редици.

В пет часа вечерта ние се събрахме в кораба „Димитър Благоев“. Тържественият сбор за приемането на нови пионери бе открит. На зададените ни въпроси ние отговорихме бързо и правилно. С радост изслушахме цялата програма, изготвена от четвъртокласниците специално за нас. И ние пяхме и декламирахме.

По своите домове се завърнахме с особена гордост — ние вече сме пионери.

Кооператорите отсега започнаха борбата за по-голямо изобилие

Тази година лозаро-овощарската бригада в село Българка се грижи за 383 декара кооперативни лозя, от които 182 декара на плод, а останалите 201 декара насаждения са млади по на една и две години.

От плодните 134 декара лозя — винен сорт е набрано 23 000 кг грозде, защото е младо лозето и при рязането кооператорите имаха предвид да не се изтощава, а да расте. От 48 декара старо, повече от 10-годишно лозе е набрано 78 000 кг грозде или по 1 625 кг от декар при план 850 кг. Планът за гроздето е изпълнен почти два пъти. От това грозде 19 000 кг „Болгар“ първо качество е предадено за износ по 24 стотинки килограма и в касата на кооператива са постъпили 4 560 лева. Останалите 82 000 кг грозде получено от двете лозя е предадено на „Винпром“ — Силистра.

Кооператорите навреме обраха и извозиха гроздето до предавателните пунктове. Най-голяма заслуга има шофьорът Атанас Занев. Само той извози с колата си към 80 000 кг грозде. Останалите 21 000 кг грозде са извозени от двата военни камиона с шофьори Деню Титев и Йордан Атанасов.

Добрите резултати, получени от трайните насаждения се дължат на добрата обработка на лозята. Те бяха навреме окопани, пръскани и колтучени от стопаните.

Звеноводите Петър Филев и Тодор Добрев със своите сърдечни и другарски обноски сплотяваха хората от звената си и правилно организираха силите им в борбата за високи добиви. Всички кооператори излизаха на работа навреме и работеха старателно.

От практиката се доказа, че лозята при добро гледане дават повече приходи в касата на стопанството, затова е запланувано за идната година да се насадят още 200 декара нови лозя.

Сега тракторите орат лозята. Започва вече изрязването и загрибването им.

Още отсега кооператорите започват да водят борба за по-голямо изобилие от грозде през идната година.

Дочо АТАНАСОВ

ЩЕ УСПЕЕ ЛИ ДИП „ЛИПА“?

Осем десет или осемдесет и пет на сто изпълнение на плана—това е резултата от работата в ДИП „Липа“ Силистра през месеците на първото полугодие. Резултат, който неуморимо дърпаше предприятието назад. „Какво да се прави?“ е въпросът изправил застрашително ръст пред ръководители и работници. Тежката зима, липсата на материали и всичките последици от тях трябваше да бъдат преодолени. Но как?

На общо събрание се разгледаха мероприятията, с които се целеше да бъде преодоляно голямото изоставане. Пропуснатото от миналите месеци беше прехвърлено върху всеки един от следващите и се превърна в нов план за гласуването на когото ръцете на всички се вдигаха като една. И се започна луда гонитба за наваксване на пропуснатото. Стремежът стана във всеки следващ час, във всеки следващ ден да се изработи повече от предния. Благодарение на будната работническа мисъл се внедриха няколко рационализации; монтираха се нови машини; ловешкото движение стана знаме, под което много от изоставащите производственици догониха първенците. По причина на липсата на материали, се беше нарушило поточното производство и част от работниците работеха на други места.

Сега те се върнаха пак към определените им участъци. Линията се възстанови и заработи нормално. Успехите не закъсняха — през юли планът беше изпълнен 100.54 на сто, през август —114.17 на сто, септември — 100.8 на сто, а общо за тримесечието — 104.86 на сто.

Това е много добро постижение на колектива, но в момента се оказва не достатъчно за изпълнение на годишния план. Изоставането от зимата все още се чувствува осезателно. Ето защо на възловите места се изпратиха на работа комунисти. На някои участъци стана разместване на началниците — тези от по добрите отидоха при изоставащите. Малко дни остават до края на годината и силите са напрегнати до краен предел. Работата кипи, не спира. Необходими са още малко усилия, за да може ДИП „Липа“ да се отчете с изпълнен годишен план, да произведе предвидените бройки маси и библиотеки за износ и да се измъкне от капана, в който попадна миналата зима. Тя послужи за добър урок и сега започва подготовката за запасяването с материали за следващата. Необходимото се набавя ритмично и когато то се прибави към преходните заплати, предприятието ще чака спокойно тежките зимни дни.

Георги УЗУНСКИ

На социалистическите бригади за технически прогрес — широк път

Основна роля при решаването на въпросите за производителността на труда, себестойността и рентабилността в предприятията на народното стопанство играе техническият прогрес. Ето защо една от най-важните задачи на стопанските ръководители е по-нататъшното усъвършенствуване на съществуващата техника и снабдяването на предприятията с нови високопроизводителни машини.

Форма за издигане на техническия прогрес в промишлеността, строителството и транспорта са социалистическите бригади за технически прогрес. Те решават в съкратени срокове най-важните задачи, свързани с поставянето на производството до световните технически постижения чрез конструиране и усвояване на нови изделия, разработване и внедряване на нови технологически процеси, комбиниране на производството, внедряване на нови материали и т. н.

През деветте месеца на тази година в предприятията на нашия окръг се изградиха 7 социалистически бригади за технически прогрес — в ДКК „Нектар“ 2 бригади, в ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, ТПК „Метал“, ДИП „Текстилни влакна“ Тутракан и други.

Едната от бригадите в ДКК „Нектар“, с ръководител Никола Георгиев сключи договор с предприятието до 15 април 1964 година да разработи проект за пълно автоматизиране на водоснабдяването в предприятието. Досега една от помпите е напълно автоматизирана, което позволи да се намали броят на заетите в производството лица с трима души на смяна. Бригадата продължава работата по автоматизиране на другата помпа с налягане 5 атмосфери.

Втората социалистическа бригада в „Нектар“ с ръководител Георги Петров е поела задължение до първи май 1964 година да разработи проект за пълното механизиране на технологическата линия за производство на компоти от кайсии и праскови. Проектите вече са уточнени и монтирането на линията ще се извърши едновременно с ремонта на машините.

Социалистическата бригада при ДИП „Липа“, ръководена от Георги Маринов — главен инженер, си е поставила за задача да разработи проект за пълното механизиране на зареждането и освобождаването на хидравлическите преси, с което ще се намали броят на заетите лица с 6 души на смяна. Бригадата в ТПК „Метал“ е сключила договор до 1 юли 1964 година да усъвършенствува сегашните изделия и да създаде нови, които по качество да не отстъпват на изработените такива в големите заводи.

Макар и бавно, социалистическите бригади за технически прогрес, си пробиват път и в нашия окръг. В промишлените ни предприятия съществуват широки възможности за приложение на тяхната дейност. В някои от тях се усвоява ново производство, ДМЗ „Стомана“ е още в началния период към превръщането му в машиностроителен завод, механизацията в текстилната, дървопреработвателната промишленост и строителството все още не е на необходимата висота и производителността на труда е сравнително ниска. Социалистическите бригади за технически прогрес са призвани да окажат помощ на производствените колективи при създаването на по-високопроизводителна техника, необходимо е само те да имат пълната поддръжка от страна на партийните, административни и профсъюзни ръководства. Необходимо е да им се оказва не формална, а действена помощ с материали, средства и време — реално да се оценява извършената от тях работа, като се използват материалните и морални стимули. В ония предприятия, като промкомбинат „Камъшит“, промкомбинат „Текстил“, Окръжна строителна организация и други, където няма такива бригади, да се помисли за изграждането и да им се поставят за разрешаване най-належащите въпроси.

Димитър ТАЧКОВ

По материали на в. „Силистренска трибуна“

„Старата практика се повтаря — сеитбата изостава“

Под горното заглавие в брой 119 на в-к „Силистренска трибуна“ от 12 октомври тази година беше поместена критична кореспонденция за изоставането на сеитбата в кооперативното стопанство с център село Черналик. По повод на това управителният съвет на стопанството ни отговори следното:

„Във връзка с поместената критична статия под заглавие „Старата практика се повтаря — сеитбата изостава“ дължим да ви уведомим, че са взети веднага мерки за отстраняването на посочените слабости“.

Години наред животновъдите от с. Цар Самуил отглеждат най-хубавите телета в кооператива. НА СНИМКАТА: Гледачът Добри Илиев дава храна на животните.

ПО-БЛИЗКО РЪКОВОДСТВО НА ЗВЕНАТА ПО ГРАЖДАНСКА ОТБРАНА

Дейността на първичните организации на ДОСО в Силистра протича в осъществяване историческите решения на VIII конгрес на БКП и проведените след това пленуми на ЦК на ДОСО, които конкретизираха задачите, стоящи за изпълнение в близките години. Ръководейки се от горните документи, градската организация постигна редица успехи в изпълнението на тези патриотични и масово-отбранителни задачи.

В центъра на учебната работа е поставена задачата по задължителното обучение на населението по гражданска отбрана. Градският комитет на ДОСО по-рано откри учебната година в организациите тази година. Съвместно с щаба на гражданска отбрана и градския съвет на БЧК до 15 септември т. г се проведоха учебно-методическите сборове с ръководителите и старши-ръководителите на учебните звена. Сформираха се 40 групи по гражданска отбрана във всички предприятия и учреждения в града. А на места, като в ДМЗ „Стомана“, „Камъшит“, ДКК „Нектар“ и другаде, се изградиха от 3 до 5 учебни групи.

Но ето, че се повтарят някои слабости от миналата година. Има комитети на ДОСО по предприятия, които недостатъчно се грижат за нормалното протичане на занятията в групите по гражданска отбрана. Не следят за дисциплината и посещението на участниците да бъде редовно. Такива са председателите на първичните организации на ДОСО при ТПК „Метал“, „Електрометал“ и други, които допускат администрацията да бъде главен фактор при обучението на работниците, а не комитета на ДОСО. Получи се така, че в ДМЗ „Стомана“ ръководството на ДОСО разчиташе на администрацията при сформиране на групите по гражданска отбрана и затова групите сформираха от хора, работещи в различни смени, което се отрази както на посещението, така и на усвояването на преподавания материал.

Трудности се срещат при изнасянето на медицинските лекции в учебните групи. Вярно е, че лекарите, които трябва да изнесат тези лекции, са заети, но това не оправдава непровеждането на занятията. Защото се касае до неща, които само те могат да изнесат правилно. Да оставим, че е тяхно задължение да учат населението на профилактични мерки за запазване здравето на работниците и служителите. Иска се лекторите от Окръжна болница—Силистра навреме да бъдат по предприятия, което ще допринесе много за запазването на дисциплината. Всяко отлагане се отразява зле, недоволство изказват и участниците.

Похвала заслужават лекарите от Окръжна санепидстанция, които се включват с желание по изнасянето на медицински лекции в различните предприятия.

Има и такива председатели на ДОСО, като тези при „Млекопреработване“, Пристанището и други, които не провеждат редовно занимания с изградените учебни звена при тях. Изчакват, суетят се.

Благодарение на навременната подготовка и здравия контрол, който осигурява ГК на ДОСО, щабът на гражданска отбрана и старшилекторите, повечето от звената за гражданска отбрана са към своя край. Това се дължи и на постоянната връзка, която поддържат комитетите на ДОСО с административните ръководства в предприятията и учрежденията. Проведоха се и първите изпити в ТПК „Дунав“ и Пренос-превоз. Стана ясно, че когато се обръща по-голямо внимание на практическата страна на темите, подготовката е по-солидна. Участниците се подготвят и спокойно боравят с материалната част—противогази, облекла, превръзки, инструменти и други.

Нужно е да се укрепва съвместната работа на комитетите на ДОСО и администрацията по работата на учебните групи, като за изнасянето на медицинските лекции се търси помощта и на Окръжния съвет на БЧК.

Атанас ЦОНЕВ

ГРУПОВ МЕТОД НА РАБОТА НА МЕХАНИЗАТОРИТЕ И КООПЕРАТОРИТЕ

Същност на груповия метод на работа

Под групов метод на работа на механизаторите и на кооператорите в ТКЗС трябва да разбираме комплекс мероприятия, осигуряващи съвместна работа на всички кооператори и селскостопански машини през цялата година.

Това се осъществява по следните начини:

1. В района на полевъдната, полевъдно-тракторната или комплексната бригада се премахва пъстрополието и се оформят общо два масива, от които единият е зает с пролетни, а другият с есенни култури.
2. Чрез териториалното разположение на културите в района на бригадата и по реда на времето на сеитбата и прибирането, където условията позволяват особено при равни площи.

Предимства на груповия метод на работа в сравнение с обикновения

Така създадената организация на полските култури позволява, щото всички кооператори и механизатори от бригадата ежедневно и през цялата година да работят групово и съвместно на масива, зает с пролетниците и есенниците.

Кои са по-съществени предимства?

Премахват се всякакви празни вътрешни транспорти на машините в района на бригадата. При пъстрополното разположение на пролетните и есенни култури за всеки вид работа — пролетно брануване, култивиране, сеитба, три до петкратно окопаване, предсеитбена оран, валиране, жътва с машини и др., общо около 20 вида работи — се налагат над 20 излишни транспорта на обикаляне на землището.

Така например в първа полевъдна бригада при ТКЗС село Бабук с 14 км средна обиколка на землището, при масивното разположение на културите се икономисват 250 км празни транспорти само на една машина. На всичките й 6 машини икономията възлиза на 1 500 км, превърнати в часове се равняват на 300 часа. По норма на един час на тежка машина се полага 7 дка мека оран, а за 6-те машини — — 2 100 дка, или 11 т гориво.

В резултат на това производителността на машините се повишава. Освен това прикачният инвентар е наблизо и при лошо време, като неизпръхнала почва, ако не може да се върши един вид работа, върши се друг.

При групово разположение на машините се осъществява качествен и навременен технически контрол от бригадния механик и подвижната ремонтна работилница. Осъществява се навременен агрономически контрол от страна на главния и участъковия агроном, навременен административен и стопански контрол от страна на бригадира, председателя и зам. председателя на ТКЗС.

При групиране на площите удобно се извършва сигнализаторската работа, а борбата срещу вредителите и болестите е изключително улеснена.

В усилените кампании, особено жътвата, се създават идеални условия за групова работа на комбайните и обслужването им с превозни средства. През 1957 година в блока на първа бригада в ТКЗС — Бабук с размер от 6 000 дка, зает с пшеница (III и IV поле) работиха 13 прикачни и самоходни комбайни и се обслужваха от 4 камиона и 4 ремаркета. Ако комбайните не бяха разположени групово, за обслужването им щяха да са необходими най-малко 16 превозни средства.

Пътища за създаване на целогодишна групова работа на механизатори и кооператори

Първата стъпка за създаване условия за групова работа е премахването на пъстрополието и създаването на двата масива в района на бригадата в землеустроените ТКЗС.

В неземеустроените ТКЗС групирането на площите е осъществимо чрез създаване на първоначални масиви от еднородни култури.

Премахването на пъстрополието и създаването на масивите трябва да се извърши за период от две стопански години. Това е необходимо с оглед да не се наложи да се сеят есенни зърнено-житни култури след предшественици есенници. Главни комбиниращи култури се явяват фуражната ръж първа култура и след нея фуражна царевица втора култура на същата площ, овесът, който като пролетна култура понася сеитба след стърнище, младата люцерна нов посев, която при подходящи площи може да се разположи в масива на есенниците или на пролетниците, т. е. там където няма териториален баланс. Като компенсационна култура може да се използва мохарът, просото, фуражната царевица първа култура и други.

През първата стопанска година трябва да се осъществи блокиране на площите в масиви на половината от землището на ТКЗС, а през втората година блокирането да завърши окончателно.

Втората стъпка за създаване условия за групова работа е разположението на културите в масива и по реда и времето на сеитбата и прибирането им, примерно в следния ред: 1. при есенниците—репица, фуражна ръж, ръж за зърно, ечемик и пшеница и 2. при пролетниците -фий, овес, коноп, слънчоглед, цвекло, фасул, царевица. Това е от решаващо значение за пълното отстраняване на излишните и кръстосани празни транспорти на машините.

По отношение последователното разположение на културите по време и реда на сеитбата на културите не трябва да се издребнява, а да се подхожда съобразно местните условия. Не може да се отреди мястото на захарното цвекло, което е интензивна култура и изисква далечен превоз, на баир, а на фия—в дол, само за да се запази редуването. Но при равен терен, еднакви почвени условия и близък главен път последователното разположение е напълно възможно и задължително.

Да вземем за пример отглеждането на есенните култури. Предсеитбената подготовка на почвата за есенните култури ще зависи от предшественика от една страна и от срока на сеитбата на културата от друга страна. Най-напред предсеитбената подготовка и сеитбата ще се извърши на репицата, след това до нея ще бъде засята фуражната ръж, ръжта за зърно, ечемикът и накрая пшеницата. Подобно е и прибирането на есенните култури, което също ще започне първо с репицата, ръжта, ечемика и ще завърши с пшеницата. Аналогично е положението със сеитбата и прибирането на пролетните култури.

При така въведената организация на територията, необходимо е създаването на полски станове, в които да се прибират и ремонтират машините, да се съхраняват горивно-смазочните материали и други. Полските станове трябва да заемат централно място в съответния масив, за да се скъсят празните ходове на придвижване на машините до блоковете.

Групирането на площите, което се извърши в ТКЗС—Бабук през 1956-57 година изигра голяма положителна роля за създаване на по-добра организация на труда, за по-пълно използване на техниката, за по-големи икономии на гориво. Същото беше извършено и в ТКЗС Алфатар и изигра същата роля.

Положителният опит в това отношение трябва да се приложи от всички стопанства в окръга.

Тодор ДОБРЕВ

Окръжно търговско предприятие

– СИЛИСТРА –

Да се веят все така победно знамената на Великия октомври!
Ръководството на Окръжното търговско предприятие честити

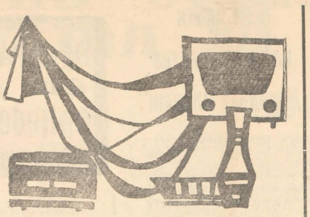

46-та ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

на всички търговски работници и служители от Силистра, Тутракан и Дулово, а така също и на кооперативния сектор на окръга.

Съобщава на многобройните си клиенти, че по случай големия празник всички магазини са заредени със стоки от първа необходимост, които напълно ще задоволят вкусовете на многобройните клиенти.

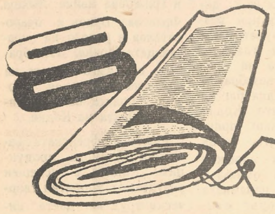

Нека в чест на великия празник разгаряме още повече социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на производствените планове.

Честит празник на всички, другари!

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ — СИЛИСТРА

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС при предприятието честитят славната годишнина на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

на всички свои работници и служители, на многобройните си клиенти от града и окръга.

Поканват трудещите се да посетят ПО СЛУЧАЙ ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК заведенията за обществено хранене, в които винаги ще намерят всякакъв вид ястия и качествени напитки при лека и танцова музика!

Пожелават на своя колектив още по-големи успехи в социалистическото съревнование, весело прекарване на ПРАЗНИКА и щастие в живота.

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — СИЛИСТРА

На всички членове, работници и служители от кооперативната търговия, на многобройните клиенти от града и окръга честити славната 46-та годишнина на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Нека с още по-голям ентусиазъм заработим, другари, за пълно задоволяване нуждите на потребителите от разнообразни стоки!

Административното ръководство, партийната организация и профорганизацията пожелават на търговските работници още по-големи успехи в труда!

гтп ·градска търговия· СИЛИСТРА

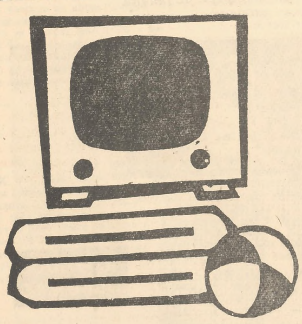

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС поздравяват с 46-та годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

всички свои работници и служители, многобройните си клиенти от града и окръга!

Пожелават на всички още по-големи успехи в труда и радост в семействата! Нека в чест на големия празник разгаряме с още по-голям пламък социалистическото съревнование за изпълнение на историческите решения на Осмия конгрес на БКП.

Весело прекарване на празника, другари!

ТКЗС с. ДОБРОТИЦА

Привет на първенците в производството! Привет на всички кооператори и кооператорки от района на стопанството!

Управителният съвет на кооператива, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС честитят на своя дружен колектив

46-та годишнина на ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Пожелават им крепко здраве и щастие в семействата!

Промкомбинат „Електрометал“

— СИЛИСТРА —

Да живее и процъфтява делото на Великия октомври!

Административното ръководство, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС честитят на своите работници и служители и на многобройните си клиенти славната годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

Пожелават на неуморния трудов колектив още по-големи успехи в социалистическото съревнование, крепко здраве и щастие в семействата.

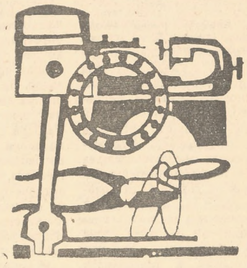

Весело прекарване на празника!

дкк ·нектар·

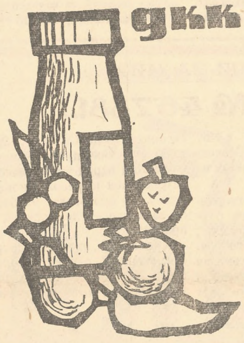

Силистра

Административното ръководство, партийното бюро и комитетът на ДКМС *поздравяват с празника на*

Великата октомврийска социалистическа революция

всички свои работници и служители, трудолюбивите кооператори и кооператорки, всички селскостопански труженици!

Призовават своя неуморен колектив на още по-упорита работа за преизпълнение на производствения план на предприятието за предаване на народното стопанство още повече и качествени консерви.

Да е честит големият празник на всички!

ДЪРЖАВЕН МЕСОКОМБИНАТ

— СИЛИСТРА —

Ръководството на Месокомбината приветствува с 46-та годишнина на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА РЕВОЛЮЦИЯ

работниците и служителите от предприятието, а така също и кооператорите от окръга!

Нека в чест на големия празник разгаряме с още по-голяма сила социалистическото съревнование за срочно изпълнение на производствения план, за пълно задоволяване на населението от месни продукти.

Честит празник на всички!

ТПК „ИНВАЛИД“

— СИЛИСТРА —

Управителният съвет на кооперацията, партийното бюро, профкомитетът и ДКМС приветствуват с 46-та годишнина от

Великата октомврийска социалистическа революция

всички свои работници и служители, а така също и многобройните си клиенти!

Пожелават на дружния колектив на предприятието още по-големи успехи в социалистическото съревнование за изпълнение и преизпълнение на производствените планове.

Да е честит празникът на всички!

ТПК

„Девети септември“

— СИЛИСТРА —

Управителният съвет на кооперацията поздравява с

46-та годишнина на ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ

всички член-кооператори, работниците и служителите, а така също и многобройните си клиенти от града и окръга.

Пожелават на дружния колектив от предприятието още по-големи победи в социалистическото съревнование за окончателното построяване на социализма в нашата Родина!

И в културния живот — организираност!

Читалището в Паисиево си има вече секретар. Това може би звучи малко иронично, но то е повече радостно, защото е предпоставка за разгръщане на художествената самодейност и библиотечната работа. Тук почти пет месеца е владеела тишината на спокойствието, тъй като ръководството на Отечествения с председател Хюсеин Салиев и читалищният председател Осман Велиев са чакали предълго. . . сгоден момент и подходящ човек за обновяване на читалищната дейност. До края на месец май тук е работил Илия Петелев и колко е била добра работата му личи от наследството, което е оставил — една неподредена библиотека с хаотично комплектуване на книги (само 20-25 от тях са на селскостопанска тематика!) и една загаснала художествена самодейност. Явно, това е лошо, неприятно, осъдително. Но и сега читалището все още не се е съвзело. Художествената самодейност през миналите години беше заслужена гордост за паисиевци. Те дори можеха да говорят, че имат традиции в работата със смесения си хор, танцовия си състав и театралната си трупа, които спечелваха възхищението и на кооператорите от съставните села — Тодорово, Китанчево, Подайва, Владимировци.

А сега хорът на паисиевското читалище, който беше носител на награда от последните прегледи на художествената самодейност, мълчи — мълчи, защото не съществува. Не се чуват тропота и подвикванията на младежите от танцовия състав. Нахвърляни са само едни списъци. Нито събрания на самодейците, нито съставяне на художествен съвет, нито подбор на репертоар...

Оправдания могат да се изтъкнат. И най-обективното от всички — досегашната липса на читалищен организатор. Но спокойствието на читалищния председател, според който художествената самодейност трябва да започне чак през зимата, е неоправдано. Само за няколко дни Тахсин Мухсинов, новият читалищен организатор, би могъл да организира самодейците и те да започнат репетиции. Разбира се — с помощта на целия читалищен съвет, на библиотекарката Мара Иванова, на комсомолските активисти. И то след добро обмисляне на състава и репертоарните планове. Всичко зависи от единодействието и желанието.

И работата на библиотеката, която едва напоследък е отворена по-редовно поради връщането на Мара Иванова от дългомесечен отпуск, е слаба. Библиотекарката дълго време не е водила ни дневник, ни книга за движение на библиотечния фонд, ни редовна инвентарна книга и читателски картони според изискванията за минимум библиотечна техника. Едва сега тя отстранява тези слабости, но още не е подредила книгите систематично—азбучно. Броят на читателите — само около 180 човека — показва колко малко е работено за привличане на кооператорите, учениците и служителите към книжното богатство на селото. Друго и не би могло да се очаква, щом като не е организирано нито едно културно-просветно мероприятие. Вината за всичко това пада не по-малко върху читалищното ръководство и председателя на Отечествения фронт. Те не познават работата на библиотеката. А що остава да я контролират? С помощта на окръжния методист са обмислени хубави библиотечни мероприятия. Но тяхното осъществяване, както и вътрешното уреждане на библиотеката, зависи от читалищните дейци. В техни ръце е и съдбата на самодейните колективи. От организаторската им работа ще зависи наложителното съживяване на цялата читалищна дейност.

Александър ПОПОВ

Нови книги на издателство „Народна младеж"

„ЧЕТИРИ ДЕЦА В СТАРАТА ГОРА" — повест от ДОМНИЦА КОЛДОВЯНУ, преведе от румънски Гергана Стратиева. Повестта е от поредицата „Приключения и научна фантастика" за начална и средна възраст.

„ГРЕШКАТА НА АЛЕКСЕЙ АЛЕКСЕЕВ" — АЛЕКСАНДЪР ПОЛЕЩЧУК, фантастична повест—превод от руски Юлиан Минков; поредица „Приключения и научна фантастика".

„СВЕТЪТ УТРЕ"—КАРЛ БЬОМ И РОЛФ ДЬОРГЕ—превод от немски Румяна Христова; поредица „Светът утре"—книги за новости в науката и техниката.

„ДИВОТО КУЧЕ КАЗАН" —ДЖЕЙМС КЪРУД—роман превод от английски А. Тотев и Ал. Леков; поредица „Приключения и научна фантастика".

„КУБИНСКИ НАРОДНИ ПРИКАЗКИ"—превод от испански Моис Декало; поредица „Приказки от цял свят" —за начална и средна училищна възраст.

„ЛОВЦИ НА ПЕЩЕРНИ МЕЧКИ" —ЙОЗЕФ АУГУСТА, превод от чешки Люба Стоянова—за горна училищна възраст.

По екраните от понеделник

КОДИН

Новият румънско—френски филм „Кодин" получи на Шестнадесетия международен фестивал в Кан премията за най-добър сценарий. Той е създаден по едноименния роман на Панаит Истрати и има за сюжет необикновената дружба между чувствителното дете Адриан, попаднало в мизерния свят на крайните квартали, и бившия каторжник Кодин.

Авторите на сценария са запазили напълно духа на сценария, но са отстранили разумно редица детайли, които биха разводнили филмовото действие. По този начин те са изтъкнали на преден план дълбоките чувства и взаимоотношенията между малкия Адриан и човекът планина Кодин. Детето открива в големия човек една душа, която жадува за искрена дружба, но по силата на обстоятелствата е заставена да живее сред жесток, несправедлив свят и поради това е станала привидно груба. Чрез характерните подробности създателите на филма пресъздадават вярно атмосферата на епохата: бедняшкият квартал с холерната епидемия и нищетата, безнадеждното търсене на работа и пр.

Режисьорът Анри Калии, един особено надарен творец, е прибягнал към динамична ритмика при разкриването на чувствата и отношенията на главните герои. В паметта на зрителя остава незабравим кадърът с лудия бяг на каруцата, в която Кодин стои до своя бивш приятел Алексе, сега негов съперник, който поражда у него стихийна омраза и мъка поради измамната дружба. Режисьорът е намерил подходящ тон, за да разкрие изявата на преживяванията без натуралистичен ефект. Това е постигнато най-вече в сцената на отмъщението в кръчмата.

Артистът Александър Платон е съумял да разкрие чертите на грамадния, но детски наивен и чист човек Кодин, който се бунтува срещу несправедливостта в живота. Това той е постигнал, понеже се е отнесъл към изграждането на образа с особена отзивчивост и топлота. Трудната роля на детето Адриан се е удала на талантливия Разван Петреску. Убедителна е и френската артистка Н. Боржо в ролята на нежната и грижовна майка Жоица. Франсоаз Брион е очарователна в ролята на красавицата Ирина. Незабравимо е и изпълнението на артистката Жермен Кержан в ролята на Анастасия, майката на Кодин.

Румънско-френската съвместна филмова продукция „Кодин" е успешен резултат от упорития творчески труд на двете кинематографии и носи белега на богата емоционалност и висок хуманизъм.

ХУДОЖНИЦИ — БОРЦИ ЗА МИР

ЗАТВОРНИК № 46788!..

Затворник № 46788. . . Под този номер днес съществува арестуваният голям мексикански художник Давид Алфаро Сикейрос. В музея на революцията остава недовършена стенописта, разказваща за мексиканската революция — най-значителното негово произведение.

ДАВИД СИКЕЙРОС

В живота и творчеството си Сикейрос търси нови хоризонти, хоризонтите на един по-справедлив свят. Той е роден в Шихуахуа през 1896 година. На седемнадесет години участвува в заговора на работниците и студентите срещу правителството на узурпатора Хуерта. После постъпва в армията на мексиканската революция, където е произведен капитан.

През 1923 година Сикейрос става генерален секретар на синдиката на революционните мексикански художници. През целия си живот той организира миньорски стачки, на няколко пъти е затварян, прогонван е от Мексико в Уругвай и Аржентина, бил се е в редовете на испанската армия.

По-известни от творбите му са: „Портрет на буржоата", „Новата демокрация", „Алегория на расовото равенство в Куба", „Смърт на нашественика", „Патриоти и неприятели на родината". От стенописите на Сикейрос лъха творческият дух на мексиканския народ, лъха висок патриотичен и революционен идеал. Те призовават на борба за истинска демокрация и прогрес.

Художници, писатели, артисти, миньори, студенти, прогресивни хора от много страни, мексиканското работничество—всички сега водят борба за освобождаването на Давид Сикейрос.

ДЕЦА

МОМИЧЕ

Наскоро буржоазният западногермански вестник „Нойе цюрхер цайтунг" съобщи от Цюрих, че е получил печални вести от Мексико: хора, чужди на изкуството, откъртили от стената фреската „Куаутемок против чудовището" от Давид Алфаро Сикейрос, направена през 1944 година. Частите й били изхвърлени в една барака и не се знае какво ги очаква.

Причината за всичко това е, че зданието, където се е намирало това произведение на вдъхновено изкуство, се продава и купувачът не иска картината.

В заключение в. „Нойе цюрхер цайгунг" настоява заедно с всички художници и критици в Мексико, да бъде спасено от разрушение това неповторимо произведение на изкуството.

Физкултура и спорт

НА ЧУЖД ТЕРЕН — ПРЕД СВОЯ ПУБЛИКА

„Ст. Саров"(Калипетрово)—„Доростол" (Силистра) 0:5

„СТ. САРОВ": Добрев—Николов, Стоянов, Величков—Терзиев, Цветков (Драгоев)—Лозев, Димов, Енгьозов, Мирчев, Нечев.

„ДОРОСТОЛ": Курдоманов—Петков, Л. Йорданов, Михайлов — Митев, Дечев—П. Йорданов, Стоянов, Бонев, Феров, Маринов (Димитров).

ГОЛМАЙСТОРИ: П. Йорданов, Феров, Димитров, Стоянов, Дечев.

СЪДИЯ: В. Балкански.

Не случайно нашите изводи за неделната футболна среща между „Ст. Саров" и „Доростол", играна в Калипетрово, сме поставили под такова заглавие. Близостта на селото, хубавото есенно време и очакванията за интересна игра бяха привлекли няколко хиляди любители на футбола от Силистра. Едва ли някога Калипетровци са играли на своето игрище пред такава многобройна публика.

Целият мач премина в бърза напрегната и жива игра. Още началните минути показаха очевидното неравенство в съотношение на силите. Силистренци превишаваха далеч противниците си със своята техника, с доброто взаимодействие между отделните линии и с бързата си игра, проявена особено ярко при обработването на топката.

Калипетровци, навярно отчели предварително тези преимущества на гостите, отговориха със сърцата самоотвержена и твърда игра. Въпреки това играта на двата отбора беше коректна. Някои грубости сме склонни да отдадем на нервното напрежение.

В осмата минута едно хубаво подаване на Стоянов (Д) позволи на И. Йорданов да изяви отново своята рязко подобрена игра в последните мачове. С остър спринт той изпревари своя пазач, устреми се към вратата и от няколко метра със силен удар изпрати топката в мрежата на безпомощния Добрев — 1:0. Калипетровци веднага реагираха с много хубав удар от Нечев, който бе спасен от Курдоманов. Последваха още няколко набези по крилото на Йорданов, който лесно преодоляваше отбраната, но те не доведоха до покачване на резултата, защото в единия случай крилото не можа да нанесе добър удар, а във втория случай повдигна топката много силно и в решителния миг тя бе уловена от вратаря.

Една бърза комбинация в 36-та минута изведе Феров пред вратата, но в момента на удара той беше подкосен, после сам той изпълни сполучливо 11-метров удар.

През второто полувреме влезлият на мястото на Маринов Димитров оживи играта на „Доростол" и отбеляза гол след нападателна акция. Смяната беше наложителна защото лявото крило на силистренци с муднатa си игра не беше в унисон със съиграчите си.

И през тази част на мача „доростолци" играха по-добре, но заслужават укор за сбиване на играта в центъра. В 69-та минута бърза комбинация между Йорданов и Митев изведе последния до аутлинията. Последва пас назад и Стоянов спокойно реализира нов гол — 4:0, а няколко минути преди края на мача едно разиграване на топката между Бонев, Йорданов, Стоянов, Дечев позволи на последния да отбележи и петия гол.

И тъй, два кръга преди завършване на полусезона, „Доростол" уверено води таблицата с 4 точки аванс.

Йордан СИМЕОНОВ

Зона „Дунав" — IX кръг

РЕЗУЛТАТИ

ДМЗ „Г. Димитров" Русе	— „П. Хитов" Тутракан	1:1
„Бенковски" Бяла	—ДМЗ „Стомана" Силистра	0:0
„Янтра" Ценово	— „Локомотив" Русе	1:2
„Вихър" Завет	— „Бенковски" Исперих	0:2
„Ст. Саров" Калипетрово	— „Доростол" Силистра	0:5
„Академик" Русе	— „Миньор" Сеново	0:0

КЛАСИРАНЕ:

	м	п	р	г	гр	т
1. „Доростол" Силистра	9	8	0	1	29:2	16
2. „Локомотив" Русе	9	6	0	3	13:5	12
3. ДМЗ „Г. Димитров" Русе	9	4	3	2	16:10	11
4. „Академик" Русе	9	4	3	2	11:7	11
5. „П. Хитов" Тутракан	9	4	2	3	15:14	10
6. „Бенковски" Исперих	9	5	0	4	11:10	10
7. „Бенковски" Бяла	9	3	3	3	8:9	9
8. ДМЗ „Стомана" Силистра	9	3	2	4	12:9	8
9. „Вихър" Завет	9	3	2	4	15:27	8
10 „Миньор" Сеново	9	3	1	6	12:11	7
11. „Ст. Саров" Калипетрово	9	1	2	6	7:24	4
12. „Янтра" Ценово	9	0	2	7	6:25	2

В ПЛАНИНАТА

Дъждовна есен. Мокрите букови клонаци са сведени унило. Гората сподавено шуми. Долавя се някакво далечно, тъжно стенание, което ту се въззема, ту затихва с вятъра. Студената мъгла е слязла ниско, ниско, почти докосва покрива на горската барака.

Горската барака е построена на малка полянка. Покрита е с каменни плочи и от много места зее. Ние с Тодор сме стъкнали печката и сме полегнали на нара. Приятели сме с Тодор, без да ни свързва нещо особено. Ей тъй — по войнишки. А може би, защото Тодор е много отзивчив другар. Спомням си: веднъж ми даде да пия от неговата манерка. Изпих всичката вода и забелязах, че това му достави удоволствие. На следващата спирка достигнахме кладенче. Гледам — Тодор смучи с цяло гърло, смучи до задъхване. Колко е бил жаден, когато ми даде своята манерка!

Сега с него сме настроени така, че ни идват разни спомени. Той се радва, че има на кого да разкаже нещо за себе си. Нали съм войник като него — ще го разбера, ще заживея миг с неговата радост и скръб. С колко нежност говори той за сина си, който още не е виждал! В черните му като въглен очи играят така неразбираемите чувства на бащата. Мургавото му лице се е смалило под нахлупеното кепе. Тодор е нисък, слаб, но жилав. Той е заслушан в гората, която шуми от дъжда и есенния вятър. Мълчи, мисли. И току отведнаж:

— Чуваш ли?

В циганската му душа нещо трепва. Той въздъхва и продължава бавно:

— Като песен жално... нали чуваш? — Големите му черни очи се лутат из мъгливия букак... — Като че ли пак съм в катуна... като тогава, когато бях малък. Дъждът шляпа по чергите... И мене ми е студено... студено... Като слушам сега тази гора, хем ми е мило, хем ми е мъчно... В такава една гора загина тато...

Дъждът продължава да ситни по покрива на бараката. Тодор свива цигара от качак и жадно смуква. Пак се унася в спомените.

— Като сякъл, едно голямо дърво паднало върху него и го премазало...

Искам да попитам за близките на Тодор, но вятърът се втурва през комина и от печката бълват огнени езичета и пушек. Все пак питам:

— Жена ти при кого живее?

— При старата. Жената е от вретенарите. Оженихме се малки. Сто хиляди лева стари пари броих на баща й. Щеше да ме заколи като нищо. Лош човек. Па не е толкова лош, ама лоши навици има у нас при женитба. Някой път си мисля, че за нас простотията е по-страшна от сиромашията,

Съскат като змии мокрите дървета в печката. По стените на дърветата се мятат едри сенки.

В Странджа е къщата ни. Там започнах да правя корита още от дете. Продавахме ги с бащата по Добруджа. Чергари сме ние.

— Все тъй ли скитосвате още?

— Вече сме в стопанството. И къща си имаме, и земица ни дадоха за лично ползване. А трудно беше в началото. Мама по цял ден плачеше, че ще останем гладни. Булката ме одумва, че ще погазим циганския закон. Но заживяхме като хората...

— Наистина ли са страшни тези ваши закони?

— Не са страшни, но закони са те. Чергарски. С торбата на рамо — ходи, проси...

Мисля за Тодор: захранен с изпросен хляб, недоспивал по дългите непознати пътища, сирак от дете — а е разбрал толкова неща. Гледам го и с облекчение мисля: та това е второто му раждане на този хубав свят...

Чуват се стъпки. В бараката се втурват мокри другарите ни. На Тодор е ред да застъпи на пост. Той премята винтовката, закрачва сигурно и изчезва в дъждовната есенна вечер.

Никола НАНЕВ

Наистина лекар

Още един живот спаси младият лекар от с. Попина д-р Марков. Три денонощия той не спа, три денонощия стоя над леглото на девойката Надка Русанова. Три пъти той я спасява от смърт, три пъти й възвръща живота— и последния път отдъхна, сигурен в помощта си.

Младежкото сърце на Надка тупти вече сигурно. Тя се чувствува добре и изразява дълбока благодарност на д-р Марков. Благодарни са му и всички жители на селото, защото към тях той винаги се отнася с голяма загриженост. Така, както трябва да се отнася наистина един съвременен лекар.

Стуфа ПЕНЕВА

ЦЕНЕТЕ ВРЕМЕТО СИ!
ПЕСТЕТЕ СРЕДСТВАТА СИ!

Носете от пуснатото в продажба по всички магазини за конфекция в окръга различни модели

ДАМСКИ МАНТА
МЪЖКИ БАЛТОНИ
КОСТЮМИ, РОКЛИ —
Евтини
Елегантни
Практични
За ваше улеснение готовото вълнено облекло се продава и на ИЗПЛАЩАНЕ

ДЕПОЗИТ

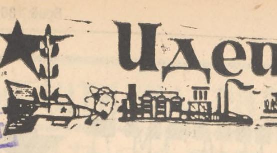

Идеите на Октомври озаряват пътя за мир и прогрес

ТЪРЖЕСТВО НА ЛЕНИНИЗМА

Четиридесет и шест години изминаха от онези октомврийски дни на 1917 година, когато работниците и селяните на Русия смъкнаха разложения монархо-помещически режим и установиха власт на пролетариата. Партията на болшевиките беше великият вожд на народните маси. Върху младата съветска страна потънала в разруха и глад се нахвърлиха империалистите от целия свят. Надигна се вътрешна контрареволюция. Железен обръч стегна младата снага. И се проточиха три дълги кървави години, три години на революционен патос и величави победи, на мизерия и разорение. Не издържаха натиска на гладната революция ситите интервенти и белогвардейци. Битите напуснаха Русия. Революцията победи, победи болшевишката партия, Партията на Ленин, победи народът.

Но глада, мизерията, разрухата останаха. Борбата с тях беше по-трудна отколкото с кавалерийските атаки на белогвардейците. Недостигаше хляб, облекло, желязо, въглища. Мините бяха наводнени, високите пещи съборени, железните пътища повредени. Голяма част от фабриките затворени —липсваха суровини. Селското стопанство беше също разсипано. То даваше едва 65 на сто от селскостопанската продукция на царска Русия. Работниците заминаваха за село. Социалната база на диктатурата на пролетариата се декласираше. И в тези трудни дни на 1920-1921 година Ленин доказваше, че новото общество може да победи и ще победи империализма само ако създаде производителност на труда по-висока от тази, която са създали капиталистите. При стопанското разорение обхванало огромната страна това бяха смели мечти.

Оттогава изминаха 46 години Години пълни с напрежение, с борба, с учение. Съветският съюз израстна като първокласна икономически развита страна, застанала начело на цивилизования свят. Днес СССР е втора в света по икономическо развитие и първа по научна и техническа мисъл. И това не са празни думи, а реални факти. Самонадеяните янки се стъписаха пред космическите полети на Гагарин и Терешкова, пред мощта на съветските ракети, пред старта на маневриращия „Полет 1“, пред твърдостта, смелостта и размаха на творческия гений на съветския човек.

Двадесет и втория конгрес на КПСС начерта перспективите на комунизма— не като мечта, а като практическа задача.

Народите на Съветския съюз знаят — ще построят комунизма, ще превземат неговите върхове тъй както победиха глада, разрухата, изостаналостта, тъй както разгромиха интервентите, белогвардейците и фашистите. И няма сила, която да спре този възход, да убие вярата и устрема към комунизма.

Думите на Ленин, мечтата на Ленин се сбъдва. Народ освободил се от оковите на гнета и експлоатацията е способен на чудеса. Ленинизмът тържествува.

Ленинизмът шествува по света. Един милиард човека вече са се наредили под неговото огнено-червено знаме. От Елба до лазура на Тихия океан, от Заполярието до зноййния тропик, в самата сърцевина на Америка пулсира могъщото сърце на социализма. За него няма граници, няма непревземаеми кътища. Народите на Африка, на Азия, на Латинска Америка, които все още пъшкат под ярема на икономическата „помощ“ на капитализма, говорят за социализъм, искат социализъм. В социализма те виждат сбъднати своите мечти за мир, за труд, свобода, равенство и щастие. Защото социализма донесе на народите на Средна Азия, на Китай, на Корея, на Виетнам, на Куба работа, свобода, образование, човешко достойнство и човешки живот. Това е тържество на ленинизма, на материализираните идеи.

Капитализма е в отстъпление. Той е още мощен, още е силен, но сам чувствува как слабее, как губи почва под краката си. Човеконенавистническата му природа се гърчи под напора на народната омраза. На войнствения му бяс се надява солиден намордник. Народите виждат — звярът не е толкова страшен, когато са обединени. Дружните усилия раждат мощ, пред която капиталиста отстъпва. Години наред милитаристите от Запада увъртаха, усукваха предложенията за запазване на мира, заплашваха с война. Но мощта на Съветския съюз, но волята на народите да защитят мира казаха думата си — те дойдоха в Москва и сключиха договор за частична забрана на опитите с ядрено оръжие. Това беше велика мирна победа на народите, на социализма. Тържество на Ленинизма!

Сега се диша по-спокойно. По-ведро е в международните отношения. Но настъплението продължава. Първата стъпка трябва да се последва от нови, по-смели, по-уверени крачки към мира.

В този всеобщ подем, в тази световна радост, в тази победа като дисонанс, като сквернословие звучи обвинението на китайските ръководители, че сключеният договор за частична забрана на ядрените опити е измяна на Ленинизма, предателство спрямо народните интереси и мира. Борбата за мир днес е борба за социализъм, за свобода, за демокрация. Затова комунистическите партии от всички страни, затова народите заклеймяват като човеконенавистни обвиненията на китайските ръководители.

Нашият народ също прегърна идеите на ленинизма. Те станаха негова същност. С тях той победи изостаналостта и строи социалистическото общество. Родината се превърна от бедна земеделска в развита промишлено-аграрна страна. Примерът ни е притегателна сила за съседните Гърция и Турция, за народите на Близкия и Средния Изток, за Северна Африка. Нашият пример се материализира в икономическата помощ, която оказваме на Сирия, Судан, Алжир, Тунис и други. Народите на тези страни виждат, разбират какво постигна изостанала България стъпила на пътя на социалистическото развитие. Кога в друг случай би могла да помага? Затова и името ни и думата ни тежат в международните отношения. Ленинизмът тържествува и в нашата страна. Затова с много радост, с много трудови успехи посрещаме 46-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция, затова я чествуваме като наша, като родна. Затова с годишнините на Октомври отмерваме победния марш на Ленинизма!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 130 (685) | Четвъртък, 7 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Тържествено събрание в Силистра по случай 46-та годишнина на Октомврийската революция

На 5 ноември в салона на Народния театър трудещите се от гр. Силистра се събраха, за да отбележат славната 46-годишнина на Октомврийската революция.

Посрещнати с аплодисменти, в президиума заеха места членовете на Бюрото на Окръжния комитет на БКП другарите **Сава Шиваров, Стефан Габровски, Йордан Георгиев, Симеон Жеков, Димитър Божинов, Мико Николов**, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС **Стефан Андреев**, активни борци против фашизма и капитализма, ръководители на предприятия, челници в производството.

Тържественото събрание бе открито от председателя на Градския народен съвет **Петър Иванов**. Доклад за Октомврийската революция и всепобеждаващите идеи на марксизма-ленинизма изнесе др. **Мико Николов**.

В доклада си др. **Николов** говори за голямата историческа победа на Октомврийската революция и за създаването на първата социалистическа страна в света в условията на капиталистическото обкръжение. Тръгнал по пътя на социалистическото развитие, Съветският съюз за кратък исторически срок показа на целия свят, че само в условията на социализма народите могат бързо и уверено да вървят напред към осъществяването на своите заветни мечти за свобода, равенство и братство. Под победоносното знаме на Октомври, въоръжени с великите идеи на ленинизма, сега милиони хора вървят към сияйните върхове на комунизма. Успехите на съветските хора в областта на науката, техниката, културата, станаха знаме в борбата на народите по пътя на националното и колониално освобождение, за нов щастлив живот.

Приетата програма на XXII конгрес на КПСС стана велик документ на творческия марксизъм-ленинизъм. От него особено ярко изпъква величието и значението на новия етап в развитието на съветската страна и на цялото човечество. През изминалите две години от историческия XXII конгрес на КПСС съветските хора отбелязаха нови успехи в изпълнението на поставените задачи в 7-годишния план. Триумф на съветския гений са успехите в овладяването на Космоса, в ракетостроенето, в създаването на нова военна техника — верен страж на мира в целия свят.

Верен на пролетарския интернационализъм, в братското семейство на социалистическите страни, сгрои своето щастливо бъдеще и нашият трудолюбив народ. Успехите на нашата Родина са плод на братското сътрудничество и взаимопомощ с великия Съветски съюз и другите социалистически страни.

Сега нашият народ, въоръжен с величествената програма, приета на Осмия конгрес на БКП, уверено създава икономическата база за пълната победа на социализма у нас, за да премине след това към строителството на комунизма. Изпълнявайки заветите на Георги Димитров, народът ни тачи великата дружба със съветските народи, стои непоколебим в редиците на борците за мир, за мирно съвместно съществуване на страните с различен социален строй.

С бурни аплодисменти събранието изпрати поздравителни телеграми до Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

След тържествената част бе изнесен богат концерт с участието на учащи се от I и II политехнически гимназии и духовия оркестър при народното читалище „Доростол“ в града.

Радостен отчет

И тази година звеното на орденоносеца Амиш Мемишев от ТКЗС в с. Нова Черна ознаменува празника на Великата социалистическа революция с хубава проява. Неуморните стопани от звеното приключиха с изваждането на захарното цвекло от 100 дка площ. Но само това ли? През тази година те бяха едни между първите, които навреме освободиха площите и ги подготвиха за сеитба. И това стана възможно благодарение на нестихващото съревнование между отделните звена и самите кооператори. Защото всички и Осман Асанов и Фатме Местеджебова и Рахмие Мехмедова работиха с пълното съзнание за дълг.

Илия ГРОЗДАНОВ

В чест на великия празник

Трудовият колектив на ДИП „Дочо Михайлов“ в Силистра винаги се е нареждал в челните редици между предприятията от града и окръга. Така е и сега в деня на големия празник на Великата октомврийска революция. През деветмесечието е произведена продукция за 371 000 лева при план 353 000 лева, или задачата е преизпълнена с 18 000 лева. Значително се повиши средната изработка на лице от промишлено-производствения персонал, като достигна 2 016 при план 1 801 лева.

Тия резултати са дело на целия производствен колектив, но особено голям дял в тях имат бригадите на Марин Йорданов и Реджеб Якубов, които предсрочно изпълниха годишния си план и вече работят за 1964 година. Работниците от бригадата на Марин — задачи при „полския ринг“—изпълниха годишния си план 115 на сто, а тези от бригадата на Реджеб — 112 на сто.

За преизпълнение на личните си планове и за производство на качествена продукция колективът излъчи за ударници: Георги Димитров, изпълнил личния си план 140 на сто, Добри Димитров — 118 на сто, Надежда Петрова—118 на сто и други.

Работничките и работниците от ДИП „Дочо Михайлов“ ще манифестират днес горди за изпълнен дълг към Партията и народа.

Йошка БРАТКОВА

★ Октомври ★

Тревожни дни разтърсили света
и грохота им стигнал небосклона.
Окапвали последните листа
и пеели работнишки колони.
Един моряк — разгърден и могъщ,
на бой зовял тълпите непокорни
и разтревожен октомврийски дъжд
пълзял по осветените стъкла на Смолни.
Нева се блъскала в брега си зъл
и вятър див просвирквал из простора. . .
Защо тогаз не съм се бил родил,
та пръв да чуя залпа на „Аврора“,
да видя как мужишките коне
кръстосвали земята неспокойна,
в която като вятър се подел
гласът на Ленин — пламенен и строен:
„На крак, о парии. . .
Вся власть советам!“
Днес ехото на този глас зове
и буди като волен утрен вятър,
и пее с нови дръзки гласове
просветнала и весела земята.

Костадин ВЕЛКОВ
с. Подлес

МЪЛЧАЛИВИЯТ

Той дойде в ДМЗ „Стомана“ преди две години. Не много висок, слаб, с остър поглед и силно стиснати челюсти. Не направи особено впечатление на другарите си, защото беше мълчалив. И мълчалив си остана. Но затова пък работеше съвестно, не знаеше какво е почивка.

Обикнаха го всички. И той ги обикна. И тази любов изразяваше мълчаливо.

А дните минаваха. Забрави трудностите, които се повториха и тук, както в завод „Георги Димитров“—Русе като във всяка нова работа, свикна с шума на тежката стотонна преса. И стана ударник. А ударниците са на почит и уважение.

Веднъж бригадирът Георги Славчев му каза:

—Ще обучиш и предадеш опита си на Любен Екзаров и Михаил Димов. Млади работници са, трябва подход към тях, за да станат добри производственици. На теб се падна честта...

Не беше лесно: грамадината ексцентрична преса всеки момент можеше да им затисне пръстите, да им откъсне ръка или да ги убие, ако не се внимава. Борис Йовчев следеше всико тяхно движение, показваше им, съветваше ги. Запозна ги с частите на пресата, препоръча им литература. Любен и Михаил скоро започнаха сами да подават ламарина към калъпа на пресата, да я пускат и да я спират. И да я смазват. И да я превъртат за пробна гонка.До годината те станаха като майстора си опитни.

Радост изпълни сърцето на Борис Йовчев, за пръв път се появи и усмивка на лицето му. Любен и Михаил излетяха като лястовици от гнездата си, а Борис стана старши-пресьор на възела за дълбоко пресоване.

И ето че отново трябваше да потърси друг човек за свой помощник.

От родното му село Главан дойде Велико Пенчев—як, но стеснителен младеж. При него пожела да работи, при „бати си Борис“.

И вече шест месеца изминаха край железния корпус на тежката преса. Шест месеца за Велико като ученик, а две години за Борис като опитен майстор—пресьор и добър учител на младите. И постоянен ударник на възела за дълбоко пресоване.

Сега Борис и Велико пресоват резервоари за бензинови нагреватели. Всяка минута е скъпа за тях, за да могат да изпълнят плана си в чест на Великата октомврийска революция. И ежедневната си норма, за да не посрамят името на бригадата в пресовия цех, която се бори за званието „Бригада за комунистически труд“. И комсомолското си име.

И изпълняват нормата най-малко с 150 на сто.

Те строго опипват с пръсти краищата на жълтата дебела ламарина и звънлив шум се разлива наоколо след всяко хвърляне върху купа с резервоарите.

Никола НАНЕВ

СЛЕД ДНИТЕ НА ИЗПИТАНИЕ — РАДОСТ

Двойна е днес радостта за шивачките от бригадата на Йорданка Георгиева при ТПК „Дунав“ в Силистра. Днес под алените знамена, сред хилядите хора, с разцъфнали усмивки те ще преминат пред трибуната смело и гордо, защото посрещат годишнината на Октомврийската революция с най-голямата си победа в живота.

* * *

. . . И предпразничният ден е почти както всички останали дни в ателието, където работят шивачките от бригадата на Йорданка Георгиева. Машините ритмично тракат, главите на жените са ниско приведени над пъстрите купове от рокли, поли, блузи и палта. Въздухът е тежък, напоен от парите, които непрекъснато се вдигат от съскащата ютия. На пръв поглед в голямата и светла стая изглежда необикновено спокойно. Но взре ли се човек в приведените лица и бързо движещите се ръце, разбира, че всяка една от шивачките е дълбоко съсредоточена в своята работа. Зачервените им страни говорят за напрежението, което изпълва трудовото им ежедневие. Макар те да обичат и песните, и смеха, през време на работа рядко се чуват. Всяка е заангажирала вниманието си в изпълнение желанието на клиентката. И в това тихо царство на шивачките с изумителна бързина платовете стават чудно красиви дрехи. Колкото и да са големи куповете на неготовата продукция,те бързо намаляват. Огладени и добре почистени една след друга поръчаните дрехи увисват на закачалките напълно готови.

. . . Пътищата на Йорданка Георгиева, на Петранка Парашкевова, на Сийка Костова, на Янка Василева, на Надежда Русева, на Марийка Александрова, на Янка Дончева, на Лусие Атамян и на Жейна Дюлева се събраха тук, на някои преди десет години, на други—преди пет. Но пътят им стана общ — голям и широк. И те поеха със задружни усилия да вървят по него.

Един ден в помещението, където работеха, пламнаха алените букви: „Тук работи бригада за комунистически труд с майстор Куна Петкова“. Тежко стана на работничките, всяка си мислеше: „Та с какво сме ние по-лоши от другите. Нима не изпълняваме редовно плановете си, не живеем ли задружно. . .“ И изведнъж те споделиха мислите си и решиха да поемат условия и да се борят за завоюване на високото звание „Бригада за комунистически труд“. Но вярата е нещо, което не се учи. Тя се носи дълбоко в сърцата, тя е стремеж към нещо хубаво, към това хубаво цяла година шивачките се стремяха всеотдайно. Весела и бодра стана песента на машините, още по-сръчно заработиха шивачките. Те искаха да бъдат истински нови хора, не само да се трудят, но и да живеят по комунистически. И започнаха да ходят колективно на кино, на театър, да чествуват своите рождени дни. Тяхната дружба е стара, но сега тя стана голяма и силна, светла и здрава. Може би нейната искра започна през един мартенски ден, когато подадоха главици първите кокичета, когато работничките решиха да заживеят по новому, защото чувствуваха, че най-големите трудности се преодоляват, когато рамото на другаря е близо, тогава силите се възвръщат, стават големи. Може би затова пред дните на изпитание, те не се огънаха пред нищо, не се оплакаха пред никого.

...Често, много често те работят извънредно, за да задоволят желанията на своите клиентки— да им ушият бързо и хубаво дрехите. И в този стремеж трудно може да се каже коя е найдобрата, дали тяхната майсторка — Данчето, която с мила усмивка помага на клиентите да изберат най-подходящия модел за дрехи, и която често се случва да прави по две проби на ден на жените, дошли чак от Паисиево, Ситово, Кайнарджа и други, или тяхната бригадирка Петранка, която умело организирва работата на шивачките, или Янка Дончева, която е ненадмината в приготвянето на фризетата и плисираните поли, или Сийка, Янка... Не, те всички са еднакво добри, еднакво са майсторки в своята професия. Навярно затова старите клиентки макар и да напускат града, продължават да си шият дрехи тук, в бригадата на Йорданка.

Благодарение на техният общ труд планът за месец октомври бригадата изпълни 116 на сто.

* * *

Довечера, когато ярката светлина залее града и прогони мрака към полето, в празнично украсените салони ще се вдигнат наздравици за големия празник — празникът на празниците. В звъна на чашите ще трепти и голямата радост на шивачките от бригадата на Йорданка, които само преди един ден придобиха званието „Бригада за комунистически труд“.

Честит празник, честита ви победа!

Малира ПЕТРОВА

46 години ВЪЗХОД ПОД ЗНАМЕТО НА ЛЕНИНИЗМА ★

МОГЪЩ СТРАЖ НА МИРА

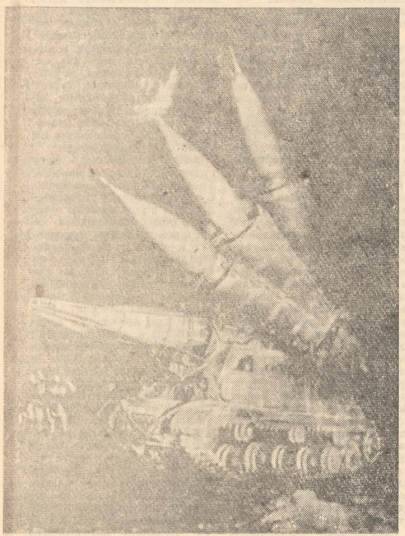

Огромни успехи постигна Съветският съюз в областта на ракетостроенето.

НА СНИМКАТА: Ракетчици на учение. . . Вие виждате различните моменти на движение на ракетните установки, приведени в бойна готовност. Могъщата боева техника стои на стража на мира и гарантира безопасността на всички социалистически страни.

ПЕСЕН НА ТРАКТОРИСТИТЕ

от Василий ЛЕБЕДЕВ — КУМАЧ

Ех, вий наши коне от стомана,
наши трактори—бойни коне!
Трактористите в утрото ранно
срещат в поход работния ден.

Като вятър летим
през нивята си ний —
разораваме, жънем и сеем.
Нашта крачка гърми,
и врагът нито миг
в наште ниви да стъпи не смее!

Тежък плод е превил класовете
и пшеницата сплита стена.
На девойки звънят гласовете
като сребърен дъжд в утринта.

Нашта сила във всичко успява,
и когато запей младежта,
с нас пшеницата златна запява
и приглася ни тихо ръжта.

Ех, поле ти колхозно, просторно,
нямаш край, ни межда, нито бряг!
Като нашата, младата волност
няма нийде по целия свят!

Като вятър летим
през нивята си ний —
разораваме, жънем и сеем.
Нашта крачка гърми
и врагът нито миг
в наште ниви да стъпи не смее!

> *„Съветските хора знаят, че всички успехи в развитието на родната страна, нейната икономика, наука и култура, са неразривно свързани с името на Владимир Илич Ленин, с дейността на създадената от него Комунистическа партия. Ленин извърши най-дръзновеният полет в бъдещето, за какъвто е способен само човекът“.*
>
> *Н. С. Хрушчов*

С УВЕРЕНИ КРАЧКИ КЪМ КОМУНИЗМА

Седемгодишният план е важен етап в създаването на материално-техническата база на комунизма в Съветския съюз. Ето как изглеждат задачите само на последната година от седемлетката:

— Ще се произведат 72-73 милиона тона чугун, 95-97 милиона тона стомана, 73-74,5 милиона тона прокат, 240 милиона тона нефт, 529 милиарда киловат часа електроенергия. Машиностроенето и металообработването ще даде продукция за 56-57 милиарда рубли.

Когато бе приет седемгодишният план, някои чуждестранни дейци и журналисти писаха, че това е неосъществимо дело, фантазия, че Съветският съюз ще се провали с изпълнението на този план.

Последните данни обаче, приведени в беседата на Н. С. Хрушчов с участниците в третата световна среща на журналистите, говорят, че значително ще се преизпълнят поставените задачи в седемлетката.

Според предварителни изчисления Руската федерация—най-обширната и най-мощната съюзна република, ще приключи седемлетката с преизпълнение на плана в размер на 30 милиарда рубли. От останалите съюзни републики — Украйна, Белорусия, Казахстан, Узбекистан, Грузия и други, се очаква едно преизпълнение на плана от 10 милиарда рубли. По такъв начин само от свръхпланово производство в Съветския съюз ще се получат 40 милиарда рубли.

В края на седемлетката ще бъдат произведени повече цимент, трактори, хартия, обуща, масло, захар, мебели, радиоприемници, телевизори, хладилници, перални машини и много друга продукция за народното стопанство и населението на страната, отколкото се предвижда в контролните цифри.

Успехи в мирното икономическо съревнование с капитализма

Още през годините на първите петилетки Съветският съюз надминаваше САЩ по темпове на увеличение на промишлената продукция, но им отстъпваше значително по абсолютния прираст и равнището на производството. През последните години обаче Съветският съюз, продължавайки да превъзхожда, както и преди, значително САЩ по темпове, започна да ги изпреварва и по абсолютен прираст на производството на много най-важни видове продукция.

Така например в Съветския съюз средните годишни темпове на прираста на промишленото производство през 1956-61 година възлизаха на 10,2 на сто, в САЩ—на 2,3 на сто; средното годишно производство на промишлена продукция на глава от населението за същия период в Съветския съюз се увеличава с 8,2 на сто, а в САЩ—с 0,6 на сто; средният годишен прираст на капиталовложенията през този период в Съветския съюз е 12 на сто, а в САЩ има известно намаление.

Същото е положението и в абсолютния прираст на производството. През този период производството на стомана в Съветския съюз се увеличава с 26 милиона тона, а в САЩ намалява с 15 милиона тона, добивът на нефт в СССР се увеличава с 95 милиона тона, а в САЩ — с около 20 милиона тона.

Само преди 13 години СССР произвеждаше по-малко от 30 на сто от промишлената продукция на САЩ. Сега вече СССР изпревари САЩ по обема на добива на желязна руда и каменни въглища, по производство на кокс, на сглобяем железобетон, на магистрални дизелови локомотиви, на бичен дървен материал, на вълнени платове, захар, животински мазнини, риба и някои други продукти и изделия.

На XXII конгрес на КПСС се постави задачата за бързо намаляване на разликата в равнището на производството, за излизане на Съветския съюз на първо място в света по производство на редица продукти и изделия.

Данните от изпълнението на петте години от седемлетката красноречиво говорят, че тази задача ще бъде успешно осъществена.

В бурните години на Октомврийската революция се роди славната Червена армия.

НА СНИМКАТА: Никита Сергеевич Хрушчов на поход с червеноармейци през годините на революцията.

УЗБЕКИСТАН — СТРАНА НА БЯЛОТО ЗЛАТО

Щастлива е младежта на слънчев Узбекистан, която произвежда бялото злато на своята Родина — памука.

НА СНИМКАТА: Дилбар Мамасадъкова, Озада Тургунова и Тохтахон Хакимова от колхоз „Ленин“, Учкургански район, Андижанска област, които събират по 10-12 тона памук за годината.

Фото Безносов

Възход на съветското образование

★ Сега в СССР повече от 61 милиона съветски хора са обхванати в различните форми на обучение, всеки четвърти човек в съветската страна се учи.

★ 42 милиона учащи се, са седнали зад чиновете в общообразователните училища, около 4 милиона от тях съчетават учението с работата в производството.

★ 6 милиона юноши и девойки започнаха тази учебна година във висшите и средни специални учебни заведения. Повече от половината от тях се занимават без откъсване от производството. В страната работят 19 задочни и 8 вечерни института, 379 вечерни и 596 задочни факултета и отделения при дневните вузове.

★ Около 1 милион и 200 хиляди юноши се учат в системата на професионално-техническото образование.

★ 180 милиона екземпляра учебници пусна тази година Министерството на просветата на РСФСР. Повече от 40 милиона учебници за учениците се издават в Украйна, повече от 8 милиона — в Узбекистан, 6 милиона в Белорусия, повече от 5 милиона — в Казахстан.

★ 227 хиляди общообразователни школи са работили през миналата учебна година в съветската страна. На разположение на децата сега се намират повече от 3 200 дворци и домове на пионери, стотици станции на младия техник и натуралистите, повече от 170 детски паркове.

С БРАТСКАТА ПОМОЩ НА СССР

Израстна още един гигант на нашата тежка промишленост.

НА СНИМКАТА: Общ изглед от сградата на ТЕЦ „Марица—изток“.

КАЗАХСТАН — ЦЕЛИНЕН КРАЙ

Край на приказни богатства наричат Казахстан. И действително, какви ли не съкровища се съхраняват в Казахската земя!... Тук се намират огромни запаси на железни руди и каменни въглища, на боксит и цинк, на мед и хром. Пътешественикът може по своя път да се срещне и с мълчаливата сибирска тайга и с необхватните степни простори и знойни пясъчни пустини. С изумителните по красота планински върхове, обрасли с елхи и борове, и растлалите се алпийски долини. Затова не е очудващо, че пролетта тук се движи от юг на север цели два месеца: когато в южните райони по цялата широта се разгръща полска работа, на север още господствува суровата снежна зима. Високоплодородната черноземна почва, разположена на крупни масиви на север от републиката, е създала благоприятни условия за превръщането на Северен Казахстан във втора житница на страната.

Труден и безрадостен е бил животът на скитащите животновъди до Октомврийската революция. Години наред те са бягали подир своите стада по необятните простори. Само тъжните протяжни песни от тежката съдба на казахския народ нарушавали степната тишина. С идването на съветската власт из основи се измени живота на републиката. Дойде краят на многовековния сън върху степта на Северен Казахстан. Недокоснатите целини бяха разбудени от неспокойни хора, решили да заставят спотаилата се земя да служи на човека. Пролетта на 1954 година, след решението на пленума на ЦК на КПСС за усвояване на целините и необработваемите земи, започва новият живот в казахските степи. Тук по зова на Партията дойдоха стотици хиляди най добри синове и дъщери на Съветската родина, пълни с творчески сили и младежки плам. С техния героически труд, още в първите три години, се създават многобройни зърнени и животновъдни совхози.

Едновременно с усвояването на земята широко се разгръща и строителството. Северен Казахстан се превръща в гигантска строителна площадка. С всеки изминат ден се изменя и разкрасява Целиноград (бившият Акмолинск), който стана столица на целинния край. Израстнаха нови, най-младите в републиката, градове: Рудний, построен в голата степ. Тук средната възраст на жителите е 22 години. Наистина този град е град на младостта. Град на младите ентусиазирани строители на комунизма. Той израстна недалече от Соколовско-Сарбайско планинско-обогатителния комбинат. Сега този гигант предоставя на Челебинския и Нижно-Тагалинския металургични заводи висококачествена руда.

Струва ти се, че съвсем неотдавна е започнал похода към целините. А как неузнаваемо се е изменил облика на този край в сравнение с 1954 година. Там където няколко години назад е шумял степният вятър и буйно е растяла разнообразна трева, сега се е разляло безбрежното море на златната пшеница.

Този край може да се гордее не само със зърнопроизводителните стопанства: тук има и всички условия за развитието на животновъдството. „Втора целина“ — нарекли комсомолците борбата за подема на животновъдството, започнала четири години назад.

Сега в този край съществуват почти хиляди младежки ферми. Станали рядкост възможностите да се видят скитащи стада по степите. Тях ги заменили организираните животновъдни бригади.

Героичните дела на целинниците предизвикват възхищение в целия съветски народ, във всички труженици по земната шир. „Земя на романтици, земя на герои — комсомолци“ — така наричат любовно този край немалко задгранични делегации, пристигнали тук, за да видят със собствените си очи преобразената земя.

Голям и пълнокръвен живот живее целинният край. Всеки нов трудов ден го приближава към върховете на комунизма.

ГИГАНТИ НА РОДНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

СЛЕДИ ОТ СТЪПКИТЕ НА НАРОДА

В ранната пролет на 1950 година в ливадите край с. Църква близо до Перник пристигнаха ентусиазирани строители. И в китната долина на р. Струма с неудържима сила закипя битката за родна стомана. Заредиха се дни и нощи на напрегната работа. Изчезна идиличния пейзаж от тази част на долината. Но друга красота, по-светла и скъпа заблестя в панорамата на гигантския завод, който трасира пътя на новия живот. Изграждането на МЗ „Ленин“ в Перник беше героична проява на нашите строители и монтажници. С изкопаната пръст за основите би могло да се натовари влак, дълъг 750 км; изляха се 55560 куб м бетон; положиха се повече от 150 000 м проводници и кабели; монтираха се 9600 т машини и метални съоръжения. Какво радостно вълнение, какво напрежение изпитаха първите наши стоманолеяри на днешния ден през 1953 година, когато първенецът на черната ни металургия влезе в строя. Когато той беше осветен от разтопения метал. Това беше възторг, от който потръпна целият ни народ.

Днес високите комини на завода, забили бетонните си чела в небето, бълват гъсти кълба дим. От мартеновите пещи, озарили със сиянието на огньовете си просторните зали на мартеновия цех, тече гореща и искряща стомана. Изпод забързалите валяци на прокатните станове излитат дългите пръти на винкелите. Край тях и край пещите стоят на смяна първите наши металурзи. Те са усвоили опита на съветските специалисти и работят упорито за повече стомана и прокат, за укрепване на икономическата мощ на Родината ни.

С встъпването в действие на МЗ „Ленин“ вносът на желязо се намали с 40 на сто. След неколкократното му разширяване, заводът има вече завършен производствен цикъл: от наши железни руди се лее чугун, от чугуна – стомана, а от нея — прокат. Пристъпва се към усвояването на нисколегирани и специални стомани за нуждите на машиностроенето и строителството. В прокатния цех стоманата се валцова в различни видове бетонно желязо, ламарина на листове с различни дебелини и т. н. След разширението на завода през 1961 година мощността му се увеличи на 500 000 т стомана и 600 000 прокат. Когато се пусне в експлоатация Кремиковския металургичен комбинат, откъдето ще се получава стомана, МЗ „Ленин“ ще заработи с пълен капацитет.

Друг величествен паметник на нашето социалистическо строителство е Химическия комбинат в Димитровград. Сред равната низина израстнаха постройки с рязко изпъкващи корпуси на цехове, кули и комини, които на 5 ноември 1951 година за първи път гордо развяха димните си знамена. В Химкомбината се произвеждат пет вида азотни торове: амониева селитра, натриева (чилска) селитра, амониев сулфат, натриев бисулфид и карбамид. Освен тях тук се произвеждат амоняк, сяра, въглероден окис, въглероден двуокис, лед, азотна и сярна киселина, натриев селенид и пр. Главните суровини, които се използват в производството са въглищата, водата и въздуха. След дълги и сложни процеси, през които се извършват химическите реакции от тях се получават желаните вещества. Годишното производство на амониева селитра е около 250 000 тона, но след разширението то достига 330 000 тона. Към Химкомбината има изграден и завод за гранулиран суперфосфат с годишно производство 560 000 тона.

Химкомбинатът в Димитровград има огромно значение преди всичко за развитието на селското ни стопанство, което за първи път след Девети септември започна да получава изкуствени азотни торове, произведени у нас. И двата завода са рожба на помощта на съветските хора, които ни предадоха не само знанията си, но ни снабдиха и с модерни машини и апаратура. Тези два гиганта на социалистическото ни строителство са първите стъпки, оставили дълбоки следи в икономиката ни. Първи стъпки, но не и последни...

МЕТАЛУРГИЧНИЯТ КОМБИНАТ В КРЕМИКОВЦИ В ДЕЙСТВИЕ

Родна металургия! Няма патриот, чието сърце да не се изпълва с чувство на гордост при произнасянето на тези думи. Онова, за което в миналото би могло само да се мечтае, днес става действителност. Действителност станаха десетките наши заводи, действителност стана МЗ „Ленин“ в Перник. Действителност става и гиганта на нашата металургия — Металургичния комбинат в Кремиковци.

От няколко години името на Кремиковци се разнесе из цялата страна. След системни търсения и изследвания там се установи голямо рудно находище. Крещящата нужда от метал ще бъде задоволена! При това най-икономично! Рудата се добива по открития начин. На мястото на добива се строи металургичен комбинат, от което ще се пестят милиони лева от транспорта на рудата. Пак толкова пари ще се пестят и от транспорта на излятия метал до неговия най-голям консуматор—София, пестене, идващо от близостта на двата обекта.

Кремиковският железорудeн залеж има бобообразна форма с 1 700 метра дължина и средна ширина 800 метра. Дебелината му варира между 68 м в перифериите и 267 м в центъра. Изчислените запаси в Кремиковското находище възлизат на 247 милиона тона желязна руда с богати примеси: олово, мед, цинк, сяра. По съдържание на желязо кремиковската руда не е от богатите, обаче ценността ѝ се компенсира от високото съдържание на манган, барит и олово, които ще се извличат едновременно с желязото. В резултат на голяма механизация на производството, през 1964 година рудник „Кремиковци-голям“ ще даде 3.5 милиона тона, а след това по 5 милиона т руда годишно. При този добив, по предварителни данни ще се получават около 1.1 милиона т желязо, към 700 хиляди т барит, 15 хиляди тона олово и около 38-39 хиляди тона манган. В края на 1964 година ще завърши строителството на първия етап от металургичния завод. Тогава неговата мощност ще бъде 400 хиляди тона чугун, 450 хиляди тона стомана и 300 хиляди тона прокат годишно. Към металургичния завод се строят мощни флотационни и агломерационни предприятия. Втори основен завод на комбината е Коксохимическия, който ще произвежда над 350 хиляди тона кокс. Повече от два месеца работи първата му батерия. Макар и с небогат опит, но коксодобивниците произвеждат вече към 1 000 тона кокс за едно денонощие. При добив на 5 милиона тона руда годишно, Кремиковския металургичен комбинат ще работи около 50 години, а при 7 милиона тона към 35 години.

Пускането на комбината в действие е от голямо значение за промишлеността ни и по-специално за машиностроенето и строителството. С откриването на МЗ „Ленин“ вносът на желязо се намали с 40 на сто. Сега ще се намали още повече и ще се освободят средства за други продукти. Малко дни минаха от пускането в действие на първа доменна пещ. Корпусите на комбината с всеки изминал час се извисяват по-високо и гордо и комините му скоро ще забълват черен дим. Не ще минат и няколко години и в цялата ни икономика ще се почувствува ритъмът на Металургичния комбинат „Кремиковци“—новото мощно огнеметално сърце на България.

Георги УЗУНСКИ

ОТДЕЛЕНИЕ САМО ОТ ЖЕНИ

Към пресовия цех на ДМЗ „Стомана“ в гр. Силистра има едно отделение, което носи безпретенциозното име „Иглички“. Тук работят само жени—на брой двадесет и осем. Всеки месец жените от отделението изработват с най-голямо умение 80 000 иглички, 6 000 мотовинтили и 10 000 автовинтили, които ежедневно се търсят от купувачите на пазара. Едни от жените работят през деня, а други остават да продължат работата си и на електрическо осветления. Но за всеки случай между тях съществуват дружески отношения, които им позволяват да се справят с трудната задача на производството и да не се посрамят пред заводското, партийно и комсомолско ръководство. Всяка една от тях е подготвена да ръководи всички операции, които се извършват в отделението на бор и фрезмашини и на преси.

Голямо влияние за подобряване качеството на продукцията оказва изградената тук бригада за комунистически труд на името на Юрий Гагарин с бригадир другарката Радка Петрова Куртева, която се ръководи от младежката организация. Изнасят се беседи пред жените за технологията на отделните операции, организират се съвещания, изучава се опита на най-добрите производственички — Радка Петрова, Ненка Жвлева, Мехере Адемова, Стоянка Войкова и др.

Отделение само от жени, но те по нищо не се различават от мъжете в другите отделения, защото заемат достойно място в производството на завода.

Колю НИКОЛОВ

КОЛЕКТИВЪТ НА ПРИСТАНИЩЕ СИЛИСТРА ПРЕИЗПЪЛНИ ДЕСЕТМЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

В чест на 46-та годишнина от Великата октомврийска социалистическа революция, колективът при пристанище — Силистра изпълни десетмесечния си план на 29 октомври 103 на сто. С това годишният план е надхвърлен с 24 000 тона.

Окуражени от този успех, работниците усилиха съревнованието си между бригадите. Борбата се води между V бригада с бригадир Иван Петров и I-ва бригада с бригадир Кирил Ганев. За месец септември т. г. първенец беше V-та бригада, а за месец октомври т. г. I-ва бригада. В своя стремеж за първенство бригадите достигнаха голям успех, като изпълниха средно месечно нормите си 190 на сто. Имаше единични случаи, когато V-та бригада през месец септември достигна изпълнение на нормите си до 492 на сто.

Работата в пристанището все повече се разраства. През тази година няма целодневни престои по липса на работа. Едновременно с разрастване на работата, механичните средства и съоръженията се оказват недостатъчни и трябва час по-скоро да се увеличат. Така един единствен електрокран е недостатъчен, трябва да се постави втори такъв. Необходим е поне един автопогрус и един автокар.

При сегашното състояние на механизацията се налага да се работи на гръб при товаро-разтоварната работа в пристанището, а с това се задържат съдовете на пристан, не се обработват навреме и се пречи на изпълнението на плана по навигацията. Бройките работници за тази година са недостатъчни, бригадите са по 8 човека вместо по 10-12 човека, и се налага да се увеличат поне с 25 на сто.

Едновременно с крайбрежните товари в Силистренски окръг все повече се засилва износа на стоки за външния пазар. Така за десетмесечието има изнесени от Силистра по водния транспорт 14 428 тона стоки. Окръгът има и достатъчно суровини за изнасяне. Тази година изкупвателната организация организира изкупуването на сламата и извозването ѝ по водния транспорт, обаче пристанище Силистра не е пригодено да посреща такъв товар, защото липсват механични средства и съоръжения за бързото товарене. Трябваше да се извозят над 2000 тона слама. За целта пристигна Ф. П. 1 да се товари с 400 тона слама. Вместо да се натовари за 2-3 дни с механични средства, то пристанищния колектив беше принуден да извърши тази операция гърбово за 10-12 дни. Сламата е ценна суровина за нашите целулозни заводи и Параходство БРП — Русе трябва да окаже помощ на пристанище Силистра по организиране товаренето на сламата и увеличаване броя на работниците.

Георги КРЪСТЕВ

Вечер, когато слънцето полека потъва зад хълмовете и денят тихо си отива, откъм тучните поляни се дочува песента на кооператорите, на завръщащите се стада от село Голеш. След водопоя ги чака приятна почивка в чистите обори.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДИП „Добруджа“ — Силистра

Административното, партийното, профсъюзното и младежко ръководства, честитят

СЕДМИ НОЕМВРИ

деня на

Първата пролетарска революция в света

на всички свои работници и служители, на бригадите за комунистически труд и всички трудещи се от града и окръга!

Желаят на своя неуморен колектив по-големи победи в труда и благополучие в семействата!

Весело празнуване!

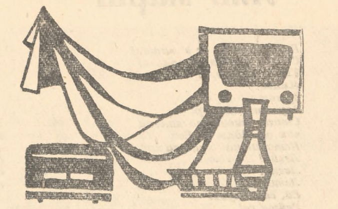

„Пренос-превоз“ — Силистра

Административното ръководство, партийният комитет, профкомитетът и ДКМС честитят 46-та годишнина от

Великата октомврийска социалистическа революция

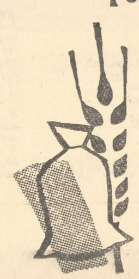

на всички свои работници и служители, а така също и на многобройните си клиенти!

Призовават колектива на предприятието да се бори с още по-големи сили за преизпълнение на производствения план, за навременен и качествен превоз!

Весело празнуване на всички и щастие в семействата!

ДИП „ДУНАВ“—СИЛИСТРА

Да пребъде във вековете делото на ОКТОМВРИ!

Ръководството на предприятието честити 46-та годишнина на

Великата Октомврийска социалистическа революция

на всички свои работници и служители, на кооператорите и кооператорките и всички трудещи се от града и окръга.

Призовава своя колектив на масово социалистическо съревнование за преизпълнение на производствения план, за превръщане в дело историческите решения на Осмия конгрес на БКП.

Честит празник, другари!

РАЙОННА ТЕХНИЧЕСКА СТАНЦИЯ — СИЛИСТРА

Административното ръководство и партийният комитет при станцията честитят 46-та годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

на всички свои работници и служители, на механизаторите и кооператорите от района на стопанството.

Призовават своя дружен колектив на упорито съревнование за навременен и качествен ремонт, за срочно изпълнение на селскостопанските задачи.

Весело празнуване!

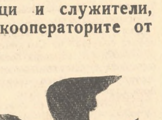

ТКЗС „Добруджа“ — с. Зафирово

Управителният съвет на стопанството, общинският партиен комитет и комитетът на ДКМС поздравяват всички кооператори и кооператорки от района на стопанството по случай

СЕДМИ НОЕМВРИ

деня на Великата октомврийска социалистическа революция

Пожелават на неуморните труженици на кооперативния строй още по-големи успехи в труда, преизпълнение на поетите обещания, за още по-заможен живот на село.

Весело празнуване!

ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ“ —СИЛИСТРА—

Ръководството на предприятието честити

СЛАВНАТА ГОДИШНИНА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

на всички свои работници и служители, на неуморните кооператори и механизатори, които работят всеотдайно за построяването на социализма в нашата страна.

Нека с делото на октомври вървим винаги по пътя на победите!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА ВСИЧКИ!

С перо и четка за революцията

ВЛ. МАЯКОВСКИ

Ляв марш

Разгръщайте се в марша!
Стига приказки празни!
Тихо, оратори!
Имаш
думата,
другарю маузер.
Стига живот по закони
чак от Адам и Ева.
Историята—кранта ний ще подгоним.
Левий!
Левий!
Левий!
Ей, синеблузи!
Рейте се!
Или
броненосците с острите килове
в залива дремят, люлеят се?!
Нека
озъбен с корона парадна
британският лъв вие гневно.
Комуната няма да падне.
Левий!
Левий!
Левий!

Там
зад планини от мъка
грее страната слънчата.
Зад глад,
зад морета от мор
стъпка милионна печатай!
Нека продажна обгражда ни банда
и лава стоманна реве и вий —
Русия отблъсква Антантата.

Левий!

Левий!

Левий!

Орлов ли взор ще помръкне?
В старото ли пак ще се блещим?
Хей, пролетариат!
Дръж гърлото на тоя свят
с пръстите си като клещи!
Храбро напред с песни!
С флагове небето облепвай!
Кой там удря десния?
Левий!
Левий!
Левий!

Михаил ГОЛОДНИ

Матрос Железняк

В Херсонските степи
трева се люлее,
могила стърчи сред степта.
В могилата черна,
от слава обвеян,
почива матрос Железняк.

На път за Одеса —
достигнал Херсона —
в засада ги срещнал врагът.
Остават им само
четири патрона
и десет гранати лежат.
„Момчета — прошепнал
едва на отряда
тогава матрос Железняк —
със щик ще пробием
ний вража засада,
ще смажем коварния враг“.

И всички казали:
„Херсон ще достигнем,
ще смажем коварния враг!“
Със щик и граната
засада пробили,
но паднал в степта Железняк.

Днес весели песни
в Украйна се пеят,
цъфти на простор младостта.
Полето се шири,
високо в небето
кръжи самолет над степта.

В Херсонските степи
трева се люлее,
могила стърчи над степта.
В могилата черна,
от слава обвеян,
почива матрос Железняк.

Революцията роди и своите големи художници. Това, което стихът казваше чрез силното слово, а песента чрез мъжествените звуци, плакатът го казваше чрез образите — приковаващи, непримирими, зовящи. Съдбата на революцията и нейната велика цел станаха съдба и цел на съветското изобразително изкуство. А великата цел се защищава с велико оръжие: плакатите на Д. Моор и В. Дени, на В. Маяковски и Черемних.

Платното на съветския художник воюва за силите на революцията рязко и повелително. И то самото става сила, която побеждава.

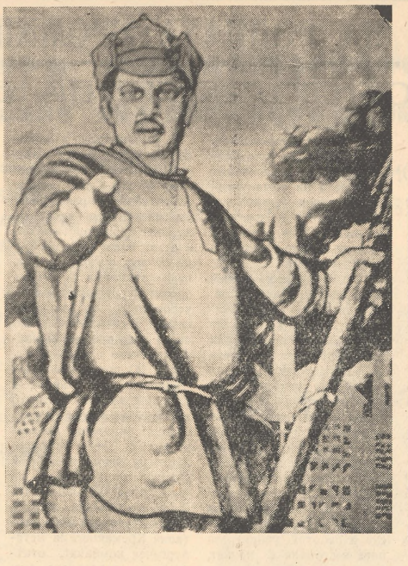

Д. Моор — **„Ти записа ли се доброволец?“.**

Първата пролет на литературата

Блясъкът от залповете на „Аврора“ беше велик знак за нова епоха и в литературата. Онази литература, която беше показала своята властна сила още с творбите на буревестника Горки и която отдавна беше се превърнала в оръжие на милионите хора с обветрени лица и груби ръце.

Октомври освети нейния път завинаги.

Поетите уловиха сиянието на неговите дни и ги превърнаха в революционни песни и маршове. Зазвучаха могъщите стихове на Маяковски, като народни творения се понесоха по площадите и землянките маршовете и песните на Демян Бедни. Червеногвардейците стъпваха в победен ляв марш, а посинелите им устни пееха издълбоко „Как родная мать меня провожала. . .“.

Най-действената революция раждаше най-действените стихове. Най-великата революция събуждаше хиляди млади таланти. Най-лиричната революция донесе пролет в поезията на „старите“ поети. По необятната руска земя редом със стиховете на Маяковски и Бедни тръгнаха „Скитите“ и „Дванадесетте“ на Блок. . .

Революцията побеждаваше — съветската литература шествуваше. През степи и планини, през граници и народи.

В навечерието на Великата отечествена война Ал. Дейнека, един от най-добрите съветски художници, създаде бодрата, ликуващо — тържествена картина **„Ляв марш“** — прекрасно продължение не само на собствените му традиции, но преди всичко на неугасващите традиции, които художниците и поетите създадоха в първите години на революцията.

Ал. Дейнека — **„Ляв марш“**

ФЕВРУАРСКИ ДНИ

В СТАЯТА на „военната комисия“ се втурна Керенски На вратата лицето му беше още смъртно уморено, сънно и безразлично. От първите думи той стана напрегнат, нервен, намръщен.

—Господа офицери и вие, защитници на революцията! Токущо ми съобщиха, че на Задбалканския проспект тъмни елементи разрушават винените складове. Наш дълг е незабавно да се прекрати разбойничеството, което позори народното дело! Възлагам това. . .

Задави се, присви очи към пръстена от обкръжаващите го, и внимателно каза на високия красив поручик с червена лента върху гвардейския кръст:

—На вас. . .

После, като се смути от кожената куртка, добави със загрижен пресипнал шепот, като ме хвана за рамото:

—И на вас. Трябва да следите да няма стълкновения и кръвопролития.

Излязохме с три камиона. Над колелата легнаха войници с насочени напред пушки. На всички кръстовища хората ни спираха несъобразително, молеха ни да ги откараме някъде и дълго ни догонваха, като крещяха.

Редом до мен един момък от Виборгската страна държеше девойка със забрадка, весела и уморена. И двамата се смееха при всяко тръсване на камиона, когатонависналите по него хора падаха като вършина на пътя.

От ъгъла на Литейния и Невския тичаха срещу нас с неистова радост и енергия.

—Вестник вземете-е-е!

Скочихме с възбуден говор, помъкнахме от тротуара към колата денкове с броевете.

Броевете ги вземаха от ръцете ни, искаха, молеха, като милостиня, тичаха след камионите.

Срещу Царскоселската гара догаряше участък, водеше се неясна стрелба с неизвестни полицейски стражари.

Гвардейският поручик от камиона размахваше револвера си и здраво ругаеше.

Не го разбраха и хвърлиха горяща главня.

Улучиха мен, опърлиха ми косите: един гвоздей жестоко окървави лицето ми.

Тръгнахме по-нататък. Винените складове горяха, гъстият дим на изгорял оцет глождеше гърлото.

Момъкът от Виборгската страна крещеше към някого през огъня някаква реч.

Девойката, бледа, с блестящи очи, ми миеше раната със сняг. Аз лежах върху нейната забрадка, оглушен от удара, щастлив от кръвта, слънцето и шума.

Гвардейският поручик запуши с гравирано цигаре от морска пяна.

* * *

НЯКОЙ продаваше масло по шестдесет копейки на всички граждани в новородената република.

По Гороховая улица някакъв броневик с огромни червени букви РСДРП едва не обърна малката шейна с двама финландци. Никой не се разсърди, само се смееха и махаха един на друг.

В Таврическата градина в полукръг бяха построени маси с разна партийна литература.

На Михаил Романов във влака предложили да си купи билет за пътуване. От този факт всички изпаднаха във възторг.

Керенски си уши черна куртка и на приемите в министерството на правосъдието подаваше ръка на всички без изключение.

На Херсонска улица се откри първият работнически клуб. Чхеидзе говореше за защита на отечеството, а Стеклов произнесе реч за буржоазията и световната кланица и изплаши всички вестници.

Ние седяхме на Невския булевард в кафенето на бившата борса на проститутките. Сега то бе претъпкано с невиждана тълпа.

Музиканти свиреха „Марсилезата“. Някой с превързана ръка събираше по списък инвалиди.

Нас ни притиснаха до стената зад една мокра маса. Съседите ми говореха.

Млад картечар премигваше с отровени от газ на фронта очи и се запъваше:

—Щом като ние вътрешният враг победихме, значи сега против външния фронт трябва да се отправим. Тъй излиза сега явният резултат.

Друг стар работник в железни очила, превързани с канап, замислено говореше:

—Тя тая работа още не се вижда. Докато тези Милюкови са министри, ние добро няма да видим. Тъмни работи.

Превратът завърши. Започваше революцията.

Михаил КОЛЦОВ

Превод от руски
Драгомир ПАНОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

„Великият октомври“

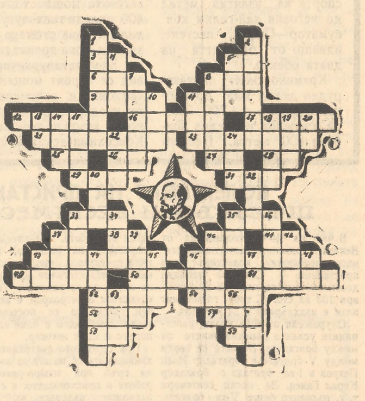

ВОДОРАВНО: 3. Инициалите на гениалния вожд на Великата октомврийска социалистическа революция. 5. Мярка за дължина. 6. Туморно заболяване. 8. Част от името на най-големия град в Бразилия. 9. Авторът на безсмъртните епопеи „Илиада“ и „Одисея“ 11. Собственото име на основателя на научния социализъм. 12. Обширна област в Съветския съюз. 16. Машина—човек 17. Град в СССР, чието име е свързано със създаването на Червената армия. 21. Прославен град от Октомврийската революция 23. Бележит деец на КПСС и съветската държава —активно участвувал в подготовката и провеждането на Октомврийската революция. 25. Въпросителна частица. 26. Постоянният представител на република Мали в ООН. 27. Спътник на планета Юпитер. 28. Староримска дребна монета. 29. Готварска необходимост. 31. Насип, служещ за укрепление. 33. Общо тежко функционално разстройство на организма. 35. Геометрическа форма 37. Математическо число. 38. Стариното название на музикалната нота „до“. 40. Река в Шотландия. 41. Река в Башкирска ССР 43. Старото име на града-герой от Октомврийската революция. 46. Гениален руски пълководец, един от основоположниците на руското военно изкуство. 49. Държава в Азия. 50. Един от псевдонимите на В. И. Ленин. 51. Велик учител и вожд на световния пролетариат, създател на първата социалистическа държава в света. 52. Безразсъдно упорит. 54. Гальовното име на първата в света жена—космонавт. 56. Състезател от футболния отбор на ГФР. 57. Част от името на известен холандски живописец. 58. Омиров герой 59. Млад френски белетрист.

ОТВЕСНО: 1. Крайцер от Балтийския флот, възвестил началото на Октомврийската революция. 2. Историческа сграда в Ленинград—боен щаб на Октомврийската революция. 4. Каменарски взрив. 5. Един от първите декрети на младата съветска държава. 7. Виден деятел на КПСС и съветската държава, взел дейно участие в Октомврийската революция. 8. Известен разказ от Тодор Г. Влайков. 10. Противотанково препятствие. 11. Дамска прическа. 13. Град в РСФСР на р. Тура. 14. Вечерно увеселение. 15. Част от окото. 18. Летопис. 19. Хищно животно. 20. Съкратено обозначение на наш окръжен център. 22. Известен съветски шахматист. 24. Вид спорт. 30. Изобретателят на четиритактовия двигател с вътрешно горене. 32. Френски писател. 33. Неферментирал гроздов сок. 34. Знаменит съветски бегач, двукратно олимпийски шампион. 35. Морски бозайник. 36. Бележит френски композитор. 37. Вид обущарско лепило. 39. Безсмъртен—непостижим. 40. Втората по големина река в Европа. 42. Домашно животно. 43. Тропическа муха 44. Планинска страна по източното крайбрежие на Адриатическото море. 45. Едногодишно растение от семейството на боба. 46. Силен звук (обратно). 47. Едно от имената на вожда на Великата октомврийска социалистическа революция. 48. Учтиво обръщение. 53. Южен плод. 55. Полировъчен материал.

Съставил:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ЧОВЕКЪТ ИЗЛЕЗЕ НА ГЛАВНАТА УЛИЦА

Съветската книга!

Тя се роди от вълните на революцията — точно когато се роди и съветската държава. Макар че корените на революционната литература се крият много по-далече. Когато улиците на Петроград и Москва закипяха, Демян Бедни изправи целия си ръст и извика:

„Движат се, движат се,
движат се, движат се,
в здрава верига стоманена нижат се,
в плиснали пристъпи, в страшен маршрут,
страшно вървят,
вървят,
вървят —
там, към последния всемирен редут!..“

Човекът — руският човек — бе излязъл на главната улица, за да каже своята величествена дума, за да изненада спокойния буржоазен свят.

„Историята-кранта ний ще подгоним.
Леви!...“

Ехтеше мощният глас на Владимир Маяковски.

Раждаше се съветската книга, освободена от цензура, освободена от клещите на тези, които се страхуват. Тази книга бе нова, защото бе нов самият живот, който тя отразява. Тя воюваше, защото воюваше човекът, излязъл на главната улица. Съветската книга изхвърли от своите страници упадъчните веяния на многобройните „изми“. Просто ги захвърли в коша —като всичко непотребно.

Младият Шолохов се вълнуваше вече със своите донски казаци, които умираха сред пожарите на руските степи. А след това се яви Давидов, който отиде да разорава същите безкрайни и плодородни степи. Едновременно с това започна животът на Григорий Мелехов — един непрестанен поток от люшкания. Докато дойде ред на Андрей Соколов, преживял трагедията на цялата Втора световна война, която изтръгна от това мъжествено руско сърце най-горчивия упрек:

— Господи, защо ме наказа така жестоко!..

Съветската книга!...

Това е Максим Горки, който внимателно бди над нейното развитие чак до 1936 година. Това е Алексей Толстой, чиито герои извървяха целия криволичещ път на мъките. Това е Еренбург, Фадеев, Полевой, Симонов, Степан Шчипачов и Александър Твардовски, Михаил Исаковски и Маргарита Алигер.

Дълъг път — по който се очерта силуета на Солженицин, разказващ със страшна последователност странните събития от живота на своя Иван Денисович през един единствен ден.

Ето това е пътят на съветската книга — сложен, но верен път, през който човекът си остана сред главната улица на живота. Защото именно бурният живот стимулираше новата съветска литература. От него изтичаха живителните сокове, които я подхранваха.

А ние, можем ли ние да не изпитваме чувство на благодарност към съветската книга, която е не само най-достъпна за нас. За нас тя е най-разбираема, най-близка, както ни е найблизък самият живот на съветските народи. Както ни е най-разбираемо и най-близко бъдещето на съветските народи.

Това бъдеще се нарича комунизъм!

Николай ПЕТРОВИЧ

Десетдневка на съветската книга

ВСЕ ПО-МНОГО ПРИЯТЕЛИ НА СЪВЕТСКАТА КНИГА

В нашия окръг през 1958 госа продадени съветски книги в оригинал на обща сума 3 117 лв, през 1962 година — 11 555 лв, а за деветмесечието на 1963 година 8 778 лв. За нашият окръг, значително изостанал в миналото, тези цифри говорят много. С всеки изминат ден оригиналната съветска книга стана насъщна за много специалисти, учители и учащи се от окръга. Справедливо може да се каже, че тя е най-верният консултант на всеки, който се стреми към новостите от всички области на живота.

ЗА МИЛИОНИТЕ — МИЛИОННИ ТИРАЖИ

СЪВЕТСКИЯТ СЪЮЗ е страна, в която се издава огромен тираж художествена литература. Относителният дял на художествената литература в общото количество издавана литература съставлява почти 10 процента от броя на книгите и над 28 процента от тиража.

В сравнение с 1913 година числото на изданията нарасна с 65 процента, а техният тираж се увеличи 22 пъти. Ръководно място в издаването на художествена литература заема руската литература, превишаваща по число литературните издания на останалите народи на СССР с 9 на сто, а по тираж почти 4 пъти.

През миналата година книги от чужди автори са били преведени от 47 езика. За първи път са издадени произведения на писатели от Мадагаскар, Мали, Салвадор, Порто Рико, Танганайка и Филипините.

През 1962 година художествената литература се издаваше на 54 езика на народите на СССР и на 19 чужди езика.

Също през 1962 година са издадени 3 007 книги за деца при тираж 191,3 милиона екземпляра. В сравнение с 1961 година числото на изданията нарасна 14 процента, а тиражът с 15 процента. Общият тираж на детската художествена литература превишава 27 пъти тиража от 1913 година. През изминалата година книги за деца се издаваха на 52 езика на народите на СССР и на 11 чужди езика.

* * *

ПРЕЗ 1962 ГОДИНА са излезли 11 100 книги на политически и социално-икономически книги с тираж 229 милиона екземпляра. В сравнение с 1958 година числото на изданията нарастна с 25 процента и тиражът с 35 процента, а в сравнение с 1961 година съответно с 9 процента и 26 процента.

В политическата и социално-икономическа литература голямо място заемат произведениеята на основоположниците на марксизма-ленинизма.

Произведенията на В. И. Ленин за годините на съветската власт са излезли на 93 езика при тираж 316.3 милиона екземпляра. През 1961-62 година в масовите тиражи се издадоха материалите на XXII конгрес на КПСС . Те са пуснати на 77 езика с тираж 35.6 милиона екземпляра. Програмата и уставът на КПСС, приети на XXII конгрес, са издадени в общ тираж 22.6 милиона екземпляра.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 131 (686) | Събота, 9 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Празникът отшумя, но успехът остана

КОГАТО минаха пред трибуната на 7 ноември работниците от дърводелския цех на Промкомбинат „Електрометал"—Силистра с озарени от гордост лица демонстрираха пред всички своя нов успех, посветен на великия празник. Краят на месец октомври им донесе на крилете на радостта голямата трудова победа—преизпълнението на годишния план. От готовата продукция и изплемето трябваше да се реализира сумата 138 000 лева, но упоритите дървопреработватели я увеличиха на 165 000 лева, или достигнаха изпълнение на поставените задачи 119.5 на сто.

Десет месеца в изпълнените като с мъгла от дървесни прашинки цехове кипя упорит труд; горя съревнование между работниците; изучаваше се опита на първенците; чупеха се старите норми и червените стрелки на диаграмите, устремени нагоре заплашваха да излязат извън таблата. Всеки нов ден носеше по-високи постижения от предния. Три тримесечия подред цехът не изпусна знамето на първенеца. За да изпълни за десет месеца годишната програма. За да започне с два месеца по-рано новата година.

Най-рентабилния цех на промкомбината, само така би могъл да се определи той, когато се види печалбата от него, която е около 11 000 лева. В цеха се изработват предимно врати и прозорци за строителството. Благодарение на поточния метод на работа отделните операции се извършват бързо и качествено. Целият цех представлява една комплексна бригада, стремяща се към високото отличие „Бригада за комунистически труд". Ето защо тук няма изоставащи. Няма ги и затова, защото първенците на цеха—пасвачите Никола Костадинов и Стойко Терзийски и фрезиста Добри Русев непрекъснато учат другите, предават им своите знания и опит.

Гатерът пак бучи и лакомо впива ножа си в дървения труп. Лъхащите на свежа дървесина току що разкроени дъски се превръщат бързо в каси или черчевета, в маси или канапета. Отново кипи благородния труд за задоволяване нуждите на строителството и за разкрасяване на домовете ни с удобни мебели. 1964 година вече настъпи за дърводелския цех на Промкомбинат „Електрометал".

Георги АНТОНОВ

ВЪЗТОРЖЕНА МАНИФЕСТАЦИЯ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА И ОКРЪГА

Усмихва се приветствено Октомври, развяват се червени знамена...

СЯКАШ почувствувала трепета на големия празник цялата природа сияеше в необикновен есенен блясък. Свежата, топла ноемврийска утрин отвори очите на силистренци и запали в тях искрата на тържеството—четиридесет и шест години победно шествие на знамето на комунизма по света. Четиридесет и шест светли години! Сутришният лек вятър разлюля безброй разноцветни знамена по фасадите на къщите, учрежденията и пилоните. С немирна ръка разбърка косите на празнично облечените граждани, отрано наизлязли по улиците на Силистра. Днес те ще манифестират за кой ли път вече своите успехи на трудовото поле, основите на които се сложиха в бурните есенни дни на 1917 година, в необятната руска земя. Плодовете на революцията хвърлиха семето си у нас и ето, днес целият град посреща с радост сияещата в пламъка на комунизма годишнина.

Часът е 9 и 15 минути. На трибуната, пред изпълнилото множество площада, се изкачват секретарите на ОК на БКП **Сава Шиваров, Стефан Габровски, и Йордан Георгиев, Велю Максимов**—председател на ОНС и член на бюрото на ОК на БКП, **Азис Алиев** и **Димитър Божинов**—членове на бюрото на ОК на БКП, **Мико Николов**—секретар на ГК на БКП, **Боян Михнев**—председател на ОК на Отечествения фронт, **Стефан Андреев**—председател на Окръжното ръководство на БЗНС и зам. председател на ОНС, **Кръстю Атанасов**—зам. председател на ОНС, **д-р Бичев** — секретар на ОНС, **Симеон Жеков**—председател на ОСПС, **Димитър Тончев**—секретар на ОК на ДКМС и други ръководители на предприятия и учреждения, ударници и активни борци против фашизма. Приветствено слово по случай 46-годишнината на Великия Октомври изнесе другаря **Кръстю Атанасов**, заместник-председател на Окръжния народен съвет.

Фанфари. Тържествената манифестация на трудещите се от Силистра се открива от колоната на знамената. Утринният зефир гордо развява алената им коприна така, както ги е развявал в славните революционни дни на 1917 и 1923 година. Днес потомците на героите ги носят свободно и редом със сините знимена—символът на мира извоюван от руския пролетариат. Сред пукот на мотоциклети и синкав бензинов дим пред трибуната преминава още една вълнуваща колона — тази със знамената на социалистическите страни, които днес изразяват сплотеността, силата, непоколебимостта в правото дело на социалистическия лагер. След тях се задават утрешните строители на новия живот—чавдарчетата и пионерите от училищата „Н. Вапцаров", „Ив. Вазов", „10-ти февруари", „Отец Паисий", „А. С. Макаренко". „Миру мир!" — това е лозунга, който е понесен от крехките детски ръчички. Това е тяхната мечта, това е борбата на техните майки и бащи. А ето и двама „космонавти". Те изразяват настоящето и бъдещето, борбата и победата на комунизма. Зад тях идват батковците и каките от училищата по дървообработване, по сградостроителство, механо, икономическия, селскостопанския и медицински техникуми. Те са ковачницата на утрешните кадри в строителството на щастливия живот. Скоро ще ги видим по скелите, край машините, във фермите и блоковете, сред болните със спринцовка в ръка— тях, младите специалисти, бодрата смяна. А какъв ли път ще поемат възпитаниците от Първа и Втора политехническа гимназии? Марша на Будьони, червените макове, лозунгите, венците ги водят към трибуните, а ето и целта им, скандирана така единно, с такъв жар: „Слава на Октомври! Мир, труд, социализъм!". Благородна и постижима цел за осъществяването на която вече се борят идващите зад учениците работнически колективи. Консервопроизводителите рапортуват в чест на Октомврийската революция 69 дни предсрочно изпълнение на годишния план. До края на годината ДКК „Нектар" ще даде надпланова продукция за 400 000 лв. От 14 бригади на дефилиращите тъкачки от ДИП „Добруджа" 9 са бригади за комунистически труд. Пред трибуната е ДИП „Дунав", за деветмесечието който даде надпланова продукция за 44 000 лв, а от снижение на себестойността реализира 6 000 лв печалба. Греят щастливо очите на Пенка Тончева, Станка Папазова Маринка Русева, Станка Великова, Руска Добрева и Денка Маринова—тъкачки от Промкомбинат „Текстил", защото изпълниха годишните си планове само за девет месеца. Не по-малко са горди и понеслите ликовете на вождовете на революцията работници от Промкомбинат „Електрометал", които за девет месеца дадоха продукция за 25 966 лв при план 15 000 лв. Твърда и уверена е стъпката на колектива на дърводелския цех изпълнил с 60 дни предсрочно годишния си план. Промкомбинат „Камъшит" днес манифестира с изпълнено годишно обещание. Той изработи обещаната надпланова продукция за годината от 45 000 лв. Ето я и внушителната колона на ДМЗ „Стомана". Ето ги първенците— леяри от бригадите на Лазар Цонев и Тома Михайлов. Ето ги момичетата от бригада „Юри Гагарин", които от изоставащи миналата година сега са в челните редици. Жива картина пресъздава момент от онези напрегнати дни. Трима „Чапаевци" размахват блякащи саби, разчистили новият път. Прииждат колоните на предприятия и кооперации. Между тях са и работниците от каучуковия и ремонтен цех на ТПК „Метал"—изпълнили годишния си план в чест на годишнината от социалистическата революция. Минават пред трибуната служителите от О Н С, Градски народен съвет и другите учреждения. Със своята отзивчивост и даване на исканите справки, документи и решения, те не веднъж са заслужавали похвала. Бурни аплодисменти посрещат служителите от Окръжна станция на съобщенията. Може би те са отправени преди всичко към телефонистките Здравка Станчева, Пенка Кубадинова, Лорета Леонова, които дават връзка само за 4 секунди. Не са по-малко овациите и към здравните работници от Окръжна болница. Млади, много млади са специалистите в нея, но с горещи и любещи сърца, готови да се раздадат на хората, за да живеят. Десетки са тези, на които е върнато здравето, изправени са отново на крака и днес стоят на трудов пост край становете и струговете. Колективите на вътрешно и детско отделение и на зъботехниците са колективи за комунистически труд.

Тържествената манифестация се закрива от стройните тела на физкултурниците, от възпитаниците на спортната школа на БСФС. Здравината и силата им ни вдъхват „увереността, че делото на Октомври ще бъде продължено и завършено с чест. Последно „ура". Последни цветя към трибуната, които са направили пъстър килим пред нея

След празника, отново сме в трудов кипеж, за да можем да посрещнем четиридесет и седмата годишнина на Октомври с по-високи успехи от днешните.

Георги УЗУНСКИ

ТУТРАКАН

ВЪВ ВСИЧКИ села и училища в района на гр. Тутракан активисти на Градския комитет на Партията изнесоха доклади за Октомври 1917 година. В Пожарево, Дунавец и други села комсомолци и пионери изпълниха в чест на 46-та годишнина на октомврийската революция литературно-музикални програми. Тържествен концерт се състоя на 6 ноември вечерта в гр. Тутракан, в който направи първите си стъпки и читалищният хор под диригентството на Йосиф Чернин.

В утрото на 7 ноември трудещите се от предприятията, кварталите и училищата в Тутракан, празнично облечени, се стекоха към главната улица, за да участвуват в манифестацията по случай 46-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. На трибуната заеха места първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Даскалов, членове на Бюрото на Градския комитет на Партията и на изпълкома на Градския народен съвет, бригадири на бригади за комунистически труд, рационализатори, първенци от промишлеността и селското стопанство.

В 9.30 часа манифестацията започна начело с духовата музика на пионерите от училище „Стефан Караджа" и знамената. С букети цветя, пъстри плакати и лозунги: „Да живее делото на великия Октомври", „Привет на всички народи, борещи се за мир" и други преминаха колоните на учащата се младеж. След това манифестираха трудовите колективи на Промкомбината — първенец в града за 9-месечието по рационализациите, на Ремонтнотехническата станция — първенец по охраната на труда, „Текстилни влакна", Пристанището, трудовопроизводителните кооперации „Съединение", „Нов живот", „Домостроител", Обединената градска болница, Градския народен съвет, цех „Ракита" и други предприятия и учреждения. Манифестацията на трудещите се от гр. Тутракан бе ярък израз на нерушимата българо съветска дружба.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наша кореспондентка)

ДУЛОВО

НА 6 НОЕМВРИ вечерта в салона на народното читалище в гр. Дулово се състоя тържествено събрание, посветено на 46-та годишнина на Октомврийската революция.

Посрещнати с ръкопляскания, в президиума заеха места членовете на бюрото на Градския комитет на БКП другарите Ангел Върбанов, Тодор Димитров, Тодорка Гроздева, Шакир Шакиров, Али Вейсалов, първенци от предприятията и селското стопанство.

Доклад за светлата годишнина изнесе заместник секретарят на Градския комитет на БКП др. Шакир Шакиров. Той проследи славния път, преминат от съветските народи от победата на революцията до наши дни — говори за огромните завоевания на съветските хора в техниката, науката и културата, за огромния принос на Съветския съюз в борбата за мир между народите.

С бурни аплодисменти присъствуващите изпратиха поздравителни телеграми до Централния комитет на КПСС и Централния комитет на БКП.

Накрая учащи се от гимназията и основното училище изнесоха музикална програма, а самодейният театрален колектив при читалището представи едноактната пиеса „Смело ще тръгнем на бой".

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

Под големите грижи на Петранка Александрова от село Айдемир, телетата бързо растат. На ден те предават по 800 гр прираст.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

НАПРАВЕНОТО Е НЕДОСТАТЪЧНО

МИНАЛОГОДИШНАТА сурова зима даде добър урок на някои ръководители на кооперативни стопанства. Затова те тази година по-грижливо се отнесоха към подготовката за презимуване на животните. Навреме подготвиха помещенията и необходимото количество фураж за изхранването на добитъка.

Имайки предвид затрудненията, причинени от неблагоприятната зима, кооператорите от с. Брадвари положиха доста усилия, щото миналогодишните трудности да не се повтарят. За тази цел с дезинфекцирането и с варосването на оборите и помещенията се започна навреме. Отдели се нужното внимание и за по-висококачествено подготвяне на фуража.

Но има и недостатъци в извършената подготовка по презимуването на животните. Така например част от прозорците и вратите на оборите още не са поставени. А единият обор, където се отглеждат около 60 крави е в такова състояние, че и сега не е подходящо за използуване. Ръководителите на стопанството все още не могат да решат дали този обор ще се използва през зимата или не. Крайно време е ръководството да помисли и за водоснабдяването и електрифицирането на кравефермата. И в овцефермата положението не е добро. Тук хората напразно са чакали досега ръководителите да доставят цигли, за да покриват кошарите. И едва сега, когато им съобщиха, че няма да им дадат цигли овчарите решиха да ги покрият със слама. В кравефермата гледачите не могат да се радват и на фуража, защото от определения по план 3 000 тона е направен само 2 548 тона фураж. От няколко дни насам не можаха да осигурят комбайн за обработката на царевичак натрупан, съвсем безразборно около фермата. Изглежда ръководителите от с. Брадвари са забравили трудностите през миналата зима. На въпроса дали с този фураж са в състояние да изкарат зимата, осеменителят Шевкъ Ахмедов съвсем основателно и полушеговито ми преведе един много подходящ пример от Настрадин ходжа, който макар че си загубил магарето е бил радостен, защото се надявал, че ще го намери зад другия хълм. Такава е и нашата работа. Ние пък се надяваме, че тази година зимата няма да е както миналогодишната.

Ръководителите като знаят последствията от миналата година, защо не вземат мерки, за да презимуват животните тази зима подобре? Нима те не виждат лошата подготовка за презимуването на кооперативния добитък? Виждат! Но през пръсти гледат на тази важна задача! Крайно време е безгрижието да се замени с отговорност, защото минат ли още няколко дни, ще започнат дъждовете, тогава още повече ще се усложни работата по извършването на ремонтите и строителните работи на фермите и другите помещения. Ръководителите не трябва да забравят, че от грижите за животните и през зимните месеци зависи много каква ще бъде животновъдната продукция през следващата година.

Ахмед НАИМОВ

ГОРДОСТ ЗА СТОПАНСТВОТО

В чест на Великата октомврийска революция, птицегледачите от село Прохлада изпълниха годишния си план за общата и стокова продукция яйца от поверените им птицисачки. Те предадоха на Секуловското стопанство 568 750 яйца вместо 560 500.

Колективът при птицефермата полага много усилия за завоюване званието „Ферма за комунистически труд". Затова гледачите се стремят да бъдат не само в труда за пример, но и в личния си живот.

Сега годишнината на Октомврийската революция птицегледачите посрещат щастливи, защото изпълниха с чест своето обещание.

К. СТОИЛОВ

Необикновено бързо свинете в ТКЗС—Окорш се угояват, техния дневен прираст е по 580 гр. Разбира се, за постигането на този успех имат заслуги гледачите Йордан Димитров, Ценко Тошев, Илия Стоянов и Илия Ненов.

АКО ЖИВОТНИТЕ ПРЕЗИМУВАТ ДОБРЕ, ПЛОДОВИТОСТТА ИМ ЩЕ БЪДЕ ВИСОКА

НАСТЪПИХА есенно-зимните дни. Времето застудя. Почти всички селскостопански животни преминаха вече на оборен режим. Сега основна задача пред ръководителите, специалистите и животновъдите от стопанствата в окръга е да вземат здрави мерки за правилното презимуване и отглеждане на животните. Опитните животновъди добре знаят, че от полаганите грижи зависи запазването на плодовитостта и продуктивността на женските животни през зимата.

При оборното отглеждане през зимата животните са лишени от зелени храни. От друга страна липсата на достатъчен простор и слънце, влияят за намаляване на физиологичните функции на родилния апарат. Ето защо, ако грижите са недостатъчни, голям брой бременни животни ще абортират или родят слаби и недъгави приплоди, които лесно заболяват и умират, а ако оцелеят живи, стават негодни за разплод. Яловостта по кравите се увеличава значително, което води до огромни загуби на стопанствата. Така например в ТКЗС с. Кайнарджа през миналата година 163 крави повече от 5-6 месеца не са се разгонили, не са осеменени и до късно през пролетта останаха ялови. Основната причина за голямата яловост в това стопанство бе лошото хранене на кравите през есенно-зимния сезон, тъй като бяха оставени само на силаж. Това стана сериозна пречка за получаване на повече телета и мляко. Подобна бе картината и в редица други стопанства. Еднообразното хранене на кравите през този сезон, липсата на достатъчни количества витамини и минерални добавки в дажбите им, държането на кравите във влажни обори, както и неизкарването им на разходка довежда до получаване на хилави приплоди, които скоро след раждането заболяват от стомашно-чревни разстройства и бронхопневмония. Характерен пример в това отношение е кравефермата в ТКЗС с. Зафирово, където главно поради непълноценно хранене на кравите много от телетата заболяха от бронхопневмония, мъчно се лекуваха и дадоха голяма смъртност. В ТКЗС с. Алфатар през същото време животните се хранеха правилно, даваха им се минерални добавки, бяха настанени в добре ремонтирани, дезинфекцирани, широки, удобни и проветриви обори, ежедневно се пускаха на разходка. Тук почти нямаше ялови крави през пролетта, а планът за млеконадоя се изпълняваше ритмично.

Наред с това поради недостатъчни грижи за бременните овце през есента и зимата се допуснаха и масови аборти, които нанесоха значителни загуби в овцевъдството. Само през миналата година в окръга са регистрирани над 350 аборти, като действителният им брой е много по-голям, поради това, че много са укрити. Голям дял в основата на абортите има едностранчивото и оскъдно хранене на овцете през бременния период, защото той съвпада с оборното отглеждане на животните, когато те имат най-голяма нужда от пълноценна храна. На тези причини се дължат абортите в ТКЗС — Главиница и Смилец. Твърде чести са абортите по овцете поради хранене с замръзнали храни (ТКЗС с. Нова Черна) мухлясали фуражи, поене с заскрежена вода, настаняването им в тъмни и кални кошари и други. В ТКЗС с. Калипетрово овцевъдите всяка година добре подготвят кошарите за зимата, осигуряват добро хранене на овцете. Затова тук абортите са рядкост и се добиват редовно над 115-120 агнета от 100 майки, а млечността и вълнодобивът са високи.

Какви мерки са необходими за осигуряване на редовно заплождане на кравите през цялата зима и опазването на бременните животни? Преди всичко е нужно жива заинтересованост от страна на ръководителите и специалистите за осигуряване правилно хранене на животните през този сезон. Храната трябва да бъде пълноценна, богата на белтъчни, минерални вещества и витамини. От минералните добавки най-често се използват креда, сатурачна вар, витафоска, полизал, костно брашно и др. Добър източник на витамини са покълнатото зърно, морковите, дрождите, рибеното масло, рибената мая и др. Тези храни трябва да бъдат непременно застъпени в дажбите на бременните животни. Ето защо крайно наложително е в стопанствата, където липсват тези добавки незабавно да се набавят. Не бива да се подценява въпроса с пълноценното хранене на добитъка, да се чака да се разстрои заплождането или да започнат абортите и чак тогава да се създаде тревога, защото това ще струва скъпо на стопанствата.

Освен това, за да се осигури правилно заплождане на животните през зимата и за предотвратяване на абортите е нужно да им бъдат осигурени хигиенични помещения-просторни, сухи и проветливи. Те трябва да се държат винаги чисти, варосани и редовно да се дезинфекцират. На бременните животни е нужно да се осигури и ежедневна разходка на няколко километра, редовен водопой с чешмяна или кладенчова вода и правилен режим на хранене.

Сега е времето, докато още не са настъпили силните студове, час по-скоро да се ремонтират, варосат и дезинфекцират всички налични помещения, а новостроящите бързо да се довършат. Особено внимание трябва да се обърне на вентилационните и канализационни системи, за да се избегне влагата. Там където липсват необходимите фуражи и други добавки, да се набавят своевременно. Те трябва да се дават разумно и не се допуска разхищението им. Само ако осигурим добро презимуване на животните, те ще излязат от зимата в добро телесно и здравословно състояние, със запазена плодовитост и висока продуктивност.

д-р Георги СТЕФАНОВ

ГОТОВИ ЛИ СМЕ ДА ПОСРЕЩНЕМ ЗИМАТА?

Подготовката за работа при зимни условия в промишлеността, строителството и транспорта е много важен етап от борбата за изпълнение на производствените планове, както за тази, така и за следващата година.

Зимата наближава, но производствените помещения в редица предприятия не са в състояние да я посрещнат. Така например, Промкомбинат „Камъшит" бавно извършва ремонта на отстъпените им сгради от военното училище, още не е разрешен въпросът с производствените помещения в гр. Дулово, в които е немислимо да се работи през зимата. От няколко месеца се планира построяването на нов ракитов цех в този град, обаче до сега нищо не е направено. В същото предприятие има цехове със счупени стъкла, неуплътнени входни врати и непрепокрити покриви. Цехът за производство на чанти се различава от старите занаятчийски работилници само по механизацията, но не и по битовите условия. Пода в този цех е от пръст и неравен, което създава много лоша хигиенна обстановка, входната врата е паянтова и вятъра свободно минава през същата макар и да е затворена.

В сградата на Промкомбинат „Електрометал", където се помещават отделението за джакартов монтаж, инструменталната, шлосерно-джакартово и заварочното отделение покрива е в такова състояние, че при валежи тече в помещенията и пречи на нормалния ход на работата. Дърводелския цех все още продължава да работи дограма на открито, което уврежда здравето на работниците и качеството на произведената продукция. С изключение на административните канцеларии във всички останали производствени помещения има счупени стъкла на прозорците и неуплътнени врати.

Характера на производството в Окръжната строителна организация е такъв, че голяма част от работата се извършва на открито. Но това не означава, че не могат да се намерят начини, за да се подобрят условията за работа през студените месеци. Опита от миналата година трябва да ни послужи като добър урок. В края на 1962 година и началото на тази година довършителните работи в профсъюзния дом, общежитие за бекяри и др. се извършиха в неостъклени помещения, което стана причина производителността да се намали и изпълнението на плана да се забави. В резултат на това се допусна при топлата проба на парното отопление в профсъюзния дом да замръзне инсталацията и една част от радиаторите да се напукат.

На някои обекти и сега не са осигурени помещения с отоплителни печки за почивка на работниците, какъвто е случая с арматурния двор и обект „Промкомбинат" в гр. Тутракан.

Слабости от подобен характер съществуват и в Държавното автомобилно предприятие — гр. Силистра. Не е ремонтиран покрива на помещението за ремонт на ремаркета, който от миналата година при дъжд тече. В същото производствениците работяг на бетонов под без дървени скари и комина на отоплителната печка не е поправен. Не са подменени счупените стъкла в миячното отделение, помещението за ремонт на ремаркета, ковашкия цех и други. На някои рейсови коли също има счупени стъкла, които са причина за простудяване, както на обслужващия персонал, така и пътуващите работници и служители.

Не довършена е подготовката за работа при зимни условия в преприятията: ДМЗ „Стомана", ДКК „Нектар", Промкомбинат „Текстил", Промкобината в гр. Дулово и други.

Причината за съществуващите слабости в това отношение е недостатъчната заинтересованост на административните ръководства на предприятията и слабия обществен контрол от страна на профкомитетите.

Подготовката за работа при зимни условия трябва да се извършва през топлите летни месеци, а не да се щурмува непосредствено пред зимата, когато срока за изпълнението на тези задачи е много кратък, а и някои видове материали трудно ще се осигурят. На зимната подготовка не бива да се гледа със спокойствие. И най-малките недостатъци трябва да се отстранят, за да се изпълняват ритмично производствените задачи и опазва здравето и работоспособността на работниците и служителите.

Стефан СИМЕОНОВ
зав. инспекцията по охрана на труда

Николай КРУМОВ
н-к отдел „ДОО"

След упоритият труд, почивката е сладка за работливите стопанки.

НА СНИМКАТА: Доячките Шанде Юзирова, Зениш Исмаилов и Султанка Найденова от село Средище с интерес разглеждат получените нови списания.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РАВНОСМЕТКА ЗА ИЗВЪРШЕНАТА ДЕЙНОСТ

Учебно-спортната работа е основна дейност на Доброволната организация за съдействие на отбраната по села, предприятия и учреждения. От качествената подготовка на участниците в отделните дисциплини се вижда, как на дело тя съдействува за укрепването на отбранителната способност на нашата Родина и техническата подготовка на населението.

С този въпрос се занима пленумът на ГК на ДОСО в град Дулово, състоял се преди няколко дни. Пред членовете на пленума другарят Васил Стоянов, председател на ГК на ДОСО, изнесе доклад за изпълнение на учебно-спортния план през учебната 1962-1963 година. В доклада бе направена подробна оценка за извършеното през този период по различните дисциплини. Голямо внимание е било отделяно на дисциплината „гражданска отбрана". Учебната година в тази дисциплина е започнала в началото на месец ноември миналата година. Работили са 21 учебни групи с 630 слушатели, от които 510 са завършили успешно и 120 са отпаднали по различни причини—нередовно посещение, слаб успех и други. Болшинството от участниците в тези групи добре познават индивидуалните, колективни и подръчни средства за защита, като: прогонка и поставяне на противогаза, наметалото и чорапите, и други.

Успешно са завършили групите в „Пренос-превоз" с ръководител Тодор Ковачев, в „Наркооп" с ръководители Ангел Неделчев и Веселина Спасова, в ОТП с ръководител Христо Радев, в Промкомбината, в бригадата от село Поройно, в Комунални услуги и други.

Незадоволителна е била обаче работата на групите в първичните организации в Горското стопанство, бригадите от селата Раздел, Водно, Черковно, в квартал Черник и в Дулово. В Дуловската бригада при план 90 души са обучени едва 74, поради недостатъчното съдействие на административното ръководство на ТКЗС.

През изтеклата година са били обучени 330 мотоциклетисти, 30 професионални и 45 любители—шофьори.

Изказалите се членове на пленума изтъкнаха както добрите, така и лошите страни в работата на градската организация. Другарката Милка Апостолова отбеляза, че там където съзнанието на членовете и на ръководството е било по-високо, задачите са изпълнени добре и резултатите са радващи. Тя отчете, че организираният към БНБ, ДСК и ДЗИ кръжок по сапьорно дело е завършил успешно и че тази година също така успешно ще завърши и кръжока по приложна електротехника. Радуш Роев отправи критика към докладчика, че не е отчетена работата на членовете на пленума поотделно, за да се види, как те са помагали на първичните организации. Той предложи: на всеки член на Градския комитет да се възложи да отговаря за работата на 2-3 първични организации. Мехмед Дуралов от Градска болница се изказа, че критиката отправена към тяхната организация е справедлива и същевременно препоръча — на излъчените разрядници по стрелба да се дават грамоти или някакви други документи.

Другарят Кънчо Кънчев от ОК на ДОСО—Силистра сподели впечатленията си от работата на градската организация. Преди всичко той подчерта, че колективния метод на ръководство, е бил слаб и малко се е използувал в работата на градската организация. Той говори още за задачите, които сега се поставят пред ДОСО, най-вече за обучението на населението по гражданска отбрана, укрепване и раздвижване на клубовете и агитационно-масовата работа във връзка с предстоящия IV конгрес на ДОСО и други.

Накрая пленумът прие решения, изпълнението на които ще допринесе за успешното провеждане и завършване на учебната година и подобряване цялостната работа на градската организация на ДОСО.

Георги БЪРНЕВ
(наш кореспондент)

Кръжоците работят редовно

Със започването на новата учебна година в Партията, партийните организации в село Правда взеха сериозни мерки за осигуряване присъствието на всички слушатели, подготовката на пропагандистите и качественото изнасяне на лекциите. В кръжоците по атеизъм, икономика на селското стопанство и учебните групи пропагандистите Неждет Мехмедов, Халим Мехмедов, Исмаил Салимов и Хасан Помаков изнесоха на достъпен език първите лекции, а слушателите зададоха много въпроси. При провеждането на заниманията се осигурява нужният контрол от страна на партийните бюра и отговорните другари. Всички кръжоци работят редовно, а слушателите са доволни.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ШИРОКО СЕ ОПИРАТ НА АКТИВА

Общинският комитет на ОФ в района на село Паисиево широко се опира на актива в своята работа, като използува най-различни методи и форми за неговото обучение и възпитание. Провеждат се семинари, съвещания, срещи със активистите, поддържа се тясна връзка с тях, отчита се тяхната дейност. Така например наскоро бе проведен семинар по подготовката за откриването учебната година на ОФ, на който другарите Огнян Модев, секретар на Окръжния комитет на ОФ и Николай Григоров от Окръжния комитет на БКП, изнесоха изчерпателни лекции по първите занимания на учебните звена. Другарят Огнян Модев даде подробни указания за работата на същите, като наблегна на използването на читателските групи, просветните събрания и беседи за масовото обучение на отечественофронтовците, за изискванията към лекторите и контрола, който трябва да се осигурява за всяко занятие от страна на общинския комитет на ОФ и низовите ръководства.

Тази година в района ще работят 7 лектории, 14 просветни групи и 26 читателски групи, в които са обхванати и голям процент жени.

Вкрая на семинара бяха раздадени награди на активистите Любен Иванов и Тахсин Ебазеров за добрата им работа.

Само като се опират широко на актива ръководствата на ОФ в Паисиевски район могат да разчитат на същите успехи и занапред.

Хава ШАНОВА

ШКОЛА ЗА КВАЛИФИКАЦИЯ

На 24 октомври т.г. в ДКК „Нектар" Силистра беше открита школа за изучаване на производствения процес в комбината. В нея участвуват всички началници на отдели и цехове, сменни майстори и производственици. Под ръководството на инженер Никола Запрянов в школата ще се разучат и различните технологически процеси на консервната промишленост. В предварително изготвения тематичен план са набелязани лекции като „История на развитието на консервната промишленос и нейното бъдеще", „Производство на доматено пюре", „Нормиране и заплащане на труда" и др.

Административното, партийното и профсъюзното ръководство са определили за лектори в школата главния инженер Георги Петров, началник производството Марин Минков, инженер Драган Петков, началник ОТРЗ Талиб Салиев и други.

През периода на лекциите ще се провеждат изпити върху предадения материал. Школата ще завърши занятията си към 20 април 1964 година.

Тодор ТОДОРОВ

СИЛИСТРЕНСКИ ОРЕХ

У НАС орехът е разпространен повсеместно. Отглежда се предимно като единични дървета в лозята, покрай пътищата, дворовете и нивите. През последните години орехът се засажда в по-големи масиви в горските обекти. Той има голямо стопанско значение за народното стопанство. Ореховата ядка е богата на мазнини, белтъчни вещества и витамини. Плодовете лесно се съхраняват и пренасят.

В нашата страна обстойни издирванияя на ценни орехови дървета и тяхното проучване е извършено от Т. Захов. Някои орехови форми са признати за сортове и се размножават. При проучване на овощарството в Добруджа бяха издирени също ценни орехови дървета. От тях най-добро се оказа дърво № 2, което е около 46-годишно, израснало от семе и се намира в лозето на Велико Николов Ранчев от с. Калипетрово, Силистренски окръг. Този орех е проучен през периода 1952-1962 година и е представен на Държавна сортова комисия, след което и утвърден за оригинален сорт със заповед № 129 от 25 април 1963 година.

ОПИСАНИЕ на ПЛОДА — Ореховият плод е средно едър с големина 18.0 куб см, височината му е 43.9 мм, а ширината му при първи диаметър (през шева) 33.6 мм и при втори диаметър (през хълбоците) — 32.7 мм. Средното тегло на един плод е 12.4 г.

Плодът има продълговата елипсовидна форма. Повърхността на черупката е средно нагъната, със сивопепеляв цвят. Черупката е доста твърда и има средна дебелина 1.5 мм.

Ореховата ядка е добре изхранена, изпълва добре черупковата празнина и представлява 48.88 на сто от теглото на плода. На 1 куб. см обем от плода отговаря богато ядково съдържание, равняващо се на 0 33 г. Ядката лесно и добре се отделя от черупката. Съдържа мазнини в твърде голямо количество — 72.56 на сто. Крехка е и приятна на вкус. Цветът на ядковата кожица е сламесто жълт. Повредени ядки: червиви, спарушени, поразени от анткракноза или от други болести и неприятели се срещат в незначително количество, средно 1.5 на сто.

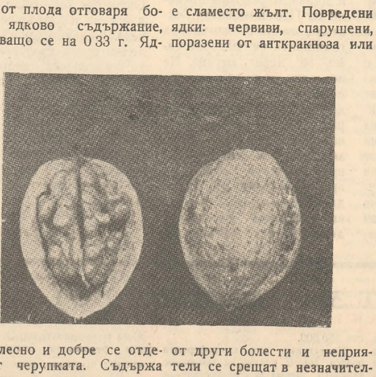

ОПИСАНИЕ НА ДЪРВОТО: Дървото се отличава с добър растеж. Стволът е висок 1.60 м. Обиколката му по средата е 1.62 м. Короната има следните размери: височина 18 м, ширина от изток към запад 12.60 м, а от север към юг — 15 м. От болестта марсония се напада слабо. Дървото е устойчиво на ниски земни температури, като поражения по ствола, клоните и клонките от студ не са установени. Цъфтежът протича през първото десетдневие на май, като почти едновременно цъфтят мъжките и женските цветове. Плодовете узряват до края на август или началото на септември. Плододаването е редовно. Средно се получава по 160 кг неизсушен плод.

Поради тези ценни качества на плода и дървото, посоченият орех е утвърден за сорт, който заслужава широко разпространнние. От него сега Горското стопанство взема пъпки за присаждане на други малоценни орехови дървета.

Н. СТЕФАНОВ

Обичан и уважаван от всички

Само няколко години се изнизаха от деня, когато в ДЗС Нова Черна дойде на работа един пъргав и енергичен момък, когото всички хора обикнаха още от първите дни. И неговото голямо желание да работи като шофьор в стопанството надделя над всичко. В труд и напрежение изминаха първите месеци и когато дойде деня за изпращането му на курсове за правоспособен шофьор, радостта му беше неописуема.

Но това беше преди време. Сега Маринов е винаги с поверения си „ЗИЛ". Неотлъчен беше той от товарната си кола и през тази година, когато трябваше да се извършват толкова много работи. Но най-напрегнати бяха за шофьора дните на лятната кампания. Богатият плод от кооперативното землище трябваше да бъде прибран в общия хамбар, без загуби и навреме. А Марин заедно със своите колеги, успяха да надделеят над работата. За девет месеца той е изминал с колата си 61 354 км, като е извозил над 4 243 т товар.

Такива са за Марин Маринов и дните пред празника на Великата октомврийска социалистическа революция, но младият мъж намира сили и енергия, за да бъде неотменно винаги на своя трудов пост.

Илия ГРОЗДАНОВ

Обещаната печалба от промишлените предприятия трябва да се даде на народното стопанство

В началото на настоящата година колективите на стопанските предприятия в Силистренски окръг поеха високопатриотичния почин да дадат надпланови натрупвания в обществените фондове, под формата на допълнителна печалба и данък върху оборота в размер на 314 000 лева. Партията и правителството с благодарност приеха тези обещания. Колективите трябваше да осъществят обещаната надпланова печалба и данък върху оборота чрез преизпълнение на производствената програма и на плана за реализацията и чрез допълнително снижаване на себестойността на продукцията и ускоряване на обръщаемостта на оборотните средства.

Деветмесечния отчет обаче, показа, че много от колективите не само не са изпълнили даденото обещание за надпланова печалба и данък оборот, но не са изпълнили и основния си план по тези показатели.

Така предприятията от местната промишленост (промкомбинатите) вместо да отчетат обещаната надпланова печалба 14 000 лева, в действителност допуснаха неизпълнение на плана си с 55 000 лева, или фактически отчетоха с 69 000 лева печалба в по-малко.

Анализът показва, че неизпълнението на плана за печалбата и на даденото обещание в предприятията от местната промишленост идва от неизпълнението на производствената програма по обем —в натура и в стойностно изражение и от неизпълнението на плана за реализацията и завишаване себестойността на сто лева стокова продукция. Последният фактор стана причина тези предприятия да не постигнат планираната им рентабилност с 0.70 лева на сто лева продукция и в резултат на това не получиха печалба в размер на 30 450 лева. Конкретно промкомбинатите не изпълниха плана си за стоковата продукция с 4 на сто, не изпълниха и плана си за реализацията с 118 000 лева вследствие на което не отразиха печалба в размер на други 8 700 лева.

Неизпълнението на плана за реализацията в тази група промишлени предприятия не дойде от липсата на готова продукция. Отчетните данни показват, че към 30 септември промкомбинатите са имали готова продукция на склад, за над 430 000 лева или приблизително четири пъти повече от обема на неосъществената реализация. Ясно е, че е съществувала реална възможност промишлените комбинати като цяло не само да изпълнят, но и да преизпълнят със значителен процент плана си за реализацията, а от там да подобрят и отчетената печалба и данък върху оборота.

Ръководствата на някои промкомбинати, обаче, са предпочели да създават готова продукция на складово съхранение, да превишат норматива за същата общо с над 140 000 лева, вместо да насочат усилията си за своевременно освобождаване от тази продукция чрез изпълнение и преизпълнение на плана за реализацията. По този начин те са ударили жестоко и върху обръщаемостта на оборотните средства. В промкомбинат „Електрометал" готовата продукция на склад в края на деветмесечието възлиза на 44 000 лева — 11 000 лева над норматива, а в същото време има неизпълнение на плана за реализацията с 10 000 лева. Очевидно е, че само наднормативната наличност от готова продукция е била в състояние да отчете неизпълнената част от плана за реализацията, но не са били взети своевременно мерки в това направление. В промкомбинат Тутракан готовата продукция на склад е могла да намали обема на неотчетената реализация с около 60-70 000 лева и да увеличи печалбата на предприятието с 4-5 000 лева.

Възможност за по-високо изпълнение на плана за реализацията и за печалбата съществува и в „Камъшит", където има създадена наднормативна наличност на готова продукция за 103 000 лева. В това предприятие отрицателно влияние върху отчетената печалба е оказала и превишената себестойност на сто лева стокова продукция с 7.57 лева, вследствие на което „Камъшит" се явява с неизпълнен план за печалбата с 31 000 лева.

Промишления комбинат Дулово вместо да отчете печалба 18 000 лева отрази загуба 13 000 лева и лиши народното стопанство от финансови натрупвания в размер на 31 000 лева. На какво се дължи този лош резултат? Данните за основните обемни и качествени показатели за дейността на предприятието показват, че изобщо дейността му през деветмесечието не е била контролирана от ръководството на предприятието. Може да се каже без преувеличение, че предприятието през този период е работило без ръководство. По друг начин и с друго не може да се обяснят фактите, че то не е изпълнило плана за общата промишлена продукция с 8 на сто, а за стоковата продукция с 30 на сто че е оскъпена произведената продукция с 34 000 лева, като е завишена себестойността ѝ с 12.18 на сто, че не е изпълнен плана за реализацията с 40 на сто възлизащи на 164 000 лева. Неудачната работа в промкомбинат Дулово и неизпълнения план за печалбата в „Камъшит" провалиха изпълнението на плана за печалбата от групата на местната промишленост (промкомбинатите).

Не осъществиха обещанието си и предприятията „Текстилни влакна" — Силистра, ДКК „Нектар", „Топливо", „Млекопреработването и др. Преизпълниха дадените обещания колективите на промкомбинат Тутракан, „Текстилни влакна"—Тутракан, ДИП „Дунав", ОП „Пренос-превоз" и други.

Само два месеци ни делят от края на годината. След два месеца предприятията и колективите им ще се явят на отчет, пред Партията и правителството, пред своя народ. С какъв кураж и с какво самочувствие ще се явят ръководствата—административни, профсъюзни, партийни и комсомолски на този отчет, след като не са устояли на поетото обещание и са лишили партийното и държавно ръководство от допълнителните финансови ресурси?

Необходимо е да се мобилизират всички сили, за да се устои на дадената дума.

Йордан ПОПОВ

Сербез човек

фейлетон

Малко е нашето село, много е малко, но прочуло се е със сербез хора. Кой не е чул за Павел Коджака, който така беше наплашил циганите в окръга, че като стигнат до жълтата табела на края на селото и видят „Киганово" сменят веднага посоката. Гаче пише „Минирано". Един циганин не смееше да мине през селото ни, а още повече да приспи. А Иван Топа, който заедно с двама свои хора беше разперушинил двадесетина ветренци, дошли привечер да отсекат бряста, който се намираше в нашата мера? А Ганчо Чибука, който има медал от братушките за проявен героизъм в боевете с швабите в Унгария? И още колко други сербез хора сме имали и имаме... Ама такъв сербез човек като Данко Коча, магазинер в селкоопа, не си спомням да сме имали. Същинско земетресение е.

— Данко, имаш ли оцет, бабиното?—пита баба Кера и със страхопочитание поглежда намръщения Данко, сякаш пред нея се намира св. Георги.

— Няма! — изръмжава ниско Данко.

— Какво? — пита недочула бабичката и напряга слуха си, без да смее да намали дистанцията.

— Няма казах! Направи си операция на ушите! — изръмжава с няколко тона по-високо Данко.

Смутена от пустото му гласище баба Кера задницом намира вратата и излиза. Тя искаше да попита и за сирене, за захар, но срещу такава хала стои ли се насреща.

Не мислете, че Коча се държи тъй само с клиенти, над които доминира със силата си. Нищо подобно, той е респектирал в селото ни и мало и голямо. С разкопчана дреха, въпреки студа, в магазина влиза Иван Горуня мъж—планина.

— Здравей Данко!

— ... сти!—промърморва Коча.

— Зимата май раничко ни настъпи!

— ...(неясно мърморене)

— Данко, гумени цървули имаш ли?

— Свърших ги!

— Кога бе, човек?

— Казах, свърших гумените цървули! Друго нещо ще купуваш ли?

— Ама...

— Никакво „ама"! Казвай какво има друго и не ми губи времето!

Горуня ядосан излиза, без да каже нещо. Не е свикнал той да му приказват с такъв тон, но няма как. Насреща му не е кой да е, а Данко Коча.

— Не така, Данко о-о-о! По-меко с хората, по-меко! — обажда се седналия на пейката пред магазина дядо Цаню.

Данко измърморва нещо неразбрано и отново потъва в мрачно настроение, очаквайки следващия клиент.

Петър МИХАЙЛОВ

СТОКОВИТЕ ЗАПАСИ НА ТЪРГОВСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПРЕЗ ЗИМАТА

Нередовност в снабдяването на населението със стоки се наблюдава най-вече през зимните дни, когато пътищата са затрупани със сняг и движението е преустановено. Затова много важно е още от сега да се натрупат такива количества стоки по търговските обекти, че да се задоволяват непрекъснато потребителските нужди на трудещите се.

Стоките, които се намират в търговските предприятия на дребно (магазини и складове) и стоките, които се намират на път, образуват стоковите запаси. Значението им е в това, че осигуряват непрекъснатост и ритмичност на продажбите. Размерът на стоковите запаси трябва да бъде такъв в обем и асортимент, че да може да гарантира богат избор през всяко време. Особенно голяма роля в близките няколко месеца има да играят сезонните стокови запаси. Фактът, че малко внимание се обръща в нашите търговски организации и предприятия на този въпрос, показват грешките от миналата година. В магазините за дълго време липсваха олио, сол, захар, тестени изделия и други. Така например недобрата подготовка на потребителната кооперация в с. Паисиево доведе до там, че планът за първото тримесечие беше изпълнен едва 86·4 на сто. Недостатъчни се оказаха стоковите запаси и в кооперациите в селата Чернолик, Главиница, М. Преславец и други. Тежките зимни условия не попречиха на кооперациите в Кайнарджа, Средище и други, които се запасиха отрано, да снабдяват населението с търсените стоки и да преизпълнят плановете си с по 15-20 процента.

Може да се каже, че ръководството на кооперацията в село Кайнарджа и сега е взело мерки по запасяването. Направеното обаче не е достатъчно, макар че по магазините се предлагат всички видове зеленчукови консерви, тестени изделия, вълнени платове и др. Наложително е запасяването с допълнителни количества от тези стоки.

През зимата автомобилният транспорт понякога спира за цели седмици и необходимите стоки не могат да се доставят в селата. Затова погрешна е практиката на някои ръководители на потребителни кооперации да вземат само по няколко каси от различните видове сезонни стоки, само за да поддържат текущите нужди. Други, по ради това, че стоковият норматив бил завишен отказват да зареждат магазините с търсените стоки. Необходима е реална преценка на запасяването, като се изхожда от наличните в момента натрупвания в магазините и складовете. Трябва да се имат предвид и отчетните данни от миналите години, без да се изпускат предвид растящите потребности на населението.

Много кооперации отбягват да се запасят с необходимите количества готово облекло, под предлог че утежнявало финансовата им дейност. Та кога, ако не през зимата трябва да предлагаме на кооператорите тези стоки.

Към сезонните стокови запаси в търговските организации на дребно ръководителите трябва да подходят конкретно и съвсем отговорно. Осигуряват ли се необходимите, стоки търсени през зимния сезон ще се гарантира и изпълнението на плана за новата 1964 г.

Ат. ВИТАНОВ

Навреме трактористът Иван Липков от с. Калипетрово зася заплануваните му декари пшеница. Добри помощници му бяха сеячите Александър Райчев, Пеню Русев и Койчо Недялков.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Колективният метод на работа е основа на ежедневната трудова дейност на бригадата на Кольо Енев от сервизната работилница на ДАП—Силистра. Другарската взаимопомощ и изучаването опита на първенците дават своите богати плодове—бригадата е постоянен първенец на работилницата.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

БОРБАТА С ПЧЕЛНАТА ВЪШКА МОЖЕ ДА БЪДЕ ЕФИКАСНА

Пчелната въшка е добре известен на пчеларите и твърде много разпространен паразит по възрастните пчели. Движи се енергично, посредством три чифта крачка. Не е кръвосмукащо насекомо, а се храни от храната на пчелите и майката. Това тя прави като се залавя здраво със задните крачка в гърдите на майката, респективно работничката, а с предните дразни нейния устен апарат до поява на капчица мед, която въшката изяжда. Без храна насекомото може да живее не повече от 6 часа.

Размножаването на въшката става чрез яйца, които женската снася по капачетата на медовите килийки или в самите медови килийки, а също и в намиращите се в кошера различни нечистотии. Пчелната въшка, когато се размножава в голямо количество, силно безпокои отделните пчели, а майката намалява яйценосенето. Такива семейства са податливи на заболявания и са слабо продуктивни дори при добри условия за медобер.

В борбата с пчелната въшка се препоръчват и прилагат различни вещества, които обаче не дават задоволителни резултати. Освен това някои са доста скъпи, а други изискват твърде много време за приложението им като нафталин, тютюн, тимол, камфор и др.

У нас от няколко години се прилага срещу въшливостта с добър резултат техническия фенотиацин. В добре разпалена с въглени пушалка се поставят 2-3 грама от препарата, увит в късче хартия. Целта на увиването е да се забави контактът на фенотиацина с огъня, докато се похлупи пушалката, а също и да спомогне за по-бавното му и равномерно изгаряне. Вкарват се в кошера толкова струи дим, колкото е необходимо да проникват из целия кошер—обикновено 5-8 струи. Димът трябва да се вкарва право, а не отсечено и силно, за да се избегне излизането на неразложен фенотиацин от пушалката. Вкарването на дима става при напълно отворен вход, за да може по-правилно и равномерно да проникне между рамките, след което се затваря до 4-5 сантиметра. След пауза от около една минута наново се задимява третираният кошер. Това се повтаря 3-4 пъти според силата на пчелното семейство.

При обезпаразитяването на повече кошери след задимяването на първия кошер затваряме входа на 4-5 см и задимяваме веднага втория и третия и евентуално четвъртия и пак започваме с първия, втория и т. н. Паузата от около една минута използваме за третиране на другите кошери. С едно зареждане на пушалката може да се обезпаразитят 3-4 дванадесетрамкови кошера.

Обезпаразитяването трябва да се прави след обяд, когато по-голяма част от пчелите са в кошера. Няколко часа след третирането, а и на другия ден сутринта, дъната на кошерите се изваждат и падналите от тях паразити се унищожават. При нужда третирането се повтаря след 10 дни. От опит се установява, че по дъното на кошера се намират паразити и след 24 часа и по-късно от третирането, затова проверките трябва да се правят два пъти.

При правилно лекуване се получават много добри резултати още при първото задимяване. Отделящия се дим от фенотиацина не само не дразни пчелите, както става при третирането с нафталин и тютюн, а ги успокоява. Това е от значение, тъй като на другия ден след третирането, пчелите се чувствуват напълно работоспособни и няма никаква опасност от нападение върху третирания кошер. Не е забелязано вредно влияние и върху откритото пило.

Най-удобното време за обезпаразитяване на пчелите е есента преди зазимяването на кошерите, когато пчелите и пилото са значително намалели. В такива случаи пчелите и особено майката се освобождават веднага от въшки. Не е правилно да се чака пролетта, а още повече лятото и да оставим цяла зима въшките да безпокоят и изтощават пчелите и майката.

д-р Н. ЦОНЕВ

Кореспондентите и дописниците — глашатаи на новото

Само един месец ни дели от настъпването на зимата. През това време кооператорите и механизаторите от окръга полагат понататъшни грижи за току-що засетите есенни посеви, довършват подготовката за презимуването на селскостопанския добитък. От това ще зависят и добивите от есенните култури през идната година, и продукцията от животновъдството през зимния сезон. Въпреки че намаля работата на полето, пред механизаторите стои сега за изпълнение отговорна задача—започва ремонтът на селскостопанските машини.

В промишлеността, строителството, търговията, транспорта, пощите също се решават важни въпроси през този месец във връзка с нормалната работа при зимни условия. В промишлените предприятия особено е важен въпросът за своевременното набавяне на материали, тъй като по-късно снеговете затрудняват транспортирането им.

Ноември също така е месец, през който се активизира просветният и културен живот на село. Млади и стари се учат в кръжоците и другите просветни форми, вдигат се завесите на театралните сцени.

По всички тези въпроси във вестник „Силистренска трибуна“ ще се поместват материали за популяризиране опита на първенците и критикуване на недостатъците. Тази важна задача вестникът не може да изпълни без постоянната помощ на своите доброволни сътрудници — кореспондентите и дописниците.

През месец октомври редица кореспонденти и дописници на окръжния вестник се справиха успешно с тази задача. Другарят Димитър Вълканов от с. Долно Ряхово е начело между своите колеги кореспонденти както по броя на поместените материали във вестника, така и по тяхната актуалност и литературна разработка. Интересни и навременни са неговите информации и кореспонденции за започването на учебната година в Партията, за работата на комунистите в животновъдството, за неблагополучията в здравната служба в с. Долно Ряхово и по други въпроси.

Добра помощ оказва на кооперативното стопанство в с. Средище със своите информации и кореспонции другарят Георги Китаев. Той ни писа за хода на есенната сеитба в района, за подготовката по презимуването на селскостопанските животни в ТКЗС и на други теми. През ноември е необходимо да се активизират и другите кореспонденти на вестника—в Тутракан, Дулово, Окорш и Иширково, да вземат отношение чрез вестника по най-актуалните въпроси в своите райони.

От дописниците на вестника много добре се прояви през месец октомври другарят Петко Светлински от с. Стефан Караджа. Той написа редица материали, които ще оставят трайни впечатления у читателите. Особено се отличава сред тези материали неговата критична кореспонденция за ниския млеконадой в района на село Стефан Караджа. С хубави изразни средства и логична мисъл авторът не само посочва слабостите, но разкрива и дълбоките причини за тяхното съществуване, прави ценни препоръки за подобряване на работата. Пожелаваме на др. Светлински да бъде все такъв ревностен защитник на нашата комунистическа правда.

Хубаво впечатление направи на читателите с поместения очерк „Трудолюбието на староселки“ нашата дописничка от село Старо село Василка Раваливa. Редакцията е благодарна също така на дописниците Христо Василев от с. Господиново, Илия Грозданов от с. Нова Черна, Реджеб Ебазеров от с. Ножарево, Тахсин Ебазеров от с. Орешене, Жеко Лазаров от с. Иширково, Марин Сертев от с. Сребърна, Веска Иванова от с. Ветрен и други, които изпратиха най-много дописки през октомври и ентусиазираха с това кооператорите и механизаторите от съответните селища за още по-упорита работа.

Въпреки постиженията на редица дописници от градовете и селата на окръга трябва да се отчете обаче, че общо взето и през месец октомври се получаваха недостатъчно материали в редакцията.

Особено това се отнася за градовете. Налага се партийните комитети и организации да оценят добре това положение и да се интересуват по-често от работата на дописниците в предприятията, учрежденията и стопанствата. А и самите кореспонденти и дописници трябва да проявят по високо гражданско съзнание, да откликват чрез вестника на всичко ново в окръга.

Другари кореспонденти и дописници! Настъпиха решителни дни за изпълнението и преизпълнението на годишните производствени планове в промишлените, търговските и други предприятия, за изпълнение на неотложните задачи в селското стопанство преди настъпването на зимата. С нашето правдиво перо да помогнем на трудовите колективи, като популяризираме челния опит и правим конкретни предложения за премахване на недостатъците.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Пьотр Илич Чайковски

(По случай 70 години от смъртта му)

„Аз обичам музиката на Чайковски за нейната простота и народност. Тя е близка и понятна на народа“ —казва един обикновен слушател.

Великият художник-музикант Пьотр Илич Чайковски—автор на операта „Евгений Онегин“ и Шеста (Патетична) симфония — създава безсмъртни произведения, които можем да сравним с поезията на Пушкин, романите на Лев Толстой и сочните платна на Иля Репин.

Цялото творчество на Чайковски обхваща 6 симфонии, трите прекрасни балета „Лебедово езеро“, „Лешникотрошачката“ и „Спящата красавица“, 6 концерта за пиано, цигулка и виолончело, няколко програмни творби и много опери.

Дълбоко демократичните творчески принципи на композитора определят любовта му към оперния жанр. „Само операта ви сближава с хората, сродява вашата музика с истинската публика“--пише той в 1888 г. в едно от писмата си.

Операта „Евгений Онегин“, създадена в 1877-78 г., е ярък израз на прогресивните естетически възгледи на Чайковски. Романът в стихове на Пушкин завладява композитора със своята дълбока човечност на образите. В тази опера ние не намираме „традиционните“ големи арии и заключителни ансамбли. Композиторът се съсредоточава върху психологичните сцени и разкрива душевния мир на своите герои. Не случайно той сам нарича „Евгений Онегин“ не опера, а „лирични сцени“. От денят на премиерата—16 декември 1878 година, операта не слиза от сцената не само на руския театър, но и на болшинството европейски оперни театри.

Връх на оперното творчество на Чайковски се смята „Дама Пика“. Идеята на операта—съдбоносното противоречие между стремежа на човека към щастие и силата на съдбата—е близка до темите на неговите последни симфонии. Основните лайтмотиви Чайковски развива с поразително майсторство, както във вокалните партии, така и в оркестровата партитура.

Равностойно място в творчеството му заемат и симфоничните творби. В своя симфонизъм той въплъщава постиженията не само на предшествуващия го руски симфонизъм, но и на цялата световна симфонична музика от XIX век Чайковски написва шест симфонии, в които преминават редица образи-обобщаващи преживяванията човека. Забележително е изказването на един участник във Втората световна война: „В тежките минути искам да слушам финала на Петата симфония от Чайковски — за всемогъществото на живота, утвърждаващ радост и щастие. Тогава на душата ми е леко и приятно“. Темата за човека и жизнените препятствия, които стоят на пътя за постигане на целите му, лежи в основата на 5-тата и последната, 6-та симфония, наречена „Патетична“.

Творбите на Чайковски са проникнати от дълбока жизнена правда и затова винаги ще вълнуват слушателите. Образите, създадени от гениалния художник, ни карат ту да се радваме, ту да скърбим, да обичаме или ненавиждаме.

Йонка ЧЕРНЕВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Общ изглед от строежа на ТЕЦ „Трайчо Костов“, който се изгражда край София с помощта на чехословашки специалисти.

НАВСЯКЪДЕ ГИ ПОСРЕЩАТ С РАДОСТ

МЛАДЕЖТА обича песните и танците. Тя раздава всичко свое, за да бъдат хората около нея също радостни, за да се трудят бодри. Това може да се каже с пълно право за младите изпълнители от вокално-инструменталния битов състав при ДИП „Липа“, които са обичани от многобройни слушатели в града и селата.

Преди три години в предприятието дойде младата работничка Маринка Кръстева, която преди това е била солистка в Радио Варна. Тя имаше талантът и жаждата за работа, а другарите ѝ са отзивчиви и волеви хора. И съвсем естествено дойде денят, когато те се сдружиха и под нейно ръководство съставиха вокална група. Работата потръгна още подобре, когато Димитър Атанасов пое диригентството на групата. С много усилия той събра около себе си майсторите на народни инструменти. Така възникна и инструменталния битов състав. И сега всички изпълнители работят с увлечение. Те вземат участие при откриването на много събрания в предприятието, в града. Техните песни често се чуват и по високоговорителите на силистренската радиоуредба. Но най-голяма радост носят те на кооператорите от нашите села. Салоните на читалищата винаги са препълнени, щом те пеят и свирят. Слушателите им настояват винаги да чуят още, още нови песни...

Защо самодейците от ДИП „Липа“ са желани гости навсякъде?

Те се отнасят към народните песни с голяма любов, народната музика за тях е нещо насъщно. Оттук идва и майсторството, към което се стремят при изпълнението им. Тук всяка певица си има свои песни, които сама издирва и заучава. Когато разнасят по селата красотата на разучените от тях песни, младите изпълнители се стремят да издирят нови, та после да обогатят своя репертоар. И те наистина правят това.

Самодейците знаят, че ще направят публиката още по-щастлива, ако към своята битова група прибавят и танцов състав. Те много желаят това и са сигурни, че партийното бюро и профсъюзното ръководство ще им помогнат, както са им помагали винаги. Тогава те ще станат още по-желани гости из селата на нашия окръг, още по-вдъхновени изпълнители.

Стефанка СТАНЕВА

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ЗА КУПАТА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

„ДОРОСТОЛ“—„П. ХИТОВ“—9:0

Тази година финалният мач за Купата на Съветската армия в окръга съвпадна със 7 ноември —деня, в който ние отпразнувахме 46-та годишнина на Великата октомврийска революция. Хубавото време привлече на стадиона в Силистра много любители на футбола, за да наблюдават завършека на традиционния турнир, за да узнаят отбора, който ще продължи по-нататък спортната борба.

„Доростолци“ излязоха на терена с хубави победи от този турнир. Те успяха да победят всички свои противници съвсем убедително, с обща голова разлика 30:0.

Този ценен факт и подобрената игра на „Доростол“ даваха основание да се вярва, че той ще бъде отборът победител. И развоят на играта през 90-те минути потвърди това предположение.

Надеждите на домакините за победа бяха по-големи и поради това, че те излязоха на терена с нов централен нападател — Методи Методиев — един състезател с утвърдени вече добри нападателни качества във футбола. Поради тази причина Бонев беше заел поста на ляв краен нападател.

Още четвъртата минута на срещата донесе гол за „доростолци“ При едно нападение, след откъсване, Методи Методиев беше спънат грубо в наказателното поле. Присъденият 11-метров наказателен удар беше реализиран от Димитър Митев (№ 10).

Домакините по-нататък заиграха спокойно и уверено, като налагаха свой стил на игра — организиране на нападенията от задната линия, с пробиви по крилата. Трябва да се изтъкне, че в този мач Бонев и особено Йорданов се представиха като добри щурмоваци. Като последица от напрегнатата игра на нашия отбор краят на мача дойде при резултат 9:0 в негова полза. Головете отбелязаха: Димитър Митев — 2, Петър Йорданов — 3, Методи Методиев — 2, Алекси Бонев — 1, Николай Митев —1.

Тутраканци в този мач се представиха под своите възможности, по-слабо отколкото в неотдавнашната среща за зоново първенство.

Отборът на „Доростол“ ще продължи по-нататък борбата за Купата на Съветската армия с представителите на други окръзи. Любителите на футбола в нашия окръг му пожелават успех и добро представяне.

Иван ХРИСТОВ

Военно окръжие — Силистра
търси касиер — домакин
и началник деловодство.
ОТ ОКРЪЖИЕТО

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

Капитулацията на Нени

Говорейки пред конгреса на Италианската социалистическа партия, един от старите политици Лицарди заяви, че „влизането в правителството при предлаганите от християндемократите условия би означавало капитулация“. Сега е ясно, че Пиетро Нени, водачът на партията и по-точно на т. н. „автономистко“ крило в нея, колкото и да се кълне във вярност към интересите на работниците, фактически капитулира пред монополите.

Конгресът трябваше да реши — партията ще разшири ли съвместните действия с прогресивните сили и преди всичко с комунистите за дълбоки социални реформи и миролюбива външна политика или ще подкрепи едно правителство на „левия център“ под егидата на християндемократите. И ако влезе в съюз с ХДП, то на каква база ще стори това?

Нени получи пълномощия да влезе в правителствена коалиция с християндемократите. Това е победа, макар и не пълна, за десните сили в партията. Работата, разбира се не е толкова до думата „коалиция“, колкото до политиката, която ще води бъдещото правителство, до същността на онази линия, която ще следва занапред Социалистическата партия. А на какви позиции застава сега Пиетро Нени? Не случайно казваме сега, защото очевидно е, че схващанията му се движат в един диапазон от 180 градуса.

Антикомунистическите изявления на социалиста Нени не са нещо ново, като се има предвид дейността му години наред, насочена против единодействие с компартията, срещу единството на италианското работническо движение. Но защо не се споменава нито дума в доклада на Нени за областното самоуправление, аграрната реформа и планирането на икономиката? Та нали не толкова отдавна Социалистическата партия смяташе тези искания като необходимо условие, за да подкрепи „левия център“! Този пропуск Нени направи не случайно, не от разсеяност. Обаче той не пропусна да призове към сътрудничество „на всяка цена“ с ХДП — този отявлен враг на работническата класа. Що се отнася до външната политика той, човекът, който някога поне говореше, че носи знамето на „независимост и от двата лагера“, сега сметна, че НАТО било много добро нещо и няма никакъв смисъл да се преразглежда отношението на страната към този агресивен блок. Нени прие напълно натовската концепция на клерикалите.

В ръководството на Социалистическата партия обаче има и здрави сили. Това е преди всичко лявото крило, зад което стоят мнозинство от обикновени членове. Но и сред самите „автономисти“ се оформи течение, което издигна глас в защита на народните интереси. И под напора на тези сили конгресът постави като условие за евентуално участие в правителството бъдещите партньори да приемат „анблок“ програма за външни реформи и против ядреното въоръжаване на Европа. Това хвърли в нова треска републиканци, социалдемократи и християндемократи. Сега те бързат да намерят нова база за споразумение със социалистите, за да гарантират успеха на един кабинет начело с Моро. Очевидно е обаче, че условията, които конгресът поставя пред Нени — ако той не реши да ги погази и предизвика с това нова тежка криза в партията — правят твърде съмнителни шансовете за една стабилна коалиция.

Вл. СИМЕОНОВ

Светлини в есенните нощи

В мрака на есенната вечер трептят луминисцентните лампи. Тишина. И изведнъж от говорителя се понася мелодията на кавала.

Улиците оживяват. Хора сноват нагоре-надолу. Някои спрели пред комсомолския клуб, оживено спорят за нещо. После влизат вътре. . . Започва репетицията на читалищната театрална трупа.

Скоро любителите на театралното изкуство в Стефан Караджа ще видят на своята сцена пиесата „Бюрократ в почивка“. Самодейците вечер не жалят времето си, за да направят по-приятно свободното време на кооператорите през зимния сезон. Репетициите им продължават до късно. . .

Малко по-надолу свети и читалищният салон. И тук е оживено. Кинооператорът прожектира новия филм, а от библиотеката излизат последните читатели с книги в ръка.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ЦЕНЕТЕ ВРЕМЕТО СИ!
ПЕСТЕТЕ СРЕДСТВАТА СИ!

Носете от пуснатото в продажба по всички магазини за конфекция в окръга различни модели

*ДАМСКИ МАНТА
МЪЖКИ БАЛТОНИ
КОСТЮМИ, РОКЛИ —*
**Евтини
Елегантни
Практични
За ваше улеснение
готовото вълнено облекло
се продава и на изплащане**

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 132 (687) | Вторник, 12 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПАМЕТНИК НА БЕЗСМЪРТНАТА СЛАВА

НА 10 НОЕМВРИ т. г. отрано сутринта посрещнати с усмивката на топлото слънце, през позлатените листа на дърветата, прииждаше потокът от хора на горската поляна край с. Брадвари. Там, където сред мълчаливите дървета на гората са намерили смъртта си славните съветски орли. До белокаменната плоча — паметник на безсмъртната слава, се събраха много кооператори от района, учащи се, гости от града, за да присъствуват на тържественото ѝ откриване.

Тук бе и членът на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП др. **Али Рафиев**, председателят на Окръжния народен съвет др. **Велю Максимов** и други обществени и културни дейци.

Тържеството бе открито от заместник—секретаря на общинския комитет на БКП в с. Иширково др. **Христо Петров.**

Възпоменателно слово за загиналите летци произнесе председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. **Боян Михнев.**

— На 14 септември 1943 година, — посочи той — в неравен въздушен бой с немски изтребител, съветският самолет „Ил—4" с екипаж капитан **Леонид Иванович Лебедев,** сержант **Павел Петрович Лелеко,** сержант **Димитрий Петрович Филипенко,** и старши-лейтенант **Димитрий Феодорович Бабий,** бе тежко повреден и свален.

Силно обгорял, единствен жив останал старши-лейтенант Димитрий Феодорович Бабий. След много страдания в плен и немските затвори, той е бил изпратен в концлагера ДАХАУ, където го освобождава съветската армия. Сега, като офицер в запаса, заедно с целия съветски народ и той строи светлото бъдеще на комунизма в своята Родина

След възпоменателното слово, близо до паметната плоча, бяха погребани намерените останки от телата на загиналите.

Под звуците на съветския химн, изпълняван от духовия оркестър при читалище „Доростол", и пушечни изстрели, пред плочата бяха положени много венци от организации, кооператори и учащи се от града и района.

Иван ПЕЙЧЕВ

Доброкачествено и в срок да ремонтираме машините

Преваля една трудна селскостопанска година. С големи усилия и загриженост кооператорите от нашия окръг приключиха с успех и последните големи полски работи — оранта и сеитбата на есенниците. От блоковете се прибраха по-голямата част от машините, с които механизаторите от ранна пролет досега помагаха на кооперативните и на държавните земеделски стопанства в решаването на различните стопански задачи.

Сега важен момент от дейността на ТКЗС и ДЗС е правилното мобилизиране на силите за бърз и висококачествен ремонт на машините и прикачния инвентар. От навременната и добре извършена работа ще зависят и успехите на стопанствата през следващата година. Това означава месеците ноември, декември и януари да бъдат месеци на активна и високосъзнателна стопанска дейност. Сега е времето, когато ТКЗС и ДЗС трябва да се проявят като грижливи, икономични, добри стопани. Не бива в никакъв случай да се допусне есенно-зимния ремонт на машино-тракторния парк да се извърши лошо и безотговорно. Защото от опит се знае колко големи разходи струва ненавременния и недоброкачествено извършен ремонт на машините. Затова е наложително управителните съвети, дирекционните съвети и техническите ръководства на ТКЗС и ДЗС да скъсат окончателно с досегашното си безгрижие към машино-тракторния парк, което доведе до груба, хищническа експлоатация на машините. Досегашната практика показва, че ръководствата вместо да следят за правилното и разумно натоварване и стопанисване на машините, работата изцяло е била предадена на механизаторите, като голяма част от тях използваха машините докато капнат, до последна възможност. От извършените проверки се установява, че трудно може да се посочи стопанство в нашия окръг, което да е проявявало през годината пълни грижи към машино-тракторния си парк. Не са редки случаите, които говорят за нехайство, престъпно отношение към машините. Например в бригадния стан в село Каменци доскоро редосеялките бяха оставени със семепроводите от пролетната сеитба. Семенните кошове не бяха почистени от семена. Крана на цистерната за гориво капеше и др. А какво да се каже за бригадния стан в село Давидово, където достъпът до машините е невъзможен, поради обрасването им в тръни и бурени. Почти такова е положението в ТКЗС — Голеш, Старо село, Нова Черна, Дулово, Тутракан, Срацимир, Зафирово и особено в Чернолик, където са липсвали техническите прегледи и машините са работили при много лошо стопанисване. Освен това, въпреки многобройните указания до ТКЗС и ДЗС да използват кръгово — годишните ремонти на машините, за да не става струпването им през есенно-зимния ремонт, не се изпълняваше както от ТКЗС Главиница, Голеш, Тутракан, така и от други кооперативи.

Сега механизаторите от ТКЗС и ДЗС трябва да бъдат организирани така, че хубавите дни да бъдат използвани предимно за ремонт на прикачния инвентар. В това отношение за пример са механизаторите от Бабук, Айдемир, Ситово, които са ремонтирали и пребоядисали прикачния инвентар — култиватори, квадратно-гнездови сеялки и други, неизползвани през времето на есенната кампания. В това отношение ТКЗС — Средище също успя да създаде здрава организация на работа и сега отчита 80 на сто извършен ремонт на прикачния инвентар. В момента там се ремонтират и комбайните.

За да се извърши добре есенно-зимния ремонт на машино-тракторния парк, решаващо условие е организацията на работа. Това изисква още в начало всички въпроси да бъдат обмислени и огразени в оперативния план. На механизаторите трябва да им е ясно за работните места, за снабдяването на работилниците с необходимите резервни части и други. Ръководствата на ТКЗС и ДЗС не трябва да отминават и другото, не по-малко важно условие за успешното ремонтиране на машините, а именно осигуряването на добри условия за работа на механизаторите. Вече по този въпрос са помислили добре в ТКЗС — Ст. Караджа и Малък Преславец, където са направени допълнителни пристройки към старите. Ремонтирани са покривите на навесите. Освен това внесените през тази година в нашия окръг инструментални машини и специални струговете, ще облекчат работата на механизаторите в Белица, Айдемир и други. Но с нищо не може да се оправдае техническото ръководство в ТКЗС — Чернолик, което само поради немарливост не можа да организира веднага да бъде монтиран новият струг, непосредствено след получаването му — месец май.

За успешния ремонт на машините много влияят и добрите битови условия на механизаторите — хубави спални, осигуряване на храна, превоз, топливо. Тези въпроси трябва да бъдат включени в оперативните планове и решени на практика. Единствено през тези месеци могат да се организират курсове за квалификация на механизаторите, тъй като това е времето, когато всички са събрани на едно място и не бива този хубав момент да се изпусне от техническите ръководства.

За да могат с успех ТКЗС-та и ДЗС-та да приключат в определения срок ремонта на машините, и за да се избегне натоварването на ремонтните работилници, необходимо е техническите ръководства да направят предварителна оценка за състоянието на всяка машина и изхождайки от изгореното гориво от тракторите и комбайните, да решат и техните прегледи и ремонти.

От голямо значение за бързото и висококачествено извършване на ремонта на машинотракторния парк са материалният стимул и съревнованието. Те трябва да станат движеща сила в работата на механизаторите през този период. Затова управителните съвети, дирекционните съвети, техническите ръководства и профорганизациите при ТКЗС и ДЗС трябва да решат и тези въпроси, ако искат през усилената пролетна и лятна кампания машините да работят с пълен капацитет.

Механизатори, превърнете времето ноември декември и януари във време на борчески високопатриотичен труд! Предайте до 20 декември добре ремонтиран прикачния инвентар и до 1 февруари останалите машини.

РЕШЕНА Е ГЛАВНАТА ЗАДАЧА

— подготовката за успешно презимуване на животните

МАЛКО дни ни делят вече от зимата. По кьра отново ще завее севернякът и ще помита всичко след себе си. Така е било всяка година в Добруджа. От студ и дърветата и земята се пукат. А такава зима завари ли те неподготвен — ежедневието става тежко.

Знаят това и стопаните от бригадата в с. Честименско. Помнят овцевъдите и лютите зимни дни и мразовитите нощи, когато трябваше да се грижат и за изхранването на стадата и за опазване на малките агънца от простуда. Затова и подготовката за презимуването през тази година започна отрано. Едновременно с полската работа, ежедневно се извършваха и подготвителните работи около кошарите. А в с. Честименско такива има няколко. В тях ще презимуват тази година около 560 шилета и 1 680 овце.

Под непосредствения контрол и напътствия на зоотехника в горегосочените кошари е била извършена подходяща дезинфекция с цел да се предотвратят евентуални заболявания. Група строителни работници от бригадата, благодарение на упоритата си работа е съумяла да извърши навреме подновяване на покривите и допълнително укрепване на стените. Въпреки че кошарите са стари и построени по доста примитивен начин след това ремонтиране стадата успешно биха могли да презимуват в тях.

Наред с ремонта на кошарите се е извършило и запасяване на стадата с достатъчно количество и силаж и сено и царевичак. Фуражът е струпан непосредствено край сградите, което ще улесни животновъдите по време на изхранването на овцете през зимата. Сега там се намират повече от 10 купи люцерна, 4 купи от бобеница и 200 — царевичак. По мнението на животновъдния бригадир Станчо Михайлов този фураж ще е достатъчен.

Подготвителната работа за по-добро презимуване се чувства и в помещенията, където нощуват гледачите. Тези стаи не са лишени от елементарни удобства за живеене. Но и самите гледачи не стоят със скръстени ръце. Те полагат сега максимум усилия за правилната подготовка на самите стада за зимните дни. А в това отношение почти всички от тях разполагат с достатъчно опит. Проведена беше при образцов ред и осеменителната кампания. Ще минат месец-два и в кошарите отново ще заблеят многобройни агнета. Защото така е било всяка година. Така беше и през тази пролет. Тогава гледачите Юсмен Курбанов, Стоян Николов и останалите им колеги се грижеха успешно за изхранването на повече от 1 500 агнета. Допуснатата смъртност беше съвсем минимална.

Но само това ли? При план за вълната — 2 500 гр средно от овца, грижовните животновъди от кооператива получиха по 2700 гр, а Иван Гайдаров по 3 100 от овца.

Извършената работа по подготовката на стадата за доброто презимуване и тази година ще си каже тежката дума, защото и животновъди и специалисти и ръководство в с. Честименско вървят ръка за ръка в изпълнението на поставените стопански задачи.

Руси ШИМАБЕЕВ

В ремонтната работилница

От един месец в ремонтната работилница в ТКЗС — Ситово е необикновено оживено. Смесен шум от струговете, от чукове и електрожени изпълва просторното помещение. С голяма упоритост механизаторите бързат да използват напълно хубавите есенни дни за ремонт на прикачния инвентар. Досега те са ремонтирали 50 комплекта брани, 12 култиватори и три редосеялки. От сутрин до късно през деня тук работят Георги Димитров, един от първенците-комбайнери на стопанството, Петър Георгиев, Иван Атанасов и други. С необикновена сръчност те отстраняват дефектите и, стига да не липсват необходимите части, под техните ръце излизат не само бързо, но и грижливо ремонтирани машини.

Голяма помощ на механизаторите оказват стругарите, ковачите и електроженистите. Без техния труд, ремонтирането на каквато и да е било машина не може да стане, затова между механизаторите и работниците от ремонтната работилница съществува голямо разбирателство и другарство. Та кой не уважава електроженистa Димитър Лакеров, който винаги преизпълнява нормите си и извършва висококачествена работа! А за изкривените винкели, за източването на зъбците, механизаторите винаги търсят отзивчивите ковачи Васил Дяков и Йордан Стоянов. За стругарите също могат да се кажат най-ласкави думи. Иван Петров и Петър Мъров работят и с разбиране, и с мерак на струговете си. А работата на целия този помощен персонал колко много ще се увеличи, когато тук дойдат да работят и механизаторите, които все още са с машините из полето, но разбира се трудностите не плашат работниците. Те са готови да работят денонощно, но да помогнат на механизаторите да извършат навреме и в срок ремонта на машините.

Разбира се, от този голям трудов ентусиазъм, който е обхванал механизаторите и работниците от ремонтната работилница, могат да се очакват само успехи — добре ремонтирани машини за пролетната и лятна кампания.

Милена ПЕТРОВА

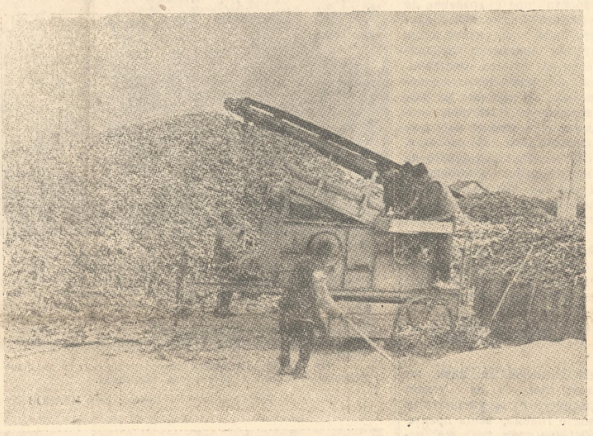

В стопанския двор на кооператива в с. Айдемир буботи денонощно машината за ронене на царевица. Групата от кооператори, които я обслужват, смогват да оронят на ден по 8 тона.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За да има отново обилен плод

Плодните дръвчета от овощната градина на МТУ в с. Средище тази година бяха отрупани с плод. Сочни череши и едри кайсии привеждаха крехките клонки. Но ето че есента попари свежите до преди седмица листа и изписа по корониte на дръвчетата пъстрия си килим. С настъпването на есента, животът в овощната градина не замря. Под ръководството на преподавателя по земеделие др. Бено Русев, курсистите подготвят градината за презимуване.

Трудовата глъчка няма да стихне и през пролетта. Грижовните ръце на младите стопани отрано ще зашетат из градината, за да има през годината отново обилен плод.

Викентий ДУКАНОВ

420 лева само от билки

Хубава традиция стана у нас билкосъбирането.

И ако трябва да се споменават лица, които заслужават похвала в това отношение в никакъв случай не бива да се изпуска Айше Ибрямова от с. Давидово. Само през тази година тя е събрала 1 300 кг пелин, 80 кг лайка, 270 кг татул, 750 кг цвят от глог, 260 кг липов цвят, 50 кг бял равнец, 150 кг мащерка и др. или общо 4 500 кг билки, за които е получила 420 лева възнаграждение.

В ежедневната си работа по билкосъбирането, Айше среща не малко трудности, но тя намира сили да се справи винаги и в срок да предаде на закупчика Илия Бухчев ценните билки.

Георги КИТАЕВ

ШУМЪТ на машините е песен

За несвикналия тук при тях е шумно. Шумът на машините звучи в ушите и напомня, че тук работят хора, които с труда си създават удобството ни и част от предметите, от които винаги сме се възхищавали...

Дърводелският цех при Промкомбинат „Камъшит" е открит в началото на 1963 година и е обзаведен с циркуляри, фрез и шлайф-машини, изработени в предприятието под ръководството на началник цеха Кулю Кулев. С изработената от него машина за обработка каналчетата на чехлите годишно се икономисват 1 200 лева. Банцигарският отдел е най-опасния в цеха. Тук ръката винаги е изложена на опасност, нещастието може да дойде неочаквано. Но тук работят сръчни майстори, като Никола Варсанов и Пеню Николов, затова злополуките са изключени.

Работниците от чехларския отдел са произвели за десет месеца 35 000 броя чехли. И колко много купувачи са задоволили вкусовете си, колко много от тях са се възхищавали от тяхната лекота. Дял за това има бригадата на Георги Георгиев с нейните добри производственици Ганка Стоянова и Йорданка Георгиева, които изработват долната част на чехлите...

В една от залите работят само жени. Какво ли правят те? Да отидем при тях! Те сглобяват тоалетни кутии и табакери, които отиват след това в пирографията на предприятието за нанасяне на необходимите шарки. Кой от тях не се е наслаждавал на фината и майсторска изработка, кой не се е очудвал на умението на моделчика Иван Коев и на работниците от бригадата на Димитър Тодоров!

Затваряме вратата на цеха. Шумът на машините остава зад нас. Наистина, за несвикналия тук е шумно, но за работещите тук машините пеят песен — песен, в която се ражда труда.

Стефан ПЕЙЧЕВ

Рецитал от творби на Смирненски

На 8 ноември, по инициатива на ОК на ДКМС в Силистра, се проведе рецитал, посветен на 65-годишнината от рождението на големия наш поет Христо Смирненски. От явилите се кандидати на първо място се класираха Ангелина Иванова и Валентин Чернев, които вчера участвуваха в републиканския рецитал в София със стихотворенията „Бунтът на Везувий" и „Виенски деца".

Добре се представи и Анастасия Бабаяшева със стихотворението „На гости у дявола". Макар и със слаб глас, но с много чувство и изразителност на движенията Тодорка Чернева изпълни „Приказка за стълбата".

Като награда за упоритния, самостоятелен труд и голямата любов, която изразиха рецитаторите към творчеството на Христо Смирненски, Окръжният комитет на ДКМС в Силистра връчи на всички участници похвални листове.

Анета КЪНЧЕВА

ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА КАРИКАТУРИСТА

Ст. ДИМИТРОВ

НЕПРЕДВИДЛИВОСТ

Някои кооперативни стопанства в окръга изостават в подготовката за призимуване на животните.

— Къде ще легнем през зимата, сестро, къде?

СВИНЕУГОЯВАНЕТО Е НАШАТА ПЪРВА ЗАДАЧА!

...И намериха..!

НАПРАВЕНО ЛИ Е ВСИЧКО?

С ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на стопанството и партийния секретар ние се срещнахме в кооперативния двор. Заедно с други кооператори те водеха оживен разговор около предстоящите стопански задачи. Когато разговорът привърши, ние се заинтересовахме за състоянието на личните стопанства на кооператорите.

От беседата стана ясно, че още в началото на годината партийното и стопанско ръководство в с. Смилец се е занимавало с въпросите, които вълнуват кооператорите. За техни нужди са били заделени над 700 дка площи освен тези, намиращи се в личните дворове. Освен това тук са раздадени и над 800 декара от новоосвободените земи, за да си засее всяко домакинство бостан. На тези, които имат едър рогат добитък са дадени и по 0.500 квадрата люцерна. Засетите площи с царевица са обработени с помощта на кооперативните машини. След прибирането на реколтата на всеки кооператор е раздадена на воля слама.

За нуждите на личните стопанства досега са раздадени над 100 прасета, а техният брой ще достигне над 200. Сега стопанството има заделени 20 юници за нуждаещи се кооператори. Закупени са също така и над 500 пилета, а когато напълно бъдат групирани стадата, ще се раздадат още над 1 000 ярки.

Направеното от страна на кооператива говори, че ръководството има добро желание да помогне на кооператорите за подобряване на личното животновъдство в 380-те домакинства в кооператива.

Такова ли е обаче отношението на кооператорите към изпълнението на тази отговорна, всенародна задача? Не! По точни данни в началото на ноември т. г. в двете села влизащи в състава на стопанството има само 34 крави, 33 женски и мъжки телета, 12 биволици и 19 женски и мъжки малачета, 1 640 овце, 7 свине-майки, 327 прасета за угояване и 4 900 кокошки.

Може ли да се счита за нормално положение това, че в стопанството на всеки 10 домакинства се пада по 1 крава? Да има домакинства без едно прасе? Затова пък не липсват в района над 127 магарета. Това са достатъчни факти, които говорят за тревожното състояние на личното животновъдство и малко изкупените количества животинска продукция от селкоопа. От началото на годината са изкупени едва 2 180 килограма свинско месо и по-малки количества агнешко и птиче.

Състоянието на личното животновъдство говори, че засега все още не е направено всичко, за да се оправдаят грижите за подобряването на личните стопанства. Необходимо е както стопанското и партийно ръководство, така също масовите организации и съвета да положат всички сили в организирането на богати домакинства, отговарящи на нашите социалистически изисквания.

Иван НИКОЛОВ

Комисиите за партиен контрол се активизират

В района на общинския комитет на Партията от село Окорш са изградени 6 комисии за партиен контрол, от които три при полевъдството, две при животновъдството и една към търговията.

Дълго време след тяхното изграждане, бюрата на партийните организации от района, не умееха да работят с тях, следствие на което тяхната роля при осъществяването на партийния контрол не се чувствуваше. Избраните председатели не проявяваха инициатива, не виждаха слабостите по въпросите, за които са изградени комисиите. Това наложи общинския партиен комитет на няколко пъти да се занимава с работата на комисиите, където подробно бяха изяснени задачите им. На заседанията на партийния комитет, а така също и по места, членовете на общинския партиен комитет оказаха конкретна помощ на бюрата на първичните партийни организации за подобряване тяхната работа с членовете на комисиите за партиен контрол. Някои от партийните бюра през годината няколко пъти поставиха за разглеждане тяхната работа на партийни събрания. Досегашния ни опит показа, че там където секретарите на първичните партийни организации държат близка връзка с председателите на комисиите за партиен контрол, поставят им задачи и контролират тяхното изпълнение, същите се активизират и оказват добра помощ на партийните бюра при изпълнение на задачите.

Добре работи в това отношение партийното бюро от село Овен. Тук има изградени две комисии — едната по въпроса за „прилагането на агротехническите мероприятия в полевъдството“, а другата по „правилното хранене и гледане на животните“. Комисията към полевъдството с председател др. Мюмюн Мехмедов, през различните кампании е направила над 28 проверки и е констатирала редица недостатъци, които в последствие с помощта на партийното бюро са отстранени. Така например през време на копанта на царевицата комисията констатира, че някои от звената копаят некачествено и прави предложение пред партийното бюро некачествено окопаните площи да се бракуват. Хубавото е това, че партийния секретар др. Ахмед Борбиев се вслушва в сигнала на комисията, заедно с тракторно-полевъдния бригадир Хабил Арифов проверяват изнесеното и след като установят, че изнесеното отговаря на истината бригадния съвет решава да се повтори копанта в тези площи. Същата комисия прави чести проверки и при други кампании като жътвата, есенната дълбока оран, прибирането на царевицата, есенната сеитба и др. Сега смело може да се каже, че с помощта на партийното бюро и бригадния съвет авторитета на тая комисия сред кооператорите расте с всеки изминат ден. В резултат на правилното отношение на партийното бюро тук не лошо работи и комисията за партиен контрол към животновъдството. На една от последните си проверки тя констатира, че се допускат слабости при съхранение на фуражите — на слънчогледовите пити, царевичака и др и прави конкретно предложения за тяхното отстраняване. Констатациите на комисията се поставят на разглеждане на партийно събрание и се вземат мерки за подобряването на работата.

През пролетта и лятото не по лошо работи и комисията за партиен контрол към полевъдството при партийната организация от село Окорш, с председател др. Георги Запрянов, който по професия е агроном. В това село добре работи и комисията по правилното хранене и гледане на животните с председател др. Иван Панчев.

Ние не можем обаче да кажем, че в работата на общинския партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации с комисиите за партиен контрол всичко е в ред. Въпреки оказаната помощ, комисията при търговията от Окорш с председател Иванка Атанасова още не може да се активизира. Подценява се работата на комисията за партиен контрол и при първичната партийна организация от село Вокил с секретар др. Мустафа Шерифов.

Всички тези слабости ние ги виждаме и сега след годишните отчетно-изборни събрания на партийните организации ще се стремим да ги отстраняваме.

В това отношение нашите усилия ще бъдат насочени към правилно съчетаване на работата на комисиите за партиен контрол с тези за народен контрол, и към активизирането на онези комисии, които в момента бездействуват.

Велико СТАНЕВ

секретар на общинския комитет на БКП с. Окорш

РАБОТЯТ И ЖИВЕЯТ ПО КОМУНИСТИЧЕСКИ

Работният ден свърши. Но работниците от бригадата за комунистически труд „Христо Ботев“ при ДИП „Текстилни влакна“ в град Тутракан — не преминаха през портала на предприятието тази вечер в обичайното за тях време. Те се отправиха към осветения салон, където щяха да се проведат заниманията на кръжока, а след това щяха да честват рождените дни на Атанаска Спасова и Георги Дяков. Нали това е залегнало и в условията на бригадата в раздела „Да живеем по комунистически“.

След лекцията на пропагандисти, който беше кратък и убедителен, след въпросите и отговорите, които бяха изчерпателни, всички насядаха около скромната трапеза, уредена от рожденниците и веселието започна. На щастливците бяха дадени букети с цветя, казаха се хубави думи и благопожелания. На това скромно тържество присъствуваха работници и от други бригади.

Бригадата за комунистически труд „Христо Ботев“ изпълни деветмесечния си план 121 на сто и даде на народното стопанство 35 тона коноплено влакно свръх плана.

Единни в труда, съзнателни в ученето, работниците от бригадата еднакво добре умеят и да работят, и да живеят по комунистически.

Никола ТРИФОНОВ

Винаги верни на Партията

САЛОНЪТ на кино „Доростол“ се оказа тесен да побере запасните офицери, които се събраха, за да отчетат своята едногодишна дейност.

В деловия президиум заеха местата си генерал-майор Христо Добрев от Министерството на народната отбрана, председателя на Окръжния народен съвет—др. Велю Максимов, началника на военното окръжие подполковник Младен Ценов, запасни офицери и други.

Обстоен доклад по съвременното международно положение и задачите на запасните офицери, изнесе генерал-майор Добрев. Той разгледа настъпателният победен ход на световната социалистическа система, която като многостепенна ракета набира скорост и жъне блестящи победи в света. Особено място генерал Добрев отдели на агресивните империалистически групировки, провеждането на военни маневри от същите и усилената им подготовка за нова световна война. Той се спря и на голямата вреда, която нанасят с провеждането на своята догматическа сектантска политика китайските ръководители всред световната социалистическа система и световното комунистическо работническо движение. Докладчикът се спря на задачите, които се решават от запасните офицери чрез Комитета за съдействие на началника на Военното окръжие, като особено подчерта, че запасните офицери са неразделна част от Българската народна армия, дали най-хубавата част от своята младост, сили и енергия за нейното изграждане. Те и днес, работейки на фронта на социалистическото строителство, стоят здраво зад народното правителство, Централният комитет на нашата Партия, начело с др. Т. Живков, и са готови, ако Партията ги призове да изпълнят своята свещенна клетва.

След доклада о.з. подполковник Огнян Модев—председател на Комитета за съдействие на началника на Военното окръжие изнесе доклад за едногодишната дейност на Комитета.

Беше избран нов комитет. Накрая събранието гласува телеграма до Централния комитет на Партията, в която се подчертава, че запасните офицери са верни и преданни на родната комунистическа Партия.

майор **В. ВАСИЛЕВ**

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА ДРУГАРСКИТЕ СЪДИЛИЩА

ТРЯБВА НЕПРИМИРИМОСТ КЪМ ТАКИВА

На 31 октомври т. г. другарският съд към V-ти квартален комитет на Отечествения фронт в град Силистра, в присъствието на повече от 60 души, разгледа две дела: против Ангелина Георгиева, позната на гражданите още от румънско време с името „Цаца Ангелина“, живуща на ул. „Белица“ № 7 и против младежа Иван Иванов Димитров, живущ на улица „Дунав“.

Направеното разследване от органите на МВР и изказалите се — Неделчо Тодоров, Стефка Василева, Еленка Добрева, Иван Николов, Никола Русев, Желязко Борисов и Иван Вълчев разкриха неморалните постъпки на 65-годишната Ангелина Георгиева, привичка, която тя е усвоила из различните кабарета навремето, където е прекарала младините си. Освен това тя е живяла незаконно с мъжа си цели 13 години. В дома й често е идвал известният корумпиран елемент Арменяк заедно с разведената си съпруга Генка Йорданова, нейна племеничка, и са устройвали скандали, които са възмущавали живеещите в квартала граждани. А Иван Димитров е присвоил 10 медни листа от намиращата се на брега на Дунава гимия на ДОСО, които продал за отпадъци.

Не помогнаха с нищо оправданията на подсъдимите и техните увъртания. Вземайки под внимание общественото мнение и въз основа на закона за другарските съдилища, другарският съд наложи и справедливи наказания — „обществено порицание“, а на Ангелина Георгиева в срок до 10 дни да узакони брака си.

Със своята благородна обществена дейност другарският съд все повече се утвърждава като орган на нашето социалистическо общество в борбата с вредните буржоазни остатъци в съзнанието на хората. Кара ги да бъдат непримирими към такива като Ангелина Георгиева и Иван Иванов Димитров, които са забравили себе си.

Андрей ПЕНЕВ

Нови книги на „Профиздат“

ХРИСТО ТРАЯНОВ — „Златотърсачи“, сборник разкази. Стр. 210. Цена 0,58 лева.

ОРЛИН ВАСИЛЕВ — „Конфликти“ — сборник разкази. Стр. 222. Цена 0,81 лева.

МАРКО НЕДЯЛКОВ — „Тракийско съзвездие“—поеми. Стр. 77. Цена 0,27 лева.

А. А. БУЛГАКОВ — „Да се усъвършенствува стилът на профсъюзната работа“. Стр. 66. Цена 0,10 лева.

ИВАН РАЙКОВ — „Летуване на палатки“. Стр. 60. Цена 0,15 лева.

П. ЦВЕТКОВ — „Антирелигиозни традиции в българската литература“. Стр. 98. Цена 0,10 лева.

СЪВЕТИ на домакинята

ВКУСНО И ПОЛЕЗНО

ЛЕЧЕБНИ САЛАТИ

Не на всички е известно, че зелето е най-добро лекарство за страдащите от стомашни заболявания, от ревматизъм и лоша обмяна на веществата. Особено полезни са салатите от сурово зеле. Между впрочем тези обикновени и достъпни за всяка домакиня блюда се приготвят лесно.

По-долу изброяваме някои от тези рецепти.

НАРЕЖЕТЕ на тънко 400 грама бяло зеле, прибавете към зелето две нарязани на кубчета ябълки и ги размесете с две лъжици доматено пюре, две лъжици растително масло и щипка захар! Цялата смес трябва обезателно да се посоли, обилно да се поръси с лук и да се залее с натурален лимонов сок или оцет.

НАРЕЖЕТЕ 400 грама зеле, 2-3 ябълки и неголяма глава лук, размесете ги с две лъжици лимонов сок или оцет, прибавете щипка захар и две чаени лъжички настърган хрян! Като прибавка към тази салата може да служи майонеза, а също така и айрян или растително масло. Вкусът на салатата ще стане още по-приятен, ако добавим други зеленчуци — моркови, цвекло, магданоз, репички или ряпа.

МНОГО ДОМАКИНИ използват цвеклото в супите или отделно като салата, която е много полезна за здравето на човека. Още отдавна в народната медицина цвеклото се е препоръчвало като профилактично средство срещу такава неприятна болест, каквато е грипът.

Особено вкусна е салатата от варено цвекло с оцет, кимион, дафинов лист, масло, сол и хрян.

Към салата от сурови зеленчуци и цвекло е добре да се прибавят, ако има, кисели ябълки и всичко да се полее обилно с оцет или лимонов сок. Не забравяйте да прибавите и растително масло! За да изглеждат салатите от цвекло пресни, трябва да се използват повече подправки.

МНОГО Е ПОЛЕЗЕН също така и зеленият пипер. Той съдържа витамините „С“, „А“ и „Р“. Приготвянето на салата от пипер е известно на всички. Прибавен като съставка към други зеленчуци, той не губи своите вкусови и целебни свойства, с което печели едно от първите места на всяка трапеза.

НАЧАЛОТО НА ЕДНА ХУБАВА ДРУЖБА

Като бели птици бяха накацали работничките на високата пейка, притихнали в радостно очакване. Техни гости в тази топла есенна вечер бяха пионерите от VI-з и VI е клас на училище „Отец Паисий“, дошли в сладкарския отдел на ТПК „Дунав“, за да научат частица от тяхното майсторство да приготвят вкусни закуски и сладкиши.

Ръководителят на отдела др. Марчо Марчев откри тържествената среща с топли думи. Той приветствува пионерите, а те изпълниха пред работничките хубава литературна програма.

После станаха отрядните ръководители. Изразявайки желанието на пионерите, те прочетоха договорите за поемане шефство от работничките в сладкарския отдел. Всички гласуваха с радост. И пионерите обещаха да спазват съвместно условията на тези договори. Та нали ще идват тук, за да усвоят сръчностите и уменията на своите големи, вещи приятели? Нали пред тях ще покажат колко е радостно, когато живееш в труд, учение, игри и песни?... Нали с тях ще посещават хубавите пиеси и филми в града? Те, пионерите, ще се борят за званието „Образцов пионерски отред“. А работничките не само ще се интересуват от успеха и дисциплината им — те ще ги обучават и в тънкостите на своята хубава професия.

Хубави, прекрасни условия. Условия, сред които ще се роди една хубава дружба между работници и пионери. А че тя вече възниква, личи от думите, с които другарят Марчев изпрати пионерите: „Идвайте често при нас. Ще ви посрещаме винаги като наши деца“.

Стефанка СТАНЕВА

Неудържимо бият сърцата на младежите от набор 1945 година. Къде ли ще ги отнесе дългът към скъпата им татковина? Още се чувствува в тях момчешкото, но след някой ден само те ще заживеят при нови порядки, с новите изисквания в общото войнишко семейство. Тогава цветята на близките и сълзите на майките ще се превърнат в един непрекъснат стремеж към овладяване на бойната техника и оформяне на здрав войнски дух.

НА СНИМКАТА: Майка препоръчва на сина си да стане отличник по бойната и политическа подготовка.

Снимка: Енчо ИВАНОВ

Сега няма по-чудни спомени от тези на новобранците. Последните минути на изпращането дълго ще звънят като камбана в техните уши, ще ги връщат към родния край и бащината стряха, за да отзвънят после и отстъпят място на войнишкото ежедневие в народната казарма.

НА СНИМКАТА: Момент от тържественото изпращане на младите войници в град Силистра.

Снимка: Енчо ИВАНОВ

Съвети на лекаря

РАЗШИРЕНИ ВЕНИ (ВАРИЦИ)

Нашият читател Богдан Н. Стоев от гр. Силистра ни пита какво заболяване са разширените вени. Ние помолихме д-р Игнатов да му отговори на този въпрос

ПОД ДУМАТА варици разбираме разширяването и удължаването на вените в дадена анатомична област. Те могат да имат най-различна локализация, но най-често се намират в областта на долните крайници и се придобиват във възрастта между 20 и 40 години. Причините за възникването на разширените вени могат да бъдат най-различни, но две от тях са най-важни. Първата—повишено венозно налягане върху стените на вените, получено при различни моменти—продължително седене на крака, свързано с някои професии: готвачи, продавачи, зъболекари, хирурзи, келнери и др. При това се получава застой във вените. Застой се получава и при големи тумори в корема, бременност, сърдечни заболявания. Втората важна причина за появата на вариците е намаленото съпротивление на венозната стена, което най често се дължи на вроде на предпоставка.

Оплакванията на болните от варици в долните крайници отначало се изразяват с чувството на умора, особено при продължително седене на крака. Болните имат болки, слаб оток около глезените и се забелязват слабо разширени повърхностни вени. При пълно развитие на болестта се появява разширение на вените от вътрешната страна на крайника. Вената е разширена и извита с торбовидни и възлести издувания. При почивка, лежане и вдигане на крайника високо тези прояви изчезват, но при ставане отново се появяват. При пълна проява на болестта човек става нетрудоспособен. Усложненията, които се наблюдават, при вариците на долните крайници са: варикозни язви на подбедрицата, спукване на възел, поява на тромбоза и тромбофлебит.

Лечението бива консервативно и оперативно. Консервативното се състои в прилагането на превръзки, еластични чорапи и бинтове. Напоследък голямо значение се отдава на препарата ВЕНОХЛИТ—българско производство. Принципът на лечението се състои в инжектиране на препарата в разширен възел, като се получава запушване на същия. Този вид лечение дава много добър резултат на лечение в началния стадий на заболяване. Оперативното лечение се прилага, когато консервативното е безрезултатно. Предпазването или профилактиката на това заболяване се осъществява, като се избягва продължителното стоене прав. Физкултурата и спортът също спомагат за закаляването на съдовата система и за предпазването от разширени вени. При поява на варици още в началния стадий трябва да се смени професията и да се извърши трудоустрояване на подходяща професия.

д-р ИГНАТОВ

Из Чехословашката социалистическа република

Наскоро ще бъде пуснат на пазара новият магнетофон „Сонет „Б—3“. Това е първият чехословашки магнетофон с отбелязване на четири следи на звука. Произвежда го народното предприятие „Тесла“ в Пржелоуч. При запазване на изпитаните механически качества на магнетофона ДУО последният модел е снабден с редица технически подобрения. Четирите отбелязвания продължават двойно дължината на магнетофонната лента, а има и възможност за слушане на стереофонни записи.

НА СНИМКАТА: Последна контрола в края на производствения план.

Снимка: ЧТК

МЕРКИ СА ВЗЕТИ, НО ЗАДАЧАТА НЕ Е РЕШЕНА

УКРЕПВАНЕ на животновъдството в личните домакинства на кооператорите, не веднъж се подчерта като важна задача пред ТКЗС, партийните комитети, комитетите на Отечествения фронт и народните съвети. За изпълнението на тая задача, в района на ТКЗС село Иширково са взети някои мерки и те вече дават своите положителни резултати. Ръководството на стопанството е осигурило по 1 декар люцерна за всяко домакинство. На време и в достатъчно количество слама и царевичак са дадени за добитъка на кооператорите. В резултат на взетите мерки, от началото на годината до сега броя на птиците, овцете и свинете в домакинствата на кооператорите се увеличава. Така например в село Брадвари от началото на годината до 15 октомври броя на птиците е увеличен от 3 748 на 5 613, на овцете от 1 084 на 1 295, на свинете от 47 на 69. Такова увеличение има и в Йорданово и Иширково. Добър пример в това отношение дават ръководните другари по места. В село Иширково почти всички местни ръководители отглеждат в своите домакинства по 1-2 свине, по 4-5 овце и 15-20 кокошки. Председателя на селкоопа от Иширково др. Момчо Момчев всяка година предава на държавата по едно прасе от 80-100 кг, по 2-3 агнета и около 2 000 яйца. И тази година той отглежда в своето домакинство 2 свини, от които едната е договорирана за държавата, 4 овце и 80 кокошки. Всичко това е хубаво. Взетите мерки обаче не са достатъчни и задачата не е решена. Много от проблемните въпроси или не са решени докрай или са решени неправилно. Така например от началото на годината до 15 октомври броя на говедата в личните домакинства на кооператорите в село Йорданово е намалял от 145 на 79, на биволите и малачетата от 110 на 57. Такова намаление има и в селата Брадвари и Иширково. Това намаление се дължи на факта, че все още не е решен докрай въпросът с фуражите за добитъка на кооператорите. В това отношение в стопанството не е изпълнена препоръката в началото на годината да се съставя единен фуражен баланс за общественото и лично животновъдство. Не се решава през лятото и въпроса за пашата за животните на кооператорите. В резултат на това в тях има стремеж да се освободят от кравите и биволиците, които в момента притежават. Това е опасна тенденция, за пресичането на която трябва да се вземат конкретни мерки.

Изпълнението на плана за яйцата от личните домакинства на кооператорите е застрашено. Селкоопа от Иширково няма да изпълни своя план за годината с около 150 000, а кооперацията от Брадвари с около 60 000 яйца. Въпреки това обаче по вина на председателите на двата селкоопа на кооператорите още не се дава фураж срещу предадени от тях яйца Селкоопа от Иширково още не е доставил отпуснатите за целта 6 тона фураж от Русе. В село Брадвари още преди 20 дена е доставен над 3 тона фураж за раздаване срещу получените яйца от кооператорите. Тоя фураж обаче стои в склада на закупчика Халилибрям Исмаилов, не се раздава на кооператорите. А в същото време с всеки изминат ден получените яйца от домакинствата на кооператорите се намаляват

Не е решен и въпросът за раздаване добитък от кооперативното стопанство на кооператорите. Раздадени са само около 4 000 кокошки в Иширково. Между кооператорите има много желаещи да получат и отглеждат прасета. Много от тях отиват да търсят такива от други стопанства. По тоя въпрос обаче още се умува въпреки, че излишни прасета за раздаване има.

Всичко това говори, че за изпълнението на тая задача не се работи системно и не се вземат необходимите мерки за бързото укрепване и развитие на животновъдството в личните домакинства на кооператорите. В това отношение слаба е помощта на общинския народен съвет, на отечественофронтовските организации от района и на партийния комитет.

Необходимо е да се вземат конкретни мерки и нерешените още въпроси да се решат бързо и изпълнението на задачата да се доведе до край.

Хаккъ РУФИЕВ

Зимата идва не с такива темпове, с каквито се извършва подготовката за презимуването

За стопаните от с. Любен животновъдството е стар, престар поминък. По тучните ливади на землището му винаги са пасли най ваклите стада. И това е хубаво. Хубава е и инициативата животновъдите от това село да се грижат за част от кооперативните телета. Защото надеждите и очакванията са такива — там, където се милее за животните и където има традиции — там би трябвало постиженията да бъдат най големи.

Но дали така се е получило в с. Любен? На този въпрос най-изчерпателно би отговорила действителната картина на телчарниците в стопанския двор. Понастоящем там пребивават над 180 телета. За тези животни е отредено да се грижат 7 гледачи. И истината е една, че те са в състояние да се справят с работата по изхранването на поверения им кооперативен добитък. Това доказва неоспоримо телесното състояние на телетата през лятото. А картината сега е друга не поради намалени грижи от страна на гледачите, а поради забавяне изпълнението на една забравена задача в с. Любен — бързата подготовка за презимуване. А за нея тази година се говори и писа много повече от всеки друг път, разбира се с надеждата, че всеки ще види собственото си място в изпълнението на тази важна задача.

И ето какво се е получило в с. Любен след толкова казани и писани неща от ръководителите и специалистите. Да се каже, че състоянието на телетата сега е добро би прозвучало в очите на очевидеца и наивно и невярно. Ето и фактите: един стопански двор със сто и осемдесет телета, които чакат първия сняг под навес от слама, защото си нямат годни обори да преживеят зимата и седем гледачи, които се вайкат безнадеждно като гледат как линеят животните, брулени от есенните ветрове и студа.

И основателна е тревогата им като се има в предвид и това, че прирастът спада катастрофално под нормалния. През лятото той е бил 700-800 грама ежедневно, а сега... 300 грама.

Невярно би било да се каже, че все пак в с. Любен не се работи по презимуването. Там се работи, но не с такива темпове, които изиска обстановката. На десети на строители е поверено преустройството на една стара сграда за телчарник, препокриването на още един телчарник и всякакъв друг ремонт в стопанския двор. А зимата идва не с такива темпове с каквито се вършат строителните работи И тогава? Тогава 180 телета ще зъзнат под навеса навети със сняг и лед. Тогава ведно с гледачите ще се вайкат и стопанските ръководители на кооператива като гледат съдбата на стадото, защото тогава тя ще бъде наистина очебиеща.

А би могло иначе. Строителните работници работят доста мудно зидарията и другите строителни работи по преустройството на едната сграда в телчарник. Те желаят да работят мазилка, каквото се извършва сега в овчарниците, защото там се заплащало по-добре. Защо тогава не се помисли за някакъв материален стимул, който би импулсирал работата. И още нещо—защо не се увеличи броят на тази строителна бригада, а се работи с шепа хора? Отговори на тези въпроси би трябвало да дадат както ръководителите в с. Любен така също и в Добротица. Защото съдбата на кооперативния имот е поверена в техни ръце. Със строителните работи трябва да се бърза, защото след тях трябва да се върши и измазване и остъкляване на помещенията.

Трябва да се избърза и по още една причина. Сега поради липса на място в навеса, част от телетата се изкарват на паша. Но там те в никакъв случай не могат да намерят тази храна, която получават тези, които остават в стопанския двор и се изкарват на паша малките телета. Когато се зърнат вечер под навеса няма място, където биха могли да легнат и остават прави цяла нощ или съвсем на открито. А това безспорно довежда до линеенето на добитъка...

В тези напрегнати дни по подготовката на презимуването всеки — и ръководители и специалисти от бригадата в с. Любен трябва да види собственото си място. За общия имот, трябва да се милее като за собствен.

Радослав РУСЕВ

С УВАЖЕНИЕ СРЕД ХОРАТА

Няма човек от Паисиево, който да не познава тракториста Иван Стефанов. Щом се завърна от родната казарма, той пожела да работи на полето сред хората. Но интересите на стопанството налагаха така, че той стана овчар. Още тогава много стари и опитни овчари приклониха глава пред неговите успехи. Заедно с работата той и учеше и все пак една беше неговата мечта, в ръцете му да забумти мощната машина на „Дизела".

И след време мечтата му се осъществи. Иван получи книжка за тракторист. Вече две години работи като механизатор. Но и тук не се посрами, а отново постигна успехи. Той работи заедно с Ешреф Мюсрефов на ДТ—54. До края на месец септември те имат икономии на нафта от 1110 кг и имат изорани дълбока мека оран 21 722 дка. Иван не само работи, а намира свободно време и за спортуване. Той от двадесет години играе футбол в местния отбор на селото и е един от основателите на отбора ни.

Милко НИКОЛОВ

ЗИМАТА НАБЛИЖИ, А ПЪЛНА ГОТОВНОСТ ЗА НЕЯ ЛИПСВА

Не се забравиха от селкоопа в с. Алфатар миналогодишните тежки снежни дни. Поуката накара ръководството на кооперацията да вземе мерки за своевременно набавяне нужните хранителни стоки за кооператорите. В склада и магазините броят на зеленчуковите консерви достигна 4 000 броя, а от различните видове компоти са доставени около 6 000 броя. Понеже месните консерви не намират тук добър прием, те са изместени от богатия асортимент на рибните. Солта и захарта са в количество, достатъчно да задоволи нуждите за през зимата. Отпуснатите контингенти ориз, зрял боб, лук и т. н. са разпределени между потребителите. Осигурено е раздаването на следващите количества да стане навреме. Качеството на хляба, което беше под всякаква критика е подобрено.

Не така обаче стои въпроса с облеклото и обувките. Памучни платове има предостатъчно. А вълнени? Все още по селата се търсят по-евтини платове за костюми и балтони. Те са представени в магазина само от два десена. Не е по-богато разнообразието и на поскъпите. Конфекцията е в плачевно състояние. Мъжки костюми има, но от фините. По грубовълнестите липсват. На закачалките висят само три балтона, а затрупани отзад се намират десетки тънки лодени, които въобще не се търсят. На витрините са изложени малко дамски и мъжки обувки с гьон. Обувките с гумени подметки са изместени от гумените цървули. Радващо е само, че вълненият трикотаж — мъжки и дамски е представен от богат асортимент. В магазина, а и в склада няма нито едно одеало.

Вижда се, че ръководството на селкоопа в Алфатар е хвърлило силите си в набавяне на хранителни продукти за сметка на облеклото. Зимата иде, сняг ще затрупа пътищата и ще затрудни снабдяването. Ето защо наложително е да се вземат мерки за набавяне на необходимото, зареждане на складовете с търсените от населението стоки и се ликвидира с едностранчивото му снабдяване.

Георги АНТОНОВ

Свинефермата за угояване в ТКЗС—Дулово е известна в целия окръг с големия прираст от прасетата. Най-голям дял за това има несъмнено сплотеният колектив на свинегледачите.

ДА РАБОТИМ БЕЗ ГРЕШКА

Всеки изминат месец за кравефермата в село Ситово, е месец на успехи. Те се постигат благодарение на упоритите и старателни животновъди, които работят по почина „Да работим без грешка".

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Над 5300 дка подхранена пшеница

През тази стопанска година сушата се отрази много зле върху реколтата и в село Малък Преславец. Освен това в стопанството липсваше изкуствен тор, с който да може да се подхранят есенниците, и в резултат на това, очакваната реколта не се получи. Ето защо специалистите в кооператива решиха да организират работата така, че през следващата година да се получат високи добиви от растениевъдството.

Повече от седмица вече кооператорите от бригадите на Димитър Кулев и Георги Сарколев най-грижливо подхранват пшеницата с амониева селитра. От засетите 10 600 дка пшеница, има подхранени над 5 300 дка.

Сега нито час кооператорите не губят от тези необикновено хубави есенни дни. По цял ден те са из полето. Тяхната весела гълчава изпълва местността „Узун Стоян", където най-внимателно подхранват току що раззеленилата се пшеница.

Приятно е човек да гледа такива грижливи стопани, които се стремят не само бързо, но и добре да се справят с тази селскостопанска работа, от която до голяма степен зависят добивите през 1964 година.

Смилена СВЕТОЗАРОВА

Разпилява се ценно богатство за селското стопанство

Често при разговор с повечето ръководители на ТКЗС по въпроса за високите добиви, почти винаги едно и също се отговаря: „Вие ни дайте достатъчно тор, а за добивите ще видите". От тия думи пролича, че ръководителите на ТКЗС разбират на думи ролята на торовете за повишаването на добивите от селскостопанските култури. Цени ли се това богатство на практика обаче? С право можем да кажем, че то не се цени! Напоследък на гара Дулово много често се получават вагони, натоварени с тор за нуждите на ТКЗС. Голяма част от него обаче се разпилява при разтоварването му от вагоните. Сега по цялото протежение на гарата покрай коловозите се виждат купчини от по 200 300 и повече кг разпиляна тор да се гази. Други ТКЗС не обират добре торта от вагоните, а остават в тях по 500 600 кг и повече тор неразтоварен и освобождават вагоните. Например ТКЗС—Главиница остави във вагон №64 850 и 64845 близо тон и половина тор неразтоварен и е предало вагоните на служителите при гарата.

На това престъпно отношение към това ценно богатство трябва да се сложи край. Всички ръководители на кооперативни стопанства трябва да вземат мерки, за да се спре разпиляването на тора. Сериозно трябва да се намеси и Окръжния народен съвет и да потърси отговорност от такива ръководители на стопанства, като Главиница.

Йовчо ЙОВЧЕВ

ТРЕВОГА

ДА ОПАЗИМ ЛОЗЯТА ОТ ЛОЗОВИЯ АКАР

През тази година лозовият акар се размножи в значителни размери и обхвана почти всички лозя в окръга. Направените проверки в повечето стопанства, потвърдиха сериозното застрашаване на лозовите насаждения. 400 дка лозя в Иширково са нападнати от този неприятел, в Айдемир — 300, Калипетрово—1 100, Бабук — 220 и други. Има опасност в следващите години този вредител сериозно да намали продукцията. По данни на Научния институт в гр. Плевен, тази година се отбелязва, че захарното съдържание от гроздето на сортовете „Димят", „Гъмза" и други се е намалило от 0,5—1 на сто. Понастоящем той е разпространен и по всички сортове, включително и „Болгар". Повредите, които причинява този акар се изразяват в постоянно отслабване и закържавяване на нападнатите растения, намаляване добивите до 40 50 на сто и влошаване качеството. Гроздето силно изресява, зърната издребняват, чепките и дръжките се покриват с черен, пъпчив налеп, в резултат на което стават много крехки и от вягъра се събарят на земята. Леторастите остават неразвити, зелени, покрити с черен налеп. Акарите зимуват на купчинки по 400-5 0 индивиди под старата напукана кора от долната страна на рамената и в основата на чеповете. С развитието на лозата, напролет акарите започват да се предвижват към младите леторасти. Хранят се като смучат сок от младите леторасти, култуците и листата. Ето защо необходимо е да се извърши през есента, непосредствено след резитбата или едновременно с нея, а също така и през пролетта, непосредствено след оггрибването на лозята пръскане със сероваров разтвор 25 градуса по Боме—1:5 или със селинон 3 4 на сто. Най добре е пръскането със селинон срещу акара да се извърши през есента преди загрибването на лозята. Много често напролет се забавя отгрибването, а по това време сокодвижението е започнало. Има реална опасност да се повредят пъпките от селинона. Необходимо е да се знае както на есен, така и напролет, че пръскането трябва да започне след почистването на лозите от пръст, листа и други остатъци, така че главината да е свободна, за да се получи едно пълно обливане на долната страна, рамената и главината, където зимува акара Освен есенно или ранно пролетно пръскане, борбата с акара може да се води и през време на вегетацията със сероваров разтвор 25 градуса по Боме, в съотношение 1:30 до 1:40. Необходимо е да се правят две до три такива третирания, по определена схема. Първо пръскане се извършва рано през пролетта при прираст 10-12 см, когато по младите леторасти се забележат възрастни акари и снесените от тях яйца. Второто пръскане се извършва след 10-15 дни, когато по леторастите се наблюдават ларви от акара. Третото пръскане трябва да се извърши след 9-10 дни когато се наблюдават ларви и нимфи. Летните пръскания изискват точни наблюдения върху развитието на лозовия акар. Опитите показват, че освен срещу акара пръскането със селинон през есента и рано напролет дава добри резултати и срещу бактериалния рак, чернилката, антракнозата, черното гниене и лозовата краста. Ето защо е за предпочитане есенно или ранно пролетно пръскане със селинон, тъй като икономически е много по-изгодно за стопанствата. Необходимо е ръководителите и специалистите на ТКЗС и ДЗС да обърнат сериозно внимание на този неприятел.

Необходимо е веднага стопанствата да си набавят необходимите препарати от Селснаб и започнат упорита борба с този неприятел.

Иван ДРУМЕВ

ръководител на „Пункта за прогноза и сигнализация" при ОНС

Из нашите читалища

ХУБАВО НАЧАЛО—НО САМО НАЧАЛО

МНОГО младежи от Алфатар си спомнят с удоволствие 19 септември. Вечерта на самодееца наистина е оставила трайни и приятни впечатления у хористите, у любителите на театралното изкуство и естрадата. Тогава стана първата им другарска среща, тогава те наистина се почувствуваха хора с дълг не само да се трудят, но и да повишават художествената култура на своите съселяни. Читалищното ръководство беше намерило прекрасна форма, за да сближи пак любителите на песните, хумора и танците и да ги настрои за подобряване на работата.

Пленумът на общинския комитет на Отечествения фронт, който се състоя десетина дни преди това, обсъди предстоящите задачи на художествената самодейност в селото. Още тогава бе решено, че е целесъобразно да се сформира и хор, и вокална група, естрадно-сатиричният и театралният колектив да продължат работата си и през тази година, а под ръководството на Иван Тодоров да започне репетиции и танцов състав. Читалищното ръководство отново обмисли и уточни тези форми. И категорично бе решено да започнат репетиции и петте художествени колектива.

Всеки читалищен активист отговаря за репетициите на един от съставите. Художественият съвет е избран и в него са включени наистина подходящи хора — учители и комсомолци, завършили специални курсове — Любомир Колев, Симеон Драганов, Иван Тодоров и др. Това стана още на 15 октомври.

Читалищният секретар Стоян Георгиев състави и списъците на петте колектива. Всекидневно той разговаря с ръководителите му и заедно с тях уточнява много необходими подробности относно подбора на репертоара, относно привличането на нови младежи в съставите. Към всичко това с голяма отзивчивост се отнася председателя на читалищния съвет Хр. Събчев и особено директора на основното училище Иван „Лазаров, който сам е един от най-ентусиазираните самодейци.

Художествените колективи в село Алфатар вече са добре „настроени“ за работа. Но все пак истинска работа на самодейците не е започнала. Репертоарите не са обсъдени от тях и следователно не са уточнени. Естрадно-сатиричният състав в това отношение ще има още доста работа. Особени усилия и грижи са нужни, за да започне репетиции и танцовият състав. Иван Тодоров е зает с много работа в стопанството и управата на ТКЗС и читалищното ръководство трябва да му осигурят възможност да провежда редовни репетиции. За това те би трябвало да получат и съдействието на общинския партиен и отечественофронтовски комитет. Иначе колективът може да остане само една мечта — нищо повече. Но от всичко най-важно си остава да започнат репетиции всички състави. Художествената самодейност трябва вече да стане всекидневие. Още тези дни трябва да се направят първите събрания и репетиции на колективите. Иначе хубавото начало ще си остане само начало.

Александър ПОПОВ

НЕУМОРНИТЕ ЕНТУСИАСТИ ОТ „КАМЪШИТ“

НИЕ ги познаваме най-добре от чудесното изпълнение на „Гости от чужбина“. На пролетните прегледи на самодейните колективи те показаха, че малко любителски естрадно-сатирични състави могат да се мерят с тях. И затова им ръкопляскахме — радвахме се на майсторството им, на чувството им за воюващ хумор.

Но надали някой знае колко труд са вложили самодейците от Промкомбинат „Камъшит“ при подготвянето на своя сатиричен спектакъл. Надали някой си представя колко нощи са били пожертвувани, колко неща са били повтаряни и колко преправени

Сърце на колектива е библиотекарят на предприятието Минчо Димитров — човек с посребрени слепоочия, но учудващо подвижен и енергичен. Той и миналата година беше начело на ентусиастите. Сам той написа пиесата „Гости от чужбина“, сам той е ръководил стоте репетиции на колектива. Умението му да „вмъква“ в текста „местни мотиви“ пролича още тогава. И успешните турнета из окръга, и хубавото представяне на прегледите им спечелиха уважението на трудещите се, които са жадни за съвременни сатирични спектакли.

Тази есен ентусиастите отново започнаха репетиции. Донка Рачева, Димо Енчев, Йордан Христов, Петър Чиколов и всички останали се стремят към още по-голямо съвършенство при изграждането на сатиричните образи. И освен забележките на своя ръководител, те слушат и съветите на своите консултанти, на своите най-добри помощници от Народния театър — Силистра — другарите Св. Станилов и Иван Гайдарджиев.

Обновен, сега естрадно сатиричният състав подготвя пиесата „Ракетна картина“ от А. Райков и А. Кънев. Разбира се, и тя е претърпяла известно изменение. Минчо Димитров я е обогатил с нови мотиви, изчистил я е от някои общи места и от шаблоните. Младите артисти още работят „на маса“, разучават текста, търсят помежду си най-подходящите. Разучават и още една пиеса. Така те ще се представят много по-богато пред многобройните си зрители. И двете постановки ще бъдат готови към края на декември. Тогава ние отново ще ги видим на естрадата — и се надяваме отново да излезем доволни от залата.

Юлиана КЕМИЛЕВА

ОЩЕ ПРЕЗ ПЪРВИЯ ДЕН — МАСОВО ПОСЕЩЕНИЕ

Художествената изложба на П. Бояджиев и К. Матеев — открита

МОРЕТО и планината дойдоха при нас. Този път чрез платната на двама софийски пейзажисти, които досега не са се представяли пред силистренските зрители. Тяхната изложба беше открита на 10 ноември преди обед в един от салоните на читалище „Доростол“. Пред събралите се граждани, общественици и културни дейци говори другарката Недялка Великова, заместник-председател на Градския народен съвет—Силистра. Тя изрази радостта на нашата общественост от решението на двамата художници да ни покажат резултатите от своя творчески труд, да ни приближат към красотата на родното море и планините—основния обект на тяхната поетична палитра. Тези пейзажи не са просто едно изображение на нашата природа. В тях е разкрито виждането на нашия съвременник, възхищението му от красотата на родината, изтъкна тя.

На откриването присъствува пристигналият вече художник Кирил Матеев.

През целия първи ден изложбеният салон приемаше все нови и нови почитатели на реалистичния пейзаж.

Петър ПЕТРОВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Убедителна победа

„Доростол“ (Силистра) — „Академик“ (Русе) 5:1 (2:0)

„ДОРОСТОЛ“: Курдоманов — Петков, Л. Йорданов, Михайлов—Митев, Дечев—П. Йорданов, Стоянов, Методиев, Феров (Димитров), Бонев.

„АКАДЕМИК“: Деков — Илиев, Атанасов, Евтимов—Ненчев, Димитров—Гълъбинов, Петров, Иванов, Миладинов, Ангелов.

СЪДИЯ: Ив. Симеонов (Варна)

В неделя футболният отбор на „Доростол“ демонстрира още веднъж пред своята публика, че е на прав път в стремежа си да утвърди нещо ново и хубаво в своята игра. И ако в предишните няколко срещи слабите противници не можаха да дадат ясна представа за това, то показаното в мача срещу „Академик“ (Русе)—един от претендентите за първо място в зоната—говори за усвояването на свой стил, чиято отличителна черта е ярко изявената остра нападателност в играта.

Още в първите минути на срещата доростолци започнаха с бързо темпо, което беше прието от гостите.

Напорът на „Доростол“ се увенча с успех в 24-та минута, когато Стоянов отправи силен удар, топката рекушира от нечий крак и влетя във вратата — 1:0. Този гол импулсира домакините и те пренесоха изцяло играта в полето на русенци. Силистренци действуваха задружно, с добра връзка между отделните линии, като атакуваха стремително и на широк фронт. Появата на Методиев в центъра на нападението направи играта съдържателна, ходовете по-майсторски, ударната сила по-голяма. В 43-та минута той изпълни наказателен удар, като подаде удобно на П. Йорданов и неговият силен удар разтърси за втори път мрежата зад Деков.

И през второто полувреме силистренци показаха, че усвояват един прогресивен и отговарящ на възможностите на състезателите маниер на игра. Нападателната петорка продължи да играе много разнообразно.

Надмощието на „Доростол“ не закъсня да се изрази в нови голове. В 62-та минута Деков отби с мъка силен удар на Методиев, но в краката на Бонев и . . . 3:0. Една влизаща във вратата топка бе отбита с ръка от защитник, но Курдоманов изпълни лошо отсъдения 11-метров удар. Атаките не спираха и в 76-та минута Дечев от наказателен удар находчиво пласира на Стоянов, който покачи на 4:0. Веднага след центъра русенци използуваха една грешка на Курдоманов и отбелязаха почетния си гол. Струва ни се, че в този случай вратарят беше наказан тежко, но заслужено за своята самонадеяност. Пет минути преди края на срещата Методиев проби отляво, центрира и Стоянов с глава фиксира крайния резултат 5:1. Едно чудесно изпълнение в стила на големия футбол, един прекрасен финал на всеотдайната игра на целия отбор.

Йордан СИМЕОНОВ

ЗОНА „ДУНАВ“ — X КРЪГ
към 10 ноември

РЕЗУЛТАТИ

„Локомотив“—Русе	— „Вихър“—Завет	6:1
„Миньор“—Сеново	— ДМЗ „Стомана“—Силистра	0:2
„Доростол“—Силистра	— „Академик“—Русе	5:1
„Бенковски“—Исперих	— „Ст. Саров“—Калипетрово	4:2
„П. Хитов“—Тутракан	— „Янтра“—Ценово	1:0
„Бенковски“—Бяла	— ДМЗ „Г.Димитров“ Русе	2:2

КЛАСИРАНЕ:

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. „Доростол“ Силистра	10	9	0	1	34:3	18
2. „Локомотив“ Русе	10	7	0	3	17:5	14
3. ДМЗ „Г. Димитров“ Русе	10	4	4	2	18:12	12
4 „Бенковски“ Исперих	10	6	0	4	15:12	12
5. „П. Хитов“ Тутракан	10	5	2	3	16:14	12
6. „Академик“ Русе	10	4	3	3	12:12	11
7. „ДМЗ Стомана“ Силистра	10	4	2	4	14:9	10
8. „Бенковски“ Бяла	10	3	4	3	10:11	10
9. „Вихър“ Завет	10	3	2	5	16:33	8
10. „Миньор“ Сеново	10	3	1	6	12:13	7
11. „Ст. Саров“ Калипетрово	10	1	2	7	9:28	4
12. „Янтра“ Ценово	10	0	2	8	5:26	2

Отново загуба и разочарование

На 10 този месец, в неделя, на стадиона за спортни игри до басейна в Силистра, се проведе волейболна среща, валидна за първенството на „Б“ РВГ, между отборите на „Академик“—Варна и „Доростол“—Силистра.

Начален удар имаха силистренци. Окуражавани от присъствуващите на срещата, те започнаха уверено и поведоха с 3:0,но... силите им стигнаха като че ли само за това. Гостите от „Академик“ спокойно и сигурно обработваха топката, заиграха безпогрешно на мрежата и геймът завърши в тяхна полза — 15:3.

Само третият гейм задоволи до известна степен зрителите и внесе известна надежда, но това бе само за момент. Домакините преодоляха сковаността в играта си, освободиха се (за кратко време) от ненужната нервност и въпреки че гостите пак поведоха в резултата, успяха да изравнят—6:6, 7:7, 8:8. От този момент предимството бе у силистренци и те настойчиво и упорито започнаха да печелят точка след точка, за да спечелят накрая този гейм с 15:11.

И тук вече си казаха думата издръжливостта и рутината. По-добре подготвените варненци, без много усилия и без употребата на особени технически прийоми, взеха леко решаващата част от играта—15:4. Срещата спечелиха гостите с 3:1 гейма.

Ясен ПЕТРОВ

ЦЕНЕТЕ ВРЕМЕТО СИ!
ПЕСТЕТЕ СРЕДСТВАТА СИ!

Носете от пуснатото в продажба по всички магазини за конфекция в окръга различни модели

ДАМСКИ МАНТА
МЪЖКИ БАЛТОНИ
КОСТЮМИ, РОКЛИ —
Евтини
Елегантни
Практични
За ваше улеснение готовото вълнено облекло се продава и на изплащане

За вас, деца!

Писмото на Таралежко

И ТАЯ сутрин децата бързаха към детската градина. И тая сутрин подранилият слънчо ги причака до мраморната чешма, затича се с тях и се люшна на воля в пъстрите люлки. След това се спусна с децата по чудната пързалка, погали цветята и надникна в просторните стаи.

Другарчетата се заиграха. Не видяха кога Петърчо тръгна по следите на слънцето и надникна заедно с него в занималнята. В занималнята на трета група. Там всичко си беше в ред. Цветята от големите саксии протягаха към прозорците сочните си листа и дишаха до насита прохлада. Белите завески леко се издуваха. Утринният вятър си правеше от тях весели платноходки. Малките масички и столчета очакваха другарите на Петърчо. Бяха притихнали и шкафчетата с играчки.

Изведнъж Петърчовите ушички бяха погъделичкани от лек, сподавен плач. Той страхливо се озърна:

—Кой ли плаче в празната занималня?

Остана смаян. Изненадан.

Около масичката в кукления кът бяха насядали всички кукли. Те триеха хубавите си ясни очи, но сълзите напираха отново.

Петърчо рядко посягаше към куклите, но винаги ги подръпваше грубо, като че ли искаше да скъса новите им дрешки. И сега — сега той чу, че те споменават и неговото име. Нали само той беше Петърчо в групата!

Ето, голямата спяща кукла повиши гласец:

„Петърчо и мене не пожали.
Вместо да ме пази, да ме гали,
той омачка със ръка нечиста
роклята ми с алени маниста...“

Куклата Милка не дочака да се доизкаже приятелката й. Разхълца се и тя:

„А пък мен
Борянка ме раздърпа.
Взе ми пъстричката,
нова кърпа.
Русите ми плитчици разплете.
Погледнете:
рошави са двете. . . “

А Морячето — онова с белите дрехи, дето гледа винаги наоколо дръзко — изведнъж изкочи пред всички и извика:

„Ех, приятели, простете,
я ме погледнете!
Панделката ми моряшка
от коприна.
вчера я развърза пак Ирина...“

Очите на Петърчо започнаха да се разширяват от почуда. Към масичката на куклите започнаха да се приближават бавно и други играчки. Пъргавата маймунка изтича сред разтъжените приятелки и каза:

—Здравейте, мили кукли! Чух вашите оплаквания и не се стърпях. Знаете ли, и мен децата не ме оставят на мира! Особено Светланка. Тя винаги издебва да не я види другарката и жестоко ми дърпа дългата опашка. Колко ме боли! . .

—А на мене Жоро постоянно ми притиска коремчето. Иска му се все да плача. . . —поде тъжно рошавият Мечо. . .—Ами ако някой натисне него така? . .

От кукления кът едва-едва пристъпяше сивият слон. Не достигнал още до масата, той размаха дългия си хобот и басово занарежда:

„Май че в нашата градина
палавници са мнозина.
Ех, да знайте, нямам мира,
ни от Янка, ни от Ира. . .“

Изведнъж от другия ъгъл на кътa се търкулна едно счупено колелце. След него пъшкаше на три колела жълтото камионче:

„Ох, не мога вече да пътувам.
От вида си просто се
срамувам —
вчера колеленцето ми извади
русичкия непослушен Влади...“

Всички играчки ахнаха съчувствено. Стана им мъчно за пъргавото камионче, с което момчената толкова обичаха да си играят.

В този момент се случи нещо, което изненада всички — и Петърчо, и самите играчки. Като топка между играчките се търкулна Таралежко. После се изправи на задните си крачка и каза с важен глас:

„Дайте ми мастило!
И хартия!
Ще напиша всичко аз — за тия,
дето чупят, мъчат
и нехаят
за играчките, с които си играят.
И писмото, знаете ли, мили,
ще изпратя там, где с всички сили,
с песни и любов голяма във сърцата
работят играчки за децата.
Ще им пиша:
„Вече в магазина
пращайте играчките на друг адрес!“
Ще им пиша:
„В нашата градина
всичките играчки плачат днес...“
Щом децата за играчките нехаят
със играчки вече няма да играят!“.

Но внезапно откъм вратата се дочу весела глъчка. Децата влизаха в салона. Петърчо побърза да влезе преди тях в занималнята. Той прескочи през прозореца и изтича в кукления кът. Така го свариха децата. Той се бе навел над килима и търсеше нещо.

— Петърчо, какво правиш тук? Откъде си влязъл?

Петърчо ги погледна скоифузено.

— Аз... аз... търся писмото, което Таралежко току-що написа.

Децата започнаха да се смеят.

— Какво писмо?... Може ли играчка да пише писмо?

Петърчо изглеждаше обиден. Другарката помоли децата да замълчат:

— Кажи сега, Петърчо, за какво писмо говориш?

Момчето изгледа с разтревожени очи другарчетата си и им разказа всичко. И за жалбите на куклите. И за всички играчки, които се оплакват от децата. Разказа им с треперещо гласче и за писмото, в което Таралежко моли работниците, които правят играчки, да не ги пращат вече в магазина с техния адрес. Нали не умеят да ги пазят!

Децата слушаха Петърчо засрамени. Домъчня им за хубавите играчки, които са дърпали неведнаж, чукали са ги.

— Петърчо, — обади се Борянка — хайде да помолим Таралежко да не изпраща това писмо. Вече ще бъдем добри приятели на играчките в детската градина.

Таралежко чу молбата на Борянка. Той не чака да го канят пак. Търкулна се пред децата. Запримига с черните си лъскави очички. Доволен от това, че децата ще пазят и обичат вече неговите другарчета, той занарежда с тънкото си гласче:

— Добре, деца. Няма да пратя писмото. Нека най-хубавите играчки да идват пак на ваш адрес.

Децата си отдъхнаха. Втурнаха се в кукления кът и дълго, дълго галиха натъжените допреди малко играчки.

Стефанка СТАНЕВА

НОЕМВРИ

Съмна се. А слънчо
пак не се събуди.
Тъжният ноември
слънцето прокуди.

Вятърът балони
от листенца гони.
Облаците сиви
мятат тежки гриви.

И дъждът наново
пее дълга песен:
—Зъ-ъ-ъ-н!
На топло стойте!
Вън е късна есен.

ЕСЕННИ ДАРОВЕ

Пристигна есен даровита
със много дрехи златошити
и почна да дарява всички
върби, тополи и брезички.

Изправи връх брезица бяла,
във злато цяла засияла:
— Благодаря ти, есен мила,
че чуден дар си ми ушила.

Ст. ГЕОРГИЕВА

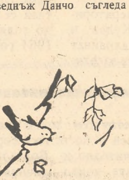

Чие е славейчето

МАЙСКОТО слънчице крадливо се мушна между завесите и леко докосна русата главица на малкия Данчо. Данчо веднага разтвори сините си очи. Примижа веднъж, още веднъж, разтърка очи с малките си пухкави юмручета и се изправи на прозореца. Голямата круша отвън приветливо свеждаше клони до самия прозорец. Тънки вейки с кристални капки роса подаваха ръчици на ранобудното момче.

Изведнъж Данчо съгледа на едно тънко клонче малка птичка. Птичката припърха с крилца и зачурулика с тънък глас.

Батко Вальо се размърда, събуди се и отиде до Данчо на прозореца. Меденото гласче на славея влизаше през отвореното горно прозорче на спалнята на двете братчета. Те бяха залепили чела на стъклото и не смееха да мръднат.

По едно време Данчо се разшава и доближи главица до батковата си и му пошепна тихо:

— Батко, хайде да отворим прозореца. Ще хвърлим зрънца и птичето ще дойде при нас.

Вальо погледна братчето си и му отвърна снизходително:

—Това птиченце е славейче. То е мойто и сега ми пее, защото вчера другарката ми писа отличен по четене.

— Това не е твойто славейче. Твоето избяга. Това аз си го извиках и пее, защото съм поранобуден и пръв си го видях.

Мама Лена тихо бе открехнала вратата и със щастлива усмивка се доближи до децата си. Тя чу думите и на двамата и сега тъкмо навреме,с ласкава майчина ръка, погали русите им главички и им каза:

— Това славейче, послушни мои, пее за всички добри деца. Вие и двамата сте добри—значи то пее и за двамата.

Майката отвори долните крила на прозореца съвсем леко, за да не изплаши малкия певец отвън.

Славеят като че ли чу разговора в стаята. Без да секва песента си, подхвръкна и кацна на една тънка вейка точно срещу прозореца. Вейката се полюшна и от нея се посипаха искрящи капки роса. Росата целуна кадифените листенца на цъфналите теменужки долу. Те потръпнаха и погледнаха с тъмни очи към двете братчета.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 133 (688) | Четвъртък, 14 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ХОРА, МАШИНИ И... КУП НЕУРЕДИЦИ

НИКОГА досега въпросът за есенно-зимния ремонт на машините не се е поставял така сериозно и тревожно пред стопанските и технически ръководства на ТКЗС и ДЗС, както тази година. Това се налага от факта, че много стопанства през цялата година са използвали грубо машините, без да държат сметка за тяхното натоварване и състояние. Едно от стопанствата, където грижите за механизаторите и машините продължават да бъдат под всякаква критика е ТКЗС — Чернолик. Отдавна трябваше управителният съвет на ТКЗС и техническото ръководство да организират работата си така, че сега, когато механизаторите се връщат с машините си от полето, за да започнат есенно-зимния ремонт, да намерят тук удобни условия за работа и приятни места за почивка. Вместо това механизаторите вече се сблъскаха с

Последиците от безразличието на ръководителите

Вече цяла година става от как кооперагивът е стопанин на 9 тежки машини, 4 средни и 3 леки. Макар че една година не е никак малко време, стопанството не можа да разбере и оцени извършената работа от механизаторите и машините през пролетната, лятната и есенната кампания. Затова и сега управителният съвет на ТКЗС и секретарят на общинския партиен комитет гледат на машините като на чужди, които могат да бъдат само използвани в работата, но и не за тях да бъдат положени топли грижи.

Машините вече се връщат от полето. Но къде механизаторите ще могат да ги ремонтират, ако случайно хубавите есенни дни се заменят с лоши и изведнъж завали дъжд и стане студено? Ремонтната работилница прилича на една твърде изоставена строителна площадка, където се търкалят парчета тухли, купища трупчета, вар, камъни и какво ли не. Само строителите ги няма, защото няма и такава сила, която да ги откъсне от строежите на частните къщи и да ги убеди и накара да работят на кооператива. Затова кога ще бъде готова ремонтната работилница, никой не знае. А в нея има да се извършат много строителни работи. Ковачницата не е измазана, предстои да бъде съборена старата стругарна, с цел да бъде разширена ремонтната зала. Не са направени и постаменти за бор машината и струга, който в момента е монтиран временно. Навсякъде липсват прозорци и каси. Подът само в една стая е направен, и то от механизаторите. Инсталациите също не е готова. Но лошото е това, че не само ремонтната работилница не е готова, но липсва и оперативния план на техническото ръководство, в който да се види коя машина кога ще започне ремонта и какъв е срока за нейното завършване и други. Разбира се, затова главният инженер се оправдава, че в счетоводната книга липсват данни. Да, той е прав. Заработката на прикачния инвентар въобще не е вписана, но е отбелязвано изразходваното гориво от двигателите с вътрешно гориво, а това е по-важно. Прикачният инвентар трябва да се ремонтира при всяко положение до 20 декември. Затова спокойно главният инженер можеше да направи план и да се приеме от механизаторите, за да знае всеки от тях къде и какво ще работи. Още не е помислено и какви лекции ще се изнасят пред механизаторите в курса по квалификация, а 36 души трактористи, все новаци в професията с удоволствие биха слушали, за да научат повече от това, което знаят.

Управителният съвет на ТКЗС и общинският партиен комитет проявяват малко внимание към битовите условия на механизаторите. За тях се предвижда само едно спално помещение, заето от четири легла, на които ще трябва да се спи или на смени, или по пет души на легло. Но как ще бъде? — има думата управителния съвет! На ребус се поставя въпросът и за храненето на механизаторите, защото кооперативния стол има шест маси, а столуващите са 80 души. Кой кого ще чака пръв да се нахрани, пак ръководството ще реши, дали учителите ще губят от часовете си, или недоспалите работници ще бъдат лишени от полагаемата им обедна почивка. Това е вече въпрос до късмет и симпатия на ръководството към хората.

Не оправдание, а дела са нужни

За слабостите, които съществуват в стопанството управителният съвет и секретарят на общинския партиен комитет се опитват да търсят някакво снизхождение, че те са онеправдани, че нямат добрите условия на другите кооперативи, нямат опита на другите стопанства, защото скоро са закупили машините от РТС—Дулово. Наистина трудностите в това стопанство може да са повече в сравнение с друго, но защо трябва да се отстъпва пред тях. Нима строителите не могат да бъдат заставени най-напред да работят за нуждите на стопанството? Нима това не е примирение от страна на партийния секретар, като заявява, че за механизаторите не може да се осигури друго спално помещение, защото за чиновниците нямало да има места за бюрата им. Добре! Но от всичко излиза, че механизаторите не са хора на стопанството, тогава за чии интереси работят те?

Ако още веднага управителният съвет и общинският партиен комитет не вземат мерки за ликвидиране на неуредиците, които ръководството най-добре вижда и знае, тогава напролет не може да се очаква да има добре ремонтирани машини и добри механизатори, които да се борят за високи добиви. На сегашните грижи на ръководителите, механизаторите безспорно ще отговорят напролет, но с лоша работа.

Трудностите в стопанството са много, но затова пък е необходимо повече от всякога умела и разумна организация на работата, която да осигури бързо и висококачествено ремонтиране на машините. За тази цел е необходимо огъня на социалистическото съревнование, който не се предвижда от никого, да се запали у хората, необходимо е, както е необходим и материалният стимул в работата. Тогава ще има и старание, и сръчност, и много грижи от страна на механизаторите към машините, и срокът за ремонта ще бъде спазен. И желаните добиви ще бъдат получени от растениевъдството.

Малина ПЕТРОВА

Празник на съветския филм

ОТ 4 до 17 НОЕМВРИ тази година в нашата страна се организират тържества за съветското киноизкуство, свързани с 46-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. По този случай на 12 ноември вечерта в салона на кино „Москва“ в Силистра се състоя тържествено събрание. За големите успехи на съветското киноизкуство и неговото огромно влияние върху развитието на световното прогресивно киноизкуство говори на събранието кинокритикът Тодор Андрейков.

Другарят Андрейков посочи, че съветското киноизкуство се роди през Октомври и с неговия революционен патос живее и се развива и сега. Това е просто парадоксален случай в историята — изтъкна докладчикът — едно изкуство да бъде толкова тясно свързано с конкретно историческо събитие. Той говори за трите периода в развитието на съветското киноизкуство — през 20-те години, през 30-те години и след Отечествената война против хитлеристка Германия.

През първия период пред изумения свят се яви едно ново изкуство в страна, която даде най-много жертви в Първата световна война и премина след това тежки години на интервенция и гражданска война. Първото върхово постижение на съветското киноизкуство през този период беше филмът „Броненосецът Потемкин“, постановка на Сергей Айзенщайн. За световното киноизкуство появата на този филм има такова значение, каквото значение имат изстрелите на „Аврора“ за световната история. Докладчикът разказа как на един холандски кораб избухнало въстание, след като моряците гледали този филм, а във френско списание излиза статия за филма със заглавие „Христос, Мохамед и Айзенщайн“.

През 30-те години се раждат нови шедьоври на съветското киноизкуство — „Чапаев“ „Депутатът от Балтика“, „Ние от Кронщад“ и много други. Тези филми също са имали революционно въздействие. Известно е, че интербригадистите в Испания са пели песните от филма „Ние от Кронщад“ преди да влязат в бой.

През първите десетина години от съвременния период в развитието на съветското киноизкуство има известен застой, свързан с пораженията, нанесени и в тази област от култа към личността. След XX конгрес на КПСС обаче съветските филми отново привлякоха всички погледи. Пленяват със своя социалистически хуманизъм „Четиридесет и първият“ на Григорий Чухрай и други филми през съвременния период. Докладчикът изтъкна, че няма сега световен фестивал, на който съветски филми да не получат едни от най-големите награди.

След доклада беше прожектиран съветският филм „Броненосецът Потемкин“. Макар и „ням“, този филм вълнува дълбоко зрителя със своя революционен патос и присъствуващите го гледаха с голям интерес.

Димо ИВАНОВ

В ДРУЖНИЯ ТРУД СЕ РАЖДАТ УСПЕХИТЕ

МНОГО са животновъдните ферми в кооперативния двор на с. Смилец. За хубавите грижи животните се отплащат богато. Сред имената на най-добрите животновъди се носи славата и на доячите Драгни Драгнев, Михо Стоянов и пастира Димитър Ганев. Докато в другите ферми всеки работи сам за себе си, то тук в кравефермата тримата другари са се сплотили в едно дружно семейство и заедно изпълняват възложената им задача.

С главния зоотехник Георги Иванов ние посетихме работните места на най-добрите животновъди в стопанството. През отворената врата ни лъхна приятната миризма на пресен силаж. Веднага доловихме и шумоленето от лакомото ядене на животните. Хората не се виждаха, те бяха насядали на малките столчета сред животните, за да издоят утринното мляко. Под сръчните им ръце се стичаха млечните струйки и шумяха в бяла млечна пяна.

Скоро кофата на бай Драгни се напълни и той стана, за да я излее в големия гюм. Изтри леко ръката си върху бялата престилка и взаимно си стиснахме ръце. Скоро пристигнаха и останалите.

С привичната скромност на обикновените хора, те не смееха да се похвалят с трудовите си успехи, само бай Драгни с прикрита усмивка отбеляза.

— Какво да ви кажа за нашата работа, резултатите сами говорят.

Той бе прав, достатъчно е човек да надникне в цифрите и сам ще се убеди на какво са способни тримата другари, посветили по над 6 години работа в животновъдството.

— Когато приехме двете групи от 36 крави — сподели пастира Димитър — имахме не малко трудности. Животните с нищо не се различаваха от останалите, които имат другите животновъди, но ние решихме с дружни усилия да се борим и да вземем всичко от тях.

И действително в малкото семейство на тримата започват да се раждат успех след успех. За тях в работата няма мое и твое. Техните доходи зависят от получената обща продукция. Затова те спазват всички изисквания в храненето и гледането на животните.

При план за годината да надоят 69 920 литра, само до началото на м. ноември тримата имаха надоено над 67 400 литра, а за десетмесечието те са дали над 10 тона мляко над плана. Сега те са решили до 15 ноември да изпълнят годишното си задължение и до края да дадат не по-малко от 5 т на допълнително мляко. Средно от фуражна крава са надоили по 2 250 литра, при план за годината 2 330 литра.

Хубавите успехи на първенците и на цялото стопанство ще дадат възможност, кооперативът предсрочно да си изпълни плана по млеконадоя като предаде на страната 405 тона краве и овче мляко. Само до началото на м. ноември стопанството бе предало 404 тона. Това означава, че то има пълната възможност да предаде на страната допълнително големи количества мляко.

Иван НИКОЛОВ

След дългите, упорити месеци на труд, машините спряха за почивка, за ремонт.

НА СНИМКАТА: Комбайнерът Игнат Гатев и помощникът му Кемал Закаров от ТКЗС — Паисиево ремонтират комбайн.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЕДНА ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

Тези дни нова радост стопли сърцата на кооператорите в ТКЗС — Калипетрово. На 12 ноември пристигна от Унгария група кооператори от кооператива „Мир“ в с. Надудвар — Дебрецински окръг.

Групата от 15 кооператори, ръководени от председателят на стопанството Янош Киш ще престои в България около 10 дни. През това време унгарските другари ще се запознаят основно с работата в кооперативното стопанство в с. Калипетрово, а след това и с други забележителности на страната.

Това посещение не е случайно. Стара дружба свързва двата братски кооператива. И сега целта е една — да се обмени опит по някои селскостопански въпроси с цел да се повиши икономическия ефект от отглежданите култури и животни в двете стопанства.

Кооперативното стопанство „Мир“ в с. Надудвар има 24 000 дка обработваема земя и около 289 члена. В него е застъпено преди всичко полевъдството, което е и основен поминък на кооператорите.

Първите впечатления от гостуването на надудварските кооператори в Калипетрово и Силистра са прекрасни. Прекрасни ще бъдат несъмнено и резултатите от тази вълнуваща и полезна среща.

Ремонтът — грижа на всички

Работата със селскостопанските машини е на привършване и в с. Българка. Дойде време всички плугове, редосеялки, валяци, култиватори и другия прикачен инвентар да бъде ремонтиран.

На 8 ноември под непосредственото ръководство на тракторно-бригадния механик Киран Георгиев, механизаторите започнаха ремонта. Главният инженер от с. Смилец постоянно контролира и бди за качеството на свършената работа. Негова грижа е и снабдяването на работилницата с резервни части.

С дружни усилия работата по ремонта на машините ще бъде привършена най-късно до края на този месец.

Дочо АТАНАСОВ

РОДИНАТА ПОЛУЧАВА ЗЛАТНИ ЛИСТА

Много грижи положиха тази година кооператорите от село Яребица, за да отгледат 450 дка тютюн. За положения труд, земята им се отплати богато. По кооперативните блокове избуяха високи тютюневи стъбла, обрасли с много и едри листа. Не малко усилия кооператорите положиха и по време на беритбата и сушенето на тютюна. С всеки изминат ден броят на набраните низи растеше, а когато привърши беритбата, в складовете бяха окачени повече от 190 000 низи.

Преди известно време стопаните започнаха да извършват и различните манипулации с изсушените листа и да предават готовата продукция на държавата. Само бригадата на Шариф Топузов досега е предала над 10 040 кг тютюневи бали, при средна цена 1.30 лева килограма. Не остана назад и бригадата на Феим Османов, която предаде над 8 020 кг тютюн по 1.45 лв килограма.

Сред звената на челно място е звеното на Джевдет Азисов, предало повече от 2 100 кг тютюн.

В обработката на тютюна, със своята съзнателна работа се отличиха кооператорките Айшегюл Куру, Фекрие Февзиева, Фатмегюл Салимова, Фетия Куру и Мюмюня Шакирова.

Сега трудолюбивите кооператори са решили твърдо в близките няколко дни да подготвят и предадат на държавата останалите количества тютюн.

Иван ПЕЙЧЕВ

ОЖИВЛЕНИЕ В РЕМОНТНИТЕ РАБОТИЛНИЦИ

ОТШУМЯВАТ слънчевите летни дни и в кооператива в гр. Дулово. Прибрали и последния плод от благодатната земя, в кооператива се прибират и последните трудови бойци — механизаторите. Прашни и загорели от жежкото слънце, те подкарват в последна гонитба машините си, но този път не по златния губер на нивите, а към хангарите за ремонт.

Колко дни и нощи са се лишавали от сън си — брой нямат. С дружни усилия те съумяха да обезпечат хляба на трудолюбивите дуловски стопани. Но ето че идва вече зимата и всеки детайл на тези машини-неуморници трябва да се потегне отново и да се подготви за новата трудова битка през идната година. А за тази цел са нужни не малко време и работа. На 1 ноември започна в Дулово редовният ремонт на прикачния инвентар и комбайните. С цел да се приключи колкото се може по-рано работата по ремонта, образувани са групи от механизатори във всички съставни села на кооператива. При констатиране на по-големи повреди, те отправят машините към ремонтната работилница в стопанския двор на Дулово или към РТС.

При сегашния темп на работата, ремонтът на прикачния инвентар и на комбайните ще привърши в близки дни и към 25 ноември ще започне ремонта на тежките верижни машини. За ускорения ход на работата в ТКЗС — Дулово е помогнало своевременно проведеното съвещание по организация на ремонта и редовното снабдяване с необходимите резервни части.

Пословично стана вече да се говори, че по отношение на снабдяването „Селснаб“ все още не вижда добре своето място. Така е и тази есен. В ремонтната работилница в Дулово липсват редица части, които спъват ритмичния ход на работата. Не се намират в складовете дискове за лющилниците, квадратни оси, горни и долни черупки за лагеруващи макари, винкел и др.

Но в твърдото си решение да привърши навреме ремонта, дружният колектив на механизаторите не спира пред нищо. Подета е инициативата да се използва и последната налична част най-рационално и да се вкарват в работа стари износени части, като се ремонтират и се удължи срока за употребата им. Но разбира се, колкото и да е хубава като инициатива, тази практика в края на краищата би се явила в даден момент във вреда на работата, като случаите на аварии биха станали по-чести. Това добре разбират и механизаторите и техническите лица и кооперативното ръководство, но по отношение на снабдяването, въпреки доброто си желание те са в безизходица.

Друг факт, който импулсира работата и довежда в края на краищата до една похвална трудова дисциплина е водената книга за запланувание на ежедневната работа. Тя е валидна в по-голямия смисъл за елитните ремонтни работници като шлосери, стругари, оксиженисти. Защото необходимостта от тях се чувства най-осезателно.

Пак със същата цел редовно се водят производствените събрания, където се отчита работата през седмицата като се отбелязват хубавите и лошите прояви на отделните механизатори. Успехите на Якуб Мехмедов, Георги Колев, Енчо Манев, Вълчо Павлов, Георги Ганчев и редица още добри механизатори импулсират останалите им колеги.

Работата досега показва красноречиво, че и ремонтът на тежките верижни машини ще се проведе успешно. А той ще започне в близките дни, когато и последният инвентар се прибере от землището на кооператива. Но така или иначе не бива да се отминава с равнодушие работата на един прекрасен колектив, който не жали сили за час по-скорошното привършване ремонта на кооперативния инвентар в Дулово.

Радослав РУСЕВ

ДОБРИ ЖИВОТНОВЪДИ

От няколко дни пастирите и доячите от кравефермата в село Българка са особено развълнувани. Причина за тяхната голяма радост е последователното отелване на две крави от групата на Васил Боев, които са близнили. Четирите новородени теленца са нормално развити и здрави. Те весело припкат в уютния бокс.

Васил Боев работи в кравефермата отскоро, от януари т. г. Поверени са му 15 крави за гледане, четиринадесет от тях са отелени, като две от кравите близниха. Той с нетърпение очаква в най-скоро време да се отели и последната крава. С името на грижлив стопанин се ползва сред своите колеги Васил. И с право. Скоро той ще изпълни и преизпълни плана си за млеконадоя.

Интересното и хубавото в тази кравеферма е, че от 135 крави няма нито една ялова. Това най-добре говори за големите грижи, които полагат гледачите за кооперативния добитък. Животновъдите се стремят кравите да бъдат не само нахранени, но да им бъде добре почистено и проветрено помещението.

Годишни отчетно-изборни събрания в Партията

КОГАТО ПРЕДВАРИТЕЛНАТА ПОДГОТОВКА НЕ Е ДОБРА...

На годишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация при първа полевъдна бригада от село Йорданово, след прочитане на отчетния доклад, председателствуващия събранието дълго време кани комунистите да се изказжат по доклада. Въпреки това обаче изказаха се 5-6 души и то предимно по дребни и лични въпроси. А тая организация е една от най-големите в района на общинския партиен комитет от село Иширково. В нея членуват 52 комунисти, които са разпределени в различните участъци и имат поглед върху производството. И ако трябва да търсим вина, за слабата активност на комунистите на годишното отчетно събрание, ние трябва да я търсим преди всичко в бюрото на партийната организация, в нейния секретар.

Секретарят на организацията другаря Христо Матев има дългогодишен опит, има и необходимите знания. Той знае как трябва да се подготвят материалите на годишните събрания. Тая задача обаче той е подценил. Едва в последните няколко дена се е заловил с писането на доклада и резолюцията, а партийното бюро ги прие в самия ден, когато се проведе събранието. Естествено е, че при такъв подход в отчетния доклад много повърхностно се разгледа изпълнението на основната задача, която стоеше пред организацията през годината — мобилизиране силите на кооператорите при изпълнението на производствения план на бригадата. В сравнение с миналата година бригадата има известни успехи по увеличаване добивите от селскостопанските култури. Заплануваните и обещани добиви обаче с изключение на тютюна не са получени от нито една култура.

Като основна причина за това неизпълнение в доклада се посочва лошите климатически условия и предимно сушата. Но може ли само в сушата да видим причините? Факта, че при едни и същи условия звената получават различни добиви от отделните култури показва, че за неизпълнението на плановете има и редица субективни причини. Именно тези причини подробно трябваше да се анализират в доклада. Това обаче не стана. Нито комунистите, нито ръководителите не можаха да видят своите слабости в производствения процес.

На събранието нито в доклада, нито в изказванията и дума не стана за работата на механизаторите комунисти, за работата на агитаторския апарат, за хода на социалистическото съревнование и др.

Макар и плахо и незадълбочено някои от комунистите засегнаха важни въпроси.

Другаря Желязко Колев от лозарската бригада изтъкна, че приетите тук норми в началото на годината не са реални, което сериозно е разтроило работата в бригадата. Много от комунистите, вместо да бъдат примерни в производството са проявили недисциплинираност, а партийното бюро не им търсило отговорност за това. Звеноводът Али Ешрефов изтъкна, че при прибирането на царевицата бригадния съвет не е осигурил материал за връзване на царевичака, което е забавило работата. Много от комунистите обаче предпочетоха да мълчат, отнесоха се безразлично към едногодишната дейност на организацията. Никой никакви предложения не направи и по проекторезолюцията, която също е много повърхностно изработена и няма да служи като ръководство в бъдещата работа на организацията, ако не се преработи наново.

Сериозна вина за лошата предварителна подготовка на годишното отчетно-изборно събрание на тая организация носи и общинският комитет на Партията и предимно секретаря на комитета другаря Марин Парушев. Като член на комитета, който отговаря за това събрание, той е дал подробни указания на партийния секретар как да подготви материалите. По-нататък обаче не е проверил как се изпълняват дадените указания, не е оказал помощ на място.

Това събрание е едно от първите събрания на партийните организации към полевъдните бригади. Предстои да се проведат събрания във втора полевъдна бригада Йорданово, в бригадите от Иширково и Брадвари, а така също и на някои организации към животновъдството.

Необходимо е членовете на общинския партиен комитет да следят от близо как се подготвят те, да окажат близка и конкретна помощ на партийните секретари при изготвяне на материалите.

Хаккъ **РУФИЕВ**

Възмутителна постъпка

Спазването на работното време, добрите обноски и културното отношение към хората са дълг на всеки гражданин в нашето социалистическо общество. Но изглежда, че това не се отнася за работещите в бръснаро-фризорския салон на село Алфатар.

На 20 октомври в 11.30 часа се упътих към салона, тъй като зная, че работното му време е 13 часа, но той беше затворен. Другарите Крум Тодоров и Георги Митев, които бяха вътре, отказаха да обслужат идващите клиенти. Между тях беше и дядо Ганьо Станев Попов, който е на 82 години, а живее на 2.5 км от бръснарницата. Но Крум и Георги категорично отказаха и на него—работното им време било „свършило“. И старецът си тръгна разочарован и възмутен. Възмутени бяха и другите хора пред бръснарницата. Нима това е културно отношение към клиентите?

Стоян **КОПРИНДЖИЙСКИ**

Из живота на комсомолските дружества

ТОПЛИ ГНЕЗДА ЗА ВЪЗПИТАНИЕ НА МЛАДЕЖТА

В НАЧАЛОТО на стопанската 1963 година общинският комитет на ДКМС в района на село Чернолик постави сериозно въпроса пред дружествата на ДКМС за изграждането на младежки звена към всяка полевъдно-тракторна бригада. В селата Ребица и Руйно, донякъде и в Правда, дружествата на ДКМС правилно решиха този въпрос, като умело използуваха помощта на партийните бюра и бригадните съвети. Подцени се обаче изграждането на младежки звена в селата Златоклас и Чернолик, в съставите на които бяха включени и възрастни жени.

Заведоха се на отчет и работиха през годината 8 младежки звена с общо 208 участници.

Като цяло младежките звена имат по-добри производствени успехи, въпреки че площите между всичките звена бяха разпределени, без да се вземат под внимание съставите им.

Най-смислен и колективен живот водеше младежкото звено на Фериде Кушчиева от село Яребица.

В звеното участвуват 24 девойки. Когато човек се приближава до мястото, където работят те, лесно може да разбере, че там работят млади хора. Отдалече се чуват закачките им. А когато почиват, при тях преобладава или голям шум, или пълна тишина. През почивките девойките измислеха някоя игра или четяха колективно вестници, които им доставяше груповата отговорничка Зебуре Юмерова. Вечерно време те пак бяха дружни. Отиваха до читалището за развлечение или да вземат участие в самодейния колектив и другите състави. С тях най-лесно се провеждаха редица комсомолски инициативи.

Същите бяха първи и в труда. Звеното на Фериде винаги най-рано приключваше с различните селскостопански кампании и се класираше на първо място между младежките звена и в цялото стопанство. Същото звено намираше време да оказва помощ и на изоставащите звена.

Резултатите от получените добиви са радващи. Звеното на Фериде Кушчиева има събран 20 500 низи доброкачествен тютюн. По спуснатия производствен план на стопанството трябваше да получат по 270 низи от декар, а според плана на Държавен тютюнев монопол — 212 низи. А звеното има събрани по 539 низи от декар. Едно изпълнение на стопанския план с 200 на сто, а на Държавен тютюнев монопол с 254 на сто.

Най-положителното от изграждането на младежките звена е това, че в участниците се създават навици на обществена активност и чувство на колективизъм и другарство. Те станаха топли гнезда за възпитание на младежта в района на село Чернолик и за комунистическото възпитание на младото поколение. Затова работата на младежките звена бе поставена на разглеждане както пред общинския комитет на ДКМС, така и пред общинския партиен комитет и бе решено— през следващата година да се изградят младежки звена с участници на комсомолска възраст и в останалите полевъдно-тракторни бригади.

Захид **БОЗАДЖИЕВ**

ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

С ТРЕПЕТ очакваха комсомолците от село Брадвари деня, в който щеше да се отчете едногодишната дейност на комсомолското дружество, в което членуват. Дълго се готвеха.

И той дойде. Украсеният салон на читалището се напълни с младежи и девойки.

Гости на събранието бяха комсомолските секретари от Иширково, Йорданово и Смилец.

В доклада на дружествения комитет на ДКМС, прочетен от др. Георги Славков, беше подробно анализирана дейността на комсомолското дружество. Отчетена бе работата на младежките групи, изпълнението на младежките поръчения, трудовата дейност на отделните комсомолци на полето и във фермите. Голямо внимание бе отделено в доклада на културно-масовата работа, борбата с буржоазните предразсъдъци и комунистическото възпитание на подрастващото поколение. На колективния метод на ръководството в светлината решенията на X конгрес на комсомола, на изпълнението решенията на Окръжния комитет на комсомола и други.

В подкрепа на отразеното в доклада се явиха изказванията на Наджие Тахирова, Али Расимов и Андрей Нончев, след което се проведе другарска среща за всички присъствуващи. Тя продължи до късно.

Ахмед **НЕЖДЕТОВ**

УЧЕНИЕ И ТРУД — ръка за ръка

БРОЯТ на младите механизатори в село Паисиево е голям. От всичко 59 механизатори 51 са комсомолци. На тях са поверени 30 леки, средни и тежки машини, с които трудолюбивите механизатори обработват земята на ТКЗС „Девети септември“

Особено добри успехи постигнаха механизаторите-комсомолци Ешреф Мюсрефов и Иван Стефанов в извършването на предсеитбената и есенната дълбока оран. При план 17 726 дка те изораха 21 722 дка и направиха икономия на 1416 литра гориво. Така те станаха носители на преходното червено флагче на общинския комитет на ДКМС и дълго време не го изпуснаха из ръцете си. След тях се наредиха комсомолците Юмер Сюлейманов и Реджеб Шефкъев, които са изорали 2304 дка над плана и са икономисали 455 литра гориво. Със средна машина най-добри успехи постигна Стефан Иванов, който изора 11 455 дка площ и икономиса 1185 литра гориво.

Голямо внимание обръща общинският комитет на ДКМС и на образованието и повишаване техническите знания на механизаторите. През лятната кампания редовно се изучаваше опита на първенците, провеждаха се срещи с тях. Груповият отговорник Шефкъ Шефкетов четеше интересни статии пред механизаторите от вестник „Народна младеж“, „Кооперативно село“ и „Силистренска трибуна“. Груповите отговорници и младите агрономи Иван Димитров и Славка Колчакова изнасяха беседи от агротехнически характер. Сега 10 от механизаторите се учат в VIII клас на вечерното училище, а останалите в курсовете за опазване и правилна експлоатация на машините. Те ще помогнат за привличането и на други комсомолци в курса „Млад механизатор“.

Хикмет **ШАНОВ**

РАДОСТЕН КРАЙ

В ДЗС — Нова Черна има изградена бригада, която отглежда тютюна. Нейн бригадир и председател на профорганизацията е Илия Котленски — твърд и упорит човек. В своята работа и работата на бригадата той търси помощта на партийния комитет, на профкомитета, на комсомолското и други ръководства Но най-вече Илия Котленски държи връзка и се съветва с главния агроном на стопанството Петканов. И това не е случайно: неговите съвети на специалист му помогнаха да се справи с всички задачи по отглеждането на тютюна, за да получи бригадата високи добиви от него и полската работа по обирането, нижењето и съхраняването му да приключи с един радостен край. Вместо 120—200 тона, които ще бъдат предадени на Тютюнева промишленост — Коларовград.

Всички работиха усърдно. Всички се трудиха повече. Заедно със своя бригадир побеждаваха трудностите. Но звеното на Тодорка Друмева получи 30 000 низи най-качествен тютюн.

С такива успехи посрещна бригадата годишно-отчетното събрание на профорганизацията, при най-голяма активност на присъствуващите. С предложения за подобряване на работата през следващата година, което е неизбежна практика в организациите, както и неизбежна истина, че в тази бригада на ДЗС— Нова Черна съществува стремеж към първото място

Илия **ГРОЗДАНОВ**

Незабравими срещи, вълнуващи разговори... Спомените за тях няма да избледнеят. И на сцената, и на улицата—навсякъде представителите на разцъфтяващата азърбайджанска култура завладяваха сърцата ни със своята всеотдайност към изкуството и с обичта си към нашия народ.

В СЛУЖБА НА ЗДРАВЕТО

МОДА И МЕДИЦИНА

НЕОТДАВНА в едно списание от 1901 година прочетох две любопитни съобщения: „На конгрес в Рим учените обсъждаха въпроса за женските дрехи. Доктор Казагранди нагледно показа, колко е вредна модата да се носят дълги рокли. След като изследвал полите на дамите под микроскоп, той открил голямо количество болестотворни микроби“.

А ето и другото аналогично съобщение: „В Дрезден голяма част от населението се е оплакала в градския съвет, ходатаствувайки да се забрани на дамите да носят по улиците—дълги рокли“.

Ще напомним, че през 1901 година вече бяха известни великите открития на Л. Пастьор, И. Мечников, Р. Кох и други учени.

Впрочем, от векове се води борба между капризната гальовница модата и строгата пуританка—медицината. Много остриета трябваше да се счупят например заради корсетите—„талии във вид на чаша“. Прекомерното стягане на талията водеше до нарушаване дейността на вътрешните органи. От това страдаха гръдния кош, а върху черния дроб, където стягането бе най-силно, се образуваше така наречената „шнурова бразда“. Корсетите водеха и до други нарушения в органите, пречеха за раждането на здрави деца. Интересна е забележката на един немски професор: „Тънката талия изглежда красива на мнозина, но за брака тя е поопасна от зестрата, тъй като много скоро може да доведе до гинеколог“.

Медицината трябваше да воюва с дългите нокти, с дървените калъпи, в които се поставяха от детска възраст краката, за да станат малки и наред с това трябваше да воюва и със с изящното. Каза си думата и хигиената, която се опълчи срещу някои танци.

Впрочем, нека бъдем справедливи: нерядко тази борба за двустранно удоволствие се превръщаше в съюз и съгласие. И хигиената, и модата еднакво дружно се застъпват за леката, изящна полирана мебел, против гравираните с много завъртулки и други „излишества“ шкафове и маси, против ковьорите, възглавниците; различните украшения и безделици, копринените абажури с гънки.

В учрежденията и модата, и хигиената са против тежките плюшени завеси (те събират много прах) и тежките железни мастилници.

Но да се обърнем към онова, което все още се явява предмет на спор. Особено тънките токчета на дамските обувки правят походката неустойчива, напрегната. Не, ние не сме против този вид обувки, но те трябва да се обуват рядко—например в театър, официални посещения и вечери. Защо не трябва постоянно да се носят обувки с тънки токчета? Тежестта на човека се разпределя примерно така: 60 процента върху петата, останалите 40 върху предната и външна страна на стъпалото. Ако се повдигне петата с десет и повече сантиметра, то тялото се лишава от опора и центърът на тежестта се премества напред. В резултат се развива така нареченото надлъжно плоскостъпие.

Впрочем, не само с женската, а и с мъжката обувка хигиената в много отношения не е съгласна. Тесните, но не с тесен нос обувки, също са малко целесъобразни: през зимата е студено, през лятото краката силно се потят, а тясната обувка притиска кръвоносните съдове.

Късите шлифери в дъждовно време като че ли специално са приспособени, за да ходим с мокри колене и да получаваме нежелани простуди.

Много неуредици са свързани с прическите. Добре е, че мина модата на „конските опашки“, тъй като в местата на най-голямото опъване на косата над челото поради нарушаване на храненето косите опадват. Съвременните дамски прически (при спазване правилата за къдрене и боядисване) като че ли не предизвикват възражения от хигиенична гледна точка. Но така нареченото разчесване на косите може да доведе до нарушение на цялостността на косата, може да доведе до нейната гибел. Често пъти при млади момичета, които носят ниски бретони или пускат косите над очите си, се появяват възпалителни процеси на очите — конюктивити.

Добре че при нас неприятностите от червилата и лака за нокти са малко. Тук си казва думата строгият контрол при тяхното производство.

Медицината и модата трябва да живеят дружно. Защото както казва Чернишевски „прекрасното и красивото в човека е немислимо без представата за хармонично развитие на организма и здравето на човека“.

Н. БОРИСОВ
лекар—хигиенист
(превод от руски)

Отечественофронтовците се учат

ОБЩИНСКИЯТ комитет на Отечествения фронт в село Средище разгърна широка разяснителна работа за включване в просветните форми по-голям брой слушатели. Работата се поде съвместно с партийния комитет и общинския комитет на ДКМС. Броят и съставът на участниците в съответните кръжоци и лектории бе уточнен от партийния комитет. Наред с кръжоците тази година се изградиха много лектории и читателски групи. В село Средище ще работят 3 лектории и 2 читателски групи, в Посев — 1 лектория и 3 читателски групи, в Господиново—1 лектория и 3 читателски групи, в Стрелково и Каменци—по 1 читателска група и 1 лектория, в Попрусаново — 1 лектория и 2 читателски групи. По-късно в Средище ще работи и кръжок по повишаване битовата култура на домакините, които ще добият най-общи познания по шев и готварство. С помощта на ДОСО ще се открие курс, в който участниците ще се научат да отстраняват грубите повреди в котлони, ютии, електрически печки, електрическите уреди и други. Лекарите от Средище изявяват желание да се открие кръжок със здравна тематика. При една груба равносметка, чрез формите на Отечествения фронт, Партията и ДКМС, половината от трудещите се от селата, вливащи в състава на село Средище, ще повишават своите знания и култура. А това е радостно. Като към всичко това се прибавят и формите на художествената самодейност и изучаване опита на челниците в производството ще се види, че почти цялото работоспособно население от района на Средище през настоящия есенно зимен сезон ще живее организиран живот.

За пръв път през тази година в просветните форми са привлечени много слушатели от турското и татарското население.

Благодарение на добрата разяснителна работа и индивидуалните беседи с отделни другари и другарки, отечественофронтовците от турското и татарско население се включиха масово най-вече в читателските групи. Изучавайки български език, те ще могат свободно да се ползуват от културата на нашия народ.

Учебната година на Отечествения фронт в Средищкия район се откри тържествено. Изтъкна се значението на просветната работа, провеждана чрез формите на Отечествения фронт, изнесена бе богата литературна програма във всички села.

Откриването на учебната година на Отечествения фронт най-добре бе организирано в село Посев, където активно участие в подготовката на събранието вземаха пропагандистите Руска Георгиева и Галибов и пълномощника на съвета др. Ненко Русев. На събранието за пръв път дойдоха над 130 туркини. Това бе показател за проявен интерес към мероприятията на народната власт и израз на желанието на жените-туркини да скъсат със затворения, откъснат живот.

Първите занимания минаха при масово посещение на слушателите.

Викентий **ДУКАНОВ**
(наш кореспондент)

ОТ АЛФАТАРЦИ СЕ ИСКА ОЩЕ МНОГО, ЗА ДА ПОДСЛОНЯТ ДОБРЕ ЖИВОТНИТЕ И ГЛЕДАЧИТЕ

ХУБАВО впечатление правят добре подредените стопански дворове на ТКЗС с. Алфатар. Още с влизането в тях спретнатите постройки ни подсещат, че се намираме в едно добре уредено едро кооперативно стопанство. В него като най-голямо в окръга би трябвало всичко да бъде образцово и да служи за пример на останалите. Във връзка с това изниква и едно от основните изисквания — стриктното спазване на сроковете за видовете селскостопански дейности, навременната подготовка за зимата и правилно провеждане на набелязаните мероприятия. Главната задача, стояща в момента пред ръководителите и кооператорите е тази за презимуването на животните, за осигуряването им с достатъчно храна, за подготвянето на топли и хигиенични помещения за стадата. Нарушат ли се тези условия, очакваната продукция от глава добитък не би могла да достигне планираната цифра, ще се получи неизпълняване на държавните доставки и накрая понижаване на трудовото възнаграждение на кооператорите.

Пулсът за подготовката за зимата се почувствува в Алфатар още в последните летни дни, когато започна приготвянето на една от главните съставни части на храната за добитъка — силажа. Денонощно работеха тружениците от кооператива на царевичните блокове и около силажните ями. Килограм, след килограм се трупаше ценната зелена маса и през есента стопанството разполагаше с 8 548 000 кг силаж.

Това са количества, които се оказват достатъчни за изхранването на 1 400 глави едър рогат добитък, 3 000 свине, 4 600 овце 27 000 птици.

Тъй като миналата година помещенията се оказаха тесни да приберат кравите, отсега две конюшни след направения ремонт, са приспособени за краварници. В останалите обори прозорците са вече със здрави стъкла, вратите са подтегнати. В първи стопански двор в един от краварниците, където са настанени 100 крави е монтиран доилен агрегат. Той е напълно завършен, като остава само да се прикачи към електрическата мрежа. Оборудван е и нов телчарник за телета от 20 дневна до 4-5 месечна възраст. В него също ще навлезе техниката,— механизирано почистване и изнасяне на тора с транспортна лента и вагонетки. Лошото идва от тук, че наближава средата на ноември, а той все още не работи. Подът токущо е замазан. Коловете са избити, боксовете не са приготвени. Въобще в телчарника предстои още много работа. Времето напредва, бързо се застудява и малките телета нямат подходящ подслон.

Докато оборите за племенните крави отговарят на изискванията на едно модерно едро стопанство, то зад него картината рязко се променя. Тук се намира старият навес за телетата. Сега с цел да се превърне в помещение е издигната плетена стена, измазана с кал и са оставени съвършенно малки прозорчета. Вътре е тъмно и трудно проветриво, а зимата според думите на заместник-председателя по животновъдството, може да бъде тежка. Добре, но защо тогава не е помислено за шестимата телчари, за които не е осигурено помещение за почивка. Започнато е отделянето на стая от телчарника, като за шест дни е издигната само стената. Гледачите сега почиват и се хранят при телетата. На работа по изграждане на стаята идват ту един, ту двама майстори, а два дни въобще не са се мяркали. За да не мръзнат съвсем на открито, телчарите са си направили колиба от царевичак и там стоят при лошо време, защото оборът още не е завършен. Щяло да бъде завършено. Как ще стане това, когато стопанството разполага с 24 майстори-строители, които имат премного обекти и времето не им стига за нищо. В съседство с телчарника се намира и един достатъчно стар и окърпен пилчарник. През зимата той нямало да бъде използван и било въпрос на дни преместването на птиците от него. Щом като това е така, защо са отпуснали средства за ремонта му, защо са отделени хора за работа там. В него вече е отделена и измазана стаята за приготвяне на фуражите. Безспорно това е необходимо, но нека стане след привършване на другата работа, след осигуряване подслон за хората и добитъка. Фуражната кухня още не е готова. В помещението за нея има един РТС-апарат и ярмомелка, и едва сега започва строежа на пристройката за котел. Една хубава и добре замислена инициатива на управителния съвет е провалена. Беше устроен клуб на животновъда, набави се и литература. Подреди се и защо? — за да се разшири и освободи помещение за елпезиране на тютюна. Действително тази манипулация е твърде важна, не търпи отлагане. Но нима в цялото стопанство не се намери друго подходящо помещение за извършване на тази работа?

Ясно е, че хубавото и лошото по подготовката за презимуване на добитъка представляват две точки и равни половини. Зимата настойчиво чука на вратите ни, и малко време ни остава, за да я посрещнем подготвени. Необходимо е ръководството на ТКЗС да се хване здраво за работа и час по-скоро да ликвидира със слабостите в нея.

Георги УЗУНСКИ

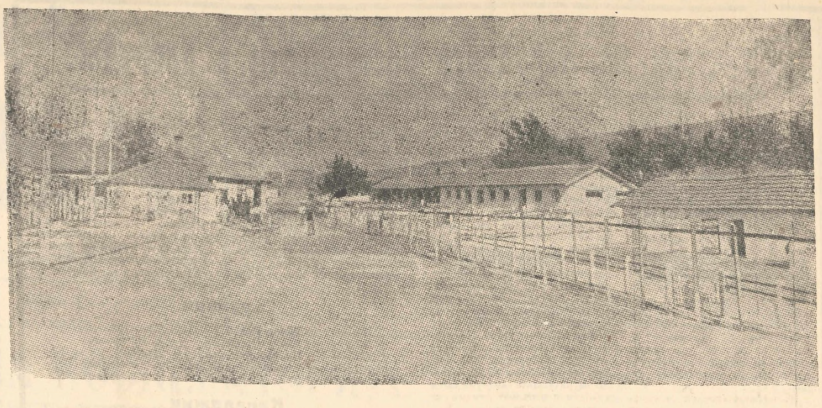

Едно от специализираните кооперативни стопанства за угояване на свине е и ТКЗС—Калипетрово. Тук в новооткритите, механизирани свинеферми са създадени условия за угояване на 10 000 свине.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

В Средище трябва да има обущар!

Тревожен факт е, че голямо село като Средище няма обущар. И при най-малката повреда на обувките или трябва да се захвърлят, или пък да се поправят от собственика им. Много е ясно каква ще бъде тази поправка без инструменти и без майсторски знания. А в селото има и 300 души курсисти от Машинотракторното училище! Кой ще поправя обувките им?

Така не може да продължава. Идва зима. В Средище трябва да има обущар!

Викентий МАРИНОВ

Животновъди, на вашето внимание

Значение на минералните добавки за животните

РОЛЯТА и значението на минералните вещества за животинския организъм са големи. Под формата на различни съединения, те влизат в състава на животинската клетка и телесните течности. Минералните вещества поддържат киселинно-основното равновесие в организма, регулират дейността на сърцето и нервната система, вземат участие в обмяната на веществата. Те са особено важни и необходими за младите, бременните и високопродуктивни животни. Едни от най-важните минерални вещества са калций, фосфор, натрий, калий, желязо, сяра, йод, хлор, магнезий и други.

Калцият влиза в състава на костите, кръвта и лимфата Той регулира дейността на сърцето и нервната система, взема участие при съсирването на кръвта. Животинският организъм използва калция за ограничаване и ликвидиране на всякакви възпалителни процеси.

Фосфорът заедно с калция влиза в състава на костите, нервната система и кръвта. Той участвува в обмяната на веществата.

Натрият взема участие в състава на междуклетъчното вещество и телесните течности, а калия в клетките. Натрия и калия се намират в определено съотношение. Само тогава жизнените функции на клетките са нормални. Натрия е необходим за растежа на животните. Той има голямо значение за продължаване осмотичното налягане на кръвта. Натрия и калия влияят върху възбудимостта на нервната система, мускулите, сърцето и червата. Обмяната на натрия е свързана с обмяната на водата

Желязото влиза в състава на хемоглобина, който е важна съставна част на червените кръвни телца и е така необходим за обмяната на кислорода.

Сярата участвува в изграждане на аминокиселините и белтъчините. Тя е главна съставна част на вълната при овцете, затова е много необходима за тях. Сярата влиза в състава на яйцата.

Йодът взема участие в изграждане хормона на щитовидната жлеза, който регулира цялостната обмяна на веществата.

Хлорът най-често се намира под форма на съединения с натрия и калия Той е главна съставна част на стомашния сок, който е много важен за храносмилането.

Магнезият заедно с калция взема участие в изграждането на животинските клетки.

Освен от тези минерални вещества, животинският организъм се нуждае и от така наречените микроелементи — мед, цинк, манган, флуор, кобалт и т. н.

Животните се снабдяват с минерални вещества чрез всекидневната храна, която поемат, когато тя е качествена и в достатъчно количество. Лошото е това, че през последните години нашите животни прекарват хронически глад и от тук имат минерален недостиг. За да можем да задоволим техните нужди откъм минерални вещества, ние трябва да ги внасяме допълнително. Това се постига чрез включване в дажбата на животните на минерални добавки — сатурачна вар, креда, месомидено брашно, трупно брашно, биокоцентрати, червена глина, полизал, витафоска, сол и други. В повечето стопанства ръководителите и специалистите се отнасят неправилно към този въпрос и не снабдяват животните навреме и с достатъчно количество минерални добавки. Има стопанства, в които липсват всякакви минерални добавки, а има и такива, в които са струпани, но не се използват поради неправилното отношение на специалистите и животновъдите.

Когато не се дават минерални добавки на животните, в тях настъпват нарушения на нормалните функции на органите и системите. Те са предразположени към различни заболявания. Продуктивността им намалява, а тази, която се получава е некачествена. Тогава те се нахвърлят и изяждат подовете, стените, яслите и т. н. Това състояние е известно под названието „Алотриофагия“ или „ ика“. Така например в ДЗС „Янко Забунов“, ТКЗС — Главиница и други поради липса в дажбата на калций, птиците са окълвали мазилката на 1 м височина. В ТКЗС — Сребърна при аутопсия на свинете, в червата им се намериха килограми пясък и чакъл от пода. В ТКЗС — Попина, където не се дават никакви минерални добавки, свинете се нахвърлят и изяждат новонаправения бетон. Нито храната в коритата, нито тоягите на гледачите и оградите не са в състояние да ги отклонят и спрат.

Специалисти и животновъди, още не е късно, снабдете животните с минерални добавки! Те са важни особено през зимния сезон, когато липсват зелени храни и животните се хранят повече със силаж.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

Брат на трудолюбието

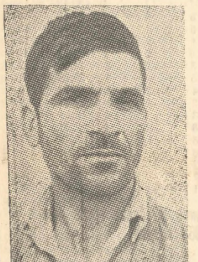

...1957 ГОДИНА. Как страховито вие зимният вятър между оборите. Виелицата е спуснала дебели, бели козирки от стрехите на постройките, а прозорците са скрежасали. Село Окорш е на стотина разкрача от оборите, но младият мъж се движи съвсем трудно в дълбоките преспи и вятърът ядовито подема крайщата на ушанката му. Увит в топлите си дрехи, човекът с мъка разбива пъртината и спира вече до входа на сградата, защото нататък е непроходимо.

—Бай Димитре, насам, насам!— вика му някой от другата страна на сградата и Димитър се насочва нататък като раздухва с опинците си облачета пръхкав сняг... Лицето му е поруменяло от хапливия студ, но той не му обръща внимание. В главата му напират ту радостни, ту тревожни мисли. Толкова години скита сред кооперативните стада и изведнаж реши да смени професията си. Когато помоли кооперативното ръководство да бъде назначен за гледач, никой не възрази. И ето днес още през първия му работен ден, оборите го посрещаха не много приветливо —целите заринати в снежни преспи. И още същия ден трябваше заедно със своите колеги да разбиват леда над силажните ями и с помощта на чували да вадят храна на добитъка. А до оборите пълните със силаж чували се пренасяха трудно. Снегът—по-висок от човешки бой. Тогава Димитър предложи „Да теглим чувалите над самите преспи с помощта на въжета“ И така цели пет дена. И храната с мъка доставяха и надоеното мляко носеха с гюмовете до самата мандра пак на ръце. И вятърът все хаплив, безмилостен...

Като си спомня тези дни, сега бай Димитър Недялков се усмихва и подхвърля на колегите си:

— Голяма зима беше тогава, пустията. Без малко да стана пишман загдето напуснах чобанлъка. По цял ден фучи вятърът, а когато се върна в къщи, жената не може да ме познае.

Сега бай Димитър е ежедневно сред любимите си животни. Вече седем години е непрекъснато гледач и кооператорите и ръководството с право за него говорят само ласкави думи. И наистина от поверените му 16 крави той има да надои над 40 тона мляко за годината, а с обещанието, което е поел—над 41 тон. И въпреки че вече няколко от неговите крави са пресушени Димитър ще изпълни дадената тежка дума.

Младият мъж пристига в оборите, когато е още тъмно. Знае той, че е все по-добре, когато отрано подготви работата си и даде навреме утринната дажба храна на животните. И докато пристигнат пастирите и подберат животните, той е попривършил вече всичко. Остава само да насипе храна в яслите за обяд и да почисти постелята от слама. И въпреки че тази работа се повтаря вече толкова години, той продължава да я изпълнява с една учудваща стриктност.

Но за гледачът най-приятният миг е когато в излъсканите дъна на ведрата започнат да бият струйките дъхащо мляко. А в доенето всички гледачи отстъпват място на бай Димитър. Опитен е той в тази работа. И да предразположи знае животното и да дои без да почувства умора в пръстите успява. А за това се иска не малко умение. Когато стане дума за млеконадоя и за необходимото майсторство, което трябва да притежават гледачите, бай Димитър си спомня все онези дни в работата си, когато още при първото доене в гюмовете му имаше толкова мляко, колкото и в тези на колегите му. А това са все хубави спомени, за които той така много обича да разправя.

Но остава ли време за спомени? Едва е пукнало утрото и ето че по пътя затрополяват каруците, които трябва да отнесат надоеното мляко до мандрата. А после и пастирите подвикват на стадата и ги подкарват към полето . . .

Зимата отново наближава. Над оборите в с. Окорш все по-често започва да се чувствува ледения ѝ дъх, особенно вечер, когато привършили работата си, гледачите напускат оборите на път за дома. Но и Димитър Недялков и останалите му другари са спокойни, защото и тази година в силажните ями има достатъчно силаж и необходимото сено, а сега това е най-важното.

Руси ШИМАБЕВВ

НОВ ПОЧИН В СТРОИТЕЛСТВОТО

ПРЕД многохилядната армия от строители и монтажници в нашата страна стои задачата непрекъснато да се борят за поевтиняване и ускоряване изграждането на строителните обекти. Тази задача естествено не би могла успешно да се изпълнява, ако не се вземат енергични мерки за разкриване и използуване на всички съществуващи резерви в строителството, ако не се прилагат опитът и инициативата на първенците и новаторите. В това отношение особено внимание заслужава новата инициатива на бригадата за комунистически труд на Владо Стоянов, изграждаща флотационната фабрика на минноогатителния комбинат „Медет“, която реши да ускори обръщаемостта на тръбното скеле и металните кофражи и с това да спести още през тази година около 88 тон метал. Бригадата на Владо Стоянов призова всички кофражисти, на които са поверени тръбно скеле и метални платна да последват нейния пример, за да се постигне икономия на метал, да се ускори и поевтини строителството на различните обекти. Първите успехи на медетските кофражисти и техният опит показват, че новият почин дава добри резултати и затова трябва да намери широка подкрепа навсякъде.

В какво се състои новият почин?

Строителите знаят, че металните кофражи и тръбното скеле могат да се употребяват годишно 8 пъти — такъв е нормативът. Това означава, че за направата на една конструкция — поставянето на кофража и на арматурните пръти, изливането и втвърдяването на бетона, демонтажа на платната и скелето, което ги подпира, и техния ремонт—са необходими средно 45 дни. Кофражните платна и тръбното скеле се разпределят между отделните обекти според този норматив и предварително определения обем строителни работи. А какво би станало, ако всеки комплект тръбно скеле и кофражни платна се използува по-малко от 45 дни? Очевидно тогава с него ще може да се излее повече бетон или с други думи на строителния обект ще бъдат необходими по-малко кофражни платна и тръбни подпори.

От това именно изхождаха кофражистите от бригадата на Владо Стоянов, когато решиха да станат инициатори на новия почин. Те си направиха точна сметка. Оказа се, че ускорената обръщаемост на тръбното скеле и кофражните платна е голям и неизползуван досега резерв за ускоряване и поевтиняване на строителството. Според изчисленията само за строежа на минно-обогатителния комбинат „Медет“ за тази година са необходими 15,000 кофражни платна и 21 комплекта тръбно скеле. Ако всяко от тези съоръжения се използува еднократно не 45 дни, както е установено с норматива, а 36 дни, то ще могат да се икономисат 3 000 платна и 5 комплекта тръбно скеле.

Това свое смело начинание бригадата на Владо Стоянов се зае да превърне в живо дело. Тя пое задължение да съкрати сроковете за употребата на тръбното скеле и металните платна средно с 9 дни и се отказа от получаването на 5 комплекта кофраж и тръбни подпори, които ѝ се полагаха по плана за 1963 година. Работата така бе организирана, че не достигът на тези количества кофраж и скеле не се отразява върху темповете на строителството.

Бригадата разработи и осъществява подробен график за ускорен монтаж и демонтаж на кофража и тръбните подпори. Това тя извършва с помощта на техническите ръководители на флотационната фабрика. Целта е да се пести време и затова всяко звено има строго определени задачи, свързани в един непрекъснат технологически поток. Ето как изглеждаше този поток в средата на месец септември. Докато част от кофража и подпорите чакаха да „узрее“ бетонът и подкрановата греда, плочите и колоните, звеното на Георги Ефтимов демонтираше и пренасяше платната от високите колони на главния корпус до площадката между коти „12“ и „18“ на бункерите. Звеното на Асен Стоянов пък довършваше сглобяването на кофража за бункерите между коти „6“ и „12“, а друго звено декофрираше ниските плочи и стени на цеха.

Този поток се съгласува с работата на бетонджиите и арматуристите, от които също зависи по-бързото освобождаване на кофража и подпорите. Бригадата на Владо Стоянов заедно с бригадира на арматуристите Атанас Василев и ръководителя на бетонджийската бригада Панайот Васев редовно обсъждат предстоящите задачи, уточняват се най подробно видът на кофража и неговото подпиране, които се правят така, че да улеснят монтажа на арматурните скели и наливането на бетона. По този начин бе разработен и съвместният график за изливане на тежката подкранова греда за 160-тонния кран, която се изпълни със значително по-малко кофражни платна и тръбни подпори.

Поточната организация спестява време, а по-рационалните начини за подпиране на кофражите освобождават значителна част от тръбите и връзките на скелето. Така например вместо за всяка висока колона да се прави кофраж със самостоятелни подпори, сега кофражистите от бригадата на Владо Стоянов свързват конструкцията на кофража на две съседни колони с обща подпорна ферма. В резултат на това се спестява около 30 на сто от необходимия метал.

Много време и кофражни платна спестява и частичното декофриране на „страниците“ на колоните, гредите и стените. Те се демонтират още на 4-5-я ден след изливането на бетона, без да се нарушава якостта на елемента. По този начин част от кофражните платна — около 30 на сто, се задържат не 45, а средно 25 дни.

Бригадата полага големи грижи за поверените ѝ метални кофражи и тръбни подпори. Всяко звено отговаря за поддържането и опазването на определен брой подпори и платна. До усната повреди се отстраняват в малката, организирана със силите на бригадата, ремонтна работилница. А за да не се допускат изкривявания и разпиляване на тръбите и платната, звеното, на което е поверен монтажът на следващия участък от обекта, се заема и с демонтажът на платната и тръбите.

Първите резултати от инициативата на кофражистите от бригадата на Владо Стоянов са решаващи. Годишната употреба на тръбното скеле и металните кофражи, с които тя работи, ще се увеличи от 8 на 10 пъти. Ако тези резултати бъдат постигнати от всички бригади на строителното управление „Заводски строежи“, само за една година могат да се спестят 100 комплекта тръбно скеле и около 16 000 кофражни метални платна.

Починът на кофражистката бригада на Владо Стоянов трябва да намери широко разпространение в нашата страна, защото ще допринесе да се ускори и поевтини строителството.

Д. НИКОЛОВ

Майстори на народните инструменти в Добруджа

„Народното творчество е живата летопис на българския народ“.

ЕДНО от най-забележителните качества на българския народ е неговата силна и неувяхваща любов към песента. Повече от едно хилядолетие в радост и скръб, в труд и почивка песента е била постоянна спътница в живота на българина. Чрез изкуството на безброй народни певци и свирачи звучните български народни песни и мелодии са се предавали от поколение на поколение. Обогатени и развити, придобили неповторими черти, те достигнали до нас, за да разнесат по всички краища на родината ни радостта и възторга на освободения народ.

Вълшебните мелодии и самобитните ритми на народните песни разкриват типични черти от характера на българина — неговата любов към труда, неизчерпаемата му вяра в живота, будния му и свободолюбив дух, любовта му към родния дом и Отечеството.

Светли и радостни, възторжени и затрогващи, народните ни песни възпяват живота и труда на народа, красотата на родната природа.

В нашето самобитно и разнообразно музикално изкуство се изразява моралният облик на трудовия човек, намират проява неговите художествени дарби, богатата му творческа фантазия.

За пръв път в нашия окръг по примера на на проведените досега от други окръзи конкурси за надсвирване, надигравane и надпяване, по инициативата на Окръжния читалищен съвет, отдел „Култура и изкуство“, ОК на ДКМС и ОС на профсъюзите, започна организирането на конкурс — надсвирване с народни инструменти.

Още от м. юли се изпратиха указания и се обяви подготовката за конкурса.

Спотаила се като спомен в душите на старите майстори, добруджанската песен отново се заизлива изпод ръцете им, притиснали кавала, гайдата и триструнната арфа на българина — гъдулката.

В много общини на окръга се организираха вечери на народната песен и музика. Издирени бяха много народни таланти, които на Окръжния конкурс, проведен на 10 ноември в Народния театър — гр. Силистра, показаха високи художествени постижения.

Още от ранна утрин, прегърнали като скъпа съкровищница народния инструмент, заприиждаха стари и млади, за да поднесат неувяхващите добруджански мелодии и напълнят душите със сладост и тъга.

Конкурсът е обявен.

На сцената се редуват един след друг, облечени в китните добруджански носии, инструменталистите от всички села и градове на окръга.

Публиката ги слуша дълго, без умора.

Със затаен дъх следеше майсторското изпълнение на свирци и възнаграждаваше с бурни ръкопляскания тяхното изкуство. Много добре бе посрещнато изпълнението на кавалджията Атанас Тодоров от Старо село, който показа изключително майсторство в овладяване на народния инструмент. Неговото каба-свирене, меко и топло като кадифе, меденият му среден регистър и чисти високи тонове бяха венец на изпълнението му.

Гъдулката на Тодор Радев от Силистра като че ли не свиреше, а говореше на слушателите за вековната ни слава, за многото тлъки и сватби, за кръшните хора по мегдани, които тя е сбирала.

А какво да кажем за гайдата? Тоя интересен и оригинален български инструмент завзуча с цялата си сила и красота на сцената от 20 участници. Особено добре се проявиха Петър Токушев от Кайнарджа, Милко Иванов от Силистра, Димитър Енчев от Коларово и др.

Хубавото в конкурса беше и това, че между болшинството стари изпълнители имаше и много млади, ентусиазирани хора, обикнали народния инстумент.

Радостно беше участието на 76-годишния Кольо Чавдаров от Попина с гайда и на Никола Ангелов от Кайнарджа, изпълнител на рядко срещания в нашия край инструмент — двоянка.

Общо в конкурса участвуваха 20 кавалджии, 18 гайдари, 25 гъдулари, 5 хармонисти и трима изпълнители на доп-свирка.

След приключване на конкурса журито направи оценка и определи следните награди:

Гъдулари

I награда	— **Тодор Радев**	— Силистра
II награда	— **Васил Стефанов**	— с. Ишırково
II награда	— **Никола Великов**	— Дулово
III награда	— **Стоян Владимиров**	— с. Калипетрово
III награда	— **Кръстьо Радев**	— с. Кайнарджа

Кавалджии

I награда	— **Атанас Тодоров**	— с. Старо село
II награда	— **Христо Димитров**	— с. Ситово
III награда	— **Марин Стоянов**	— с. Старо село
III награда	— **Атанас Ябланджиев**	— Силистра

Гайдари

I награда	— **Петър Токушев**	— с. Кайнарджа
II награда	— **Милко Иванов**	— Силистра
III награда	— **Димитър Енчев**	— с. Коларово
Поощрителна	— **Георги Николов**	— с. Алфатар
Поощрителна	— **Кольо Чавдаров**	— с. Попина
Поощрителна	— **Коста Георгиев**	— с. Айдемир

Хармонисти

II награда	— **Петър Петров**	— Силистра
II награда	— **Чаньо Братанов**	— с. Калипетрово

Доп и двоянка

III награда	— **Никола Ангелов**	— с. Кайнарджа

Отшумя конкурсът на народните инструменталисти, но техните кръшни песни и хора ще се помнят, ще трептят в сърцата на слушателите, ще ги импулсират за нови успехи, за изпълнение на начертаните от правителството и Партията грандиозни планове за по-скорошното изграждане на радостния и щастлив живот, в който песента, мелодията ще им станат още понасъщни.

Станьо **БЕНЕВ**

Стоян **ЧЕШМЕДЖИЕВ**

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ СЪВЕТ НА БСФС

За масово участие във Втората републиканска спартакиада

На 11 ноември 1963 година в Културния дом се състоя разширен пленум на ОС на БСФС, на който се направи анализ на изминалия първи етап и се поставиха задачи, които предстоят за изпълнение през втория, заключителен етап на Втората републиканска спартакиада през 1963-1964 година в Силистренски окръг.

В заседанието на пленума взеха участие председателите на физкултурните дружества, председатели на местни организационни комитети по провеждане на спартакиадата, секретари на общински комитети на Д К М С, председатели на профсъюзни дружества, учебно-спортните инструктори към физкултурните дружества и членовете на пленума на ОС на БСФС. На пленума присъствува и секретарят на окръжния комитет на БКП др. Стефан Габровски.

Доклад за работата по Втората републиканска спартакиада в окръга изнесе председателят на Окръжния съвет на БСФС Велин Мавров. Той подчерта, че с провеждането на спиртакиадата физкултурниците и спартистите, трудещите се у нас ще отпразнуват 20-годишнината от победата на социалистическата революция в България. С провеждането на спартакиадата се осъществяват решенията на Партията и правителството за масово включване на трудещите се и младежта от градовете и селата в активни спортни занимания; прави се преглед на състоянието на масовата физкултурна и спорт на работа в организациите на БСФС и ДКМС, физкултурните дружества и колективи към предприятията, учрежденията и селата; широко се обменя положителния опит между съветите на БСФС, дружествата и колективите; съдействува се за повишаване масовия ръст на отделните спортове; пропагандира се и се популяризира физическата култура и спорта като важно средство за укрепване здравето на трудещите се и младежта и подготовката им за високопроизводителен труд и отбрана на родината.

Какви са резултатите от първия етап на Втората републиканска спартакиада?

Спартакиадата оказва значително въздействие за подобряване на масовата физкултурна и спортна работа в колективите и дружествата. Тя мобилизира усилията не само на физкултурните деятели, но и на Димитровския комунистически младежки съюз, на профсъюзите, на партийните комитети и други организации, които имат отношение към физическата култура и спорта. През първия етап от спартакиадата в колективите са проведени 562 състезания по отделните видове спорт, а във физкултурните дружества — 112 състезания. Общо в състезанията са участвували 11 438 души, от които индивидуално 5 121. Излъчени са 633 разредници.

По отделните видове спорт найдобре се представиха дружествата на село Ишırково с баскетбол—жени, които спечелиха първо място и участвуваха в заключителния етап на републиканската спартакиада, дружеството на село Бабук — с баскетбол—мъже, Междеп — с волейбол —мъже, Добротица и Главиница — с атлетика, Сокол — с футбол и Попина — с плуване.

В заключителния етап на спартакиадата Окръжната организация участвува и със сборен отбор по борба, който се класира на девето място от 20 участвуващи отбори.

Слабо се работи по провеждане на първия етап във физкултурните дружества на Средище, Сребърна, Кайнарджа, Айдемир, Окорш, Малък Преславец и Нова Черна.

Успоредно със състезанията от селската спартакиада се провеждаха и състезания на работническите и учрежденски физкултурни колективи. В сравнение със селската, работническата спартакиада се проведе по-слабо, макар че в окръга има само 3 градски дружества. По-добре преминаха състезанията в Тутракан.

В заключение др. Мавров изтъкна задачите, които стоят за изпълнение през втория етап на спартакиадата. Ежедневно в окръга трябва да излизат на спортните площадки 4 000 души, а във Втората спартакиада да участвуват 40 000 души. Найважният проблем на Втората спартакиада е проблемът за масовото участие на трудещите се в състезанията. Спартакиадата трябва да послужи за по-нататъшното масово развитие и широко внедряване на физическата култура в бита на населението като важно средство за укрепване здравето на трудещите се, за увеличаване продължителността на живота им и повишаване производителността на труда.

Трябва също да се подобри масовизирането на отделните спортове и се подобри качествения им ръст, а в хода на спартакиадата да се реши и въпросът за подготовката на обществени кадри, необходими за колективите и да се подобри материалната база за масово-физкултурна работа.

Изказаха се председатели на физкултурни дружества и секретари на общински комитети на ДКМС.

Накрая думата бе дадена на др. Стефан Габровски — председател на Окръжния организационен комитет по провеждане на Втората републиканска спартакиада.

Той призова физкултурните, комсомолските и профсъюзни ръководители по места да помогнат за укрепване и подобряване работата по спартакиадата, да се борят за включване и на по-възрастното население в нея, за увеличаване броя на физкултурниците в окръга. По някои видове спорт, като волейбол, лека атлетика, шахмат и други, ще трябва да се изградят отбори във всички физкултурни дружества. Нашата първа задача е масовото участие в спартакиадата, а втората е повишаването на спортното майсторство, каза др. Габровски.

Пленумът приключи своята работа с обявяване резултатите от съревнованието и награждаване на колективите и дружествата, заели първите места в първия етап от спартакиадата

КОЛЕКТИВИ: 1. Секулово 2. Добротица 3. Грънчарово;

ДРУЖЕСТВА: 1. Главиница 2. Ишırково 3. Сокол 4. Секулово

Руска **ПЕТРОВА**

НОВИ ФИЛМИ

„ПАВЛУША“

Съветският игрален филм „Павлуша“, създаден от режисьорите Семьон Туманов и Георгий Шчукин, сценариста Р. Пагодин и оператора М. Дятлов, разкрива съвременната съветска действителност и има за главен герой едно дванадесетгодишно момче, което живее на север в рибарски колхоз. Животът му е труден, защото бащата му е изоставил семейството му, а майка му е болна, с още две деца на ръце. Всичко това заставя Павлуша да стане „глава на семейството“. Никой не приема сериозно самостоятелността на момчето. Семейството не бедствува, колхозът му помага, а Павлуша трябва още да се учи. Но желаейки „да не тежи на хората“, той напуска своя дом.

Павлуша попада в новостроящ се град. Своенравното момче работи при геодезиста Роман. С него той върви по неизминати пътеки, прокарва бъдещ път. С първата си заплата гордият „собственик“ връща дълговете си на хората, с които е живял през цялото време. Но този „найтържествен“ момент в живота на Павлуша се оказва най-позорният, защото благородните хора, които го заобикалят, се възмущават на своеобразния му индивидуализъм.

Много неща трябва да премисли Павлуша. Преди всичко той трябва да разбере истинската цена на човешките отношения, истинската цена на дълга пред хората, които могат да се заплатят само с делата през целия живот.

Ролята на Павлуша се изпълнява от талантливия малък артист Коля Козлов.

Кадър от филма „Павлуша“

Проява на хуманизъм

Тези дни в село Паисиево пристигнаха представители на Станцията за кръвопреливане в гр. Русе. Щом научиха това, много кооператори се явиха в сформирания пункт за кръвопреливане. Групи от млади и възрастни идваха, за да дадат част от своята кръв, та когато се наложи, пострадалите да бъдат спокойни за живота си.

Комунистите Борис Георгиев, Лютфи Зекериев и Реджеб Кямилов бяха едни от първите, които протегнаха своята ръка, за да отдадат част от кръвта си за нуждаещите се хора. И комсомолският секретар Сеаледин Хабилов даде добър пример. Особено възхищение почувствувахме, когато до двете съседни легла застанаха агрономът Николай Димитров и съпругата му Надка. Те, както и много други съзнателни служители и кооператори, изпълниха добре частица от своя патриотичен дълг.

Милко **ХРИСТОВ**

Хубав успех на нашите алпинисти

На скалите край село Басарабово, Русенски окръг, преди няколко дни туристическото дружество „Приста“ — Русе проведе традиционната си Дунавска алпиниада, в която участвуваха, вече за трети път, и силистренските дванадесет алпинисти. За един ден те направиха 80 изкачвания на турове с различни трудности. Състезателите Илия Василев и Стефан Димов извършиха премиерно изкачване. Те прокараха нов тур, който бе наречен „Силистра“. По него след това преминаха и алпинистите Димитър Тетрадов и Иван Георгиев.

За всички тези успехи на Алпийско-пещерния клуб при Градското туристическо дружество „Дочо Михайлов“ беше отсъдено първото място сред 14-те алпийски клуба, които взеха участие в алпиниадата.

Нашите алпинисти показаха, че владеят отлично спорта на смелите, че и в бъдеще ще бъдат претенденти за найпървите места.

Петър **ЙОРДАНОВ**

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Класиране на „А“ окръжна футболна група към 3. XI. 1963 година

	М	П	Р	Т	ГР	Т
1. Дулово	9	7	1	1	33:13	15
2. Главиница	10	5	4	1	37:19	14
3. Средище	9	6	1	2	22:16	13
4. Промкомбинат	10	6	1	3	29:12	13
5. Кайнарджа	10	5	3	2	19:14	13
6. ДЗС Я. Забунов	10	5	2	3	21:17	12
7. Паисиево	9	5	—	4	25:29	10
8. Нова Черна	9	4	2	3	19:24	10
9. Попина	9	3	3	3	15:21	9
10. Искра	8	3	1	4	10:14	7
11. Секулово	8	3	1	4	7:20	7
12. Айдемир	9	3	1	5	13:20	7
13. Белица	10	3	—	7	11:18	6
14. Сребърна	8	2	—	6	19:23	4
15. Сокол	9	2	—	7	16:25	4
16. Добротица	9	1	—	8	15:26	2

Класиране на „Б“ окръжна футболна група към 7. XI. 1963 година

	М	ГР	Т
1. Алфатар	8	18:6	11
2. Срацимир	8	21:13	10
3. Войново	7	14:11	10
4. Алеково	7	18: 8	9
5. Посев	7	12: 9	8
6. Чолаково	7	12:15	7
7. Краново	6	9:9	5
8. Честименско	7	8:18	5
9. П. Русаново	7	6:15	3
10. Голеш	6	3:18	2

ИСТИНСКИ ПРАЗНИК

Преди няколко дни пионерите от основните училища в района на село Добротица проведоха свой есенен празник на физкултурата. 623 пионера премериха силите си на баскетболната площадка, на игрищата за народна топка, футбол, на пистите. За пръв път тук застанаха толкова много състезатели—и от Босна, и от Любен, Ирник, Ястребна.

На състезанията най-добре се представиха Йорданка Тодорова, Коста Петров, Величка Радева, Стефан Георгиев, Петър Михайлов, Мюслюм Ахмедов, Пенка Петрова, Минчо Георгиев и др.

Пионерите от с. Добротица заеха първо място по баскетбол, а пионерите от с. Любен—по народна топка.

Маринка **ЦОНЕВА**

БЕЛЕЖИТ ПУБЛИЦИСТ И ЛИТЕРАТУРЕН КРИТИК

(По случай 90 години от рождението на Георги БАКАЛОВ)

МАЛЦИНА СА онези дейци в историята на нашия обществено-политически, литературен и културен живот, които имат толкова голям и разнообразен принос за разпространяването на социалистическите идеи сред най-широките народни маси, за утвърждаване на високоидейна партийна литература и литературна критика и за възпитаване на млади литературни и журналистически кадри, колкото е приносът, даден от Георги Бакалов.

Бакалов е роден на 7 ноември 1873 година в Стара Загора в семейството на дребен бакалин. Своя съзнателен живот той започва през онези години от края на 19-то столетие, когато под ръководството на Димитър Благоев в страната се създава и крепне Работническата социалдемократическа партия. Надъхан с идеите на социализма под влиянието на руската революционна емиграция в Женева, където той е студент, младият Бакалов се втурва с огромна енергия да сее заедно с други дейци семето на социалистическите идеи в своята родина. Бакалов изпитва всички гонения, на които са подложени по онова време интелигентите-социалисти. Враца, Сливен, Варна—правителството мести младия учител от град на град, но навсякъде той намира начин да разпространява чрез печат и слово идеите на социалистическото движение. През 90-те години с голям брой статии и брошури—оригинални и преводни — в своя вестник „Работнически другар“ (Сливен) и списанието „Работнишко дело“ (Варна), а също в библиотеките към тези издания, Бакалов воюва както за утвърждаване на идеите на социализма, така и за най-широко разпространяване на културата сред работниците, селяните и занаятчиите. Знаменателно е, че в „Работнишко дело“ излиза за пръв път Ленинова творба на български език.

Под влияние на революционния подем, настъпил у нас след Великата октомврийска социалистическа революция, големият критик и публицист се заема с присъщата му неизчерпаема енергия да утвърждава революционната българска поезия. И когато през 1921 година излиза стихосбирката на Смирненски „Да бъде ден!“, Бакалов възторжено пише: „На улицата на пролетарската поезия настъпи празничен ден“. Той пръв в нашата литературна критика постави в една редица имената на Ботев и Смирненски.

Изтръгнал се като по чудо от дебнещите лапи на следдеветоюнската реакция, през 1925 година Бакалов емигрира в Съветския съюз. Тук той намира изключително богато и благоприятно поле за творчество. Освен с литературно-критическа дейност, той се занимава и с научно - изследователска работа в областта на литературознанието и славянознанието, работи в Ленинската библиотека в Москва.

Убеден партиен критик и журналист, партийно „тенденциозен“, както го обвинява буржоазията, Бакалов се бори не само за партийна литература—той насочва цялата сила на перото си против настъплението на фашизма, върви в челните редици на борбата за спасяване на Георги Димитров от лапите на фашизма.

Когато преценяваме делото на Георги Бакалов, за нас е важно да подчертаем не временните му идейни клатушкания, не някои негови вулгаризаторски оценки за творчеството на наши и световни класици—по-специално на Иван Вазов. Тези свои грешки той с доблестта на комунист разкритикува сам през последните години от живота си. За нас е важен Бакалов—големият преводач, който даде на нашата литература над 200 блестящи превода — от книжчицата „Военната система на Европа“ (издадена още когато е бил 15-годишен юноша) до последния му превод—„Произход на видовете“ от Чарлз Дарвин, излязъл след смъртта на преводача—през 1941 година. 50-годишната му преводаческа дейност обхваща един изключително широк диапазон—като се почне от творците на древността (Еврипид, Аристофан), мине се през класическите периоди в развитието на европейските литератури (Шекспир, Гьоте, Молиер, Лесинг) и се стигне до руската и европейската литература от 19 и началото на 20 век. Да не говорим за редицата изтъкнати творби на съветската литература, които той превежда.

Ние високо ценим блестящия представител на партийната литературна критика, пламенния пропагандатор на идеите за социализъм и комунизъм, които нашият народ днес претворява с такъв творчески устрем в живи дела.

Стоил **МОРТЕВ**

Абонирахме ли се за вестник

Силистренска
ТРИБУНА
през 1964 г. ще излиза
три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературна страница, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.

краен срок - 25 декември

побързайте!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 134 (689) | Събота, 16 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ХОРА НА ЧЕСТНИЯ ТРУД

ПО 10 ДЕКАРА тютюн на звено. Никой не се разсърди.

Мина зимата, дойде месец март. Лехите бяха приготвени най-старателно и засети. Грижи по тях, треперене над всеки стрък. А когато го разсадиха, тютюнът израстна едър, широколист, като млада гора. Помогнаха му дъждовете.

Първите листа узряха рано.

Първите низи тютюн се жълтнаха под сребристия полиетилен.

Още в тъмно отиваха и се връщаха каруцарите. Те бяха от звеното на Петър Димитров.

Така всеки ден.

Така цяло лято.

Ранобудното звено си спечели голяма обич сред кооператорите от ТКЗС в Добротица. Нарекоха го „хвъркатото".

Отлитна и лятото. Есента позлати нивите и гората. А звеното на Петър Димитров набра 3 400 низи тютюн от най-високо качество. По 270 кг средно от декар.

Денонощно елпезираха. Денонощно се носеха смях и песни в Петровата махала.

За 13 дни приключиха със сортирането и елпезирането на тютюна. Неделя Петрова, Миланка Василева, Георги Минчев и Иван Върбанов са първенци.

Звеното ще получи надпланово за 10 декара, а догодина ще увеличи площите с още толкова, за да приложи опита, който е натрупало вече по отглеждането на тютюна.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

ЗА ЛИЧНИТЕ СТОПАНСТВА НА КООПЕРАТОРИТЕ

ТОПЛИ ГРИЖИ И ВНИМАНИЕ!

Повече животни в домовете на кооператорите

С цел успехите в областта на животновъдството да станат още по-големи, през последните години Централният комитет на БКП и Министерският съвет отделят голямо внимание както за развитието на общественото животновъдство, така и за развитието и укрепването на личните стопанства на кооператорите. Защото най-важният резерв, с който може да се ликвидира недостига от животинска продукция, са личните стопанства на кооператорите.

В нашия окръг едновременно с увеличаване броя на животните расте и тяхната продуктивност. Независимо от това, броят на селскостопанските животни в окръга е все още малък, той е под възможностите на ТКЗС, което безспорно лошо се отразява на народното стопанство на страната. Броят на животните в личните стопанства на кооператорите за последните три години се увеличи със 17 744. На домакинствата в окръга от раздадените животни се пада средно по 14 птици, по 0.6 свине, по 0.2 говеда и по 3.5 овце. От 1 януари до 30 юни т. г. ТКЗС в окръга са раздали за нуждите на личните стопанства едър рогат добитък 45 бр, 1 085 агнета, 6 012 свине, и са подменени 152 мъжки агнета на кооператори с женски от ТКЗС. Раздаването на животни продължава и сега. Все пак нуждата от малки прасета в окръга е чувствително голяма. Затова е необходимо общинските комитети на Отечествения фронт и общинските народни съвети и управителните съвети на ТКЗС да водят разяснителна работа сред кооператорите за увеличаване броя на свинете за разплод в личните стопанства, като се потърсят начини и възможности за поощряване на тези кооператори. Явно е, че при такова състояние на животновъдството в личните стопанства трябва да се вземат решителни мерки, за извеждането му на добър край.

За да има повече животни в личните стопанства, преди всичко е необходимо да бъде правилно решен въпроса с фуража. Неведнъж др. Т. Живков е поставял въпроса за изготвянето на единен фуражен баланс, в който наред с грижите за общественото животновъдство, да се имат предвид и животните от личните стопанства. Но определено може да се каже, че нито едно кооперативно стопанство в нашия окръг не е изготвило единен фуражен баланс. А това е първото и най-важно условие за развитието на личните стопанства на кооператорите. Ето защо общо в окръга на 29 896 селскостопански домакинства е раздадено 122 728 дка земя за лично ползване, от която 75 062 дка е засята с царевица, 6 789 дка с люцерна, а останалите площи бяха засети с други фуражни култури. Средно на всяко домакинство се пада по 2.8 дка без дворните места. През тази година площите за лично ползва не бяха засети общо с царевицата на ТКЗС. След като поникна, тя бе окопана един-два пъти механизирано, и бе разпределена и раздадена за отглеждане на кооператорите. Най-много царевица за лично ползване бе засята в ТКЗС — Ситово — 5 467 дка, Тутракан — 4 427 дка, а най-малко в Калипетрово — 1 212 дка, Старо село, Смилец и други. На кооператорите бе раздадена и люцерна за лично ползване. Но има стопанства като ТКЗС — Голеш и Попина, където няма никак раздадена люцерна на стопаните. При решаването на този въпрос се допуснаха и много слабости. Така например ТКЗС — Межден, Смилец и други стопанства раздадоха засятата земя за лично ползване късно на кооператорите и те не можаха навреме да я окопаят и в нея да засеят други култури. В духа на постановлението на ЦК на БКП и Министерският съвет от тази година не бе решен въпроса за обработката и отглеждането на земята за лично ползване. Като кооператорите в ТКЗС — Срацимир, Окорш, Малък Преславец, Калипетрово, Попина и други общо се грижеха за поникналите култури. А трябваше след засяването на земята, площите за лично ползване да се определят и раздадат на стопаните, които сами да се грижат за обработката и отглеждането на растенията, което щеше да им даде възможност да използват работната ръка на някои членове от домакинството—пенсионери и ученици. Освен това в много ТКЗС неправилно и неоснователно се лишават от пълен размер за лично ползване някои домакинства, на които не всички членове участвуват в работата на ТКЗС. Така например в ТКЗС — Окорш Вълкан Димитров — строител в ТКЗС има намален размер земя за лично ползване — 2.5 дка, защото снаха му е учителка. Пак в същото село има случаи като на кооператори с над 300 изработени трудодни, но отсъствували за по 10-15 дни от ТКЗС, да им се отнема земята за лично ползване. Допуснати са и други грешки в някои ТКЗС, като Главиница, Кайнарджа, където са раздадени на кооператорите най-отдалечените и слаби места за лично ползване.

Дълг на общинските партийни комитети, на първичните партийни организации, на управителните съвети на ТКЗС, на общинските комитети на Отечествения фронт, на Комсомола, БЗНС, е да работят и полагат всички грижи за увеличаването поголовието и продуктивността на животните, не само в ТКЗС, но и в личните стопанства на кооператорите. Затова стопаните трябва да бъдат добре убедени от необходимостта да вземат за отглеждане повече животни в своите стопанства

Това е сега най-главната, основната задача пред селскостопанските ръководители.

ЕДИН НАЗРЯЛ ВЪПРОС ЧАКА РАЗРЕШЕНИЕ

ПОСТАНОВЛЕНИЕТО на ЦК на БКП и Министерския съвет за развитието на животновъдството в личните стопанства на кооператорите се посрещна със задоволство от населението в селата Добротица, Босна, Любен, Ястребна и Ирник. Някой от кооператорите потърсиха и закупиха част от липсващите им животни от Черполик, Правда, Паисиево и приспособиха постройки за отглеждането им. Друга част те закупиха от ТКЗС. Най вече се увеличи броя на животните, предимно на овцете и говедата, в Босна и Любен, които са по-близко до горския масив, използуват по-продължително пашата и горската шума. За такъв голям район обаче като Добротица подемът на животновъдството в личните стопанства на кооператорите е все още незадоволителен. Овцете са се увеличили от 2 200 на 2 636, птиците от 9 567 на 11 181, свинете на 693, а броя на говедата и кравите се е намалил от 343 на 187. Особено е лошо положението с говедата и кравите в Добротица и Ирник. В Добротица има 18 крави, а в Ирник — 1 и стопанинът й търси начин да я продаде. В Добротица има 1 225 броя овце, а броя на населението надхвърля 1 600 жители — няма и по една овца на човек.

По решаването на този назрял въпрос имат отношение отделните ръководители, начело с общинския партиен комитет и неговият секретар Коста Иларионов, не веднъж са се занимавали на заседания и сесии, изслушвани са доклади и оценки, но практическото приложение на мероприятията още не е намерило добър прием в главите на всички ръководители по места. Още с излизането на Постановлението, УС на ТКЗС пое задължението да осигури на кооператорите 20 юници, 100 агнета, 70 овце, 200 прасета, навреме да раздаде земята за лично ползване, по 1 декар люцерна на домакинство, да осигури слама за постеля и фураж на животните и известни количества концентриран фураж. На кооператорите бяха раздадени 2 589 декара земя за сеитба на царевица, която беше навреме окопана и от нея те получиха по 380 кг царевица от декар. Но люцерна в размер на 155 декара беше раздадена само в Босна и Добротица. В селата Любен, Ястребна и Ирник бригадирите Салим Идиризов, Михаил Вълчанов и Велико Маринов се уплашили, че кооперативните животни ще останат без люцерна и не раздали такава на кооператорите за лично ползване. В тези села и слама също не е раздадена. Управителният съвет на ТКЗС и лично заместник-председателят др. Харалан Костов, който отговаря за животновъдството, трябваше да изпълни това свое задължение и обещание пред общинския комитет на Отечествения фронт и съвета по осигуряване фураж за животните на кооператорите.

Стопанското ръководство раздаде 7 юници, 20 агнета, 70 овце, 320 прасета и 25 тона ечемик за тяхното изхранване. Някои кооператори обаче не оцениха грижите и продадоха своите по-слаби агнета на държавата и вземаха от ТКЗС на поевтина цена по-угоени, с което в същност не се увеличава техният брой.

На 13 ноември т. г. общинският партиен комитет в Добротица отново се занима с въпроса за животновъдството в личните стопанства на кооператорите. Отделните активисти, членовете на комитета и специалистите се съгласиха да бъдат раздадени на кооператорите още 600 броя прасета и 5 000 броя ярки, като управителния съвет на потребителната кооперация организира тяхното договоряне за сметка на предприятие „Родопа" и получи насреща концентриран фураж за тяхното изхранване и угояване. По такъв начин селкоопа ще може да отпусне по 8 кг концентриран фураж на кокошка, като получената продукция яйца се предава на държавата.

Засега най-голямо активизиране по разрешаването на този въпрос се забелязва в село Босна, където някой семейства гледат до 90 кокошки, по отглеждането на говеда и крави в Босна и Любен, на свини в Добротица и Ястребна. Трябва да се активизира турското население към отглеждането на свини в Босна и Любен по примера Ахмед Джандаров от село Златоклас, който всяка година храни и предава на държавата по 1-2 свини и отглежда по 10-15 прасета, които продава на населението.

Необходимо е задачата да се реши докрай. Стопанското и партийното ръководство трябва да създаде добра организация, за да се отглеждат повече животни в личните стопанства.

Никола НАНЕВ

НАСЪРЧАВАЩИ УСПЕХИ

МНОГО се говори и пише в последно време за състоянието на личните стопанства на кооператорите. И целта е разбира се една — да укрепва то колкото се може повече като по този начин расте непрекъснато и благоденствието на стопаните.

Не са обърнали гръб на тази хубава инициатива стопанските и партийни ръководители в бригадата в село Поройно. Като улеснение в изпълнението на това дело може би се явява и това, че селцето е малко и уреждането на личните стопанства е възможно за по-кратък срок. Така или иначе днес в почти всяка къща в с. Поройно има по един или повече рогат добитък, от 8 до 10 овце и над 20-30 кокошки.

Разбира се към благоденствието на личните стопанства тепърва се тръгва и да се каже, че в с. Поройно то е в съвършения си облик е прибързано, но че с тази работа са се заели искрено, личи още от пръв поглед.

Тъй като главната тяжест по изхранването на добитъка в личните стопанства на кооператорите и тези, които сега ще бъдат раздадени ще падне върху фуражите от земята за личното ползване, взети са мерки още от рано за най-модерно обработване на тези площи. Това разбира се не би станало възможно без решителната помощ на кооперативната техника. И наистина земята за личното ползване е отредена върху хубава част от землището и се обработва общо. Тази практика допринесе щото днес във всеки дом да има и достатъчно и разнообразен фураж за изхранването на личния добитък.

Друго улеснение по отношение запасяване с фуражи е и това, че периодически на стопаните са раздавани допълнителни количества фураж, люцерново сено, царевичак, ечемик и др. И още нещо. Сега за разлика от другите години стадата с личния добитък могат да посещават всички пасбища на селото наред с кооперативния добитък.

В с. Поройно не е забравен и ветеринарният надзор над животните. Периодически по домовете минава на визита ветеринарният лекар Христо Петров. Той дава ценни съвети на стопаните за правилното отглеждане и лечение и предотвратява по този начин смъртността по личния добитък.

Макар и още в начален стадий, работата по личните стопанства в с. Поройно е подета добре. Сега заможни лични стопанства като тези на Ахмед Хаджиосманов, на Ахмед Сюлейманов, Мусин Халимов не са рядкост, защото облагодетелстването на личните стопанства върви с радващи темпове.

Радослав РУСЕВ

ТКЗС — КАЙНАРДЖА ИЗОСТАВА С ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРЕЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ

Съгласно даденият от ОНС план ТКЗС—Кайнарджа трябва да подготви за презимуване 10 000 кокошки-носечки, 1 800 свине и 10 561 овце.

С подготовката за зимния сезон Управителния съвет се е занимал още през месец август, набелязал е съответните мероприятия и е изслушал доклад на специалната комисия по презимуването на животните. Тя е констатирала много недостатъци и е набелязала слабите места в животновъдството, на които трябва да се обърне по-сериозно внимание.

В съставното село Войново ще бъде настанено птичето стадо, комплектовано от 10 000 броя едри и здрави ярки. Двата птичарника, в които те ще прекарат зимата са остъклени, измазани и дезинфекцирани. За по-добро осветление те имат два реда прозорци. На горния, по-широкия, в единия от птичарниците два от големите прозорци въобще липсват. По-рано те са били с циментови рамки, които се строшили. Сега за тях е нужна специална дограма, трябва да се изработят по поръчка касите, черчеветата и чак тогава да се остъкли. Макар и другите прозорци да са остъклени, щом тези двамата не са здрави, все едно, че нищо не е направено. Кога ли ще стане това? Предстои и зазиждането на северните прозорци, от които духа и зимно време не може да се поддържа необходимата температура. Едва сега започва ремонта и на птичарника за малките пилета. Обикновено в другите стопанства тази работа се извършва последна понеже пилетата идват чак към края на януари. Но това за Кайнарджа не важи, защото тук има люпилня и те ще дойдат много рано, без да им е осигурено място. Помещението би трябвало да бъде готово, а то ще бъде годно едва към края на този месец. Дезинфекцията, където може е извършена от самите птицегледачи.

В свинефермата се закъснява с преремонтирането на боксовете в едната част от помещението за свинете за разплод. Ремонта на свинарника за свине за угояване изостава с водоснабдяването, електрифицирането и механизирането му. Сметната документация за водоснабдяването трябва да се даде от ОНС, а той все още не е сторил това. „Елстроежи" се зае с електрифицирането. Но при поставянето на стълбовете и последвалото опъване на жиците не е забелязано напукването на диреците, което значи, че сега трябва да се сменят. Подобно е положението и с птичарника, също неелектрифициран поради недоизкарване на трафопоста.

ТКЗС — Кайнарджа разполага с шест краварника. Този в първи стопански двор чак сега се припокрива. Всички са дезинфекцирани, но още не е направен ремонт на вратите. Много от тях са повредени отчасти или са напълно негодни за зимните условия. Един от птичарниците в с. Светослав се обзавежда като краварник. Почистването на тора там ще бъде механизирано. Част от инсталацията, изработена от Коларовград е завършена, а другата, която се монтира от майстори на кооператива още не е. На първо време в този краварник ще се настанят млади телета и юници за разплод. Телчарниците вече са ремонтирани, но ще бъдат тесни за големия брой телета.

Не по-цветущо е положението и на кошарите. Те са припокрити със слама или керемиди, но оградите на дворчетата не са ремонтирани. Дезинфекцирано е, царевичакът е струпан до кошарите, но сламата нужна за постилане на новородените агнета все още не е извозена наблизо.

Предвидено е построяването на фуражна кухня в Кайнарджа, но строежът й въобще не е започнал. Липсват необходимите за нея машини, липсват и строителни материали. Засега са в действие пет фуражни площадки, които може би ще останат да функционират и през зимата.

С настъпването на есента ТКЗС—Кайнарджа разполагаше с 720 т сено, 9 200 т слама и царевичак, силаж—13 243 т, 10 842 000 кръмни единици и 601 тона смилаем белтък. Това, което е останало за изхранване на добитъка през зимата не е достатъчно. Сеното ще стигне само за агнетата, телетата, свинете-майки и пилетата. Кравите ще бъдат изхранвани със силаж и преработен царевичак. Единствената храна, осигурена в достатъчно количество, е силажа и грубия фураж.

От всичко изнесено досега може да се стигне до заключението, че в ТКЗС—Кайнарджа не липсва желанието да се подготви добре за зимата. Хвърлени са сили и средства за подготовката, но за всеки вид работа—само в началото. Ръководителите на това стопанство трябва да се стреснат, докато е време и като използват последните хубави дни да направят всичко възможно, но да посрещнат зимата готови със животновъдството.

Георги УЗУНСКИ

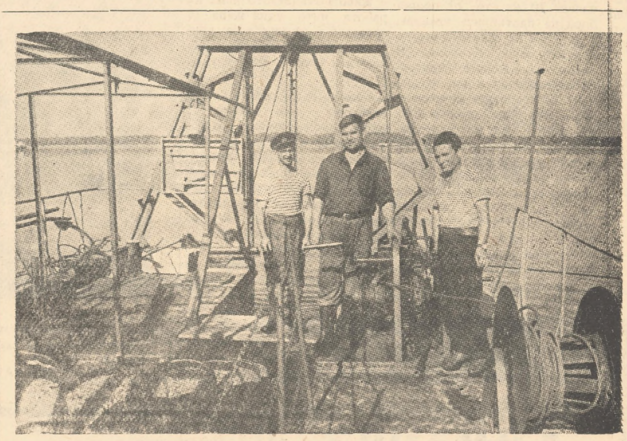

От тъмно до тъмно екипажът на драгата срещу Силистра вади стотици куб. метри пясък за строителството.

РЪКА ЗА РЪКА КЪМ ГОЛЯМАТА ЦЕЛ

В с. БРЪЧМА по отношение на животновъдството има създадени отколешни традиции. За правилното отглеждане както на дребния, така и на едрия добитък винаги се е гледало с бащинско око. Защото опитните животновъди знаят, че полаганите грижи не отиват напразно.

Така е и през тази година. Сега в бригадата има 9 групи крави или всичко 135 глави рогат добитък. Още в началото на годината за кравефермата беше спуснат план по млеконадоя. За цялата година той възлиза на 309 250 литра мляко. Като се има предвид, че тази цифра съвсем не е малка, гледачите сдружиха усилията си и за съвсем кратък срок отглеждането на животните стана образцово. Ежедневно се спазваха дажбените таблици, следеше се за необходимата хигиена в помещенията.

Разбира се грижите за животните не беше работа само на гледачите. С трепетите и тревогите на кравефермата живееха и ръководителите и специалистите от кооперативното стопанство. И това беше много важно. Когато се заговори за ловешкия почин с помощта пак на ръководството, всички започнаха да изучават опита на старата доячка Стоянка Димитрова. И не след дълго тази дейност показа хубавите си страни. В кравефермата се разгоря съревнование между отделните гледачи за надояване на най-големи количества мляко. Заедно с това непрекъснато се увеличаваше възнаграждението, което се полагаше за доячите.

Общият подем в кравефермата в с. Бръчма се чувства сега най-добре от изпълнението на годишния план по млеконадоя. От заплануваните 309 250 литра до началото на месеца бяха надоени над 254 958 литра. Тази цифра красноречиво показва, че годишния план ще бъде изпълнен.

В повече от групите има пресушени по 4-5 крави, но това не отчайва гледачите, защото ежедневно се отелват нови. Такова е положението и в групите на Стояна Димитрова, на Трифон Петков, на Иван Гоцев и Иван Жеков, но те или са достигнали годишния си план или надояват вече извънпланови количества.

Тъй като по пасбищата почти няма трева и се провежда трикратно доене, животните не се изкарват на паша. Затова пък пастирите помагат при приготвяне на храната. Това довежда и до стриктно спазване на дажбените таблици. Сега всяка една крава консумира на ден: 20 кг силаж, 10 кг рязанки, 1 кг концентриран фураж, 6 до 8 кг консервирана люцерна и 6 кг меласирана слама.

Картината на храненето няма да се измени чувствително и през зимните дни, защото полевъдите са запасили кравефермата с необходимите количества фураж, достатъчни за изхранването на животните до поникването на зелените пасбища през идущата година.

Наред с това от страна на ветеринарния лекар е осигурен периодически ветеринарен контрол, което неминуемо се отразява благоприятно върху здравословното състояние на добитъка в кравефермата. Благоприятно се отразява той и за телетата, където до сега не е отбелязан нито един смъртен случай.

Състоянието на кравефермата в с. Бръчма е най-показателен пример, че там където се работи със сърце и където се спазват и най-елементарните необходимости по отношение на правилното отглеждане на животните успехите не закъсняват.

Румен РУСЕВ

ПОСТИЖЕНИЯТА ГОВОРЯТ

Години наред вече в бригадата в с. Бръчма успешно се отглеждат телета. И сега в телчарниците има 80 животни, грижите за които изцяло са поети от гледачите Стоян Бонев и Цоньо Иванов. Телетата са на възраст от два до три месеца, затова отглеждането им е по-капризно. Но независимо от това през месец октомври, полученият прираст беше около 1 200 грама на ден.

Друго характерно е и това, че през годината не е отбелязан нито един смъртен случай. Дял за това имат както гледачите, така и животновъдния бригадир Неделчо Йорданов, с чиято помощ в съседство с телчарника е инсталирана нова центрофуга за приготвяне на храна за телетата. След това нововъведение, телетата получават ежедневно само прясно мляко, от което укрепва здравето им. Всички удобства са създадени сега и за сносно презимуване на животните.

Васил ДРАГАНОВ

Дневни вести

ЗА ПРЪВ път в Силистра се откри на 12 този месец в читалищния дом факултет по музика. Другарят Станю Бенев изнесе лекция на тема: „Произход, същност и значение на музикалното изкуство". Лекцията бе съпроводена с музикални илюстрации на магнетофон. Факултетът ще има занятия два пъти месечно.

* * *

УТРЕ отдел „Учащи се" при Окръжния съвет на БСФС, отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет и физкултурното дружество „Доростол" организират състезания по лека атлетика от Втората републиканска спартакиада.

В състезанията ще вземат участие представителните отбори при 9-те класове на I и II политехнически гимназии, първите курсове на селскостопанския, механотехническия и икономическия техникуми, както и училището по дървообработване.

Състезанието ще се проведе на старото игрище, начало 8·30 часа.

* * *

НА НОВИЯ градски стадион ще се състои утре футболната среща за първенство на зона „Дунав" между отборите на „Миньор" — с. Сеново и „Доростол" — Силистра.

Начало на срещата 15 часа.

КОГАТО СЕ РАБОТИ С ЖЕЛАНИЕ

КОГАТО през 1953 година към общинския комитет на Отечествения фронт с. Кайнарджа се изгради женкомисия, за нейн председател с пълно единодушие бе избрана другарката Градинарова, акушерка към местната болница. И наистина, не се излъгаха другите, когато ѝ гласуваха това доверие. Под нейно ръководство немалко инициативи проведе комисията за подобряване културно-масовата работа сред жените. Първата работа на комисията беше да се изградят женкомисии и в съставните села. Изградени бяха също така и комисии към кварталните комитети на Отечествения фронт, с оглед да се обхващат всички жени в проведените мероприятия.

От създаването си до сега, комисията редовно изготвя и приема предварително планове за своята дейност. Особено при подготовката и празнуването на традиционните празници на жените — деня на акушерката, 8 март и др. ангажират се почти всички жени от района. С помощта на местните учители се изготвят и изнасят литературни програми само от жени, организират се изложби от предмети, изработени от жените и девойките от района. А самия ден на Осми март се чествува най-тържествено. Но не само тези празници се чествуват от жените от Кайнарджа.

В чест на световния конгрес на жените, който се проведе в Москва тази година, женкомисията организира тържествено общоселско събрание, на което жените гласуваха и изпратиха писмо до Еужени Котон. Тържествено събрание се организира и при изпращането на Валентина Терешкова в Космоса. Тържествено се чествува всяка година и деня на детето, при което особено активно участие вземат учителките.

За повишаване знанията и културата на жените, 85 на сто от тях са включени в просветните звена на Отечествения фронт.

По желание на самите жени редовно се изнасят по радиоуредбата здравни беседи и беседи, свързани с възпитанието на децата. Редовно се провеждат и просветни събрания с лектори от Окръжната и Национална лекторски групи, четат сеповажни материали от вестниците и списанията по звена и др.

Активно участие вземат жените и в производството. На събора на жените в Силистра за добра работа бяха наградени другарките: Радка Вълева, Радка Михайлова, Грозданка Великова и др. Женкомисиите широко разясниха на жените и условията за участие на събора през 1964 година и сега много от тях водят упорита борба за изпълнението на тия условия.

В това отношение добри успехи в животновъдството имат доячките от кравефермата Грозданка Великова, Калинка Борисова, Радка Вълева, Добра Георгиева, Елена Маринова, Неджмия Реджебова, Мюркия Ахмедова и др.

Добри постижения имат и гледачките на малки пилета Марийка Димитрова, Генка Енчева, Иванка Кирилова, Николина Тъгарова, Мита Станчева, Ненка Иванова и др.

А в полевъдството най-добре работят Стоянка Раданова, Люба Петрова, Марийка Токушева, Петра Стоянова и др.

Тия успехи на женкомисиите от района на село Кайнарджа, се дължат преди всичко на близката и конкретна помощ от страна на общинския комитет на Партията и комитета на Отечествения фронт. Добра помощ оказва в това отношение на комисията членката на общинския партиен комитет др. Калинка Токушева, партийните членове другарките Веска Щербанова, Станка Русева, Йорданка Русева, Петранка Токушева и др.

Опитът на женкомисиите от района на село Кайнарджа показва по неоспорим начин, че там където избраните другарки в женкомисиите работят с желание и където общинският партиен комитет и комитетът на Отечествения фронт оказват близка и конкретна помощ работата сред жените е добра.

Славка РУСЕВА

До нова среща, с още по-големи постижения

По инициатива на местния съвет на профсъюзите и ГК на Комсомола, неотдавна в град Тутракан се проведе първата за района конференция на участниците в движението за комунистически труд. На конференцията присъствуваха над 250 делегати от предприятията и учрежденията от района на града. В доклада, изнесен от председателя на местния съвет на профсъюзите др. Рачо Змеев се подчерта, че от 1 500 работници и служители от района, над 740 са включени в „движението за комунистически труд“. Дълбоко смисленият лозунг на съветските работници „Да се учим, да работим и живеем по комунистически“, вече влиза в бита на трудещите се от града. От 66 бригади, борещи се за званието „Бригада за комунистически труд“, 16 вече са завоювали това звание, а на 15 работници е присъдено званието „Ударник за комунистически труд“. Тук са имената на Георги Дамянов, предал своя опит на 38 другари, Неделчо Драгнев, Петър Дичев, Тодор Илиев, Басри Ибрямов, Иван Русев и др., които са гордост на работниците от целия район. На конференцията се изнесе, че за деветмесечието на тази година, Промкомбината от града е класиран за „предприятие първенец по рационализациите“, а ремонтно техническата станция за „предприятие първенец в труда“.

На конференцията се изказаха другарите Костадинка Нейчева, Койка Камбурова, Боцка Райновска, Георги Дамянов и др. В техните изказвания личаха новите комунистически черти, грижите към своя другар, взаимопомощта, помощта към изоставащия и активната съзнателна борба за изпълнението на плановете.

Поучителен в това отношение е опита на бригадата за комунистически труд от конопения цех на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан с бригадир другарката Стефанка Дончева. Тук упорито се води борба против буржоазните остатъци в съзнанието на трудещите се, с загриженост се отнасят към всеки член на бригадата. Водейки упорита борба за изпълнението и преизпълнението на плановете, членовете на бригадата не изпускат от поглед грижите към човека, стремят се да разберат тревогата на всеки член. В резултат на дружния упорит труд на работниците, бригадата заслужено носи званието бригада „национален първенец“.

На конференцията взеха участие и секретаря на Окръжния съвет на профсъюзите др. Йовчо Николов и секретаря на ГК на БКП другаря Димитър Даскалов. В своите изказвания те подчертаха огромното значение на движението за комунистически труд за възпитанието на новия човек, създаване в него комунистическите черти на другарството и взаимопомощта и съзнателното отношение към учението и труда.

Накрая те пожелаха на участниците на конференцията, до новата среща да умножат своите постижения, още повече да разширят редиците на борещите се за званието „Бригада за комунистически труд“.

Иванка ДАСКАЛОВА
(наш кореспондент)

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Александър Порфириевич Бородин

(130 години от рождението му)

„ВАШАТА професия е химията. Кога, как и къде успяхте да изработите такава техника на композиране?“ Такъв въпрос задава унгарският композитор Ференц Лист през 1877 г. при срещата си с Александър Порфириевич Бородин. Действително той не е само музикант, но и един бележит химик в 70-те години. През целият си живот композиторът обича горещо и музиката, и науката.

Завършил Медико-хирургическата академия и получил докторска титла, Бородин предприема пътуване из Европа. В този период той се запознава със западноевропейската музика и обиква творчеството на Шуман и Вагнер. Макар вече професор по химия в Петербургската медико-хирургическа академия, Бородин намира време и сили за музикално творчество. Като композитор го утвърждава неговата I симфония, в която се долавя влияние от Шуман и Бетовен. Цялото творчество на руския композитор е малко по количество—-операта „Княз Игор“, две симфонии, програмната симфонична поема „Скици из степите на Средна Азия“, 2 струнни квартета и редица песни, но затова пък „неговите творби без изключение носят печата на пълно развитие и дълбоко съвършенство“ (Стасов).

Мечтаейки да разкрие в музиката си богатирската сила на руския народ и величието на народния характер, Бородин взема за сюжет на операта си „Княз Игор“ „Слово за Игоревия полк“. В тази опера той се опира на действителни исторически събития и поетични образи на „Словото“, пеейки вдъхновен химн за славата на родината. Основната идея на операта е любовта към родината. С много любов е изграден образът на Игор. Задушевната мелодия в централната част на увертюрата и повторението ѝ в средната част на арията разкриват душевната красота на Игор. Руският народ също заема важно място в операта. С много сила прозвучават мощните хорове в пролога. Ярко изпъкват източните мотиви —„Половецки танци“. Монументалният характер на операта е обусловен от величието на идеите, легнали в нейната основа. По направление „Княз Игор“ продължава епическата линия в развитието на руската опера, начертана от Глинка в „Руслан и Людмила“.

Тези безсмъртни творби на Бородин като Втора (Богатирска) симфония и операта „Княз Игор“ отдавна са причислени към музикалната класика.

ДжоАкино Росини

(95 години от смъртта му)

ЕДИН значителен представител на италианската оперна школа, чиято красива музика е близка и любима на широките слушателски кръгове, е италианският композитор Джоакино Росини. Неговата музика е дълбоко национална по характер и близка до италианската народна песен.

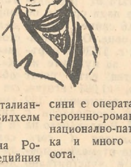

Музикалното му наследство се състои от няколко десетки опери, първата от които „Деметрио и Полибио“ се поставя в 1809 година, последвана от „Танкред“, „Италианката в Алжир“, „Отело“, Вилхелм Тел“ и други.

Връх на творчеството на Росини в областта на комедийния жанр е операта „Севилският бръснар“ — най-висшето постижение на италианската опера buffa. Наситена с много ирония и жизнерадост, тя е реалистично изображение на съвременната действителност. „Севилският бръснар“ е създадена по сюжет на едноименната комедия на френския драматург Бомарше. Монолозите и остроумните реплики на Фигаро изразяват иронично отношението към аристократичните нрави. В операта срещаме бляскави завършени моменти като каватината на Фигаро, колоратурната ария на Розина, арията на клеветата на Дон Базилио, които дават богата възможност за проява на добри певчески данни и качества.

В областта на сериозната опера майсторско творение на Росини е операта „Вилхелм Тел“— героично-романтична опера с националво-патриотична тематика и много мелодическа красота.

Голяма част от произведенията на Росини не се изпълняват днес. Достатъчни са обаче тези, които слушаме сега, за да можем да оценим композитора като един от майсторите на оперната класика.

Йонка ЧЕРНЕВА

РАЗЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ, РАЗЛИЧНИ РЕЗУЛТАТИ

Неотдавна женотделът при Окръжния комитет на партията, разгледа работата на общинските комитети от Средище и Смилец сред „жените. От изнесените информации от секретарите на двата комитета другарите Стефан Иванов и Стоян Неделчев пролича, че двата комитета имат различно отношение към работата с жените и естествено имат и различни резултати в тая насока. Другарите от Средище правилно оценяват огромната роля на жените в производството, системно работят сред тях и имат успех в това отношение.

Тук в партията има вече приети 60 жени за членове на партията, които представляват 20 на сто от общия брой на партийните членове, а до края на годината ще се приемат още 20 жени. В района една жена е издигната за секретар и две за заместник секретари на първичните партийни организации. Комитетът още от сега е набелязал 13 жени, които ще бъдат предложени на предстоящите отчетно изборни събрания за членки на бюрата на първичните партийни организации. Тук добре работят жените по всички въпроси в селото. Активно участие вземат те и в производството. Добре е построена работата и сред жените туркини от село Посев.

В района на общинския комитет на Партията в Смилец обаче работата не е така. Тук 90 на сто от полевъдните работници са жени, които са разделени на 7 полевъдни звена. Начело на тия звена обаче като звеноводи са издигнати само мъже, защото другарите от ръководството на стопанството и партийния комитет продължават да смятат, че жените са способни само да работят, а не и да ръководят. По същите причини като партийни членове са приети само 7 жени, от които 4-те другарки са възрастни, приети непосредствено след 9. IX и само 3 през последните няколко години. В сравнение с общия брой на партийните членове, броят на жените комунисти е 13 на сто, докато същия процент за окръга е 18 на сто. Тук в животновъдството няма на работа нито една жена, а известна е от опита на другите комитети тяхната положителна роля в тоя труден сектор.

Големи затруднения среща комитета сега, когато се провеждат годишните отчетно-изборни събрания на партийните организации, защото в района не може да намери подходящи жени за издигане като членки на партийните бюра. Това е така, защото другарите от Смилец не се занимават системно с тези въпроси, продължават да подценяват работата сред жените. Но нима може правилно да се ръководи тоя производствен колектив без да се осигури партийно ръководство във всички производствени отрасли, без да се издигне политическото съзнание на жените до нивото на задачите?

Може би е време вече такива другари, които смятат жените годни само за работа, а не и за ръководители, да разберат, че те са на грешен път, че без системна и конкретна работа сред жените, които представляват болшинството на работниците, не може да има трайни успехи в производствената работа.

Милка ГИНЕВА

Работническият колектив от ДМЗ „Стомана“, както упорито работи за изпълнението на производствените планове, така и през свободното си време учи в различните просветни форми.

НА СНИМКАТА: Кръжокът, ръководен от пропагандиста Пехливанов на занятие.

КЪМ ВЕЧЕРНОТО ОБРАЗОВАНИЕ — ПОВЕЧЕ ГРИЖИ

Общинският партиен комитет и общинският народен съвет от село Паисиево, тази година своевременно взеха мерки за правилното организиране вечерното образование в района.

В редица села като: Паисиево, Зебил, Боил, Звенемир и други своевременно се изготвиха списъците и оформиха паралелките на вечерниците. За всяка паралелка бяха определени отговорници общественици, учители и др.

Общо в района на съвета във вечерното образование са включени над 133 души, от които в пети класове 25, в шести 40 и в седми 68. Освен това 18 души се записаха да завършат осми клас.

В първите занятия присъствуваха болшинството от записаните служители и занятията минаваха нормално. Напоследък обаче картината е тревожна. Много от паралелките не могат да провеждат занятия, защото не идват слушателите. Това наложи на едно от последните заседания на общинския партиен комитет да се разгледа състоянието на вечерното образование и да се вземат мерки за подобряване на работата. От изнесената информация от председателя на общинския народен съвет, пролича, че от записаните за пети клас 25 слушатели редовно идват на занятия само 7, от 40 шестокласници само 9 и от 68 седмокласници само 11. Изнесе се, че в редица села като Паисиево, Зебил, Боил, Звенемир и други, партийните секретари и пълномощниците на селския общински народен съвет не се интересуват от състоянието на вечерното образование, не оказват помощ на учителите по осигуряване присъствието на слушателите. Още по зле е положението с повишаване образованието на жените. В целия район само няколко девойки от Паисиево бяха записани да повишат образованието си, но напоследък и те не посещават занятията.

За да се подобри работата, е необходимо партийните секретари и пълномощниците на народния съвет по места, отблизо да се интересуват от работата на всяка паралелка и да окажат конкретна помощ на място. Иначе съществува опасност това важно мероприятие да се провали и задачата да не се изпълни.

Хава ШАНОВА

В кръжока на другарката Любенова

... ЗВЕЗДНА есенна вечер. Ръководителката на кръжок по изучаване международните проблеми в село Средище др. Любенова ще проведе поредното си занятие. Няма още никой, но и рано е още. А тя, ръководителката, вече е там, и то не защото тази вечер в кръжока ще има гости. Това тя не знае, но по принцип трябва да е първа там, да нагласи, да подреди, да се проветри помещението и най-важното—да посрещне слушателите. Шеста година вече откакто тя е в Средище и шеста година работи като пропагандист на Партията. Тя е и заместник партиен секретар. Но не това е причината за добрата работа в ръководения от нея кръжок. Разбира се партийният секретар трябва да даде личен пример, да се поучат останалите пропагандисти от него... това е така, обаче нещо друго изпъква на преден план тук. Амбицията всичко да бъде в ред и все подобре, не напуска никога др. Любенова. Технически ръководител към кръжока нямат. Защо ще се отнема времето и на друг другар? Любенова сама се справя и с тази работа.

При комплектуване на кръжока, в този на др. Любенова бяха записани само комунисти, само служители, хора със сравнително еднакъв културен уровен. Това позволява лекциите да се изнасят задълбочено, научно и по тях да стават оживени разисквания. Така и става.

Време е да се започне лекцията. Всички мълчат. Някои са навели глави в записките. Прави се проверка. Отсъствува един. Да! Той се обади, замина за Коларовград по служба.

Най-напред се прави събеседване. Другарката Любенова е внимателна в това отношение. Не бива събеседването да се превърне в изпитване, да се стигне до отблъсване на кръжочниците от кръжока. Умелият подход води до добри резултати. Задават се въпроси. Един по един се изреждат другарите Михаил Ковачев, Димитър Стойчев, Пенка Лалева, Малчо Добрев и други. Говорят така както те разбират, разказват, обясняват.

Добре се е подготвил лекторът. Лекцията не се чете, а се разказва. Дава се планче, обръща се внимание на някои моменти и ръководителката подканя да се отбележи това. Отбелязват се и подвъпросите. Материалът се онагледява. Другарката Любенова посочва литература по въпроса. А после въпроси и оживени разисквания по новата тема.

—Какво е отношението на китайските ръководители към национално-освободителното движение?

—Какво е направила нашата партия за сближаване на китайските другари с КПСС и международното комунистическо движение?

—Не е ли възможно да се намери общ език с китайските другари... и още много други въпроси.

Вече е късно. Занятието е продължило малко повече отколкото трябва, но какво да се прави, въпросът е така парлив, така интересен... И всеки е прочел по нещо, което сега трябва да сподели с другарите си...

Добре е подхванала работата си др. Марийка Любенова. Миналата година тя проведе показно занятие. Присъствуваха всички пропагандисти от района. Тук бяха и седем партийни секретари от съставните села. На много неща се научиха от опитния кръжок-ръководител. Споделиха опита си и те самите... А тази година се започна навсякъде по-добре... Най-важното обаче според др. Любенова си остава подготовката на лектора за занятието.

Добре подготвена, обмислила методическата страна на въпроса, др. Марийка Любенова допринесе много за повишаване интереса към кръжочната работа. Затова и другарите сами идват в определения ден и час, не отсъствуват от занятията, готвят се за събеседванията и вземат активно участие чрез изказвания и въпроси.

Късна нощ... По различни улици кръжочниците се отправят по домовете си. С весела усмивка среброликата луна озарява лицата им, а ярките небесни светила, безбройните трептящи звезди, като че ли примигват почесто, притаяват дъх и се навеждат по-ниско, за да се вслушат в продължаващите разговори за мира и войната.

Викенти ДУКАНОВ

Съветски книги за деца и юноши

„Избранные произведения“ — Н. В. Гогол. За горна училищна възраст.

„Малахитовая шкатулка“ — П. П. Бажов.

„Веселое путешествие от А до Я“—С. Маршак. За начална училищна възраст.

„Азбука для обучения детей в семье“ — А. И. Воскресенская, С. П. Редозубов, А. В. Янковская.

„До Земли еще далеко“—А. Свирин, М. Ляшенко. За начална и средна училищна възраст.

Когато качествените показатели са дело на всеки търговски работник

Потребителната кооперация „Крепост“ в село Калипетрово се нарежда в числото на тези кооперации в окръга, които изпълняват своите планове и то не само по стокооборота, но и по качествените показатели. Вече втора година търговските обекти са на отделна стопанска сметка и резултатите стават все по-добри. Планът по разходите за обръщението на стоките се дава по статии: заплати, транспортни разходи, разходи за дообработка и сортировка, разходи за гориво, разходи и загуби от амбалаж, загуба от стоки, лихви и пр. Всяко подотчетно лице се стреми да направи своята дейност по евтина и да реализира икономии за кооперацията.

Голяма роля в това отношение играят анализите по тримесечия на разходите по обръщението, правени от счетоводството. За всеки магазинер става ясно не само какво е постигнато, но и пътят и възможностите да се разкрият допълнително резерви за тяхното по-нататъшно снижение, с оглед да се увеличи рентабилността на търговския обект.

Колко важно е да се доведат до знанието на търговските работници тези качествени показатели говори следния факт. По-рано магазин № 3 с отговорник Райчо Краев не беше запознат с издръжката и пътищата за водене борба за снижението ѝ. Същата даже не му се спускаше по тримесечия. Това вършеше само счетоводителя и затова обекта отчиташе винаги завишена издръжка на обръщението. В разстояние на две години картината коренно се промени. Така докато през III тримесечие на 1962 година магазина имаше завишена издръжка с 2 33 на сто лева стокооборот, то за същото тримесечие на т. г. той отчита едно понижение от 1.21 на сто лева, като е постигната икономия от 188 лева в абсолютна сума. По-голямо внимание др. Краев отделя на транспортните разходи, където вместо с 225 лева приключил със 114 лева, не е допуснал и загуби от стоки. Чрез икономично изразходване на отпуснатия му амбалаж е успял да изразходва само 45 на сто от определените му средства. Понижават постоянно своята издръжка на обръщението другите магазинери като Съби Събев, Жеко Енгьозов и други.

За изминалите десет месеца показват икономии и заведенията за обществено хранене към кооперацията. Докато в началото пивницата носеше загуба на кооперацията, то редица инициативи от страна на отговорника я превърнаха в печеливша. Започна да зарежда обекта с местни произведения редовно и да се снабдява с кебапчета от Силистра. Това увеличи посетителите, стокооборота нарасна, а от тук се подобриха и качествените показатели.

В изкупуването постигнатото не е малко. Преизпълнени са годишните планове за свинските кожи, чугунени отпадъци, кожи от едър рогат добитък, стоманени отпадъци и други.

Реализирана е 7 976 лева печалба от различните дейности на кооперацията, а планът по този показател е изпълнен 03 на сто. Определената цифра 700 лева за година от дялов капитал е преизпълнена със 110 лева, като са записани нови 58 члена. Радващо е обстоятелството, че кооперацията няма в момента дебитори и кредитори, а през изтеклия период не е имало нито един начет на подотчетни лица.

Един търговски колектив е напълно в услуга на калипетровските кооператори. Огледаме ли постигнатите резултати, става ясно колко много се прави от търговските работници за поевтиняване на търговията в това село.

Профкомитета и административното ръководство оценяват усилията им и редовно награждават усърдните с пари и предмети.

Атанас ВИТАНОВ

ПОДЦЕНЯВАНЕ ОЩЕ В НАЧАЛОТО

На 4 ноември т. г. механизаторите от района на ТКЗС Добротица засяха и последните декари есенници. За разлика от миналите години, машините и прикачният инвентар тази есен се износиха много и изискват от стопанските ръководства час по-скоро да се заемат с настаняването им в работилницата на ТКЗС, тъй като сега времето позволява и може да се окаже по-голям контрол и по близка помощ на механизаторите.

По плана на ОНС, както споделя главният инженер на кооператива Димитър Маринов, ремонтът на машините и прикачния инвентар трябвало да започне на 12 ноември. Техническото ръководство има разработен план за ремонта, който обаче не е приет от управителния съвет на стопанството, поради отсъствието на председателя. А през ръцете на механизаторите трябва да преминат 12 трактори, 12 култиватора, 15 редосеялки, 9 валяка, 9 зърно-комбайни, 3 семечистачни машини и други. Но 6 дизела още извършват дълбока оран в Добротица, Ирник и Посев, която надхвърля 700 дка. Тези машини ще се забавят за ремонт. 3 средни и 5 леки машини извозват царевичак от краищата на блоковете до стопанския двор, цвекло за презимуване на животните, тухли и строителни материали.

Сега механизаторите от Добротица и Любен потягат прикачния инвентар, боядисват излъсканите части на комбайните. В Босна и Ирник обаче, където бригаден механик е Георги Михайлов, и това не се прави. Липсват в складовете тела за плугове, отметателни дъски, конзоли за лагери и други, които не могат да се намерят в Силистра. Въобще части за прикачния инвентар липсват, за което трябва да обърне внимание ОНС отдел „Механизация“.

Но не само това е причина за мудността в ремонта на машините в Добротица. Има едно сериозно отслабване на дисциплината сред механизаторите, особено на тези от Ирник, които направо отказват да извършат ремонта на прикачния инвентар, понеже не им се заплащало. Те имат известно право, защото управителният съвет още не е назначил нормировчик, който да отчита тяхната дейност. Нужна е организация и по-голяма загриженост от страна на управителния съвет на кооперативното стопанство и техническото ръководство, за да не се изпусне началото, да се влезе в график с плана на окръга по ремонта на машините и прикачния инвентар.

Никола НАНЕВ

Мъжът от оборите

НА ВРАТАТА се почука. Председателят на кооператива повдигна уморено глава. Беше рано утро, когато в стопанския двор властвува още утринната суетня. През отворения прозорец долитаха викове, глъчка. Вратата се отвори. Влезе млад мъж с малко смугло, въздребничко лице. Новодошлият стискаше избелелия си каскет в ръце. И председателят се намръщи. Той страшно много мразеше да се влиза при него така — с каскет в ръката и плахо.

— Какво те носи насам, Стояне? — попита той влезлия кооператор.

Руменина полази по лицето на мъжа. Ръцете му нервно застискаха каскета. Слепоочията му запулсираха лудо.

— Другарю председател, да напусна свинефермата, а, какво ще кажете? — И млъкна. Нещо сякаш отне гласа му. Сякаш се опасяваше, че председателят няма да го разбере правилно. „Може пък да помисли, че съм се уплашил от работата“ — мина му през ума и додаде:

— Не от работата бягам аз, но не ме влекат тези животни мене. Това е. Виж в кравефермата е друго. И после — стара обич храня аз към тази работа — на доячите.

Мъжът млъкна. Той беше казал всичко. Сега зачака. А в чакането беше търпелив. Колко вечери не спа, додето се реши да каже мъката си.

Председателят вдигна отново глава.

— Значи в краварника? — Добре, върви и на добра сполука!

После се засмя. Засмя се и мъжът с каскета и като се обърна, почти тръшна от радост вратата след себе си. По стълбите затрополяха опинците му. Председателят стана и надникна през прозореца. Свиневъдът Стоян Тодоров се стрелна към оборите като подсвирваше с уста и размахваше избелелия си каскет. Кооператорите гледаха след него учудени, защото не знаеха каква радост се таи в сърцето му, каква сила закипя в него след като видя, че бяха разбрали желанието му...

...Измина се доста време. В стаята на гледачите избеляха няколко календара. А в коридорчетата гдето окачваха таблото за изпълнението на плана по млеконадоя редом с имената на старите първенци се нареди и името на Стоян Тодоров. И само това ли? В цялото стопанство се говореше за него. Името му споменаваха и по кооперативните събрания, когато отчитаха работата и съревнованието между отделните животновъди и фермите. И опита му идваха да изучават. А той, все усмихнат, махаше с ръце и озадачено отговаря:

— Е че тайна си има в нашата работа! И не е кой знае колко скрита тя. Лесно се разбира. Стига да има желание за работа. И най-важното—да обичаш професията си, да гориш в нея.

Малко думи, но в тях действително е загнездена голямата „тайна“ на Стоян Тодоров. Благодарение на нея през 1962 година при план 45 тона той надои от своята група 51 тона мляко. И тази година опитният дояч от с. Алфатар се бори да надмине постиженията си от миналата година. До сега е надоил 40 тона мляко и до края на годината му остават още 7-8 тона. Голяма част от кравите му са пресушени, но въпреки това Стоян не губи надежда. Че как иначе? Нали те, първенците, трябва да дават пример на останалите животновъди. А това задължава най-много. Знае това нещо и той, затова не отпуска десници. От тъмно до тъмно е в оборите при животните.

Не по-малка е грижата на Стоян Тодоров и сега, когато се провежда усилена подготовка за успешно презимуване на животните. „Опитът е най-добрият учител“ се казва в една народна поговорка. И действително е така. Това сами гледачите знаят. Когато има приготвено всичко, трудностите се избягват и зимните месеци не са така страшни. А тази година има подготвено всичко за едно добро презимуване — и силаж, и сено, и други храни, които ще обезпечат млекодобива през мразовитите дни. А това за дояча Стоян Тодоров е най-важното.

Руси ШИМАБЕЕВ

Годишният план —за десет месеца

Колективът на държавното кино „Христо Ботев“ в село Окорш работи упорито и вече изпълни плана си. Това е успех както за него, така и за цялата общественост в селото. От началото на годината до дванадесети ноември са обсъдени 18 филма от 2 700 зрители. Особено голям интерес предизвикаха филмите „Комунист“, „Битка по пътя“, „Пет патронени гилзи“, „Гераците“, „Командирът на отряда“, „Деветият кръг“. В тези обсъждания голяма роля имаха масовите организации.

Културно-масовата работа на колектива спомогна да се увеличи броят на зрителите. До края на годината той трябваше да достигне 30 000 души, а още сега е 31 000. И приходите в касата са 4 250 вместо 3 800 лв. Ръководителят Махмуд Садъков, билетопродавачката Юлвия Назмиева и контрольорът Андрей Димитров могат да се гордеят с тези резултати.

Велико СТАНЕВ
(наш кореспондент)

ЖИВОТЪТ В БРИГАДАТА ТЕЧЕ ЗАДРУЖНО

ГОСТОПРИЕМСТВОТО на добруджанци се е прочуло наблизо и далеч. Голям дял за съставянето на едно такова мнение има и колективът на хотел „Димитър Благоев“ при СП „Комунални услуги“ — Силистра. Та нали всеки турист, пътник, гост, командирован и пр. слязъл от парахода или рейса се отправя първо за хотела. Първата му среща е с неговия колектив, готов да услужи навреме, да си починат хората от дългия път.

Особено чувство на отговорност обзе всеки от тринадесетчленния колектив, когато тая година поеха обещанието да се борят за спечелване званието „Бригада за комунистически труд“. Настъпи коренен обрат в техните обноски спрямо посетителите и между самите тях. Културното обслужване, за което само се говореше, сега се изпълни със своето истинско съдържание. Създадена е обстановка като в къщи — идеална чистота в стаите, гардероби, вода, подходяща украса. Тази спокойна атмосфера кара посетителите на хотела да изразяват своите благодарности не само в книгата за похвали, но и лично на персонала.

Много хубави неща могат да се кажат за задружния живот на бригадата. Тук стана вече традиция да се чествуват рождените дни. Девет пъти се събираха заедно със своите семейства и добре се опознаха помежду си. Традиция, на която мнозина от предприятието им завиждат. Никога няма да забрави Василка Димитрова момента, когато колегите ѝ я посетиха като майка—родилка в болницата. Тогава не подаръците я трогнаха до сълзи, а уважението, което изпита в него момент. Оттогава всички ѝ станаха по-близки и скъпи, а своята работа заобича още повече.

Стремежът да се учат е общ. Срещне ли някой хубава книга, статия или разказ носи ги на останалите да четат. Много често това става колективно. Няма завист между тях, а желание да си помагат и повишават общата си култура. Придобиват чертите на новия човек. Насаждат нови отношения в своята работа и живота. Учат се от положителните герои, видени на екрана или сцената, подражават им.

Колективният живот на персонала при хотела му носи все нови и нови успехи в работата. Производствената програма досега е преизпълнена с 3 на сто и е реализирана свръхпланова печалба на предприятието 167 лева. За този положителен резултат си каза думата не само обменения опит с други градове, но и търсените нови пътища за изпълнение на поставените задачи. След като се видя, че хотелът не е в състояние да задоволи нуждите на клиентите се прибегна до обзавеждането на една хижа в местността „Памук-кулак“. Така гостите на Силистра вече имаха гарантирано спане и никой не оставаше без легло. Борбата за икономии, която колективът води постоянно, спомогна да се снижи себестойността с 4 стотинки на едно леглоползване.

Много скоро ще бъде открит новия хотел в града на ул. „Г. Димитров“. Условията за работа в него са още по-добри и възможностите на бригадата ще могат да се разгърнат още повече. Тогава има ли съмнение, че колективът при хотел „Д. Благоев“ ще получи званието „Бригада за комунистически труд“ в края на тази година? Не, няма!

Мария ПАВЛОВА

През хубавите есенни дни, пастирите Стоян Русев и Марин Петров от ТКЗС в с. Попина изкарват кравите редовно на паша.

Снимка: Георги СТЕФАНОВ

О Б Я В Л Е Н И Е

Научноизследователски технологически и проектантски институт гр. Казанлък

Т Ъ Р С И:

1. Машинни инженери или техници по специалност: технология на машиностроенето; отопление и вентилация; конструктори.
2. Строителни инженери или техници по специалност: ПГС, геодезист (земемер).
3. Хидроинженери или техници по специалност В и К.
4. Архитекти.
5. Радиоинженери.
6. За длъжности — ст. проектанти и проектанти.
7. Работници стругари и шлосери VII и VIII р.

Заемане длъжностите от 1. I. 64 г.

Заплати по щата плюс 10 на сто допълнително възнаграждние

Справка тел. 18 80.

ПРЕЗ МЕСЕЦА НА ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ

ДА ПРОВЕДЕМ НАВРЕМЕ И КАЧЕСТВЕНО ЕСЕННО-ЗИМНИТЕ РАСТИТЕЛНО-ЗАЩИТНИ МЕРОПРИЯТИЯ В ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ

ОВОЩАРСТВОТО в окръга, макар и слабо развито в сравнение с някои райони на страната, представлява голям резерв за увеличаване доходите на стопанствата. През последните години в касите на ТКЗС постъпиха значителни приходи от кайсиевите насаждения. Но те щяха да бъдат много по-големи, ако се вземаха ефикасни мерки за борба със сачмянката и червясването.

В района на окръга се отглеждат освен кайсията и не малко сливи, ябълки, круши, череши, вишни и други. Добивите от тях обаче са съвсем незадоволителни. Причините за това са предимно в недостатъчните грижи за тях и най-вече в слабата борба с вредителите.

През периода на покоя на дърветата е задължително да се проведат редица растително-защитни мероприятия, от които зависи до толяма степен опазването на насажденията от вредителите през време на вегетацията.

На първо време овощните дръвчета трябва да се почистят механически от изсъхнали и болни клони, от мумицираните плодове, паяжинните гнезда, от старата напукана кора и други. Освен това трябва да се извадят с корените напълно загиналите дървета, тъй като те са най-големите развъдници на овощните короядни. Изсъхналите кайсиеви дървета са най-често първоизточник на заразата, на апоплексията по кайсията.

Най-важното растително-защитно мероприятие в овощните градини през зимния период е химическата борба с някои вредители—зимното пръскане. Срещу кои вредители и какви пръскания трябва да проведем в овощните градини?

Известно е, че по семковите овощни видове остават да зимуват най-различни неприятели: щитоносни въшки, листни въшки, листни бълхи, акари и много други. Пръскането със селинон през този период ще допринесе до значително очистване на дърветата от зимуващите форми на тези неприятели. Ето защо абсолютно необходимо е да се проведат от едно до две пръскания (в зависимост от степента на нападението) на ябълките, крушите, сливите и дюлите с 1.5-2 на сто разтвор от селинон. От проверките, които сме правили през годината се вижда, че зимуващият запас от горните неприятели е много голям и представлява сериозна пречка за увеличение на добивите от тези видове.

Кайсиевите градини през периода на покоя се нуждаят от едно пръскане с 4 на сто бордолезов разтвор за предпазване от сачмянката и апоплексията. Това пръскане трябва да се извърши след листопада на дърветата, тъй като е установено, че причинителят на сачмянката заразява цветните пъпки наесен през листните отпечатъци. Същото важи напълно и за прасковите. При прасковите трябва да се проведе обезателно едно пръскане с 2 на сто бордолезов разтвор срещу силно разпространената болест—къдравост по прасковата. Най-добре е това да стане напролет преди настъпването на сокодвижението на дърветата. Добре изпълнено, мероприятието ще ни осигури пълно предотвратяване на болестта. За съжаление и през тази година тук-таме в окръга се наблюдаваха деформираните листа от болестта (Калипетрово, Сребърна и други). В ония стопанства, където през настоящата година се констатира болестта „брашнеста мана по прасковата (Старо село, Калипетрово) е необходимо да се извърши едно пръскане на дърветата с едно на сто сероваров разтвор. В този случай не е необходимо самостоятелно пръскане с бордолезов разтвор срещу къдравостта, тъй като сероваровият разтвор е ефикасен и срещу нея.

Зимното пръскане трябва да осигури пълно „окъпване“ на дърветата, с оглед да не остане незасегната част от разтвора. Не са редки обаче случаите на некачествено, небрежно пръскане. Ясно е, че ползата от такова „ръсене“, както се казва, е почти никаква.

Необходимо е да се знае, че пръскането със селинон е най-ефикасно в края на зимата, когато неприятелите са силно изтощени от студовете и са много чувствителни на препарата. Това важи особено силно при борбата срещу акарите.

Ръководствата обаче на стопанствата трябва да си направят добра сметка дали за късото време и другите капризи на пролетта, ще могат да проведат горното пръскане. За повечето стопанства ще се наложи предзимното пръскане със селинона, и то главно в районите, където има калифорнийската щитоносна въшка (Айдемир, Калипетрово, Тутракан, Старо село и други).

Мнението на някои специалисти, че селинонът има и фунгицидно действие и не може да се използва и за пръскане на кайсиите не е напълно доказано. Ето защо считаме за неправилно намерението на някои агрономи (Нова Черна, Алфатар и други) да проведат на всички овощни дръвчета само едно зимно пръскане със селинон.

Към есенно-зимните растително-защитни мероприятия в овощните градини спадат също така варосването на стволовете на дърветата, обвиване на младите дръвчета за предпазване от повреди от зайците. Голямо растително-защитно значение има и есенната оран и прекопаването на пръстта около дръвчетата. С тези обработки се заорават окапалите листа, които са носители на редица гъбни заболявания, а така също механически се унищожават какавидите на черешовата муха, сливовата плодова оса и други.

Много малко са стопанствата в окръга, които извършват добре есенно-зимните растително-защитни мероприятия в овощните градини (Айдемир, Зафирово, Попина). Болшинството от кооперативните стопанства не обръщат достатъчно внимание на същите, като в последна сметка или не ги провеждат изобщо, или пък ги правят некачествено. Така например през зимния период на 62 63 година не проведоха пръскане ТКЗС—Голеш, Чернолик, Дулово, Межден и други.

Малко време ни дели от пълния листопад на дърветата. Необходимо е в ония стопанства, където подготовката за тези мероприятия още не е започнала да се вземат бързи мерки. Машините трябва да се потегнат. Да се набавят необходимите препарати. Да се запознаят работниците с предстоящата работа. Повече от необходимо е да се инструктират хората по техника на безопасността, да се запознаят с правилата за работа със силно отровния препарат селинон, за да не се получат отравяния на хора и животни.

Дълг на главните агрономи на ТКЗС и ДЗС е да поемат изцяло ръководството и контрола на всички тези задачи, за да се осигури най-правилно и своевременно провеждане на есенно-зимните, растително-защитни мероприятия в овощните градини. Това ще бъде най-доброто доказателство за тяхното високо съзнание през месеца на овощната градина.

Рангел СТОЯНОВ

Абонирахте ли се за вестника

Силистренска
ТРИБУНА
през 1964 г. ще излиза
три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ
МАТЕРИАЛИ:
литературна страница, хумор, из
науката, природата и живота, за
любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.

краен срок - 25 декември
побързайте!

Хр. ВЕЛЧЕВ

Изпуснали плана

Поради слабости от началото на годината, ДИП „Липа" в Силистра няма да може да изпълни годишния си план.

ДИРЕКТОРЪТ: Ти си виновен! Изпуснахме плана...
ПОРТИЕРЪТ: Как така бе, джанъм? Другарьо директор!..
ДИРЕКТОРЪТ: Как... Не пазиш добре на портата. Изпусна го — върви го гони сега!

„На новото — широк път"

САНДВИЧ С... МИШКИ

Имало е в историята моменти, когато мишките са били главната храна на човека. През време на френско-пруската война от 1870-71 година например, когато войските на Бисмарк обсаждат Париж и е липсвало продоволствие за града, парижани са консумирали всяка появила са мишка. В музеите са запазени фотоснимки, които нагледно доказват този исторически факт.

Използвайки и доразвивайки историческия опит, хлебарите от кооперативната фурна в с. Кайнарджа решиха да пуснат в серийно производство нов вид сандвичи. Новото се състои в това, че вместо филе, луканка или салам, в тестото се поставят мишки. Не е необходимо дори да се поставят — мишките сами влизат в тестото, ако се остави на открито. По такъв начин се намалява и себестойността на продукцията.

Първите пробни сандвичи са изпратени — заедно с хляба — в съставните села на стопанството. Но понеже хората не са свикнали още с тях, отзивите за качеството им не са положителни. Кооператорката Мария Бонева например от с. Зарник, която намерила мишчицата в хляба, се изплашила и побягнала.

Във връзка с популяризирането на новите сандвичи има предложение кайнарджанските фурнаджии да се хранят известно време само с мишки и хляб. Така те ще докажат на недоверчивите кооператори, че мишките, особено печените, могат успешно да се използват като храна за човека.

ГЛОГИН

Как Горчо Карагорчев се разболя и как сънува два пъти кино

Тази сутрин Горчо Карагорчев се събуди от страшни болки в корема. Жена му шеташе в собата, но като чу пъшканията му, тутакси влезе при него и се надвеси състрадателно над сгърченото му тяло.

— Горче, какво ти има бе? Свил си се като червей. — Тайно през ума й мина, че се е свил като алфатарско теле в стар обор, ама се въздържа, защото знаеше, че когато го боли нещо, Горчо е зъл. И само рече кротко:

— Къде те боли, Горче?

Мъжът присви очи, присви и рунтави вежди, а с ръце притисна корема си. После с дясната грабна единия край на одеялото. И се скри под него.

Горчо се гърчеше...

Коремът му така го присвиваше, че той почна да мисли лоши работи за благородството на жена си. Тя се бавеше! А насвиванията продължаваха като виелици, които се подигравят с опашките на зъзнещи говеда в зазимен обор.

Изведнаж Горчо усети как топлата женска ръка отгърна одеялото, прихвана брадатата му буза. Горчо отвори уста и се отпусна: нещо приятно тръгна по жилите му. Очите му започнаха да се затварят и той само с едното успя да погледне благодарствено жена си. Другото вече заспиваше...

Някакъв път се виеше пред Горчо. Един магарешки гръб се мяркаше пред него, а в каручката о гърба му се беше притиснал средищенският киномеханик Димитър Додев. Той се смееше необяснимо и шибаше магаренцето, смееше се и шибаше. И тъкмо Горчо се накани да му направи забележка и да вземе камшика от ръцете му — по пътя срещу тях се втурнаха засмени мъже и булки, и малки дечица. Спряха каручката, започнаха да ги прегръщат и тогава Горчо разбра, че това са хора от Стрелково. Но между тях виждаше познати физиономии и от Попрусаново. Обаче Горчо немà време да си обясни тази загадка. Те вдигнаха на ръце и каручката и магаренцето, понесоха ги към селския „киносалон" и започнаха да викат:

— Кино! Кино! Кино!

Сякаш не бяха виждали подвижно кино от два месеца. Горчо се пробуди. Оказа се, че жена му вика на малкия:

— Вино, вино, вино донеси от мазето!

Горчо се усмихна, представи си как ще гаврътне в успокоения си стомах три-четири чашки и се отпусна...

И пак му се стори, че чува викове „Кино! Кино! Кино!". Но сега магаренцето и Димитър бяха изчезнали. Сега само тълпи от хора стояха пред някакъв салон и четяха колективно, в един глас, надписа над вратата. Горчо се удиви, но те така дружно викаха, че му стана приятно и той също започна да скандира. Изведнъж окото му зърна позната физиономия. Но тя не беше нито от Стрелково, нито от Попрусаново. Беше на някакъв стар приятел от Долно Ряхово. Човекът се приближи, целуна Горча и след него се заизреждаха всичките скандиращи. И чак тогава Горчо разбра, че се намира в Долно Ряхово. И че го хвалят за нещо... После всички го понесоха пак на ръце, влязоха в салона на киното и го сложиха на един стол. Но столът се счупи с трясък и те го дигнаха пак, сложиха го на друг, но и той изпращя. Горчо го засърбя, но си наложи волята и прочете до седем (само светкавично му мина през ума, че тук и седемте им стола са вълшебни). После се строполи на пода и потъна в куп от слънчогледови семки и прах. Опита се да вика, но една го задави. Той я преглътна с мъка и започна да вика за помощ... И се събуди.

Жена му седеше до него и му се усмихваше като филмова звезда. Погледна го чаровно и въздъхна:

— Ех, Горче!...

Горчо също въздъхна. След три минути той й разправи сънищата си. Тя само рече:

— Може и да е вярно, Горче. Не зная.

Александър ПОПОВ
(По сигнали на П. М. и Л. Д.)

Ст. ДИМИТРОВ

НЕ СЕ РАЗБРАЛИ

—Няма ли най-сетне да се хванеш и ти с нещо бре?

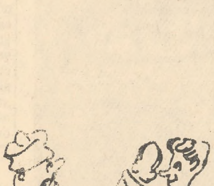

. . . .
. . . .

Ф. КРИВИН

ПРИКАЗКИ

НАПРЕЖЕНИЕ

— Напрежение... Представи си, високо напрежение!—скърца дебелото Въже за пране, гледайки накриво прегорялата електрическа Жица. — Да бяха простреЛи по теб чаршафи и покривки, тогава да видиш какво е истинско напрежение.

СЪСТОЯНИЕ НА ПОКОЙ

Коренът затънал до гуша в работата и никога не се показвал на повърхността на земята—някак все не намирал време. Понякога, в редките минути на почивка, той се вслушвал в звуците, долитащи от другия, светлия свят. Сред тия звуци Коренът винаги безпогрешно познавал шепота на листата на родното си дърво. Коренът много обичал тези звуци, защото от всичко, което става на земята, само те му били понятни.

„Какво ли е то—слънцето?—мислел Коренът.—Сигурно е като земята, пък може и по-топло да е. А облаците какво ли са?"

Коренът си напрягал въображението, но не можел да си представи какви са облаците.

„Нищо, все някой път ще се накаsuccessivelyня, ще откъсна минутка и ще погледна какво представлява там всичко"—сам се успокоявал той.

Но времето минавало, идвало и си отивало лятото и пак се връщала зимата, а Коренът все не можел да излезе. Работа, работа, кога да сколаса с всичко...

И чак след много години Коренът се оказал на повърхността. Не, не излязъл — просто го изтръгнали от земята. Сигурно са искали да облекчат живота му, сигурно са разбрали, че и Коренът трябва да си почине някога.

Каква красота! Нима под земята Коренът е могъл да си представи, че съществуват такива чудеса по света! Той се наслаждавал на слънцето, на топлото и на всичко, което го заобикаля... Но...

Дните ставали все по-дълги и на Корена било все по-трудно да ги изкрета. Под земята времето никога не му стигало, той вечно бързал, не смогвал. А тук денят се проточва като година и с всеки ден радостта е все по-малко.

РАБОТА

Столът се качил на масата и наблюдавал разсеяно как Четката разтърквала паркетина, стараейки се да направи пода блестящ. След това на Стола му се прииискало да поговори.

— Трудна ли е работата?—съучастнически попитал той.

— Да, не е лека—съгласила се Четката.

— Черна работа, тя винаги е трудна—решил Столът. — Даже в неделя нямаш почивка. Сигурно сте без образование.

— Средно техническо — скромно отговорила Четката.

— Средно образование!—учудил се Столът.—И вие не можахте да си намерите по-подходяща работа! Нещо такова—умствено!...

—Не всеки може да бъде началник.

—Да, не всеки.Но ако вие поискате... Аз ще направя нещо за вас.

На другия ден Четката се измила, сресала се и отишла в канцеларията на Стола да се нарежда на работа. Тя се приближила към масата, на която той вчера стоял, но Столът вече не бил там. На Стола стоял човек и бързо пишел нещо.

Четката заобиколила масата и изведнъж забелязала Стола. Той стоял под човека, здраво подпрян на пода с четирите си крака и изглежда, бил напълно потънал в работа. Четката искала да го повика, но точно в този момент човекът сърдито се размърдал, очевидно правел забележка на Стола, защото Столът проскърцал нещо, като че ли се оправдавал.

И Четката побързала да се махне от стаята. Столът сега е зает. На Стола не бива да се пречи. Столът има срочна, сериозна работа.

Умствена работа!

От руски: **Д. ДОЙНОВА**

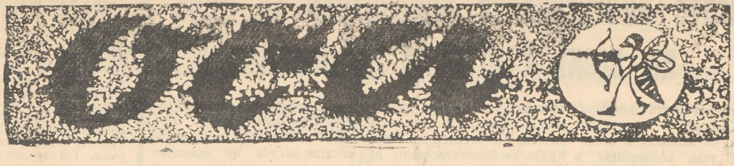

фейлетон

Запознайте се с нашия председател!

Падна му се този път на Чоко Чучолейкин късметът, случи му се. Нека да види, председателят му недни, колко лесно е да плащаш бели пари за черни грехове. Дяволите да го вземат, той беше се забравил. Реже, пори, пак реже, пак пори, като през времето на негово величество култа.

Да! Но сега ще плаща солидарно със счетоводителя Крантов и това е правилно. Шмекеруват бе, шмекеруват, използват доверието на хората като лично стопанство, дробят я една, дето никой не може да й хване края. Преди един месец например освободиха младото агрономче Пенчо Пиндарков. Защо? Не бил по изгодата на председателя. Плъзнаха едни изложения, доноси, шушу-мушу — провалиха човека. Стоя си аз един ден в канцеларията, разсъждавам си значи като си викам на акъла: „Дума да не става, тук ще излезе нещо!"

На вчерашното заседание на управата назначили за книговодителки двете дъщери на Минчо Ряпата и сега цялото село приказва за тях. Ужасия!

— Все такива ги намират. По цял ден висят пред огледалото.

—В земята да потънеш. Пенето и Петранка дебелеят, хубавеят, станали са като пеперудки. Срам да те обземе да стоиш насреща им и да гледаш как мятат крак върху крак, дръгнат се по столовете и се подхилкват неприлично. Другите ги гледат навъсени, но си траят: всеки си пази хлебеца.

Днес тъй, утре тъй, написаха изложение по-горе. Пристигна един мустакат българин, истински Бисмарк — обследва случая, пита, разпитва, а с председателя не се поглеждат.

Рекохме:

—Ще замирише тя една, ама де да видим кой ще я оправя!

А то, другарчето било братовчед на Пенка и Петранка. Каккак, потули се истината. Всичко утихна в канцеларията.

На другия ден чухме, че изгонили Пенчо Гулийката от кантара, защото бил казал:

—За мене Чоко Чучолейкин не е никакъв председател. Той е бюрократ! . .

А това е вярно. Отидеш при него да поискаш нещо, трябва със заявление да говориш. Предлагаш това и това — отрязва те направо:

—Трябва икономии да се правят, разпореждане има — вика— по този въпрос от окръга.

—Абе, другарю председател, — моля му се аз веднъж — да отделим някой лев за тази физкултура, че вече не мога да стоя пред младежите, искат момчетата. По параграфа да им преведем парите, дето ги гласувахме на годишното събрание.

—Ще помисля! — каза той и излезе навън, че не му беше приятно да ме гледа.

Само че с всички не е такъв. А-а-а-а, дума да не става. Я да е някоя от онези двете — ще я посрещне, бонбонче ще й подхвърли, ще й направи комплимент, за сватбица нещо ще й издрънка. Знае си той работата, разбира ги тези неща. Нали затова през зимата дамаджанката не излизаше от къщата му. Тук го каниха, там му обещаваха пържолка. Слабост човешка, няма що. На този обещал, на оня пошушнал. По услугите е, по обещанията. Нали знаеш какво се случи лани с назначението на прислужник и домакин на стопанството. Една сутрин в канцеларията се явиха трима прислужници и петима домакини. Нареждане!

После пак започнаха изложенията до горе, оплаквания. На този личното ползване отнели, на други възнаграждението за тютюна не дали. Какво ли не? А Чоко Чучолейкин си знае едно — че искат да го провалят, че заговор срещу него се крои. Да, и някои щели да си счупят главите за бюрократични методи на ръководство. Че и счетоводителят Крантов му приглася. А Пенка и Петранка потъват в траур.

А днес дори не се явиха на работа. Чоко Чучолейкин замина в града.

При прокурора!

Венан АЛОКИН

Хр. ВЕЛЧЕВ

ЩЕ БЪДЕ, ИЛИ НЯМА ДА ГО БЪДЕ?..

Изпълнението на плана в ДСП „Млекопреработване"—Силистра изостава.

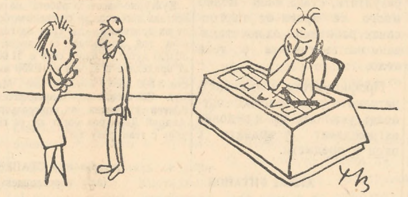

— Пшитт!.. Директорът се е замислил над плана...

Административното ръководство
на кооп. „Инвалид" — Силистра
уведомява всевъзможните си клиенти от града и околността, че

разполага
с перална.

Пералнята при кооп. „Инвалид"

пере,
глади
и забавя

бельото на гражданите изключително ефикасно.

Искате ли да имате чисто бельо след 30 дни или 30 години?

Искате ли вашите деца и внуци да имат изпрани дрехи, след като порасnat?

Предавайте собствените си
ризи,
гащи
и чорапи
само
в пералнята на кооп. „Инвалид".

Бельото ще се пере.
Децата и внуците ви ще станат възрастни.
И всичко ще им дойде наготово.
Да не забравите!
Само в пералнята на кооп. „Инвалид"!

ТРЕВОГА

Заглавието на тази дописка не е така случайно. Ученици и родители са наистина в тревога. Политехническата гимназия „Георги Кирков" в гр. Дулово е без учители по руски език. Изтекоха вече два месеца откакто е започнала учебната година, а часовете по руски език са винаги свободни. Два учебни месеца са 50 дни. Какво мисли отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет в Силистра—малко ли е пропуснатият материал през тези дни? Наистина гр. Дулово е малък град в откъснат край на страната. Но защо трябва да страдат децата от това? Защо трябва да изостава тяхната подготовка по руски език? Не може дори да се мисли, че всички учители по руски език в България са на работа и за Дулово няма преподавател.

Това е въпрос много наболял, тревожен, защото времето тече и децата изостават все повече. Затова молим с ваша помощ въпросът да бъде разрешен със светкавична бързина.

Дулово, 11 ноември 1963 година.
Написа

Венета ПЕТКОВА ГЮРОВА—
като дописник, като майка на ученик и като член на родителския комитет в гимназията

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ" —
филиал „НОЖАРЕВО"
РАЗПОЛАГА
с неограничени количества
ТОР,
ОТПАДЪЦИ ОТ ЦАРЕВИЧАК,
ОТПАДЪЦИ РАЗНИ,
И БОКЛУЦИ
РАЗНИ,
разположени около телчарниците на стопанството.
ПОБЪРЗАЙТЕ ДА СЕ СНАБДИТЕ!

САТИРА ★ САТИРА ★ САТИРА ★ САТИРА

ИЗПОВЕД

Посветена на всички, които ще кажат: „Това не се отнася до мене!".

Хр. Смирненски

Понякога
и мен ми става тъжно.
Тогава аз,
като пияните,
си тръгвам сам.
Почивам сам — като пияните.
Говоря сам — като пияните.
Защото ми е много тъжно.

Уличната лампа късогледа
тази вечер все се взира
в мене
въпросително.
Окото й уплашено премига горе
и сенките изглеждат като дрипави.

Понякога
на мен ми става много тъжно.

Тъжно е,
че моите връстници
отдавна се изжениха — те имат
деца и дом,
където се завръщат.

Тъжно е,
че моите връстници
отдавна отрезвяха — вече слушат
всяка мисъл
с хладен скептицизъм.

Тъжно е,
че моите връстници
отдавна се охраниха — и ето ги:
спокойни
и добри като хлебари.

Уличната лампа късогледа
тази вечер ослепя
пред мене.
Мракът поопипа вяло троготоара,
след това се сви
и легна
като хрътка.

Вятър, вятър...
Тих един ветрец,
спуснал се от стрехите със шушнене,
все се гали меко по лицето ми,
иска все да каже нещо на ухото ми,
ала ме оставя пак
във тъмното...

Андрей ДИМОВ

ЗРЪНЦА

НЕ КАЗАЛ

— Лекарят ми каза, че имам анемия,—оплаква се Урсел на приятелката си.

—А вие ли ти се свят?

—Не знам. Това той не ми каза.

ПИСМО

Том живееше в пансион. Животът там беше лош. Но приятели го бяха предупредили да не пише нищо лошо на родителите си.

—Всички писма— казваха те—се проверяват от дирекцията.

Първото писмо на Том беше много кратко:

„Мили родители, в нашия пансион има 387 ученици. Бих желал много те да станат 386..."

В КАРТИННАТА ГАЛЕРИЯ

—Как мислите, какво изобразява тази картина: залез или изгрев слънце?

—Разбира се, залез.

—Изглежда познавате много добре техниката на рисуването.

— А не, познавам художника лично и знам, че той не става никога по-рано от обяд.

ЛЕКАРЯТ МИ ЗАБРАНИ

— Защо не пеете вече?
— Лекарят ми забрани.
— И той ли е ваш съсед?

От немски: **В. ХИТЕВА**

Георги БЪРНЕВ

На картинка

Общинските съветници от Дуловския съвет Ради Синигеров, СтойчоГеоргиев, Стоян Марков, Иван Дачев и др. не са организирали нито една среща с избирателите си.

— Ха сега, глейдайте го! Картинка!..

* сатира * здрави жила - прави дела * хумор

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

ДЕПО 1Т

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 135 (690) | Вторник, 19 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСЕКИ КОЛЕКТИВ — С ОБРАЗЦОВ РЕД И ДИСЦИПЛИНА

Само месец и половина остават до края на годината. Трудовите колективи, профсъюзните органи и организации от Силистренски окръг добре разбират, че най-важната задача сега е да се изпълни и преизпълни производствения план за 1963 година, да се произведе обещаната надпланова продукция и още отсега да се поставят здрави основи за изпълнение на производствените задачи през следващата година.

До края на годината всяко предприятие, цех и бригада с преизпълнени обещания — такъв трябва да бъде лозунга в производството, носен преди всичко от бригадите за комунистически труд.

Важен резерв за увеличаване производителността на труда и за постигане на по-големи производствени резултати е здравата трудова, производствена и държавна дисциплина, която създава условие във всеки участък и колектив ритмично изпълнение на производствените планове и обещания. Макар и малкото 5-10 минути закъснение за даден работник влече след себе си големи неудачи: недобре се преглеждат машините преди започване на работа, което от своя страна довежда до повреди и неизползване полезния производствен капацитет на машините и съоръженията, увеличаване на престоите, създаване навик на неточност, а от тук и увеличаване на брака и пр. Всичко това се отразява неблагоприятно върху производителността на труда, изпълнението на плановите задачи за деня, десетдневката, месеца и като следствие се налага чуждата за нас щурмовщина.

Добрата организация на труда се определя в голяма степен от това колко производително се използува всяка минута от работното време, как работят машините и съоръженията, има ли престои.

Не са редки случаите, когато поради нарушение на трудовата дисциплина някои предприятия в края на даден отчетен период прибягват към иск за полагане на извънреден труд с явната цел догонване на изостаналото. Тази щурмовщина се дължи както на самоотлъчките на отделните работници и служители, така също и на отсъствията с разрешение от администрацията, обикновено считащо се за „дребна работа“. Важен въпрос на трудовата дисциплина е текучеството. Има някои работници и служители, които не могат да се задържат дълго време в едно предприятие и често „прелитат“ от едно в друго.

От проведените годишно-отчетни изборни събрания на профорганизациите и извършените проверки от Окръжния съвет на профсъюзите се установи, че работниците от ДКК „Нектар“, Промкомбинат „Камъшит“, Промкомбинат „Текстил“, ДИП „Добруджа“, Промкомбинат „Трансмариска“ в Тутракан и други навреме се явяват на работа и съзнателно уплътняват работното си време. Има обаче и такива като ДСП „Млекопреработване“ и ДЗС „Янко Забунов“, където някои от работниците и служителите сутрин и след обяд не се явяват в определеното време. Често явление е в ДП „Пренос-превоз — Силистра след получаване на аванса или заплатите да не се отива на работа. Известно е, че в Окръжната строителна организация, в понеделник закъсняват или не се явяват на работа по трима души от отделна бригада, в резултат на което работата се разстройва. Случаи за нарушаване на трудовата дисциплина има в ДАП и други предприятия.

За по-пълно използване на работното време, за създаване на образцов ред и дисциплина във всеки участък и колектив, Петият пленум на Централния съвет на профсъюзите задължава всички профсъюзни ръководства да разгърнат широко идейно-възпитателната и организаторска работа за мобилизиране на целите трудови колективи на решителна борба за укрепване на трудовата и техническа дисциплина. Да се създаде масово движение против престоите, самоотлъчките и закъсненията, за уплътняване работното време на хората, на машините и съоръженията. Да се търси лична обществена и дисциплинирана отговорност от нарушителите на правилниците за вътрешния ред и от ръководителите, които допускат и търпят безпорядък в производството и службите.

Здравата трудова дисциплина ще спомогне за предсрочното изпълнение на плановете и обещанията за 1963 година и ще ни помогне още от първите дни на 1964 година ритмично да се изпълняват производствените задачи. За това е необходимо ежедневно да се отделя още по-голямо внимание на този важен въпрос и нека той бъде всекидневната ни задача.

Вместо на 2 900, на 4 500 броя капачки за винтили прави резба младата работничка от пресовия цех на ДМЗ „Стомана“ Стоянка Войкова. Със своето умение и старание тя ще преизпълни годишния си план.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ЗАГЛЪХВА ШУМЪТ НА МОТОРИТЕ...

КАТО на някоя грохнала, изтощена от непосилното напрежение старица, земята е набраздена от разоралите я трактори. Но това са бръчки, които ще дадат отново живот на милионите семена, хвърлени в гръдта й от грижовната човешка ръка. На места се зеленеят есенниците, подали любопитно нежните си стръкчета в очакване на снежния кожух. А другаде есента е нарисила щедро златото си, образувало шумящ килим. Туктам все още се дочува буботене на трактори, довършващи закъсняла сеитба. Сега шумът, който през знойните летни дни огласяше полето се премести в стопанските дворове. Загнезди се той и в ремонтната работилница на ТКЗС—Кайнарджа заедно с пристигналите машини от блоковете. Стига работа за тях. Нужна им е почивка, за да могат напролет отново да се втурнат из полята в битката за хляба.

В кайнарджанската работилница ремонта започна с прикачния инвентар. Голям е неговия брой: около 30 култиватора, 25 редосеялки, 10 лющилника, 11 РКС—апарата, 35 плуга. Голям е неговия брой, но големи бяха и грижите към него положени от експлоатиращите го механизатори Ежедневните прегледи и малките поправки на място през време на кампаниите казват думата си днес—всичко ще мине със среден ремонт или само с преглед. На помощ са дошли и механизатори, работещи на полето—от всеки трактор е дошъл по един човек и в момента в ремонтната работилница се трудят четиридесет и пет души. Четиридесет и пет чифта умели ръце бързат да завършат ремонта на прикачния инвентар до края на ноември. След това идва още по-сериозната задача—потягането на тракторите и комбайните. Извън графика сега се извършва ремонта на един трактор с булдозерна уредба, който ще бъде използван за разриване на снега. Независимо от задържалите се напоследък хубави дни зимата може да изненада с неочакваното си идване. „Започни от далеко, та да е леко!“ — тази поговорка е станала девиз на кайнарджанските механизатори и затова те се осигуряват и срещу най-лошото. От началото на декември ще започне ремонта на всички трактори. Шест от тях са само за преглед, а на останалите четири ще се прави среден ремонт. Комбайните ще минат през работилницата след Нова година.

Ще успеят ли да приключат навреме с подготовката на машините за идния сезон механизаторите от ТКЗС—Кайнарджа? На този въпрос те отговарят положително, но като поставят едно условие—набавянето на материали и резервни части. Необходимите чугунени и стоманени електроди за заварка се доставят за всеки ден по 5-6 кг, което е крайно недостатъчно количество. От нужните за ремонтна различни видове резервни части, работилницата разполага само с 50-60 на сто. Липсват тела за плугове, отметателни дъски, а най-дефицитните части, това са почти всички видове конусни лагери, лагери за скоростни кутии, гресьорки и т. н.

ТКЗС—Кайнарджа не е единственото, останало без необходимите резервни части. Крещяща нужда от тях се забелязва в целия окръг. Отдел „Механизация“ при ОНС и „Материално-техническо снабдяване“ трябва да направят всичко възможно, но да задоволят потребностите на стопанствата, ако искаме ремонтът на селскостопанския инвентар да завърши в небелязания срок и машините да бъдат годни за експлоатация догодина.

Георги АНТОНОВ

С изпълнението на плана - и борба за икономии

Шумно е този месец в ремонтните помещения на РТС — Силистра. Почти навсякъде полската работа за механизаторите е привършила и много машини са докарани за ремонт.

Не е малка работата през тези напрегнати дни и на дърводелците от станцията. През месец октомври майсторът Атанас Иванов и помощникът му Георги Гайдарджиев изпълниха плана си 173 на сто и приключиха работата за месеца с четири дни предсрочно.

В дърводелската работилница се води непрекъсната борба за икономии на дървен матариал и постигнатото в това отношение съвсем не е малко.

Г. БУРЛАКОВ

ИЗПЪЛНИХА ДАДЕНИТЕ ОБЕЩАНИЯ

В НАЧАЛОТО на годината колективите на кината „Хр. Ботев“—Тутракан, „Н. Вапцаров“—Дулово, Окорш и Нова Черна дадоха обещание да изпълнят годишния си план за едидесет месеца. Преодолявайки трудностите, породени от тежката зима през първото тримесечие и режима на елекроенергията през септември и октомври, служителите в тези кина изпълниха годишния си план по всички показатели в чест на Октомврийската революция.

Изпълнението на плана с един месец по-рано от даденото обещание се дължи преди всичко на подобряването на културно-масовата работа с филмите и разширяването на връзките с масовите организации. Така например кино „Христо Ботев“ в Тутракан за десет месеца е организирало 31 колективни посещения с 7 646 зрители и 8 обсъждания на филми с 611 зрители; кино „Никола Вапцаров“—Дулово е организирало 47 колективни посещения с 9 617 зрители и 19 обсъждания с 1 732 зрители; киното в село Окорш се отчита с 36 колективни посещения и 19 обсъждания с общо 7 638 зрители. Кината в Тутракан и Дулово организираха и серия киноекскурзии на тема „Да се запознаем с новоосвободените от колониализма африкански народи“, кинолектории и пр.

Опитът на първенците се подема и от останалите кина. В чест на прегледа за най-добро кино кината в селата Средище, Айдемир, Ишírково, „Дунав“—Тутракан и др. дадоха обещание да изпълнят годишния си план до края на месец ноември.

А. ЖЕЧЕВ

За тях зимата няма да е беда

Отрано започнаха подготовката за презимуване на кооперативния добитък животновъдите от с. Орешене. Опитът от миналите години им показваше красноречиво, че когато отрано се подеме работата за едно сносно презимуване, зимата не е страшна.

Тази година с дружни усилия в силажните ями беше прибран повече от 1 010 тона силаж. Силажните ями са покрити със слама и пръст. Добре са съхранени и другите фуражи. Купите със сено са на удобно място и са взети мерки дъждовете да не повредят нито част от тях. Съхранена е добре и люцерната.

Кооперативното ръководство и специалистите още отсега следят постоянно за пестеливото изхранване на наличните храни. И това неминуемо ще окаже положителния си ефект.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Село Ножарево светна

Дълги години в село Ножарево единствен източник на осветление вечер беше газената лампа. Благодарение грижите на народната власт в домовете на кооператорите засияха електрическите слънца. А наскоро електричеството разпръсна мрака и на една част от селските улици Не ще минат много дни до момента, когато тъмнината ще напусне селото завинаги. Към него се стреми цялата група електротехници, която бърза да постави преди падането на снега стълбовете и изтегли жиците. Строителите пък започват работа около издигането на трансформатора. В най-скоро време в село Ножарево няма да остане нито едно неосветено място.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ВЕСТИ ОТ с. СРЕБЪРНА

За благото на човека

Бащинските грижи на народната власт се изразиха и във водоснабдяването на част от село Сребърна. Сега, с идването на водата в самите домове се забравят махаленските чешми. В прокарването на 1 000 метра водоснабдителни тръби се отличиха комсомолците Димитър Чернев и Марин Величков. Не отстъпиха на младостта и възрастните кооператори Георги Коцев и Стоян Бешков.

Наскоро във всяка къща на Сребърна ще бликнат от крановете бистрите водни струи.

За да има отново обилен плод

Огшумяха дните на гроздобера. Стопаните от с. Сребърна обраха и последните кехлибарени гроздове. Но полето не опустя. Грижовните кооператори са отново сред лозята. Трябваше внимателно да се започне резитба и загърляне на корените. А в тази работа сребърци имат натрупан многогодишен опит.

С дружни усилия досега са изрязани повече от 200 дка и загърлени около 150 дка лозя. В тази работа похвала заслужават звената на Росан Тодоров и Кънчо Илиев от бригадата на Георги Димов.

За по-бързото привършване на различните агротехнически работи по лозята на помощ на лозарските звена са се притекли и много полевъди от двете села на кооператива.

Марин СЕРТЕВ

ВЗЕТИТЕ МЕРКИ СА ДОБРИ, НО...

ПРЕЗ последните години Централният комитет на партията и правителството неведнъж и настойчиво поставяха въпроса за укрепването на личните стопанства на кооператорите. В началото на тази година беше прието и публикувано постановление на Централния комитет на партията и правителството за развитието на животновъдството в стопанствата на кооператорите. В него се набелязват редица практически мерки и се поставят конкретни задачи в това отношение.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС от село Средище, навреме взеха мерки за изпълнението на дадените указания с това постановление. Още в началото на април т. г. на съвместно заседание на партийния комитет, управителния съвет на ТКЗС, изпълнителния комитет на СОНС и общинското ръководство на БЗНС, още веднъж разгледаха състоянието на животновъдството в личните стопанства на кооператорите и се набелязаха конкретни мероприятия за неговото укрепване. На това заседание се реши преди всичко най-главния в това отношение въпрос — осигуряване достатъчно концентриран и груб фураж за животните на кооператорите. Реши се царевицата за лично ползване на кооператорите да се засее на най-хубавите, добре изорани от есента площи. Стопанството осигури на кооператорите доброкачествени сортови семена и оказа помощ с машини. Сеитбата се извърши на реме и качествено, а площите бяха разпределени на кооператорите след като бяха окопани веднъж с ротационни мотики.

Освен това на всяко домакинство освен полагаемите 5 декара за лично ползване, бяха раздадени по 1-2 декара разкоренени горски площи, които също бяха засети с фуражни и междинни култури. През лятото, когато имаше най-голяма нужда от фураж, стопанството отдели и раздаде на кооператорите според изработените от тях трудодни от 60 до 100 кг ечемик. Навреме и в достатъчно количество беше раздадено и слама и царевичак за животните на кооператорите.

За да се увеличи броя на добитъка в домовете на кооператорите още през пролетта на тях им бяха раздадени около 1 000 малки прасета, 6 600 пилета и др. В резултат на взетите мерки броят на свинете от 573 в началото на годината се увеличи на 997 към 30 септември, въпреки че през това време кооператорите предадоха на държавата 7 868 кг свинско месо. Сега за всяко домакинство от района се пада близо по 1 прасе, 14-15 кокошки и други птици, по 4 овце и пр.

Сега на кооператорите се раздават още 1 500 броя свине, 1 000 броя овце и около 6 000 кокошки и ярки.

Взетите досега мерки от партийния комитет и ръководството на кооперативното стопанство, за укрепване на животновъдството в личните домакинства на кооператорите са добри. Те вече дават своите положителни резултати, но в това отношение още не всичко е решено. Тая важна задача не се решава еднакво във всички села от района. Докато в Средище, Господиново, Попрусаново и други броя на животните в личните домакинства на кооператорите се увеличава, то в село Давидово и сега няма нито една крава или биволица, броят на кокошките намалява от 728 в началото на годината на 400, а на овцете от 216 на 197.

В това село има неправилна тенденция получения фураж от земята за лично ползване да се продава на високи цени вместо да се използва за отглеждането на добитък.

Не са решени още докрай и задачите, поставени в последното писмо на ЦК на БКП до партийните комитети, за укрепване животновъдството в домакинствата на кооператорите. В това отношение неоправдано бездействие оказват ръководителите на селкоопа.

При план 787 000 яйца към края на октомври са изкупени от кооператорите едва 456 000 яйца, но въпреки това фуражът, който се отпуска за поощрение срещу изкупените яйца още не е доставен и не е раздаден на кооператорите. При това положение съществува реална опасност планът за яйцата от стопанствата на кооператорите да се провали.

Нужно е общинският партиен комитет да се намеси решително и в най-скоро време тия слабости да се отстранят и изпълнението на задачата да се доведе докрай.

Хаккъ РУФИЕВ

За доячката Йорданка Василева от ТКЗС в с. Айдемир най-радостните минути от ежедневието са когато топлото още дъхаво мляко потече в излъсканите гюмове. Защото количеството на надоеното мляко най-добре говори за работата на доячката.

САМО НЕОБХОДИМОТО КОЛИЧЕСТВО ФУРАЖ

не е достатъчно за презимуване на животните

ТРУДНО беше на ножаревските кравегледачи през миналата зима. Не им достигна фуражът, Това даде лошо отражение на животновъдството. В стопанството има около 80 телета. От лошото им хранене през миналата зима повечето от тях се разболяха и отслабнаха. Те още не могат да дойдат на себе си. Въпреки че гледачите са опитни, не можаха да помогнат на вече изтощените от глад животни. Самите ръководители на ТКЗС казват, че през зимата дори и сламата е била оскъдна. Гледачите са давали само по 3 — 4 кг слама и по 10 кг силаж. А концентриран фураж не им давали.

Още през пролетта, гледачите решиха да изкарват телетата на лагер. Но и това не им помогна. Здравословното им състояние от ден на ден се влошаваше. Дори през месеците, когато зеленият фураж им се даваше на воля, прирастът при тях не се увеличаваше. От месец май досега всички телета имат общ прираст 4 тона. Това съвсем не е задоволително. Ръководителите на стопанството като взеха урок от миналата зима, тази година се снабдиха с необходимото количество фураж. Сега, минете ли покрай овцевъдните ферми непременно ще ви направят впечатление старателно направените купи.

—Люцерната не е много, ама шумата и листниковия фураж ще стигнат и за следващата зима — каза кооператорът Шефкъ Наимов.

Но нима осигуряването на необходимото количество фураж е достатъчно за презимуването на животните. Разбира се не. 70-те юници са още на лагер. Наистина засега времето е хубаво. Но вече всеки ден могат да паднат дъждове или сняг. Ръководителите, макар че знаят това не са направили нищо за подготовката на оборите. Едва сега е започнало измазването им. Това нещо трябваше да се извърши отдавна. Тютюнът, който е поставен за съхранение в обора на юниците още не е изваден. Ръководителите се оправдават с хубавото време. И в овцефермата положението не е по-добро. Бригадата има 386 овце и те са на лагер. Въпреки това тази година планът за млякото и вълната не се изпълни. Разбира се и това беше последица от лошата зима. Ръководителите сега казват „Добре сме тази година с фуража“. Затова са спокойни. Не виждат, че за презимуването на овцете още са необходими да се извършват редица неща. И тук едва сега са започнали да измазват стените на обора. Ами ако времето се беше развалило досега?! Ако бяха паднали дъждове?.. Още не са поставени и стъкла. Таргите за овцете са счупени, разхвърлени са из двора на фермата. А досега трябваше да се ремонтират.

Зимата вече наближава. Всеки ден времето може да се промени. Ръководителите не трябва да разчитат на хубавото време, а незабавно трябва да ускорят обзавеждането на оборите.

Вейнел САДЪКОВ

През месеца на овощните градини

ГРИЖИ ТРЯБВАТ, ГРИЖИ...

ХУБАВО нещо са овощните градини, но когато се поддържат системно и на тях се гледа като на собствена стока. В селата Айдемир, Калипетрово, Нова Черна и др. стопанствата вземат всяка година богата реколта от плодове, но за овощните градини в тези села се полагат по-системни грижи. Има изградени специални овощарски групи, които извършват под контрола на специалистите всички мероприятия по пръскането, изрязването и поддържането на овощните градини.

И в село Чернолик има засята и отгледана 60 декара овощна градина от кайсиеви, сливови, ябълкови, крушеви и други дръвчета. Те са на плод от няколко години насам. През лятото и на тази година, старческата група на Ахмед Сюлейманов, която фактически се грижи за овощната градина, успя да набере 26 тона кайсии, 3 тона сливи и 2 тона круши, които бяха продадени на кооператорите срещу заплащане. Едно допълнително перо към доходите на ТКЗС—Чернолик, което отглежда малко лозя и овощни градини, поради това че самите условия са такива — няма вода, липсват подготвени специалисти. Но и това, което е създадено не се гледа добре, не се полагат достатъчно грижи. Овощната градина в Чернолик още не е изорана, цялата е потънала в бурени, които през лятото изсушаваха почвата и затормозяваха развитието на дърветата. Още не са почистени мумифицираните плодове, сухите клони и тревата. Градината е изоставена, неподрязана. В нея има отделни дървета, които сега през месеца на овощната градина, който започва от 10 ноември и ще трае до 10 декември, трябва да се махнат, защото не дават плод, изсъхнали са. Клоните на всички дървета са много гъсти и трябва да се проредят, за да дават повече плод, отколкото досега. Има много празни места, които трябва да се засадят с нови дръвчета, за да се използува площта напълно. А когато паднат всичките листа, те трябва да се съберат, да се изгорят или заровят, за да не станат източници на зараза и болести. Това лято например кайсиите както в Правда и Завград, така и в Чернолик бяха пълни със съчмянка, което стана причина те да бъдат оценени като по-лошо качество от изкупвателните организации, защото УС на ТКЗС не осигури препарати и пръскачки за тяхното пръскане. Но и сега се налага да се пръскат с бордолезов или сероваров разтвор против съчмянка след окапването на листата. Срещу щитоносните въшки по сливите и ябълковите дървета трябва да се пръска със селинол.

Колю НИКОЛОВ

ЗАЩО ВСИЧКИ ЗАДАЧИ НЕ ВЪРВЯТ ЕДНОВРЕМЕННО?

Малко е селцето Калугерене, но големи дела вършат неговите кооператори. И жетвата, и оранта, и сеитбата те завършиха първи в стопанството. Затова пък и трудът им не отиде напразно. Тази година малко са стопанствата, които изпълниха плана за пшеницата. Но калугеренци преизпълниха плана в това отношение. Те от 2 500 декара вместо 210 кг получиха по 236 кг пшеница. И във фермите и в полската работа особена похвала заслужават комсомолците. В комсомолското дружество на село Калугерене членуват 57 комсомолци. Наистина не са много, но заслужават похвала. Още в началото на годината 9 младежи по комсомолско поръчение бяха изпратени в животновъдните ферми. Те тук с чест изпълниха задълженията си. След като бяха предали агнетата на овчарите, същите комсомолци при най-усилената полска работа—през време на прибирането на царевицата, станаха трактористи, товарачи, звеноводи и т. н. Едни от тях и сега продължават да работят във фермите. Иван Русев и Хамид Ферхадов заедно отглеждат 70 юници. Трудно беше на Хамид в първите дни да работи при юниците. Но помощта на Иван го накара да свикне с трудностите. Сега те са близки приятели, но имаше и такива, които опетниха името на комсомолското дружество. Така например младежът Джевдет Ахмедов, който беше изпратен във фермата с комсомолско поръчение, като срещна малко трудности, без да се обади никому избяга от фермата. Той нима не вземаше поука от приятелите си? Нима не му тежеше, когато виждаше другите комсомолци през деня да кършат царевицата, вечер да возят шума? Виждаше, но леко гледаше на всичко това.

Неуморими бяха комсомолците от младежкото звено на Бейзат Юсеинов. Навреме окопаха и разредиха пролетниците. През време на жетвата пак бяха в първите редици. Но ето, че дойде ред на тютюна. Той изведнъж избуя и който и да е като виждаше тютюневите блокове си казваше: „Не може да се свърши с бране“. Но другояче си мислеха комсомолците. „Окото се плаши, ама ръката се не плаши“—си казваха те. Така и стана. Започнаха да кършат едрите тютюневи листа. Песните им се разнасяха по блоковете. Докато падна сланата нито лист не беше останал по блоковете. Резултатите бяха радващи. При план 84 кг от декар от 180 декара получиха по 200 кг. Сега младежите елпезират златните листа. Вече са елпезирани над 14 000 низи. Младежкото звено добри успехи постигна и по добив на боб, слънчоглед и царевица. То получи по 250 кг слънчоглед на декар. Но успехът постигнат в царевицата очуди всички кооператори не само от Калугерене, но и от съседните села. Звеното от 185 дка получи по 510 кг царевица. Не остана назад и звеното на Хамид Махмудов. И тук повече от кооператорите са комсомолци. През време на окопаването на пролетниците, неговото звено даде най-доброкачествена работа, както в окопаването, така и в разреждането. Затова беше получило по 0.06 лв премия на декар. А за засетите 11 дка извън планов тютюн звеното получи 99 лева премия. Това звено най-голям успех постигна по добив на слънчоглед. То при план 200 кг получи по 300 кг на декар. Сега звеното елпезира тютюна. В него най-добре работят комсомолците Мюмюне Хасанова, Гюлсюм Реджебова и Мехмед Харунов. Те на ден елпезират по над 30 низи.

Всичко това е хубаво. Тези успехи, трудолюбието на калугеренските младежи, биха зарадвали всеки един човек, но какво става с дружествения комитет. Той защо нехае? Защо не гледа всички задачи да вървят едновременно. Миналата година сравнително работата вървеше добре. След Осмия конгрес редовно организираха кръжоци. Пропагандистът Невзат Юсеинов редовно четеше лекции във връзка с Осмия конгрес на БКП. Комсомолците Мустафа Халидов, Исмаил Халидов и Мюмюне Хасанова редовно посещаваха кръжоците и водеха записки, а сега какво им пречи да провеждат по-често кръжоци? Нямат ли самодеен колектив? Вече е зима. От сега ако не се готвят, взетите решения, ако от сега не се изпълняват, кога ще се изпълняват най-после.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

Състезателният сезон завърши

Нашите гребци приключват тазгодишния си състезателен сезон сезон с радостна равносметка. Спортните им успехи бяха сериозни, значителни.

Макар че тренираха само по водите на Дунава, те се класираха на трето място в Черноморския гребен поход. Мъжката команда по гребане зае първо място в Републиканския шампионат по морски спортен многобой. Младежите се наредиха на второ място, а жените на трето.

Упорита беше подготовката на нашите гребци за състезанията в чест на Великата октомврийска социалистическа революция и Четвъртия конгрес на ДОСО. Със съдействието на комитетите на ДОСО и администрацията на Материално-техническо снабдяване, ДАП и Промкомбинат „Електрометал“, силистренските гребци пренебрегвайки студеното време, извършваха редовни тренировки по р. Дунав и не случайно получиха радващи резултати на състезанието.

П. НИКОЛОВ

Неотдавна в град Силистра се чествува Декада на съветската азърбайджанска култура.

Сред делегатите от Азърбайджан, които бяха в Силистра, беше и Зейнат Хайларова, солистка от Азърбайджанския театър за опера и балет. Пред публиката на Силистра др. Хайларова се представи с „Първа пролет“, „На изворчето“ и други азърбайджански народни песни.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

За още по-широко популяризиране на книгата „Добруджа в борбата за свобода“

През пролетта и есента на тази година се състояха обсъждания на книгата „Добруджа в борбата за свобода“ в Толбухин, Варна, Балчик, Каварна, Тервел, Нова Каменна, Спасово и Шабла. Заедно с автора на книгата Иван Георгиев аз присъствувах почти на всички обсъждания и имах възможността да добия по-цялостни впечатления за изказаните мнения и препоръки.

Общо е мнението, че книгата „Добруджа в борбата за свобода“ дойде да задоволи една голяма и отдавна чувствувана нужда за по-пълно опознаване на революционните борби в нашия край от населението, от цялата наша общественост. Това е, както е известно, първата книга от подобен характер за революционното минало на Добруджа. В това отношение особено красноречиви бяха изказванията на млади другари от Нова Каменна, че „тази книга разпръснала тъмнината, която покрива героичното революционно минало на нашия добруджански край. Сега младото поколение има възможността не само да опознае това минало, но и да се учи от него на неуморен труд за процъфтяването на Добруджа и цялата ни родина, на героична борба за мир и социализъм.

Добре би било всяко читалище в Добруджа да проведе подобно обсъждане на книгата. Това ще бъде от голяма полза, защото по такъв начин много повече хора ще се запознаят с нея и по-добре ще усвоят съдържанието й. Разбира се, авторът на книгата не ще бъде в състояние да присъствува навсякъде, но това не може да бъде пречка добро обсъждане. Един добър докладчик, който е работил задълбочено, ще задоволи читателите. А такива докладчици могат да се намерят във всички села. На някои от тях, които се нуждаят от това, може да се окаже помощ от страна на съответните културни органи в Толбухин и Силистра. Понеже книгата е почти изчерпана, най-добре ще е да се чете колективно, за да могат да я прочетат повече хора. Хубаво е, както това стана на много места, преди обсъждането да се изнесе кратка литературно-музикална програма със стихове и песни, посветени на революционните борби и борбата за мир и социализъм.

„Добруджа в борбата за свобода“ може да послужи и като ценно помагало в работата на пропагандистите по история на БКП, както я изпозуват другарите от Тервел.

Стефан СТОЯНОВ

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Машина съчинява... имена

Огромният брой църковни имена, които съществуват в Швеция като Андерсен, Юхансон, Карлсен, е довело до отчаяние пощенските чиновници. Объркването при доставката на различни писма, поради масовото съвпадение на фамилиите, е взело толкова катастрофални мащаби, че се наложило да бъдат предприети бързи мерки. Специална правителствена комисия натоварила централното статистическо бюро на Швеция да измисли нови и разнообразни думи — имена.

Изпълнението на това нареждане било предадено на две изчислителни машини. Електронните машини „измислили“ около един милион думи-имена звучащи напълно по шведски. След това правителствена комисия, в състава на която влизали юристи и езиковеди, започнала да изхвърля от този изключително дълъг списък смешните, неприличните, трудните, а също и вече съществуващите имена. Според членовете на комисията, в края на крайщата ще се получи списък, състоящ се от около 50 000 имена. Той ще съде публикуваи като каталог и многобройните андерсеновци ще могат да си избират съвсем оригинални и абсолютно индивидуални имена.

Електрическо пиано

Създаденото от московски музиканти и радиотехници камертонно електрическо пиано ще открие нови творчески възможности пред композиторите. То се отличава със своя особен звуков тембър, голяма стабилност при настройка и малките си размери, съобщи ТАСС от Москва.

Звукът на електрическото пиано в горния регистър е кристално чист, а в долния напомня на този, издаван от ударен инстумент. Особено устройство дава възможност върху фона на предварително избран акорд да се изграждат различни мелодии.

Камертонното електрическо пиано е първият музикален инструмент в света от този род. То може да намери широко приложение при озвучаване на радио и телевизионни предавания, музикално оформяване на филми и театрални представления.

Из Полската народна република

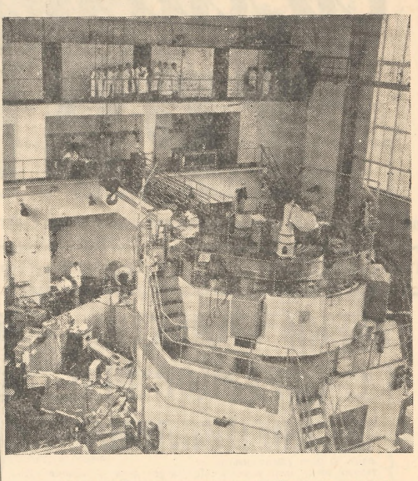

По случай 5 години от пускането в действие на реактора „ЕВА“ на Атомния научно-изследователски институт на Полската Академия на науките в Швиерк, близо до Варшава, бе организирана специална научна сесия.

Снимка: Пресфото —БТА

Годишни отчетно-изборни събрания на профорганизациите

Равносметка за постигнатите успехи

На 10 ноември тази година профорганизацията при ДИП „Добруджа“ Силистра, проведе своето годишно-отчетно събрание.

Доклад за едногодишната дейност на организацията изнесе секретарката на профкомитета др. Олга Ефремова. Тя подробно анализира успехите и слабостите на профсъюзните членове за изтеклия период. В доклада се подчерта, че голям дял за преизпълнението на плана допринесе ловешкият почин. От началото на годината това движение се поде от целия колектив и докато през 1962 година някои от бригадите не си изпълняваха плана, то през тая година тия изоставащи допреди бригади се нареждат на едно от първите места. Като пример може да послужи III зелена, III синя, II синя и други бригади. През тая година с високото звание „Бригада за комунистически труд“ бяха удостоени III червена, III зелена бригади и шлосерския цех. Голям брой работници надминаха постиженията на първенците от 1962 година.

За забележителни дати се подема благородно социалистическо съревнование. На бригадата първенец от известно време се връчва табло с лика на пионерка, с вдигната за поздрав ръка, а имената на първенците се вписват в почетната книга. В доклада на другарката Ефремова не липсваше и критика. Разкритикувани бяха I, II, и III бригада от червена смяна за самоуспокоението им и недостатъчната работа по техническия прогрес.

По доклада станаха оживени разисквания. Младите секционни майстори Милчо Чиколов и Кирчо Маринов, в своите изказвания, подчертаха, че за да станат ударници, много са им помогнали старите майстори и профгрупорзите. С тяхната активна помощ тия младежи успяха да усвоят бързо професията си. Същите обещаха, че занапред ще продължават да работят с голям ентусиазъм.

Христина Валева разказва за работата на II бригада синя смяна. Анка Станева каза, че за да може да се зареждат машините по-бързо с основи в новото предприятие, малкият колектив на навивачния отдел трябва да бъде много упорит. От своя страна главният инженер Добри Савов благодари на колектива за положените усилия и го поздрави за победата в съревнованието с ДИП „Добруджански текстил“ — гр. Толбухин. Обаче той каза, че след тази победа нашият колектив трябва да работи още по-упорито, за да отстоява знамето на първенството докрай За да се подобри още повече работата, и особено качеството на продукцията, техниците трябваше да работят още над ударния механизъм и над късливостта на основите, което да намали до минимум.

На събранието присъствува др. Йовчо Николов — секретар на Окръжния комитет на професионалните съюзи. Той говори за значението на званието „Ударник на комунистическия труд“, за работата на комисията за технически прогрес, за рационализаторското движение и други. Той изказа увереността си, че колектива на предприятието ще изпълни с чест приетите в началото на годината обещания.

Петранка ДОДОВА

ИЗ ОПИТА НА КПСС

ПАРТИИНИЯТ КОНТРОЛ В ТЪРГОВСКИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

П. ГУНДАРИН

зав отдел при Волгоградския промишлен областен комитет на КПСС

СМИСЪЛА на своята дейност нашата Партия вижда в това, да повишава благосъстоянието на народа, да удовлетворява материалните и духовни искания на съветските хора. И тази задача успешно се осъществява. С всяка година съветските хора все по-добре се хранят, купуват все повече дрехи и обувки, стоки за културно и битово назначение.

Успехите в работата на търговските предприятия и общественото хранене в значителна степен се определят от нарасналото влияние на първичните партийни организации, създадени в много магазини и обществени столове за хранене. Районният комитет на Партията в града е направил не малко за това да се повдигне тяхната боева сила и самостоятелност в решаването на задачите за по-нататъшното усъвършенствуване, специализация и повишаване културата на търговията. Особено нарастна влиянието на партийните организации в търговските предприятия след създаването в тях на комисии за осъществяването на контрол върху дейността на администрацията. Комисиите способствуват за повишаването ръста на творческата самоинициатива на комунистите и безпартийните, привличането им към активен обществен контрол, за понататъшното укрепване на дисциплината и повишаване на отговорността от страна на стопанските ръководители.

Умело построява своята работа комисията за съблюдаване на правилника на съветската търговия, възглавявана от Г. С. Шмелевой, в Централният универмаг. В нейния състав влизат осем най-активни комунисти от състава на товароведите и продавачите. Комисията систематически проверява наличният асортимент на товарите на стоките и състоянието на културата на обслужването, помага за отстраняването на появилите се недостатъци. При това проверките биват както случайни, така и планови, по отделни секции и отдели. По време на една от тях е било установено, че в някои от секциите и отделите липсвали най-нужните стоки, които се намирали на склад. Такива факти, в частност били разкрити и в секцията, където се продават обувки за възрастни, в секцията за продажба на детско бельо и други. Материалите от проверката, а така също и своите предложения, комисията представила на партийното бюро и администрацията на универмага. Резултатите от проверката обсъдили на производствено съвещание. Здравата са били критикувани завеждащите отделите и секциите, за тяхната бездейност и пропуск. Но членовете на комисията са се изказали не само като обвинители. Техните препоръки залегнали в основата на мероприятията по доставката на стоки, по подобряването на търговията.

В партийната организация на същия универмаг добре се е представила комисията по контрола за съкращаването издръжката на обръщението. Комисията основно е изучила как се използва автотранспорта в превозването на стоки и е открила сериозни недостатъци. Намирали място в работата случаи на недостатъчно натоварване на автомашините, дълги престои по време на товарнето и разтоварването и др. Своите съображения комисията доложила на партийното бюро, което предложило на стопанското ръководство да въведе незабавно порядък в използването на автотранспорта. Сега положението значително се подобри, нарастна производителността на всеки автомобил и се е снижила себестойността на превозите.

Опита в работата на комисиите по осъществяването на контрол в Централния универмаг се взаимствува и от партийните организации в други предприятия на търговията. Много добри дела е записала за своя сметка комисията за съблюдаване на правилника за съветската търговия, в партийната организация на бюфета на стопанска сметка, създаден при станция „Волгоград— 2“. Тя води решителна борба с всякакъв род злоупотребления. Разкрива и разобличава крадците, спекуланти и мошеници, добрали се до търговската мрежа. Комисията организира и рейдови бригади. Нейните членове систематически заминават по линията и това им дава възможност да знаят какво се прави във вагон—ресторантите, в бюфетите на различните станции. Благодарение на дейността на комисиите, забележително се е подобрила културата на обслужването. Все по-малко са случаите на начети, на измама в изтеглянето на стоките, които се купуват от покупателите. Много от въпросите, които се повдигат от комисиите по контрола се обсъждат не само на заседанията на партийното бюро и партийните събрания, но и на производствените съвещания и в колективите на търговските предприятия. По такъв начин около тези образи се създава широко обществено мнение.

В съответствие с решенията на ноемврийския пленум на ЦК на КПСС от 1962 година, в търговските предприятия и заведенията за обществено хранене са създадени групи и постове за съдействие на партийния и държавен контрол. В Красноктомврийския район на града например в търговските предприятия действат 15 такива групи и 69 постове в тях са включени 224 човека. Те са правили отделни проверки на всички търговски магазини. Проверявайки магазините и столовете, те се интересуват как се съхраняват стоките, как се внедряват прогресивните норми на търговията, как се обслужват покупателите.

Въпросите на търговията и общественото хранене заемат важно място в дейността на партийния и държавен контрол.

Проверявайки състоянието на общественото хранене, Комитета за партиен и държавен контрол на Тракторозаводския район разкрил в редица столове недостатъци. Така например в стол № 16 при първи тръст, поднасяните порции са били значително намалени. Със всеки изминат месец в кухнята се явяват все повече недостатъци. На това обаче директора на стола и счетоводителя гледали през пръсти. Комитета за партиен и държавен контрол снел от работа директора на стола Муртазияна и завеждущия производството Погулскова. На прокурора на района е било препоръчано да разследва фактите по разхищенията и виновниците да се привлекат към съдебна отговорност.

Многообразни са формите на контрол в търговията. Заедно с комисиите за партиен контрол при първичните партийни организации се изграждат и групи и постове за съдействие на партийния и държавен контрол. В проверката на състоянието на търговското обслужване на населението, помагат и обществените контрольори при профсъюзите, постоянните комисии при съветите, а така също и държавната търговска инспекция. Въпреки това ние не можем да кажем, че всички участъци на търговията се намират под бдителното око на обществеността, че са отстранени всички възможности за проникване в магазините и столовете за онези, които искат да живеят за сметка на държавата и народа. Бедата е в това, че в работата на обществените контролни органи се наблюдава разнобой, не всякога те бият в една точка, допускат дублиране и паралелизъм.

Постоянният контрол върху работата на търговските предприятия и общественото хранене — е работа от голяма държавна важност. Промишленият областен комитет, градския и районния комитети на партията вземат мерки за това по-широко да се привлекат към тази работа трудещите се, така щото партийния и обществен контрол да стане действен и ефективен. Това способствува за отстраняването на недостатъците в обслужването на населението, в изпълнението на плана по товарооборота, в повишаването културата на търговията.

(Статията поместваме със съкращения от списание „Партийная жизнь“ кн. 11)

КОГАТО ЧОВЕК ОБИЧА ПРОФЕСИЯТА СИ

КОГАТО Еленка Колева била назначена на работа в сладкарницата, алфатарци я посрещнали с недоверие -- млада била още, ще се справи ли с работата си?

Еленка била първата жена, станала търговски работник в селкоопа на Алфатар. Тя чувствувала, че малко са тези, които идват при нея да купуват. Повечето влизали да гледат как работи, как подрежда стоките си, преценявали държанието ѝ с кооператорите. Неспокойна била младата продавачка, страхувала се. При постъпването ѝ на работа, счетоводният персонал на селкоопа обещал да помогне и да не я остави да закъса в началото. След първите 15 дни направили проверка и касата излязла до стотинка...

Едва минаха три-четири месеца откакто Еленка постъпи в сладкарницата и започнаха да се чуват ласкави думи за нея, за вниманието ѝ към клиентите, за любезната усмивка на сладкарката. Обикнаха я. Как да се отплати? Естествено, като задоволява изискванията на кооператорите. Залови се здраво за работа. И успя. Баничките, кифлите и другите закуски започнаха да идват вече три пъти седмично в сладкарницата и в по-голямо количество. По-късно, пак по нейно настояване, започна да се продава и кисело мляко. През есента, зимата и рано напролет Еленка поднася топъл чай и кафе, а през горещините — вкусен сладолед, приготвен от самата нея.

За добрата работа на Еленка говори и самото ръководство на селкоопа, което високо оценява шестгодишната ѝ дейност в сладкарницата. Шест години нито едно оплакване против нея и нито една година не е минала без тя да не си изпълни плана и то не по-ниско от 110 на сто. Не ще се посрами и тази година Еленка Колева. Макар че на три пъти повишаваха месечните ѝ планове, този за десетмесечието е изпълнен над 112 на сто, а сега тя се стреми да устои на даденото обещание да приключи годината за единадесет месеца. Тя ще удържи на думата си!

Високо е оценена работата на Еленка Колева и от профорганизацията при селкоопа — връчено ѝ е знамето „Търговски работник-първенец".

За да постигне тези големи успехи и заслужи добрата оценка за работата си, Еленка не се е ръководила само от служебните си задължения. Решаващото е, че тя обича професията си — обич, която я води все по-напред...

Георги ПЕЙЧЕВ

Впечатления от селскостопанския опит в САЩ

ОТБОР И ПОДБОР НА ПТИЦИ ОТ МЕСОЯИЧНИ ПОРОДИ

ЗА УСПЕШНОТО отглеждане на пилета за месо е необходимо наред с увеличаването на поголовието на кокошките от месояйчните породи, значително да се повишат техните месни качества, най-важни от които се явяват бързината на растежа и оперяването, месната форма на телосложението в съчетание с добро използване на храната.

В САЩ отборът и подборът, в условията на правилно гледане и хранене, се водят по следния начин:

1. Отбирът се пилетата на 24-часова възраст, при приемането от инкубатора. Вземат се бързо оперяващите се пилета. Оценката им се прави по развитието на крилата. Всички така отбрани пилета трябва да са подвижни, с ярко пигментирани клюн и крака. Отборът по бързото оперяване се явява и отбор по скоростта на растежа, тъй като тези признаци са пряко свързани помежду си. Отбраните бързорастящи пилета се поместват в отделни секции на птичарника и се отглеждат при най-добри условия на хранене и гледане.

2. Окончателната преценка и отбор на петлетата и ярките се провежда в 80 90-дневна възраст, по живого тегло, месните форми на телосложението и по оперяемост.

Най-добрите птици в тази възраст имат следните признаци: за петлетата — живо тегло 1.6-1.9 кг, за ярките — живо тегло от 1.2-1.5 кг, компактна форма на телосложението с добре развита мускулатура и напълно оперено туловище.

В племенните птицевъдни стопанства при въвеждане на месни линии птици (за месо), за индивидуално съешване се подбират петли и кокошки, отличаващи се с най-голяма месна скорозрелост, бърза оперяемост и месни форми на телосложението. Проверката на расовите качества на месната продуктивност на петлите производители и племенните птици се произвежда по скоростта на растежа, оперяемост и месните форми на телосложение в потомството.

Най-добрите петли и кокошки, проверени по качеството на потомството им се използват за по-нататъшно индивидуално кръстосване и подобряване на племенните линии на месояйчните птици с повишени месни качества.

Петлетата и кокошките, които притежават племенни качества на висока месна продуктивност, се използват за групово кръстосване за масово подобряване на месните качества на месояйчните птици и специалните пилета за месо (бройлери).

д-р Антон СТОЯНОВ
гл. вет. лекар — Секулово

Техниката навлиза в общественото хранене

Генералната перспектива постави пред работниците от общественото хранене задачата, да увеличат до 1980 година стокооборота 8 пъти и 75 на сто от населението на страната ни да бъде обслужвано от заведенията за обществено хранене. Това изисква още отсега да подобряваме материално-техническата база и преди всичко да се механизират кухненските процеси чрез въвеждане на електрически и универсални машини, които да извършват едновременно няколко операции и облекчат труда на готварските работници.

Първокласният ресторант „Златна Добруджа" едно от представителните заведения в града, е с много добре обзаведена кухня. Постепенно бяха набавени универсална машина — съветска, която извършва 5 — 6 операции едновременно, електрическа печка, електрическа фурна, електрически пържолник и пр. Облекчен е трудът на кухненския персонал. Сега машините вършат цялата тежка работа, а хората само контролират. Вниманието сега е насочено към приготовляване на разнообразни, качествени и вкусни ястия, за да се привлекат повече клиенти. Тази цел се постига, ресторантът постоянно увеличава своите посетители, заслужено е спечелил добро име. Трите хладилника запазват свежия вид на храната. Наред с това, по-добра е хигиената при приготвянето на кухненската продукция.

Механизирани са най-тежките процеси в кухните на ресторантите „Дунав", „Червено знаме", „Аврора" и пр. Създадена е възможност да се приготвят големи количества ястия и се посрещнат растящите нужди на трудещите се, които от ден на ден все повече прибягват до услугите на заведенията за обществено хранене. За новооткритата „Кафе-сладкарница" в центъра на града се достави и кафе машина, която позволява бързо сервиране и обслужване на посетителите. Новият ресторант, който ще се открие по улица „Георги Димитров" под новия хотел наскоро, ще бъде обзаведен с най-новите кухненски машини и ще бъде за пример на другите.

Всички процеси по приготовление на полуфабрикатите в транжорната към предприятието се извършват вече с машини, като само обезкостяването се върши на ръка.

Стопанисването на машините е добро. Заслугата е на работниците, които боравят с тях, но повече и по-голяма е тя на двамата техници към ГТП „Здрава храна" Марин Топалов и Валентин Йоргов. Тях винаги ще ги видите по търговските обекти да дават напътствия и преглеждат изправността на техниката.

Дните им са напрегнати през цялата година. Сега правят ремонт на хладилните агрегати от заведенията работещи през топлите дни. Но едно тревожи двамата енергични техници — една част от машините бездействуват по липса на резервни части. Към предприятието има 10 броя хладилни компресори тип „Хам" от 500 калории, доставени миналата година и тази година, а не се намират за тях букси, бутала, клапани, вентили и пр. Една от съветските фурни няма шалтер и не се използва напълно. Пуснатите еднобутилкови бирени компресори на ТПК „Комсомолец" — София са хубави, но ето че 3 от тях не могат да се използват, защото няма резервни сегменти, клапани, биели, оси и други части.

Трудът на кухненските работници ще се облекчава чрез закупуване на нови машини, съоръжения и електрически прибори за обектите на търговското предприятие. Общественото хранене трябва да отговаря на нарасналите изисквания на трудещите се в нашия град.

Атанас ВИТАНОВ

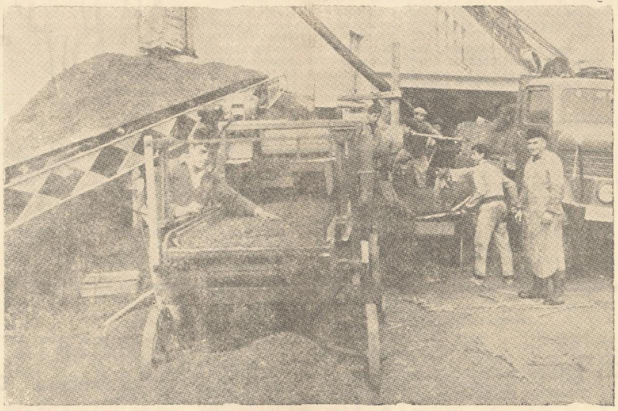

Бригадата на Георги Илиев от ДПП „Винпром" — Силистра се занимава с почистването и сушенето на гроздовото семе. Тази година тя ще подготви 20 тона семе.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СЕЛСКОСТОПАНСКИ НОВОСТИ

Земеделие без земя

БУКУРЕЩКИЯТ научно-изследователски институт по градинарство и лозарство е осъществил с успех няколко опита в отглеждане на зеленчуци в парници, върху минерална среда, която се приготовлява от чист пясък или счукан гранит. Растенията са били хранени с разтвор от хранителни вещества, с които кореновата им система е била насищана постоянно. При тези опити са получени по 24 кг краставици или по 3-4 кг люти чушки от квадратен метър. Заедно с това устойчивостта на заболяване на растенията се е увеличила, торовете са били спестени и са се намалили загубите на труд.

Нови селскостопански машини

ТАСС съобщи от Днепропетровск, че прибирането на цялата реколта от захарно цвекло в районите с влажни почви ще става с помощта на новия модел комбайн, създаден в украинския град Днепропетровск. Той едновременно отрязва листата, старателно ги накълцва, изкопава цвеклото, почиства го от пръстта и го натоварва в автомобили. За събирането на зелената маса комбайнът има прицепен бункер. Производителността на комбайна е до 5 хектара на ден.

Заедно с това в Днепропетровск е конструирана и завършена машина за прибиране на захарно цвекло по разделен начин в районите с поливно земеделие. За един ден тя може да обере повече от 10 хектара цвекло.

Вкусна храна за работниците

В ДКК „Нектар" от 1961 година работи стол за работниците и служителите на предприятието. Готвачът Трифон Проданов, заедно с помощничките си полагат големи усилия за приготовляването на вкусна и питателна храна. През тази година ръководството подобри значително битовите и производствени условия в кухнята. Разшириха се двете помещения — кухнята и столовата.

Вкусно приготвената храна привлича повече столуващи. Така през лятото броят на хранещите се достигна 700 души. Тук се хранят и работниците от „Винпром", РТС, ТПК „Девети септември" и от други предприятия.

Сега столът се запасява с необходимите за зимата продукти — картофи, туршии, консервирани зеленчуци и т.н.

Голяма помощ и контрол оказват административното и профсъюзно ръководства. Салонът е добре подреден, радиофициран, отговаря на хигиенните изисквания и е приятно място за отдих през обедната почивка. Достави се и хладилник за съхраняване на съестните продукти.

Персоналът на стола, със своята работа, макар и косвено има дял в предсрочното изпълнение на годишния план.

Тодор СТАНЕВ

ЕСЕН В РАВНИНАТА

Как са слънчеви,
топли
и тихи
тия кратки
есенни дни!
Пред очите ни
пак се разкриха
обещаващи
далечини.
Равнината —
спокойна и широка —
мами с весел,
безкраен път.
Дето вчера
гърмяха машини,
днес
зелени жита
растат.
Но...
попитайте хора
и птици
леко беше ли
в тоя край.
...Пръст кървеше
ръце
и зеници
и умора гнетеше
безкрай...
Равнината — щастлива —
целува
днес
опиянения
хоризонт.
И навсякъде
пей
и ликува
победилият
наш
фронт!

Рангел СТОЯНОВ

Вечно усмихнатият

МАЛЪК беше Бейзат, когато го избраха за звеновод. Едва 15-годишен беше тогава. „ От хлапак звеновод става ли? Вчерашно хлапе, какво е видяло още. Какво може да знае?" — си казваха кооператорите.

Бейзат знаеше, че така ще говорят за него, но той още от първите дни на работата като истински комсомолец застана на поста си. Трудеше се. Учеше се от по-опитните. Търсеше помощта на агрономите, зоотехниците и другите специалисти. Скоро спечели симпатията на звеното си. „Няма друг като нашия Бейзат, където и да го поставиш не се посрамва" — започнаха да казват за него вече ония, които по-рано не вярваха в младежа.

Бяха изминали 7 години откакто работеше той като звеновод. Беше се закалил в полската работа. Беше научил и много неща. Ожени се. Дойде ред и на казармата. Трябваше да напусне родното си село. Трябваше да се раздели със звеното, с другарите си. Нямаше как! Трябваше да се служи. Трудно му беше през първите войнишки месеци. Но човек свиква бързо. Само че, дойдеше ли лятото му ставаше мъчно. Когато беше на пост си спомняше закачките, песните на комсомолците от звеното. Какви ли не мисли не минаваха през главата му.

Изминаха и двете години. Не напразно в една турска поговорка се казва: „За този, който е жив и здрав дните минават бързо".

Върна се комсомолецът от казармата. В селото много неща бяха се променили. Нови постройки, нови хора в звеното и още какви ли не промени.

Бейзат Юсеинов отново пое младежкото звено. Сега в него бяха влезли нови хора, непознати на Бейзат, които тепърва бяха започнали да работят. Но Бейзат вярваше в тях. Така както вярваше в себе си. Но с тях трябваше да се работи по-упорито. И звеноводът направи това. Затова пък всяка година младежкото звено беше в първите редици.

Успехът, постигнат през тази година, учуди всички кооператори. Добивите от слънчогледа, от тютюна и от боба бяха добри. Звеното получи по 250 кг слънчоглед на декар. С това превиши плана с 65 кг. Но най-зарадващ е успехът, постигнат при царевицата — от 185 дка неполивна площ, звеното получи по 510 кг царевица. Тези успехи не дойдоха от самосебе си. Комсомолецът-звеновод от опит знаеше ползата от навременното окопаване и разреждане. Именно затова комсомолците от звеното му навреме окопаха, разредиха и наториха царевичните блокове. Затова спомогна и материалният стимул, който се даваше за доброкачествената работа. Сега звеното на Бейзат, особено самият той, са известни в целия район като добри добивници. Хората още повече вярват в Бейзат. И с увереност говорят, че звеното му догодина ще достигне и още по-големи успехи.

Сега срещнете ли се с Бейзат и честитите ли успеха му, ще скромничи. И ще каже: „Ами, това не е кой знае какво".

Но въпреки това, една лека усмивка пак ще се появи по лицето му. Отначало ще обхване очите, след това устните и най-после ще огрее цялото му лице.

Зия ИСМАИЛОВ

СЪВЕТИ на Специалиста

ЕДНА ОПАСНА БОЛЕСТ ПО НОВОРОДЕНИТЕ ТЕЛЕТА

ЕДНА от опасните и най често срещащи се болести по новородените телета в окръга е бронхопневмонията. Ежегодно тя нанася огромни щети на стопанствата. Главни предразполагащи причини за появата на тази болест са лошата хигиена в някои телчарници и грешки при храненето на младите животни. Нехигиеничните и влажни обори, течението на въздуха, простудяването или прегряването на телетата, нехигиеничното, недостатъчно и непълноценно хранене, спомагат за намаляване съпротивителните сили на младия организъм и го предразполагат към заболяване. Наред с това голямо значение има и недостатъчното и еднообразно хранене на кравите. Така например поради едностранчиво хранене на кравите в ТКЗС село Зафирово, липсата на необходимите белтъчини, витамини и минерални добавки в храната през време на бременността и непосредствено след отелването стана причина за масова поява на тази болест сред телетата, поради това че устойчивостта им беше слаба. Добре хранените и гледани телета почти не заболяват или ако заболеят прекарват болестта леко.

Отначало болестта започва с намален апетит. Животните повишават температурата до 40 — 41.4 градуса, имат диария и течения от носа и очите. След 2 — 3 дни тези признаци изчезват напълно и към 25—30 дневна възраст болестта се явява в своята характерна форма: кашлица, свирещо дишане и непостоянно сменяща се температура. Бронхопневмонията по телетата протича обикновено за по-дълго време, но ако не се вземат своевременно мерки за лечение по-голямата част от болните умират.

От лечебните средства много добри резултати дава комбинираното прилагане на антибиотици и сулфамиди в големи дози, по указания на специалистите.

В борбата с болестта главно място заемат предпазните мерки. За предотвратяване раждането на хилави телета, кравите трябва да се хранят и гледат правилно, да се използват разумно и се настаняват в хигиенични обори. За укрепване организма на новородените през първите дни след раждането е нужно да им се осигурят пълноценни и в достатъчно количество коластра и мляко, да се инжектират два – три пъти през 6—7 дни с витамините „А" и „Д". Наред с това след първата седмица да им се осигури допълнително хранене с овесена или друга ярма и прибавка от люцерново брашно, моркови или зелени храни през лятото. През зимата и студените пролетни и есенни дни животните трябва да се пазят от течение, а лятно време да се отглеждат на лагер.

При поява на бронхопневмония, ако се вземат здрави мерки, ограничаването и ликвидирането ѝ се постига лесно. Новородените телета от момента на започване борбата се отглеждат съвсем изолирано от групата, където са установени болни. Обособената група от нови телета трябва да няма пряк контакт с родените преди това телета до навършване на двумесечна възраст. В телчарника да се спазва строга хигиена и се прави редовна и цялостна дезинфекция с креолин и вирузан, а след това те трябва да се варосват с 20 на сто разтвор на прясно гасена вар. Поилките и кофите да се измиват и изваряват редовно. С предпазна цел на телетата в заразеното стопанство се дава в млякото по 1—2 гр биовит, три пъти дневно, до пълното ликвидиране на заболяването.

Борбата с бронхопневмонията по телетата се подценява все още от някои ръководители и специалисти. Болните животни не се изолират и лекуват своевременно и системно. Подценяват се и дезинфекциите. Ето защо, за да има успех, трябва да се съчетават правилно профилактичните и лечебни мероприятия. Главно внимание трябва да се обърне преди всичко за създаване на добри условия за раждане на високоустойчиви приплоди.

д-р Георги СТЕФАНОВ

Войници на републиката

Дороти Паркър

ВАЛЕНЦИЯ. Тоя неделен подиробед седяхме с шведката в голямото кафене. Пиехме вермут с парче шуплест сивкав лед в груби високи чаши.

Келнерът така се гордееше с тоя лед, че едва донесе чашите на масата и тутакси изчезна. Продължи работата си — отвред пляскаха ръце и подвикваха да привлекат вниманието му, но той само хвърли поглед през рамо.

Навън бе тъмно. Неочакван мрак без здрач бе връхлетял върху деня; но тъй като нямаше лампи по улиците, изглеждаше глухо и късно сякаш бе полунощ. Затова и ти ставаше чудно защо всички тия бебета все още бодърствуваха. Цялото кафене беше пълно с бебета, сериозни, без да са важни и заинтригувани от благосклонното отношение на заобикалящите ги.

На съседната маса имаше едно много мъничко, навярно шестмесечно. Баща му,дребничък мъж с широка униформа със свлечени рамене, внимателно го крепеше на коленете си. То не шаваше и въпреки това той и слабичката му млада жена, чиято утроба отново наедряваше под тънката и евтина рокля, седяха, втренчени в него с някакъв екстатичен възторг, а кафето им изстиваше пред тях. Бебето беше с бели празнични дрешки, тъй внимателно закърпени, че просто би си помислил, че платът е цял, ако кръпките не личаха върху нюансиращата белота. На косичката си то имаше нова синя фльонга, вързана със съвършено еднакви краища. Нямаше нужда от нея, защото детето нямаше достатъчно коса да я държи. Фльонгата беше чисто и просто едно украшение — мъничко елегантност.

— Стига, за бога! — рекох си аз. — Добре, нека си носи синята фльонга. Да-а, нека майка му ходи гладна, но то да изглежда хубаво, когато баща му си идва в отпуск. Е, това си е нейна работа, не твоя. И сега за какво си се разревала?

Просторното, задимено кафене беше оживено и пълно с хора. Сутринта имаше бомбардировка, по-страшна, защото беше светло. И въпреки това не личеше напрежение и умора, никой не се мъчеше да прави отчаяни усилия, за да забрави. Пиеха си кафето и лимонадата от бутилките с приятна, напълно заслужена неделна отпуснатост, бъбреха си за дребни, весели неща; всички говореха едновременно, слушаха, отвръщаха.

Беше пълно с войници, на пръв поглед униформите изглеждат да са от двайсет различни армии,но изведнъж виждаш, че са съвсем еднакви, само че едни по-износени, други по-избелели. Само неколцина бяха ранени, тук-там ще видиш някой да пристъпва едва-едва подпрян на патерица, или пък на два бастуна, но на оздравяване, а лицето му вече започнало да придобива цвят. Имаше и много цивилни: едни си отиваха у дома в отпуск, други бяха правителствени чиновници, а трети — кой знае какви. Имаше и закръгленички, приятни жени, заети с книжните ветрила, имаше и старици, кротки като внучетата си. Имаше и множество красиви момичета и няколко истински красавици, за които не казваш: „Ето, един очарователен истински тип!“, а просто: „Какво красиво момиче!“. — Роклите не бяха нови, а платовете — твърде простовати, за да представляват ушити изящни модели.

— Смешно — обърнах се към шведката, — когато няма добре облечени хора, просто не забелязваш, че всички са зле облечени.

— Моля? — отвърна тя.

Всички бяха гологлави, само един войник носеше шапка. Когато най-напред пристигнахме във Валенция, преживях някакво смътно огорчение: по улиците всички ми се присмиваха. И то заради моя уестендски вид, изписан на лицето ми, сякаш надраскан там с тебешир от митнически чиновник. Мъже и жени с вежливост закриваха с ръка ухилените си лица, а хлапетата твърде наивни, за да се преструват, се превиваха от смях, сечеха ме и викаха:„Охо-о!“ — После доста късно разбрах и захвърлих шапката и вече не ми се смееха. И не защото шапката ми беше смешна, а просто заради самата шапка.

В КАФЕНЕТО имаше страшен наплив, станах и се упътих към другия край, да разменя някоя и друга дума с един приятел. Когато се върнах на нашата маса, там седяха шестима войници. Бяха я изпълнили и с мъка се проврях край тях на стола си. Изглеждаха уморени, прашни, смалени — смалени, както изглеждат току-що издъхналите мъртъвци — и първото, което забелязваш у тях, са сухожилията на врата. Чувствувах се като премирана на изложение свиня.

Говореха със шведката. Тя знаеше испански, френски, немски и скандинавските езици, италиански и английски. И когато й се даде момента да изрази съжалението си, тя въздъхна — дотолкова била изоставила датския език, че вече не можела да говори (само четяла), същото било и с румънския.

Казали й, обясни ни тя, че двудневният им отпуск свършвал и сега се връщали в окопите; през своя отпуск събрали пари помежду си за цигари, но станало нещо и цигарите изобщо не стигнали до тях. Имах в себе си пакет цигари— скъпоценните камъни в Испания бяха нищо пред тях. Извадих ги, с кимане, усмивки и пухтене дадох да разберат, че ги предлагам за шестимата мъже, зажаднели за тютюн. Когато разбраха, какво искам да кажа, те станаха и ми стиснаха ръката. Каква щедрост от моя страна: да разделя цигарите си с мъжете, които се връщаха в окопите. Какъв крезовски жест. Премирана свиня.

Всички запалиха цигарите си с някакво приспособление от жълта връв, от която се разнесе зловоние, когато го запалиха и което, както шведката преведе, го използували при възпламеняване на гранатите. Донесоха им поръчките -- чаша кафе — и всеки отрони по някоя одобрителна дума за микроскопичното късче нерафинирана захар, която го придружаваше. След това се впуснаха в приказки

РАЗГОВАРЯХА чрез шведката, но постъпваха също като нас, когато говорим някому на нашия език, от който той нищо не разбира. Гледаха ни право в лицето, говореха бавно, произнасяха думите с отчетливи движения на устните. А после, когато дойде редът на техните истории, изляха ги върху нас тъй разпалено, с такава настойчивост — бяха уверени, че наистина ги разбираме. Бяха тъй дълбоко убедени, че ги разбираме, че се засрамихме, задето нищо не схващахме.

Но шведката ни разказа. Всички били селяни и синове на селяни, от една област толкова бедна, че няма защо да се мъчиш да си припомниш виждал ли си другаде такава бедност. Селото им било съседно до онова, в което един неделен ден старците, болните, жените и децата били отишли да гледат боя с биковете на арената, но самолетите дошли и изсипали бомбите върху арената, а старците, болните, жените и децата били над двеста.

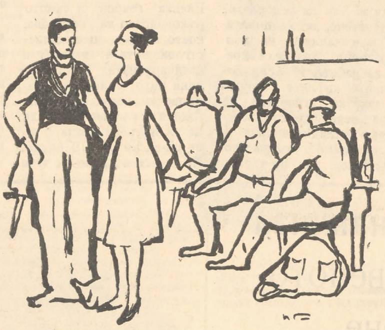

И шестимата били на война повече от година, по-голямата част от това време прекарали в окопите. Четирима от тях били женени. Единият имал едно дете, другите двама — по три, а четвъртият — пет. Откак заминали на фронта, не получили никаква вест от близките. Нямали никакви връзки: двама от тях се научили да пишат в окопите от ония, с които се биели рамо до рамо, но не смеели да пишат до в къщи. Били от републиканците, не ще и питане, ги разстрелвали, щом ги хванели. Селото, в което живеели техните близки, било окупирано и ако жената получи писмо от републиканец, кой знае може и да я застрелят заради такива връзки.

РАЗПРАВЯХА, че повече от година нямат известия от семействата си. И не го разправяха с изискани думи, лекомислено и със стоически вид. Разправяха го, като че... Слушайте! От една година си в окопите, биеш се. Не знаеш нищо за жена си, за децата си. И те не знаят жив ли си, мъртав ли си, ослепял ли си. Не знаеш къде са и дали са живи. А трябва да разкажеш някому за всичко това. Тъй говореха те.

Преди около шест месеца единият от тях научил от зетя си във Франция нещо за жена си и за трите си деца — те имаха такива хубави очички, допълни той. Тогава те били живи, така научил, и всеки ден получавали по една паница фасул. Разбрал, че жена му не се оплаквала от храната. Тревожело я, че нямала конец да закърпи окъсаните дрешки на децата. И той се тревожел за това.

—Да няма един конец — разправяше той. — Жена ми да няма един конец да закърпи дрехите. Един конец!

Седяхме и слушахме как шведката ни предава онова, което те разказваха. Неочаквано единият погледна часовника и настъпи оживление. Скочиха като един, повикаха келнера, последва бърз разговор с него и всички се ръкуваха с нас. Тоя път по-лесно им обяснихме с жестове, че трябва да вземат и останалите цигари, четиринайсет цигари за шест мъже, които отиват на война — и те пак ни стиснаха ръцете. После всички си казахме „На добър час!“ толкова пъти, колкото трябваше да си разменим — те, шестимата и ние, трımата и изхвръкнаха от кафенето; и шестимата уморени, прашни и дребни — дребни, каквито са дребни мъжете от великата армия.

Когато си отидоха, само шведката продължи да говори. Тя беше в Испания от избухването на гражданската война. Грижеше се за ранените от шрапнели, вмъкваше се в окопите с носилки и после тежко натоварена, поемаше обратно към болницата. Премного беше видяла и чула, за да онемее.

Стана време да си тръгваме и тя плесна с ръце да повика келнера. Той дойде,но поклати глава, махна с ръка и се отдалечи.

Войниците бяха платили и нашата сметка.

Превод от английски

Илюстрация—Й. ГАДЖОВСКИ

Из живота на читалищата

И НАСТОЙЧИВО, И ВСЕОБХВАТНО!

☆ Календарът е категоричен: време няма!

☆ Изводите настояват: общи усилия!

ЗИМАТА иде. Ако не вярваме в това, то е защото хубавото есенно слънце ни кара да забравим календара. А той твърди тъкмо туй. Но в него сякаш малко се вглеждат и някои читалищни дейци, които обичат художествената самодейност, но смятат, че може да се пропее и затанцува само когато запеят виелиците и затанцуват снежинките. Може би има и друго—навикът, който си има патерицата „Има още време“.

Художествените самодейни колективи в много селища започнаха своята работа. Сребърна, Средище и Калипетрово вечер се оживяват от репетиращите оркестри, хорове, танцови състави. В значителна част от централните села обаче самодейността или е все още само приятно намерение, или е подхваната, но няма още определени,ясни перспективи. И липсва разнообразието от форми, което би трябвало да се очаква в едно село—център на цяла община. Състоянието й само в две села от нашия окръг е много показателно.

Първото е Алеково. И тук картината е типична за много села. Решено е да заработи театрален колектив. Подбира се репертоарът му. Дали ще има хор и танцов състав, не е сигурно. Читалищните дейци се тревожат, но не бързат. И не решават твърдо какви колективи ще съществуват. А времето —то си тече... Разбира се, алековци имат и обективно лоши условия за работа и това усложнява въпроса за репетициите, тъй като не разполагат със салон. Разполагат само с малка стаичка, в която би могъл да репетира театралният състав. Но ако в Алеково е така, в много села из окръга помещения има, а репетиции не се чуват, не се вижда да светят прозорци е на читалищните сгради. Изглежда, че в тези села чакат наистина зимата, чакат студа да ги събере на едно място, та тогава да мислят и за съставите, и за репертоарите им, и за репетиции...

Другото село е Кайнарджа. Състоянието на художествената самодейност тук е по-друго. Взети са точни и категорични решения: ще съществува битов оркестър, театрален състав, танцов колектив. Решено е. Но оживено, пълнокръвно работи само оркестърът. Няколко пъти седмично в читалнята на библиотеката се разливат звуците на гайдите, кавалите, гъдулките, хармониките. Бодри и неуморими, тук репетират такива добри майстори на народните инструменти като Петър Токушев, Димитър Великов, Калин Рашков. Оркестърът си има художествен съвет, има свой репертоар. Оркестърът живее пълноценно. Но... само оркестърът.

Театралният състав има опитен ръководител Ем. Кузманов. Тук със съюзно поръчение за укрепване на работата ще участвува и комунистката Йорданка Драганова. Но все още истинската работа не е подхваната. Репертоарът—добре подбран, действен („Мълвата“ от Ив. Шопов и пиесата „Балканджи Йово“) още не е станал всекидневна съдба на самодейците. Така само набелязана, но незапочната е и работата на танцовата трупа и естрадно-сатиричния състав.

Картината в Кайнарджа показва, че на много места художествената самодейност е разгърната само в няколко форми. За останалите или време още / не се отделя, или не достигат само собствените сили. Читалищните активисти в Кайнарджа биха организирали битова вокална група, но както те казват— само с помощ от другаде. Техният оркестър би разучил много по-разнообразни мелодии от други кътове на родината, но и затова е нужна помощ от опитни ръководители.

Ясно е, че в много села от окръга, както в Кайнарджа, местните читалищни деятели не упорствуват и не бързат... Затова са разгърнати само някои форми на художествената самодейност. Причините са „местни“. Но ясно е още, че за успешно разгръщане на всички форми и особено на танцовата и естрадно-сатиричната самодейност е нужна помощта на методистите и доброволните сътрудници на окръжния отдел „Култура и изкуство“. Особено на последните. А те могат да бъдат едни от най-добрите ръководители на хорове, на танцови и сатирични състави в окръга, които отделът изпраща там, където е нужно. Естествено, разрешаването на тази задача зависи най-вече от разумното използуване на собствените сили и не бива да се допускат наивни оправдания, които се основават на „безсилие“ пред сложността на самодейно-художествените проблеми.

Основната сила на художествените колективи в нашите села са местните таланти и местните добри организатори. Съчетаят ли се тези две сили, навсякъде ще зазвучат песните, ще се люшнат танците, ще заклокочи воюващият хумор на естрадните състави Но при едно условие—да не се чака вече, защото времето не чака. Чакат зрителите, чакат прегледите. А те не са толкова далече, особено зрителите. Те са сред самодейците и ще имат пълно право да искат от тях повече, отколкото през миналата година.

Александър ПОПОВ

Човекът и войната

Г. ИОКУБОНИС

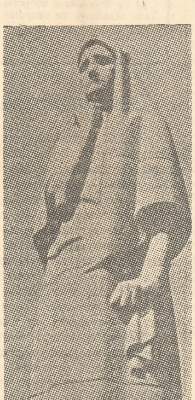

Паметник на жертвите на фашизма в село Пирчупис

Майка-родина — въплъщение на неизмеримата скръб по загиналите синове-бойци. Майка-родина — скръбна, но не безсилна, а нежно-сурова и горда. Съветският скулптор Г. Иокубонис бе удостоен за тази своя творба с Ленинска награда.

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

ПОБЕДАТА РАДВА, НО НЕ И ИГРАТА...

„Доростол“ (Силистра)—„Миньор“ (с. Сеново) — 5:1

„ДОРОСТОЛ“ — Курдоманов — Петков, Л. Йорданов, Иванов—Митев, Дечев — П. Йорданов, Стоянов, Методиев, Феров (Димитров), Бонев

„МИНЬОР“—Георгиев — Дюлев, Георгиев, Полохронов, Петров, Колев—Филипов, Димитров, Изворов, Йорданов, Стефанов.

СЪДИЯ: Н. Балкански (Толбухин)

Представителният и юношеският отбори на „Доростол“ играха в неделя последните си мачове за есенния полусезон за първенство на своите зони. Това бяха два мача, които създадоха различно настроение у зрителите.

Напълно мобилизирани, с чувството за отговорност и с голямата амбиция да се представят достойно в последния си мач, юношите демонстрираха отлична игра, в която техническото умение и младежката дързост се допълваха взаимно и намериха ярък израз във внушителния резултат 8:0 срещу втория във временното класиране на Русенска юношеска зона — „Дунав“ (Русе).

Имаше от какво да се поучат големите, защото . . . не такава игра очакваха да видят от тях многобройните им почитатели, изпълнили градския стадион, на каквато бяха свидетели близо 70 минути. Играеше се последният мач за сезона и той трябваше да се превърне в достоен финиш на поредицата убедителни мачове, с които „доростолци“ накараха и най-големите песимисти да говорят с уважение за тях. За съжаление, новото и хубавото в играта им, което стана характерно за отбора, проблясна само в първите два десетина минути и доведе до изразителното 4:0. Как се стигна до този резултат?

Още в 2 м. Бонев проби стремително по левия фланг, преодоля отбраната на гостите и отблизо със силен удар разтърси мрежата—1:0. Само минута по късно тази акция беше „дублирана“ отдясно от П. Йорданов и Георгиев за втори път извади топката от вратата си. Последваха още няколко атаки и разбърквания в наказателного поле на „миньорци“, при една от които Стоянов получи удобна топка от Митев и спокойно покачи на 3:0. След него дойде ред и на Методиев, който се вряза в центъра, и отбеляза четвъртия гол. И толкоз . . .

Появиха се пропуски в отбраната (след наказателен удар гостите намалиха резултата), изчезна точността в подаванията, нападателите сякаш забравиха своите задължения.

Йордан СИМЕОНОВ

ЗОНА „ДУНАВ“ — XI КРЪГ

Резултати:

„Доростол“ (Силистра) — „Миньор“ (Сеново)	5:1
ДМЗ „Г. Димитров“ (Русе) — ДМЗ „Стомана“ (Силистра)	2:1
„Янтра“ (Ценово) — „Бенковски“ (Бяла)	3:0
„Вихър“ (Завет) — „П. Хитов“ (Тутракан)	1:0
„Ст. Саров“ (Калипетрово) — „Локомотив“ (Русе)	0:3
„Академик“ (Русе) — „Бенковски“ (Исперих)	3:1
ЮНОШИ; „Доростол“ (Силистра) — „Дунав“ (Русе)	8:0

Класиране:

	М	П	Р	З	ГР	Т
1. „Доростол“ — Силистра	11	10	0	1	39:4	20
2. „Локомотив“ — Русе	11	8	0	3	20:5	16
3. ДМЗ „Г. Димитров“ — Русе	11	5	4	2	20:13	14
4. „Академик“ — Русе	11	5	3	3	15:13	13
5. „Бенковски“ — Исперих	11	6	0	5	16:15	12
6. „П. Хитов“ — Тутракан	11	5	2	4	16:15	12
7. ДМЗ „Стомана“ — Силистра	11	4	2	5	15:11	10
8. „Бенковски“ — Бяла	11	3	4	4	10:14	10
9. „Вихър“ — Завет	11	4	2	5	17:33	10
10. „Миньор“ — Сеново	11	3	1	7	13:18	7
11. „Янтра“ — Ценово	11	1	2	8	8:26	4
12. „Ст. Саров“ — Калипетрово	11	1	2	8	9:31	4

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

КАКВО ПОКАЗА ОПИТЪТ ЗА ПРЕВРАТ В ИРАК?

ПОСЛЕДНИТЕ съобщения на западните агенции от Багдад говорят за постепенно нормализиране на положението след неуспешния опит за преврат от 13 ноември, който е бил ликвидиран за няколко часа. Колко трайно ще бъде това нормализиране засега никой не може да каже. Печатът в ОАР посочва, че кризата в партията БААС, която доведе до неуспелия опит за преврат, е обхванала значителна част от партийните организации в страната.

В Багдад след ликвидирането на опита пристигнаха основателят и идеологът на БААС Мишел Афлак и министър-председателят на Сирия генерал Хафез начело на сирийска делегация, която да участвува на заседание на националния съвет на Партията (ръководен орган на партията за арабските страни) във връзка с кризата в регионалното ръководство на БААС в Ирак. Пред националния съвет на БААС стоят за разрешение и редица въпроси, свързани с проектираното обединение на Сирия и Ирак, както и с положението на партията в двете страни.

Напрежението в Багдад води своето начало от състоялия се през октомври в Дамаск обединен национален конгрес на Баасисткото движение (Партията БААС) в арабските страни, на който бяха елиминирани хората от „старата гвардия“ и одържаха победа „младите“. Между тях бе и бившият заместник-министър-председател на Ирак и един от видните ръководители на БААС Али Салех Ел—Саади. Заедно с бившия генерален секретар на партията Маджид и други ръководители Саади се опитал да наложи свой курс в партията против министър-председателя Ел Бакр. Резултатите от продължилата напоследък борба в Баасистката партия в Ирак станаха известни вчера сутринта след оповестяване новия състав на ръководството на партията. Саади и неговите привърженици са били изключени и е трябвало да напуснат страната.

Същността на разногласията в подробности не е известна. По мнението на някои наблюдатели Саади, считан за екстремист, е отстоявал линията на безразделно господство на БААС в управлението на държавата. На него се приписват сега всички престъпления — извършените безогледни убийства в Ирак след свалянето на Касем, войната срещу кюрдите, влошаването на отношенията с ОАР. Във всички тези обвинения, изтъквани сега от „умереното крило“, което се възглавява от Ел-Бакр, някои виждат опит на баасистките ръководители да се освободят от отговорността за досегашната политика, довела страната до безизходица, за да укрепят своето положение.

Не подлежи на съмнение, че това не ще бъде първото изпитание за баасистите в Ирак. Развоят на по-нататъшните събития ще зависи от това по какъв път ще тръгнат сегашните управляващи среди в страната: ще вземат ли те поуки от досегашния горчив опит, ще се откажат ли от грубите репресии срещу демократичните сили или пък ще задълбочат пропастта между себе си и народа, което не им обещава светли перспективи и отговаря единствено на интересите на империалистическите сили.

Справочник на читателя

ТЕАТЪР

Петък, 19.30 часа—„Боряна“
Събота, 16 и 19.30 часа—„Боряна“
Неделя, 16 и 19.30—„Съвест“.

КИНО

От 18 до 24 ноември

кино „Москва“—„Аида“.
кино „Доростол“—„Престъпник и девойка“.

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. От 18 до 21 часа е дежурна до петък аптека №4. В 13 часа в събота поема дежурството аптека №1, която работи и в неделя през целия ден.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел — 16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа.

ВЛАКОВЕ

От гара Дулово тръгват влакове в 10.45, 16.20 и 22.10 часа. На гара Самуил първите 2 влака имат връзка за Русе и Варна, а вечерният влак — само за Русе.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 136 (691) | Четвъртък, 21 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

НА ПОЛЕТО Е ОЩЕ ОЖИВЕНО

Наред с всички селскостопански работи като елпезирането на тютюна, грижите за овощните дръвчета, резитбата и загребването на лозята, кооператорите от ТКЗС—Паисиево усилено подхранват пшеницата.

Разззеленилите се необхватни блокове с жито радват сърцата на кооператорите, които бързат да подхранят с амониева силитра и последните декари земя. Досега стопаните са подхранили над 4 300 дка пшеница от 4 900 дка.

Още отсега кооператорите водят борба за получаване на по-високи добиви от есенниците през следващата година.

Хикмет **ШАНОВ**

В СИТОВСКИЯ КООПЕРАТИВ СЕ ПРЕРАБОТВА ВСИЧКИЯТ ГРУБ ФУРАЖ

По изпратен проект-образец от Окръжния народен съвет, в петте села на кооперативното стопанство с център с. Ситово бяха построени през миналата година фуражни кухни. Хубава работа свършиха те на кооператорите през необичайно тежката зима. Благодарение на извършваната в тях преработка фуражите се използваха пестеливо и селскостопанските животни изкараха зимата общо взето в добро състояние.

Преработката на някои фуражи продължи през цялата година. И сега животновъдите смилат на ярмомелките какаляшките, които служат като храна за добитъка. Освен 20-те килограма силаж и другия концентриран и груб фураж, всяка крава получава в дневната си дажба по 5 килограма смлени и обркани с меласа какаляшки. Благодарение на доброто хранене резултатите от тази ферма са повече от добри. Годишният план за млеконадоя беше изпълнен още в средата на октомври. Както е известно, на 10 октомври във вестник „Силистренска трибуна" беше публикувано обещанието на животновъдите от района на ТКЗС — Ситово за получаване на 250 000 литра краве мляко свръх годишния план. Ентусиазираните животновъди се надяват, че ще преизпълнят с упоритият си труд и това обещание.

Храненето на овцете през есенно-зимния сезон с грахово и бобено сено в преработено състояние също даде добри резултати. Кооперативното стопанство преизпълни договора си с държавата за вълната — вместо предвидените 30 тона, бяха предадени през тази година 31 тона вълна.

През топлите есенни дни не се дават редица груби фуражи на животните. С настъпването на зимата обаче РКС—апаратите, ярмомелките и наскоро доставената от габровските предприятия машина за надребняване на сламата ще заработят с пълен капацитет. Освен какаляшките, животновъдите ще започнат преработката на царевичака и сламата за кравите, на граховото и бобено сено за овцете, на люцерновото сено за младите животни, предимно за телетата.

Управителният съвет на ТКЗС е взел категорично решение — всичкият груб фураж да се дава на животните само в преработено състояние. Определени са при фуражните кухни постоянни групи от двама до четирима животновъди с отговорници, уточнен е въпросът за заплащането на техния труд. Всички фуражни кухни на стопанството са в добро състояние. В някои от тях обаче са поставени храни, които трябва незабавно да се преместят на друго място. Иначе хубавите решения по този въпрос може да не се осъществят на практика.

За есенно-зимния сезон добитъкът е осигурен с 85 на сто от необходимия концентриран и груб фураж. Останалите 15 процента ще бъдат компенсирани именно с преработката на грубите фуражи, което ще даде възможност да се използват те най-икономично.

Ситовските кооператори подехa високопатриотичния почин „Да работим без грешка". Чрез системната преработка на фуражите и икономичното им изразходване животновъдите от кооперативното стопанство ще спомогнат да се разгърне този почин още повече и да даде очакваните прекрасни резултати.

Димо **ВАСИЛЕВ**

Първенците на Републиката

На 19 т. м. в салона на Профсъюзния дом в Силистра цареше празнично оживление. Сияеха лицата на служителите от Окръжната станция на съобщенията, повишеното настроение се чувстваше във всяка тяхна дума, във всеки жест. Как могат да бъдат спокойни те днес, когато им се връчва високата награда на Министерството на транспорта и съобщенията и на ЦК на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията — **знамето на станция-първенец в страната** за третото тримесечие на настоящата година. Девет месеца те се стремяха към него, девет месеца го виждаха в мислите си и сега очите галеха алената коприна. . .

Скъп гост на тържеството е заместник-министъра на транспорта и съобщенията другаря инженер ВАСИЛ МАКАРСКИ. Заедно с него в президиума на събранието са и другарите ИВАН АЛАДЖОВ—началник на Главно управление на съобщенията, секретарят на Централния комитет на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията СТ. ПЕТКОВ, членът на бюрото на ОК на БКП и секретар на ГК на Партията МИКО НИКОЛОВ, ЙОВЧО НИКОЛОВ — секретар на ОСПС, ТРИФОН ВИЧЕВ от ОК на БКП— Толбухин и други.

Началникът на Окръжната станция ПЕТКО ЦВЕТКОВ изнесе доклад, в който проследи пътя на оглавяванията от него колектив до завоюване на високото звание „станция национален първенец". Административното и профсъюзно ръководства, каза той, заедно с целия колектив на станцията обеща да преизпълни плана си за третото тримесечие на 1963 година. За изпълнението на обещанието в станциите се състоя подробно разглеждане и разясняване на плана; дадоха се указания за провеждане на производствени събрания с представители на местната общественост; издаваха се ежемесечни бюлетини за хода на работата и т. н. В резултат на редица проведени мероприятия, изразено в проценти, най-добро изпълнение на поставените задачи имат следните служби и дейности: допълнителни пощенски услуги — 126.7, градска телефонна служба — 125.5, радио и телевизия —117.3 и др., а общо за цялата станция—**107.8 на сто.** За този период плана за приходите 118 000 лева е изпълнен **127 132 лева.** Този именно резултат ни донесе голямата награда и активността на работниците по изпълнение на организационно-техническите мероприятия получи висока оценка. С право могат да се гордеят с нея станциите в Брадвари, достигнали 154 на сто, Кайнарджа —128 на сто и пр. Станциите в Силистра, Тутракан и Дулово се отчитат съответно с 116, 101.8 и 100.2 на сто.

Постигнатите успехи дължим на движението за комунистически труд, в което са включени 29 станции с 321 участника. Между тях са и единадесетте градски бригади, четири от които са носители на почетното звание „Бригада за комунистически труд" В телефонната служба се приложи ловешкото движение. Тук работят постоянните ударнички и гордостта на станцията Недка Дончева, Здравка Станчева, Митанка Петришка и много други.

При отчитане на договора за съревнование с град Толбухин, завърши другаря Цветков, ние за трети пореден път печелим повече точки.

Връчвайки преходното знаме, другарят Макарски с топли думи благодари на служителите от Окръжната станция на съобщенията в Силистра за тяхната добра работа и им пожела и занапред все така самоотвержено да служат на народа и уверено да вървят по пътя, по който са тръгнали—по пътя на комунизма. Поел знамето в ръцете си Петко Цветков обеща от името на целия колектив да работят още по-упорито за изпълнение на поставените задачи и ще положат максимум усилия за подобряване качеството на извършваните услуги.

След прочитането на извлечението от заповедта за награждаване с парични суми на проявили се пощенци от страната, между които е и ръководството на Силистренската станция, тържеството завърши.

Георги **АНТОНОВ**

НЕУДАЧИТЕ ДА НЕ СЕ ПОВТАРЯТ

Закъсаха животните за храна през миналата зима. Малко беше, не стигна до края. Продукцията намаля, животните отслабнаха, гледачите се разколебаха и започнаха да напускат един по един. Управителният съвет в с. Чернолик се видя в чудо, но не склони глава пред трудностите—търси, намери и закупи царевица. Пооправи се положението. Но и един извод си направи — фураж се събира през лятото, пък и какъвто и да е той. Много тонове царевица пълнят кошовете на ТКЗС—Чернолик, много царевичак, много слама, но и животните са много.

А през зимата цвеклото се приемаше добре от животните. И повече мляко даваха кравите от него. Само че лошо беше съхранено и по-голямата част от него се развали и стана на тор. Ценна храна отиде на вятъра. Много реагираха за това кооператорите. Те бяха прави, макар че самите те го подреждаха и заринаха под земята.

През пролетта тревата е много, люцерната е най-хубавата храна за животните. Но мина лятото, дойде есента. За свините най хубавата храна стана царевицата. Но царевицата трябва и за друго.

Бригадите на Мехмед Джевдетов и Халид Шабанов отгледаха и 50 декара захарно цвекло за животните. И доста моркови. Морковите съхраниха, но цвеклото вадят и дават на свинете. Около 20 декара вече е извадено. Ще съхранят ли те поне останалото? И как ще го съхранят. Като миналата година ли?

Косю **КОСЕВ**

Когато грижата за кооперативния имот е пред всичко

И за птицегледачките от фермата за отглеждане на патици в с. Брьчма тази година беше ознаменувана с големи успехи. Още от ранна пролет тук досега се отглеждат над 4000 броя патици. И гледачките Данка Савова, Ана Неделчева и Мария Иванова се заеха усърдно за работа. Те не се уплашиха от трудностите, които им поднасяше ежедневната работа. От сутрин до вечер бяха постоянно във фермата. Грижиха се и за редовното хранене на поверените им птици и за поддържане на хигиена в помещението. А това даде и своите хубави резултати. По време на продажба на част от птиците всяка една от тях тежеше по не по-малко от 2,5 кг.

За доброто им телесно състояние допринася и постоянния контрол на специалистите от стопанството.

Руси **МИХАЙЛОВ**

ЗАНЯТИЯТА
в учебните звена на Партията — на още по-високо ниво

Измина повече от един месец от откриването на учебната година в Партията. По указание на Централния комитет на БКП, на първите занятия във всички учебни форми се разглеждат основните проблеми на съвременното комунистическо движение, поставени в отвореното писмо на ЦК на КПСС и в Декларацията на ЦК на БКП. На проведените от Окръжния комитет на Партията семинари, на пропагандистите подробно бяха уяснени основните проблеми от тези теми, осигурени им бяха планове за всяко занятие, посочена беше и литературата, която следва да се използува за всяка тема. На същите семинари и на съвещание в Окръжния комитет на Партията със секретарите на градските и общинските комитети бяха дадени конкретни указания за откриването на учебната година и за провеждане на занятията в учебните звена.

Общинските и градските комитети на Партията в Дулово, Калипетрово, Окорш, Сребърна, Айдемир и много други, правилно прецениха важността на тази задача и оказаха близка помощ на партийните секретари и пропагандистите в това отношение. В резултат на това в тези райони занятията се провеждат редовно и минават на високо идейно-теоретическо ниво. Общинският комитет на Партията в село Окорш със секретар др. Велико Станев, още след първите занятия направи оценка за работата на всяко учебно звено, навреме оказа помощ на пропагандистите, по осигуряване присъствието на слушателите и отстраняване на допуснатите слабости. В резултат на това тук всички звена са в график, а занятията минават на високо идейно-теоритическо ниво. Някои общински комитети и първични партийни организации обаче, въпреки дадените указания продължават да подценяват тази важна задача. На какво, ако не на подценяване се дължи факта, че в района на общинския партиен комитет в село Кайнарджа към 2 ноември пет от учебните групи още не бяха почнали занятията, а останалите бяха едва на първо занятие. По вина на секретаря на общинския партиен комитет село Алфатар др. Иордан Ценов учебната година тук се откри с една седмица по-късно. В някои райони като: Чернолик, Паисиево, Ищирково и други има партийни членове, които системно без причина отсъствуват от занятията, а партийните секретари не им търсят сметка. Това става причина за нарушаване дисциплината в звената, а някога дори се стига и до проваляне на занятията.

Известно е, че нивото на занятията в учебните звена, зависи преди всичко от подготовката на пропагандистите, от тяхното умение правилно да предават материала, от подхода им при провеждане на събеседванията към всеки слушател. Болшинството от пропагандистите от окръга като другарите Стела Енчева от Поляна, Мария Любенова от Средище, Халис Голеш от Правда и други се готвят старателно и с чувство на отговорност за всяка лекция, провеждат занятието на достъпен език, запознават читателите с основните въпроси на темата. Но има и такива пропагандисти, които подценяват своята работа, и излизат неподготвени пред слушателите, в резултат на което в тези звена занятията минават не на необходимото идейно-теоритическо ниво. Така например по първата тема „Творческият характер на марксизма-ленинизма..." пропагандистите Слави Луканов от Окръжния народен съвет и Александър Ковачев от Тутракан не бяха се подготвили добре. Те изнесоха лекцията за 15-20 минути, без да поставят и изяснят добре основните въпроси. Някои от пропагандистите се стремят да избързват с материала, без да спазват предвидената програма. Така например, когато трябваше да се вземе трета тема, пропагандиста Лазар Димитров от село Бабук беше вече на пета тема, а Иван Комитов от Господиново на четвърта. Естествено е, че при такова форсиране на материала основните въпроси се изясняват повърхностно, а могат да се допускат и грешки Някои от пропагандистите от района на Кайнарджа, Средище, Ситово и други изнасят лекциите без да провеждат събеседване. Има и такива пропагандисти като Илия Марков от Светослав и други, които не си правят труд да се готвят за занятията, а четат материала направо от брошурата. Това води до намаляване интереса на слушателите към лекциите и те минават формално. Всички тези слабости, допуснати на проведените до сега занятия са сериозна пречка за правилното изясняване и задълбоченото изучаване на разгледаните въпроси.

Ето защо необходимо е общинските и градските комитети на Партията в присъствието на секретарите на първичните партийни организации и на пропагандистите, да изслушат оценка за състоянието на партийната просвета в района, като особено внимание обърнат на съдържанието на работата и вземат бързи мерки за отстраняване на допуснатите слабости. Необходимо е партийните кабинети на обществени начала и общинските партийни комитети да организират изучаването на опита на добрите пропагандисти от района, като за целта проведат показни занятия и окажат конкретна методическа помощ.

Като се има предвид, че въпросите на международното работническо и комунистическо движение са трудни, грижите и изискванията на общинските партийни комитети към пропагандистите трябва да бъдат още по-големи, а помощта към тях системна, близка и конкретна.

С ДОБРОВОЛЕН ТРУД

Под високия баир в долния край на село Долно Ряхово преди няколко години бе открит извор, който набързо бе превърнат в примитивна чешма. Но долноряховци обичат удобството и красотата. Миналата неделя част от трудещите се във Втори избирателен район излязоха в слънчевото утро и под ръководството на съветника Тодор Василев и майстора Стоян Йорданов цял ден се трудиха, за да издигнат красива и хигиенична чешма.

Димитър **ВЪЛКАНОВ**
(наш кореспондент)

В ЕДИН КООПЕРАТИВ СА, А РАБОТАТА ИМ Е РАЗЛИЧНА

Зимно-оборното отглеждане на селскостопанските животни започна. Ето защо пред ръководителите, специалистите и животновъдите в ТКЗС—Средище сега стои твърде отговорна задача. Необходимо е да има такива грижи за животните, че да не се намали продуктивността им и през студените зимни месеци. Макар че в стопанството има доста голямо количество обикновени и специални силажи, люцерново сено и стотици тонове груби фуражи, въпросът за правилното и най-разумно използване на храната за добитъка, в никакъв случай не бива да се смята за разрешен. От голяма степен зависи как и по какъв начин се сервират различните фуражи, особено грубия, за да се консумира с апетит от животните. Правилно становище по този въпрос има бригадния актив в село Каменци с главен бригадир Ганчо Маджаров. Въпреки че те разполагат с доста количество силаж и люцерново сено, животновъдите не подценяват и грубия фураж в изхранването на животните. Затова още през месец септември започна да работи РКС—апарат и всеки ден да нарязва стотици килограми царевичак, люцерново сено или ечемяна слама. За да се подобри тяхното вкусово качество и повиши хранителността им, преди да се сервира на животните чрез фуражната кухня се попарва добре, а след туй се преработва с трици, сол, а някога с меласа или карбамид. Тази богата обработка спомага извънредно много животните с голям апетит да изяждат сервираната им храна. Но докато в село Каменци се преработва грубия фураж, то в Средище и Господиново, макар бригадите да разполагат с добри циментови площадки, с РКС — апарати и фуражни кухни, обработката на грубите фуражи още не е започнала. Причината затова е, че във фуражните кухни и на площадките се намират най-различни торове, рамки с тютюн и много други неща, които пречат да се извършва обработката на грубите фуражи.

Другари ръководители, специалисти и животновъди, на вас ви е добре известно, че доброто презимуване на животните и осигуряването от тях висока животновъдна продукция през цялата зима е основен въпрос пред всички селскостопански труженици. Затова трябва да държите най-строг отчет за изпълнението на тази задача, като не изпускате от погледа си и работата за най-икономично и разумно използване на наличните храни, а това може да се постигне само чрез грижливото преработване на грубите фуражи,

Георги **КИТАЕВ**
(наш кореспондент)

ИЗГАСНАХА ГАЗЕНИТЕ ЛАМПИ

Много години наведени над газените лампи трудолюбивите хора от село Дичево прекарваха дългите вечери. Когато работеха нещо, очите им сълзяха от взирането при слабата светлина. Ходеха по другите села и захласнати гледаха сияещите електрически крушки и се унасяха от музиката, носеща се от високоговорителите. Но...

Дойдоха един ден мъже с кирки, лопати, големи ролки жица и с желанието да дадат на дичевци час по-скоро светлина. Мълнията на електрическия ток трябваше да пробяга за първи път по инсталацията в края на декември. „Много дълъг срок е това"—решиха електротехниците от „Елстроежи", които работеха тук. Заловиха се мъжки за работа. Техническият ръководител Иван Кюмюрджиев и бригадирът Кирил Иванов по цял ден стояха на обектите. Даил Мехмедов и Джаил Асанов увличаха останалите със своя ентусиазъм в работата. Кооператорите помогнаха в доставянето на електроматериалите, копаха дупки за стълбовете и ги изправяха.

На 18 ноември, един месец преди срока, мракът в село Дичево беше разкъсан от ярката електрическа светлина. Заедно с нея в селските къщи влезе и радостта. Зазвуча музика от радиоапаратите. Настъпи празник, истински празник на победата на новото. Опушените, тлеещите газени лампи изгаснаха завинаги.

Маринка **БОНЕВА**

Спокойно очакват зимата

Миналата продължителна, и студена зима е един лош спомен за долноряховските животновъди. Виелици, студ, сняг и... недостиг на фураж. Само този, който не е свързан пряко с животновъдството, който не милее за добитъка като за свой, той не можа да почувствува тревогата, обхванала животновъдния бригадир Йордан Дяков и гледачите през онези сурови, зимни дни.

С цел да се увеличи броят на животните, а оттам и животновъдната продукция, ръководството на стопанството реши да закупи тази година още животни. Със закупуването им, ръководството с още по-голяма сериозност се зае с осигуряването им с удобни помещения за презимуване и необходимото количество фураж. Животновъдите в Долно Ряхово могат да се похвалят, че навреме и с чест решиха този въпрос. Вече всички животни са настанени в топли помещения. Във фуражната кухня много старателно се преработва фуража. „Калоричната и витаминозна храна дава своите добри резултати — казва бригадирът Дяков — гордея се с всички животновъди, защото годишният план за млеконадоя изпълниха преди една седмица, а Никола Николов изпълни личния си план още в края на октомври.

Добрите грижи за животните, създаването на подходящи условия за презимуване и осигуряването им с храна е сигурна предпоставка, че долноряховските животновъди ще могат да се похвалят с още по-големи успехи през следващата година.

Петър **МИХАЙЛОВ**

В ДМЗ „Стомана" на възела за дълбоко пресоване работят Борис Станков и помощникът му Велико Пенев. Те двамата изпълняват дневните си норми средно 165 на сто. В момента работят по пресуването на резервоари за бензинови нагреватели.

ПРЕЗ МЕСЕЦА НА ОВОЩНИТЕ ГРАДИНИ

С НЕСТИХВАЩ ТЕМП

Не е нов поминък овощарството за стопаните от попинския кооператив. Години наред в градините край село, хилядите овощни дръвчета наливат богат нектарен плод.

Така беше и през тази есен. Обширните кооперативни градини възлизащи на повече от 600 дка дадоха незапомнен плод. Отрупани бяха с плодове и кайсиевите и ябълковите и прасковите дръвчета. Затова и равносметката, която е направена след приключването на беритбата е радостна. Само от плодове в касата на кооперативното стопанство са постъпили тази година повече от 82 642 лева. На изкупвателните организации са били предадени само през тази есен 504 115 кгр кайсии, 115 035 кгр праскови, 8 929 кгр. круши, 8 200 кгр. череши и 32 900 кгр вишни.

Тези успехи на овощарите от с. Попина не са някаква случайност. Те се очакваха още от пролетта, когато всеки ден в градината работеха 7 звена. Тяхната грижа беше обща— да провеждат навреме всички необходими мероприятия с цел да се предпазят овошките от различни болести и почвата в междуредията да бъде винаги добре поддържана. Заслужават похвала в това отношение звената на Стоян Петров, Симеон Йорданов, Крум Иванов, Йордан Русев и др. които не жалиха сили през цялото лято и успяха да надделеят над работата, която не беше малко. И навреме трябваше да се пръска още през пролетта и да се варосват стволовете на овошките и да се оре.

Заедно с трудолюбивите овощари от седемте звена ден и нощ се грижеше за градината и бригадирът Петър Димитров. Заедно с агронома той следеше постоянно за навременното и качественно провеждане на всяка една манипулация около дръвчетата.

Сега в дните, когато в цялата страна се чествува месеца на овощните градини не стоят със скръстени ръце и попенци. Въпреки че плодовете отдавно са прибрани и короните на дръвчетата са оголени от есента, овощарите бързат да използват хубавото време за подготовката на градината за следващата реколта, която очакват да бъде не по-слаба от тази през настоящата година. С активната помощ на механизаторите от кооператива, цялата площ беше старателно изорана. С цел да се оформят по-красиви корони беше проведена резидба, като същевременно всички мумифицирани плодове от тази реколта бяха премахнати. Не по-малки грижи се полагат и за 200-тата декара нови праскови дръвчета, които ще дават плод тепърва. Вече е пристигнал самолет от селскостопанската авиация и тези дни ще започне третирането на обширните овощни градини против различните болести и паразити.

Нестихващият темп на работата по овощните градини през тази късна есен показва красноречиво, че в кооператорите от с. Попина гори амбицията отново да застанат на едно от челните места в окръга по отношение на овощарството. А там където наред с желанието и амбицията не липсва и трудолюбието—успехите не закъсняват.

Радослав **РУСЕВ**

С ПАРТИЙНА СТРАСТ

Разговорът се проведе в студиото на Окръжната поща.

— Моите слушатели са съзнателни хора — каза инжинер Иван Гойчев и премести писалката от единия на другия край на бюрото. — Идват навреме, водят записки . . . Зададеш въпрос — отговарят ти веднага. Същински ученици. А закачиш ли ги за политиката—започват да спорят с тебе, сочат примери, личи, че са чели.

Последната дума той изрече бавно Загледа се към червената завеса към стената и пак продължи:

— От практика се убедих, че за да бъдеш пропагандист днес, трябва много да знаеш. И да се интересуваш. Иначе току видиш, че са те поставили на тясно и си станал за смях.

Късите му пръсти ровят из едно от чекмеджетата. Постоянно мърда с крак. Извади един бележник от джоба си със записки и ми го показа.

— Ето—повиши глас той, — Винаги съм се старал да бъда кратък в лекциите си, убедителен. Дългите лекции дразнят и разсейват слушателите и те започват да дремят по столовете . . . Не чета, а разказвам.

Наведената му фигура над бюрото отново се размърда.

— В Телеграфо-пощенския институт учихме политическа икономия, а тази година съм пропагандист по политическа икономия. Седма година вече. Използвам познанията си при подготовката на лекциите и воденето на събеседванията. Но освен това аз редовно следя политическите събития от вестниците и радиото. Чета изказванията на видни политически дейци. Търся по-интересни книги, които препоръчвам на слушателите си. Служа си с диаграми, снимки, илюстрации и филми.

Вратата на студиото се отвори и затвори. Сред нас застана усмихната говорителката Катя.

—Търсят ви, другарю Гойчев. Получила се е повреда по линията и трябва да заминете веднага.

Инжинер Иван Гойчев стана от стола, на който беше седнал, извини се, че не можем да продължим разговора си повече и заслиза по изтърканите дървени стъпала. А след малко отново се върна и се тюхкаше, че телефонистката Иванка Павлова е вдигнала тревога, без да има защо.

. . . Бил в Дулово на работа. Веднаж половината от слушателите в кръжока по История на международното работническо и комунистическо движение отсъствували от заниманията. Това разстроило чувствителния инжинер. Почувствувал се безпомощен, но не се отчаял. В себе си той потърсил вината, че не се бил срещнал предварително със слушателите да поговори с тях. На партийното събрание, което се провело след няколко дни, Иван Гойчев вземал думата. Той убедително изложил своето и мнението на бюрото и седнал на мястото си. Всички мълчали. Подкрепили го, защото бил прав.

Вълнуващо звучат думите на инжинер Иван Гойчев от Окръжната поща в град Силистра, че „успехите са дело на този, който ги създава“. Но още по-убедително го представят те като комунист, който сам гори в трудностите и сам изпитва ударите на човешката радост. Ниската сграда на пощата е неговата съдба и неговото безкрайно желание. Сред звъна на номераторите, сред сърдитните на клиентите, сред онази тягостна пощенска тишина на поръчки, пощенски записи, телефонни разговори и писма Иван Гойчев прекара много от годините на своя съзнателен живот, за да си извоюва правото на честен комунист, който твори и живее с партийна страст.

Никола НИКОЛОВ

ОТЧЕТ ЗА ГОДИНАТА

Събранието започна навреме. Младежите и девойките от първо дружество в село Паисиево затаиха дъх и отправиха погледи към секретаря Илия Милков. Той прочете доклада. Радост изпълни сърцата им като чуха за своите успехи на полето и във фермите. Но се позамислиха, когато научиха за слабостите и грешките на отделните комсомолци и на дружествения комитет. Нима ще забравят те своето участие в сеитбата, окопаването на пролетниците, жътвата и прибирането на реколтата от царевицата, слънчогледа, тютюна? Бяха навсякъде, където трябваше, изпълниха комсомолските си поръчения. Особено шофьорите. Те през цялата година не знаеха какво е умора и почивка. Между тях водачът на кола „Шкода“ № 10-31 Расим Мусинов даде най-добра работа. Но дружественият комитет на ДКМС през годината рядко провеждаше събрания с комсомолците, не е контролирал дейността на комсомолските групи. Слабо се използуваха средствата на нагледната агитация за увличането на комсомолците в ловешкото движение и движението за комунистически труд.

Затова към първо дружество бяха причислени и учителите, а за секретар на дружеството беше избран Руси Димитров — млад и енергичен другар. И още на втория ден след събранието беше сформирана вокална група и почна разучаването на пиеса за посрещането на Новата 1964 година.

Милко НИКОЛОВ

СТАРАТЕЛЕН ПРОПАГАНДИСТ

В село Орешене учителят Юсуф Шюкриев е известен като културен и възпитан младеж, който чете странична литература, следи и познава нещата. Затова дружественият комитет на ДКМС го посочи и утвърди за пропагандист на един от младежките кръжоци. Още първите лекции Юсуф Шюкриев подготви и изнесе на високо идейно равнище, на разбран език и младежите го слушаха с внимание. Умението, което прилага той при записването на плана, при използуването на нагледните средства, го направиха любим човек за младежите. На следващите занимания броят на слушателите се увеличи. Тогава старателният пропагандист започна още по-задълбочено и накратко да изнася лекциите си, за да може повече слушатели да го разберат и вземат участие в събеседванията. Стана така, че Юсуф Шюкриев издигна значението на кръжока като място, където младежите се учат и се възпитават едновременно. Между тях се създадоха другарски отношения, роди се любовта, която е тъй много необходима за преодоляване на трудностите.

На всяко занимание стават все нови и нови младежи и вземат участие. Но най-активните са Халис Руфадов, Харун Диляверов, Шевкъ Шевкетов и Етем Ахмедов.

Но старателният пропагандист има още едно желание, което го тормози всеки ден — не са обхванати още девойките—туркини. С тях дружественият комитет на ДКМС трябва да поработи, за тяхното увличане и превъзпитание.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Скъпи гости посрещнаха неотдавна жителите на Силистра—азърбайджански културни дейци, които пребиваваха в нашата страна през дните на Декадата на съветската азърбайджанска култура.

ПОД ЗОРКИТЕ ОЧИ НА НАРОДА

ЕДНА НЕРЕДНОСТ ОТСТРАНЕНА, а виновните са наказани

От последната материална проверка на пивницата при селкоопа в село Кайнарджа, извършена под ръководството на гл. счетоводител Георги Чолаков се установи, че има излишък 192 лева. За да няма приказки ръководството решава да анулира проверката и да скрие истината.

Скоро обаче това престъпление стига до ушите на членовете на комисията за народен контрол. Призвани да служат на народа със своята честност и преданост те сигнализират за това на партийния комитет.

Притиснат от страха, председателят на кооперацията решава да назначи нова комисия за повторна материална проверка на пивницата. Но този път тя се ръководи от счетоводителката Атанаска Роева.

Тъй като датата на проверката е била обявена предварително, главният счетоводител Георги Чолаков решава да помогне на своя приятел, ръководителя на пивницата Иван Георгиев и временно назначения келнер Йордан Овчаров като ги предупреждава да си приготвят сметките.

Но за „съжаление“ ръководителят на пивницата Георгиев, уверен в приятелските чувства на счетоводителя, не счел за нужно да се разтревожи.

Когато дошъл края и на втората проверка пак останали като излишни повече от 195 лв. По други представени документи обаче се сочи, че при първата и втората проверка са били умишлено укрити някои задължения. Ако и те бъдат прибавени то първия излишък нараства на 266 лева, а втория на 221 лева.

Ненормалното състояние и начина, по който се провеждат проверките скоро са били изложени пред партийния комитет. За да може да узнае истината и се отстрани веднъж за винаги създалата се язва, комисията за народен контрол решава да проследи работата на отговорника и келнера през един работен ден. Взетото решение скоро влиза в действие. След полунощ, когато и последния посетител напуснал заведението, комисията решава да провери сметките на двамата служители.

Оказало се, че келнерът Овчаров работи само в събота и неделя, но това съвсем не му пречи да си изработи това, което му е нужно за останалите дни.

Вкусил от „сладостта“ на кражбата, той търси различни форми за нейното осъществяване. Заслужава внимание изпитания от него метод да си изпросва от всяка маса по едно коняче. Но тъй като той не е глупав, вместо коняк всякога си е наливал лимонада. А когато приключи сметката с усмивка на дълбока благодарност добавя и уж изпития коняк. Не са малко и случаите, когато е поднасял плодова ракия, от която 100 грама струва 0.36 лева, а е вземал пари за сливова, която струва по 0.52 лева. Така по нечестен път само за една вечер той е присвоил 12 лева чисти пари.

При материалната проверка на пивницата се е оказал остатък от 64 лева. На пръв поглед този излишък не е голям, но трябва да отбележим, че той е събран само за 7 дни след втората проверка. Или ако го разделим, за всеки ден се пада по 9.19 лева, а това за всеки месец представлява 229.75 лв.

Разбира се за такива „дреболии“ ръководството на кооперацията не считало за необходимо да се разтревожи. Затова пък комисията за народен контрол и партийното ръководство, не само че не се разтревожиха, а единодушно решиха да предложат на висшестоящите органи: Да се освободи от работа ръководителя на пивницата Иван Георгиев и му се потърси партийна отговорност от партийната организация; да се освободи и временно назначения келнер Йордан Овчаров и също му се търси отговорност. Председателя на кооперацията да се понижи в длъжност на главен счетоводител, а главния счетоводител да се накаже с мъмрене.

Направеното предложение скоро бе потвърдено от Окръжния кооперативен съюз и приведено в действие. И така с помощта на комисията една нередност беше разкрита и виновните си получиха наказанието.

Иван ПЕЙЧЕВ

НЕЗАБРАВИМИ МИГОВЕ

Третият клас донесе голяма радост на учениците от село Ветрен. Предстоящото приемане в пионерската организация накара всички да се подготвят за този незабравим ден. Научиха обещанието, символиката, запознаха се със задълженията и правата на пионера. Шевствуващият отряд почти всеки ден посещаваше третокласниците и разучаваше с тях пионерски песни, разкази и стихотворения, из живота на Георги Димитров, Ленин и героите на РМС— Лиляна Димитрова, Йорданка Николова, Малчика и други. Пионерската организация взе решение отрядът да се казва „Вела Пеева“. Учениците писаха писма до музея във Велинград и получиха материали от там за нейния живот.

Дойде дългоочакваният ден. Училищният двор се напълни с пионери, които носеха цветя. Всички бяха радостни и възбудени. Но най-радостни и най-развълнувани бяха третокласниците.

Започна проверката. Председателят на отряда вдигна ръка за поздрав. По лицата на пионерите се появи червенина. Силните им гласове отекнаха в простора.

С песента „Върви пионера“ пионери и чавдарчета се отправиха към празнично украсената пионерска стая. Дойдоха и гостите. Отрядният председател изнесе кратко слово и прочете имената на чавдарчетата, които желаят да станат пионери. А те не бяха малко.

Чавдарчетата се извикваха едно по едно. Задаваха се безброй въпроси към тях. Третокласниците отговаряха. Незабравими мигове!

Настъпи най-тържественият момент: старите партийни дейци Дончо Гишанов и Борис Иванчев завързаха на пионерите червени връзки. Усмивка грейна по лицата на всички. Всеки нов пионер целуна пионерското знаме.

Стоянка ЧАУШЕВА

ПРИ ГОЛЕМИ ВЪЗМОЖНОСТИ — ГОЛЯМО НЕХАЙСТВО

Хубава е новопостроената фурна в село Ножарево. В нея има добри условия за работа. Светла, хигиенична е. За нейното построяване кооператорите отделиха чрез самооблагане 6 000 лв. Миналата година работи 3 месеца, но след това спря. Нямало вода и трифазен ток. А този проблем може да се разреши без особен труд. Кооператорите сами казват, че всеки момент са готови да изчистят пода и прозорците. Но селкоопът не обръща нужното внимание за поставянето ѝ в ред. Затова най-голяма вина имат техниците и председателят на селкоопа Кольо Цеков.

Вместо да ползват хубавата фурна, хората купуват хляб от фурната на ДЗС, а в нея се работи на много примитивни начала. В пещта на фурната има много дупки. „Паднат ли в тях хлябовете, трудно се изваждат“ — казва отговорникът на фурната Петър Николов. Тук не се спазват и хигиеничните изисквания. Хлябът се поставя на прашните тезгяхи, мухите кацат по него. Паяжини са увиснали във всички кътове на фурната. Стените не са варосани. Покривът е продупчен.

Няма условия за работа и в пивницата на селкоопа. Кооператорите и продавачът Садък Наимов час по-скоро искат да се преместят в новопостроената пивница, чиято сграда е голяма, светла и създава всички условия за работа. Но защо не работи, никой не може да отговори. Тя е напълно готова от 3 години насам, но не се използва. Вътрешните стени са боядисани. Инсталацията е готова. Нужно е само да се прекара ток и да се разчистят камъните, струпани пред сградата. А ток може да се прекара много лесно. Електрическият стълб е само на десетина метра от сградата. За всичко останало кооператорите са готови да дадат своя доброволен труд. Но управителният съвет на селкоопа и председателят му нехаят. Според тяхното изказване, премести ли се пивницата в новата сграда, нямало да има такъв оборот, какъвто има в старата, която се намирала близо до ДЗС-то. Това не е вярно. Новата сграда се намира само на около стотина метра по-далеч. В най-скоро време от тук ще мине шосе, строежът на което вече е започнал. Продавачът и кооператорите мислят, че в новата сграда всичко ще бъде по-добре.

Крайно време е управата на селкоопа и лично председателят му да разрешат тези два въпроса. За построяването на двете сгради е положен голям труд, изразходвани са значителни средства, Нима са построени само за украса?!... А управителният съвет на ТКЗС и общинският партиен комитет трябва да търсят за това отговорност от председателя на селкоопа.

И филиалът на ДЗС „Янко Забунов“ — Ножарево не е за хвалене. За фурната вече казахме. Но какво да кажем за банята, която не работи от две години?... Как да си обясним и факта, че от месец и половина работниците не са гледали нито един филм? Преди две години радиоуредбата се е повредила и още не е поправена. Не работи и телевизорът. За културния клуб въобще да не говорим. А тук има много комсомолци, които жадуват за култура.

Управата на ДЗС трябва да помисли сериозно за отстраняване на тези големи нередности, които пречат на трудещите се в Ножарево да живеят според съвременните изисквания в бита и културата.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

На вечерното образование — широк път

ДА СЕ УЧИМ ОТ ОПИТА НА СРЕБЪРЦИ

Тържеството е към своя край. Учениците-вечерници завършват учебната 1962-1963 година. Залата е препълнена. Тук сега празнуват младежите, които в продължение на седем месеца са се учили вечер, след упорит дневен труд. Тук са техните близки, съселяните им, общественици. Директорът на училището, развълнуван, усмихнат, връчва свидетелства за завършен клас и основно образование на 40 души. После тържеството се превръща в другарска трапеза с музика, игри, танци...

Създаваше се традиция на съзнателно — възторжено отношение към вечерното образование. Всички се радваха на това. И още повече се стараеха.

Настъпи лятото. Започна усилена подготовка за новата учебна година. Сформирани бяха вечерните паралелки, много младежи бяха убедени да учат. И започна събирането на учебници за новите вечерници. Още през септември бяха определени учителите, които ще обучават младежите. Назначени бяха класните ръководители.

И затова още през септември състоянието на вечерното образование в Сребърна не тревожеше никого. На 28 септември над 40 души присъствуват на подготвителни занятия в училище. Разяснява се правилникът, раздават се необходимите учебни пособия, обявява се учебната програма. Още от 1 октомври вечерните паралелки (VI и VII клас) започват нормални занятия. Всички ученици-вечерници са снабдени с бележници. През м. октомври няма нито едно провалено занятие. Средната посещаемост е много висока: в VI клас — 100 на сто, в VII клас — 80 на сто. Причината за временните отсъствия на някои ученици от VII клас е в характера на производствената им работа.

И учебната работа върви така, както в дневното училище. Особено добре работи Цветанка Николаева, учителка по български, руски език и история. Тя е много инициативна и се стреми да създаде здрав колектив сред вечерниците. И те често се събират на младежки веселия, на седенки.

Добрата и навременна организация на вечерното обучение в Сребърна се дължи на общите усилия, които полагат директорът на училището Велик Димитров, секретарят на общинския партиен комитет Тодор Димитров, ръководителите на общинския народен съвет, на Отечествения фронт и кооперативното стопанство. Цялата общественост в Сребърна се отнася с чувство на отговорност към проблема за вечерното образование. Тя разбира, че това е задача, на която Партията и правителството гледат с голяма загриженост, защото нейното разрешаване ще повиши не само знанията, но и професионалната ориентировка, и културата на младежта. Затова опитът на сребърската общественост по успешното вечерно обучение трябва да бъде за пример, да се изучава, да се прилага.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

Със сградата растем и ние

Ние, курсистите от Сградостроителното училище в гр. Силистра, сме сигурни, че ще излезем в живота такива, каквито ни очаква обществото. Макар че още не сме напълно квалифицирани, ние вземаме участие в изграждането на нова Силистра. С много радост посрещнахме решението да градим блока на бойците против фашизма.

На новия строеж ние работим с цялото си умение, за да предадем сградата от хубава по-хубава. Строим, а чувствуваме как заедно с нея израстваме и ние.

Георги КОСТАДИНОВ

През месеца на овощните градини

НЕОТЛОЖНИ ГРИЖИ за овощните насаждения

ПРЕЗ тази година плодовата реколта на почти всички овощни видове бе много добра. В резултат на своевременното и качествено проведени мероприятия ТКЗС в Зафирово и Тутракан получиха богата реколта от кайсиевите дървета, а Айдемир, Ветрен, Старо село, Калипетрово и други—от прасковената култура.

Борбата за осигуряване преизпълнението на плана за плодовата реколта през 1964 година се провежда именно сега. През есенно-зимния период трябва да се извършат неотложни основни работи в овощните насаждения. Обработката на почвата трябва да се извърши във всички градини на дълбочина в зависимост от разположението на основната коренова маса. При младите дървета, където кореновата маса не е обхванала цялото междуредие, дълбочината трябва да бъде 22 — 25 см, като с приближаването към редовете на дърветата, дълбочината на оранта се намалява с оглед да се избегне нараняването на скелетните корени по-дебели от 1.5 см. Такова нараняване довежда до трудно зарастване, калусиране на раните и причиняване смущение в правилното развитие на дървото и преждевременното му загиване.

При плододаващите дървета предварително трябва да се извършат копки на различни растояния от ствола на дърветата, за да се установи дълбочината, на която е разположена кореновата им система. Обикновено при плодоносещите костилкови дървета, основната коренова маса е разположена под 18 см. Но това зависи много от досегашната обработка на градините. В насажденията, където не се извършват редовни обработки на почвата, кореновата система е по-плитко разположена и това трябва да се има предвид. Продълбочаването на орния слой при тях трябва да се извършва постепенно на етапи.

При обработката на почвата се допускат системно грешки от нашите кооператори, като не се осигурява равномерна оран. Трябва да се оре напреки на предишната обработка, за да се избегне натрупване на пръст около дърветата, при което със заравянето на кореновата шийка се затруднява развитието на растението. Често при обработката на почвата се допуска нараняване на стволовете, което създава възможност за проникване на причинителите на гъбни болести и за загиване на дърветата.

Вследствие на изобилния плод през тази година, овощните дървета са изтощени и затова се налага да се извърши торене с органоминерални торове. Комплексната опитна станция в Силистра извежда опит с осемгодишни кайсиеви дървета, при което най-добър резултат е получен при внасяне ежегодно по 2 тона на декар оборски тор, амониева силитра 33 кг на декар, от които през есента 12 кг, суперфосфат 61 кг на декар и калиев сулфат по 39 кг, хвърлени през есента. При така торените дървета през тази година получихме 2 683 кг от декар, а от неторените — по 1 377 кг или с 1 306 кг на декар в по-малко.

Неторените дървета изостават в развитието си, листопада им настъпва по-рано и не могат достатъчно добре да се запасят с хранителни вещества. При торените дървета годишният прираст е по-голям, растежа продължава по-продължително време, плодните пъпки се образуват в по-продължителен период, което осигурява по-добра зимоустойчивост.

В началото на ноември трябва да се започне засаждането на костилковите дървета, а към средата на ноември семковите, и то на подходящи места при добра предварителна подготовка, извършена при прякото участие на специалистите. След засаждане, фиданките да се полеят с 1—2 кофи вода за по-добро овлажняване и слягане на почвата, което ще осигури прихващането на растението.

Варосването недопуска измръзването на стволовете и скелетните клони и слънчевите пригори на огряната страна. За предотвратяването на изгризването от гризачи (зайци и други) младите дървета да се обвият със слънчогледови и царевични стъбла.

Горепосочените мероприятия трябва да се извършат срочно под ръководството на специалистите. Това ще доведе до подобряване състоянието на овощните насаждения и осигуряване на добра плодова реколта.

Никола СТЕФАНОВ
директор на КОС—Силистра

Никола НИКОЛОВ
научен сътрудник при КОС — Силистра

Трудно би могло да се намери шофьор, който да не е останал доволен от ремонта на колата му, извършен в авторемонтния цех на ТПК „Метал"— Силистра. За отличното качество на услугите не малък дял има и автомонтьора Руси Неделчев. Той прави всичко, за да бият ритмично сърцата на двигателите.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СРЪЧНИ РЪЦЕ

СЛЕД като привършиха полската работа, кооператорите от с. Калугерене насочиха всички сили за елпезирането на тютюна. Особено добре работи сега младежкото звено на Бейзат Хюсеинов и звеното на Халид Махмудов.

. . .Рано утро. В стопанския двор е оживено. Ето го най-младият от комсомолците Халид Махмудов. Той е звеновод от една година. 22-ма души има в звеното му. И повечето от тях са комсомолци. В единия ъгъл на навеса елпезират Мюмене Хасанова и Гюлсем Реджебова. Звеноводът отива при тях и показва на Мюмене как по-правилно да сортира листата. От другия край на навеса се чуват шеговити гласове:

— Звеноводът пак отиде при годеницата си. А на нас кой ще ни показва? — подхвърлят те. За миг всички се смеят, но след малко отново настъпва тишина. Погледите пак се насочват към листата. Комсомолците ги вземат от натрупаните купове и ги слагат внимателно едно върху друго.

Като видя, че Гюлбия Хасанова среща трудност, звеноводът се притича и при нея на помощ. А на Гюлбия й беше трудно да различава листата от четвърта категория. Но Халид взе няколко листа и й обясни. Доволна остана комсомолката. Халид винаги е готов да й помогне. Затова цялото звено го обича. „Малък, ама акъла му е голям" — казват по-възрастните. „Добро чедо е отгледал нашият Махмуд" — продължават доволни те.

И наистина така е. Халид им е образец във всяка една работа. Именно затова постиг на големи успехи. Преизпълни плана и за царевицата, и за слънчогледа, и за тютюна. Сега при елпезирането пак са на едно от първите места. В тази работа не остават назад и другите звена. В бригадата досега са елпезирани 14 000 низи тютюн. Или повечето от половината от плана е изпълнен. . .

. . .Когато всички се разотидат по домовете, под навеса остават само пенсионерите — Аптулла Мехмедов, Лазар Иванов, Хюсеин Ахмедов и Дончо Гатев. С голямо старание те балират елпезирания тютюн. Не стоят настрана и тримата звеноводи. Те изваждат тютюневите низи навън, за да омекнат през нощта. Защото сухи ли са листата, лесно се трошат и пръскат. Вечерта всички си отиват доволни от своя труд, за да дойдат на другия ден отпочинали и бодри.

Ахмед НАИМОВ

НОВОСТИ ОТ СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Многогодишна силажна култура

Нова ценна фуражна култура, според литовския ботаник Йонас Пипинис, ще стане растението „полигонум корариум". Това многогодишно планинско растение от няколко години се отглежда в Литва. Тук то е донесено от средна Азия. В продължение на четири години от него са получавани до 500 центнера от хектар зелена маса, която може да служи за храна на добитъка.

Правото и силно разклонено стъбло на растението достига височина 3 метра. Зелената маса съдържа голямо количество захар и много витамини. Тя се силажира през юни-юли и до есента фуражът, приготвен от нея, е готов.

В държавните стопанства на западна Литва вече са засети първите производствени плантации с тази ценна култура.

Нови фуражни растения

През тази година в опитните станции на Румънския централен научноизследователски селскостопански институт се отглеждат нови сортове фуражни растения, създадени от научните работници на института. Между тях е хибридната люцерна „НН—652", която в райони с различни климатични условия е дала много високи добиви, надхвърлящи с 20-25 на сто добивите от обикновената люцерна.

Както съобщава Аджерпрес от Букурещ, опитните станции отглеждат и нов сорт еспарзета „ИКА—6", който дава 30-50 на сто по-високи добиви от другите сортове. Били са получени средно по 8 000-10 000 кг от хектар.

Средство срещу плевелите

Магдебургското предприятие „Фалберг—Лист" (ГДР) е разработило нов препарат за борба с плевелите. Новият препарат е наречен „Елбанил".

Елбанилът унищожава кълновете на плевелите и действува от шест до девет седмици. Той унищожава кокошето просо, пиперичето, киселеца, копривата, сладката трева, лободата, дивия мак, дивата ряпа, поповата лъжичка, овчарската торбичка и други плевелни растения.

Препаратът е бил приложен успешно при насаждения от моркови, лук, коренoплодни, а също така и при плевели, растящи между гладиолите, далетата и нарцисите.

НАПРЕГНАТИ ЕСЕННИ ДНИ

Напрегнати са тези есенни дни за кооператорите от село Ветрен. Всяка сутрин те се отправят към засетите есенници, за да ги подхранят с амониева селитра. От опит те знаят, че подхранените през есента посеви по-добре се вкореняват и по-добре изкарват зимата. А и добивите от тях са винаги по-високи. Затова всички с готовност се включиха в изпълнението на тази задача.

В резултат на упоритния труд част от посевите са подхранени. Подхранването продължава, като ще бъдат наторени колкото е възможно по-големи площи съобразно наличния тор.

Веска ИВАНОВА

ФОРМАЛНО ВОДЕНА СТОПАНСКА СМЕТКА — ЛОШ РЕЗУЛТАТ

Окръжният кооперативен съюз гр. Силистра отчете дейността на потребителните кооперации за деветмесечието. Въпреки че в окръжен мащаб финансовите резултати са много добри, то все още има кооперации, които неоправдано не изпълняват плановете и даже губят от някои стопански дейности, а се крият зад общото изпълнение на тези, които работят добре.

Още на съвещанието от 4 юни 1962 година др. Тодор Живков постави задача пред търговските работници и служители да подобрят своята работа и в най-близко време да няма нито един губещ обект, нито една губеща дейност, нито едно губещо предприятие.

Тази задача се поде с необходимата сериозност от всички работници и служители, заети в кооперативната търговия в окръга. Приложи се вътрешно стопанската сметка във всички обекти и дейности, въведе се строга отчетност на резултатите от всеки обект и дейност, засили се контролът относно разходите на обръщението. И резултатите чувствително се подобриха.

Това обаче не можа да се осъществи от потребителната кооперация в с. Сокол, която единствена в окръга губи от дейността обществено хранене. Тази кооперация работи при абсолютно същите условия, при които работят останалите кооперации от окръга и въпреки това тя отчита лош финансов резултат.

Този резултат не направи никакво впечатление на ръководството на кооперацията и най-вече на председателя. Счетоводителят отдавна въведе стопанската сметка по обекти, обаче тази стопанска сметка се води само формално, без по нататък да се следят резултатите й, не се анализират записванията и не се търсят причините на какво се дължат неуспехите.

Управителният съвет и ръководството на профорганизацията никога не са се занимавали с финансовите резултати. Колективът и самите изпълнители — отговорниците на обекти не са били информирани за крайния финансов резултат от тяхната работа, а и те самите не са проявили интерес. Внедряването на вътрешната стопанска сметка без по нататъшен задълбочен анализ и обсъждане на резултатите губи смисъла и целта си.

За да се ликвидира това черно петно от окръжния отчет ИК на ОКС изпрати свои служители в село Сокол, които да проверят и издирят причините за тази загуба и да окажит помощ на место.

От направеното обследване се установи, че загубата в дейността обществено хранене се дължи на организационни и главно технически слабости. В разходите на обръщението неправилно са отнесени неприсъщи разходи за дейността, като транспортните разходи за хляба от фурната до самите обекти, където се продава. Това е разход по пласмента на готовата продукция и е трябвало да се огнесе в съответната производствена сметка. За хляба и ситничарските изделия, които се произвеждат от кооперацията, както и за всички останали стоки, които се прехвърлят от търговията в общественото хранене не се прехвърлят никакви отстъпки. За рибните и месни консерви, които се продават от общественото хранене не се начислява никаква надценка в зависимост от категорията на заведенията.

Ако редовно се проверяваха и анализираха резултатите от въведената стопанска сметка, горните грешки своевременно щяха да се открият и ликвидират. И резултата щеше да бъде положителен. Колективът на кооперацията има сили и възможност да не допусне да има губещи обекти и дейности, необходимо е само по-голяма загриженост.

К. ЗАВЕРДЖИЕВ

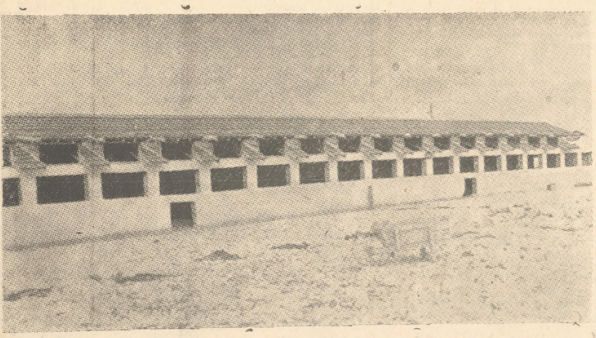

Красиво се издига новия свинарник в ТКЗС— Окорш. Строителната работа е към своя край и скоро свинете ще бъдат приютени на топло, светло и чисто.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОПИТЪТ Е НАЙ-ДОБРИЯТ УЧИТЕЛ

Двете полевъдно-тракторни бригади на Мехмед Джевдетов и Халид Шабанов от село Чернолик засяха 5 600 декара с пшеница и 1 200 декара с ечемик. Върху порано засятите площи отдавна са поникнали млади растения, те се вкорениха добре и покриват земята със зеления си губер. Но една част от есенниците на мястото на цвеклото, слънчогледа, царевицата и тютюна бяха засети към края на месец октомври и едва подават тънки игличките над влажната земя. Те имат нужда от подхранване, от слънце и влага, за да дадат по-високи добиви през следващата година. Не малко са и слабите блокове, които жълтеят отдалеч и найчесто раждат паламида и метличина.

Сериозно е загрижено за това стопанското ръководство на ТКЗС — Чернолик. Председателят, специалистите и бригадирите вече мислят как да организират подхранването на есенниците с амониева селитра, по 5-6 кг на декар. Най-напред трябва да се подхрани пшеницата, а после и ечемика. За целта хора и каруци са вдигнати на крак. На 17 ноември бяха организирани 30 каруци за извозване на тор на блока, а 250 кооператори подхраниха около 1 556 декара с амониева селитра в местността „Пъндъклъка" и „Кара куш". От миналата година те знаят, че когато площите не се наторяват, добивите са малки — едва по 160 кг средно пшеница от декар и по 250 кг ечемик. Подхранването на есенниците ще продължи и през следващите дни с пълна сила, за да може дъждовете, които ще завалят по-нататък да разтворят тора и тя да даде желания резултат.

Никола ПЕНЕВ

С ЯСНА ЦЕЛ В ЖИВОТА

ГОЛЕМИЯТ кран в леярния цех на ДМЗ „Стомана" скърца по релсите във въздуха и крановичката—млада жена с черни коси и живи изразителни очи, внимателно държи волана и лостовете. Тежкият повдигач бавно се спуска надолу, закача едно по едно телата за електромоторите и ги отмества на местопредназначението. Под кабината на крановичката сновят кофите с искрящ течен чугун, тикани по релсите от хора, които довършват последните отливки и се готвят да си заминават. Работното време за леярите и формовчиците е свършило, те бършат черните си ръце в престилките, а в различните отделения на леярния цех вече се промъква мракът. Идват другите смени, които ще продължат да работят чак до дванадесет часа през нощта.

Зад преградите на сушилната ние съзряхме висок слаб мъж, с дебели рунтави вежди и продълговато лице, облечен в сини дочени дрехи и бос, който бършеше ръцете си в една кърпа и оглеждаше отливките—наредени като пръстени квадрати в няколко редички. Личеше само мястото на наливака и отливака със застинал чугун върху дупките.

— Този е Неджати Мехмедов, формовчик— обяснява бригадирът Иван Тодоров и една усмивка цъфва на лицето му.—Тих и послушен другар. Найрано идва на работа и покъсно си отива от другите.

... Точно преди шест години, когато се завърнал от казармата и нямало какво да прави, Неджати бил изпратен на курсове за тракторист в село Две Могили, Русенско, а после и в Суворово, Варненско. Завършва курсовете с отличен и се завръща в Силистра с много надежди и желания. Но поради разни обстоятелства, Неджади постъпва на работа като формовчик в Д М З „Стомана" при опитния майстор Иван Тодоров, който му помага да усвои трудната професия на формовчиците и да стане един от най-добрите в трета бригада.

—Вече не мисли да напуска завода нашият Неджати—шегува се бригадирът и дяволито намига с едното.—Такова е всяко начало, а после ще кажеш, че не е било...

Неджати не каза нищо. Той мълчаливо пушеше и слушаше думите на майстора си.

— А не е лесно да си формовчик— продължи Иван Тодоров.—Все едно, че си склуптор: създаваш ти първо формата на детайла, за да стане после антигронова кутия, корпус на мотор или нещо друго. Създаваш я от пръст... При нас пръстта е като парите в търговията:—играе важна роля.

Под опушените и зачернени стъкла на покрива продължаваше да тъмнее.

—Колко като него съм обучил, но нито един не ме е изложил досега— с гордост заяви бригадирът. —Така ли е, а, Мехмедов?

—Затуй сме бригада за комунистически труд — засмя се Неджати.—Прилагаме опита на съветските, чехословашките и найдобрите наши формовчици...

Самоувереността, която изпълваше плоските гърди на Неджати, накара бригадира да го потупа другарски по рамото.

—Вие сте огън момчета това формовчиците! — рече възрадван бригадирът.—По двадесет форми набиват на ден, по три скари, ето ти шестдесет бройки на човек. А това са 170 процента изпълнение на дневната норма!

Никола НАНЕВ

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

МОРЕТО И ПЛАНИНАТА

ТОВА е съдържанието на наскоро откритата изложба в салона на читалището в Силистра, чрез която се представят двамата художници Петър Бояджиев и Кирил Матеев. Какво ни привлича там, кое е хубавото в нея, преобладава ли то в изложените творби? Отговорът е само един и той ни казва всичко — безсъмнен успех на двамата живописци.

Още при първия бегъл поглед, хвърлен върху картините още с влизането в залата, очите с радост срещат разнообразните багри на природата, капризите на нейната необуздана, първична сила. Тя се чувствува преди всичко в платната на Петър Бояджиев. От тях се долавя усетът, виждането и любовта на художника-маринист към необятната морска шир. Ето „Песен на вълните“, ето „В открито море“. Покорява ни несломимата мощ на водната стихия. Колко нищожен ни се струва човекът, запокитен нейде сред кипящите вълни, увиснал между бездната и черните буреносни облаци в крехката си платноходка. И същевременно колко величав е със смелостта си да се пребори и победи гиганта—море. От тук естествено идва и високата оценка за картината — тя буди чувства, буди размисъл, тя действува. Това е действие, подсилено от мрачните тонове на слелите се в едно море и небе. Истинско удоволствие е да се гледа „Нос Емине“. Тишината на водата, скалите, които се отразяват в спящото море успокояват очите заедно с нежните цветове.

В творбите на Бояджиев наред с преобладаващото хубаво се срещат и някои недостатъци. Недоумение предизвика картината „Лодки“. Спокойно, тихо море, лодките са на котва, а платната им са пълни с вятър (?!). Това е един пропуск, едно недоглеждане от страна на автора. Почти схематизъм и липса на съразмерност се забелязват в „Созополски рибари“ и „Созополско пристанище“. Като се абстрахираме от това, трябва да подчертаем, че върха на майсторството си на художник-пейзажист Бояджиев достига в „Тиха Камчия“. Чудното съчетание и преливане на тоновете ни кара да чакаме всеки момент раздвижването на водата около кичестите брегове.

От творбите на Кирил Матеев „Зима в Рила“ прикова вниманието и заслужава най-висока оценка. Това, което е трудно да се изрази с думи, той го е предал с четката. За дълго се запомня красотата на снежните зъбери и смълчаната под тях борова гора. До съвършенство са се удали на художника оттенъците на снега, озарен по върховете от слънчевите лъчи и отразил блясъка си върху този в сянката. Това е една завършена гама в синьо и бяло, която с майсторска ръка е нанесена на платното. Уверено и с мярка е отразен колоритът на с. Бистрица. С ръката на голям художник е работил Матеев над „р. Черни Искър“ и разтуптяващия сърцето с красотата си пейзаж „Утро над Мальовица“. За съжаление „с. Курило“ дразни с фотографичността си, която впрочем проличава ярко и в „Кремиковци“.

Два обекта на природата са покорили художниците със силата и красотата си. И двамата са били погълнати от тях, почувствували са ги със сърцата си, които са водели четките им. Хубавото и радващото е, че платната ни пленяват с непосредствеността си, с реализма си. Не може да не сме доволни, че на тази изложба отсъствува „индивидуалното“ и мъчно разгадаемо виждане на художника. Всичко е така просто и възприемчиво, както проста и достигаема е самата красота на природата. Един безспорен успех и една законна гордост от него у нас. Ето мисълта, с която напускаме салона, пожелавайки на Бояджиев и Матеев той да не е последен.

Георги УЗУНСКИ

Опазването на архивните материали — отговорна задача

СЪС създаването на Окръжен държавен архив в град Силистра започна постепенното издирване и запазване на всички ценни документални материали от съществуващите фондове на територията на нашия окръг. Откри се и много по-голяма възможност за прилагане на най-добрата и най-резултатна форма на помощ — отиването на място, при фондообразувателите. А това вече осигурява по-бързото прибиране на много документални материали, които имат важно научно-историческо, политическо и практическо—справочно значение, както за нашия окръг, така и за нашата страна.

Но цялостните впечатления показват, че работата по организацията, комплектуването, обработката, експертизата и регистрацията на документалните материали е незадоволителна. Причините за това състояние на архивните материали се свеждат главно до недостатъчната работа с фондообразувателите, подценяването на тези материали и незадоволителната компетентност при обработката им.

Унищожаването и загубването на архивни единици, както това се наблюдава в селските народни съвети в Ситово, Добротица, Средище, Попина и др., става поради липсата на отчетност и регистриране на документалните материали. Затова основно изискване за съхраняването и поддържането на тези материали е описването им и воденето им на отчет от натоварен за целта деловодител, който при напускане ги предава на своя заместник. Приетите по опис документални материали трябва да се съхраняват в отделна стая и под ключ.

Добрата отчетност изисква документалните материали да бъдат организирани, събрани, подредени по предварително изготвена номенклатура, въз основа на която се отделят по вид, характер и пр. В противен случай се стига до унищожаване на някои ценни документи, попаднали в делото за архивни материали, които не подлежат на запазване.

Голямо значение има и начинът на съхраняване. Не са малко случаите, когато ценни архивни материали лежат по пода (ТКЗС — Попина, бившия Околийски народен съвет в гр. Дулово), в мазата (ТКЗС — Алеково), на тавана (Б Н Б — Тутракан).

Важна и отговорна е задачата на експертната комисия, която решава съдбата на всеки лист. Тази комисия трябва да работи много внимателно, защото една повърхностна експертиза може да доведе до унищожаване на ценни документи. А за такива не бива да се определят само отчетните документи, свързани с материална отговорност.

От многото постъпващи материали се установява, че те не са били обработвани периодически — не са подшити, не са озаглавени точно и изчерпателно, листовете им не са номерирани. Такива са случаите с много архивни материали от селските народни съвети в Попина, Долно Ряхово, Средище, Главиница, от бившите МТС в с. Алфатар и гр. Дулово. Допълнителната работа с тези материали в Окръжния държавен архив би могла да се избегне, ако са били обработвани периодически.

Спазването на сроковете за предаване на документалните материали има също голямо значение. Но то се пренебрегва от някои учреждения и институти. Особено много изостават в предаването на архивните материали бившите околийски народни съвети в гр. Дулово, Тутракан и Силистра, селските народни съвети в Ишırково, Смилец, Ст. Караджа, Калипетрово.

Неоправдано и наказуемо е да се предават архивни материали на ДСП „Вторични суровини“, без да е утвърдено това от Окръжния държавен архив, какъвто бе случая с материалите на Държавно горско стопанство в град Тутракан.

Пред учрежденията, предприятията и организациите стоят важни задачи в областта на архивното дело. Те трябва да се изпълняват съвестно, с чувство на отговорност, защото само така може да се увеличи ценното документално богатство на нашата социалистическа родина.

Валентин КИРИЛОВ

Цигулков концерт на Георги Близнев

Снощи в залата на Народния театър в гр. Силистра се състоя рецитал на цигуларя Георги Близнев, съпровождан от Лиляна Стефанова. Двама млади изпълнители, в чието изпълнение пролича много труд и старание са постигнали добри резултати.

В програмата бяха включени творби от музикалната предкласика, класицизма и съвременни произведения. Прочувствено и с голяма дълбочина беше изпълнен „Романс в солмажор“ от Бетовен, за което много допринесе добрият съпровод.

По-добре пролича познаването на класическата музика в четиричастната „Соната в си-мажор“ от Волфган Амадеус Моцарт. Сонатата прозвуча с характерната лекота и ярък динамичен контраст между отделните фрази, предаващ изразителност на творбата. Тук направи впечатление и сполучливият ансамбъл между двата инструмента и добрата техника на солиста, която пролича в бързите пасажи, изпълнени с много лекота. Спокойно и изразително пролича богато мелодичната втора част от сонатата „Tema con variacioni“.

Във втората част на концерта Близнев запозна нашата публика с по-нови и съвременни творби: Прокофиев—„Соната № 2“, оп. 94 и „Соната в три части“ от Константин Илиев.

В първото произведение се почувствува повече напрежение и особена интонация. Отново ще спомена за сигурната техника на солиста, проявена при трудните пасажи, в които преобладаваха трилери и пицикати. Контрастно прозвуча АНДАНТЕТО, изградено с нови интонационни моменти, характерни за музиката на Сергей Прокофиев.

Концертът завърши с единствената българска творба, включена в програмата.

Рециталът на Георги Близнев задоволи силистренските слушатели на симфонична и камерна музика. Би направило добро впечатление по-масовото посещение на културни събития от този вид.

Йонка ЧЕРНЕВА

фейлетон

ЗАЩО МИ ЗАВИЖДАТ ХОРАТА

И ТАКА, съседите започнаха да завиждат на семейното ми благоденствие. А какво съм виновен аз, че станах притежател на солиден апартамент и лека кола „Плимуд“, около калниците на която махленските дечурлига цъкат с езици по цял ден.

А завистта си съседите проявяваха по много талантливи начини. Цапаха полираната ми входна врата с грес, забиваха джобни ножчета в гумите на колата ми, а един тъмен субект надраска неотдавна по стената на жилището ми с въглен „Само Левски!“, въпреки че аз съм отявлен славист.

После предприеха нови акции. Използваха едно квартално събрание, за да осквернят личността ми с разни обвинения. Нарекоха ме тъмна и мистериозна сянка, защото съм бил незаконен притежател на 40 котки. И все пак щях да мина с това, докато пенсионираният аптекар, за когото знаех, че бил някога председател на дружество за покровителство на домашни животни, стана и развълнувано заяви пред присъствуващите:

—Граждани, преди всичко нека да ви бъде известен печалният факт, че въпросната личност дере беззащитните животни и продава кожите им...

Старчето седна отново смирено на столчето си и зачака ефекта. И хората като наскачаха:

—Как е възможно да дере и да продава? Тук да не е Патагония?...

А съседите ми надвикват множеството и предлагат на всеослушание да бъда глобен с една баснословна сума, равняваща се на едногодишния ми доход.

—Чакайте! —викам— Чакайте, другари, да се разберем!

—Какво ще се разбираме, бе? —изкрещя срещу мене истерично аптекарят и застиска ядно филцовата си шапка.— Знаем те ние какъв си!

И все пак разправих на развълнуваните си съкварталци моето битие от момента, когато започнах да отглеждам котки и да продавам кожите им, тоест от момента, когато започнаха да ми завиждат, защото тогава именно станах собственик на апартамент и лека кола „Плимуд“.

—Живея в този квартал вече толкова години!—започнах аз.— И като всеки добросъвестен гражданин, изпълнявам в предпразничните дни известни съпружески задължения, между които и това да отида и купя килограм месце от магазина, който се намира до пазара. Ние с жена ми не сме вегетарианци и затова често посещавам този магазин. А там, знаете ли, продават месо обезателно със шкембе. Точно така—месце купувачът не може да си купи, без да му се натрапи и едно висококалорично шкембе. Първия ден отнесох шкембето в къщи, но жена ми, като правеше поредната проверка на парчето месо, което съм донесъл, хвана с два пръста шкембето и като го вдигна на височината на очите ми, изпищя:

— Миличък, това какво е?

— Шкембенце —казвам аз и си стоя спокоен.

А тя ме поизгледа най-напред и изведнъж гласът ѝ прие не особено ниски тонове:

— Аз затова ли се ожених за тебе? С това ли ще ме храниш —мен и бъдещето си дете? ...

Този път като говореше за бъдещото ни дете, тя не се изчерви, както правеше това порано, а ядно тръшна вратата на спалнята под носа ми.

Следващата седмица премина в мълчание и съвсем официални съпружески любезности от рода на „Вие“.

В събота отново отидох на пазара и отново купих месо със шкембе, но този път отнесох на съпругата си само месцето. Шкембето поставих внимателно в кофата за отпадъци. На заранта там пируваха десетина махленски котки. И започнаха да си пируват, повярвайте ми, всяка събота, когато поставях в кофата поредното шкембе. При това разбуждаха квартала с мяуканията си.

После някакъв приятел, на когото се оплаквах, ми подхвърли недвусмислено, че кожите на тези животни стрували пари.

И аз се уверих вече в това. Станах, както виждате, собственик на лека кола „Плимуд“ и апартамент.

... От деня, когато направих тези самопризнания на кварталното събрание, се изминаха много дни. Дали съкварталците ми ме смятат още за тъмна и мистериозна личност, не зная точно. Всеки случай моето семейно благоденствие си е все така добро. Жена ми роди и е много щастлива.

Някои разправят, че продавачът престанал вече да изнудва клиентите си с калорични шкембета. Намерили се хора, които предотвратили забогатявания, като моето.

Радослав РУСЕВ

физкултура и спорт

Ролята на съдийското решение

Темата не е непозната, но нейното поставяне, струва ми се, не е излишно. Изпълнението на съдийското решение е важен момент от дейността на футболния съдия. И най-добре отмереното решение може да не даде очакваните резултати, ако не бъде ясно и разбираемо за състезателите, ако не бъде разумно и сполучливо приложено.

В етапа, когато трябва да се изпълни решението му, футболният съдия трябва да използува всички най-целесъобразни средства и методи. Преди всичко той трябва да се стреми към бързо изпълнение на своите решения, за да създаде условия за повече игра в рамките на двете полувремена.

Когато съдията отсъди например наказателен удар, той не трябва да дава на състезателите възможност да спорят за мястото на изпълнението му, а веднага да изтича към местонарушението и да даде сигнал за изпълнението на удара. Такава тактичност говори за неговия усет към творческото съдийствуване. В различните обстановки на играта провеждането на съдийските решения е различно. Затова трябва почесто да се обръщаме към тактиката на съдийствуването, която ни дава конкретни указания в това отношение.

За да бъде изпълнено бързо и безпогрешно, съдийското решение трябва да бъде разбираемо. То е върховен момент от дейността на футболния съдия и от неговото качество зависи доколко съдията ще съдействува за правилното развитие на играта, за възпитанието на състезателите.

Съдийското решение трябва да бъде кристално огледало на твърческата мисъл, на съдийското умение да се прилагат точно и компетентно правилата за игра. Само онова съдийско решение ще допринесе за нормалното провеждане на състезанието, което е добре мотивирано, което е изпълнено с наказателно и педагогическо съдържание, което е обективно и принципно. С такива решения ние ще формираме у състезателите и зрителите разбиране за точно тълкуване и вярно прилагане нормите на правилника, ще изпълним своя обществен дълг като съдии и ръководители на футбола в нашия град, в нашия окръг.

Иван ИВАНОВ
футболен съдия

ПОПИНА — СРЕДИЩЕ—1:7

Слънчевият неделен ден привлече стотици любители на футбола и на стадиона в с. Попина. Но те останаха разочаровани от играта на своите любимци. Местният футболен отбор се срещна с отбора на с. Средище и понесе една от найголемите си загуби. При краен резултат 7:1 за Средище завърши срещата.

Още от начало попинските футболисти започнаха да се карат помежду си, да се упрекват един-друг, а след петия гол вратарят най-демонстративно захвърли фланелката и напусна вратата. Напротив, средищенските футболисти играха организирано, разтегнаха играта чрез дълги и точни подавания и спечелиха убедителна победа. Попинци бяха този път в крайно лоша форма и играха под възможностите си. Причина за голямото им поражение е липсата на сговор и съгласуваност по време на играта, а така също и надценяване на собствените сили от страна на някои играчи, които постоянно тормозеха другите и при най-малък пропуск.

Футболистите от Средище можеха да увеличат още повече резултата. Съдийският състав ръководи срещата коректно.

Викенти ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

КЛАСИРАНЕ В „А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА КЪМ 17 НОЕМВРИ

Отбори	М	П	Р	З	ГР	Т
1. Главиница	13	7	5	1	48:23	19
2. Промкомбинат	13	8	2	3	36:13	18
3. Средище	11	8	1	2	34:20	17
4. Кайнарджа	12	7	3	2	24:14	17
5. Дулово	10	7	2	1	33:13	16
6. ДЗС „Янко Забунов“	13	6	4	3	28:22	16
7. Нова Черна	10	4	2	3	20:24	10
8. Попина	11	4	3	4	18:29	11
9. Паисиево	12	5	—	7	26:35	10
10. Секулово	12	3	4	5	9:24	10
11. Искра	10	4	1	5	13:18	9
12. Айдемир	12	4	1	7	17:27	9
13. Сребърна	11	3	2	6	26:29	8
14. Белица	13	4	—	9	14:24	8
15. Сокол	12	2	2	8	21:34	6
16. Добротица	12	1	—	11	20:37	2

Резултати от XIII кръг

1. ДЗС „Янко Забунов“ — „Лудогорец“ — Паисиево 2:0
2. „Вапцаров“ — Сокол — „Левски“ — Сребърна 2:2
3. „Ботев“ — Белица — „Д. Дончев“ — Кайнарджа 0:1
4. „Левски“ — Добротица — „Левски“ — Главиница 1:3
5. „Левски“ — Н. Черна — „Добруджа“— Искра 1:0
6. „Дунав“ — Попина — „Добруджа“ — Средище 1:7
7. „Ботев“ — Секулово — „Червена звезда“ — Дулово 0:0
8. „Електрометал“ — Силистра — „Септември“ — Айдемир 5:1

КЛАСИРАНЕ В „Б“ ОКРЪЖНА (ТУТРАКАНСКА) ФУТБОЛНА ГРУПА КЪМ 14 НОЕМВРИ

Отбори						
1. с. Шуменци	7	6	1	—	16:2	13
2. с. Малък Преславец	8	5	2	1	16:4	12
3. с. Зафирово	8	5	1	2	15:12	11
4. с. Варненци	8	2	5	1	10:7	9
5. с. Старо село	9	2	3	4	12:13	7
6. с. Цар Самуил	7	2	3	2	10:11	7
7. ДЗС „Нова Черна“	7	3	1	3	7:10	7
8. с. Гарван	7	1	3	3	7:10	5
9. с. Преславци	8	2	1	5	7:16	5
10. с. Бреница	8	1	1	6	7:12	3
11. с. Коларово	5	—	1	4	2:12	1

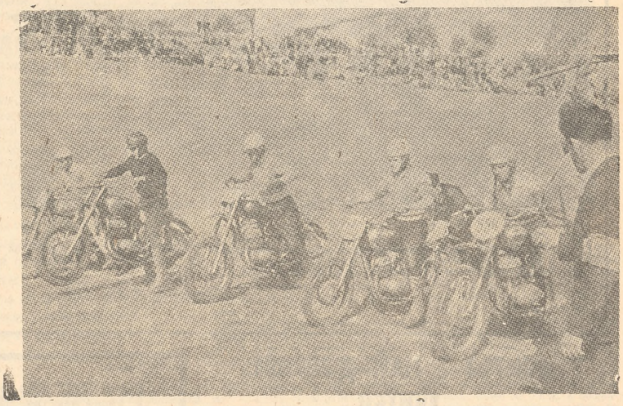
Мотоспортът привлича все повече и повече привърженици и в нашия окръг.
НА СНИМКАТА: Момент от мотоциклетните състезания, които неотдавна бяха организирани в с. Главиница.

ТУРИЗЪМ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНО СЪБРАНИЕ СРЕД ПРИРОДАТА

Така решиха членовете на ученическата и учителската секция от училище „Отец Паисии“—Силистра. Двеста ученика заедно със своите преподаватели се отправиха към крепостта „Меджиди табия“ край гр. Силистра. Тук, около крепостта, където в миналото са кънтели стъпките на смелия капитан Мамарчев, където се е сражавал великият руски писател Лев Николаевич Толстой, те проведоха своето годишно отчетно събрание.

. . . Младите туристи слушат доклада на другаря Аврам Василев, преподавател по история. Слушат туристите и сякаш отново изживяват радостта и опиянението от посетените места. А има с какво да се похвалят те: из целия окръг е известно тяхното шумно, весело и задружно ято. Не веднъж е ечала из окръга тяхната бодра туристическа песен. Миналата година те се класираха на едно от първите места в републиката за отлична работа по „Първата Димитровска експедиция“. В своето училище донесоха те и преходната купа на Окръжния комитет на ДКМС — гр. Враца за отлично представяне на националния туристически поход „Козлодуй—Околчица“ — 1963 год.

През новата година — четем в плана на секцията—ще трябва усилено да се работи за достойно представяне на „Втората Димитровска експедиция“. Наред с походите, които провеждат почти всеки почивен ден в 20-те класни експедиционни отряди, младите туристи вършат и полезна научно-изследователска работа. Институтът по история при БАН е поставил на общоучилищния експедиционен отряд задачата да проучи живота на останалите живи след Освобождението Ботеви четници — Руси и Курти Чобанови от село Смилец, Силистренско; да маркира пътя на четата на Панайот Хитов, за да стане той туристически маршрут; да проучи паметниците на Добруджанското революционно движение.

Група ученици-туристи работят по поръчение на Института за български език при БАН. Те трябва да запишат топонимичния материал (наименованията на местностите) най-малко на 15 села от окръга. Трябва да се запишат за нуждите на института изчезващите обредни народни песни, най-вече коледарските, с които Добруджа е особено богата. Ще бъдат записани и всички характерни за Добруджа битови и исторически песни. Голяма част от този материал е записан и се обработва, а останалият тепърва ще се събира.

Отчетното събрание реши членовете на секцията да работят все така ентусиазирано и при отчитането на работата при „Втората Димитровска експедиция“, да се поздравят с още по-радостни успехи.

Борис НИКОЛОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 137 (692) | Събота, 23 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РЕМОНТЪТ Е В СВОЯ РАЗГАР

КОГАТО по кооперативните блокове оттекна и последния пулс на стоманените сърца на тракторите завършили своята работа в полето, благодарни за безотказната работа механизаторите и ръководителите на Иширковското стопанство решиха да им направят навременен и качествен ремонт.

Без да се губи време механизаторите обсъдиха предложеният от главния агроном Павел Павлов оперативен план с подробни графици за ремонта на всяка машина, съобразно количеството изгорено гориво, извършената работа и техническото състояние. Така всеки механизатор можа да научи своето задължение, своя план. Не оставаше нищо друго, освен да разгорят социалистическото съревнование, да стегнат мишци и се заловят за работа. Това те сториха. Двадесет и четирите механизатора още в началото на месец ноември бяха на работните си места. В стопанския двор заприиждаха машини и прикачен инвентар, за да заемат места и чакат своя ред за ремонт. Тази година стопанството има да отремонтира не малко машини, 9 тежки трактора, 12 средни, 8 малки и не помалко прикачен инвентар, комбайни и други селскостопански машини. Тук ще се ремонтират и 12-те автомобила. За всички необходими части, техническото ръководство е изготвило заявки за доставянето им.

—Тази година — отбелязва главния инженер, ние решихме ремонта на всички машини да стане в централното село Иширково, а не както преди и в отделните бригади. Това сторихме, за да можем да проведем по-основен преглед и покачествен ремонт на всички машини.

За да се създадат условия за работа в стопанския двор освен досегашните работилници е построен нов гараж, направена е голяма площадка покрита с камъни и валирана. На нея сега създадените три групи от по 4 човека работят върху ремонта на прикачния инвентар.

Макар и малко време да е изминало от деня, в който започна усилено ремонта в кооперативния двор стоят вече ремонтирани три тежки трактора, три леки, четири средни и осем култиватора. Други един тежък, един среден и два леки са в ремонт. Ремонтират се също така и три от автомобилите. Малкото време не бе причина и за хубави прояви, от страна на отделни механизатори. Със своята съзнателна и качествена работа се отличиха сред другарите си монтьорите Балуш Димов и Васил Кардашев и автомеханика Йордан Станчев.

За да могат да почиват механизаторите, които идват на работа от съседните села в стопанството е обзаведена стая с шест легла за нощуване. За нуждите на работниците е организиран и стол.

Заедно с работата механизаторите са решили да повишават и техническите си знания. Тази година монтьори и бригадни механици ще се учат в организирания курс по квалификация, а в село Йорданово трактористите, които нямат правоспособност също ще се учат на тракторно дело.

— Срока 30 декември за окончателното завършване на ремонта, може да бъде спазен—посочи главния инженер. Не липсват сили и желания у механизаторите. Единствената причина, която би попречила, това е ненавременното доставяне на резервни части от Материално-техническо снабдяване. На този въпрос ще трябва да се обърне сериозно внимание, за да се спазва графика и не се допуска изоставане.

Ние считаме обаче, че и стопанското ръководство трябва да ускори завършването на новия гараж, да се поставят вратите и прозорците, да се почистят и подготвят всички работилници така, че когато настъпят суровите зимни дни да може да се работи спокойно в помещенията.

Досегашната работа на механизаторите от стопанството, показва, че те ще намерят сили и възможност, за да проведат навреме ремонта на селскостопанския инвентар.

Иван ПЕЙЧЕВ

От добрите грижи ще израстне богат плод

Известни са кооператорите от село Ветрен като добри майстори лозари. Всяка година те получават повече грозде от заплануваното. И техните чепки са големи и тежки, отрупани с едри, кехлибарени зърна. Който не е опитал гроздето, той не знае колко е вкусно и ароматно.

Като добри стопани и тази година ветренци навреме започнаха да подготвят лозовите насаждения за зимата. В трудова надпревара стопаните извършват резитбата и загребването на лозята. Скоро те ще приключат с тази работа.

Най-редовни в работата са кооператорките Йова Петкова и Велика Великова, които са по над 50 години. С голям младежки ентусиазъм работят комсомолките Величка Иванова, Руска Иванова и Гинка Атанасова.

Веска ИВАНОВА

ХОРА ОТ ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

БРИГАДИРЪТ

ЧИФТ врани коне всяко утро вихрят гриви по равното поле. След тях писаната каруца вдига гъста пушилка прах. Песента на колелетата кръжи дълго из кръра. Тя е ту звънка и напевна като песента на каруците на Сали Яшар, ту глуха и тътнеща в далечината. Коравите ръце на каруцарят държат здраво бланковите поводи, а по лицето му грее в такива мигове щастлива усмивка. По охранените снаги на животните често, често изсвистява коженото камшиче...

Това е страстта на каруцаря. Сякаш иска да каже на стоящия до него мъж „Ето виждаш ли как се грижа за животните“. А мъжът с разкопчаната ватенка се усмихва с крайчетата на устата си без да изпуска от погледа си зеления губер на едва наболата пшеница. Благият му му поглед гали всяко едно кътче земя, което се изнизва от двете страни на пътя. А когато конете успокоени потеглят в равен тръст мъжът с ватенката вади омачкания си бележник и дълго пише в него нещо. И в главата на каруцарят отново прелетяват разни мисли. Мъче се да отгатне сега той от какво се вълнува бригадирът. Чуди се на характера му, че никога не намира спокойствие, даже и сега, когато житото е вече поникнало, хубаво свежо. Все мисли нещо, пише с молива си по измачканите страници на бележника си.

Чуден човек е наистина бригадирът в с. Черковна. Есента вече превали. Зимата ще завее днес утре, а той все из полето. В ранно утро още стопаните са свикнали да го виждат из кръра, а вечер, когато над селцето легне тягостната тишина в неговата стая прозорчето свети до първи петли. Защото това са най-любимите часове за Илия Иванов. Тишината на нощта сякаш приласкава спомените. А — те неговите спомени са така много! За тях той би говорил дълго само че времето все не стига за такива разговори. Но съселяните му го познават още от дете. Помнят го и като партиен работник в Дулово и като пълномощник в селсъвета в с. Черковна.

Но все пак най-вълнуващи за Илия Иванов бяха дните, когато го избраха за тракторно-полевъден бригадир в селото. Дни и нощи мисли той тогава как да подеме работата, ва да оправдае оказаното му доверие. Не че нямаше опит с хората, но това да отговаряш за работата на цялото село не е съвсем леко. 10 500 дка земя имаше бригадата и за всяка педя от нея трябваше да дава отчет. А за това трябваше и много труд и добра организация на работата. И Илия успя да я създаде. Традиция стана в практиката му като бригадир да свиква вечер звеноводите, заедно да определят задачите за следващия ден и да се прави отчет на извършената работа. За да върви бригадата в крак със задачите, всеки месец бригадирът свиква бригаден съвет. Взаимно и кооператори и специалисти съумяха да се преборят с трудностите по ежедневната полска работа, докато отчетат радостния баланс на успехите. През тази година бригадата на Илия Иванов получи по 210 кг слънчоглед от дка, по 335 кг царевица, по 2 0 0 кг захарно цвекло, по 200 кг тютюн, по 301 кг ечемик и др...

...Каруцата с враните коне често препуска по полето. Каруцарят вие с камшичето над охранените гърбове на конете едри кръгове. Животните ядно пръхтят с ноздри и оставят след себе си изсъхналите есенни вейки. А бригадирът току подхвърля „Тор трябва да пръскаме, разбираш ли? Иначе житото ще залинеей!“. И каруцарят мълчаливо се съгласява с него. Щом го каже бригадирът — значи необходимо е, знае той опитен е, и милее за кооперативния имот повече от всичко друго...

Писаните колелета на каруцата оставят дири и по прашните пътища към оборите и кошарите. Защото бригадирът е натоварен да се грижи и за кооперативния добитък. И той отново намира в себе си сили сам да надникне навсякъде, да даде съвет, където е необходимо. Че ето нищо чудно и сняг да завали, затова бърза с всичката работа бригадирът на Черковна.

Р. ШИМАБЕЕВ

ПРЕИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

В НАЧАЛОТО на тази година пощенските работници от с. Иширково получиха план, според който трябваше да реализират приходи в размер на 7 500 лева. Тази цифра обаче се видя малка за възможностите на колектива и той даде обещание да отчете 7 800 лева в края на годината. Но на 9 ноември служителите от пощата се поздравиха с голяма победа—изпълниха годишния си план като достигнаха 7 825 лв приходи от различните видове пощенски услуги на населението.

Този голям успех на ишfirковските пощенци е резултат от тяхната упорита работа. Всеки един от тях се стремеше да не изостане в изпълнението на дневния си или месечен личен план. Телефонната служба, където най-напред работеше Тодор Христов, а след него Пенка Йорданова — до края на октомври реализира приход 600.47 лв вместо заплануваните в годишния график 480 лева; колетната служба пак за същото време надхвърли планираната цифра с 22 лева. Не останаха по-назад и другите служби. От ДСК е осъществен приход не 80, а 100 лева.

Работата в пощенската станция на Иширково продължава със същото темпо. От 9 ноември, деня на изпълнението на годишния план до днес са реализирани повече от 124 лева надпланов приход.

Иван НЕДЕВ

ИЗПЪЛНЕНА ЗАДАЧА В ТЪРГОВИЯТА

Тази година управлението на селкоопа в село Окорш навреме се погрижи за редовното доставяне на необходимите стоки на населението, а магазинерите по-вежливо и културно обслужваха клиентите си. В резултат годишния план от 670000 лева беше преизпълнен 40 дни предсрочно с 1000 лева. В работата се отличиха особено много магазинерите Деню Славов и Петко Василев от село Окорш. Години наред става от както редовно си изпълняват годишните планове. И тази година при план 230000 лева до 20 ноември те отчетоха 242000 лева. Не им отстъпва и магазинера Юсеин Илязов, който за същия период преизпълни своя план с 2500 лева. Заслужава похвала и продавачката от магазина за конфекция.

Всички търговски работници от района на селкоопа Окорш до края на годината ще преизпълнят годишния си план с 70 000 лева. Те се борят да се наредят пак на първо място в окръга.

Велико СТАНЕВ

Всеки ден няколко стотици литри мляко се отправят от кравефермата на село Искра към мандрата за преработка.

Звена-първенци

ЗВЕНОВОДИТЕ Тахсин Мустафов и Бедри Исмаилов са близки приятели. Но в звеноводското майсторство са противници, макар че и двамата са от една бригада, макар че и двамата са от едно село, от Чернолик. Такава е повелията на първенството.

Много култури отглеждаха техните звена. Много нощи те лягаха късно, а ставаха рано, когато още зората не беше се показала, за да обходят и предупредят хората си за работа. Но нито единият, нито другият не забравяха, че трябва да излязат първенци по тютюна и царевицата. Всеки ден само това разказваха на кооператорите, всеки ден само за това мислеха. А мислите не стояха в главата само, те обземаха и сърцето, което не знае предели. По копан, по беритба те само това говореха: „Който излезе първенец, той ще вземе надпланово, той ще носи знамето, той ще отиде на екскурзия до Съветския съюз“...

А работливи бяха кооператорите от звената на двамата звеноводи, послушни. Не сядаха да ядат, докато не свършеха реда, докато не оберяха узрелия тютюн. Местностите „Дюз орман“, „Пъндъклъка“ и „Кара куш“ се огласяха от техните песни, от техните викове и надпреварване. Земята и времето не попречиха на техните желания—да се роди богата реколта, да се получат високи добиви. Звеното на Тахсин Мустафов отчете на ТКЗС—Чернолик 132 тона царевица от 302 декара. А звеното на Бедри Исмаилов 130 тона. С малко поназад от Тахсиновото. Освен това звеното на Бедри Исмаилов набра 18 700 низи, елпезира и продаде на държавата 1 300 кг тютюн, средно по 1·69 лева килограма, а звеното на Тахсин Мустафов набра 17 600 низи, но още не е продало на държавата нито един килограм. Но и двете звена са получили по 188 кг тютюн и по близо 400 кг царевица средно от декар.

Никола ДЕЛИОРМАНСКИ

Оживен спортен живот и през зимата

В историческите решения на Осмия конгрес широко място беше отделено и на въпросите свързани с физическата култура и спорта. В тях беше подчертано, че физическата култура и спортът трябва все по-широко да навлизат в бита на трудещите се от селата и градовете на цялата страна. И тази задача на много места вече се изпълнява успешно. Последните есенни дни на тази година бяха изпълнени с оживен спортен живот и в нашия окръг. По атлетическите писти, по волейболните, баскетболните и футболните игрища — по всички спортни комплекси през хубавите есенни дни на октомври и ноември се води спортен живот какъвто рядко е наблюдаван в нашия окръг. Хиляди трудещи се от предприятията, младежи и учащи се почти всекидневно се включваха в полезни занимания с любимия спорт, като укрепваха своето здраве и повишаваха спортното си майсторство.

Няма никакво съмнение, че това оживление е плод на подобрената работа на физкултурните дружества, на техните усилия числото на хората, занимаващи се активно със спорт, да става от ден на ден все поголямо. Това е още резултат от усилията на Комсомола, на професионалните съюзи и другите организации, които имат за задача да поставят заниманията с физкултура и спорт на всички трудещи се в основата на грижите за здравето и силата на нашия народ. И наистина само чрез такива масови мероприятия като спортните полудни в училищата, като масовите кросове и атлетическите състезания в предприятията, може да се подобри физическото състояние на нашия народ.

Но масовите спортни прояви в никакъв случай не бива да стихват с настъпването на късната есен и идването на зимните дни. В нито едно физкултурно дружество не трябва да се появи отпускане пред предстоящия зимен сезон с оправданието, че вече няма условия за провеждането на масови спортни състезания и за масови физкултурни прояви. Именно сега са дните, когато още по-организирано и смислено трябва да се насочат усилията към зимните спортове. Всеки пропуснат ден означава, че се губи ценно време, че има вероятност някои задачи да останат неизпълнени.

Но и досега никаква тревога не се чувствува сред работниците във физкултурните дружества по тези въпроси. Макар че сняг може да се очаква всеки ден, в плановете на дружествата за зимните спортове не е отделено никакво място. А времето трябва да се цени, защото не бива да се допуснат слабостите от миналата година.

Напълно естествено е найнапред да помислят по тези въпроси работниците от Окръжния съвет на БСФС. Но засега те не са сторили още нищо. Време е, най-сетне да се изгради специалната комисия по зимните спортове, да се уточни нейният състав и да се изготви проектоспортен календар или план за масовите зимни спортни прояви.

А има и много важни проблеми за разрешение. Още отсега трябва да се помисли за материалната база на дружествата. Не трябва да се чакат дните на януари и февруари и тогава да се бие тревога за набавянето на нови спортни пособия — преди всичко ски. А наличните ски и кън и трябва още отсега да се прегледат, тези от тях, които имат нужда от ремонт да се ремонтират. Средствата на физкултурните дружества трябва да се разпределят правилно. Би било напълно погрешно те да се използват само за развитието на футбола или на някои други спортове. Нашата младеж обича зимните спортове и за нея според възможностите трябва да се осигури и материална база.

През миналата година дружество „Доростол“ на няколко пъти организира зимни спортни празници в местността „Памук кулак“. Тази хубава традиция не трябва да остане тази година без подкрепа. Няма нищо по-хубаво от това да се създаде още поголяма масовост на тези прояви. Но за това е нужна организация, още от сега всичко трябва да се обсъди, за да има в неделните дни стотици силистренски трудещи и учащи се по ски-пистите и пистите за шейни. Подобни зимни празници могат да се организират и от другите физкултурни дружества в окръга — преди всичко в Дулово и Тутракан. За отдиха на работниците през зимните дни заслужава да помислят и комсомолските организации, и профорганизациите. Само тогава резултатите могат да бъдат задоволителни. Постепенно традиция трябва да стане организирането на ски—състезания и между отделните дружества, тъй както редовно се организират футболни, волейболни и баскетболни срещи— това е още един сполучлив начин зимните спортове да станат по-масови.

Тази година при подходящи условия трябва да се даде път и на развитието на кънки—спорта в нашия окръг, който има твърде много привърженици, но за съжаление те няма къде да спортуват. Условия за това биха могли да се създадат през зимата преди всичко в Силистра. Още отсега трябва да се набележи площадка за заледяване и всичко в тази насока да не остане само като начало както други години. Това е задача преди всичко на физкултурното дружество „Доростол“. Само така може да се стимулира популяризирането на този красив и динамичен спорт.

Особено големи възможности за организирането на спортни празници през зимата има в училищата. Тук любителите на зимните спортове са толкова много и комсомолските организации трябва да помислят за тях от по-рано: биха могли да се организират ски-походи, скиспускания и други. Работниците от ОС на БСФС също трябва да им помогнат.

Спортният живот през зимата не бива да секва. Широка физкултурна дейност трябва да има и през този сезон. Неговото обмисляне, запланувание и организиране сега трябва да бъде първостепенна грижа на физкултурните дружества. Такива са изискванията към тях, за да станат колкото се може по-масови проявите на Втория републикански фестивал и спартакиада, организирани в чест на 20-годишнината от социалистическата революция у нас.

Пълно оползотворяване на наличния фураж

Ръководителите и кооператорите от тракторно-полевъдната бригада от Дулово и сега настръхват, когато си спомнят за суровите зимни дни и за трудностите прекарани по изхранването на добитъка миналата година. Ето защо, въпреки че тази година имат много повече слама, царевичак и слънчогледови пити, те навреме вземаха мерки за тяхното пестеливо изразходване и пълно оползотворяване.

Построената в стопанския двор на бригадата фуражна кухня, е като истинска малка фабрика за преработка на грубите фуражи. В едно от помещенията, където е инсталиран РКС — апарат се реже царевичака и се смесва със слама. Така нарязания фураж, чрез аспиратори се изкарва в два големи бункера от по 500 кг и се пръска обилно с меласа. А в съседната стая е инсталиран парен котел, откъдето произведената пара, посредством тръбна инсталация отива в двата бункера и запарва нарязания и меласиран фураж. След такава обработка грубия фураж омеква, смесва се добре с меласата и се възприема много охотно от животните. Цялата работа при РКС апарата и парния котел се обслужва от двама кооператори. При РКС апарата и бункерите от три години работи кооператора Камбер Османов, който сам извозва и нарязва фуража, а при парния котел работи Мехмед Сеидов. Те двамата обработват на ден над 5 тона груб фураж и напълно задоволяват кравите, телетата и останалите животни.

Но не само за кравите и говедата се обработва фуража. В съседната стая, където е инсталирана ярмомелката за смилане на концентрирания фураж, се смилат и слънчогледовите пити за овцете. Тук кооператорите Садък Салиев и Али Салимов освен концентрирания фураж смилат на ден по 2 тона слънчогледови пити. Тук също така се смилат и какаляшките, които след това се смесват с карбамид и се дават на продуктивните крави. С това се увеличава белтъка във фуражната дажба, което спомага за увеличаване на млеконадоя от кравите.

Всичко това спомага за пълно оползотворяване на наличния фураж и за снижение себестойността на животинската продукция.

Х. ЗАИМОВ

ПРЕДПОСТАВКА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

ТРУДОВО-кооперативното земеделско стопанство в село Сребърна е от ония кооперативни стопанства в окръга, които не можаха да изпълнят плановете си от есенниците през тази година. Стопанството получи по 173 кгр. средно пшеница от декар при план 190 кгр. Причините за това се крият в неблагоприятните климатични условия, които създаде дългата и продължителна зима, и липсата на торове за подхранването на есенниците през есента и пролетта. Затова тази година кооперативното стопанство в село Сребърна още при предсеитбената оран проведе наторяване на площ от 2 000 дка със суперфосфат. Тук особено се прояви механизаторът Ангел Петров. Но това не беше достатъчно, за да гарантира получаването на високи добиви от есенниците за следващата година. Стопанското ръководство и бригадните съвети в селата Сребърна и Ветрен вземаха мерки за подхранването на поникналите вече есенници на площ от 15 143 дка пшеница и 2 963 дка ечемик. Най-напред бяха подхранени по-слабите площи на мястото на стърнищата и проведено двукратно опрашване с хексахлоран, понеже е забелязано появата на житен бегач. Освен това на площ от 1 000 декара, засята с високодобивния съветски сорт „Безостая 1“, се извърши подхранване с по 6 кг на декар амониева силитра. При подхранването на есенниците много съзнателно работиха кооператорите от звеното на Недю Желев от първа полевъдна бригада.

В близките няколко дни, под ръководството на бригадирите и специалистите, като се използват всички превозни средства, ще се извърши подхранване и на останалите площи.

Кооператорите от село Сребърна са уверени, че грижите, които се полагат за нормалното развитие за есенните култури ще осигурят по-високи добиви за следващата година.

Ахмед НАИМОВ

УСИЛЕНО ИЗВОЗВАТ ОБОРСКИ ТОР

Голямо внимание обръщат кооператорите от Ножарево на торенето с оборски тор. Те са убедени в ползата от него. Затова тази есен преди извършването на дълбоката оран те извозиха и разхвърляха над 380 т оборски тор, след което площта беше изорана.

Решени да получат по-високи добиви от царевицата и слънчогледа през следващата година сега те найусилено продължават извозването на оборския тор покрай блоковете на тези култури. Преди сеитбата той ще бъде разхвърлян и заровен с култиваторите.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПАРТИЯТА

СЛАБОСТИТЕ СА ОТСТРАНЕНИ, ОБЕЩАНИЯТА ЩЕ СЕ ИЗПЪЛНЯТ

На миналогодишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация от село Овен се отчете, че комунистите от партийното бюро и бригадния съвет не са се занимали системно с изпълнението на производствения план на бригадата, допуснати са били съществени слабости при обработката на почвата и качеството на извършената работа. В резултат на това бригадата при план 176 кг. пшеница от декар получи 154 кг., вместо 105 кг. тютюн е получила 74. Общият план от растениевъдството не е изпълнен със значителна сума. Събранието сериозно раскритикува комунистите от партийното бюро и бригадния съвет, затова че са допуснали провалянето на заплануваните добиви и постави конкретни задачи пред тях в това отношение. И трябва да кажем, че тази година, когато комунистите отново се събраха да отчетат своята едногодишна дейност, равносметката от тяхната дейност бе добра. Комунистите от бригадния съвет са си взели поука от направената през миналата година критика и тази година са отстранили голяма част от допуснатите слабости. За това красноречиво говорят цифрите за постигнатите резултати при изпълнението на обещанията. Въпреки неблагоприятните климатически условия, тази година бригадата при план 173 кг пшеница получи 197 кг., вместо 190 кг ечемик получи по 220 кг на декар. По такъв начин са добити свръхпланово над 60 тона пшеница и около 80 тона ечемик. Значително се преизпълнява и плановият добив от царевицата, а планът от тютюна се изпълнява почти двойно.

Общо бригадата ще изпълни дадените в началото на годината обещания както от растениевъдството, така и от животновъдството.

В своите изказвания комунистите единодушно подчертаха, че тези успехи са резултат преди всичко на правилното партийно ръководство, на добрата работа на комунистите от партийното бюро и бригадния съвет, на комисиите за партиен контрол, агитаторите и на личния пример на комунистите, които вземат участие в производството.

Наред с успехите обаче комунистите не премълчаха и слабостите. И това е съвсем правилно. С голяма загриженост те посочиха някои съществени пропуски в работата на звеноводите комунисти, на главния бригадир и на трактористите, които ако не бяха допуснати, успехите на бригадата щяха да бъдат много по-големи.

Другарката Ремзия Мехмедова изтъкна, че при втората копан на боба е допусната некачествена работа, главно поради липса на контрол от страна на звеноводите и бригадирите. Другарят Исмаил Тахиров изтъкна, че една от основните причини за неизпълнението на заплануваните добиви от боба и слънчогледа се дължи на това, че тези култури са засети на недобре обработена почва, голяма част на пролетна оран, при което сеитбата е станала некачествена.

Много от комунистите, които взеха участие в изказванията, подчертаха, че в бригадата все още се допускат много разхищения при прибирането на реколтата. Изтъкна се, че каруцарите вземат безразборно царевица от кощовете в стопанския двор, а бригадният съвет не взема мерки за пресичане на това престъпление. Както в отчетния доклад, така и в изказванията на някои от комунистите се изтъкна, че при почистването на семената за посев, контролът от страна на комунистите от бригадния съвет не е бил на нужната висота, в резултат на което в отсевките е оставено много жито.

В своите изказвания секретарят на общинския комитет на партията в Окорш, другарят Велико Станев, даде положителна оценка за работата на комунистите през годината, като изтъкна, че много от изпратените в различните производствени участъци комунисти са изпълнили своите поръчения с чест. Той се спря също така и на някои слабости в работата на партийното бюро и бригадния съвет и посочи най-близките предстоящи задачи на бригадата: грижите към есенниците, манипулирането и предаването на тютюна, правилното презимуване на животните и др.

Годишното отчетно-изборно събрание на тая партийна организация безспорно и тази година ще изиграе своята положителна роля. Загрижеността, с която обсъдиха комунистите поставените за разглеждане въпроси, правилното отношение на ръководителите към направената от комунистите критика, е здрава предпоставка, че догодина много от посочените слабости ще бъдат ликвидирани и бригадата ще постигне още по-големи успехи в борбата за високи добиви от растениевъдството и висока продукция от животновъдството.

Хаккъ РУФИЕВ

ПЛАМЕНЕН БОРЕЦ ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕТО НА ДОБРУДЖА

Незабравим ще остане споменът за Йордан Йорданов Димов от село Йорданово, който загина като герой от ръката на подлия убиец през есента на 1938 година между селата Йорданово и Брадвари. Неговото участие в борбите на работническата класа по онова време в град Силистра като ученик в гимназията, неговият борчески дух и високото му гражданско съзнание на другар и младежки деятел завинаги ще будят гордостта и признанието в сърцата на жителите от село Йорданово, където той е роден през 1913 година, а примерът му ще напомня на младежта: как трябва да се живее и мре, когато така налагат интересите на Родината и, преди всичко, задълженията към Партията. Защото Йордан обичаше правдата, а мразеше подлостта и потисничеството, което беше установила румънската буржоазия над Южна Добруджа. Не го уплашиха гоненията и преследванията на жандармерията за участието му в борбите на гимназията, не сломиха духа му и наказанията и изключването му от гимназията — той смело се възправяше срещу угодничеството на някои привърженици на буржоазията, неустрашимо изпълняваше решенията на Партията в Комсомола.

След завършването на гимназията Йордан Йорданов се завръща в родното си село да запали искрата на борбата и в други сърца.

И революционната вълна расте, залива и други села, обхваща нови младежи. Все по-настойчиво се провеждат сбирки със съмишлениците на Партията, все по-опасно става за съществуването на движението. А през 1936 година става големият провал на Сребърската партийна организация, който довежда арестуването и на Йордан Йорданов, и хвърлянето му в затвора. Отново изтезания, отново тормоз и неспокойни нощи. След освобождението му от затвора, Йордан отива войник, а след свършването на службата се завръща пак в родното си село. Но вече като секретар на районния комитет и член на Окръжния комитет на комсомола в град Силистра. Увеличават се задълженията му, още по-опасен става пътят, който Йордан пое още в ученическите си години Озлобената румънска буржуазия, използувайки провокацията, която фашистката банда на ВДРО направи на 17 ноември 1938 година с обира на Заим Къти в село Йорданово, бе арестуван и Йордан. Без съд, без присъда, бит жестоко да каже нещо, Йордан беше разстрелян. Но сбъднаха се мечтите на добруджанския революционер—комунистическата партия дойде на власт и сега родното му село Йорданово цъфти под лъчите на благодатното слънце, които не можаха да видят очите на Йордан Йорданов и другите като него, паднали в борбата за освобождението на Добруджа, за освобождението на Родината от гнета на капитализма.

Христо МАТЕВ

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА КРЪЖОЦИТЕ

Служителите от „Здрава храна“— Силистра с голям интерес изучават основните проблеми на съвременното комунистическо движение, поставени в отвореното писмо на ЦК на КПСС и в Декларацията на ЦК на БКП.

НА СНИМКАТА: Кръжокът с пропагандист др. Иван Нончев на занятие.

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В КОМСОМОЛА

КОГАТО В ДРУЖЕСТВОТО ИМА ЖИВОТ

Тази вечер салонът бе празнично украсен. Комсомолците от село Давидово дойдоха навреме на събранието, весело разговаряха помежду си и очакваха с нетърпение часа, в който щеше да започне. Гости на събранието са — секретарят на общинския партиен комитет Стефан Иванов, секретарят на първичната партийна организация Осман Расимов и секретарят на общинския комитет на комсомола Тодор Коев.

След гласуване и приемане на дневния ред, секретарят на дружеството Адем Алиев прочете доклада. В доклада се прави задълбочена оценка за едногодишната дейност, за постигнатите успехи и допуснатите слабости Малко е дружеството в селото, но добри успехи имат тук младежите както в производството, така и в организационния живот. Гордост за младежите от селото и цялото кооперативно стопанство е младият овчар Ниязи Мюзекьов, надоил средно по 60 литра мляко от овца и вместо предвидените по план 7 225 литра предал 8 538 литра мляко. На челно място са младежите и в полевъдната работа.

За пример са 10-те комсомолци, които след упорита работа през деня, редовно посещават вечерното училище, повишават своето образование. Редовно и с присъствието на всички комсомолци се провеждат организационните събрания. Както при други събрания, така и сега няма отсъствуващи. Това е така, защото дружествения комитет подхожда индивидуално с всеки младеж, търси път към сърцето на всеки. Непримирими са другарите към лошите, недисциплинираните младежи. В отчетния доклад остро се критикува младежът Курбан Мусинов само за това, че е отсъствувал два пъти от събрание през годината.

По отчетния доклад станаха оживени разисквания, направиха се ценни предложения за подобряване на работата на младежите за в бъдеще.

Добра оценка за работата на комсомолското дружество даде в своите изказвания пред събранието секретарят на общинския партиен комитет др. Стефан Иванов. Той посочи основните задачи, които стоят за разрешение непосредствено след годишното събрание и призова младежите към упорита работа за тяхното изпълнение.

Викенти ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

БУДНОТО ОКО НА КОМИСИЯТА ЗА ОБЩЕСТВЕН КОНТРОЛ

Болшинството от търговските работници в Силистра имат вече наистина ново отношение към търговската дейност, стараят се най-акуратно да задоволяват потребителите с търсените от тях стоки, изпълняват своите планове. Срещат се обаче и такива магазинери, сервитьори и други търговски работници, които мамят клиентите, присвояват обществени средства, бият в теглото и цената купувачите. Такива констатации има направени от комисията за обществен контрол към 10-та низова отечествено-фронтовска организация в град Силистра с председател др Нягол Няголов. В нея влизат и пенсионерите Петър Желязков и Георги Чернев, едни от най бдителните. Тя констатира неотдавна, че по магазините се продава престояло в кланицата месо, че отговорничката на месарския магазин др. Феимова е надзела от един гражданин в повече 0·50 стотинки. Комисията първа сигнализира за лошокачествено пуснатите банички, милинки и други хлебни изделия от ТПК „Дунав“. Но наред с това обществения контрол не изпусна изпод своето будно око и добрите прояви на търговските работници, Телмах Аварян, Йордан Русев, Димитър Гърдев и Димитър Вълков, които спазват нужния ред и хигиена по търговските обекти, културно обслужват клиентите.

Досега комисията е направила 78 проверки, организирала е провеждането и на много събрания в квартала— събрания без оратор, по въпросите на търговията.

Сега вниманието ѝ е насочено в помощ на търговските работници по зареждането на магазините с необходимите стоки за зимния период.

Атанас ВИТАНОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

ТЕЦ „РУСЕ“ — НАЙ-ГОЛЯМАТА В СЕВЕРНА БЪЛГАРИЯ

Ешалон от няколко натоварени шлепа се е устремил към Русе. Но защо вместо към пристанището, където спират всички плавателни съдове, той завива някъде близо до „Моста на дружбата“?

Тук също има пристанище, но специално. На него шлеповете ще предадат тежкия си товар — въглища от Донбас. И може би любопитният наблюдател няма за дълго да се очудва защо именно тук е необходимо да се стоварят толкова много въглища, щом като съзре някъде отвъд шосето за Тутракан корпусите и 120-метровия комин на топлоелектрическата централа.

Сега ТЕЦ „Русе“ е още в строеж. Но няма да мине и година и тежконатоварените шлепове с донецки въглища наистина ще заприиждат. Още един пример на братската съветска помощ за засилване на енергийната ни мощ. Висококалоричните въглища на Донбас ще бъдат чудесно гориво за нашата първа придунавска ТЕЦ, която в навечерието на 20-годишнината на Девети септември ще започне да дава ток на Родината. В първия етап нейната мощност ще бъде 60 мегавата, след първото разширение — 160 мегавата, а след второто—210 мегавата. Тя ще бъде най-голямата и най-мощната топлоелектическа централа в Северна България.

Проектирана в голямата си част от „Енергопроект“ и съоръжена предимно от Чехословашката социалистическа република, ТЕЦ „Русе“ ще бъде и най-модерната от този тип централи. Специалното пристанище на Дунав ще има мощна техника за бързо разтоварване на шлеповете и временни складове за въглищата. Оттук по ленточна естакада, чиято пропускателна възможност е 900 тона въглища на денонощие, те ще се отправят към бункерите на ТЕЦ-а и към складовото стопанство, което е устроено под земята и може да събира запас за около три месеца. За още по-голяма сигурност, независимо от запаса на въглища, ще има и два грамадни резервоара с мазут.

За разлика от някои други подобни електроцентрали, поради високата калоричност и ниската влажност на въглищата, тук няма сушилен завод за предварително намаляване на водното съдържание на горивото.

За нуждите на електроцентралата на брега на Дунав се строи специална помпена станция, която ще осигурява дебит от промишлена вода по 800 л|сек. За първия етап на ТЕЦ „Русе“ се превижда един комин с височина 120 м и една охладителна кула, висока 55 м. След разширението на централата тук ще бъде построена още една модерна охладителна кула, която ще бъде най-високата в нашата страна.

Стоманобетонният скелет вече оформя внушителната 40-метрова основна сграда на централата — главния корпус с машинна зала, котелно и деайраторно отделения. За да се преодолее изоставането поради закъснението на някои от работните чертежи, сега усилията са насочени главно към покриването на машинната зала. По такъв начин, независимо от атмосферните условия навън, ще стане възможно отливането на бетона за турбофундаментите, а с това и монтажа на самите турбини.

За строителството на ТЕЦ „Русе“ най-решителни ще бъдат първите месеци от новата година. Особено напрежение ще се създаде за монтажниците, защото ще трябва да работят съвместно със строителите — нали още от началото на 1964 година започва и разширението на ТЕЦ „Русе“. Тези перспективи и горчивият опит от миналогодишната люта зима карат строителния колектив още от сега да мисли за зимната подготовка, за срочното завършване на централата в навечерието на 20-годишнината на Девети септември.

ДА ПАЗИМ ЗДРАВЕТО НА УЧЕНИЦИТЕ

Нашата социалистическа родина със законно основание може да се гордее, че стои на едно от първите места в света по грижите си за образованието на народа. А на училището обществото е поверило не само учението и възпитанието, но и здравето, физическото и умствено развитие на учениците, цялостното формиране на подрастващото поколение — нашата надежда, нашето бъдеще. Поради това проблемът за здравето на ученика е неразривно свързан с проблема за училищната среда. А здрава среда в училището, което осигурява всички условия за развитието на подрастващия организъм, може да има само при широко санитарно благоустройство.

Размерите и обзавеждането на помещенията, температурният режим, осветлението и другите условия, при които протича учебно-възпитателната работа, оказват влияние върху здравето на децата и върху организирането на учебно-възпитателния процес. Учениците прекарват половината, а не рядко и повече от ежедневието си в училището. Върху тях въздействуват редица специфични фактори. Такова е вредното влияние на лошия въздух, влиянието на шума, на чиновете, несъответствуващи на ръстта на учениците. Вредно влияят също и инструментите в учебните работилници, когато не са съобразени с анатомо физиологическите особености на децата.

Зелените насаждения в училищните дворове намаляват горещината, защищават от студените остри ветрове, от шума, намаляват количеството на праха във въздуха. Те създават приятна обстановка за почивка, осигуряват сянка и украсяват територията на училището.

Класните стаи са главните помещения в училищната сграда и затова те трябва да отговарят на основните хигиенни и педагогически изисквания. В тях на всеки ученик трябва да се пада 1.25 кв. м. (в началното училище) и 1.50 кв. м. (в средното), а кубатурата на помещението да бъде не по-малко от 4.50 до 5 куб. м. за един ученик, при което да има и приток на пресен въздух по време на заниманията и пълно проветряване на помещенията през междучасията. В противен случай се затруднява работата на учителя и учениците поради незадоволителния състав на въздуха и нарушаването на топлорегулацията на тялото. Учениците се уморяват по-бързо, стават отпуснати, вниманието им отслабва. В класа най-подходяща температура е 16-18 градуса, а в салона по физкултура 14-16 градуса, защото децата се намират в движение и в техния организъм се изработва повече топлинна енергия.

Осветлението в учебните стаи трябва да бъде толкова силно, че и най-отдалечените деца от източника на светлината да могат да четат и пишат, да рисуват без напрежение на зрението и без да приближават очи до книгата и тетрадката. Класната стая трябва да има 6 електрически лампи по 150-200 вата. Прашните лампи и арматури задържат масово светлинни лъчи и затова трябва редовно да се почистват.

Домашен работен кът на ученика

Чистотата и правилният режим са съвършенно необходими за възпитанието на хигиенни навици у младежите и за предпазването им от заразни заболявания. Една от главните причини за високия процент на гръбначните изкривявания у учениците несъмнено е лошата мебелировка в класните стаи, в кабинетите и работилниците. Чинове, маси, столове, черна дъска, закачалки и печки, трябва да съответствуват на възрастта на децата. Позата на ученика през време на занятия трябва да бъде такава, че да му е удобно да се занимава.

От особено хигиенно значение е и фонтанното пиене на вода, абсолютно задължително за всички училища в страната. Само то ще предпази учениците от много заразни болести.

Работата при трудовото обучение трябва да започва в добре почистени, подредени и проветрени работилници. Вентилацията, прозорчетата през време на работа трябва да са непрекъснато отворени, но да не става течение. И тук осветлението на работното място трябва да бъде достатъчно и да не се образуват сенки. Работното място на ученика трябва да бъде винаги чисто и в ред, да се прибират след работа инструментите. Всеки ученик трябва да влиза в работилниците с работно облекло и да работи с обезопасени машини.

Но работното място на ученика не е само в училище, а и в къщи, където той живее и подготвя своите уроци. Независимо от броя на обитателите и големината на помещенията, родителите трябва да отделят на всяко дете място за занималя, за спане и подреждане на вещите.

Само съвместните усилия на педагози, лекари и родители могат да решат правилно проблемите, свързани с профилактиката на умората и преумората чрез дневния режим, чрез внедряване нужните хигиенни условия при четенето, писането, както и пред изпитния период и в трудовата дейност на учащите се. Здравото хигиенно възпитание на учениците е не само личен, но и обществен дълг — дълг на родители, учители и здравни работници. Той е неделима част от комунистическото възпитание на нашата учаща се младеж.

Соня КЪНЧЕВА

НАРОДНИТЕ УНИВЕРСИТЕТИ — ФОРМА ЗА МАСОВА ИДЕОЛОГИЧЕСКА РАБОТА

ИЗГРАЖДАНИТЕ през последните няколко години народни университети са много полезна форма за масова културна и просветна работа. Това са аудитории, където не се подготвят специалисти и не се дава професия, но където трудещите се получават обобщени знания из различни области на науката, техниката и изкуството. Това са самодейни школи за масово образование, в които все по-широко се включва нашето трудово население. Народните университети са необходимост за новия трудов човек, строител на социализма, който трябва да има повече знания, по-голяма култура, да бъде всестранно развита личност.

Народни университети е имало още преди 9 септември. В много села и градове, особено през 30-те години на века, към читалищата са били изградени университети. В тях са изнасяли лекции представители на прогресивната наука и обществена мисъл — като проф. Асен Златаров, Тодор Павлов, Тодор Самодумов и др.

Днешните народни университети, чийто брой непрекъснато се увеличава, ползват опита на народните читалища от миналото и на народните университети в Съветския съюз.

Дейността на университетите е поставена на обществени начала. Тя се ръководи от съвети, в които участвуват представители на обществени организации (профсъюзи, Отечествения фронт, Комсомола, Комитета на българо-съветската дружба и др.) и представители на научни и културни институти. Председател или ректор на университета е обикновено изтъкнат научен работник. Програмите и структурата в университетите е различна. Въпросите, които се разглеждат в университетите, също са най-различни: университет по наука и техника, по актуални въпроси на международната политика, по проблеми на нашата и съветската педагогика, по литература, по изобразително изкуство, по музика, по марксленинска естетика, по автотранспорт, за усъвършенствуване на селскостопански специалисти, и университет по поливането. В структурно отношение университетите биват едногодишни или двегодишни; със занятия 2-3 пъти месечно или ежеседмично; с или без факултети (отдели) и пр.

От голямо значение за успеха на един народен университет е предварителната организация на работата и подборът на лекторите. Така например първият двегодишен курс на народния университет по музика, организиран от Градския комитет на Отечествения фронт в София съвместно със Съюза на българските композитори и Българската държавна консерватория, имаше около 400 слушатели. Това бяха служители, учители, студенти, лекари, работници от производството, домакини и пенсионери. Тук професори от Консерваторията, композитори и изтъкнати музиковеди запознаха слушателите с история на музиката, с живота и творчеството на световно известни композитори, популярно анализираха творбите им и по този начин повишаваха музикалната култура на аудиторията. Много родители, следвали народния университет по музика, намират, че това е помогнало не само да разбират по-добре музиката, но и да бъдат в помощ на своите деца при естетическото им възпитание. За доброто посещаване и интерес към университета допринесе твърде много предварителната работа. Откриването на университета бе разгласено чрез радиото и пресата. С афиши бе обявена учебната програма и имената на лекторите. Разлепваха се афиши и за отделни лекции. Редовно чрез определен софийски ежедневник се съобщаваше за всяка лекция. Илюстрирането на лекцията с музикални записи или изпълнения на артисти понякога превръщаха занятието в концерт.

Всяка година броят на народните университети се увеличава. Така през 1961/62 учебна година народните университети по културата и изкуството бяха 25, а през 1962/63 нараснаха на 30. За същия период от време народните университети по селското стопанство, изградени към ТКЗС, МТС и ДЗС съвместно със съответни научно-изследователски институти, от 32 с 2065 слушатели достигнаха до 55 с 4217 слушатели. Университетите по въпросите на селското стопанство се посещават предимно от председатели, заместник-председатели на ТКЗС, бригадири, завеждащ ферми, механизатори и други селскостопански служители и работници. Участвуващите в тези университети се запознават с постиженията на селскостопанската наука, с опита на първенците, с агротехниката на отделни земеделски култури, с нови методи в животновъдството и пр. Придобитите познания те използват в практиката, а това им помага да получат по-високи добиви от селскостопанските култури и повече продукция от животновъдството.

Днешните народни университети съществуват отскоро. Но само за няколко години те показаха по неоспорим начин, че това е една успешна форма на идеологическа работа сред трудещите се.

Г. ЦЕНЕВА

ТРУДЯТ СЕ НЕУМОРНО

Ето я местността „Ески блок“ в с. Долно Ряхово. Ноемврийското слънце отдавно е изпратило първите си утринни лъчи. Лъха тих ветрец. Тихо е и наоколо. Така е днес, а довчера тук се носеше веселата гълчава на лозарите. На богат плод се радваха те през тази година. Вместо заплануваните 800 кг от декар, набраха по 1 200 кг грозде. Последните щайги са отдавно прибрани, но и след това трудовото напрежение не спря. То продължи със същия темп, както в ония дни, когато се бореха срещу маната, срещу жаркото лятно слънце . . .

Сега картината в кооперативните лозя е напълно променена. Междуредията са изорани, а целия блок е осеян с безброй малки могилки . . .

Зад още една височина е местността „Трънката“. Тук е кооперативната овощна градина. Сега мъжете разкопават почвата около фиданките, а жените варосват стъблата на дърветата. В най-скоро време ще завърши и обвиването на фиданките за запазването им от дивеча.

Кооператорките Недялка Стоянова, Марийка Владимирова, Марийка Георгиева, Димитра Кирякова, Пена Михайлова и много още неуморими труженици-овощари са винаги на своя пост. Под техните грижи и обширните лозя и просторните овощни градини ще посрещнат зимата напълно подготвени.

Димитър ВЪЛКАНОВ

ПОД ЛЪЧИТЕ НА НОЕМВРИЙСКОТО СЛЪНЦЕ

От три дни насам по улица „Христо Смирненски“ в град Силистра кипи едно трудово напрежение. Служителите от Окръжния съвет на профсъюзите са сменили писалките и бюрата с криви и прави лопати и извиват гръб под още топлите лъчи на ноемврийското слънце. По освежените лица на жените играят весели пламъчета, по дрехите на мъжете е полепнала влажна пръст, защото те целите са се скрили в изкопите и стърчат само главите им. Тук няма началници и подчинени, няма часове и канцеларии. Трудът е оеднаквил мислите им, слял ги е в една трудова бригада, която се смее и разговаря, освободена от сериозността и мълчанието в тъмните канцеларии. По цялата линия на изкопа, който се е проточил на едно растояние от 390 метра покрай сивите сгради и паважа на улицата, се носи една човешка гълчава, един постоянен шум, който неусетно се слива с тракането на конските каруци и токчетата на минувачите.

Купчината пръст расте постоянно. Изкопът става все по-дълбок. В него ще бъде поставен кабела за високото напрежение за захранване с електрическа енергия парната инсталация и асансьорната уредба на профсъюзния дом. Той достига чак до площадката на „Зърнени храни“, където има стълб за високо напрежение. С това ще се облекчи натоварването и на другите трафпостове в квартала.

На двама души е определено да изкопаят и изхвърлят пръстта на едно растояние от три метра. Пръстта е сбита, каменлива и те си помагат един на друг в изкопаването.

В началото на изкопа е застанал секретарят на Окръжния съвет на профсъюзите Йовчо Николов. Той постоянно бърза пред другите, запретнал ръкави, и непрестанно се усмихва. Весело му е на душата, че съзнателните служители се отзоваха на нуждата без колебание и с труда си ще помогнат за по-бързото завършване на обекта, че зимата хлопа на вратите на града. По-надолу набива лопатата Мехмед Демирев, до него напряга мишци черноокатаМария Георгиева, стиска лопата Никола Гърдев Краев, кърти земята Христо Табаков. Най-упорити са курсистите-донаборници от ДОСО, около двадесет човека, които се сливат със служителите от профсъюзите, но техните изправяния и навеждания са почести и по-отсечени. Синеят рубашките и на учениците от сградостроителното училище в града, които също са дошли да помогнат за довършването на обекта. Най-надолния край на изкопа ветреят забрадките на момичетата от Промкомбинат „Камъшит“ с ръководител Оник Ширванян, които са сменили папурените кошчета с лопати и еднакво добре умеят, както в кошничарската работа, така и в изкопната. Светят лицата на Радка Николова, Руска Костадинова, Атанаска Радуканова и Кръстинка Иванова от ракитовия цех, а сръчните ръце на Нако Петков, Ахмед Рушидов, Георги Спасов и Стефан Атанасов като че се стремят да догонят ритъма на нормите, които правят в папурения цех на предприятието.

Дружният колектив на улицата расте. Той наруши дългогодишното ѝ мълчание и улично безмълвие, за да прибави още една придобивка към многото такива, които постигна квартала в годините на народната власт.

Никола НАНЕВ

ИМА ЛИ ДОСТАТЪЧНО ВОДА ЗА ПОЖАРОГАСЕНЕ?

Промишлените и кооперативни обекти в нашия окръг с всеки изминат ден се разширяват. Увеличава се застроената площ. Обемът на суровата и готова продукция ежедневно покрива все по-голяма част от дворовете и складовите помещения. Редно е да поставим въпросът — а вода за в случаи на пожар има ли? Въпреки взетите мерки пожарите в обектите не са изключени. Ние трябва да бъдем готови за евентуални изненади.

Съгласно противопожарните строителни норми, в зависимост от огнеустойчивостта на сградите, тяхната кубатура и категорията на производствата се определя и необходимото количество вода. Като се вземат в предвид тези основни данни за повечето от промишлените и селскостопански обекти в окръга са необходими средно 20 литра в секунда вода за пожарогасителна цел. Тази вода не бива да се смесва с необходимата такава за битови нужди, изчисленията за която се правят на базата на съвсем други фактори.

В нашият окръг този въпрос все още не е решен. Особено лошо е противопожарното водоснабдяване на селскостопанските обекти. За задоволяване поне отчасти нуждата за вода в тях още през 1960 година ОК на БКП и ИК на ОНС взеха решения, с които ДЗС-та и ТКЗС-та се задължаваха да построят във всеки стопански двор по един водоем с вместимост 80 куб. м. Тези решения отчасти се изпълниха само в ДЗС — Силистра, ТКЗС — Алфатар, Попина, Окорш, Секулово и Черголик. В останалите все още нищо не се прави.

Необходимо е ДЗС и ТКЗС както и останалите промишлени обекти да вземат бързи и енергични мерки и планирано ежегодно да осигуряват противопожарно водоснабдяване.

Й. ДАНЕВ

Мъжете с мускулестите ръце и чиличената воля — може би само така трябва да се нарекат лодкарите, които прекарват пясък от драгата до брега. С колко усилия се преодолява мощното дунавско течение, колко воля е нужна! Реката влачи потъналата до бордовете лодка, греблата нижат бяла броеница от водовъртежи, дрехите лепнат по тялото. Ежедневие...

ПРЕДПРИЯТИЯТА ОТ СЪОБЩЕНИЯТА — НА СТОПАНСКА СМЕТКА

С оглед повишаването ефективността на предприятията от съобщенията, дейността им преминава на стопанска сметка. Досегашното сметно финансиране се изразява в покриване на разходите с приходите общо за управлението, без да се държи сметка за отделните пощенски единици.

В първия етап стопанската сметка се въвежда общо за всички окръжни станции на съобщенията, като себестойността се изчислява не по производство или производствени служби, а общо за цялата продукция. За окръжната станция на съобщенията в Силистра стопанската сметка се въвежда на вътрешно районен принцип за станциите в Силистра, Тутракан и Дулово.

За запознаване на служителите със стопанската сметка ръководството на Окръжна станция — Силистра вече организира и проведе курсове за изясняване същността на новото мероприятие и реда на внедряването му.

Й. АРАБАДЖИЕВ

СЪВЕТИ на специалиста

НАМАЛЯВАНЕ НА РАЗХОДИТЕ ПРИ ХРАНЕНЕТО НА СЕЛСКОСТОПАНСКИТЕ ПТИЦИ ЧРЕЗ ПРИЛАГАНЕ НА ДИФЕРЕНЦИРАНИ, РАЗДЕЛНИ ДАЖБИ

Прост, но верен път за повишаване рентабилността от птицевъдството, се явява прилагането на диференцирани дажби за мъжките и женски птици. По този начин се достига до намаляване на разходите за хранене.

При пилетата за добив на месо, така наречените „бройлери“ различието в прираста и оползотворяването на храната се увеличават с възрастта. На възраст 9 — 10 седмици, петлетата за месо тежат с 20 на сто повече, отколкото ярките, и се отличават с по-добро оползотворяване на храната — с 10 на сто. Тези цифри се изменят в зависимост от различните породи. При опити, проведени в редица страни с интензивно птицевъдство, е установено, че мъжките птици за месо са тежали с 40 на сто повече, отколкото женските инидивиди. Освен това изследванията са показали, че пилетата за месо, специално петлетата се отличават от ярките с по-силно развити хипофизни и надбъбречни жлези. Ярките имат по-ниско ниво на обмяна на веществата, отколкото петлетата, и имат в организма повече мазнина. Това е обусловено отчасти от отделянето на естрогенни хормони при ярките. По-бързият растеж на петлетата и по-доброто оползотворяване на храната от тях, се обяснява главно с отделянето на мъжкия полов хормон „тестостерон“. Във връзка с по-бързият растеж трябва да се каже, че петлетата имат по-високи изисквания откъм храна, по-големи потребности от енергия, следователно от белтък и минерални вещества.

Понастоящем дажбите на мъжките и женски индивиди при птиците за месо се съставят с цел да се удовлетворят максималните нужди на петлетата и ярките. За ярките трябва да се съставят дажби, които се отличават от дажбите за петлета, а именно с по-ниско съдържание на белтък, мазнини, антибиотици, фосфор и други. Изготвянето на диференцирани дажби в птицевъдството означава снижаване себестойността при храненето на селскостопанските птици.

Използването на разделните дажби тепърва ще докаже своите предимства не само в птицевъдството, но и в останалите клонове от животновъдството. Те ще окажат положително влияние и върху увеличаване на продукцията от животновъдството, като едновременно ще снижат и себестойността на произведената продукция.

д-р Антон СТОЯНОВ
главен вет. лекар — Секулово

ПРЕЗ МЕСЕЦА НА ОВОЩНАТА ГРАДИНА

КАЙСИЯТА Е ДОХОДНА КУЛТУРА В КОМПЛЕКСНА ОПИТНА СТАНЦИЯ—СИЛИСТРА

Основен овощен вид в нашия окръг е кайсията. Плодовете ѝ се отличават с високо съдържание на захар, органични киселини, минерални соли, ароматични вещества и витамини. У нас и в чужбина търсенето им е неограничено.

За осигуряване на редовен плододобив, високо качество на плодовете и удължаване на живота им е необходимо да се прилагат редица агромероприятия — торене, резитби, редовни обработки на почвата, пръскане срещу болести и неприятели, чрез които можем да удължим плододаващия период.

В комплексната опитна станция — Силистра са заложени няколко опита с кайсиеви дървета, с които се цели при условията на нашия район да се установят редица важни агроприйоми, подложки и височина на присаждане, с оглед осигуряване на високи добиви от тази култура.

Опитните дървета засадихме през 1956 година върху площ от 45 дка в местността „Меджиди табия“ при неполивни условия. До встъпване на дърветата в плододаване междуредията засяхме с подходящи окопни култури: дини, фасул, тикви и други. Ивиците по дължината на редовете поддържахме в черна угар. Минералните торове внасяхме ежегодно. С оборски тор торихме през всеки 3 години с по 3 тона на декар. До 5-годишна възраст на дърветата внасяхме по 27 гр амониева селитра, 67 грама суперфосфат и 17 грама калиев сулфат на квадратен метър околостъблено. Всяка година увеличавахме хранителната площ с 60 см в диаметър, с оглед по-пълното използуване на торовете от младата коренова маса. Фосфорните и калиеви торове и оборски тор внасяхме наведнъж с есенната оран, а азотния тор — 2/3 рано през пролетта и 1/3 по време на усилния растеж на леторастите.

След встъпване на дърветата в плододаване увеличихме количеството на минералните торове, като внасяхме по 45 кг амониева селитра, 84 кг суперфосфат и 31 кг калиев сулфат на декар върху цялата площ.

Есенната обработка извършвахме в началото на ноември на дълбочина 22-25 см. За да предпазим корените от нараняване, дълбочината на оранта намалявахме с приближаването към дърветата.

През вегетационния период извършвахме плитки обработки с култиватор или дискова брана с цел да запазим почвената влага, и унищожим плевелите. Срещу болести и неприятели извършвахме есенно пръскане след листопада с 2 на сто бордолезов разтвор, едно предцъфтежно и 1-2 следцъфтежни пръскания в зависимост от валежите и опасността от заразяване с гъбни болести с 1 на сто бордолезов разтвор, към който прибавяхме по 0.250 кг ДДТ на 100 литра разтвор.

Дърветата се развиваха нормално. Ежегодно се образува добър прираст — средната дължина на един леторасът беше 35-40 см. Благодарение на това по букетните и смесените клонки ежегодно се образуваха плодни пъпки.

Най-високи добиви се получиха от дърветата, присадени на зарзалова (кайсиева) подложка, като за периода 1961-1963 година средният добив при тях беше 57.748 кг при джанкова подложка — 45.857 кг, а при бадемова подложка 47.500 кг от дърво. От присадените на джанкова подложка дървета нямаме нито едно дърво загинало преждевременно от апоплексия, от присадените на кайсиева подложка загинаха 3.1 на сто; а от присадените на бадем — 4.2 на сто. Стволът, образуван от джанковата подложка и изобщо при високо присадените дървета, показва по-голяма студоустойчивост. Препоръчваме в бъдещите насаждения присаждането на кайсията да се извършва в короната, за да се получат по-студоустойчиви и дълголетни дървета.

Кайсиевите дървета встъпиха в начало на плододаване през 1959 година, като през първите две години средният плододобив от дърво се движеше между 4-8 кг или по 68-136 кг от декар.

През периода 1961-1963 г. получихме следните добиви

1961 година	841.700 кг/дка	
1962 година	306.300 кг/дка	
1963 година	1430.600 кг/дка	
средно за периода	859.500 кг/дка	

При средна цена 0.118 лв за кг от всеки декар реализирахме обща продукция за 101.42 лв. Материалните разходи за същия период възлизаха на 11.10 лв/дка. Като намалим получената обща продукция със стойността на направените материални разходи получаваме общ доход по 90.32 лв/дка. (През втората половина на март 1962 година температурата спадна до 8.2°С, което причини измръзване на цветните пъпки и затова реколтата през тази година бе по-слаба).

От горните данни се вижда зависимостта между получената продукция и доходността. С нарастването на общата продукция се увеличава и доходността, а себестойността намалява. Доходността зависи още и от качеството на получената продукция. За периода 1961-1963 година над 80 на сто от предадената продукция беше екстра качество.

Резултатите показват, че при правилно отглеждане и добри грижи кайсията се отплаща много добре.

Н. СТЕФАНОВ
директор на КОС—Силистра

Й. ПАВЛОВА
зав. „Пропаганда и внедряване на челния опит“ при КОС— Силистра

ХУДОЖНИЦИ — БОРЦИ ЗА МИР

РОКУЕЛ КЕНТ

Изкуството на Рокуел Кент достигна до нас чрез вестниците и списанията от далечния континент като частица от реалистичните творби на американския народ и се нареди до най-хубавите книги на Хемингуей, до изпълнението на пианиста Ван Клибърн, до песните на Пол Робсън. Нареди се до най-хубавото, което е създал американският народ в областта на културата. Затова творчеството на Рокуел Кент спечели и обичта на прогресивните хора по земята, обичта на тези, които жадуват да изпитат въздействието на голямото, безсмъртното изкуство.

„Вечната бдителност“ — залог за свободата

Но какво се случи преди няколко години с Рокуел Кент? Рокуел Кент предложи да подари на един американски музей (музея в Рокленд) всички свои картини. Музеят с удоволствие се съгласи да приеме този дар и дирекцията му реши да пристрои специално крило за картините, подарени от Кент. Но ето че художникът бе извикан в Комисията на Макарти, той отказва да разговаря с тази комисия и това негово поведение бе широко разгласено във вестниците. Тогава дирекцията на рокленДския музей се отказа от подаръка на Рокуел Кент и прекрати строителството на пристройката—така заповядал музейният съвет, съставен само от бостонски банкери.

А само след известно време половин милион съветски граждани посещават първата изложба на Кент в СССР—„За една година десет пъти повече, отколкото на всички изложби взети заедно през изтеклите ми години“. Така определил той този свой необикновен успех в Съветската страна.

След изложбата Кент отново посещава Съветския съюз и тогава в неговия ум се ражда неочаквано и смело решение. След като за последен път се убеждава, че неговото изкуство не намира признание в САЩ, в неговата родина, Рокуел Кент решава да подари всички свои картини, рисунки, гравюри и написани, и илюстровани от него книги на съветския народ — „На този, който цени и обича моето изкуство“. В целия свят тази постъпка на художника беше оценена като проява на благороден хуманизъм. Само реакционните американски вестници не се присъединиха към всеобщото мнение и се нахвърлиха върху твореца с клевети от всякакъв род. Отговорни хора в САЩ признаха правото на Кент, но бяха огорчени, считайки, че неговите творби рано или късно можеха да станат достояние на американския народ. Но един от ярките художници на Щатите се изказа открито: „Много художници на САЩ биха искали да постъпят като Кент!“

Р. Кент е роден в 1882 година. Той се появява и навлиза в изкуството на Съединените щати в първите години на XX век. Още първите картини на Кент са отбелязани от критиката. За тях е характерен широкият живописен маниер, сдържаното тонално изпълнение. В тях е скрита онази строга архитектоника на пространството, която ще стане основа на изкуството на Кент през 30-те години. Тогава художникът пресъздава природата величествена, сурова и студена, понякога съвсем неприютна и неблагосклонна към човека.

Първата световна война внася смущение в мислите и чувствата на Кент. През 1917 година заедно със своя син той отива в Аляска, където преживява много месеци, създавайки безброй пейзажи и рисунки. Следващите години от живота на Р Кент са изпълнени с много търсения в изкуството, с много напрегнат труд. Той работи ту в областта на пейзажа, ту в илюстрацията. Особено много постига той в графиката. С много колорит са изпълнени неговите платна за Гренландия, където той пребивава два пъти.

Зрителят намира почти всякога в творчеството на Рокуел Кент един неповторим по колорит художник, богат на багри, тонове и мисли, ту очарован от природата, ту разсъдлив пред политическите събития, но всякога оригинален и въздействуващ.

„Пълна кана“ — из „Албум с рисунки на Р. Кент“

ЕДИН ПРОЗОРЕЦ СВЕТИ В НОЩТА

Всяка вечер — зиме и лете, пролет и есен — когато замрат и последните светлини на пристанището в Силистра и всичко притихне в нощта, будното око на един малък прозорец остава на пост. Скътано до брега на Дунава, то бди неотстъпно, нощ подир нощ, разсипвайки сноп бяла светлина в тъмнината. И за всеки, който намине оттук в късен час, то става символ на живот—един малък маяк край водите на голямата река.

И както всичко дотук е необичайно, необичайна е и обстановката в стаята зад малкия прозорец. Четири стени покрити с най-разнообразни карти, целите изпълнени със знаци, обозначаващи различните природни и атмосферни явления: скоростта на вятъра, движението на въздушните пластове, облачността, температурата — обстановка типична само за метеорологична станция, независимо къде се намира тя.

Такава обстановка посреща всеки, който влезе в стаята на Метеорологичната станция в Силистра. И тя веднага го пренася в един странен свят — свят на далечни благородни връзки по цялото земно кълбо в името на една възвишена цел — да се помогне на дръзкия човек колкото се може по-бързо и по-добре в борбата му с природните стихии, за да се избегнат загубите, за да се намалят жертвите.

Всичко това на пръв поглед изглежда несъответствуващо на възможностите на нашата малка станция. Но нали с усилията на милионите метеорологични станции по земното кълбо се раждат предсказванията за времето, определя се характерът на климата за цял район от дадена страна или материк. В осъществяването на тази задача има свое място и трудът на тримата метеоролози от нашия град: старши наблюдателят Димитър Сертев и наблюдателите Марлена Ангелова и Михаил Милков.

Тях — тримата — ще ги видите на своя пост през всяко денонощие Те са край уредите и през деня, и през нощта, и в дъжд, и в сняг, и в делници, и в празници. Записват всичко онова, което им поднасят техните най-добри и верни помощници — уредите: барометри, термометри, влагометри, ветромери. Разбира се, някои от атмосферните явления те приемат зрително, но тяхната работа не би имала нищо общо с метеорологията, ако не са точните и чувствителни уреди. Именно те отрано предчувствуват онези недоловими с просто око изменения в атмосферата, които вече са признаци за едно чувствително изменение на времето. След като приемат данните от уредите, метеоролозите ги сумират и чрез телеграфа ги отправят за София, за Хидрометеорологичната станция, където се приемат с помощта на телетип, дешифрират се и се нанасят на специални карти.

И това става осем пъти в денонощието. Ако в повечето случаи ние се радваме на вярно предсказване на времето за нашата страна, за Североизточна България, дял за това имат и тримата метеоролози от Силистра.

Освен за София, от станцията всяка сутрин се изпращат данни и за синоптичния център в Русе— за нивото на река Дунав. Същата задача изпълняват и останалите четири станции в страната ни: в Ново село, Лом, Оряхово, Свищов. Така до голяма степен се осигурява нормалното движение на корабите по Дунава, предпазват се крайречните селища от наводнение.

Понякога уредите на метеорологичната станция отбелязват чувствителна промяна на температурата, раздвижване на въздушните пластове. Тогава те се изправят като тревожна антена в небето, за да предупредят отрано за надвисващо природно бедствие — буря с гръмотевици или градушка. А метеоролозите изпълняват една хуманна и благородна задача — те предупреждават съседните райони в страната ни за идващата опасност и така помагат на хората да се подготвят по-добре за борба със стихията. А има ли нещо по-хубаво от това — да помогнеш на човека, да му помогнеш в труден момент, за да се почувствува той по-властен господар на Земята?

Богат смисъл има ежедневието на тримата метеоролози. Затова те винаги са на своя пост. Затова всяка нощ свети един прозорец, зад който бдят човешките очи, зад който безпогрешно и неуморно работят уредите. Защото трябва на всяка цена всеки три часа телеграфът да предаде данни за Хидрометеорологичната станция. . . Защото това е необходимо за корабите, за самолетите, за селското стопанство.

Сава ХРИСТОВ

Стихове за съвремието

МИКЛОШ КОВАЧ

СТЕНА

Към бледата стена
го поведоха.
Но той не даде да му завържат очите,
защото и до последната минута
искаше да вижда слънцето.
Когато падна
на пребледнялата стена пулсираше
аленочервен
контурът на сърцето му.

Ний вече позабравяме подобни сцени,
с козирките на своите шапки
пропъждаме от челото си слънцето,
гоним рекорди по ядене и пиене —
тоест, живеем си в удоволствие.
А когато някой
от нас се препъне,
ний казваме:
—Иди, другарче, да си полегнеш —
станал си бледен като стена.

Преведе: **Петър ДИМИТРОВ**

МАРИЯ БОЯДЖИЕВА

МЕЧТИ

Има големи мечти
с крила на орли.
За тези големи мечти
умираха хора — орли.
Във тъмни години,
в тъмни души
пожари от вяра
разпалваха те.
В тягостни дни
на разсъмване,
в бялото утро
джелати разстрелваха
бели чела.

Червения изгрев
разстрелваха те.
Разстрелваха там
непокорни сърца.

Тревата кълни червена,
от кръвта червена,
за да могат
свободни сърца
в свободна земя
да градят
голямото утре.

ИЗПИТАНИЕ СРЕЩУ СИЛЕН ПРОТИВНИК

Приятелският мач между отборите на „Доростол“ и „Черно море“ привлече в четвъртък много любители на футбола в нашия град. Наистина в Силистра не е твърде често срещано явление гостуването на отбори от „А“ РФГ и наблюдаването на по-красив и технически футбол.

За двубоя с „Черно море“ домакините излязоха с чувствително променен състав. Отсъствието на централния защитник Лечо Йорданов и на полузащитника Тодор Дечев значително затрудняваше задачата на нашия отбор—да се представи колкото се може по-добре срещу един рутиниран противник.

Началните минути на мача започнаха със смущение от страна на „доростолци“. Гостите от Варна, показвайки по-добра техника, владееха центъра, обработваха добре топката и хитро търсеха пробиви по крилата. И точният удар на Г. Димитров много често попадаше в целта. Нашите състезатели сякаш се обезкуражиха, просто не им достигаше смелост да се борят за първа топка, да играят по-борбено и мъжествено. Затова играта се развиваше повече в нашето поле. Така дойде и първият гол — след ъглов удар, Г. Димитров останал непокрит, успя с точен технически удар да изпрати топката в ъгъла на нашата врата.

Имаше след това възможности за изравняване на резултата, но те бяха проиграни от нашите нападатели. Общо взето през първото полувреме те не успяха да покажат това, на което са способни. От смущението може би техните подавания бяха много неточни, а това още повече улесняваше стабилните бранители на гостите. Само П. Йорданов го видяхме с острите му врязвания по крилото, но той в повечето случаи не успяваше, защото не навреме бе подкрепян от другите нападатели.

Краят на първото полувреме дойде с два гола в нашата врата. Вторият гол беше отбелязан след врязване по лявото крило и след удар пред нашата врата, на който Курдоманов не успя да реагира умело.

Втората част на играта отборът на „Черно море“ продължи със своите резерви. Може би това беше една от причините играта да промени своя облик. Сега „доростолци“ заиграха по-упорито и в техническо отношение почти не отстъпваха на своя противник, сега ние видяхме бърз и красив футбол. Макар че срещата завърши при краен резултат 4:2 за гостите, любителите на футбола останаха задоволени. Те разбира се биха искали „доростолци“ да бъдат победители и възможност за това имаше. По-важното след тази среща е нашите състезатели да отчетат хубавото в играта на варненци, което прави техния футбол от по-висока класа, да внесат частица от него в своята игра.

Иван ХРИСТОВ

БОКСЪТ В СИЛИСТРА

Боксът в нашия град започна своето начало от 1933-35 година. Първите боксьори тогава са Дамян Гаджалов, Джика Чобатаро, Иван Николов и др. Но лошите условия прекъсват съществуването на бокса за дълго време. Едва в 1944-45 година под ръководството на Артюн Атамян, Дамян Гаджалов и Мирча Пападопол наново се сформира секция по бокс и група боксьори започват системни тренировки. Между тях са Дамян Гаджалов, Буби Курдоманов, Петър Чиколов, Тодор Градинаров, Любен Данев, Георги Кърджиев, Саркис Гарабедян и др.

След малък интервал в 1946-47 година секцията наново се събира и взема конкретни решения за подобряване на работата в областта на бокса. Физкултурното дружество „Септември“ с председател Иван Стойчев оказва на боксьорите голяма морална и материална подкрепа, започва вече по-добре организирана работа сред състезателите. Като треньор е привлечен Добри Атанасов и състезанията в нашия град зачестяват. Силистренският отбор взема участие в зоновите състезания в гр. Русе при участието на отбори от София, Перник, Русе, Варна. И Силистра успява да спечели първо място в полусредна категория. Нашият отбор провежда междуградски срещи и с отбори от Варна, Русе, Толбухин и други.

Най-активни състезатели по това време са Христо Костов, Иван Ецов, Желязко Тутов, Петър Дупчев, Тодор Стоянов, Крум Стоянов и други. Тази дейност продължава до една-две години.

През месец август 1949 година в нашето физкултурно движение настъпва прелом. ЦК на БКП излиза с конкретни решения по състоянието на физическата култура и спорта и задачите на Партията в тази област. Политбюро на Партията излиза с решение от 25. V. 1952 година, в което се изисква подобряване на спортното майсторство и достигане в близките години постиженията на най-добрите европейски и съветски спортисти. Тези грижи на Партията и правителството дадоха своя плод. Имайки предвид, че боксът по своята същност представлява богат комплекс от физически упражнения с цялостно и всестранно въздействие върху организма и че обучението и тренировката на боксьорите представляват възпитателен процес, в който физическото развитие, техниката и тактическата подготовка на занимаващите се са неразривно свързани с възпитанието на комунистическа нравственост и на волеви качества, ЦС на БСФС през 1956 година откри в нашия град младежка спортна школа с отделение по бокс. От тогава боксът в нашия град взе масов характер. Имената на школниците достигнаха до 50-60, зачестиха състезанията с Толбухин, Варна, Русе, Разград. В тях нашите състезатели се класираха добре и донесоха за Силистра доста победи. В 1957 година на проведеното се Окръжно първенство за юноши в гр. Русе нашият отбор успя да излезе на първо място и спечели званието „Окръжен първенец по бокс“. През месец юли същата година в София, на републиканското първенство по бокс, на първо място се класираха Иван Димитров и Жеко Милушев и взеха званието „Републикански шампион по бокс“ за 1957 година. През 1958 година в Пловдив се проведе републиканско първенство по бокс на МСШ от цялата страна, където взе участие нашият отбор и успя да завоюва две първи места, три втори и три трети места.

През тези години успехи в бокса в нашия град имат състезателите Иван Димитров — републикански шампион за 1957 година, Жеко Желев, Тодор Панайотов, Иван Марчев, Михаил Карнеев, Васил Малчев, Марин Георгиев, Иван Дюлев, Петър Бачков, Симеон Йорданов и много други.

Имайки превид тази стара традиция в нашия град и стремейки се да възпитава у спортистите гореща любов и преданост към родината и Партията, отделението по бокс при МСШ към ОС на БСФС приканва всички юноши и младежи до 26 годишна възраст масово да навлязат в редовете на МСШ.

Иван ЕЦОВ

МОЗАИКА НА ЕЖЕДНЕВИЕТО

—Ехей, по-бързо!

Скелята е висока. А сгуробетонната каша тежко се изсипва в количките. Хаспелът захриптява и един чифт очи отдолу се среща с друг чифт очи отгоре.

—Хей, стоп!

Сега вече не очите, а ръцете се напрягат. Първокурсниците изливат черната лъскава сплав по пода. Мистриите бързо разстилат сгуробетона. Светлите, засмени очи на Марин се присвиват и дългата дъска заиграва по настилката. После мамалашката чевръсто изглажда повърхността й. Таиб и Орхан се провикват отдолу:

—Хайде, поемайте бе!

И Димитър също е изнервен нещо и тича по стълбите:

—Другарю Томов, искам да работя при него, а той не ми дава. Е, че отде—накъде пък?

Започва един тревожен разговор.

А през това време кофите се изсипват, мистриите трепкат като крила, мамалашките подскачат... Подпаркетната настилка на втория етаж скоро ще бъде привършена. Блокът на бойците против фашизма и капитализма става все по-красив. Целият град знае, че курсистите от Сградостроителното училище в Силистра сами го строят. Макар че майсторството им не е като на старите. Те дори на теория не са учили някои неща, но цяла сграда расте под ръцете им, които държат мистрии и мамалашки, вдигат кофи и зидарски канчета и замахът им става все по-сигурен. Алиосман миналата година беше по-дребен и по-несръчен—сега е станал плещест и така му спори, че другарите му се присвиват, когато замахне с канчето към рабицовия таван. Преподавателят Русчев го поглежда и зад стъклата на изпотените му очила се разширяват зениците, в които толкова много момчета са търсили съчувствието и умния съвет. Расте сградата — растат и момчетата. И сутрин, когато крачат в сините работни костюми —и тогава стъпките им са широки, тежки. Сигурни. Другата сутрин вместо тях ще дойдат Васил Ангелов, Марин Станчев, Димитър Спиридонов и другарите им, а те ще останат в класните стаи. Както сега—I-„в“

А в стаята на I-„в“ мека есенна светлина струи от прозорците, а думите на преподавателя струят в съзнанието им и се избистрят толкова важни представи.

Една ръка написва на дъската F m.a. Дребно слабичко момче поглежда другаря Томов със свенливите си кестеняви очи и започва да говори. Започва с планетите и свършва с тухлите. Обяснява силата на гравитацията. А то самото едвали разбира, че овладява силата на ума и ръката си, защото утре ще поставя тухлата по-добре и ще гледа отвеса както трябва, а маларът, гвоздеят и канапът ще му напомнят: право!право!

Всеки курс някъде учи, работи или почива. Звънецът е пръснал курсистите в слънчевия коридор, който дъхти от чистота. И сутрин, когато ободрят телата си в широките умивални, и вечер, когато почиват в тихите спални, момчетата пазят чистота. Хубавите навици стават все повече. Не само хигиенните. В столовата, където се носи дъхът на вкусното ядене, те привикват на ред и сдържаност, в стаите слушат хубавата музика от високоговорителите. И неусетно освен ръката, която учи майсторство, тук се „очупват“ мислите, вкусовете и желанията. Училището за тях е не само прозорец към света на професията. То ги приучва да бъдат стопани на всичко създадено от тях. Заради него те сурово наказват нарушителите. Ето другарят Несторов и Жечев са погледнали с укорни очи един, който обича повече своето. Разговарят тихо, но строго. А ученикът едва не се разплаква. И хубаво: който живее при тях, може и да заплаче, за да разбере, че общото щастие, е най-важното. То винаги трябва да свети в очите и понякога те трябва да заплачат. Как иначе момчетата ще станат стопани на онова, което строят?

А те и техните по-големи колеги построиха тази сграда. Тя е тяхна. Нейните тухли се споени с хоросана на потта им през горещите работни дни, със заскрежаващия им се дъх през студените утрини и с нестройните звуци на песните им. Затова те сега я довършват като своя. В пристройката е още влажно. По скелите, изопнати към таваните или наведени към кофите, работят курсистите от смяната на преподавателя Методий Мотоски. Ръцете им постоянно подхващат ту мистриите, ту мамалашките, оглаждат, пръскат с вода, пак оглаждат. Знаят, че ако не направят това точно, другарят Мотоски ще напомни:

— Още малко вода! Напръскай още, та да се слее новото и старото!

Тук пъргавото Пете ли е по-добро или неизтощимият Митко? А оттатък, в помещението за банята, още по-трудно може да се разбере кой най-добре помага на другаря Йосиф Константинов. Но всички бързат да донесат тръбни колела и канелки, да омотаят нарезите им в кълчищни нишки. Само най-майсторските ръце завиват и притягат. Тук всички са толкова подвижни, че не можеш да разбереш кой кога е влязъл и излязъл, за да донесе нов детайл. Стойчо преди малко беше тука, а сега е в работилницата. Менгемето е впило зъби в канелката и металният трион нетърпеливо скъсява нареза. Сантиметърът на Стойчо бързо излиза от джоба, бързо се съгласява с работата на триона. И Стойчо затръшва вратата на работилницата, втурвайки се при „колегите“—бъдещите майстори по водна инсталация и канализация.

И как няма да завършват те и пералнята, и банята, когато всеки се старае да бъде бърз като Стойчо или като Косталин? До края на седмицата те ще могат да се изкъпят в собствената си баня. След няколко седмици те ще подготвят и работилницата. До края на годината те ще усвоят половината от тънкостите на професията, а до края на другата година вече ще станат майстори по зидаро-мазачество и строително дърводелство. Ще станат мозайкаджии и водопроводчици. Макар че е трудно и за тях, и за преподавателите—ще станат! Скоро ще започнат мозайката в блока, въпреки че още не владеят тънкостите на изработването й. Но те ще свикнат и тя ще задоволи и най-взискателните очи. Ще стане хубава както мозайката на тяхното ежедневие, изпъстрено с много усилия на ръката и ума, с много надежди...

Петър ДИМИТРОВ

ОБЯВА

Ел. монтажен район Коларовград съобщава,че ще проведе четirимесечен курс за подготовка на ел. монтьори за строеж на мрежи ниско напрежение, електропроводи, трафопостове и ел. инсталации.

За курсисти се приемат само мъже на възраст от 16 до 28 навършени години и завършили най малко VII клас.

На курсистите се осигуряват безплатно: храна, квартира, учебни пособия и други.

Курсът ще започне около 15 декември т. г.

Подробни сведения могат да се намерят в окръжните народни съвети Разград, Търговище, Варна, Толбухин и Ел. монтажен район—Коларовград.

Заявления за следване курса се приемат до 5 декември т.г.

За телефонни справки—тел. 15-88, 25-12 и 23-92

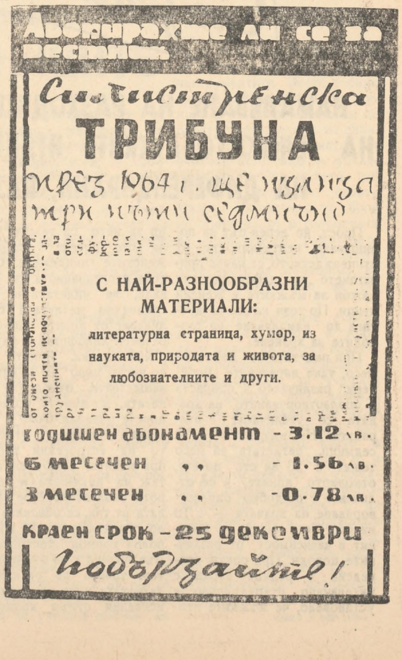
Абонирахте ли се за вестника
Силистренска
ТРИБУНА
през 1964 г. ще излиза
три пъти седмично
С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:
литературна страница, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.
годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.
краен срок - 25 декември
побързайте!

ДЕПОЗИТ
БИБЛИОТ… „София“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 138 (693) | Вторник, 26 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РАДВАЩИ УСПЕХИ

Трудолюбив е колективът на доячите в кравефермата в с. Паисиево. Трудовото напрежение не спадна през нито един ден от годината. Тяхното най-голямо желание беше да преизпълнят годишния си план по млеконадоя. А той не беше малък, затова трябваше всеотдайност и много работа. И паисиевци не се посрамиха. Плановете на отделните доячки бяха преизпълнени с по няколко тона. При план 21 480 литра Рукия Мурадова надои 25 840 литра. Фатме Закирова при план 24 000 литра надои 25 960 литра, а Емине Халидова вместо 23 000 литра предаде около 27 563 литра мляко.

Не скръстиха ръце доячките и при подготовката на кравефермата за презимуването.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Съревнованието с разделци е спечелено

Задружен е колективът на младите животновъди от кравефермата в село Черковна. В началото на тази година, доячите от тази кравеферма и доячите от село Раздел си обявиха съревнование. От тогава започна упоритият труд за преизпълнение на плановете и за опазване честта на фермата. Младите доячки не се стъписаха и тогава, когато за шестмесечието разделци ги надминаха с 8 процента. Не са малко осем процента — много мляко е това.

Разделци ликуваха, но животновъдите от Черковна се хванаха още по-здраво за работа. Под ръководството на животновъдния бригадир Илия Бонев, хранеха и дояха кравите по изискванията на съвременната зоотехника. Знаеха те старата поговорка „Пилетата се броят наесен“ и силите им не отидоха напразно На първи ноември преизпълниха годишния си план с 3 000 литра мляко и сега са вече далеч пред разделци. Добре се трудеха младите доячки Шаврия Халидова — надоила 4 400 литра над плана, Сафра Халимова — 2 764 литра, Кадрие Шукриева — 1 536 литра.

Сега младите животновъди се готвят за зимата. И двата обора са измазани, остъклени и дезинфекцирани. За кравите е осигурен достатъчно силаж и груб фураж. В обор № 1 фуражите се преработват с „РКС“ апарат. Нарязват се царевичака и сламата и след това се преработват с меласа и карбамид. Така ден след ден се осигурява здрава основа за още по-големи успехи през 1964 година.

Георги БЪРНЕВ

ТКЗС с добре обмислени планове през следващата година

Важен момент в живота на трудово-кооперативните земеделски стопанства е планирането на тяхната производствена и финансова дейност. Посредством плана се определят насоките в развитието на стопанствата за срок от една година съобразно природните и икономически условия и нуждите на социалистическото стопанство. Самият производствено-финансов план представлява ръководство за организиране на цялостната дейност на кооперативното стопанство по изпълнение на показателите залегнали в него, като получаването на предвидените видове продукция, отчитане на определената за държавата стокова продукция, получаването на предвидените средни добиви и средна продуктивност, недопускане преразход на средства и труд, правилна организация на труда, осигуряване на необходимите средства за капиталовложения, средства за заплащане труда и други.

За да изиграе своята роля планът трябва да бъде добре обмислен, добре изготвен и реален. Той трябва да отчита конкретните условия и възможности благоприятстващи развитието на кооперативното стопанство в определена насока. Изготвянето на годишния производствено-финансов план трябва да се извършва успоредно с изготвянето на плановите задачи по бригади и ферми, като тяхното окончателно завършване предхожда завършването на плана. Показателите залегнали в плана трябва обезателно да съответствуват на показателите залегнали в плановите задачи. Посредством изготвянето на реални планови задачи общият производствено-финансов план стига до отделните производствени единици-бригади и ферми и служи като конкретно ръководство за организиране тяхната производствена дейност. Не може да считаме, че планирането е окончателно завършено докато не бъдат напълно завършени плановите задачи.

В много кооперативни стопанства обаче изготвянето на плановите задачи се подценява. Тук може да споменем ТКЗС—Бабук, ТКЗС—Айдемир и много други, в които плановите задачи не са довършени. Не може да считаме, че планирането при тях е окончателно завършено, а самите планови задачи въобще не им служат като ръководство в дейността на бригадите и фермите. В много кооперативни стопанства се забелязва също така известно несъответствие между показателите, залегнали в годишния производствен план и в плановите задачи. Това показва, че самите задачи са недобре обмислени, не отразяват действителното положение и не могат да играят необходимата роля като ръководство на бригадите и фермите в изпълнение на годишния производствено-финансов план.

Характерно явление, е че плановете и плановите задачи се подработват главно от плановиците и счетоводителите, и от тесен кръг хора, без да участвуват в тяхното изготвяне бригадирите, членовете на управителния съвет и широк кръг от производственици. В много стопанства специалистите не оказват необходимата помощ по изготвянето на плановите задачи, в резултат на което често пъти те са нереални.

За да имаме добре подработени и реални планове, добре подработени планови задачи, необходимо е в кооперативните стопанства да бъдат изградени планови служби. В състава на плановата служба трябва да влизат: плановика, нормировчика, икономиста и статистика. Плановите служби трябва да се оглавяват от плановика, който да е пряко подчинен на председателя на ТКЗС. В някои кооперативни стопанства обаче сформирането на плановите служби се подценява и забавя. Като такива трябва да посочим ТКЗС — Окорш, ТКЗС—Белица и други. Неправилното отношение към плановите служби трябва да се преодолеев в всички кооперативни стопанства. Тяхна основна дейност трябва да бъде само планирането, а не да се използват от счетоводителите в помощ на счетоводните колективи.

Особено важи това през тази година, когато в кооперативните стопанства в нашия окръг се въвежда нов начин на планиране. Същността на новия начин се състои в това, че на окръга се спуска стойностен планов показател за отчитане стокова продукция на държавата. Определя се поотделно стойностно какво количество стокова продукция трябва да се предаде от животински произход, стокова продукция за износ, за вътрешния пазар и за преработка, без да се определя с какви видове продукция ще бъдат изпълнени определените стойностни показатели. Определя се само количеството на пшеницата, която трябва да се предаде на държавата. От Окръжния народен съвет на кооперативните стопанства по същия начин ще бъдат спуснати стойностни показатели.

Новият начин на планиране дава по-голяма самостоятелност на кооперативните стопанства при определяне производството на даден вид продукция, съобразно условията, които благоприятствуват нейното получаване. Той дава възможност правилно да се съчетаят отделните отрасли, правилно да се застъпят отделните култури и видове животни, което ще доведе в края на краищата до по-високи доходи. Новият начин на планиране обаче е свързан със значително по-голяма работа. Плановите служби в тясна връзка със специалистите, с управителните съвети и широк кръг от производственици трябва да установят рентабилността на всяка култура, на всеки вид животни и странични дейности. Те трябва да установят такова съчетание на отделните отрасли, при което най-пълно и най-равномерно през годината да се използва работната сила и селскостопанска техника, с оглед равномерно и ритмично да постъпват паричните средства.

В близките няколко дни пред кооперативните стопанства ще бъдат спуснати определените стойностни показатели, след което трябва много добре да се обмислят възможностите на кооперативните стопанства, да се проучат условията и да се използват предимствата на новия начин на планиране за изготвянето на реални производствено-финансови планове и планови задачи по бригади и ферми.

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИТЕ СИ ПЛАНОВЕ

Вместо дотации — печалба

На 23 НОЕМВРИ колективът на ОП „Материално-техническо снабдяване“ — Силистра рапортува пред Партията и народа предсрочно изпълнение на плана си за 1963 година. На предприятията и организациите са продадени резервни части, суровини и материали за 9 782 000 лева, при план 9 406 000 лева, или с 4 на сто повече. Работниците и служителите си поставиха задача да провеждат най-резултатно стопанската дейност и вместо с дотации, както е предвидено по плана, да приключат с печалба. Усилията им донесоха положителни резултати — към края на десетмесечието вместо 42 200 лева загуба, те дадоха на народното стопанство 10 220 лева печалба. Издръжката на сто лева стокооборот е 2,97 лева при план 4,15 лева.

Най-добър резултат дадоха отделите „Торове, ел. материали и други стоки“, който изпълни плана си за стокооборота 116 на сто, „Метали и дребна железария“ — 106 на сто, „Машини и резервни части“ — 104 на сто и други.

От началник складовете се отличиха Хараламби Минчев с изпълнение на плана 158 на сто, Иван Михайлов — 146 на сто, Петър Илиев—141 на сто и други.

Вдъхновен от досегашните си успехи, колективът на ОП „Материално-техническо снабдяване“ — Силистра, полага усилия за по-голямо преизпълнение на плановите задачи —техният принос в осъществяването на величествената програма приета от Осмия Партиен конгрес.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Удържаха дадената дума

При отчитане резултатите от шестмесечието, потребителната кооперация в с. Паисиево беше обявена за Окръжен първенец и получи преходното знаме на ОКС. Това обаче не задоволи търговските работници от кооперацията. Изучавайки нуждите на населението от районите си те обещаха да изпълнят предсрочно годишния си план и да продадат на потребителите стоки за 100 000 лева над плана.

В резултат на воденото социалистическо съревнование и големите грижи, положени от Управителния съвет, към 15 ноември планът на стокооборота от 510 000 лева беше изпълнен 527 978 лева в търговията, а в общественото хранене при план 105 000 лева се реализираха 105 050 лева.

Най-добри успехи в търговията постигнаха Фикри Хасанов и Шефки Реджебов и Рязим Кямилов в общественото хранене. Предадени са на складовете и 15 тона вторични суровини.

Тези постижения на кооперацията се дължат на постоянната връзка с потребителите, с изучаване на нуждите им непосредствено преди получаването на аванс от кооператива. Сега търговските работници се подготвят за следващата година.

Марин ПЕНЕВ

Все напред, към по-големи успехи

На 22 НОЕМВРИ т. г. колективът на пристанище Силистра изпълни плана си за месеца 101.3 на сто. Това е голям успех на докерите, като се има предвид спадането водите на Дунава, поради което стана невъзможно прякото използване на съществуващата механизация. Някои от стоките се товариха и разтоварваха на гръб. Такъв беше случая с шлеп 910 017, пълен с въглища. Крановата стрела не стигаше до отвора му и се наложи въглищата да се вадят от хамбара с кошове, изсипват в кесон, а от там стрелата да ги взема и стоварва на брега. Този голям успех на пристанищните работници помогна те да изпълнят годишния си план по физически тонове 176.9 на сто. Натоварени са свръх плана 31 000 физически тона.

Добрите резултати се дължат и на подобряване работата на механичните средства. 90 на сто от обработката на товарите се извърши механично, а само 10 на сто ръчно. Отличи се в работата си старши крановика Петър Христов. Прояви се и младия крановик Йордан Христов, който сега се учи, но работи без грешки

Благодарение на увличащата работа на Петко Кирилов, Хамди Исмаилов, Коста Малчев, Неделчо Бонев и Иван Стамов първа и пета бригада отново станаха първенци на пристанището.

След отчитане изпълнението на плана за месец ноември, желанието за работа у докерите се засили още повече и те далече ще надхвърлят заплануваното за годината.

Георги КРЪСТЕВ

Победа, извоювана с труд и усилия

Много труд и упоритост положи колективът на ДП „Пренос-превоз“—Силистра през тази година. Нито лютата зима, нито дъждовната неблагоприятна пролет попречиха на хората за изпълнение на плановете и обещанията. Не попречи и на агенция Дулово да върви напред, макар че в техния район липсваше достатъчно работа. Превозвачите от агенцията работиха на 70 километра от града, но успехите им са много по-добри от очакваните. Вместо 122 000 лева за годината до 23 ноември 1963 година, те постигнаха 138 000 лева и изпълниха плана по обем 121 на сто.

Но само агенция Дулово ли работи добре. В постоянна надпревара с тях е агенция Силистра — 2, която до 23 ноември реализира бруто приходи 384 000 лева вместо 324 000 лева и изпълни плана си 112 на сто. Упорити в работата си тук са бригадите на Балю Илиев, Стамат Русев, Боньо Дюлев и други.

Всички в предприятието работят добре, затова с гордост отчитат предсрочно изпълнение на плана. Задачата за годината е 843 000 лева бруто приходи, а до 23 ноември са реализирани 944 000 лева, или плана е изпълнен 112 на сто. Към същата дата планът за производителността на труда е изпълнен 102 на сто и е реализирана печалба 47 000 лева, вместо 16 000, колкото е по плана.

С тези резултати ДП „Пренос-превоз“ извоюва едно от челните места между сродните предприятия в страната — грамота на Министерството на транспорта и съобщенията, отдел „Пренос-превоз“. Скъпа е за колектива тая грамота. Тя е извоювана с много труд, усилия и стремеж за победа в изпълнение на задачите.

Марийка БЕЛЕВА

Тежко бучоти драгата край Силистра. Една след друга се изсипват пълните кофички с пясък в прилепилата се до борда лодка. След малко тя ще отплува, за да направи място на тази на Григорий Гаврилов. Всеки ден на брега се стоварват десетки кубически метри ценен строителен материал,

Грижи за зеленчуците

Градинарите от ТКЗС — Сребърна през тази година получиха добри добиви от зеленчуковите градини, благодарение на непрестанните им грижи за растенията. За да получат и догодина повече зеленчуци, отсега взимат всички мерки, които биха им осигурили желаните количества домати, пипер и други.

От няколко дни кооператорите усилено почистват парниците и нареждат парниковите плочи, които за пръв път ще се използват за нуждите на градинарството. Непрекъснато каруцари извозват оборски тор за парниците.

Марин СЕРТЕВ

ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ В РЕМОНТА

Отшумяха напрегнатите сеитбени дни. Грохотът на машините заглъхна. Но пред механизаторите и специалистите от с. Малък Преславец застана нова задача, също важна и основна —ремонта на машините. Управителният съвет на кооперативното стопанство и специалистите приеха подробен план график, в който се сочат сроковете за ремонтирането на всяка една машина. В него всеки специалист вижда своето място и задължение. В ремонтната работилница сега е необичайно оживено. С омаслени ръце и ватенки, механизаторите се трудят под ръководството на главния инженер Георги Роев и началника на работилницата Петър Ангелов.

Специалисти и механизатори твърдо са решили до 15 януари 1964 година да привършат с ремонта на цялата земеделска техника. „Добрата организация се дължи на инженера Георги Роев и на задружния колектив на механизаторите“ — споделя главният агроном С. Чакъров.

В работата по ремонта на кооперативната техника заслужават похвала Иван Стоянов, Димитър Тютюнджиев, Петко Йорданов, Петър Ангелов, Йордан Игнатов и др.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

През месеца на овощната градина

Овощари за пример

Големи грижи полагат кооператорите от овощаро-лозарската бригада на Георги Атанасов от ТКЗС в с. Айдемир за поверените им насаждения. В резултат на това и плодовата реколта всяка година е богата.

Бригадата отглежда 540 дка овощни градини и 120 дка лозя. От овощните насаждения са застъпени най-вече прасковите, кайсиите, черешите, ябълките и орехите. Около 400 дка от овошките са встъпили в редовно плододаване, а останалите са още млади.

И тази година кооператорите получиха едри и сочни плодове. При план да получат по 620 кг грозде от декар, те добиха по 900 кг. Преизпълниха плана и за плодовете от овощната градина. Така те произведоха 11 000 кг череши при план 7 300, кайсии вместо 68 400 кг набраха 200 052 кг, праскови при план 60 000 кг, предали са 124 702 кг и т. н.

Благодарение на високите добиви от плодове надхвърлен е и плана за паричните постъпления. Вместо предвидените 95 965 лева, общо от овощната градина и лозята на бригадата са постъпили в касата на кооператива 102 975 лв. С това кооператорите от бригадата на Георги Атанасов изпълниха с чест възложената им задача за производството на повече плодове.

И сега през тези есенни дни работата не спира. Всички членове на бригадата излизат редовно на работа. Те полагат много усилия за навременното и правилно зазимяване на овощните насаждения, защото знаят, че от това зависи реколтата през следващата година.

Резитбата на лозята се извърши на високо агротехническо ниво. В началото преди започването ѝ агрономът Георги Ангелов проведе показна резитба, а след това постоянно проверяваше резачите, за да не се допуснат грешки. Лозята са наторени и с по 60 кг суперфосфат на декар. Над 85 дка вече са загребани.

Не стихва работата и в овощната градина. Дълбоката есенна оран на междуредията привърши. Направено е околостеблено окопаване на всички дръвчета, както и варосване на стеблата. На привършване е резитбата на сухите и почистването на счупените клони. Наскоро започна и есенното гръскане на кайсиите и прасковите. „Не е бивало като тази година да се извърши така хубаво зазимяване на овошките и лозята“—разправят кооператорите. А това е гаранция за богата реколта през следващата година.

Големите успехи на бригадата се дължат, както на трудолюбието на хората, така и на големия опит и умело ръководство на бригадира Георги Атанасов. Вече седем години откак той е на чело на овощаро-лозарската бригада, затова познава и много добре тънкостите в този отрасъл. Обича труда и работи със сърце. Ето защо и постиженията му са големи. И ръководителите на стопанството правилно ги оцениха. Сега сребърен орден на труда краси гърдите на този пъргав и неуморен човечец. Откак е поел тази работа за добрите постижения стопанството му е дало в награда над 17 ризи, часовник, а наскоро му беше отпусната и безплатна екскурзия до Народна република Унгария.

От бригадата най-редовни в работата и с най-много отработени дни са кооператорките Иванка Христова и Гана Георгиева. Между двете се води борба коя ще излезе първа. Засега Иванка е с един отработен ден в повече, но и двете са изработили предвидените слънчеви дни и ще получат по 14 дни платен домашен отпуск.

Сега бригадата се стреми да проведе образцово есенно-зимните мероприятия в овощарството и да посрещне спокойно зимата.

Георги СТЕФАНОВ

МАШИНИТЕ СЕ РЕМОНТИРАТ, но няма необходимите части

Веднага след като приключиха полската работа механизаторите от Ситовското стопанство се заеха с ремонта на машините. За тази цел тя бяха разделени на пет групи. По-голямата част на инвентара от съставните села беше докаран в Ситово, а този, който се нуждаеше от малък ремонт остана по места. Това е предимно неизносен инвентар, който с едно преглеждане ще може да се сложи в ред. А в Ситово се извършва основния ремонт. Проверяват се всички детайли и износените се подменят. За доброкачественото извършване на ремонта се състави комисия от четири души, които ежедневно проверяват качеството. В комисията влизат главният инженер Димитър Арнаудов, началникът на ремонтната работилница Вълко Георгиев, главният майстор Андрей Радев и бригадният механик на съответната бригада.

В ситовската работилница работят повече от 50 човека, и шлосери, и електроженисти и ковачи са се включили в ремонтирането. Те до края на месеца искат да го завършат. Но няма да успеят, защото липсват части. Почти всеки ден отговорните за това хора ходят в града за закупуването им. Липсват и ковашки въглища, и 5 мм електроди. Всичко това се отразява лошо на качеството на ремонта.

Наистина вече част от инвентара е ремонтиран напълно. Така например 11 култиватори са готови, дори някои от тях са изпратени по места. Завършен е ремонта на 50 комплекта брани. От 9 люшилници вече са ремонтирани 7, а от 4 комплекта валяци са готови 3 комплекта. И РКС-та за преработка на грубия фураж вече са ремонтирани.

Но известна част от инвентара, който се нуждае от подменяване на някои части няма да бъде готов до края на месеца, т. е. срока няма да може да се спази. Механизаторите не могат да ремонтират и ротационните мотики, защото липсват работни органи. Работниците казват, че сами могат да изработят тези органи, но нямали желязо. Зле върви ремонтирането и на редосеялките. От 24 броя са готови само 2. В момента се чувствува недостиг на отмерателни дъски, държатели, семепроводи и други.

За да се извърши навреме и качествено ремонта на инвентара, „Селснаб“ трябва да вземе мерки за снабдяване на стопанствата с необходимите части. В противен случай той, от една страна ще закъснее, а от друга ще бъде лошокачествен.

Зия СЕЛИМЕДОВ

За да бъдат добивите по-големи

В долината „Дерин йол“ и „Целините“ край с. Долно Ряхово до неотдавна прошумяваха високи царевични стъбла. Но сега всичко е променено. За да получат високи добиви пред идущата година от засятата на тези места пшеница, кооператорите провеждат усилено наторяване с амониева силитра. Дотега са наторени повече от 4 200 дка есенници като на всеки декар се разпръска по 6 кг изкуствен тор.

В тази отговорна работа с любов се трудиха Георги Мавродинов, Васил Симеонов, Осман Сюлейманов и Васил Ганев.

Димитър ВЪЛКАНОВ
(наш кореспондент)

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПАРТИЯТА

В ПРЕОДОЛЯВАНЕТО НА ТРУДНОСТИТЕ КОМУНИСТИТЕ СА НА ЧЕЛНО МЯСТО

Това събрание се различаваше от другите. Пионерите им поднесоха хризантеми, казаха възторжени думи за ПАРТИЯТА, което ги накара да мислят по-задълбочено върху доклада и резолюцията.

Още след Новата година започва борбата за изготвяне реални планове на бригадата и деветтях звена. Провежда се обсъждане на обещанията по звена и групи. Там са и комунистите. Те напътстват, съветват, обясняват. Разбиват съмненията на кооператорите, че някои от плановете са високи и не отговарят на възможностите на земята и хората. Изграждат се школи с кооператорите за изучаване агротехниката на царевицата, слънчогледа и тютюна с ръководител Кръстю Якимов, участъков агроном. Изучава се опита на овчарите Христо Димитров и Лазар Йорданов, получили по 73 литра мляко от овца и по 3,560 грама вълна. За изясняване докрай задачите по обещанията комунистите—съветници организират и провеждат събрания по махали с избирателите, срещи и седянки. Под ръководството на партийното бюро се организирва отиване до село Бисерци — Разградско, по приложението на някои новости в полевъдството. Всичките усилия на партийната организация биват хвърлени в производството, в преодоляването на трудностите, които ражда ежедневието. Издигат се опитни звеноводи, повечето комунисти, които правилно да ръководят работата на звената в борбата за високи добиви. Комунистите участвуват в картотекирането на площите за царевицата, слънчогледа и другите култури. Механизаторите—комунисти ги засяват през пролетта. Но пролетната кампания ражда изненади за кооператорите—валят дъждове, царевицата избуява, изникват бурени. Трактористите окопават, но звената изостават с окопаването. Само след няколко дни окопаното с машини въобще не личи. Тогава комунистите навлизат с всичкия добитък във високата царевица. Наорават отново, копаят и спасяват царевицата от плевелите. А по време на жътвата комбайнерите—комунисти Ахмед Даудов и Марин Стоянов бързо отстраняват повредите по комбайните и жънат вечер до късно. В звената комунистите и комсомолците организирват нощна жътва на ръка и цялата площ от 7 800 декара пшеница и 2330 декара ръж бригадата успява да пожъне за 8 10 дни. В зеленчуковата градина едно звено от 37 кооператори обработва 205 декара с домати, пипер, зеле арпаджик и получава високи добиви от тях, защото начело са пак комунистите. В резултат на опитното ръководство на бригадирите—комунисти Георги Йорданов и Стоян Димитров звената получават по 204 кгр. слънчоглед от декар, по 300 кгр. царевица, по 655 кгр. коноп и 1 800 кгр. грозде. А звената на комунистите Ана Стоянова и Халил Селимов надхвърлят тези цифри по отделните култури.

Партийното бюро, комунистите от бригадния съвет са отделяли голямо внимание и на развитието на животновъдството. Не веднаж те са се занимавали с въпроса за фуражите, с успехите на отделните животновъди. Редовно се провеждат ден и вечери на животновъда. Висока продукция получават кравегледачите Доню Йорданов и Петър Недев, овчарите Йордан Енев и Димитър Иванов. Йордан Енев надоил по 93 литра мляко от фуражна овца, а Димитър Иванов настригал по 5 кгр. вълна от шиле. Тук завеждащ—фермата Стоян Маринов винаги се е вслушвал в нарежданията на бригадира и съветите на специалистите.

Голям дял за постигнатите успехи се пада и на комисията за партиен контрол с председател Кръстю Якимов, която е извършила безброй проверки през годината и е докладвала на партийни събрания. И на проверката и изпълнението на партийните поръчения, които партийната организация е водела на строг отчет и е държала сметка от всеки един комунист, който не е изпълнил партийното си поръчение. Другарите Георги Стойков, Йордан Стоянов, Ахмед Даудов, Илия Балчев, Георги Йорданов, Ана Стоянова и други са били за пример в това отношение през годината.

Но в доклада и изказванията на другарите Кръстю Якимов, Костадин Рашков, Христо Недев, Георги Михайлов, Димитър Драгнев, Марин Радев, Георги Йорданов и други комунисти беше отделено широко място и на недостатъците в работата на бригадата и партийната организация. Малък е бил контролът на комунистите по разреждането и окопаването на царевицата и слънчогледа в звената на Илия Събев, Георги Михайлов и Йордан Костадинов. Комунистите—механизатори са допуснали изсичането на част от царевицата и слънчогледа по време на разреждането. Звената от Шуменци не са успяли да произведат добър тютюнев разсад и са вземали такъв от Белица. На мястото на люцерината напълно се е провалил разсада на площ от 30—40 декара. Не е изнесено част от гроздето по липса на превозни средства. А през лятото около 12 тона зелен боб е бил даден на свините. Пак по липса на превозни средства по време на дъждовете се е развалила 3—4 тона пшеница на площадките и 3 — 4 тона слънчоглед. От 18 тона цвекло за животните е почерняло половината, поради това че е неправилно съхранено. Фуражирът-комунист Димитър Драгнев е допуснал за 26 дена само да се даде на животните в повече 18 тона силаж. През зимата са умрели над 460 прасета, защото са държани гладни и са били поставени на студено место за оттлеждане. Хората от градинарското звено са носили в къщи домати, пипер и зеле, без да мине през кантара. А животновъдите през пролетта косяли на воля ръж и люцерна и тя така се е затъпквала в краката на кравите, без да бъде оползотворена.

Някои недостатъци са допуснати по партийно-политическата работа за изпълнение на стопанските задачи. Не се е издавал бюлетин, сводки, мълнии и листовки през различните кампании. А младите комунисти Халил Салимов, Ради Спасов, Димитър Петров, Петър Недев и Ана Стоянова не посещават занимания на кръжока. Комисията за народен контрол с председател Кръстю Господинов и комисията за обществен контрол към Отечествения фронт не развиват никаква дейност. Тревога се чувства и по отношение изпращането на повече младежи на работа в животновъдството, и по отношение работата на комсомолските дружества въобще. Те не провеждат редовно събрания, не посещават кръжоците, не се учат всички в курсовете за вечерното образование.

Накрая взема думата и другарят Сава Шиваров, секретар на Окръжния комитет на Партията. Той отбеляза, че е подобрен качествения състав на организацията, че е осъществено единството на партийните членове в производството. Но, ако беше се направила съпоставка на финансовата част в животновъдството и отделно на полевъдството щеше да се види делът на животновъдството и полевъдството в общия доход на бригадата. Не е отчетено в доклада за материалния стимул, съревнованието, за личните стопанства на кооператорите. Как ще завърши стопанската година, какво ще получат кооператорите.

Никола НАНЕВ

Двудневен семинар с пионерския актив

На 16 и 17 ноември т. г. в горичката край село Яребица се проведе двудневен семинар с пионерските активи от селата Чернолик, Правда, Яребица, Руйно и Златоклас. За семинара пионерите бяха предварително уведомени и дълго време се готвиха за него. В очаквания ден всички пионери присъствуваха навреме. Доклад за физкултурната работа с пионерите изнесе другарят Сашо Александров, завеждащ отдел „Физкултура“ при пионерския дом в град Силистра. След това имаше разучаване на спортни игри с пионерите, което предизвика голям интерес в тях. Същия ден след обед се проведе игра с пътни знаци. Писмата и пътните знаци бяха предварително поставени на определените места. Три групи тръгнаха в определените посоки. А след малко се извиха народни хора в знак на това, че писмата са открити. Първи пристигнаха на сборния пункт дружината от Чернолик и Златоклас, а след нея и останалите.

Другото интересно събитие за пионерите през тези дни беше изнасянето на доклада за живота на Митко Палаузов. По доклада пионерите от различните села зададоха много въпроси. След това отново започнаха игрите, песните и хората. Запален бе пионерски огън. Към 18 часа на първия ден пионерите се оттеглиха от гората и бяха разпределени по квартири. На следващия ден точно в 7,30 часа всички трябваше да бъдат в училище. Семинарът продължи с разучаването на игри, песни и танци. Накрая бе изнесен доклад на тема: Георги Димитров и Лайпцигския процес.

Така завърши двудневния семинар с пионерите от района на село Чернолик, организиран по инициатива на пионерския дом в град Силистра. Той показа, колко много са полезни такива семинари за теоретическата и практическа подготовка на пионерския актив и неговото активизиране в работата на пионерската организация.

Бехчет ШАКИРОВ

Гарата на Дулово с право може да се нарече врата на окръга. Ежедневно през нея минават стотици тонове селскостопански и промишлени произведения, машини за кооперативните стопанства и предприятията. С осъществяването на връзката с главните жп артерии, тя се явява като главен изходен пункт към вътрешността на страната. Приветливата гарова постройка дава възможност за приятно чакане на влаковете и за работа на гаровия персонал в уютна обстановка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Нашата трудова консултация

ВЪПРОС: Бившата ни работничка Неврия Салиева е подала молба до предприятието за изплащане на месечни добавки за три деца под 16-годишна възраст за минало време. Съпругът ѝ почина през 1956 година и ние прекратихме изплащането на добавките, защото децата получават наследствена пенсия общо 40.50 лева месечно. През 1961 година същата работничка сключи втори брак и децата остават на издръжка на двамата съпрузи.

Има ли право другарката на месечни добавки, след като децата получават наследствена пенсия и ако имат това право, следва ли тази пенсия да се включва в дохода на съпрузите при определяне размера на добавките?

Административно ръководство на ОТП — гр. Тутракан

ОТГОВОР: В Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството законодателят е определил при кои случаи на родителите се спира изплащането на месечните добавки за деца, а именно: за деца, настанени на пълна държавна издръжка в детски и други заведения (където живеят, хранят се и се обличат, без родителите да заплащат в какъвто и да е размер такса за това), получаващите наследствена пенсия над 22 лева за всяко дете поотделно или държавна стипендия над 22 лева месечно, както и за навършилите 16-годишна възраст, независимо дали са учащи или не.

За вашия случай упоменатата работничка има право на месечни добавки за деца, тъй като последните получават наследствена пенсия общо 40.50 лева, или всяко дете поотделно по 13.50 лева месечно. Добавките могат да бъдат поискани най-късно в срок от три години, считан от края на годината, за която се отнасят. След изтичането на този срок вземанията се погасяват.

Получаването на месечните добавки в пълен или половин размер зависи от това, дали доходът на съпрузите през предшествуващия месец надвишава 180 лева или не. Наследствената пенсия, получавана от децата, не трябва да се включва в дохода на съпрузите при определяне размера на месечните добавки за деца.

Под месечен доход на съпрузите от трудово възнаграждение и пенсия се разбира брутното трудово възнаграждение, пенсията или обезщетението за временна нетрудоспособност, получени през календарния месец, предшествуващ месеца, за който се изплащат месечните добавки за деца, включително и доходът, получаван от съпрузите от ТКЗС в пари и натура.

СПРАВКА: т. 14-а и т. 16 от Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството — Изв. бр. 4 от 1957 г. и бр. 46 от с. г. § 88 от Правилника за приложение на дял III от КТ — Изв. бр. 30 от 1958 г. и т. 1 от Изменението и допълнението на Правилника за приложение на Указа за насърчение на раждаемостта и многодетството — Д. В. бр. 25 от 1963 г.

Николай КРУМОВ
началник отдел „ДОО“

ЕДНА ВИСОКОХУМАННА ЗАДАЧА Е ПОДЦЕНЕНА

Грижата за човека винаги е стояла над всички останали задачи в нашия ежедневен живот. За осъществяването на тази отговорна неотложна задача на сесия на общинския народен съвет в село Главиница още в началото на тази година се изгради централна хигиенна комисия. В последствие бяха изградени още 30 такива към съветническите райони. Те бяха добре инструктирани и в първите дни от избирането им развиха широка полезна дейност. Обходиха районите си като обхванаха 1096 домакинства. Като резултат от тяхната системна работа 420 къщи бяха обявени за образцови. Хигиенизираха се 127 чешми в дворовете, 43 улични чешми и 7 кладенци. Общинският народен съвет, съвместно с общинския комитет на Отечествения фронт и здравните работници, организираха събрание, на което бе изнесен доклад на тема: „Хигиенизиране и благоустрояване на района“. Беседи по хигиенизирането се изнесоха по радиоуредбата и по райони.

Всичко това е резултат от работата на комисиите още в началния период, след което работата се изоставя и не се контролира от Изпълнителния комитет на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт. Съветниците се задоволяват само с първоначалното инструктиране на комисиите, без да следят работата им и да оказват съдействие при изпълнението на мероприятията. Не остана и помен от така добре организираната в началото работа. В дворовете и по улиците се натрупваха безразборно много смет, строителни материали и дърва, които даваха лош вид на селата. Такова положение е допуснато дори пред домовете на съветниците. Даже в централното село Главиница има клозети, оградени с царевични и слънчогледови стебла, а много от тях не са варосани и нямат врати. Лошо отражение дава състоянието на района около ветеринарната лечебница, която е в близост с центъра на селото и на общинския съвет. Около нея е разхвърляна много смет, дърва и оборски тор. Хигиената не е на необходимото ниво и в хранителните заведения, като фурната, ресторанта, мандрата и други. Районите са замърсени с отпадъци. Работи се без работно облекло, а здравните книжки не са заверени с необходимите прегледи и изследвания. Не се спазват хигиенните изисквания и в животновъдните ферми. В две от тях няма шкафове за съхраняването на съдовете за мляко. Няма и кърпи за бърсане на виметата, поради което водата от тях и ръцете на доячите се отича в съдовете с мляко. Комисиите не са обърнали достатъчно внимание и на битовите условия на гледачите. Обикновено явление е — те да спят по леглата облечени, дори и обути. На леглата нямат по два чаршафа. Особено в лошо състояние е стаята на гледачите на кокошки в село Падина.

В района на село Главиница недостатъчно грижи се полагат и за новородените деца. Детската млечна кухня функционира само в село Главиница. Не се раздава безплатно мляко на децата до една година в съставните села Падина, Ножарево и Калугерене. Здравният пункт в село Ножарево от три месеца е без фелдшер и акушерка, което ще има своите отрицателни последици, особено през зимния период. Като се има в предвид характера на района, Изпълнителният комитет на общинския народен съвет трябваше по-настойчиво да постави въпроса пред ОНС, отдел „Народно здраве“ за назначаването на фелдшер и акушерка в село Ножарево.

Необходимо е Изпълнителният комитет на общинския народен съвет, съвместно с общинския комитет на Отечествения фронт и здравните работници, обстойно да разгледат състоянието на здравеопазването в района и да търсят начини за излизане от това незавидно положение.

Ахмед НАИМОВ

НАШИТЕ СЕЛА ИСТОРИЯ И НАЗВАНИЯ

„Запалило се е мале мо,
голямо село Айдемир,
не е горяло, мале мо,
от буен огън, мале мо,
най ми горяло, мале мо,
от черна чума, мале мо“

(из народна песен)

Айдемир

ЕДНО село, което се намира само на 8 километра западно от Силистра и което е известно в цяла България от народната песен. Айдемир — село с трудолюбиви, предприемчиви и смели жители, борци против робството на турските феодали и румънските чокои, сега — строители на новия живот, наистина има широка прослава

В Айдемир развива активна просветна и обществено-политическа дейност Илия Блъсков, учителствувал тук от 1857 до 1860 година. Селището е родно място на учителя революционер Петко Айдемирски. От Айдемир е фактически и прославеният добруджански революционер и борец за освобождението на Добруджа от робството на чокойска Румъния д-р Петър Вичев, макар и да е роден в Силистра.

Айдемир е било старо българско селище, столетия подред населявано от местно гребенско население. Подложено на непоносима експлоатация от османски феодали, то било принудено да напусне по-късно своите родни огнища и да търси спасение в земите зад Дунава. Неговите следи се запазват до късно в отстрещните румънски села Пърлита, Чаку и др.

На старото място на селището са се залелили руси — староверци, чиито потомци и до днес живеят в Татарица. Към 1828 година тук се заселват и няколко семейства, дошли от Костурско, Македония. Има предположение, че селото е съществувало с няколко гребенски семейства, което в същност дава основание да се счита, че Айдемир е по-старо селище от Татарица.

Според една от съществуващите версии Айдемир получава името си от съчетанието „хайде мир“, която произнасяли османските войници, искайки мир в една от руско-турските войски. Името на селището обаче е много по-старо от началото на руско-турските войни и затова предположението не може да се счита за правдоподобно. Възможно е то да идва от „хайде мир“, предложено на турците от българите в XV век. Според друго предание името на селището се свързва с румънското „вай да мине“, станало Вайдемир, както и от турското „вай демир“. А според трети—от името на рибаря Айдемиряно, около чиято рибарска хижа излетниците от Силистра определят сборния пункт и срещите си с думите: „при Айдемиряно“.

Преди повече от 200 години на мястото на старото българско селище се заселили руснаци (старообрядници). Те били една малка част от 40 000 души, които под водачеството на атман Игнат Некрасов, при царуването на Ана Алексеевна (1730-1740) се изселили от Русия. След скитане край Дунава, след временно установяване край М. Преславец и Сребърна, те се установили на сегашното си поселище.

За местното население те са останали известни с името липовани. (Получено според едни от това, че в Русия правели молитвите си под липови дървета, а според други — от името на монаха Филип, основател на сектата в 1675 г., като от „филиповани“ се достига до „липовани“). В селището те заварили група татари (двадесетина семейства) които веднага избягали оттам, но оставили името на селището. По-късно за кратко време там се установили и черкези, които живеели на чардаци в самото блато. Към инородното население в селото трябва да се прибавят и малкото румънски семейства, установили се тука. Независимо от тези поселения векове наред българският характер на селището е бил неоспорим.

Населението на Айдемир се състои от няколко групи: преселници от Арнаут кьой (Разградско), Каба кулак (ушинци) и най-сетне от Алмалий, които са попаднали в селото през 1940 година по силата на Крайовската спогодба. Различия в бита и диалекта почти не съществуват, като изключим някои по-стари потомци на преселниците от Арнаут кьой, които изговарят „пентел“ вместо „петел“, „рънка“ вместо „ръка“, „нога“ вместо „крак“, „дряво“ вместо „дърво“, „тръчкай“ вместо „бягай“, „скепер“ вместо „тесла“.

Разсипването на Айдемир навярно е станало към края на XVII и първата половина на XVIII век. От началото на XIX век Айдемир отново се развива като замогващо се българско село. В своите спомени от учителствуването си в селото И. Блъсков пише, че българското население наброявало 70-80 къщи. Айдемирци са имали скромна черквица, запазена в Средната махала и до днес. Училището се е помещавало в изоставена и порутена сграда, изплетена от пръти, с пръстен под и нисък таван, приличаща на хамбар. Тя се е намирала в черковния двор, осеян с камъни и дървени кръстове на изоставеното старо гробище. Със своите 8 ученика (5 момчета и 3 момичета) Блъсков сложи началото на училищното дело в селото.

Привлечени от благоприятните географски условия за селското стопанство и от близкия пазар, в селището пристигали нови заселници и то скоро постига небивал стопански и културен разцвет. Намиращите се от онова време в старата църква 50-60 църковни книги, оригинален сребърен кръст и много други предмети и прибори говорят красноречиво за това. В ръкописната бележка върху един октоих се казва: „Полагат книга сея октойх в церквата Айдемирска на, 1850, месеца февруария 26 го дне“, подарена от „Ктитора Титьо Еньович и синове негови Еньо.....“ (името на втория син е нечетливо).

В друга подобна бележка, направена върху корицата на един апостол, е казано: „Принадлежи сеи Апостол на церквата Айдемирска, когото подвърза из втори път Никола Габровец, учител в същото село Айдемир, 1868. Август 27“. В бележката се казва, че трудът му е възнаграден „заради подвързването на настоящата книга с 20 гроша“.

От тези кратки бележки се вижда, че още преди пристигането на И. Блъсков в селото отделни патриотично настроени хора са се проявявали в едни или други патриотични инициативи, че те са сравнително по-стари, със значителна традиция—щом е било необходима малко по-късно апостолът да се подвързва за втори път. Вижда се, че културно-просветните начинания на И. Блъсков по-късно е продължил Никола Габровец, който за да изкара допълнителни средства, е подвързвал и книги.

Заедно с квартала Татарица, който въпреки изселилите се в последно време 174 семейства, продължава да бъде селище с над 400 души казашко население, село Айдемир, разположено до плодородната Айдемирска низина, отвоювана от водите на Дунава през годините на народната власт хубавее. На оживената русенска магистрала то се явява като добре развиващо се селище. С хубавия си площад, с читалищната си сграда, с благоустрояващите се улици, с кокетно накацалите по тях приветливи къщи, Айдемир е едно естествено предградие на Силистра—с перспектива да стане част от града. С укрепналото си ТКЗС, с добре развитото си животновъдство, лозарство и зеленчукопроизводство, то ще играе занапред изключително важна роля в снабдяването на града ни.

Лука ВАЙСИЛОВ

СРЕЩУ ВЯТЪРА

От дома й до ДИП „Липа“ има почти два километра, но с колелото Донка ги взема за по-малко от десет минути. Като го пусне...

Донка обича да кара срещу вятъра. Да усеща как я блъска в гърдите, как се мъчи да я върне поне мъничко назад, как се мъчи да разроши стегнатата й в плитки коса и сърдит от неуспеха си сърдито да фучи край нея. След такава схватка с вятъра, тя скача от колелото като младо момиче и „хуква“ към работното си място.

Така я знаят в предприятието от две години.

—Сякаш не е на 42, а на 22 години — чудят се другарките й от бригадата.

— Все подтичва, все припка... за минута не спира...

—Няма какво да й тежи... И 50 кг няма!

—Сърцето й младо, сърцето!

* * *

Донка Кръстева дойде в бригадата на Светозар Николов през лятото,когато и полировачния участък направиха известни реформи, за да се подобри работата. На тяхната бригада от 25 жени възложиха излъскването на плоскости за библиотеки.

Преди това Донка работеше като помощник-машинист на „Щраймуса“, а по-късно на фурнира, но нещо не й беше по сърце и затова се премести. Почти всички малко или много бяха запознати с работата. Само за Донка тя беше необичайна. То наистина не е кой знае каква философия, но все пак всяка работа си има чалъм.

— Равномерно разкарвайте балата—им обясняваше бригадира по време на занятията в курса за квалификация. —Балата не бива да е много влажна. Не натискайте много, за да не изтърквате лака!...

Донка гледаше с „четири очи“, слушаше с „четири уши“. Вниманието и усърдието й помогнаха скоро да „хване чалъма на работата“. Оцениха сръчността и й повериха най трудния процес—оформянето на ръбовете на плоскостите.

* * *

През есента вятърът е по-упорит. Дали затова и Донка от ден на ден става все по-упорита. На кантовете тя работи с още една жена. А трябва да насмогват на останалите 23 работнички. Ала лесно ли се насмогва, когато и те от ден на ден стават все по-сръчни. И секундите започна да пести Донка. Сутрин като се втурне докато се огледат другите, тя вече натрупва на масата 10 страници и ги затяга с стягата. Нареди близо до себе си шишетата със спирта, разпределителя и политурата и ръката й засновава от единия край на кантовете до другия. Малка, слаба ръка, а издържлива. Вместо по 40 бройки на ден по 70-80 излъсква.

Малка, слаба женска ръка, но издържлива. Свикнала е колкото по-силен става насрещния вятър, толкова по-здраво да държи кормилото.

Катя УЗУНОВА

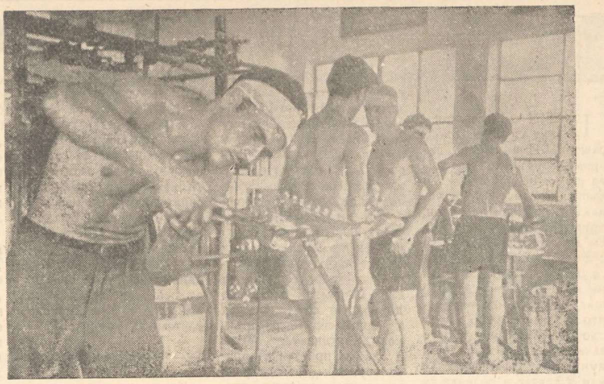

През тази година промкомбинат „Камъшит“ откри цех за производство на сувенири. Художествено изработените фигурки се наложиха вече на вътрешния ни пазар и значително се увеличи търсенето им.

НА СНИМКАТА: Работникът Стефан Пейчев оформя устата на стъклена рибка.

ТЯХНАТА РАДОСТ

Закъснелите есенни дъждове заръмяха ситно, ситно. Северняка взе да пее в кумина също като зима. Кърските работи се привършиха и повечето от кооператорите взеха да се навъртат вече из дворовете си. Дърва ще поприготвят, брашно за зимата ще смелят, че зер не се знае може и полюта от ланищната да излезе.

Само на животновъдите не им остава време да си отдъхнат на воля. При тях работата си е ритмична, всекидневна С приближаването на лошото време и трудностите им нарастват . . .

— Ето го хе, там отсреща големият птичарник—сочи ми с пръст бригадира Тодор Неделчев. Там са бай Велико и Панайот Георгиев. Забелязваш ли колко е отдалечено от селото и от шосето. През зимата каква мъка беше. Кал, сняг, каруците затъват до главините. Едно ремарке с два дизела сме извличали, но пак не оставихме без фуражи носачките. А водата те двамата ще си донесат, ще я позатоплят малко и през час-два ще я подновяват в поилките . . . Големи бяха трудностите ей, хората казваха, че не ще издържат, но издържаха—мъже излязоха.

Ето го и птичарника. Двете големи крила на постройката са изпълнени с хиляди птици.

— Пет хиляди са, 2 200 имат план по 105 яйца, а другите са ярки с по 50 яйца план—казва бай Велико и като вижда как се ослушваме на носещият се из въздуха необичаен концерт добавя: — Нне сме свикнали с тази музика . . . Те сега си се надхвалват, че са снесли. Елате.

Влизаме. От двете страни носилки, а в тях една до друга кокошките. А яйцата! Едни едри, розови и още съвсем топлички.

— Много пот беше тази зима, но за грижите ни добре се отплатиха — разказва бай Велико, а погледът му свети от доволство. — Като си спомня за зимата и като виждам, че пак идва, настръхвам. Миналата зима една вечер закъсняхме с работата. Мой ред беше да ходя на село Навън фучеше страшен вятър. Тръгнах аз по пъртината, но вятъра беше насреща и полека лека съм се отклонил от пъртината. Кога се огледах няма път. Ширнало се онова ми ти снежно море, края му се не види. Обхвана ме страх, някъде в далечината се чуваше проточения вой на вълци. Силите взеха да ме напущат и аз взех да викам за помощ . . . Какво излезе? Бил съм вече до сам селото. Страха какво не прави, посмяхме се после.

Но най-приятната им тема е планът и изпълнението му. Бай Велико си е завел специална книга по дати за получените яйца. Има график по месеци направен от участъковия зоотехник др. Ганева и той го следи най-строго. Сега с готовност разправя, че планът му за деветмесечието е бил 331 380 яйца, а те са получили 333 635, а до края на годината предполагат да преизпълнят плана си с 30 000. Не забравят обаче да подхвърлят, че това е за пръв път в историята на Ст. Караджовското стопанство.

Никой никоя година дори не е помислял да наближи плана, а камо ли да го изпълни и преизпълни. Но ето, че те двамата: Велико Ралчев и Панайот Георгиев разтрошиха старото недоверие към птицевъдството и сега спокойно с изпълнени обещания и радост в сърцата срещат зимата, която вече се е задала със своята песен в кумина на пламтящата печка.

Радостни са двамата, че изпълниха дадената дума пред Партията. Радостни са и за това, че за труда си двамата имат средно месечно възнаграждение по над 71 трудодни, с което обезпечават спокойно презимуване и на семействата си.

Заслужена е голямата им радост още повече и за това, че за пръв път в Ст. Караджовското стопанство те изпълниха плана на група носачки и с това доказаха, че птицевъдството може да бъде доходен отрасъл.

Петко СВЕТЛИНСКИ

ОТНОВО ЩЕ ИМА ОБИЛЕН ПЛОД

Обилен и сочен плод отрупа кайсиевите дървета в село Ножарево през тази година. Радостни бяха кооператорите, едва смогнаха да го оберат. Те предадоха на държавата от 80 дка градина повече кайсии от заплануваното количество.

Сега през месеца на овощната градина, стопаните проявяват голям трудов ентусиазъм. Тяхната цел е и през следващата година да получат богата реколта от плодове. Затова сега от сутрин до вечер ножаревци се виждат из овощната градина. Едни от тях пръскат дръвчетата със специален разтвор, за да ги предпазят от неприятели и болести, други кооператори грижливо варосват овошките.

Особено голямо старание към дръвчетата полага кооператорката Сале Хълмиева.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Новости из техниката

ЕЛЕКТРОНЕН ВОДОЛАЗ

В Унгария е изготвен експерементален модел на подводен електронен прибор, на чиято работа не влияе земното магнитно поле. При приближаване на прибора, пуснат във водата със стоманено въже към металически предмети сигнално устройство дава звуков сигнал. Същият прибор, работещ с полупроводникова батерия може ба бъде използван за отбелязване на местонахожденията на металически предмети намиращи се в дълбочините на земята.

ПЪТИЩА БЕЗ ПРАХ

Група полски учени са разработили доста прост метод за обезпрашаване на селски пътища. Достатъчно е пътя да бъде посипан с вода съдържаща 20 на сто хлорна вар и прахта ще бъде свързана за два-три месеца. Естествено този метод не може да бъде употребен за асфалтови и бетонни пътища, защото ще доведе до опасно плъзгане на машините.

АВТОМАТИЧНО ПЪЛНЕНЕ НА БУТИЛКИ

В промишления комбинат в гр. Мездра е изработен автомат за пълнене на бутилки. Машината пълни едновременно 64 бутилки, а часовата й производителност е 2000 бутилки. При това тази машина струва два пъти по-евтино от други подобни машини.

ЛОВ НА КИТОВЕ С УЛТРАЗВУК

Японски инженери са създали ултразвуков локатор за лов на китове. Прибора облекчава търсенето и следенето на кита, дава възможност да се съкрати времето на преследване и точно да се пресметне момента на изстрела. Локатора позволява да се преследва кита, както на повърхността, така и под водата.

МИНИАТЮРЕН ЕЛЕКТРОМОТОР

Американският инженер Мак Леллан е направил електромотор в сравнение с който главичка на карфица изглежда великан. Моторът се състои от 13 детайла и тежи четвърт милиграм При изготвянето на електромотора Мак Леллан е ползвал микроскоп и часовникарски инструменти.

МОРСКИ ВОДОРАСЛИ —ФУРАЖ НА ДОБИТЪКА

В Съветския съюз се провеждат изпитвания на нова оригинална подвижна косачка, която за един час окосява и прибира от морското дъно около 11.5 тона водорасли. Морските водорасли са много ценен фураж за добитъка, изходна суровина за строителни материали и получаване на медицински препарати.

ПРЕСА ИСПОЛИН

Двадесетото столетие не е само атомно и космическо, но и столетие на леките метали: литий, титан и особено алуминий. Навсякъде където е нужен лек, як и неръждаем материал се употребява алуминий. „Сребро от глина“, както наричат алуминия, в земната кора се намира много. Но за да се използват неговите забележителни качества е необходимо той да бъде щампован. На всеки квадратен сантиметър на заготовката трябва да бъде упражнено налягане от 5 000 кг. Създаването на свръхмощни преси за такива огромни налягания е една от най-трудните инженерни задачи. Неотдавна в едно американско списание бе публикувана снимка на преса с мощност 45 000 тона и до нея един бисер. „Бисерът на Америка“ — гласеше надписът под фотографията. По време на едно посещение на Н. С. Хрушчов в този завод му била показана пресата и той казал: „Ние имаме високо мнение за вашето производство, но аз бих искал да ви кажа, че в нашите заводи има преса с мощност 70 000 тона, която работи и ние можем да ви я покажем“.

За своята 45 000 — тонна преса американците тръгнаха по пътя на увеличаване на габаритите, като отляха 300 тона отливки. За построяването на съветската преса без да бъдат увеличени габаритите, колектива от научни работници измени принципа на действие. Тази огромна 70 000 — тонна преса работи в един от металургичните заводи на СССР.

ЧУГУН ЗАМЕСТЕН С ПОЛИЕТИЛЕН

В един от заводите на Вилнюс се произвеждат тръби от полиетилен. Те са по-леки от чугунените, не корродират, устойчиви са на киселини, основи и студ. Една такава тръба е 20 пъти полека от същата направена от чугун.

инж. Л. ДЯНКОВ

инж. Н. НЕЙЧЕВ

Необходими са още усилия

Големият брой села пръснати на територията на Паисиевския общински народен съвет затруднява значително редовното снабдяване на магазините с необходимите хранителни и други стоки през студените зимни дни. Тази трудност се увеличава и от липсата на достъчно транспортни средства за превозване на стоките до най-отдалечените населени пунктове. Затова пред търговските работници от потребителната кооперация в Паисиево бе поставена отговорната задача да се снабдят всички обекти с необходимите стоки преди да са започнали усилени снеговалежи.

Изпълнението на задачата се постави най-тревожно пред първичната партийна организация. Партийните членове поеха задължение да окажат помощ на колектива на кооперацията. Така, председателят на трудово-кооперативното стопанство Николай Иванов отпусна необходимите транспортни средства — камиони, ремаркета, каруци и др. за извозване на стоките от складовете на ОТП до търговските обекти в района. Магазинерите своевременно проучиха потребителското търсене и представиха заявка на доставчиците.

При тая организация магазините и складовете започнаха да се запълват. Доставиха се големи количества зеле, туршии, консерви, компоти, памучни и вълнени платове, обувки, гуменки и други стоки, а доставките продължават.

Добрата организация даде резултати. Планът за стокооборота за годината е преизпълнен предсрочно. Преизпълнен е и планът за печалбата с повече от 2 000 лева, а нормативът за обръщението от 110 е намален на 87 дни.

Всички магазинери работят добре. Но измежду тях изпъкват Фикрет Хасанов от с. Долец и Хасан Еминов от с. Листец, които редовно преизпълняват месечните си планове и културно обслужват клиентите си.

Ръководството на кооперацията, обаче все още не може да осигури вълнени детски дрехи, фанели, панталони, дамеки рокли и други, които сега се търсят от населението.

При малко повече усилия от страна на търговските работници, кооператорките и кооператорите от паисиевския район могат да бъдат осигурени с необходимите стоки през зимния сезон.

Хава ШАНОВА

ХРАНИТЕЛНО СТАФИЛОКОКОВО ОТРАВЯНЕ

Под хранително стафилококово отравяне се разбира интоксикация (отравяне) с микробен токсин, образуван предварително в хранителните продукти. Касае се за токсикоза, при която в храносмилателната система на организма заедно с храната попаднат болестотворни и условно болестотворни микроорганизми, които са в голямо количество и жизнеспособни. Причината за хранителното стафилококово отравяне е червен токсин, отделян най-вече от златистия стафилокок — токсин, който е значително устойчив на топлина. Токсинообразователната способност на златистия стафилокок зависи от състава на хранителната среда и температурните условия. Така например среда богата на белтъчини и скорбяла и нормална стайна температура, благоприятстват както за размножаването на стафилококите, така и за тяхното токсинообразуване.

Хранителните стафилококови отравяния се предизвикват най-често от консумация на мляко и млечни продукти, кекс, кремови торти, шоколадови и плодови торти, еклери, риване, сладолед, кълцано месо, риба, колбаси, месни и рибни консерви и други, инфектирани най-често от работници в хранителните заведения. Работници или магазинери, страдащи от стафилококови инфекции на кожата, особено по ръцете (панарициуми, абсцеси, циреи, гнойни рани и други), или на носоглътката (ангини) са основен източник на заразата. На второ място идват животните — дойните крави, овце и кози, които инфектират млякото при стафилококовите отравяния чрез мастит, чрез кожата и космите си при неспазване на елементарните изисквания на хигиенен млекодобив. На трето място идва неспазване на основните ветеринарно-санитарни изисквания за хигиенен добив, преработка, съхраняване, транспорт и търговия с хранителни продукти от животински произход.

При стайна температура, както подчертахме, при посочените по-горе хранителни продукти, стафилококите се развиват и размножавт бързо и образуват токсин, без обаче хранителния продукт да показва промени във вкуса или бомбиране на консервните кутии. Това естествено затруднява диагностиката при органолептичното изследване — вкус, цвят, мирис, консистенция и т. н. на хранителния продукт и се налага лабораторно бактериологическо и биологично изследване. Изследва се храната, повърнатото съдържание и изпражненията на заболелия. Най-чувствителни към токсина са младите котета от 1-3 месечна възраст. Признаците при стафилококовото отравяне се появяват между 2-ия и 5-ия час след поемането на храната. Обикновено болният изпитва силни коремни болки, главоболие, замайване, обща слабост, обилни повръщания и диария. Продължителността на заболяването е от 5 до 6 часа. При по-тежки случаи настъпва забавяне на сърдечната дейност, спадане на кръвното налягане, отслабване на зрението, температурата се покачва до 38 38.5 градуса, кървава диария и загубване на съзнанието. Продължителността на заболяването е 10-12 часа. Оздравяване настъпва след 2-3 дни. Смъртни случаи не са наблюдавани. На 10 юни т. г. в село Румянцево, Беленци и Голяма Брестница — Ловешки окръг избухна стафилококово отравяне, което обхвана 262 души след консумация на паприковани свински глави, произведени от Месокомбинат — Ловеч. Установи се, че варазоносител и източник на това масово хранително отравяне е работник (майстор) от същия комбинат. От гърления секрет на същия работник е изолиран хемолитичен стафилокок, доказан също и в консумираните от заболелите хора паприковани свински глави. На 23 юли с. г. в ресторант „Морско казино“ в гр. Варна, вследствие консумация на крем-риване за десерт, заболяват 38 души, от които 34 души чужденци с типични признаци на стафилококово отравяне. Всички били откарани за бърза медицинска помощ в градската болница. От останалите възбранени продукти, от повърнатото съдържание от болните и изпражненията, изолирали „стафилококус ауреус“. Източник на това масово стафилококово отравяне е бил майсторът-сладкар, който е имал гнойна рана на пръста на ръката си, от която е изолиран същия стафилокок.

Това налага да обърнем внимание и дадем някои препоръки:

Санитарните органи в нашия град и окръг да извършват пълно и по-задълбочено изследване на всички работници, магазинери и обслужващ персонал, във всички заведения, търговска мрежа и предприятия за хранителни продукти, с оглед да се предотврати възможността, хора — бацилоносители да заразяват хранителните продукти. Да се засили ветеринарно-санитарният надзор над дойните животни, добива, преработката, технологията, съхранението, транспорта и търговията с хранителните продукти от животински произход.

Да се съкращават максимално сроковете на съхранение на хранителните продукти, като при възможност се прибягва до пускането им за бърза консумация. Съхранението на продуктите да става в подходящи хладилници с температура от 2 до 6 градуса. Млякото, предназначено за сладолед, да се подлага задължително на пастьоризация.

Да се създаде още по-тясна връзка с координация на дейностите между органите на ветеринарно-санитарния надзор и санитарния надзор.

Да се засили здравната и ветеринарната просвета сред населението.

д-р Станко ИВАНОВ
ДВСН — Силистра

фейлетон

ИМАМ СИ СЪОБРАЖЕНИЯ...

ВСЕКИ човек на този свят си има съображения. Има някой, например, такъв да бие жена си, че не го чакала в къщи, когато той, „мъченикът“, се прибира пиян, друг пък си има нещо на ум да отиде ли или не на среща с момичето си, да се ожени или да си остане младо бекярче. А срещат се и екземпляри, които н знаят защо имат съображения, а просто така, от любов към тази дума я употребяват. Те или я слагат в речника си по тази причина, или действително таят нещо, но не смеят да си го кажат. (Зер знаеш ли им кирливите ризи!). Та думата ми беше с такива личности да бъдем много внимателни и бдителни. Имам си съображения да ви посъветвам за това, защото знам един такъв случай.

Цялата тази работа станала в една вятърничава (ветровита — б. а.) ноемврийска утрин. Баба Зима била надула бузите си и духала, духала, та карала всичко по човека, което е извън дрехите му да добива червеникави оттенъци. Вземайки по дветри стъпала наведнъж, един мой събрат-журналист се изкачил в плановата служба. Помъчил се да позатопли аленеещия си от студа нос, поел дълбоко въздух, като преди скок във вода, почукал и влязъл. И изпитал две удоволствия едновременно. Първото — било топло и уютно в тази голяма стая. Второто (умилителна усмивка разтеглила лицето му) — приятна трудова картина напълнила наблюдателните му очи: няколко симпатични млади жени в черни престилки пишат ли пишат старателно наклонили накъдрените си главици над белите листа, мъж в напреднала възраст чукал на една „Оптима“, а вдясно до вратата друг, по-млад му пригласял на раздрънкан „Континентал“. Между нашия приятел и присъствуващите се завързал горе-долу следния диалог:

— Добро утро!

Любезно кимване и любопитни, чакащи очи от противната страна.

— Бихте ли могли да ми дадете цифрови данни за изпълнилите годишния си план бригади от вашата кооперация?

— Разбира се, веднага, седнете, моля!...

Научен от опита си, че тези неща не стават чак толкова бързо, събратът седнал и зачакал. Но останал изумен. Симпатичните жени станали от местата си, „Оптимата“ спряла чукането си, наизвадили се папки, зашумоляла хартия, забръмчала сметачната машина и след малко.

— Заповядайте, готово е!

Извадил нашият бележник и молив и се приготвил за работа.

— Така, пишете: бригадата на Йорданка — 113 1 на сто, на Тодорка — 108.9 на сто, на Куна — 108.8...

— Стоп! Така не може! — провикнал се пишещият до този момент на „Континентала“ мъж, бляснал сърдито с мефистофелски поглед и се обърнал към журналиста с повелителен тон:

— Бригадата на Йорданка има по-добро изпълнение, но за първенец ще пишете във вестника си тази на Тодорка!

— ? ! ? !

— Имам си съображения...

Колегата записал всичко и си тръгнал сподирян от този с „Континентала“, но сега приятно и подкупващо усмихнат:

— Вижте какво, аз... такова... вътре е неудобно, та рекох вън. Те онези там нищо не разбират. Тази бригада е, как да ви кажа, недобре политически подготвена, не е в съревнование с никого и затова не заслужава да се пише за нея. Имам си съображения!..

Усъмнил се журналиста, отишъл, проверил и констатирал: политически слабата бригада, за която не бивало да се пише, била „Бригада за комунистически труд“, редовно преизпълнявала нормите си, намира се в съревнование с друга бригада и го печели.

Върнал се моят колега ядосан от неправдата и „съображенията“ и право при този, който пишел на „Континентала“. Макар и залепен като марка на стената от фактите, той пак упорствува, ама много упорствува (от съображения):

— Имам си съображения... Много сте млад!

За младостта ли си има той съображения или за игнорирането на заслужилата бригада? Така и не разбрах от моя колега. Ако полюбопитствувате, идете и го питайте! Лесно ще го намерите, като попитате за Минчо Момчев, заместник партиен секретар на ТПК „Дунав“ — Силистра. Дано ви каже съображенията си.

Георги УЗУНСКИ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

СИЛИСТРЕНЦИ ПОБЕДИХА УБЕДИТЕЛНО

На 24 този месец в Силистра се състоя последната среща по волейбол за първенство на „Б“ РВГ между отборите на „Етър“—Търново и „Доростол“—Силистра. Срещата се проведе на игрището на Противопожарната служба.

За разлика от други път сега силистренските състезатели се представиха отлично и задоволиха напълно очакванията на многобройната спортна публика. Волейболистите на „Доростол“ застанаха зад мрежата напълно морално и физически мобилизирани и амбицирани за победа. И, наистина, още първите няколко разменени начални удари показаха, че те са решили да извоюват тази победа. Добра игра на филето и на задна линия и първият гейм завърши при 15:4 за нашите състезатели.

През втората част на играта гостите се поокопитиха и заиграха по-добре, но въпреки това трябваше да загубят с 10:15.

Най-драматичен бе третият гейм. Гостите поведоха в резултата и силистренци с мъка успяха да изравнят. Особено напрежение достигна играта, когато се получи изравняване при 13:13 и 14:14. Състезателите на „Етър“ вложиха всички сили и успяха да изтръгнат победа в този гейм със 17:15. Но като че ли техните възможности се изчерпаха и от този момент те започнаха да правят непростими грешки. Силистренци се възползваха от това и леко спечелиха последния, решителен гейм с 15:5.

Въпреки загубата гостите показаха добри данни на обиграни състезатели, но излишната нервност у някои от тях не им позволи да се представят като сплотен колектив. Силистренци, напротив, този път показаха добра морална издръжливост, стараеха се да не допускат грешки и заслужено спечелиха в този спортен двубой.

Ясен ПЕТРОВ

Театралното изкуство пред кооператорите

Едно хубаво представление в с. Искра

На 17 ноември жителите на село Искра имаха хубавата възможност да видят на своя сцена колектива на Народния театър от гр. Силистра. Представена бе пиесата „Боряна“ от Йордан Йовков.

Зрителите заеха навреме местата си и очакваха с нетърпение вдигането на завесата. И когато започнаха първите сцени, в салона зацари тишина. Актьорите спечелиха симпатиите на зрителите. Действието се развиваше познато и плавно, образите бяха близки, свои. Те говореха за разбираеми събития от самия техен край — добруджанския.

Колективът на Силистренския народен театър представи с успех пиесата „Боряна“. Особено доволни останаха зрителите от играта на актьорите Стоян Костов, Кирил Манчев, Маргарита Станилова, Антон Тороманов, Цветана Гайдарджиева и други.

Наистина, желателно би било колективът на театъра в Силистра да посещава по-често селата, за да може да се създава по-разнообразен кулурен живот сред тези, които през цялата година се трудят по кооперативните поля.

Атанас ЖЕЛЕВ

Отзиви и впечатления

В ИЗЛОЖБЕНАТА ЗАЛА

От известно време в нашия град пребивава художествената изложба на другарите Кирил Матеев и П. Бояджиев—майстори на пейзажа. Изложените картини на тема „Море и планина“ са прекрасен колорит пред нашия поглед. Два контраста: едните навяват покоя над морската шир, като че ли ти предлагат оная приказна фауна и флора от дълбините на морето —„Маслен нос“, други бурния наплив на неспокойното море — „Морето ечи“, трети прелестите на планината с прекрасните багри на ранното утро „На запад от Мусала“ и „Утро над Мусала“, чистотата на снежната покривка и тишината на планинския лъх „Пролет в Рила“.

Посетих многократно изложбата и при всяко обстойно наблюдение съм изпитвала все нови и нови чувства, с които само тайните на природата могат да пленят човека. Прекрасно съчетание на изкуството с художника реалист. Те са успели да изразят оная художествена правда, която съчетава в себе си хармонията и музикалността на природата до такава степен, че те нежно действуват върху струните на човешкото сърце.

Всяка картина е носител на скъп кът от нашата Родина. Те нагледно запознават зрителя с прекрасната природа и събуждат чувства, които могат само да вълнуват и да го карат да се замисли върху мощния език на изобразителното изкуство.

Разгледайте задълбочено „Зима над Рила“, „Утро над Мальовица“, „Черния Искър“ и други планински пейзажи. Колко просто и изящно е предадена природата! Имам чувството, че гледам самата действителност. Как благотворно и успокояващо действуват те! Погледът е ненаситен също и пред „Песен на вълните“, „о-в Камчия“, „В открито море“ и други. В „о-в Св. Иван“ материалността на скалния бряг е предадена с голямо майсторство.

От сърце желая на майсторите на четката и палитрата другарите К. Матеев и П. Бояджиев още по-плодотворна работа и в бъдеще да ни изненадат с още по широко, още по-верно изобразяване красотата, разцвета и полета на нашата социалистическа родина.

София СИМЕОНОВА

справочник на читателя

ТЕАТЪР

В сряда и четвъртък гостува в Силистра Народният театър от гр. Разград с драмата „Септемврийска балада“. В неделя, на 1 декември, Народният театър — Силистра представя „Съвест“. Дневни представления от 16 часа, вечерни—от 19.30 часа.

КИНО

От 25 ноември до 1 декември

кино „Москва“ —„Смърт няма“ и „Летят жерави“.
кино „Доростол“—„Каин XVIII“ и „Млади години“.

НАРОДЕН МУЗЕЙ — ЕТНОГРАФСКА ИЗЛОЖБА

Приема посетители от 9 до 12 часа и от 15 до 18 часа. Почивен ден вторник.

ДЕЖУРНИ АПТЕКИ

От 21 часа през нощта до 8 часа сутринта дежури аптечният пункт край аптека №1. От 18 до 21 часа е дежурна до петък аптека № 1. В 13 часа в събота поема дежурството аптека №2, която работи и в неделя през целия ден.

ДВИЖЕНИЕ НА АВТОБУСИТЕ

Тръгват от Силистра за:

Варна — 6.30, 8.30 и 14.30 часа; Русе — 6.30, 8.30, 13 и 15 часа; Коларовград—6.30 и 15 часа; Толбухин—(през Средище) — 13.45 часа; Тодор Икономово — 15.30 часа; Исперих—15.30 часа; Подлес — 16 часа; Белица — 16 часа; Тервел —16 часа; Ножарево — 17.30 часа; Голеш—16.30 часа; В. Левски—16.30 часа; Средище—17.30 часа; Гарван—18 часа; Босна — 18 часа; Цар Самуил—16.30 часа, Ст. Караджа — 17 часа.

ВЛАКОВЕ

От гара Дулово тръгват влакове в 10.45, 16.20 и 22.10 часа. На гара Самуил първите 2 влака имат връзка за Русе и Варна, а вечерният влак — само за Русе.

Обява

„Вторични суровини“ — Силистра

уведомява гражданството, че изкупува всякакъв вид стъкло за нуждите на стъкларския цех при Промкомбинат „Камъшит“.

Изкупуването на стъклото ще става в склада, намиращ се на улица „Басарабия“ № 4.

Справки: телефон № 195

ОБЯВА

Ел. монтажен район Коларовград съобщава, че ще проведе четиримесечен курс за подготовка на ел. монтьори за строеж на мрежи ниско напрежение, електропроводи, трафопостове и ел. инсталации.

За курсисти се приемат само мъже на възраст от 16 до 28 навършени години и завършили най-малко VII клас.

На курсистите се осигуряват безплатно: храна, квартира, учебни пособия и други.

Курсът ще започне около 15 декември т. г.

Подробни сведения могат да се намерят в окръжните народни съвети Разград, Търговище, Варна, Толбухин и Ел. монтажен район—Коларовград.

Заявления за следване курса се приемат до 5 декември т.г.

За телефонни справки—тел. 15-88, 25-12 и 28-92

Абонирахте ли се за вестник

Силистренска ТРИБУНА

през 1964 г. ще излиза три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературна страница, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.

краен срок - 25 декември

побързайте!

Катарина КАМЕР

ЧУДОТО

РАЗКАЗ

МЕЖДУ жените от селото, които водеха своите деца-първолачета на първи септември при мен, беше и Гетруд Надел, защото това бе седмото лято от края на войната. Тя водеше момченцето си за ръка и на лицето й бяха изписани както и на другите жени плаха радост и гордост. Само движението, с което тя бутна детето към мен и погледа, който съпровождаше това движение, не бяха като на другите. Те бяха такива, като че ли искаше да каже: „Ето, аз ти го нося пак.. “ И аз привлякох детето към мен, защото тя трябваше да знае, че го вземам. Да, сега аз й отнемах детето.

Очите ни се срещнаха, за миг празничният шум наоколо заглъхна. И двете мислехме за часа, когато тя стоеше пред мен, окъсана и жалка в немотията си, а на масата между нас лежеше детето, малко бледо червейче в дрипи.

Изпълнена с отвращение, тя го беше сложила там; аз трябваше да й помогна да го даде някъде. Мислела, че като учителка би трябвало да познавам хората в селото, които искат да си осиновят детенце.

Но бъркотията около нас беше твърде голяма, лятното слънце беше твърде ярко и шумният живот напираше твърде настойчиво от вън, за да не могат тия тъмни картини да се задържат за дълго. Особено пък това пъргаво момченце пред мен, малкият Дитмар Надел, той преливаше в радостна възбуда и пъргавост. Въпросите му, един след друг, дали днес ще почнат да пишат, като че ли бликнаха от него; жаждата за знания блестеше в черните му очи. Аз го погалих по главата и ми се струваше, че ако сама не знаех това така добре, не бих повярвала на никого, че това жизнерадостно хубаво дете си е извоювало правото на живот въпреки най отвратителните условия, които може да си представи човек.

Сега той гледаше възгордено дървото с накачените пликчета бонбони в ъгъла и искаше да узнае дали има и за него пликче. Да, за него имаше, както и за всяко дете, и след свършване на първия учебен ден всички деца, искрящи от удоволствие, всяко с пликчето в ръка, поеха пътя към домовете си.

Преди това Гетруд Надел ми беше стиснала бързо още веднъж ръката.

„Ето че всичко вече се оправи — каза тя. — При него не се забелязва нищо, нали, той е като другите деца, също така добър и положително така схватлив, внимавайте колко е умен, може би някога ще стане нещо“.

Острото й мише лице стана почти красиво от страстта, която гореше в нея към детето й, стори ми се, че и мършавото й тяло е станало също по-силно от волята, с която вече седем години работеше в селото за себе си и за момченцето.

Тежко й беше да разсее недоверието на селяните. Но все пак това й се удаде.

Днес аз видях, колко много й се удало това. Мъжете и жените се спираха при нея и й честитяха, някои носеха подаръци и всички й даваха да разбере, че тя принадлежи към тях. Това не би дошло никому на ума преди седем години.

Заключвах вече училищната врата щастлива и доволна. Меко и топло повяваше от полята летният ветрец и донасяше бумтенето и тракането на машините, които прибираха жътвата. И всичко това — шума от жътвата, веселото започване на училището с дървото с бонбони, безгрижният говор на хората, Гетруд Надел в новата си рокля, момченцето й в бели панталонки, всичко това се превърна в жива мелодия. Все по-силна ставаше музиката в душата ми, както беше прозвучала в оная зимна вечер на 1945 година. Бях назначена като млада учителка в едно малко село и се чувствувах чужда и самотна, както никога преди това. Войната беше още в сърцата и ума на хората, животът беше суров като преорана земя в кръв.

Една вечер някой почука и в стаята влезе Гетруд Надел. Тя беше току-що пристигнала с един Гранетарт преселници от Шлезиен; бяха й дали таванската стая над мен и нашето приятелство започна с това, че няколко пъти аз трябваше да я посетя, защото малкото й дете непрекъснато плачеше.

Единственият отговор на укорите ми беше:

„Съжалявам много, че ви смущава, но то ще плаче докато умре, а това няма да трае дълго“.

Тогава тя се засмиваше с една суха усмивка, която изглеждаше зловеща всед голотата на стаята.

Аз споменах вече, че животът беше суров като разорана земя в кръв, затова и не я посъветвах да си даде детето на някого.

И ето, че тя беше дошла при мен. Тя положи вързопа с детето на масата и каза:

„Не умира, а трябва да се махне, не мога повече да го понасям — може би знаете някой, който иска да си осинови дете?

Тя седна на един стол и отпусна ръце на скута си. Те лежаха на тъмната й пола като жълт вързоп кости, все още покрити с кожа, и Гетруд Надел втренчено гледаше някъде надолу, докато аз говорех бързо дошлите в ума ми мисли за майчина любов и човешки дълг.

Когато свърших, Гетруд Надел се засмя с оная ужасна усмивка и ме погледна така особено и не знам защо, аз се засрамих изведнаж, може би само заради това, че имаше хора с такива погледи. Запустелите прозорци на обгорените развалини гледаха също така.

„Аз тябва да вървя —разбърза се тя. — Не мога повече да го гледам. Вие също не можете повече да го гледате, а ако знаехте... “И след малко: „Аз го посрещнах в твърде голям позор“.

След това в стаята стана съвсем тихо. Жената и детето издаваха същия остър мирис, който имат дрехи станали на дрипи.

Съчувствувах им, но не смеех да кажа нищо. Жената може би разбра това и започна тихо, като че ли на себе си да говори: „Да, наистина с мен е така сега, а по-рано хората ме наричаха честната Гетруд. Това беше още у нас, когато прислугвах в поповата къща. Хубава къща беше това, попадията беше добра жена, два пъти в седмицата ме освобождаваше за литургия, а в неделя получавах частта си от просеничетата.

Гласът й трепереше и тя дълго мълчеше. „Тогава трябваше да заминем... — тя махна безпомощно с ръка... и другото стана така: нашият влак на бежанци пътуваше вече дни наред. Зад нас стреляше артилерията, над нас кръжаха самолети. И през тия дни, докато седяхме така един до друг, всеки можеше да види на другия дупката на гърдите, където някога е биело сърцето. Тогава човек става съвсем друг, казвам ви, тогава човек не знае кой е. Добрият господ не помага никому вече. Когато мислех за него, виждах църквата ни на хълма, попската къща и добрата попадия; но тя беше вече мъртва — трябваше да я хвърлим в една река — значи не можех и аз да мисля повече за добрия господ. Сигурно затова той изпрати бедствието на земята. То идеше от едно ъгълче в коридора и бе най-лошо нощем. Първо се чуваше шепот и кискане, след това ставаше по-тихо, само някога се чуваше някоя въздишка или наполовина сподавено стенание. Хората в купето проклинаха и подхвърляха неприлични думи към ъгъла, но там само се смееха върху това. Когато се стъмняваше, аз треперех цялата.

(Следва)

БИБЛИОТЕКА
ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 139 (694) | Четвъртък, 28 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Грижи за есенниците

За получаване на високи добиви от есенните посеви не е достатъчно само навреме и качествено да се засеят. Необходимо е по-нататък да се полагат грижи за тях. Опитът от миналата година в с. Окорш показва, че есенниците, които бяха предсеитбено наторени и подхранени след тяхното поникване се вкорениха добре и презимуваха успешно. Тази година още при сеитбата беше извършено наторяване на есенниците със суперфосфат по 10-15 кг.

А от няколко дни във всяка бригада по 15-20 кооператори мъже и жени подхранват поникналите посеви. В село Овен само за четири дни бригадата на Хабил Арифов подхрани 1 800 декара. Най-дейно участие в това мероприятие взеха Сабит Юсеинов, Хюсеин Халилов и Сали Ферадов. А в бригадата на Георги Василев в село Окорш всичките каруци и мъжете усилено подхранват и вече подхраниха над 2 000 декара пшеница.

Велико СТАНЕВ

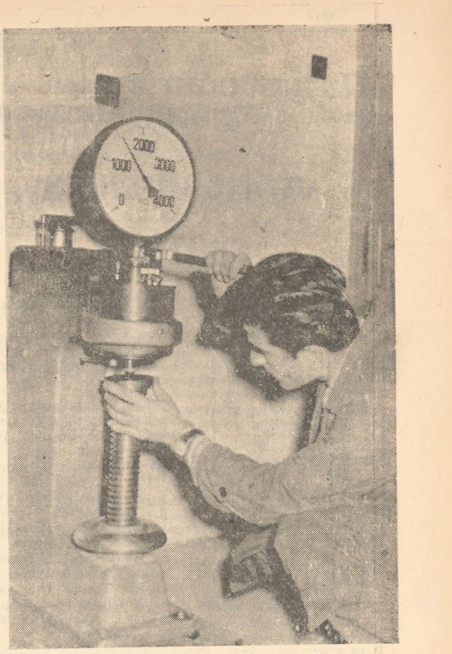

С полския апарат за измерване на твърдост по Бирнел, в новата лаборатория на ДМЗ „Стомана“—Силистра работи лаборанта Йордан Ганчев. Сега качеството на готовите отливки значително ще се подобри.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИТЕ ПЛАНОВЕ

УДЪРЖАХА НА ДАДЕНАТА ДУМА

НАРОДНАТА поговорка казва: „дадена дума назад не се връща“. Така мисли и работи и колективът при пощенската станция в град Дулово. Той обеща да изпълни годишния си план 102 на сто и да се отличи с културното обслужване на клиентите. Поставената цел да се завоюва високото звание „Пощенска станция за комунистически труд“ обедини силите на всички работници и служители.

Резултатите не закъсняха. На 25 ноември станцията изпълни годишния си план.

Упоритата работа да се доближат услугите до хората спечели любовта на трудещите се. Сега 90 на сто от всички записи и пенсии се изплащат на получателите по домовете им. С радост старците пенсионери посрещат пощальоните Ибрям Ризов, Али Садъков и други, които им спестяват време и сили при получаване на пенсиите.

По домовете се разнасят и колетните пратки. За тая цел е доставен мотоциклет, който значително улеснява пощенските служители.

Телефонните връзки вътре в града и извън него се осъществяват от „бригада за комунистически труд“ Въпреки недостатъчните телефонни линии за окръжния център и вътрешността на страната телефонистките се стремят да дават винаги бързи и качествени връзки по телефона и телеграфа. Със своята сръчност се отличиха Мария Гойчева, Димитра Савова, Мита Радева, Анка Златева и други, които редовно преизпълняват нормите си.

Добре е организирана работата и в радиовъзела и при техниците, които поддържат винаги изправни телефонните линии. Сега строителната група работи на нов телефонен пост за свинезавода, на растояние повече от 4 километра извън града, където ще се отглеждат 20 000 прасета.

Вдъхновени от постигнатите резултати служителите и работниците от станция Дулово обещават да наберат до края на годината 3 000 лева свръх планови приходи. Любовта им към професията и упоритостта в борбата за победа са гаранция, че ще удържат на думата си.

Никола СТЕФАНОВ

ДКК „НЕКТАР“ ПРОДЪЛЖАВА ДА ВЪРВИ НАПРЕД

НА 23 ОКТОМВРИ т. г. ДКК „Нектар“ в Силистра изпълни годишния си план 67 дни предсрочно, като произведе продукция за 3 400 000 лева. Амбициозният колектив на комбината, окуражен от постигнатото, не се отпусна, а продължи работата си с още по-голям жар.

Месец ноември още не е изтекъл, а ето че от консервопроизводителите долетя нова радостна вест. Преди няколко дни те изпълниха плана си предсрочно, произвеждайки продукция за 229 000 лв, при планирани 155 000 лева. През този период работниците бяха заети преди всички с приготвянето на сърми от зеле с месо. До края на годината от тях трябваше да се произведат 150 тона, но до този момент през кантара са минали 169 тона. От извънплановия рачел са произведени 54 т, а от гроздовия мед са получени 139 тона.

Резултатите от добрата работа на нектарци им дава основание да обещаят, че до края на декември ще получат продукция за още около 500 000 лева. Гаранция за изпълнението на дадената дума е и предстоящата голяма работа — преработката на кайсиевия пулп, получен през лятото и приготвянето на ястия — консерви от зрял боб.

Георги АНТОНОВ

Два месеца преди срока

МАЛКИЯТ колектив от пощенската станция в село Вокил отчете изпълнение на годишния си план с два месеца предсрочно. От пощенски услуги са реализирани приходи 4 192 лева при план 4 143 лева и до края на годината ще се реализират още 200 лева.

Тоя резултат бе постигнат чрез стремежа на тримата пощенски служители да изпълняват мероприятията предвидени от Окръжната станция на съобщенията. Пощенските услуги бяха доближени до населението, като разнасянето на кореспонденцията, изплащането на записите и пенсиите се извършва по домовете на получателите.

Отличи се раздавача Талиб Еминов, който обслужва селата Овен и Раздел.

Колективът обещава и за напред да работи така усърдно и да е на едно от челните места в съревнованието между пощенските станции в окръга.

Р. ДИМИТРОВА

Окръжна отчетно-изборна конференция на БЗНС

ОТЧЕТ ЗА ИЗВЪРШЕНОТО ЗА ДВЕ ГОДИНИ

Вчера на 27 ноември т. г. в салона на народния театър в град Силистра се проведе отчетна конференция на окръжната организация на БЗНС. На конференцията присъствуваха над 400 делегати и гости от всички общини на окръга, посочени и избрани на общинските конференции на местните дружби, и се превърна в ярък израз на нерушимата дружба между сдружени земеделци и комунисти, така силно подчертана от другарите Тодор Живков и Георги Трайков на Осмия конгаес на БКП и проведения след това Тридесети конгрес на БЗНС. В деловия президиум на конференцията заеха места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията в Силистра Али Рафиев, членът на Управителния съвет на БЗНС и завеждащ отдел „Селско стопанство“ при Постоянното присъствие на БЗНС Ставри Ангелов, членът на бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния народен съвет Велю Максимов, членът на Управителния съвет на БЗНС и завеждащ отдел „Политическа просвета“ при Постоянното присъствие на БЗНС Ангел Димитров, членът на Управителния съвет на БЗНС Никола Марков, членовете на бюрото на окръжното ръководство на БЗНС, изтъкнати производственици и високодобивници-сдружени земеделци и гости от окръжните ръководства на БЗНС в Толбухин и Русе.

На конференцията бе прочетен доклад за двегодишната дейност на окръжната организация на БЗНС от председателя на окръжното ръководство на БЗНС др. Стефан Андреев, доклад на ревизионната комисия от секретаря на същата др. Стойчо Манолов и избрано ново ръководство, окръжна ревизионна комисия и върховни съюзни съветници. Конференцията бе приветствувана най-тържествено от група пионери и от другаря Али Рафиев, члея на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията. Той подчерта големите заслуги на сдружените земеделци по места в борбата им за високи добиви, които рамо до рамо с комунистите преодоляват трудностите, воюват за новостите. Те са неразделна част от онази могъща армия на село и в града, която създава благата и е високо уважавана и тачена от нашата Партия.

Никола НИКОЛОВ

Последни топли есенни дни. Използвайки хубавото време трето звено от трета лозарска бригада от ТКЗС — Старо село загрибва лозята от поверената му площ. Клчественото извършване на тази манипулация ще осигури висок добив от грозде през идущата година.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

За да има богата реколта

Миналата година освен тежката зима на есенниците лошо повлия и сухата есен. От друга страна нямаше и тор. Именно затова кооператорите от Межденското стопанство не можаха да получат заплануваните добиви. Така например бригадата на Тодор Стоянов вместо очакваните 215 кг пшеница от декар получи по 157 кг и вместо 300 кг ечемик от декар доби по 275 кг. Но друго е положението през тази година. Благоприятните атмосферни условия през есента дадоха възможност почвата да се обработи добре. Тази година и количеството на изкуствения тор е достатъчно. Подхранени са вече 4 100 дка пшеница, 1 160 дка ечемик и 100 дка ръж в селата Межден и Козяк. Подхранени са предимно тези блокове, които са поникнали по-късно и имат нужда от подсилване. На всеки декар е хвърлено по 10 кг амониева селитра. В наторяването ежедневно са заети 7—8 каруци, които извозват тора.

И в село Таслаково положението е добро. Тук бригадата по добив на жито достигна по-големи успехи, в сравнение с другите. Тя получи по 178 кг от декар. Тази година бригадата зася с есенници площ от 3 660 дка, които още при предсеитбената оран са наторени със суперфосфат, а след сеитбата 400 дка са подсилени с амониева силитра.

Стопанското ръководство обръща също така голямо внимание и на пролетниците. За наторяването на площите, определени за пролетници те са осигурили 70 тона тор. Предстои и извозване на оборския тор по блоковете.

Межденските кооператори са уверени, че подхранването на посевите ще помогне много следващата година да се получи богата реколта от есенните култури.

Ахмед НАИМОВ

ОЖИВЛЕНИЕ СРЕД ЗЕЛЕНИТЕ КИЛИМИ

Кооператорите от тракторно-полевъдната бригада от Дулово с бригадир Ебазер Мансъров навреме завършиха сеитбата на есенниците. Сега като огромен зелен килим избуя пшеницата в обширните блокове на бригадата. Ето защо, възползвайки се от хубавите есенни дни, те започнаха масово наторяване на есенниците с изкуствен тор. Между двете съставни полевъдни бригади на Енвер Исмаилов и Кямил Мехмедов се разгоря съревнование. Само за два дни, кооператорите от тези бригади подхраниха 4 130 декара пшеница, като на декар те хвърлиха по 10 кг амониева силитра.

При разтрошването и разхвърлянето на тора активно участие взеха звената на Фатме Самиева, Юсмюгюл Ниязиева, Зюмбюл Мехмедова и др.

Наторената навреме пшеница ще се вкорени още по-добре и ще издържи на зимните студове, а добивите догодина от тази най-важна за бригадата култура ще бъдат по-високи.

Х. ЗАИМОВ

ПЪЛНОКРЪВЕН ЖИВОТ В ЧИТАЛИЩАТА

Напрегнатата полска работа вече стихна. В повечето стопанства подготовката за зимата почти приключи. Настъпиха дни, в които липсва напрежението на неотложните селскостопански задачи. С това се създават все по-широки и по-добри условия за оживление на културния живот в нашите читалища. Настъпиха онези дни, когато обективните трудности за разгръщане на тяхната работа намаляха. Сега те трябва да обогатят всекидневието на кооператорите с работата на самодейните колективи, лекториите, читателските конференции, обсъждания и др.

Но най-голямо оживление в живота на читалищата естествено ще донесат художествените самодейни колективи: битови хорове и вокални групи, танцови състави, театрални трупи, естрадно-сатирични състави, народни оркестри. Читалищните ръководства вече категорично трябва да преценят възможностите на самодейците и собствените си организаторски сили, за да се разгърнат окончателно избраните от тях форми на самодейността. Щом е преценено, че може да има например танцов колектив, трябва да се направи докрай всичко за неговото изграждане. Така както в Алфатар, в Кайнарджа. Такова трябва да бъде отношението и към всички форми на самодейността.

В този момент ръководителите на колективите трябва да бъдат обградени също с голямо внимание. Общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС и общинските народни съвети трябва внимателно да подходят към тях и им създадат най-добри условия за работа с колективите: повече свободно време, подходящи помещения за репетиции. И комсомолските организации именно тук могат да помогнат в другата насока — всекидневно да осигуряват присъствието и активното участие на младежите в различните състави. Миналата година те не се справиха добре с това свое задължение, считайки, че самодейността е преди всичко читалищно дело.

Макар и да изглежда късно, не би било излишно да се постави въпросът за едно допълнително квалифициране на голяма част от ръководителите на самодейните колективи. Затова защото и подборът на репертоара, и самата им организаторско-методична работа страдат в много отношения. А на доста места не се изграждат самодейни колективи само поради липса на квалифицирани ръководители: Главиница, Алеково, Кайнарджа. И поради това методичната помощ на отдел „Културa и изкуство“ към Окръжния народен съвет би могла да се изрази в специални практикуми и семинари, които бързо и рационално биха усъвършенствували уменията на ръководителите-самодейци. А това естествено ще се отрази на подготовката на колективите и в най-малките селца. По общини също биха могли да се организират срещи за обмяна на опит между ръководителите и читалищните деятели.

Библиотечната работа също трябва да се оживи, да се приложат разнообразни форми на културно-масова работа, като се започне с препоръчителните списъци и витрините за нова литература и се свърши с читателските конференции. Една стара родна традиция не бива да се занемарява — използването на вечерите за седянки, които могат да добият форма и на колективни четения и на свободни обсъждания на книги, и на взаимни гостувания на колективите, и на обсъждане на филми. Всичко това ще бъде дело колкото читалищно, толкова и комсомолско, съобразено с конкретните условия и възможности.

Изключително важно място в съвместната читалищно-комсомолска дейност трябва да вземат читателските конференции с определена практическа насоченост, които ще подпомогнат младежите и кооператорите в производствената им дейност из фермите и на полето. Интересни теми за тези конференции могат да се изберат както за животновъдите, така и за полевъдите и механизаторите. Обаче без упоритостта на читалищните секретари, които със седмици наред трябва да подготвят такава конференция, не биха се постигнали добри резултати. Грижа на библиотекарите трябва да бъде и осигуряването на добри условия за читалните, където трудещите се ще повишават своята политическа грамотност, култура и знания.

Като осъществят всички тези задачи и съчетаят своята работа с лекционната пропаганда на Отечествения фронт и предаванията на радиоуредбите, читалищата наистина ще заживеят пълнокръвен културен живот през зимата.

Витаминна храна за животните

Изтеклата зима беше много тежка и за кооператорите от село Ножарево. Големи трудности те срещнаха при изхранването на кооперативния добитък. Затова за тези есенно-зимни дни грижливите стопани натрупаха 25 тона цвекло за кокошките-носачки и малките пилета.

Кооператорите добре знаят, че да има висока животновъдна продукция и през зимата е необходимо витаминна храна, затуй те взеха всички мерки цвеклото да бъде запазено от разваляне, като грижливо са го покрили със слама и пръст и са направили отдушници за проветряване.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

В ЛОЗЯТА ТРУДЪТ НЕ СПИРА

Лозарите от село Смилец са опитни и трудолюбиви. Благодарение на упоритият им труд през тази година лозята се отплатиха с богата реколта. От цялото лозе 220 декара те получиха 397 т грозде. От него 107 т бяха предадени за износ, а 201 т на „Винпром“.

За да има богата реколта и през следващата година, сега лозарите полагат необходимите грижи за лозовите насаждения. Над 200 дка вече са изрязани. Веднага след резитбата се извършва загребване на лозите. До сега са загребани близо 120 дка.

С добрата си работа в резитбата се отличават лозарите Райчо Костадинов, Нейчо Стоянов, Стефан Атанасов и други.

Стоянка ВЪЛКОВА

И елпезенето ще бъде извършено навреме

И тази есен кооператорите от с. Калугерене навреме прибраха тютюневите листа. Но тяхното голямо изобилие налагаше да се намери подходящо и просторно място за качественото им изсушаване. За целта част от тютюневите низи бяха поставени в дворовете на кооператорите на подходящи за целта скари.

Не са малки грижите на стопаните и по време на елпезенето. За по бързото привършване на тази операция по тютюна между отделните звена е обявено съревнование. И сега с опитността си се отличиха кооператорите Фатме Исмаилова, Рузия Басриева, Исмаил Рафиев, Зюмбюл Салиева и др. Ежедневно те елпезят по 42 низи. Благодарение на задружния труд досега стопанството има елпезирани повече от 20 000 низи.

Осман КАБИЛОВ

СЛЕД УПОРИТ ТРУД — БОГАТО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ

СТУДЕНО. Дунавският бряг е пуст. Мътните води на реката бързат надоле към морето. Ноемврийският вятър кара хората да привършват работата на открито и по-рано да се приберат на топло. Зимата настоява всеки да се съобразява с нейните закони. Но тя често е принудена да отстъпва пред волята и упорството на човека.

Четирма мъже от Долно Ряхово, пронизвани от студения вятър бързат към Дунава. Те са рибари свързани с голямата река от ранно детство. След обичайната проверка на мрежите и неизбежния възбуден глъч лодката заплува по течението.

Трудна е професията на тия яки, обгорени от слънцето и вятъра мъже. Често се налага да работят при сурови условия — телата да търпят от сковаващата влага, ръцете да посиняват от ледената вода. И въпреки това те обичат професията си, обичат Дунава, загубил през студените дни най ревностните си привърженици, но не и тях — скромните, трудови хора.

Наблюдавайки ги как работят човек започва неволно да изпитва голямо уважение към тях. Не е лека работата им, но трудът им е богато възнаграден. Уловът на риба този месец наистина е забележителен. Месечният план е изпълнен до 20 ноември 150 на сто —за три седмици надвишава 2 000 кгр. Доволен е от успеха отговорника Кольо Николов, доволни са и останалите трима от групата. Само в аванс за месеца те получиха по 100 лева. Това е награда за постоянството, трудолюбието и професионалното им умение.

Петър МИХАЙЛОВ

ЕДИН ФАКТ ПОСТАВЯ ПОД СЪМНЕНИЕ СРОКОВЕТЕ

ВСЯКА година е така. След привършването на полската работа и след прибирането на машините и прикачния инвентар, започва усилена подготовка за нов поход на машини и механизатори през следващата година. Така е сега и в ремонтната работилница в с. Секулово. От ранно утро до късно в двора и хангарите не спира трудовото оживление. Трескава надпревара по ремонта на наличния кооперативен инвентар е обхванала всички механизатори. Те добре знаят, че всеки болт трябва да се притегне отново, да се поднови похабена чист, защото немърливата работа по ремонта довежда до големи загуби.

С цел за по-бързото и навременно привършване на ремонта за всяка една машина и механизатор има изготвен наряден лист. Така всеки един член от този неуморен колектив знае каква работа му предстои да извършва. За по-голямо удобство при ремонтирането наличните комбайни са приютени в удобните за целта помещения. Прикачния инвентар се ремонтира в работните площадки пред работилницата. Те ще бъдат окончателно привършени към средата на месец декември. Главна причина за това е липсата на много необходими части. Въпреки многократните заявки, придружени със списъци за ревервните части „Материално-техническо снабдяване“ все още не може да снабди складовете на работилницата с тях. Това от своя страна забавя и работата.

Практиката да се поставят стари части за повторно използване е колкото и добра толкова и лоша. Машините ремонтирани с такива части по време на работата през пролетната кампания дават много аварии и загубите на стопанството от престоя на тези машини са огромни.

За повторно използване сега в кооперативната ремонтна работилница в село Секулово се ремонтират дискове за лющилниците, долна и горна черупка за лющилниците и др.

По предварително утвърдения план-график ремонтът на машините (включително и тежките) ще привърши към края на месец февруари До започване на пролетната кампания прикачният инвентар ще престои на определени площадки пред ремонтната работилница. За да не пострада от влагата и валежите сега всяка бройка от прикачния инвентар се боядисва, а там където тази работа не е подходяща се извършва омасляване.

След привършване ремонта на прикачния инвентар ще започне и работата по тежките машини. От 8 такива — 6 броя се нуждаят от ремонт. От 7-те средни машини — 3 ще бъдат ремонтирани и от 13 леки —6 броя. Но и тогава липсата на някои части отново ще се почувствува остро. Голяма е необходимостта от цилиндри с бутала за ДТ—54, малки бордови зъбчатки, упорни ролки, фереда за бордове, фереда за главен съединител, спирачни ленти и др. За снабдяването с тези дифицитни части често се налага главния инженер Ганьо Стоянов Ганев да отсъствува. Този факт е нежелателен като се има в предвид необходимостта от постоянен контрол за качеството на работата.

Въпреки неудачите по снабдяването с части в механизаторите гори желанието да привършат работата час по-скоро.

Радослав РУСЕВ

Из живота на комсомолските дружества

Комсомолска сватба

В ДОМА на комсомолеца Мидхад Нурединов тази вечер е шумно. Покоя на меката есенна вечер се нарушава от музика, хора и глъчка. Мидхад се жени. Избраницата му, черноокага Невджихан, посреща гостите, ръкува се с всеки новопристигнал и свенливо навежда пак глава. Светят очите ѝ от радост, щастието ѝ е голямо.

— Е, булка е, затова — подхвърля някой шегобиец.

И веселбата продължава.

Стаите са препълнени с гости — сватбари. Стекло се е цялото село, дошли са и от други села. Разговарят помежду си, спорят, но мислите им са насочени все към младоженците.

Изведнаж някой се провиква от кюшето:

— Горчиво!

Всички се надигат от местата си. Настъпва мълчание, а след това отново стаята гърми.

Младоженците се приближават един към друг, прегръщат се и се целуват. Няма що: комсомолска сватба се е казало.

И Мидхад, и Невджихан се изчервяват, че ги срамят пред толкова хора, но после отново се усмихват и сякаш, че не е било.

А от стаята в дясно ръкоплясканията и поздравленията не стихват. Тук са настанени колегите на Нуредин—учители, възпитатели и служители от машиннотракторното училище в Средище, където младоженецът работи като възпитател. Чукат се за наздравица, подканват свирачите да не спират да свирят, защото булката и младоженеца ще се разсърдят. А и гостите обичат музиката.

Все по-тънко се извива трепливата мелодия на кларинетите, думка тъпъна. Сватбарите са доволни.

Идва ред и на подаръците. Но преди това един от учителите поздравява комсомолците, пожелава им дълъг живот и здраво поколение.

Мидхад е татарин, още се чувства влиянието на старите в къщи, но комсомолска сватба направи той, защото е възпитаник на новото.

Викенти **ДУКАНОВ**

СЪЛЗАТА

ТЯ СМЕЛО пристъпи към бюрото на директора Христо Тотев и му докладва с малко пресипнал, но убедителен глас: „Искам да проведа дружинен сбор, посветен на нашата Партия, а стаите са заети! Трябва да ми помогнете! В никакъв случай не съм съгласна да се провали сбора, защото това ще попречи на другите ми задачи през седмицата!“. Директорът не се очуди от упоритостта на момичето, защото Стоянка Караиванова и друг път го беше занимавала с подобни въпроси и здраво държеше на работата си като дружинна ръководителка в Добротица. И той, и учителите от повереното му училище бяха доволни даже, че младото момиче влага жар в изпълнението на всяка задача с пионерите, влага сърцето си, че Стоянка е обичана и уважавана от учениците и кооператорите, и това помага на училищната работа.

— Ще видим — каза директорът. — Ще проверя след обяд и ще ти се обадя. Но за всеки случай ти се готви, за да не се изложим пред обществото и нас.

Стоянка излезе от директорската стая развълнувана и объркана. Тя веднага се срещна с отрядните ръководителки Марийка Кирчева и Радка Маринова и ги помоли от душа, да направят всичко възможно, но да присъстват на дружинния сбор. Ще има човек от окръга. Със секретаря на комсомолското дружество Йордан Милев уточни точно програмата. С учителите поотделно говори, да останат след часовете и си отиде в къщи. Но още не беше се нахранила, когато на портата застана прислужникът на училището.

— Пристигнаха вече! Тебе чакат! — на пресечки ѝ съобщи той.

Нещо се обърна в гърдите ѝ. Смути се цялата. „Сигурно за дружинния сбор идват? — помисли си Стоянка и побърза да си облече новото палто. А после сама си даде кураж: „Че и така да е, що? Таман по-интересно ще бъде!“.

Тичешком пристигна в училището.

— Другарят е от физкултурата, запознайте се! — обърна се към нея учителят Стоян Цонев и побърза да ѝ направи комплимент пред госта:— Нашата дружинна е огън момиче! Нищо не се изтърва от окото ѝ! Такава си е по натура!

Високото чело на момичето се опъна гладко, тя прехапа устни. Отметна дебелата кестенява плитка над рамото си и каза:

— По-добре да бяхте седнали навънка и там да разговаряме! Я вижте какво е слънчице пекнало на двора!

В клоните на сливите се боричкаха врабчета. Отрупани в цвят, те потрепваха от вятъра и донасяха жуженето на пчелите.

Впрочем учителят Цонев беше казал самата истина за Стоянка пред непознатия мъж от Окръжния съвет за физкултура и спорт, защото той се позасмя и добави:

— Знам вече за постиженията ви във физкултурата и за вашето участие в подготовката на отборите. Скоро ще ви бъде връчена наградата.

Комсомолката винаги беше на своя пост. Организираше извънкласната дейност с учениците, като всичко съчетаваше с директора и учителите. Участвуваше в читалищния колектив, ръководеше кръжок, включена беше в няколко ръководства.

...В осветения салон лицата на учениците изглеждаха решителни. Те излизаха един по един пред своите другарчета и гласът им отекваше през отворените прозорци навън като зов на ударена камбана. Стиховете и разказите за Партията са толкова силни, че в очите на мнозина от пионерите и гостите се появиха сълзи. А споменът за разстреляните партизани ги правеше потвърди.

Стоянка се беше изправила до една от стените и силно стискаше тетрадката със задачите. Тя предварително беше подготвила всичко с децата и сега спокойно наблюдаваше, как всичко си протича гладко и правилно. И ето — към нея се приближи, сдържан и усмихнат, директорът с още няколко учители.

— Поздравявам те, Караиванова! — прошепна развълнуван той. — Всичко беше така хубаво!

В гърдите ѝ се надигаше нещо. Нещо я задуши. Искаше ѝ се да напусне салона, да заридае като дете. Защото тя никога не беше чувала толкова ласкави отзиви за своите успехи, за своите първи крачки в живота. Но се въздържа, кимна с глава на поздрава и на учителите и пак вдигна поглед към пионерите, които вече привършваха. От предната редица ѝ се усмихна Петра Иванова, Величка Радева я гледаше с благ поглед. И другите я наблюдаваха.

Една едра сълза остави диря по бузите ѝ и се търкулна между чиновете.

Никола **НАНЕВ**

ТАКА БЕШЕ НЯКОГА, А СЕГА..?

ПРЕДИ няколко години секретар на комсомолското дружество в село Босна беше Салим Муталибов, понастоящем партиен секретар. На едно разширено заседание на Дружествения комитет на ДКМС той направи предложение да се изгради самодеен хоров колектив към читалището. Мнозина от другарите тогава доста мислиха дали е възможно това в Босна, тъй като се страхуваха от трудностите, които ще се срещнат при издирването на участниците в него. Но повечето бяха на правилни позиции и твърдо се заеха с неговото изграждане още в началото.

Нямаше клуб, където да съберем хористите, средства за отопление, а селото не беше електрифицирано. Нямаше и нямаше... Но за сметка на това беше налице голямото желание и решимостта на актива да вложи усилията си за изграждането на самодеен хоров колектив. Как да започнем? На помощ ни се притече първичната партийна организация. Проведено бе партийно събрание, на което присъствуваха освен комунисти и комсомолския актив. Отново спорихме, много мислихме и най-после решихме: всеки комунист, който има дъщеря, сестра или близки девойки да поеме ангажимент и сам ги доведе на първата репетиция, докато свикнат. А ние, комсомолският актив, обходихме родителите на девойките и проведохме разяснителна работа с тях. Тези мерки от страна на партийната организация и комсомолското дружество дадоха положителни резултати: самодеен колектив се изгради, репетициите с него редовно се провеждаха, а по-късно беше изграден и театрален състав. И той отпочна своята работа. А след време колектива изненада жителите на селото с една хубава художествена програма.

Но младежите и девойките от село Босна посещаваха и други села наоколо, а средствата от представленията отиваха за обзавеждането на читалището и закупуването на художествена литература.

Не веднъж колективът заема първото място в провежданите районни и пунктови фестивали и надпявания.

Но всичко това беше някога, а сега младежите и девойките са неорганизирани, работата на колектива е замряла По нищо не се разбира, че в село Босна живеят и работят над 80 младежи и девойки. Младежкото и читалищното ръководства не се замислят върху това, че младежите пълнят пивницата и играят само карти по домовете. Младежкият клуб сега е превърнат в детска градина.

Но това идва и от лошото организационно състояние на дружеството на комсомола, което рядко провежда събрания за обсъждането на тези въпроси.

Голяма вина за това носи и Общинският комитет на ДКМС, който трябва да окаже конкретна помощ на дружеството на комсомола в село Босна по разнообразяване живота на младежите и девойките сега през зимата.

Партийната организация също трябва да помисли за активизиране дейността на комсомолското дружество, което има стари традиции по художествената самодейност, но ги е погазило и забравило.

Ахмед **ЮМЕРОВ**

ИЗ РУМЪНСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

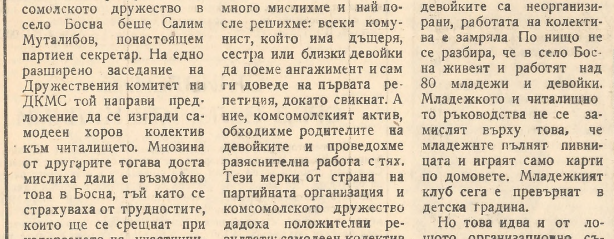

За 16 години Брашовският тракторен завод е дал на селското стопанство и на други отрасли от народното стопанство в Румъния повече от 100 006 трактори.

НА СНИМКАТА: Нова партида трактори „Универсал—650“ са готови за експедиране.

Пресфото—БТА

Отчети и избори в ДОСО

НАПРАВЕНОТО Е МАЛКО

На 20 ноември т. г. общинската организация на ДОСО в село Стефан Караджа проведе своята годишна конференция. В своя доклад председателя на общинския комитет на ДОСО Атанас Георгиев анализира постигнатите успехи и допуснатите слабости през годината. Той подчерта, че организацията е работила сравнително добре през отчетния период и се нарежда на шесто място в окръга. Трябва със съжаление обаче да се отбележи, че това място е извоювано изключително с дейността на първичната организация на ДОСО в село Преславци. Благодарение дългогодишния опит на председателя на тази организация др. Сабри Юмуков е отчетен членския внос на целия общински комитет на ДОСО. От доклада стана ясно, че през годината са били организирани редица курсове и кръжоци, в които са подготвени над 40 мотоциклетисти и любители шофьори. Няколкостотин души са преминали обучението по гражданска отбрана. Десетки души са обучавани в кръжоците по радиотелеграфия, а с други стотици са проведени няколкократни стрелби. От изказването особено на др. Сабри Юмуков присъствуващите на конференцията почерпиха опит за това, как трябва да се организира работата на една първична организация на ДОСО по различните въпроси. Той даде и добри препоръки за по-нататъшната работа на общинския комитет на ДОСО в Стефан Караджа по използуването на материалната база.

От изводите, които направи на тази конференция представителя на Окръжния комитет на ДОСО др. Костов, пролича къде се крият причините за слабата дейност на общинския комитет.

—Ядрото на нашата организация, каза той, са комсомолците. Но тук в Стефан Караджа общинският комитет на комсомола е оказвал малка помощ на нашата организация.

По- нататък в своята оценка той изтъкна, че работата на общинската организация в района може да бъде още по-добра, стига и в селата Осен и Стефан Караджа да се работи тъй, както и в село Преславци.

Накрая общинският комитет на ДОСО в село Стефан Караджа раздаде награди на своите първенци.

Петко **СВЕТЛИНСКИ**

Неоспорим факт

ГОДИШНОТО събрание на 51 низова отечественофронтовска организация в град Силистра се проведе на високо организационно ниво: присъствуваха повече от 67 членове на Отечествения фронт, станаха оживени изказвания.

В доклада на ръководството бе направена подробна оценка за едногодишната дейност на членовете и ръководството, посочени бяха редица примери и факти, които говорят за проявен интерес към живота и задачите на организацията в квартала.

През годината са проведени 10 организационни събрания за разглеждане материалите на Осмия конгрес на БКП, Петия конгрес на Отечествения фронт и по други въпроси, 10 срещи със съветника на квартала Йовчо Николов, който редовно е информирал избирателите за решенията на ГНС. Хигиенната комисия и женактива към организацията са провели редица инициативи по хигиенизиране домовете и улиците. Организирани са няколко трудови бригади за направата на калдаръм по една от улиците, събрани са 1,5 тона желязо и 1 тон хартия. Най-много е събрал отечественофронтовецът Цвятко Атанасов. Голямо участие е вземало ръководството и членовете на организацията във връзка с честването на Осми март, Първи май, Девети септември и други дати. Проведени са 7 просветни събрания, 5 седянки. Редовно са изготвяни лозунги, плакати, кътове и други нагледни материали във връзка с някои годишнини и събития.

Но в изказванията на отечественофронтовците и председателя на Градския комитет на Отечествения фронт др. Иван Станчев пролича, че има допуснати и редици слабости през годината. Остро бе разкритикувана окръжната съветничка Люба Иванова, която досега не е провела нито една среща с избирателите. Провалил се е още в началотото кръжокът с пропагандист Иван Сарафов. ГНС не е отстоял на обещанието си да организира направата на тротоар поне от едната страна на улица „Старо село“ и поставянето на лампи за улично осветление. Не са били организирани през годината другарски срещи, екскурзии с отечественофронтовците и други.

В своите изказвания и предложения отечественофронтовците най-вече наблегнаха на това, че ГНС трябва да помисли за асфалтирането на улица „Старо село“, която в последствие би могла да се ползува като алея при разширяването на парковата градина.

С радост се посрещна награждаването на активистите.

Единодушно бе избрано новото ръководство на организацията с председател др. Желязко Борисов. Като неоспорим факт прозвучаха неговите думи, че „занапред организацията ще трябва да множи своите успехи в квартала, като използува усилията на всички отечественофронтовци“.

Андрей **ЦОНЕВ**

ВСИЧКИ СИЛИ КЪМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Въпросите на животновъдството стоят в центъра на вниманието на общинският партиен комитет в Окорш. Тази година почти на всяко свое заседание той се занимава с работата в животновъдството. Разгледани бяха различни въпроси, като храненето на животните, изучаването на челния опит, воденето и отчитането на съревнованието, изпълнение на плановете от различната животинска продукция и други. На 13. XI. беше проведена общинска партийна конференция по тези въпроси, на която присъствуваха всички комунисти, членове на БЗНС и всички животновъди.

На конференцията подробен доклад изнесе заместник председателят др. Димитър Хараламбиев. В доклада беше направена равносметка за развитието на животновъдството от 1959 година досега. За тези четири години говедата са се увеличили от 439 на 890, свинете от 989 на 2 750, птиците от 2 705 на 5 000 и овцете от 5 603 на 7 000. Същевременно с нарастването на бройките, увеличила се е и продукцията. Кравето мляко от 384 000 литра нарастна на 611 000 литра, яйца от 255 000 на 793 000, а прирърста на животните от 248 000 кг на 362 000 кг.

Успоредно с увеличението на животните и продукцията се намалява и нейната себестойност. Особено това е характерно за тази година. За осеммесечието кравето мляко струва 0. 16 стотинки. Също така намалява себестойността и на свинското и телешко месо.

В общинската партийна организация тази година бяха изпратени с партийни поръчения на работа в животновъдството 22 членове и кандидат-членове на партията. Изградени бяха три комисии за партиен контрол, които оказваха системна помощ. Общинският партиен комитет съвместно с управителният съвет на ТКЗС и другите масови организации организира изучаването на челния опит, воденето и отчитането на съревнованието, провеждането на деня на животновъда.

В животновъдството работят с години наред някои другари и другарки, които редовно изпълняват плановете си. Такива са Петър Енев и Георги Русев, те са овчари и тази година по всички показатели си изпълниха плановете. Телчаря при угояването на телетата др. Ахмед Рюстемов Рушудов получава ежедневно по 1 200 гр прираст. Добре работят доячите от бригадата за комунистически труд в село Вокил. Има и много други примери на добра работа в животновъдството. Но наред с положителното в кооперативното стопанство има и сериозни недостатъци в работата ни. Кои са те?

В кооперативното стопанство в началото на годината беше добре организирано съревнованието, но по-късно беше подценено от зоотехниците и заместник председателя на стопанството. Малко се изисква от животновъдните бригадири. Не се търси достатъчна отговорност от заведущ фермите и отделни гледачи Има и гледачи, които недобре работят, но не се подменят с по-добри. Помощта от страна на специалистите все още не е достатъчна и конкретна. По всички тия въпроси управителният съвет на ТКЗС малко се е занимавал. На животновъдството не се гледа като на рентбилен и главен отрасъл.

Общинската партийна конференция ни показа още колко неразрешени въпроси има в стопанството. Всички изказвали се другари както например др. Мария Славова, бригадирка на свинефермата, говориха за недостатъчния фураж и за неговата преработка, за храненето на младите животни и по други въпроси.

На конференцията присъствува и другаря Азис Алиев от Окръжния комитет на Партията, който говори за успехите в кооперативното стопанство в животновъдството, но се спря и подробно върху недостатъците в работата и особено върху задачите, които стоят за разрешаване.

Общинската партийна конференция показа какви недостатъци са допуснати, за което причините се крият в работата на общинския партиен комитет и първичните партийни организации.

Велико **СТАНЕВ**

ЖЕЛАНИЕТО НА ВСИЧКИ Е ГОЛЯМО

Наскоро се проведе заседание на Общинския партиен комитет в село Паисиево по въпросите на животновъдството в личните стопанства на кооператорите. Най важните въпроси, които трябва да се решат сега, вече са обсъдени по места и е пристъпено към тяхното изпълнение. Още от сега два трактора започнаха да орат земята, която ще бъде дадена за лично ползване на кооператорите. Управителният съвет на селкоопа ще достави тор за наторяването на тези площи. Селският народен съвет и Управителният съвет на ТКЗС вече мислят, къде да бъдат определени местата за паша за добитъка на кооператорите. Във всички села бяха изградени и минаха комисии, които издириха и оточниха точния брой на птиците и свинете. Агитаторите проведоха разяснителна работа с кооператорите за увеличаване броя на животните и птиците в техните дворове. Почти всички кооператори изявиха желание да отглеждат повече овце, говеда и птици, при положение, че бъдат подпомогнати от ТКЗС и държавата с фураж. Затова управлението на селкоопа веднага се зае да достави смески за коооператорите. Така че в Паисиево ще се отглеждат занапред 350 птици и 45 прасета в повече. В село Долец—1 300 птици. В село Боил — 250 птици и 9 свини. Общо за района ще бъдат необходими да се доставят над 7 500 пилета и над 165 прасета. Близо към 3 500 пилета ще достави ТКЗС, а останалите—селкоопа.

Това напълно отговаря на възможностите на кооператорите, стига ръководствата да отстоят на обещанията си.

Хава **ШАНОВА**

ЧЕТИРИ БРИГАДИ ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД – ЧЕТИРИ ИЗПЪЛНЕНИ ЗАДАЧИ

— Обещахме пред себе си да станем бригада за комунистически труд — говореше отговорничката на клона за поръчки на ризи и бельо към ТПК „Дунав“ — Силистра Йорданка Минева. — Тази мисъл ни пришпорваше всеки ден, караше ни да работим по-бързо, по хубаво от предния. Ние сме единственото място в града, където гражданите могат да си ушият хубави, модерни ризи, елегантни блузи. Това ни задължава много. Ние сме единствените и ние трябва да задоволим и най-взискателните.

Това е наистина достоен за подражание стремеж. Отплатата за него не закъсня — в чест на Октомврийската революция в списъка на удостоените със званието „Бригада за комунистически труд“ фигурираше и клона за поръчки на ризи. Опитала сладостта на победата бригадата се понесе на крилата ѝ към новите успехи, към предсрочното изпълнение на годишния план. Натрупаните по рафтовете готови поръчки биваха поемани с радостни, доволни лица от клиентите, броя на които постоянно растеше. Ножиците лакомо поглъщаха материите, надпяваха се една друга шевните машини, а топлината на нажежените съскащи ютии, като че ли качваше все по-нагоре стрелката на изпълнените задачи. Ето я тя за ден спира на границата за годината и отново се устремява над нея. Още един успех, още една голяма радост и удовлетворение от извършеното — сумата на извършените поръчки от 42 900 лева набъбна за 10 месеца на 49 100 лева, с което годишният план се изпълнява 113.10 на сто.

Съперници на победителите са работничките от клона за дамски поръчки с отговорничка Тодорка Михайлова. Пак за 10 месеца, те изпълниха годишния си план 108.9 на сто, като надхвърлиха стойността на произведената продукция с 2 519 лева. Основата на това постижение намираме в ловешкото движение. Като бригада за комунистически труд, шивачките решиха да го приложат в работата си и да надминат изпълнението на клона на Куна Петкова. Речено, сторено. Затегна се още повече трудовата дисциплина, разместиха се жените, като всяка една от тях започна да извършва тази операция, за която е най-подходяща. Лектор в курса за квалификация стана бригадирката. Почти всички получиха майсторски разряд. Потръгна работата добре, за което свидетелствува и флагчето „Клон-първенец“ дадено за третото тримесечие. А един месец по-късно Тодоркините жени устояха на думата си, като изпълниха годишния си план. Бригадата на Куна Петкова — първенеца, който те гонеха остана зад тях със 108.8 на сто изпълнение на годишния план. Само на един процент зад тях е бригадата на Марийка Савова. Годишното задание тя изпълни с реализацията на 26 582 лева при план 24 000 лева или достигнаха 107.9 на сто. Сега и тя е в редицата на първенците, докато до миналата година се влачеше на опашката. Работничките стегнаха редиците си, за работиха съзнателно и за 7-ми ноември станаха бригада за комунистически труд.

Ето ни едно доказателство как идеите и ритъма на новото могат да подействуват върху съзнанието. Ето как с такива твърди, упорити хора може да се върви напред. Техния пример е заразителен, от него ще се вдъхновяг и другите бригади на ТПК „Дунав“, за да изпълнят и те предсрочно годишния си план.

Георги УЗУНСКИ

КАКВО ПОКАЗА ОБЩЕСТВЕНИЯТ ПРЕГЛЕД В ПРОМКОМБИНАТ-ДУЛОВО?

Промкомбинатът в Дулово е единственото промишлено предприятие в града. На него се пада, чрез своята дейност, да задоволява всестранните нужди на гражданите от промишлени услуги. За изпълнение на тази задача в производството са заангажирани 235 работника в 21 поделения. За десетте месеца на настоящата година предприятието е произвело готови изделия и е извършило услуги на населението за 967 хил. лева. От тях 629 хиляди лева се падат на ишлемеджийските мелници. Фактически общата промишлена продукция на промкомбинатът, без услугите в мелниците, е 338 хил. лева, а планът за тази продукция е изпълнен едва 74 на сто. От друга страна, в сравнение със същия период на миналата година, производителността на труда е намалена с 30 на сто, а средната работна заплата с 4 на сто. Вместо планова печалба 20 000 лева, реализирана е загуба от 12 000 лева. Само тия няколко цифрови данни говорят красноречиво за лошото организационно и икономическо състояние, в което е изпаднал промкомбинатът.

Ръководството на предприятието не е съумяло да създаде правилна организация на труда и производството обезпечаващи изпълнението на плана по задоволяване нуждите на гражданството от промишлени услуги. За да се изпълни плана е необходимо да се произведе обща промишлена продукция още за 270 000 лева. Досегашните темпове на производството, обаче показват, че тая цифра няма да се достигне и годишния план ще остане неизпълнен. Нещо повече, предприятието не ще бъде готово да осигури изпълнението на плановите показатели за 1964 година.

Задачата за извършване цялостен преглед на организацията па труда и производството, с цел да се разкрият слабостите и да се достигне изоставането, ако има такова, се постави от Комитетът но труда и работната заплата и Централният съвет на професионалните съюзи още в началото на месец октомври. Ръководството на промкомбината в Дулово, в лицето на директора Али Карабет и бившия технически ръководител Стефан Митев подцениха задачата. Едва след активната помощ от страна на Окръжния народен съвет се изгради комисия в началото на месец ноември за проверка на организацията, производството и заплащането на труда.

Направеният преглед показа, че в резултат на недобрата организация на труда и производството през деветте месеца на годината не са отработени 2 090 човекодни и не е произведена продукция за 40 000 лева. Така, в дърводелската работилница бездействат повече от десет работника поради това, че не може да им се създаде работа. На производствениците работещи на норми от този цех са изплатени повече от 1 100 лева за ненормена работа, затова че не им е осигурена нормена работа. Недостатъчни са помещенията за шивашките и обущарските работилници и на работилницата за радио услуги. Не са разяснени трудовите норми за деня, което е дало отражение в уплътняването на работното време. Оказа се, че работниците от вулканизаторската работилница не могат да обслужват гражданите поради липса на калъпи и генераторни преси. Не са създадени подходящи условия в цеховете и работилниците за нормално извършване на производствената работа, макар че работниците настойчиво са искали това.

През време на прегледа ръководството на предприятието изслуша изказванията на работниците и прие мероприятия за подобряване на работата. В тях се предвижда механизиране на отделните производствени процеси, доставка на инструменти, приспособления и други. Предвижда се също така работниците от дърводелския цех и от шивашката работилница да преминат на колективно заплащане на труда, за да се създаде колективна заинтересованост за изпълнение на плана и да се засили взаимния контрол. Мероприятията предвидени за подобряване организацията на труда могат да доведат до повишаване производителността на труда и намаляване загубите на работно време.

Дял в ликвидиране на слабостите в промкомбинат Дулово има и Градския народен съвет. Той трябва да окаже помощ по осигуряването на подходящи помещения за обущарската и шивашка работилници, защото наличните такива са крайно неудобни за разширяване на производството.

Осъществяването на мероприятията приети в резултат на обществения преглед ще изведе предприятието от затрудненото положение и ще помогне значително за изпълнението на плана през следващата година.

Михаил ЧИКОЛОВ

Славата на добрите майстори

Отдавна отмина пролетта, а с нея и онези тревожни и неспокойни мисли, които спохождаха кооператорите от бригадата на Митьо Колев от село Сокол, когато засаждаха тютюна. Кооператорите макар, че познават земята от дълги години, що е речено мнозина от тях на нива са отраснали и са отглеждали какви ли не култури, но тютюн по този край не са гледали. Затова още в началото на годината, когато бригадирът им каза, че ще се грижат за 108 дка тютюн, някои не на шега се изплашиха. Но бригадирът и звеноводите поеха здраво работата и неотстъпиха пред колебанието, пред трудностите, и научиха и хората си да не отстъпват, да вървят напред.

Лятото неусетно си отиде. За кратко време малките зелени растения избуяха. Дойде и беритбата на тютюна. Още преди мрака да бъде разгонен от настъпващия ден, кооператорите бяха на блоковете и умело късаха първите зрели листа, пълнеха щайгите, кошовете, каруците, така те работеха докато слънцето препече и тютюневите листа се свият. После работата продължаваше, но в стопанския двор, където до късно вечер нижеха набраните листа. С всеки изминат ден растяха и низите и изпълваха помещенията с мириса на тютюн, а когато на нивите останаха да стърчат само голи стъблата, бригадата отчете, че е получила средно 150-160 кг тютюн от декар, вместо по 90 кг и е набрала 37 000 низи, които е грижливо скътала да съхне...

...Бригадата бързаше да привърши полската работа, за да започне елпезирането на тютюна. От 4-5 дни в един от оборите в стопанския двор се чуват песни и весела глъчка. Насядали в кръгове жените с вещина отбират тютюневите листа. На една страна те слагат червените, изгорелите и тъмнозелени листа, на другата светлозелените, а на трета жълтите и оранжево-жълтите листа.

До вратите на обора са поставени сандъчета, в които звеноводите Георги Кръстез, Фотин Димитров, Марин Кръстев, Костадин Петков и Марин Кръстев грижливо балират тютюна. До стената те издигнаха вече втора стена от бали. Но тази трудна работа, която изисква много сили се върши и от Гергина, жената на звеновода Фотин Тодоров, която го замества достойно. На ден тя прави по 5-6 бали. Постоянно между кооператорите е и отговорника по тютюна Димитър Петров, който макар от три месеца да работи в село Сокол, познава добре работата си, защото се е учил от опитните тютюнопроизводители в село Бащино.

Макар, че бригадата елпезира тютюн отскоро, от няколко дни тя е предала на държавата 637 кг тютюн по средна изкупна цена 1.72 лева килограма. Кооператорите са убедени, че от тази култура в кооперативната каса ще постъпят повече приходи от заплануваните, защото като тях работеха със голямо старание всички бригади от стопанството, за да получат не само повече тютюн, но той да бъде и висококачествен.

Ако само преди година на соколци им изглеждаше чудно и изпитваха известен страх при мисълта, че ще отглеждат тютюн, сега след като научиха тънкостите на тази култура, те са готови през следващата година да я отглеждат на много повече земя. Те разбраха, че славата на добри майстори тютюнари се придобива в работата, и то когато се труди човек с мерак, със сърце.

Малира ПЕТРОВА

ИЗ НАШАТА РОДИНА

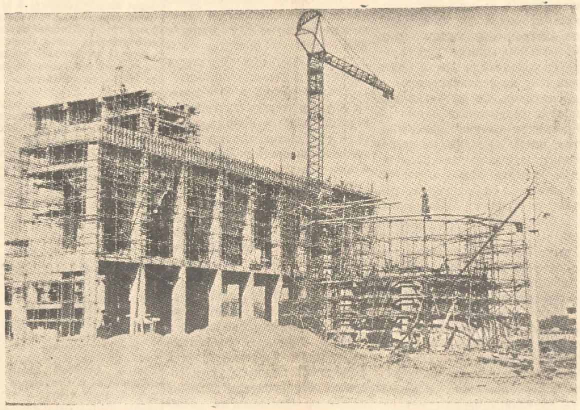

Стоманобетонният скелет вече оформя внушителната 40-метрова сграда на ТЕЦ „Русе“— главния корпус с машинна зала, котелно и деайраторно отделение. Проектирана от „Енергопроект“ и съоръжена от Чехословакия догодина придунавската ТЕЦ ще започне да дава ток. Мощността ѝ след пълното завършване ще бъде 210 мегавата.

Отчетоха дейността си

Неотдавна профгрупата на работниците при фермата за угояване на телета от филиала на ДЗС „Янко Забунов“ в с. Ножарево, отчете своята едногодишна дейност. В доклада, изнесен от председателя на профгрупата Георги Калудов, наред с постигнатите успехи бяха посочени подробно и допуснатите слабости през годината.

Отчете се, че през лятото ненавреме и в недостатъчно количество са били фуражите за телетата, в резултат на което в повечето от групите запланувания прираст не е получен. Бе отчетено, че при еднакви условия постигнатите резултати от гледачите са различни. Така например докато гледачът Михайлов е получил от телетата средно по 530 грама прираст, то при еднакви условия неговият другар Калудов е преизпълнил плана си. От резултатите на двамата гледачи се вижда, че неизпълнението на плана за приръста от телета общо за фермата не се дължи само на липсата на фураж, а и на това, че не всички гледачи изпълняват своите задължения според изискванията. Събранието прие решения за подобряване на работата през следващата година.

Николай ГЕОРГИЕВ

ДА СЕ ПОДГОТВИМ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА МАЛКИТЕ ПИЛЕТА

Ежегодно в ДЗС и ТКЗС в окръга вземат хиляди малки пилета и ежегодно поради допускане на редица слабости и грешки по тяхното гледане, голяма част от тях загиват. По смъртност на пилетата нашия окръг е в челната група, както миналата година, така и тази година. Процента на смъртност при пилетата досега за окръга е 28. Има стопанства, в които тя е над 30 на сто. Така например в ТКЗС Межден е 60 на сто, в Срацимир 45 на сто, в Средище 41.6 на сто, в Главиница 40 на сто, Окорш 38.6 на сто, Иширково— 36.4 на сто, Сокол— 35.5 на сто, Алеково—35.3 на сто и т. н.

В близко време предстои нова люпилна кампания — един от важните моменти за птицевъдството. Какво трябва да се направи, за да не се повтаря високата смъртност при малките пилета?

Едно от важните условия за получаване на пилета с висока жизненост е яйцата за разплод да се вземат от здрави и правилно хранени носачки. Разплодните птичи стада, трябва да бъдат задоволени с всички основни видове храни и най-вече с белтъчини, витамини и минерални вещества. От витамините най-голяма биологическа роля има провитамин „А“ или каротина. Ето защо на носачките за разплод е необходимо да се дава покълнало зърно, сенно брашно и моркови. От белтъчно-минералните храни голяма е ролята на трупното брашно. С него обаче не бива да се злоупотребява, защото зародишите умират на около 18-я ден. Такива случаи имахме през миналата люпилна кампания с яйцата получени от Дуловския и Секуловски райони. На носачките трябва да се дава максимум 5 гр трупно брашно на ден на глава.

Друго важно условие за получаване здрави пилета е правилното инкубиране на яйцата в люпилните. Там е необходимо да се поддържа определена температура и влажност, правилно и своевременно обръщане на яйцата, следене развитието на зародишите и т. н. За правилното функциониране на люпилните в окръга е необходимо наличието на електрически ток. През миналата люпилна кампания, в люпилната в Дулово нямаше редовно електрически ток и това се отрази лошо върху качеството на пилетата. След излюпването малките пилета да се настанят в добре почистени и дезинфекцирани клетки. Гъстотата им да бъде нормална, за да могат всички пилета да пият вода и да се захранват. Не е обаче така в люпилнята в Силистра. Там в пилчарника клетките са поставени толкова близо една до друга, че човек не може да мине между тях да ги почисти и дезинфекцира. През тази люпилна кампания „Живснаб“— Силистра трябва да предотврати този недостатък.

Преди започване на люпилната кампания „Живснаб“ Силистра и „Наркооп“ Дулово трябва да сключват договори със стопанствата за броя на пилетата, които ще получат. След това при започването на люпенето е необходимо да се направи график за предаване пилетата на стопанствата. В този график да бъде посочен броят на пилетата и датата на тяхното получаване. Графикът да бъде реален и да се следи за неговото спазване. По този начин всеки ръководител и специалист след като знае кога и колко пилета има да получи ще извърши необходимата подготовка навреме и ще вземе пилетата на определената дата. През миналата люпилна кампания графика за получаване на малки пилета не се спазваше и се допускаше голяма обърканост на стопанствата. Пилета предназначени за едно стопанство се вземаха от друго и обратно.

След получаване на графика, ръководителите и специалистите на стопанствата трябва да подготвят помещенията за малките пилета. Ако в тях има птици, те трябва да се изместят и да се настанят в птичарник за постоянно. От изнасянето на същите, до получаване на малките пилета трябва да минат поне 20 дни. През това време горния слой на пода да се отстрани и на негово место да се внесе чиста пръст, която да се трамбова добре, а отгоре да се замаже за по-лесно почистване. Там където пода е тухлен се почистват само изпражненията. Стените също се остъргват на височината, на която се замърсяват. Проверява се покрива, вратите, прозорците, каналното отопление. Ако има нещо повредено, веднага се ремонтира. Добре е предварително да се запали каналното отопление, за да се изпробва и ако има някои недостатъци веднага да се отстранят. Не бива да става както миналата година в ТКЗС Голеш—пилетата стоят вън в камиона на дъжда, а другарите поправят каналното отопление. Непосредствено преди получаване на пилетата, дворчетата да са изорани, за да се даде възможност на слънчевите лъчи да унищожат яйцата на някои паразити и инфекциозни агенти. Добре е дворчетата да се засеят с люцерна, овес или ечемик, когато сезона позволява. След ремонта се пристъпва към дезинфекция на помещението. Най желателно е тя да се извърши с бензинова лампа. Обгаря се пода, каналното отопление, стените на 30 см. височина, хранилките и поилките. След обгарянето помещението да се измаже с четки и гъстък разтвор от гасена вар. Да се избягва пръскането с дезинфекционни разтвори, защото се създава голяма влажност в помещенията. След измазването трябва още един път да се пристъпи към обгарянe. По този начин помещението ще бъде вече готово за приютяване на малките пилета. В повечето кооперативни стопанства, такава предварителна подготовка не се извършва затова загубите са големи.

В деня на получаване на малките пилета да се изпрати подходяща кола с опитен гледач, бригадир или зоотехник. Ако е студено те да вземат брезент и одеала за предпазване на пилетата от студ и валежи. В предназначения за превозване амбалаж да се поставят толкова пилета, колкото е техния капацитет. През миналата зима поради големия сняг, много трудно се пренасяха пилетата до кооперативните стопанства. Много от тях загинаха още по пътя. Така се случи с пилетата за Средище, Срацимир, Алфатар, Бабук и други.

В помещенията пилетата да се настаняват така, че на 1 квадратен метър да се падат не повече от 14 20 броя. Това е едно много важно условие за правилния растеж и развитие на пилетата. В почти всички стопанства, поради липса на помещения, пилетата се настаняват един и два пъти по-нагъсто отколкото е необходимо. Така беше в ТКЗС Средище, Алфатар, Сокол и други. Щом не се съобразяваме с биологическите закони ние търпим загуби. Излишните пилета умират и остават толкова, колкото трябва да бъдат или по-малко.

В зависимост от възрастта на пилетата, в помещенията трябва да се поддържа необходима температура от 1 до 5 дни — 29-28о, в 10 ден 27-25о, 11 20 ден — 24-23о, 21-30 ден—22-21о, 31 40 ден —20-18о. Миналата година в ТКЗС Посев 3-дневни пилета се гледаха при температура 15о. Това е под всякаква критика. Обилната влага е голям враг на малките пилета. Ето защо помещенията трябва да се пазят сухи. Да се избягва разливане на вода и други течности. Пода да се застила със суха слама. Желателно е тя да бъде едра, защото дребната слама замърсява хранилките и поилките. След замърсяването ѝ тя да се изнася и се изгаря или заедно с изпражненията да се поставя в закрита яма. Когато се помете, помещението трябва да се обгори с бензиновата лампа. Това нещо трябва да става през 5 6 дни. След замърсяване на каналното отопление и стените с изпражнения, същите да се почистят и измажат с гъст разтвор на гасена вар. Хранилките и поилките да се почистват и обгарят редовно с бензинова лампа. Когато времето позволява пилетата да се пускат редовно навън на открито и чист въздух и слънце. Помещението да се проветрява добре.

д-р Димитър ВЕЛЕВ

29 ноември — Национален празник на СФР Югославия и НР Албания

СФР ЮГОСЛАВИЯ ПО ПЪТЯ НА СОЦИАЛИЗМА

В ИСТОРИЯТА на югославските народи 29 ноември заема особено място. На този ден преди двадесет години, в разгара на борбата срещу фашистките окупатори, в гр. Яйце—древната столица на Босна — антифашисткото Вече на народното освобождение— първият революционен югославски парламент, постави основата на демократична федеративна югославска република и създаде временно правителство — националния комитет за освобождение на Югославия. Точно две години по-късно Учредителното събрание провъзгласи освобождаването и създаването на Федеративна народна република Югославия, а с приемането на новата конституция през тази пролет тя бе преименувана в Социалистическа федеративна република Югославия.

Тежък и кървав път изминаха югославските народи до завоюването на свободата. Нова Югославия се създаде и укрепна в огъня на ожесточената борба против немско-фашистките завоеватели.

След военните години югославските народи много направиха, за да заличат раните от войната и да развият по-нататък своята икономика, наука и култура. В това отношение особено се прояви югославската младеж, която през 1944-1946 година даде на страната 16 милиона работни дни.

Въпреки трудностите Югославия постигна големи успехи в социалистическото строителство. От 1952 до 1962 година промишленото производство се увеличи в сравнение с 1939 година 5.1 пъти, а производството на селското стопанство — 1.4 пъти. Националният доход се увеличи пет пъти, а жизненото равнище на населението — приблизително три пъти. Икономиката — след преодоляване на известна стагнация през 1949-1952 година — се развиваше с бързи темпове, особено през периода на втората петилетка (1956-1960 г.), когато годишният прираст на промишленото производство достигаше 13 на сто.

През 1962 година влезе в строя първата част от водноелектрическата централа „Сплит“ с 216 хил. квч. (пълната проектна мощност е 432 хил. квч.). В басейна на Косово започна добив на лигнитни въглища на открито. Тук бе построена и топлоелектроцентралата „Косово—1“ (65 хил. квч.).

Автомобилната фабрика в гр. Прибой — Сърбия, тази година ще празнува своята десетгодишнина. Миналата година там са произведени 2000 камиона, автобуси и специални превозни средства. През тази година се предвижда 50 на сто увеличение на производството. Разширен е автомобилния завод в Крагуевац. През март тази година бе пуснат в експлоатация нов текстилен комбинат в гр. Задар, в който всички производствени процеси са механизирани.

Югославските народи заедно с другите социалистически и миролюбиви страни в света са дълбоко заинтересовани от запазването на мира.

Напоследък успешно се развиват отношенията между СФРЮ и СССР, ПНР, НРБ, ГДР, ЧССР и редица други социалистически страни. Това намери израз в по-нататъшното разширяване на взаимноизгодни икономически връзки, в разменянето на специалисти и техническа документация, в инициативата за организиране производствено коопериране югославски заводи с промишлени предприятия на редица други социалистически страни, а също и в широка размяна на парламентарни, профсъюзни, младежки, културни, туристически и други делегации.

Ярка манифестация на съветско-югославската дружба, след миналогодишното посещение в Югославия на председателя на Президиума на Върховния съвет на СССР др. Леонид Брежнев, бе посещението на др. Хрушчов и придружаващите го лица в началото на септември тази година.

В последно време връзките между Народна република България и Социалистическа федеративна република Югославия стават все по-оживени. Разменени са културни, профсъюзни, женски и други делегации между нашите две страни. Подписани са и различни спогодби за сътрудничество и взаимна помощ.

Ярък израз на укрепващата дружба между българския и югославските народи, скрепена със съвместно пролятата кръв на хиляди български и югославски синове в борбата против фашизма, бе тържественото откриване на паметника — костница край град Ниш на 2,015 български войни, загинали за свободата, мира и победата на социализма на югославска земя.

Важна предпоставка за по-нататъшното развитие на добрите взаимоотношения между Народна република България и Социалистическа федеративна република Югославия е обстоятелятвото, че по много проблеми на международната политика нашите позиции съвпадат“.

В деня на националния празник на братските югославски народи трудещите се в нашата страна им изпращат сърдечни пожелания за нови успехи в борбата за мир и социалистическото строителство в Югославия.

Т. ПЕТРОВ

19 ГОДИНИ НАРОДНА АЛБАНИЯ

29 НОЕМВРИ е най-светлият празник на албанския народ. На този ден преди 19 години, използувайки благоприятната обстановка, създадена от победния марш на съветската армия, той успя да изгони и последните орди на фашистския окупатор. Така десетилетната му борба за национално и социално освобождение се увенча с успех. Денят на окончателното освобождение стана светъл национален празник за албанският народ. Извоювайки национално освобождение, албанският народ същевременно извоюва и социално освобождение. В огъня на революцията изгоря и старата, полуфеодална Албания и се роди нова, народнодемократична Албания.

Преодолявайки много трудности, през изтеклия период албанските трудещи се постигнаха големи успехи по пътя на социализма. За по-малко от две десетилетия от най-изостаналата страна в Европа полуфеодална Албания се превърна в прогресираща аграрно-индустриална страна. Построени бяха много нови промишлени предприятия, като текстилният комбинат край Тирана, нефтопреработвателният завод в Църик, захарният завод в Малик и заводът за цимент във Вльора, водните електроцентрали „Ленин“ и „Карл Маркс“ и много други През 1961 година индустриалното производство на Албания нарасна 24 пъти в сравнение с 1938 година. С бързи крачки по пътя на социалистическото преобразование тръгна и селското стопанство. Още през 1960 година кооперативният строй в Албания победи окончателно. Големи успехи са постигнати и в другите отрасли на народното стопанство, а така също и в областта на просветата и културата.

Всички тези успехи албанският народ не би могъл да постигне без огромната и безкористна помощ на другите социалистически страни и преди всичко на великия Съветски съюз. Главно на безвъзмездната помощ и на милионите рубли кредити на Съветския съюз Албания дължи своите победи в социалистическото строителство.Тази истина не може да бъде отречена с никакви „теории“, а още по-малко с клевети и недостойни ругателства по адрес на Съветския съюз, на неговата героична Комунистическа партия.

Но завоеванията на албанския народ в социалистическото строителство са сериозно застрашени, поради това, че от 1960 година албанските ръководители поеха опасния път на сектантството и догматизма. Те се опълчиха против генералната линия на братските комунистичеси партии, поеха курс на разкол в социалистическия лагер и международното комунистическо движение. Те стигнаха дотам, че отричат значението на братската и безкористна помощ на Съветския съюз. Но за кого не е ясно, че оставена сама на себе си, Албания в кратко време би загубила своята независимост?

Нищо обаче не е в състояние да скрие истината от албанския народ, да накърни неговите братски чувства на признателност към народите на Съветския съюз и другите социалистически страни.

В деня на светлата годишнина нашият народ пожелава на албанските трудещи нови успехи по пътя на социализма.Той е уверен,че марксистко-ленинската правда ще надделее над догматичните отклонения и Албания отново ще крачи в дружните редици на социалистическия лагер.

Ст. ЛАЧЕВ

физкултура и спорт

Младежта в Нова Черна спортува

Физическата култура и спортът има стари традиции в с. Нова Черна. След Девети септември заедно с новите преобразования и те си пробиха път в бита на хората. За твърде кратък срок спортът спечели привърженици и бързо се масовизира. След работа на полето младежите се събираха на футболното игрище, на баскетболните площадки и спортуваха.

Но преди няколко години настъпи отлив от спортните площадки, защото не се отделяше почти никакво внимание за масовизирането на различните спортни дисциплини. Не се полагаха и почти никакви грижи за материалната база на дружеството. И младежите напуснаха площадките, за да търсят развлечения другаде: играеха карти, попийваха, извършваха най-различни нарушения. Това, разбира се, създаваше много грижи както за партийния комитет, така и за комсомолското ръководство и общинския народен съвет.

От една година обаче положението се промени. В своята работа ръководителите намериха време и за спортните въпроси. Материалната база отново е в ред, прегледаха се спортните площадки.

Сега младежта от Нова Черна и съставните села отново спортува масово. В есенния крос тази година участвуваха повече от 500 ученици и 200 младежи. В района на общинския народен съвет има три представителни футболни отбора, а отборът на дружеството в с. Нова Черна играе в „А“ окръжна футболна група. С отбори по баскетбол, лека атлетика, борба, тенис на маса и футбол дружеството взема активно участие в организираните от ОС на БСФС състезания и първенства.

Масовизирането на спортните дисциплини е най-радващото явление в Нова Черна. Футбол сега играят редовно 90 младежи от селото, волейбол —60, шах— 120, тенис на маса — 73, борба — 130, баскетбол — 68. Тези успехи са постигнати и благодарение на добрата материална база. В района на общината се полагат грижи, за да могат да спортуват младежите и през зимата. Поставят се тенис-маси, шахматни дъски.

С по-друго око гледат вече на спорта и по-възрастните. Те с интерес се стичат да наблюдават най-различни състезания. Всеки футболен мач се наблюдава от около 1 200-1 300 зрители.

Факт е вече, че към физическата култура и спортът в Нова Черна има ново отношение. Развитието на спортните дисциплини има подкрепата както на Комсомола, така и на общинския народен съвет, на партийната организация. Председателят на съвета Христо Петков сега работи за масовизирането на борбата, секретарят на общинския комитет на ДКМС Васил Йорданов сам ръководи физкултурното дружество. Някои от учителите работят като треньори на различните отбори. Благодарение на тази дейност различните спортни дисциплини печелят все повече привърженици, а така все повече хора се занимават активно със спорт, което е основна грижа на Партията в тази насока.

Пеньо ПЕНЕВ

КЛАСИРАНЕ

в „А“ Окръжна баскетболна група за есенния полусезон

I ПОДГРУПА

ПИОНЕРИ	ПИОНЕРКИ	МЪЖЕ
1. Ишироково — 6 т.	1. Добротица — 6 т.	1. Ишироково — 6 т.
2. Добротица — 5 т.	2. Ишироково — 5 т.	2. Дулово — 5 т.
3. Секулово — 4 т.	3. Секулово — 4 т.	3. Секулово — 4 т.
4. Дулово — 2 т.	4. Дулово — 2 т.	4. Добротица — 0 т.

II ПОДГРУПА

ПИОНЕРИ	ПИОНЕРКИ	МЪЖЕ
1. Силистра — 6 т.	1. Силистра — 6 т.	1. Силистра — 6 т.
2. Бабук — 5 т.	2. Бабук — 5 т.	2. Алфатар — 5 т.
3. Алфатар — 4 т.	3. Калипетрово—4 т.	3. Бабук — 4 т.
4. Калипетрово—3 т.	4. Алфатар — 3 т.	4. Калипетрово—1 т.

III ПОДГРУПА

ПИОНЕРИ	ПИОНЕРКИ	МЪЖЕ
1. Сребърна — 6 т.	1. Айдемир — 6 т.	1. Айдемир — 6 т.
2. Айдемир — 5 т.	2. Попина — 5 т.	2. Сребърна—4.5 т.
3. Попина — Сребърна — 4.5 т.	3. Сребърна — 4 т.	3. Ситово — 4 т.
	4. Ситово — 3 т.	4. Попина — 3.5 т.

IV ПОДГРУПА

ПИОНЕРИ	ПИОНЕРКИ	МЪЖЕ
1. Тутракан — 6 т.	1. Главиница — 6 т.	1. Главиница — 6 т.
2. Нова Черна—5 т.	2. Тутракан — 5 т.	2. Тутракан — 5 т.
3. Главиница — 4 т.	3. Нова Черна—4 т.	3. Нова Черна—4 т.
4. Ст. село — 2 т.	4. Ст. село — 2 т.	4. Ст. село — 0 т.

Още една ценна победа

На 24 ноември на футболното игрище в Средище се проведе футболна среща между отборите на с. Средище и с. Секулово. В 10-та минута гостите отбелязаха първия гол. Само след 5 минути домакините изравниха. До края на първото полувреме бяха отбелязани още 3 гола в полза на домакините. Този резултат обърка секуловските състезатели, затова през второто полувреме отборът на Средище имаше пълна инициатива и създаваше постоянна опасност пред вратата на гостите, в резултат на което бяха отбелязани още 3 гола. Срещата завърши при краен резултат 7:1 в полза на Средище.

Георги ПЕЙЧЕВ

ЩЕ НИ ГОСТУВА

Русенската филхармония

Русенската филхармония ще открие концертния сезон в града ни на 2 декември—понеделник с концерт под ръководството на именития полски диригент Карол Стрия—главен диригент на филхармониите в Катовице. Солист—Емил Камиларов, лауреат на Димитровска награда и конкурса „Паганини“. Програма: Монюшко — Увертюра към операта „Халка“, Паганини—Концерт за цигулка и оркестър и Бетовен —Симфония № 2.

Русенската филхармония предвижда изнасянето на цикъла от пет симфонични концерти до края на м. март 1964 година, в които ще вземат участие видни чужди и наши диригенти и солисти.

Предвижда се изнасянето и на извънреден новогодишен концерт с разнообразна и забавна програма.

Кадър из новия художествен филм „Смърт няма“, който се прожектира през тази седмица в Силистра.

Абонирахте ли се за вестника

Силистренска ТРИБУНА

През 1964 г. ще излиза три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературна страница, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент - 3.12 лв.
6 месечен „ - 1.56 лв.
3 месечен „ - 0.78 лв.

краен срок - 25 декември

побързайте!

Катарина КАМЕР

ЧУДОТО

РАЗКАЗ

(Продължение от бр. 138)

Струваше ми се, че ще се задуша от отвращение и въпреки това долавях жадно всеки звук, едва поемайки въздух. Аз сама не можех да се разбера вече. По-рано имах съвсем друга представа за това“.

Гетруд Надел направи отново пауза. Ръцете й трепереха, вплитайки се една в друга.

„Веднаж в къщи един мъж искаше да ме целуне, но от страх, аз му зашлевих плесница. След това никой вече не се опита. А сега аз стоях треперяща нощем, като вкопчвах ръце о дървената пейка. В мен беснуваше някакво страшно животно. Понякога то ми нашепваше: „Там в ъгъла, там има нещо, което ти още не си изпитала и не знаеш колко е хубаво. Това е едно удоволствие всред ада. Нима искаш да го пропуснеш?

През една нощ аз станах и се промъкнах в ъгъла. Побутнах един от мъжете в ъгъла: „Вземете веднаж и мен!“—казах аз, нищо повече.

Гетруд Надел закри лицето си с ръце, но тя не плачеше. От ужас гърлото ми се бе сковало.

„Разбирате ли сега, че трябва да го махна?“

Аз кипнах.

„Какъв човек може да стане от това дете? — изплака тя глухо.—Аз бях поне 40 години честна, за да стане най-ужасното“.

Тя изглеждаше, като че ли искаше сама да се заплюе.

На мен също ми се струваше, че е невъзможно да задържа повече детето, и й обещах да се опитам да го подслоня в селото . . .

Няколко дни по-късно дойдоха Фрицмайер и жена му при мен. Той беше най-заможният в селото. Нищо не им липсваше, само дете си нямаха, но сега те щяха да го получат от Гетруд Надел. Токът беше спрял и две свещи мъждукаха на масата в стаята ми. Широки и едри, сенките на Фрицмайерови покриваха стената зад дивана и удължаваха тъмната черта на стола, върху който седеше Гетруд Надел. Тя държеше детето си в скута и втренчено го гледаше. Търсех да забележа на лицето й болка или тъга, или някакво облекчение, но то беше като маска, докато тя почти без да движи устните си, отговаряше на въпросите на госпожа Францмайер.

Значи бащата на детето е убит?

„Да“.

И документите се загубили по време на бягството?

„Да“.

Фрицмайер промърмори, че така е по-добре и жена му поклати доволно мощната си глава.

„Какво щастие има момченцето“ — говореше тя. —Направо от немотията ида в рая. И тя изброи нивите, които той ще наследи някога, кравите, свинете и конете в оборите. Но дали ще наследи и любов, тя не каза. „Вие трябва да благодарите на господа, — добави тя — че ни има нас. Вие имахте удоволствието, а ние ви отнемаме грижите“.

„Да“.

Гетруд Надел наведе още по-ниско глава. Не зная, дали тя тогава виждаше родната си църква, попската къща и попадията и дали беше благодарна, че тук има някои си Францмайерови.

Аз се облегнах на писалищната маса трепереща. Вън бушуваше вятър, бушуваше нагоре-надолу по света и пренасяше, както ми се стори, безумието от място на място, за да не загине. Една жена имаше дете малко преди да стане безплодна, но тя не можеше да разбере какво щастие я бе постигнало в последната минута. Тя го изпускаше из ръцете си. Немотията я бе заслепила и тя даваше най-голямото си богатство, за да могат две доволни овце да се увият още по-добре във вълната си да благодарят на бога, че ги е обезщетил за тяхното безплодие. И аз имах вина за глупостта на Гетруд. Свих юмруци и се ядосах, че всичките ми мисли едва сега станаха ясни и правилни, че едва сега ми дойдоха на ум думите, които трябваше да кажа по-рано.

Госпожа Францмайер каза: „Вие, разбира се, трябва да се задължите, да не посещавате никога детето“.

„Да“.

Главата на Гетруд стоеше наведена над детето.

Францмайер се тупна силно по коляното „И ако случайно някога го срещнете, то трябва да бъде непознато за вас“.

„Да“.

Гласът на Гетруд ни най-малко не потреперваше.

И аз трябваше да стоя и гледам как тя прекъсваше нишката на живота си.

„В такъв случай ние можем да вземем детето още сега“.

„Да“.

Гробна тишина цареше в стаята. Дали има някой да се радва, когато човек подарява вечността си? Не се долавяше дори никакво дихание, свещите дори не потрепваха. И изведнъж електрическият ток дойде и заля всичко, което преди това беше загубило очертанията си с ярка светлина; освети жаждата за майчинство в очите на г. Францмайер, доволството от наследника върху лицето на селянина, неподвижната фигура на Гетруд и яда на челото ми. Всичко чакаше, като че ли да се реши нещо, когато тихо като от друг свят до нас достигна музика от радиото.

Чудни и меки тонове изпълниха стаята, това беше сонатата на Бетовен и изведнаж като че ли настана лято, изгря слънце, като че линалу топъл вятър и пухкави облачета, разнесе се ухание на цъфнали дървета и цветя, като че ли над всичко това се извисяваше небето на преодолените страдания и освободената усмивка. Детето в скута на Гетруд отвори очи и погледна учудено. Като че ли се ослушваше и — изведнаж — се усмихна. За първи път в живота си, но толкова мило, като че ли искаше да каже: „Какво е това? Къде съм? Това ли е светът? Това ли трябва да бъде хубавият свят, щом стават такива неща?“ И все така се усмихваше. „Майко, искаше да извика то, майко!“ Ние стояхме всички наоколо и гледахме тази усмивка и аз вярвам, че Францмайерови не се и учудиха, когато Гетруд хълцайки, скочи, притисна детето до себе си и избяга навън. Намерихме я седнала на стълбата. Тя се приведе силно напред, като заслони с мощното си тяло детето като лъвица малкото си.

„Не го давам!“ — крещеше тя, когато Францмайерови започнаха да й се карат. „Не го давам, не го давам!“ Това звучеше като призив за бой, който тя отправяше към живота.

На следващия ден отидохме с Гетруд в кметството. Тя получи работа — такава имаше в село доста.

И ето Дитмар Надел е в моя клас. Всеки ден той е пред очите ми и това е много хубаво. Защото понякога човек се съмнява, дали е възможно на човешката любов и човешкия дух да преградят пътя на войната, развалата и мизерията: трябва аз да го поглеждам, тоя дето е дошъл от там—точно от там. Не, не може да се познае нищо на него.

От немски: **Валентина ХИТЕВА**

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година VIII, бр. 140 (695) | Събота, 30 ноември 1963 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Окръжна отчетно-изборна конференция на БЗНС

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ—АКТИВНИ БОРЦИ ЗА ПОВЕЧЕ И ПО-ЕВТИНА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОДУКЦИЯ

Резюме на доклада на Окръжното ръководство на БЗНС, изнесен от др. Стефан АНДРЕЕВ, председател на ръководството

След Осмия конгрес на БКП се измени коренно мястото и значението на БЗНС у нас. Това бе подчертано и от др. Тодор Живков, който даде висока и положителна оценка за дейността на Българския земеделски народен съюз. Той каза: „Със своята последователна демократична политика Българският земеделски народен съюз оказва голяма помощ в решаването на практическите задачи на социалистическото строителство и си извоюва висок авторитет не само в нашата страна, но и в чужбина“. Това се потвърди и на XXX конгрес на БЗНС, който беше манифестация на единството и сплотеността на съюзните редици, на всички дейци от всички поколения, включително и на тези, които се бяха отклонили от правилния за Съюза и народа път на единство с Партията — път към социализма.

Сега сдружените земеделци и комунистите вървят рамо до рамо в изпълнение директивите на Осмия конгрес на Партията за развитието на нашата страна, което нагледно сочат фактите и безбройните прояви на трудов героизъм в почти всички села на окръга, в почти всички местни дружби. Изпълнява се на дело издигнатият лозунг на XXX конгрес на Съюза: „Всеки сдружен земеделец — активен борец за повече и по-евтина селскостопанска продукция“.

По-нататък др. Стефан Андреев говори за развитието на промишлеността и селското стопанство в окръга от 1959 година насам.

Той подчерта, че през тази година се очаква да се предаде от окръга промишлена продукция на държавата за 47 000 000 лева, което се равнява на 187 процента спрямо 1959 година. В сравнение с 1957 година, през тази година ще бъдат продадени стоки на населението за 44 000 000 лева. Нарастна стокооборотът на глава от населението от 149 лева през 1957 година на 230 лева през 1962 година. Увеличи се продажбата на месото, ориза, захарта, памучните тъкани и други. В селското стопанство в окръга тази година са произведени около 26 000 000 литра мляко, през 1962 година е изкупено около 8 0 0 тона месо, 13 000 тона грозде, през миналата и настоящата година — 22 000 тона слънчоглед, 20 000 тона домати, 85 000 т зърно и други. През миналата и настоящата година от окръга се изнасят стоки в 35 страни, между които СССР, Чехословакия, Полша, ГДР, Куба, Англия, Италия, САЩ, Мароко, Тунис, Австрия, Белгия, Ливан, Сирия и други и то почти без рекламация.

По-нататък др. Стефан Андреев се спря на успехите на окръга по отношение увеличаването броя на животните и развитието на фуражната база. Броят на говедата например от 20 614 е нарастнал на 31 041 през 1962 година, а за 1963 година ще достигне около 34 000 броя — 165 процента спрямо 1959 година, а кравите от 6 563 броя ще нараснат на 12 000 към края на годината. Това е постигнато благодарение на правилната линия на Окръжния комитет на Партията за развитието на животновъдството. Окръгът е закупил над 7 000 говеда от други окръзи на страната и ги е спасил от явна смърт, приготвил е над 300 000 тона доброкачествен силаж за изхранването на животните през тази година. Но когато говорим за постигнатите успехи в селското стопанство, за нас още по-показателни са финансовите резултати. Доходите например на един работоспособен кооператор в окръга от 433 лева за 1960 година са нарастнали на 639 лева през 1962 година, стойността на един човекоден от 2.34 лева за 1960 година се е покачила на 2.72 лева през 1962 година. А общата продукция от 65 536 000 лв през 1960 година е достигнала на 67 711 000 лева през 1962 година. Повишил се е и доходът за разпределение на кооператорите — от 27 318 000 лв през 1961 година той се е покачил на 31 9?5 000 през 1962 година. И макар че не можа да се изпълни планът за пшеницата, фасула, захарното цвекло и други култури, то само от преизпълнение плана за тютюна ТКЗС ще получат над 5 милиона лева.

Цялата организаторска и политическа работа на окръжното ръководство, общинските и дружбени ръководства на БЗНС са били насочени към изпълнение и преизпълнение на обещанията, приети в началото на годината от сдружените земеделци. Те обещаха да дадат на държавата от надпланова продукция 1 303 832 лв и от снижение на себестойността 260 000 лева. Да произведат надпланово 3 000 тона царевица, 460 тона слънчоглед, 1 327 тона пшеница, 45 тона домати, около 350 тона ечемик, 208 тона краве мляко, 60 тона овче мляко, 170,000 броя яйца и друга селскостопанска

(Продължава на 2-ра стр.)

НОВА ДЕЙНОСТ НА ТПК „МЕТАЛ“

ОТ НАЧАЛОТО на настоящия месец ТПК „Метал“ започна работа върху едно ново производство — павилиони за търговия на открито. Те се изработват в цеха за тръбна мебел по документация и поръчка на „Градска търговия“ — Варна.

Какво представляват тези павилиони? В общи линии те са сходни с тези, които сме свикнали да виждаме, но се отличават съществено от тях по здравината и конструкцията си и удобствата, които тя създава. Скелетът им е от винкели, а стените и някои други части от черна и поцинкована ламарина. Между нея и вътрешната облицовка от гетинаксови плоскости, за изолация се поставят листови от стереопор. Половината от височината на стените е остъклена, а на тавана е направен вентилационен капак.

Новите павилиони са приспособени за продажба на закуски, главните от които ще бъдат кебапчетата. За тяхното приготвяне на задната стена е монтирана скара. През горещите летни дни ще може да се продава и сладолед, за казанчетата на които са предвидени специални гнезда. Всичко е пригодено така, че да създаде максимални удобства на обслужващия ги търговски работник.

Първите десет броя, върху които се работи в момента са предназначени за Варна. В началото на идната година такива ще се изработят за Силистра, Сливен и други места на страната, откъдето се чакат новите поръчки. Силистренската кооперация отново се прочува с продукцията си, носеща емблемата „Метал“.

Георги УЗУНСКИ

ТРУДОВИ УСПЕХИ ПРЕД НОВАТА ГОДИНА

РИТМИЧНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА Е ТЯХНА ПОСТОЯННА ПРАКТИКА

СТАНА вече постоянна практика на колектива на ГТП „Градска търговия“ в Силистра ритмично да изпълнява плана си за търговията на дребно. И сега в последните месеци на годината тази практика не е нарушена — на 26 ноември предприятието изпълни плана за единадесетте месеца, като реализира стокооборот 8 640 874 лева при план 8 580 000 лева.

До този резултат се стигна чрез непрекъснатото подобряване обслужването на клиентите, разнообразяване асортимента на стоките, подобряване на рекламата, по-задълбоченото изучаване на потребителското търсене и т. н.

Първенец на предприятието е Димитър Бошнаков от магазин 119. До 20 ноември той е преизпълнил годишния си план с 673 лева и до края на годината ще реализира не по-малко от 6 000 лева стокооборот. Макар и по-назад, но по неговите стъпки се движи Петранка Кръстева от магазин 22, която на същата дата е изпълнила плана за единадесетте месеца 116 на сто.

Не може да не се спомене и бригадата, бореща се за званието „Бригада за комунистически труд“ с отговорник Стоян Узунов. Тяхната задача е до края на ноември да реализират 392 000 лева стокооборот, а до 20 ноември те вече са получили 430 000 лева — 1.0 на сто.

Сега всички търговски работници от „Градска търговия“ Силистра полагат усилия за предсрочно изпълнение на годишния план.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

ДО КРАЯ на годината остава цял от месец, а колективите на потребителните кооперации, един след друг вече съобщават, че са изпълнили годишната задача. На населението от селата на окръга сега се продават стоки повече от когато и да е било. Асортимента, обслужването и изучаването на потребителското търсене привличат купувачите — всеки търси и намира онова, от което има нужда.

Първи изпълниха плана си в търговията на дребно потребителните кооперации в селата Алеково — 100 на сто, Иширково — 105 на сто, Паисиево — 103 на сто и други. Успешно се изпълняват плановете и в общественото хранене. На 28 т. м. потребителната кооперация в Айдемир отрапортува 102 на сто изпълнение и Калипетрово 105 на сто.

Успехите в търговията в селата е дело на всички търговски работници, но особено осезателно за това допринесоха онези, които с желание и любов упражняват професията си. Не може да не се спомене името на магазинера от с. Чистименско Кемил Садулов, който на 26 ноември е преизпълнил поставената задача с 18 на сто. Магазинерките от село Ишираково Ненка Йорданова и Йорданка Иванова, от магазина на солидарна отговорност още на 10 октомври са изпълнили годишния си план и сега продават по плана за следващата година. Броят на преизпълнилите годишния план магазинери е голям и ежедневно в техните редици застават нови търговски работници — те са новите хора в нашето социалистическо общество.

Любен БАЛКАНДЖИЕВ

Подхранени са над 4000 дка пшеница

През тази година крановските кооператори постигнаха добри резултати в отглеждането на пшеницата. При план да получат 184 кг. среден добив от декар те получиха 196 кг. Този не малък успех през тази неблагоприятна година се дължи както на навреме проведената сеитба, така и на подхранването, което се извърши на по-голямата част от посевите.

За да бъде осигурен висок добив и през следващата година крановци вземат мерки от рано. Сеитбата беше проведена сравнително на време. А след като посевите поникнаха и се наредиха добре, започна и тяхното подхранване. В продължение на 3 4 дни всички ремаркета и каруци от бригадата бяха ангажирани в извозването на амониева селитра. А 80-90 кооператора я разхвърляха върху блоковете. С наличния тор бяха подхранени над 4000 дка от всичко 7 500 дка.

Емил ПРАХОВ

Най-добрите тютюнопроизводители в стопанството

От 2-3 години кооператорите от село Бащино отглеждат тютюн. И всяка година те отчитат успехи в работата си, и с всяка изминината година стават от майстори по-големи майстори в тютюнопроизводството. Благодарение на упоритостта, с която работят за кратко време те си извоюваха славата на най-добри тютюнопроизводители в ТКЗС — Сокол.

През тази година стопаните отгледаха 450 дка тютюн, от който получиха 63500 низи. От няколко дни те започнаха да елпезират тютюна, като досега на държавата с предали над 10 тона бали. За от лично извършените манипулации н 2 тона тютюн, кооператорите получиха премии по 0,5 лв за всеки килограм.

Сега стремежът на всички тези труженици е да предадат на държавата колкото се може по-голямо количество първокачествен тютюн. Затова те влагат цялото си умение в приготвянето на балите. Голяма помощ на кооператорите им оказва отговорника по тютюна Расим Мюмюнов, който още от дете, когато е живял в Кърджалийско е овладял тютюнопроизводството и сега предава своя опит на бащинци.

Трудно е да се каже кои звена в бригадата работят най-добре, дали звената на трите девойки Незаиет Мюмюнова, Федие Дизелилова, или Баатизе Ахмедова, или на другите двама звеноводи с дългогодишен трудов стаж, защото у кооператорите и от петте звена гори пламъкът на трудовия ентусиазъм, на голямото трудолюбие.

Смилена ГОРАНОВА

Радостни трепети изпълват доячката Иванка Ангелова от село Айдемир, когато топлото още мляко, плод на нейния труд, изпълни гюмовете.

ПРИБИРАТ ПОСЛЕДНИТЕ ЗЕЛЕНЧУЦИ

Тези дни и градинарите от с. Смилец бързат да привършат с прибирането на зеленчуковата реколта. А тази година тя беше особено богата. Набрани бяха през това лято 143 486 кг червени домати, 19 781 кг пипер, 12 837 кг краставици, 87 023 кг лук-кромид, 56 782 кг дини и пъпеши и др.

Вниманието на градинарите сега е насочено към прибирането на зелето и подготовката за ранното зеленчукопроизводство. От засетите 15 дка кооператорите очакват да получат по 2 000 кг зеле.

Тази година, благодарение на усилената работа на зеленчукопроизводителите от с. Смилец в кооперативната каса са постъпили 52 000 лева.

Стоянка ВЪЛКОВА

Десетки каруци всеки ден карат от околните села тежък товар цвекло на пристанището в Тутракан. Шлеп след шлеп запорват водите на Дунава на път за Русе—Захарният завод чака суровина.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

И тази година получихме висок добив царевица

Младежкото звено, на което аз съм звеновод работи със сърце и с голям стремеж да получава колкото може по-високи добиви от всички култури. Миналата година звеното получи най-висок добив царевица в нашия окръг и като първенец бе наградено с една екскурзия из страната.

И тази година, въпреки голямата суша и недостига на вода за напояване от Бръшлянската напоителна система, ние успяхме да получим от 150 дка царевица при поливни условия по 1 100 кг чисто зърно от декар.

Ние сме уверени, че и догодина ще отчетем успехи, защото няма човек от звеното, който да не работи с мерак.

Амиш МЕМИШЕВ
звеновод в ТКЗС—Нова Черна

За да има повече сочни плодове

На овощните градини в ДЗС — Силистра се обръща нужното внимание и се полагат необходимите грижи за тяхното правилно развитие. Затова и добивите от тях са винаги високи и паричните постъпления големи.

Сега през месеца на овощната градина за тях се полагат необходимите грижи, осигуряващи високи добиви и през следващата година. Наскоро завърши изораването на цялата площ от 700 дка. Всички дървета са вече варосани.

В момента се провежда пръскане на градината с бордолезов разтвор. Също така се извършва влагозапасяващо напояване на почвата.

Михаил ТОДОРОВ

БЕЗРАЗЛИЧИЕ, КОЕТО ГРУБО ВРЕДИ

АКО за презимуването на животните в нашия окръг не се говори още от преди три месеца, и тази задача не се поставя редовно на окръжните съвещания, като една от най-важните и неотложни задачи, ако имаше и време, то човек може би по-снизходително би се отнесъл към селскостопанските ръководители на ТКЗС—Средище. Но зимата дойде, задуха севернякът, който ни напомня да бъдем готови, че може и утре да натрупа дебел сняг, подобен на миналогодишния. Тогава гледачите от Средишкото стопанство отново ще се сблъскат със старите трудности—изнемогване при изхранването на кооперативния добитък, слаби животни, ниска животновъдна продукция.

Установени факти без усмивка

Протоколът от проведеното на 23 септември т. г. заседание на управителния съвет на ТКЗС, говори че между другите задачи разгледани от ръководителите, фигурира в дневния ред и презимуването на животните. От вписаните изказвания обаче личи, че презимуването на животните едностранно се разбира — осигуряване само на топли помещения, а въпроса за използването на наличната храна, за преработка на грубия фураж, остава за мнозина тайна. Единствен заместник партийния секретар на общинския партиен комитет Петър Хърватев се опитва да заостри вниманието на управителния съвет и найвече на главния зоотехник Славчо Иванов по този въпрос, като се изказва: „. . . Зазимяването на животните при нас не е много добре решено. Трябва да се премине първо към проверка на фуража, да се направи една равносметка колко фураж има заприходен, колко сме изразходвали досега и колко остава“. Въпреки че стопанството разполага за наличните животни с 2 050 тона концентриран фураж, вместо необходимите 2 625 тона, че сено има осигурено само 700 тона или 35 на сто, слама и царевичак 93 на сто, силаж 79 на сто, които са крайно недостатъчни за изхранването на живо ните през есенно-зимния период, главният зоотехник с успокояващи думи заяви на съвещанието, че не е беда, че не дава никакви цифри, които да показват наличния фураж по села, тъй като е изхождал от това, че заедно с главния агроном са направили сметка, къде колко ще трябва и смятат че фуража ще стигне за животните. Така още в края на месец септември по вина на Славчо Иванов бе отминат лекомислено един важен въпрос—правилното и икономично използване на наличната храна за животните.

От тогава минаха много дни, строителите ремонтираха помещенията и животните се прибраха на топло. Но и до този момент фуражната кухня стои запустяла. На циментената ѝ площадка се търкалят камъни, книги, рамки за сушене на тютюн и стотици низи тютюн. Никой не може да каже със сигурност, че председателят на стопанството и главният зоотехник в близките дни ще оправят работата и фуражната кухня ще заработи както трябва, защото неведнъж секретарят на общинския партиен комитет Стефан Иванов е напомнял и на председателя на стопанството и на главния зоотехник и на завеждащ фермите, и на бригадирите, че сериозно грешат като не преработват грубия фураж, но всичко е завършвало само с обещания, които не се изпълняват. Затова нека стигне до сърцето на всеки селскостопански труженик от ТКЗС—Средище и да разбере горчивата истина, че това бездействие, безразличие към използването и преработката на грубия фураж носи загуби на стопанството. Да се разбере, че въпросът не може да се реши сам по себе си. Затова нека,

Да не се забравя

че както миналата година стопанството не можа да изпълни плановете си за кравето мляко и яйцата, така и тази година кооператорите не ще могат да се похвалят, че имат успехи в тази насока. До края на годината остава само един месец, а от заплануваните 1 003 000 л краве мляко до 26 ноември са предадени 808 716 литра. Досега в кооператива са получени 222 228 яйца, а годишния план е 420 000. Пред ръководителите се поставя въпроса да организират работата така, че още отсега да се създаде основа и през следващата година продукцията да бъде висока. Но каква продуктивност ще имат животните през 1964 година, като сега им се дава силаж концентриран фураж, люцерна, а грубия фураж остава за най-тежките зимни дни, когато навярно ще бъде единствена храна за животните.

Нека ръководителите на стопанството се поучат от животновъдите в село Каменци, единствено от седемте села в ТКЗС — Средище, където се преработва и дава груб фураж на животните. Там всички са се заели на дело да подкрепят борбата за повече месо, мляко и изобилие от селскостопански продукти. Дано това безразличие, обхванало управителния съвет не трае ни ден повече, защото не бива, защото е вредно, защото крайните резултати ще бъдат тежки за целия кооператив.

Малира ПЕТРОВА

И в Малък Преславец наторяват

Радост обхваща кооператорите от с. Малък Преславец, когато гледат как редовно и хубаво са поникнали есенниците. И тази радост не е случайна. Много се трудиха стопаните и по време на подготовката на почвите и по време на самата сеитба.

През тези дни, използвайки благоприятното време, те се заеха с наторяването на засетите площи. С дружни усилия преди известно време беше разпръсната амониева силитра върху повече от 10 6 5 дка пшеница, а местата засети със сорт „Безостая“—1“—бяха наторени два пъти. Средно на декар, стопаните от кооператива в с. Малък Преславец пръскаха по 6 кг изкуствени торове.

Не е подценен в тези есенни дни и оборския тор. Десетки каруци ежедневно изнасят тора до блоковете, където веднага се компостира. Изнесени са вече над 150 т.

Р. МИХАЙЛОВ

Зимата не може да спре ентусиазма

Зимата настойчиво чука и по домовете в с. Секулово, но работливите кооператори са още по полето. Въпреки че усилената полска работа е привършена те не скръстват ръце. Сега поникналите посеви трябва да се наторят обилно. Ето защо с дружни усилия за съвсем кратък срок стопаните наториха 14 000 дка с амониева силитра. На декар те пръскаха по 6-7 кг. тор. За извършването на тази работа ежедневно по полето излизаха по 120 кооператори.

Цялостната работа по наторяването се извърши под прякото наблюдение на главния агроном на кооператива Шабан Османов.

Ради РУСЕВ

ОКРЪЖНА ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА БЗНС

СДРУЖЕНИТЕ ЗЕМЕДЕЛЦИ — АКТИВНИ БОРЦИ ЗА ПОВЕЧЕ И ПО-ЕВТИНА СЕЛСКОСТОПАНСКА ПРОДУКЦИЯ

Резюме на доклада на Окръжното ръководство на БЗНС, изнесен от др. Стефан АНДРЕЕВ, председател на ръководството

(Продължение от 1-ва стр.)

продукция. И в тази голяма битка се включват 2 705 сдружени земеделци-кооператори, от които 33 тракторно-полевъдни бригадири, 117 звеноводи, 26 завеждащ ферми и около 140 гледачи на животни.

Най-главното, което е помогнало за изпълнението на тези обещания, както подчертава в доклада др. Стефан Андреев, това са организираните срещи за обмяна на опит през годината. През миналата година под ръководството на бюрото са били организирани и проведени 19 срещи с производственици по професии, от които 12 по отглеждането на царевицата, пшеницата и слънчогледа, 2 по зеленчукопроизводство, 2 по лозарство, 2 по говедовъдство и 1 по овцевъдство, на които са взели участие над 300 души. На тези срещи сдружените земеделци са изучили опита на знатния овчар Петър Чешмишанов, на изтъкнатия бригадир по зеленчукопроизводство Иван Йорданов от село Чавдарци, Ловчанско, получил по 11 500 кг домати средно от декар. Незабравими ще останат срещите по отглеждането на царевицата и слънчогледа, на които са присъствували и научни работници от Генерал Тошево и Образцов чифлик. Но изиграли са голяма роля и сключените договори за съревнование, в които са обхванати над 336 сдружени земеделци, от които 104 водят борба да достигнат постиженията на окръжните първенци и 232 да догонят резултатите на местните първенци. В тези договори е било отделено особено място на взаимопомощта между съревноваващите се. Резултатите от тях са много положителни. 38 бригадири и звеноводи са достигнали местните първенци по отглеждането на царевицата и са получили в повече от миналата година 696 000 кг. царевица, 32 са достигнали резултатите на първенците по отглеждането на слънчогледа, 19—по отглеждането на тютюна и други. Показателен е примерът на изтъкнатия звеновод Георги Жейнов от село Нова Черна, който през миналата година получи по 10 120 кг. домати средно от декар и пое задължението да помага на звеновода от същата бригада другаря Борис Иванов. Изучавайки опита на своя другар, същият е получил през това лято по 7 500 кг домати вместо по 3 500 както през миналата година. В това отношение много добре е била организирана работата в Тутракански район под ръководството на др. Иван Кръстев. Освен тези срещи са били организирани и 4 кръжока по говедовъдство с участието на 23 души, по овцевъдство, зеленчукопроизводство и по отглеждане на царевицата за изучаване опита на Георги Георгиев, Георги Жейнов, Георги Петров и Димитър Атанасов.

Тези и други форми на работа сред сдружените земеделци през годината са дали възможност да се изпълнят много от поетите обещания. Така например произведено е над 616 тона пшеница, 500 тона ечемик, 2059 тона царевица, 136 тона тютюн, 344 тона слънчоглед, 1 818 тона домати, 500 тона грозде, 98 тона краве мляко, 95 тона овче мляко и други. От 24 бригадири в полевъдството 17 са преизпълнили плановите добиви за пшеницата, 15 за ечемика, 15 за царевицата, 24 за тютюна, 11 за слънчогледа, а останалите си близко до изпълнение на плановете си. При средно за окръга получена по 175 кг. пшеница от декар, сдружените земеделци —бригадири са получили средно по 192 кгр. на площ 100 000 декара. Произведена е надпланова продукция слънчоглед около 600 тона при обещание 450 тона, тютюн 160 тона при обещание 44 тона, царевица около 1 600 тона и яйца около 225 000 броя. По-нататък др. Стефан Андреев подчерта, че измежду сдружените земеделци в окръга има много, които са гордост за всички. Такива са другарите Георги Георгиев Стоянов, тракторно-полевъден бригадир от село Сяново, награден с високото отличие орден „Георги Димитров“ затова, че през миналата година е получил по 770 кг. царевица от декар, 240 кг. пшеница, по 387 кг. ечемик, по 240 кг. слънчоглед и е произвел надпланова продукция за 80 000 лева; Александър Николов от Нова Черна, награден с орден „Червено знаме“, за получени високи добиви от царевицата; Господин Ангелов от село Сокол, Неждет Руфадов от село Зарица, Стоян Маринов от село Шуменци, Стоян Иванов от село Богорово, Тодор Турлаков от село Калипетрово, Георги Петров от село Цар Самуил и други.

Накрая др. Стефан Андреев постави задачите пред окръжната организация на БЗНС. Напрежението на сдружените земеделци е още по-голямо в изпълнението на предстоящите задачи по наторяването на есенниците, довършването на дълбоката оран, заземяването на овощните градини и лозята, обработката на грубите фуражи, за подготовката за пролетната сеитба, за получаване на още по-високи добиви от декар, за още по-висока продукция от животните през 1964 година.

Неотдавна близо до село Брадвари, бе открита плоча—паметник на загинали съветски летци. Възпоменателно слово за героите произнесе председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. Боян Михнев.

В деня на откриването пред плочата—паметник бяха положени венци от признателните трудещи се.

ГОРЕ НА СНИМКАТА: Др. Боян Михнев произнася възпоменателното слово.

ДОЛУ: Представители на различни организации полагат венци.

Ще работят и учат по комунистически

Миналата седмица в училище „Ю. Гагарин“ в Силистра се състоя едно мило тържество. Председателствуваше го чавдарчето Сашко Лазаров, което беше застанало пред своите другарчета и младежите от работническата бригада „Малчика“ от ДИП „Добруджа“.

Гостите поеха шефство над малките ученици, а те ги посрещнаха с литературна програма и им поднесоха букет от цветя. Обещаха, че техният II-б клас ще се учи по димитровски и ще обяви война на двойките и тройките. Младежите пък обещаха да работят по комунистически.

На това мило тържество бяха направени и снимки, които ще украсят албумите на чавдарчетата и младежите, които поставиха началото на една хубава дружба.

П. ДОДОВА

Благодарност

Преди известно време се разболях тежко. Беше нощ. Потърсих лекарска помощ. Незабавно пристигна с линейката д-р Радев. Занесоха ме в болницата и ме подложиха веднага на операция. Трябва да призная, че д-р Радев ме спаси от истинска смърт.

Благодаря Ви от сърце, д-р Радев, желая ви здраве и все така успешно да лекувате болните.

Рачо КОСЕВ
Силистра

ИЗКАЗВАНИЯ

От името на Окръжния комитет на Партията делегатите на конференцията бяха приветствувани от др. АЛИ РАФИЕВ, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията. В началото на своето приветствие др. Рафиев говори за всеотдайния труд, който сдружените земеделци от Силистренски окръг дават за изпълнение решенията на VIII конгрес на Партията и XXX конгрес на БЗНС. Той посочи че Окръжния комитет на Партията безрезервно споделя направената оценка в доклада на др. Стефан Андреев за работата на сдружените земеделци през отчетния период, за големите успехи, които те са постигнали рамо до рамо с комунистите Между комунистите и земеделците се създаде дружба не временна, а трайна, която стои върху платформата на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия. Комунистите от Силистренски окръг си дават ясна сметка, че не могат да постигнат такива големи успехи в социалистическото строителство без този здрав съюз със земеделците. Той не се изгради за един ден за една година, необходими бяха усилията на няколко поколения. Затова дружбата между комунисти и земеделци е здрав лост по нашия светъл път. Благодарение на това окръгът все повече укрепва икономически и политически, ние сме преден отряд на нашия народ в борбата за социализъм и комунизъм. По отношение на тази дружба ние ще следваме линията на Централния комитет на Българската комунистическа партия.

Задачите, които стоят за изпълнение пред комунисти и пред земеделци, са общи, те произтичат от генералната перспектива, която начерта историческия Осми конгрес на Партията.

Накрая др. Али Рафиев пожела на делегатите на конференцията и на всички сдружени земеделци в окръга още по-големи успехи за процъфтяването на селското стопанство, за благото на нашата родина. Приветствието на първия секретар на Окръжния комитет на Партията беше изпратено с бурни ръкопляскания.

Приветствия поднесоха също така председателят на Окръжното ръководство на БЗНС в Русе ТОДОР СТОЯНОВ, подпредседателят на Окръжното ръководство на БЗНС в Толбухин АНГЕЛ ЖЕЛЕВ и група пионери от Силистра.

Пръв от делегатите на конференцията се изказа другаря ГЕОРГИ СТОЯНОВ, полевъдно тракторен бригадир от с. Сяново, носител на орден „Георги Димитров“. Той посочи с радост пред делегатите, че неговата бригада е получила през тази година средно от декар по 222 кг. пшеница, 292 кг. ечемик и 226 кг. слънчоглед, от царевицата добивите още не са уточнени, но се очертават към 440—450 кг. средно от декар. Някои казват, че земята ни е богата, изтъкна др. Стоянов. В това има истина. Но има и други бригади, които разполагат със същата земя, а добивите им са по-малки. Решаваща роля играят грижите за посевите, торовете, които се хвърлят, обработката на почвата и т. н.

За големите успехи на сдружените земеделци от района на село Ст. Караджа разказа на конференцията др. ПЕТЪР БОНЕВ. Макар и при неполивни условия в Ст. Караджа през тази година средният добив от слънчогледа е 211 кг. на декар, от царевицата 380 кг., от тютюна 120 кг. За получаването на тези добиви голям дял имат и сдружените земеделци. В животновъдството също са постигнати добри успехи—от птицефермата са получени вече 517 000 яйца при годишен план 500 000. Окръжното ръководство на БЗНС е провеждало на място заседания, които са помогнали много в работата. Особено полезни са били и срещите за обмяна на опит, организирани по отрасли.

Председателят на общинската дружба в с. Малък Преславец ГОСПОДИН ДРАГАНОВ изтъкна, че по-рано техният район се славел с ниски добиви. Тази година обаче резултатите са по-добри—средно от декар е получено по 300 кг. царевица, 300 кг. ечемик, 180 кг. слънчоглед и др.

За работата на сдружените земеделци в борбата за високи добиви от района на бившата Тутраканска околия говори другарят ИВАН КРЪСТЕВ. Досега—изтъкна той — не сме имали такава конкретност в работата. Изпълнявайки решенията на VIII конгрес на БКП и XXX конгрес на БЗНС, ние се заловихме с разпространяването на новостите и челния опит. Проведохме много срещи във връзка с различни култури в Нова Черна, Старо село, Сяново, Сокол, Цар Самуил, Главиница. Кое е полезното в тези срещи? На самия участък обсъдихме как се отглежда дадена култура, възникват спорове дори между бригадирите, които са от полза. Изучавайки опита на най-добрите, другарят Петко Делиев например от Ст. село получи от своя участък тази година повече от 5 000 кг домати среден добив на декар. Добре се решават в тутраканския район въпросите, свързани с личните стопанства на кооператорите, за което спомагат и усилията на дружбите. Отделни кооператори например имат сега около 350 договора с държавата за предаване на прасета.

На конференцията се изказаха също другарите ЛЮДМИЛ НЕВСКИ, съдия от Арбитражния съд в Силистра, СТОЯН НЕДЕЛЧЕВ от Окръжното ръководство на БЗНС и председателят на ТКЗС в с. Окорш ГЕОРГИ АНДРЕЕВ.

От името на Постоянното присъствие на БЗНС на окръжната отчетно-изборна конференция се изказа другарят СТАВРИ АНГЕЛОВ, член на Управителния съвет на БЗНС. Той изрази радостта си от факта, че на конференцията се чувствува духът на Осмия конгрес на БКП, на който бе направен анализ на един знаменателен период от Априлския пленум насам. Осмият конгрес на нашата Партия откри един нов етап в развитието на нашата родина. Някои се съмняват в изпълнението на програмата, която начерта конгресът. Но стана ясно само за една година, че това не е някакво хрумване, а напълно обоснована научна програма. Над 30 нови предприятия бяха открити у нас след Конгреса. Между тях са новооткритите пет крупни обекта на Кремиковци.

Другарят Ставри Ангелов припомни, че България беше изостанала аграрна страна. Сега обаче у нас се развиват с бурни темпове нови клонове на промишлеността. Само Азотно-торовият завод край Стара Загора ще осигури за селското ни стопанство по 10 12 кг тор на декар.

Отчетените резултати в доклада на др. Стефан Андреев показват, че големи успехи са постигнати и в Силистренски окръг. Увеличават се непрекъснато добивите, подобрява се животновъдството. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията, начело с др. Али Рафиев, в окръга се води успешно борбата за разрешаване на зърнено-фуражния проблем.

Сега в нашето селско стопанство трябва да се осигурят три най-важни неща: вода, тор и механизация. Осигурим ли ги, ще произведем повече и по-евтина селскостопанска продукция.

Представителят на Постоянното присъствие на БЗНС даде висока оценка на работата на Окръжното ръководство на БЗНС в Силистра, начело с неговият председател Стефан Андреев.

След това той говори по някои въпроси на международното положение.

Димо ИВАНОВ
Никола НАЙЕВ

МИСЛИ, КОИТО ВЪЛНУВАТ ВСИЧКИ

Социалистическото семейство е трудово семейство, то се изгражда върху взаимна любов, уважение и зачитане между съпрузите и не търпи прояви от рода на извънбрачното съжителство. За съжаление обаче не всички се отнасят с нужната сериозност към брака и семейството и грубо нарушават нормите и поведението на социалистическия морал. Едни встъпват в брак със съпруг, който е оставил семейството си, без да има развод. Други сами напускат семействата си, за да заживеят на извънбрачни начала. И двете деяния са наказуеми по член 288 на Наказателния кодекс. А има и такива случаи, когато мъж и жена живеят съпружески живот, имат и деца, но поради нехайство не сключват граждански брак, въпреки че причини за това няма. Такава постъпка не носи наказателна отговорност, но следва да се порицава от обществото. Най-много случаи на извънбрачно съжителство има отбелязани в селата Чернолик, Водно, Козяк, Поройно и други села на бившата Дуловска околия, но има ги и в други села на окръга Така например за извънбрачно съжителство Йордан Георгиев и Марийка Атанасова от село Ястребна бяха глобени от другарския съд, но поука от това не си вземаха. Наложи се народният съд да им определи наказание „лишаване от свобода“. В престъпни извънбрачни връзки са живяли и Ревасие Сюлейманова и Халим х. Адемов от село Таслаково.

... Дълго време живее на съпружески начала Кемал Еминов Садъков и Юсмюгюл Ахмедова Адемова от село Водно, без да сключи с нея граждански брак, а после я изгонва и заживява с друга. Започнали съдебни дела за това, обиди, огорчения, подялба на предметите като собственост и на двамата. А в случая Юсмюгюл Ахмедова нямала никаква вина. Очевидно Кемал е потъпкал закона, подиграл се е с нейната чест. Затова и той бива наказан, но обидата вече не се връща — в сърцето на девойката се заселва отчаянието.

Но в някои случаи и момичето поглежда леко и повърхностно при сключването на граждански брак и тази грешка после с нищо не може да се изкупи.

...В съдебно заседание на 30 октомври т. г. Тотка Маринова от село Прохлада обяснява: „На 9 и 10 септември т. г. бях на събор в Браничево. Там се срещнахме с Петър. Той ми предложи да му пристана. Макар че беше пиян, аз се съгласих. Още същата вечер към 11 часа отидох в дома му“. Какво е накарало Тотка Маринова да замине за домът на Петрови е трудно да се каже. Но той е бил пиян, когато ѝ е предложил женитба и още на другия ден започва да се държи неприязнено с нея и тя била принудена да напусне дома му.

Тези мисли вълнуват всички ни. И това е съвсем правилно. Защото в нашето общество няма място за извънбрачно съжителство, което разбива семейството и се превръща в язва, която нарушава живота на здравото тяло.

Иван ЯНКОВ

Докога ще чакаме

Село Срацимир обединява шест села. То е център на Бръчма, Българка, Попкралево, Главан и Богорово. От няколко години жителите на тези села са лишени от обущарски услуги. И за най-малката поврeда трябва да ходят до Силистра или пък сами да извършат поправката.

Партията и правителството полагат големи грижи за битовото уреждане на нашите села. От друга страна съществува специално постановление за занаятчийските услуги в населените места. Въпреки това селския народен съвет не взема мерки да уреди въпросите по обслужването на населението.

В селото също така няма и сладкарница. Ръководителите на селкоопа не веднаж са критикувани, но и до сега не са направили нищо в това отношение.

Необходимо е общинския народен съвет и ръководството на селкоопа в Срацимир вече да откликнат на нуждите на населението и в най-скоро време да разрешат тези въпроси.

Пеню НИКОЛОВ

Писма на читателите

Другари от „Водоснабдяване“, така не бива!

Наложи ми се да подам молба до Дирекция „Водоснабдяване“ в Силистра, за да ми се прокара чешма в двора. Това аз сторих в края на м. юли т. г. На молбата ми другарите се отзоваха в края на месец август и ми дадоха указание как да направя изкопа. Казано ми бе да отида, за да ми се направи сметка за необходимите материали за построяването на чешмата. Един ден след това отидох при тях, но те ми казаха, че работата по поставянето ще се отложи с 10-15 дни. След като измина срокът аз пак отидох при другарите, но сега ми отговориха, че идва 9 септември и не могат да дойдат да работят, трябва да изчакам да мине празника. След празника отново ги потърсих и ми казаха, че трябва да си купя материалите. Сторих и това, но материалите не бяха одобрени. Отново по тяхно указание доставих необходимото. Сега обаче се оказа, че няма смола и без нея няма да ми поставят тръбите. Намерих и смола и пак отидох при водомайстора Георги Димитров, за да го помоля да дойдат и завършат работата, но отново се намериха причини. Оказа се, че не могат да издадат нареждане за поставяне на чешмата. Пак трябваше да чакам според тях няколко дни. Всичко това ме накара да си взема и годишния отпуск, но и той мина без да успея да си направя чешмата.

Георги СТОЯНОВ
работник при ТПК „Дунав“
—Силистра

Б.Р. Имайки предвид изнесеното, работник от редакцията се запозна със случая.

При запитване на ръководството на Дирекция „Водоснабдяване“ — Силистра, истина ли е това, бе отговорено, че случаят не им е много познат. „По всяка вероятност — отбелязаха те — лицето няма водомер, без който не може да се постави чешмата“. Оказа се обаче, че гражданинът е намерил водомер още през м. юли. Явно е, че причината за безотговорното разтакаване на др. Стоянов се крие както в ръководството на дирекцията, което слабо се интересува за изпълнението на поетите задължения, така и до голяма степен на водомайстора Георги Димитров, за което може да му се търси отговорност.

Трябва да отбележим, че в деня, когато редакцията се заинтересува от случая, ръководството на предприятието бе обезпокоено и веднага бяха изпратени хора на обекта.

Ние считаме, че такова отношение на „Водоснабдяване“ към своите задължения съвсем не отговаря на изискванията към нуждите на трудещите се.

Из дейността на НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ

С ЕЗИКА НА ФАКТИТЕ

СТУДЕНОТО време и дъжда не попречиха на съветниците, членовете на пленума на общинския комитет на Отечествения фронт, избирателите и гостите да присъствуват на сесията на общинския народен съвет в село Сокол, която този път се проведе в село Дичево. 250-те участници в сесията едва се побраха в читалищния салон.

А гостите бяха скъпи: тук бяха дошли секретарят на Окръжния комитет на ДКМС др. Димитър Тончев и д-р Бичев, секретар на Окръжния народен съвет.

Нестихващо оживление предизвика появяването на вокалната група при читалището в село Дичево, която откри сесията. Но прикова вниманието на всички другарката Кадрие Османова, заместник-председател на съвета в Сокол, която прочете доклад за атеистичната пропаганда сред населението, проведените мероприятия по разфереджаването, сватбите, религиозните обряди и празници в района на общинския народен съвет.

Само преди шест месеца хората издигнаха за ръководителка младата учителка от Дичево, а в нейния укрепнал глас звучи правдата, чувствува се желанието, вижда се бъдещето.

Най-добре са работили по тези въпроси активистите от Дичево и Косара. Става Ремзи Хаккъев от село Косара и с радост разказва: „Рядко ще видите сега в нашето село жена с шалвари. Сватбите при нас вече не траят по цяла седмица, а стават в събота и неделя. Няма вече бащи, които да продават дъщерите си за пари. Все по-рядко се посещава джамията, освен от някои старци“.

Младежите българчета от Дичево вече не се венчават в църква, младите семейства не кръщават децата си. Все по-настойчиво се работи там за издигането на жената-туркиня, за нейното превъзпитание и политическо осъзнаване. Там 27 жени посещават всяка вечер вечерното училище. Съществува здрава дружба между българи и турци, която се създава в звената, бригадите и фермите. „Ние няма да допуснем да се върне назад старото, да ни души национализма, да да бъдем разделени с българите, да ни тровят разни предразсъдъци — казва Осман Каров от Дичево. — Нашата обща къща е ТКЗС, където ние намерихме общ език и общи интереси“.

Как смело говориха за това и Недка Атанасова, и Марийка Бонева, и Небахат Карова, за дружбата между българи и турци, която е записана с езика на фактите по грейналите им лица. С този език те говориха и за обещанията, които ще изпълнят жените от Соколски район в чест на 20 годишнината от Деветосептемврийското народно въстание у нас, и за своето място в производството. С открити лица те посрещнаха и поздравленията на секретаря на Окръжния комитет на ДКМС др. Димитър Тончев, който им пожела нови успехи до нова среща с тях.

Цонка МОДЕВА

НАЧАЛОТО Е СЛОЖЕНО

В СТАЯТА на председателя на ТКЗС в с. Нова Черна преди няколко дни се бяха събрали бригадирите, звеноводите, заведущ фермите, добри производственици и селскостопанските специалисти. Пред тях главният агроном на стопанството направи кратка оценка на работата в учебните звена през изтеклата година. Той говори за значението на селскостопанската просвета в борбата за получаване на по-високи добиви от растениевъдството и за повече и по-евтина животинска продукция. Отчете, че работата на просветните форми през миналата година е била незадоволителна. Не са били редки случаите на слаби посещения на лекциите, на текучество в хората, на слабо онагледяване на изнасяните материали и други.

С цел през настоящата учебна година тези слабости да не се допускат, главният агроном предложи да бъдат изградени следните просветни форми: курс по полевъдство, в който ще се разглеждат главно въпросите за най-правилното отглеждане на царевицата, слънчогледа и захарното цвекло, курс по поливно земеделие в Нова Черна и в с. Цар Самуил. В тях да се изучава поливния режим и поливните норми при отделните култури в зависимост от тяхната фаза на развитие. В курса по механизация да се разглеждат пред механизаторите въпросите около техническото поддържане и експлоатацията на селскостопанските машини. А в курса по счетоводство да се изнасят лекции свързани с първичната отчетност в ТКЗС, а така също и с новостите в планирането на селското стопанство — стойностовото планиране. Всички курсове се предвижда да бъдат с откъсване от производството, като се осигурява известно заплащане на курсистите през времето на обучение. Това ще спомогне много както за редовното посещение на хората в курсовете, така също и за тяхното по-активно участие в курсовете.

Освен курсовете в кооперативното стопанство се организират и 4 школи по животновъдството и 2 школи по зеленчукопроизводството. В състава на тези звена ще се привлекат главно самите производственици — първенци, които ще предават своя опит.

Накрая в изказванията, които се направиха, се предложи да се свързват разглежданите въпроси главно с местните условия, а да не се изпада в суха теория. Да се полагат повече усилия за онагледяване на материалите с диа филми, цветни табла, диаграми.

Списъците на учащите се в просветните форми са изготвени. Определени са програмите, ръководителите на отделните просветни звена, датите на започване на занятията. Началото е сложено. От тук нататък всичко ще зависи как ръководителите на просветните форми ще си изпълняват задълженията, как натоварените от управителния съвет на ТКЗС отговорници за учебната година — главният агроном и ветеринарния лекар ще воюват против формализма в работата, за качеството на изнасяните материали и за поддържането на високо съзнание и дисциплина в участниците в курсовете и школите.

Рангел СТОЯНОВ

◆◆◆

ПОД ЗОРКОТО ОКО НА НАРОДА

ТАКАВА ПОМОЩ НЕ МОЖЕ ДА НЕ ВЪЗДЕЙСТВУВА

(Беседа с началника на Окръжната станция на съобщенията в град Силистра др. П. ЦВЕТКОВ)

НАШАТА работа с пощите е многостранна и изисква голямо напрежение на силите. Всеки ден стават повреди, които трябва бързо да се отстраняват, всеки ден стотици хора търсят нашите услуги. При това положение са възможни и много грешки, които ние не всякога можем да видим сами. Затова е необходимо да ни се оказва помощ и от други органи и организации, каквито са например комисиите за народен контрол. Неотдавна инспекторът при Комитета за партиен и държавен контрол в окръга другаря Кръстю Ангелов Лазов и старши-инжинерът от Главното управление на съобщенията др. Петър Иванов Пунчев направиха проверка на готовността на пощенските станции в окръга за работа при зимни условия. Тогава те откриха много наши недостатъци, които ние се заехме да отстраним. Така например те намериха много неуплътнени врати и прозорци в станциите в Тутракан, Зафирово, Цар Самуил, Старо село, Йорданово, Дулово, Алфатар и други, не беше довършен ремонта на сградата в село Ишырково. Не бяхме доставили още отоплителни материали за станциите в Средище, Сребърна, Сокол, Чернолик и Ишырково, не достигаха кюнците в Старо село и Сокол. В целия окръг още не беше изкърпено старото облекло на монтьорите и пощенските раздавачи, а ново облекло и обувки за същите не беше закупено и раздадено. При обхождането на въздушните линии се оказа, че 155 от изолаторите са счупени, 19 обърнати надолу и 3 от тях бяха изхвръкнали от куките. От счупените изолатори 34 бяха в района на Добротица и Йорданово и 28 в района на град Тутракан. По участъците се намериха и 5 скъсани и 12 хлабави обтяжки, 5 наклонени стълбове, 20 изкривени напречници и 21 конзоли в радиомрежата. Много опиращи се клони в проводниците бяха открити в районите на станциите в Айдемир, Тутракан, Цар Самуил, Старо село, Сокол и Добротица. А в междуградските и градски номератори се намериха 16 скъсани и откачени окачалки на шнурове, които висят на жилата. На предпазителните реглети на репатиторите вместо вълнови предпоставки на 147 места и телефонни вериги бяха поставени дървени трупчета, от които 110 са от Дулово. На предпазителната реглета в станцията в Цар Самуил на 5 чифта липсваха въгленови предпазители. На контролните въздоводни стълбове в Дулово на 5 от съединителните дози нямаше капачки. В станцията в Старо село в телефонната кабина бяха поставени чували с книжни отпадъци, метла, парцали за бърсане, кофите за вода и други, а в коридора, който служи за чакалня, беше поставена мивка и лиген с мръсна вода. В много от проверените станции репатиторите бяха силно запрашени, а в Ишырково радиоуредбата беше потънала в прах и мръсотии. В Окръжната станция на съобщенията в град Силистра транспортните средства се гарираха в двора на станцията на открито. Не бяха осигурени на всички превозни средства вериги против боксуване, кирки и лопати, и топла вода за радиаторите и други.

Тези и други още нередности другарите седнаха и споделиха с мен и колектива на пощата. Нямаше как — виновни бяхме и трябваше да вземем бързи мерки за тяхното отстраняване. Разбира се някои хора, като заместник-началника на Окръжната поща по съобщенията др. Димитър Илиев Шарбанов и главния инженер Иван Петров Гойчев, и стоковеда Кръстю Стоянов Кръстев бяха наказани за недостатъчна взискателност и контрол по подготовката на пощите за работа при зимни условия, на други, като началничката на пощата в Старо село др. Станка Захариева беше наложено „мъмрене“, но работата с това не се оправи. Ние седнахме и изготвихме подробни мероприятия с дати и отговорници, както ни посочи комисията от Комитета за партиен и държавен контрол, и нещата скоро се промениха. Чрез горското стопанство набавихме дърва за отопление с изключение на някои пощи от района на Дулово. Но и там въпросът се придвижва в момента. Печките отремонтирахме и преправихме по места. Ускорихме ремонта на някои пощи раздадохме облеклото и обувките. Една цяла бригада от наши специалисти обходи окръга и там на място отстраняваше повредите. Сега вземаме мерки да снабдим аварийните групи с всичко, което им е необходимо, защото не се знае, каква ще бъде зимата.

По следите на първото заседание

И в ДИП „Дунав“ се изгради комисия за народен контрол. Работниците посрещнаха с радост създаването на този контролен орган в техния живот, защото знаеха, че другарите Георги Митев, Кръстю Христов и Мара Ташкова ще открият много нередности, ще направят безброй предложения за подобряване работата на предприятието в борбата му за изпълнение на плановете. И те не се излъгаха в предвижданията си: още на първото свое заседание комисията направи предложение на административното ръководство да снабди предприятието със слънчогледово семе за 3-4 месеца, със сярна киселина и сода каустик направо от завода—производител, за да може и през зимните дни работата да не спира. Административното ръководство да вземе бързи мерки за освобождаването на складовете от кюспето и ритмичното изтегляне на слънчогледовото масло.

Никола МАНОВ

◆◆◆

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

Неотдавна в град Дулово се проведе една вълнуваща среща между членовете на Девета и Десета организации на Отечествения фронт. Добрата организация, която създадоха двамата председатели Петър Наков и Боню Тодоров, предизвика участието в срещата на повече от 200 отечественофронтовци. А изнесената художествена програма от ученици и самодейците на двете организации под ръководството на Иванка Билева ги развесели. След програмата за добрата работа бяха наградени десятничките Флорика Иванова, Атанаска Недева, Стоянка Любенова и други с плат за рокли. Мнението на всички присъствуващи е такова, че такива срещи и занапред трябва да се организират, защото те оставят трайни следи в съзнанието на отечественофронтовците и ги приучват към другарство и взаимопомощ.

Алекси ВЕЛЕВ

С една цел — по-пълноценна учебно-възпитателна работа

Голяма част от преподавателите в Машинно-тракторното училище — Средище са млади специалисти без педагогическо образование. А всеки преподавател трябва да познава добре педагогическата наука и да проявява в работата си такт и умение. Затова комисията по творческите въпроси в учителската профорганизация реши да изгради лектория по педагогика, на която учителите с по-дългогодишна практика ще изнасят беседи по определени въпроси.

Образуването на лекторията се посрещна със задоволство не само от младите, но и от по-възрастните учители. Първата сбирка протече при изключителна активност. Беше прочетена лекция на тема „Методи при обучението“, след която в творческа обстановка бяха обсъдени конкретни случаи от учебно-възпитателната практика.

Още отсега учителите и възпитателите се готвят за следващата сбирка, на която ще се разгледа темата: „Урокът—основна форма на обучение“.

Изградената педагогическа лектория в Машинно-тракторното училище—Средище предизвика голямо оживление сред учителите и възпитателите. Тя ще повиши педагогическото им майсторство, а това ще улесни подготвянето на добри бъдещи механизатори.

Викенти ДУКАНОВ

Една вечер в неизчерпаемия свят на химията

Късно е, но в училището един прозорец свети. Та какъв сън може да спят пионерите от Ишърково, когато в кабинета по химия кръжочниците на другарката Янка Иванова показват знанията си за веществата и чудните закони, на които се подчиняват техните промени.

„Вечерта е посветена на големия руски химик М. Ломоносов“ — казва кръжочникът Енчо Еников, който открива голямото пътуване в тайните на любимата наука.

Докладът на Цонка Йовчева разказва за живота и великото научно дело на М. Ломоносов. Слушат я учениците, слушат я преподавателите и всички заживяват с големите въпроси на химията.

Много опити демонстрират кръжочниците: дифузия, запалване на огън без кибрит, огън — художник, горене на магнезий, „невидим цвят“ и др.

После — малка викторина. Наградените получават интересни книжки, блокове за рисуване, тетрадки и други учебни пособия. А първи между тях са Р. Йорданова, Д. Русев, Хр. Минчев, Йордан Андонов и др.

Така завършва една незабравима вечер — вечер за неизчерпаемия свят на химията.

Жеко ЛАЗАРОВ

Пионерски четирибой

Спортната площадка на училищния двор в село Варненци беше необикновено оживена преди няколко дни. Пионерските отряди и звена се състезаваха по четирибой. Показвайки голяма воля и издръжливост, пионерите премериха силите си и след дълга борба излъчиха първенците.

Най-добре се представиха седмокласниците. Първите места в четирибоя заеха Иван Ангелов, Сали Велиев, Тодор Траянов и др.

В същия ден родителите на пионерите в неудържима надпревара завъртяха кирки и лопати и под ръководството на Костадин Генов направиха 50 м. павирана пътека между училището и улицата, докато друга група направи изкопа за новата, образцова спортна площадка. Най-добре работиха Александър Великов, Иван Димитров и др.

Димо САВОВ

Възмутителна безотговорност

Неотдавна за продавач на хляб в с. Чернолик беше назначена Стефана Петкова Обрешкова. Но вместо да работи съвестно и да обслужва внимателно клиентите, тя се държи грубо с тях и не спазва работното си време. И досега тя не е окачила табелка на вратата и никой не може да разбере кога отваря и кога затваря. Преди няколко дни например в 11.30 часа група кооператори се бяха струпали пред магазина, но тя не дойде. А това не е за първи път. Тя често се прави на гладна и си ходи до в къщи, без да се съобразява с някакво работно време. Нещо повече, Стефана Обрешкова нахално отговаря на секретаря на общинския народен съвет: „Фурната е на ТКЗС, а не на съвета и никой не може да ме командува!“

Наистина ли няма кой да потърси сметка на тази недисциплинирана продавачка?

Христина МАРЕВА

Йордан Костадинов, отговорник на дърводелската бригада в ТКЗС—Нова Черна, Петър Георгиев и Йордан Атанасов ремонтират прозорците на фуражния цех на стопанството. Със своята старателна и бърза работа те ще осигурят нормални условия за кооператорите, които ще приготвят храна за добитъка.

Снимка: Георги УЗУНСКИ

ДО ВЧЕРА ЧАВДАРЧЕТА — СЕГА ПИОНЕРИ

МНОГО вълнения преживяха чавдарчетата от трети клас на основното училище „Петър Берон“ — с. Бръчма в очакване на първия си пионерски ден. Звената им разучаваха песни, стихотворения. Класната им ръководителка др. Чочева внимателно ги насочваше към книжки, разказващи за героичното минало на нашия народ и за дружния пионерски живот. Затова скоро спечели любовта им и като ръководителка на бъдещия им отряд. Учениците винаги я чакаха с нетърпение.

Дните на подготовката минаха неусетно: веднъж — изучаване на пионерските задължения, друг път — песни, трети — бране на шипки...

И децата сами разбираха, че се променят, че стават все по-добри и по прилежни. Петър престана да бие другарчетата си, Кръстьо започна да идва с написани домашни упражнения... Те знаеха вече добре, че пионер можеш да бъдеш, ако си примерен ученик и отличен другар. Погледите на всички сякаш казваха: „Сега мога ли да стана пионер?“.

И този ден дойде. Слънчев ноемврийски ден. В салона чакат гостите. Тупкат малките сърца. Свитите юмручета се изпотяват от вълнение. Гледат пак широко отворените очи и сякаш питат:

„Ще ме приемат ли накрая, ще вдигнат ли за мен ръка?“.

Започва проверката. Председателят на отряда вдига ръка за поздрав. Лицата поруменяват. А той съобщава имената им. Чавдарчетата се изказват едно по едно. Задават им безброй въпроси. Третокласниците отговарят — точно, уверено.

И настъпва най-тържественият момент — дружинният ръководител и отрядният председател завързват червените връзки, слагат значките на задъханите гърди — вече пионерски гърди. Очите сият, пионерите целуват червеното знаме! Полагат тържествено обещание..

Паметни часове. Прекрасни минути! Те остават между най-скъпите спомени. И остават завинаги.

Маринка МИЛУШЕВА

◆◆◆

По-висока санитарна култура в заведенията за обществено хранене

Огромни са задачите, които постави Осмият конгрес на БКП пред общественото хранене за следващите осемнадесет години. Най-главната между тях е бързото повишаване културата на обслужването и все по-пълното и всестранно задоволяване на постоянно растящите материални потребности на населението. Няма съмнение, че тези задачи ще бъдат изпълнени само с общите усилия на търговските и здравни работници, които с решимост ежедневно ще дават своя принос за превръщането им в живо дело.

Навсякъде сега се разгръща движение за образцова чистота и висока санитарна култура — въпрос на лична чест и достойнство за всеки здравен работник, за всеки готвач и сервитьор в нашия окръг. На редица обществени места, посещавани от много хора — киносалони, театри, хотели, заведения за увеселения и културен отдих, читални, се поставят табелки: „Чистотата е мерило за културата на всеки човек“. Партията изведе труженика — работник и селянин от непосилната ежедневна грижа само за хляба и откри пред него нов път да чете, да се образова, да създава в своя дом все по-добри и по-приятни условия за живот и отдих.

Трудещите се станаха все по-строги и взискателни към условията, които им се предоставят в обществените места и заведения — и с право. Народната власт положи много грижи за създаване на просторни, добре обзаведени ресторанти, гостилници, сладкарници и други заведения, в които трудещите се получават вкусна и питателна храна. В това отношение успехите са безспорни, столовете, където в едно и също помещение се извършваше измиването и подготвителната обработка се затвориха и се откриха нови, а други се приспособиха според новите санитарни изисквания. Но все още в някои села на окръга има кухни в лошо санитарно състояние. Такива са те в селата Алеково, Секулово, Попина и др., където не се варосват и почистват редовно.

По призива на село Обнова (Плевенско) нашият окръг постигна добри резултати по хигиенизиране на хранителните заведения. В с. Окорш се проведе окръжна конференция, на която бяха наградени отговорниците на най-добрите хранителни заведения в окръга. Подобри се хигиената в кухнята на ресторант „Златна Добруджа“. Навсякъде се поддържа завидна чистота. Хубаво впечатление правят добре измитите скари пред работните места. Така е и в кухнята на ресторант „Дунав“, в стола на „Здрава храна“.

Хранителните магазини в окръга се подновиха с нови. В гр. Силистра, благодарение на енергичните мерки на „Градска търговия“, почти всички магазини с малки изключения добиха образцов вид. Направиха се ремонти, пребоядисване. Наред с добрите постижения има и някои слабости. В лошо състояние са магазините за плод и зеленчук в окръга и в гр. Силистра с изключение на двата нови магазина. Останалите се намират в лоши помещения и бараки. Подовете са крайно лоши, стените неизмазани, с висящи паяжини. Предприятието трябваше да направи ремонт на някои магазини. Но това мероприятие беше изоставено наполовина. Органите на Окръжната СЕС издадоха предписание и затвориха магазина за зеленчук по ул. „Г. Димитров“. Същият стои още неремонтиран.

Хлебопроизводството в нашия окръг значително се подобри, като се направиха нови пекарници и магазини за продажба на хляб, а предстои да се строят и други. Но все още има фурни в лошо санитарно състояние. Такива са те в Срацимир, Кайнарджа и др. В гр. Дулово фурната е в особено лошо състояние. Съществуващите две помещения са недостатъчни за всички манипулации на хлебопроизводството и за продажбата на готовата продукция. Същото нещо може да се каже и за магазините за хляб в гр. Силистра, които са крайно малки и замърсени. Щайгите за хляб се съхраняват по тротоара, замърсяват се и могат да служат за причиняването на хранителни инфекции. Кооперация „Дунав“ има седем магазина за продажба на хляб и трудно провежда мероприятия по хигиенизирането им. Още в началото на годината се взе решение те да се ремонтират и пребоядисат, но това не можа да се изпълни. В новопостроената сграда на кооп. „Дунав“ се определи помещение за продажба на хляб, но в него се настаниха шивачи, а хлябът се продава в старите помещения.

Всички слабости, благодарение на задружните усилия на търговските и здравни работници, може да бъдат изкоренени и Силистренски окръг да се превърне в образцов по отношение на хигиената на заведенията за обществено хранене.

Трифон МИЧЕВ
д-р Н. ДОДОВ

ЕДИН ГОЛЯМ ПОЕТ НА СЪВЕТСКИТЕ НАРОДИ

Многочленното семейство на съветските народи е раждало винаги титани на мисълта, които цивилизацията е приемала възторжено в своята съкровищница.

Едуардас Межелайтис!

Това е един от най-хубавите цветове, които Съветска Литва подарява на в света наши дни. Неговото творчество е толкова многообразно и могъщо, колкото многообразен и могъщ е самият живот. Неговото творчество е толкова красиво, жизнено и дръзко, колкото красив, жизнен и дързък е самият съвременен човек. Човекът на бъдещето! Съветският човек!

Сега в Москва се очаква като изключително литературно събитие излизането на най-новата книга на Едуардас Межелайтис — „Кардиограма“. Един от четирите раздела на стихосбирката е цикълът „Човек“, който донесе на поета тази действително необикновена популярност и Ленинската награда за литература.

Едуардас Межелайтис е известен на българския читател със сборника стихове, който издателство „Народна култура“ издаде в поредицата „Съветски поети“.

В този брой на вестника представяме Едуардас Межелайтис с неговата най-нова публикувана творба — „Утро“, която излиза на български за пръв път във в. „Силистренска трибуна“.

Едуардас Межелайтис

У Т Р О

I.

На разсъмване винаги
човек отваря очи.

(Клепачът на облака, закрил очната ябълка на небето, се отлепя. Изпод неговата задуха изплува и зеницата на слънцето. По кълбообразния пример на слънцето ще изплува и шлифо синята ябълка на окото. Утринната роса до опиянение я пой със сълзи. Очната ябълка на небето се върти по орбитата си. Със зеницата на слънцето тя пронизва пробуждащата се от сън земя. Поглежда моите ръце — още спящи. Силуетните дървета повдигат клони, сякаш самата нощ повдига ресници. На клоните — като лунички на клепки — са налепени лястовички и чучулиги.

Така сутрин се отваря голямата ябълка на небесното око и след него се завъртява по своята орбита малката ябълка на човешкото око).

Скок!
От бездната на небитието,
покрит на облака с клепача мек,
във синята небесна далнина
прави човек.

Детето както търси гръд,
очите тъй към слънце се стремят.
На погледа лазурите в привичен път —
попиват слънцето!
Летят!

Окото цялата вселена всмуква,
окото слънцето до капчица изпива
и става тъй голямо, преголямо,
като живота жив неутолимо.

Две слънца — едно след друго —
са запалени,
за да изгаснат през нощта,
а на сутринта са пак
лице в лице, очи в очи,
за да се нагледат на света.

II.

Дълго стоя олимпиецът Гьоте
пред огледалото,
гледайки се в очите.
Слънчева светлина
като видя в светлината им,
Гьоте каза:
— АКО ОКОТО НА ЧОВЕКА НЕ БЕШЕ
ТАКА ПРИЛИЧАЩО НА СЛЪНЦЕТО,
ТО НЕ БИ ВИДЯЛО СЛЪНЦЕТО НА
НЕБЕТО!
Много е казано с това.

III.

Толкова стихчета има за слънцето,
че ми се ще да зачеркна тази дума.
Слънцето да се зачеркне
от стиха е лесно.
Но я се опитайте да зачеркнете
думата СЛЪНЦЕ
от светлосинята страница на небето!

Опитаха се да зачеркнат тази дума
с молива на дулата на оръдията.
Черните ленти на черния дим
черен кръст върху слънцето чертаха.
С бодлива тел омотаваха слънцето!
То угасваше. С него угасваха
яснотата, правдата,
добротата, свободата
в най-ясните очи на света.

Ние изтрихме
черните кръстове от слънцето,
от бодливата тел го отскубнахме,
ний го почистихме, михме го.
Черният опушен бакър на слънцето
стана сияйна червена мед.

Слънцето оживя и тутакси оживяха
всички угаснали очи по света.

Когато говорите за човешкото око —
не забравяйте за високото слънце!
Колкото черен е облакът,
толкова силно
да крещим трябва за ясното слънце.
Във лошо време думата СЛЪНЦЕ
полазва в стиха и се вмъква в поемата.
Малко е — просто да пишеш за слънцето,
то трябва по име да се извика,
да се задържи с този вик,
както майка си
вий от смъртта изтръгвате,
отчаяно викайки: — Мамо! Мамо!
Ако видиш, че слънцето вече умира,
викай силно:
— НЕ УМИРАЙ, СЛЪНЦЕ!
Не! Аз няма да зачеркна
думата СЛЪНЦЕ
ни от едно редче.
Ако тя е повторена сто пъти —
нека се повтори още сто пъти!
На хората само да стане по-светло
във дните, когато буря мрачи кръгозора
и покрие със есенна кал
светлосинята страница на небето.

Аз служа — за да свързвам слънцето
със човешкото око.

IV.

Очите са широка врата.
Цял свят преминава през тях.
Без да пита и без да дава отчет
минава цветът на доброто и злото.
Плават на събитията океаните,
вървят на предметите керваните,
а заедно с тях просто масата
в твоя стих
през вратата на окото е влязла.
И просто стол, и просто кон,
и ъгъл уличен, площад,
за нощ израснало цветче —
потокът не прекъсва.
Ръцете на детето мия Пяната
блести и гасне постепенно.
А символът на таз земя —
гърдите бели на жена:
всичко що е в нас,
край нас
окото пие всеки час.

V.

Окото твърде малко е,
но като морето синьо
го препълва синевата,
в която плува
на улицата правата линия
и на кръглоликата кула челото.
А ако в простора на океана
се виждат бели мачти надалече —
подемните бавни кранове
плуват, в моята зеница отразени.

VI.

Все по-остри са човешките погледи
все по-силни са човешките очи.
Пробиват вече те преградите
на междучовешката
и междузвездната нощ като лъчи.

Милиони слънца озаряват
на света затънтените ъгли.
Тях внимателно наблюдават
нашите очи, човешките очи.

Топи се нощта, която от века
е сяла във погледа мрак.
И говори човек на човека:
— ПРИЯТЕЛ,
ДРУГАР,
БРАТ.

VII.

Аз избирам не тъмното минало,
а сияйното бъдеще,
червеното слънце,
огромното слънце,
над руините на нощта изгряващо.
И изгряващото срещу слънцето
човешко око!

Превод: Донка ДОЙНОВА

МИСЛИ РАДОСТНИ И МИСЛИ ТРЕВОЖНИ

Художествената самодейност в три средни училища

МЛАДОСТТА е немислима без песни и танци, без изкуство. Опитайте се да си представите комсомолеца намръщен, мълчалив и неподвижен, с очи равнодушни към кипящия живот, безразлични към театъра, музиката и танците. Не бихте могли. А ученика — още повече. Та самото негово ежедневие и възрастта му изтръгват от устните му песни, а очите му са ненаситни за всичко ново в изкуството.

Но това е едната страна на въпроса. Как се овладяват и насочват ученическите пориви, как се организира художествената самодейност — това е другата страна. И когато я оглеждаме добре, в нас се събуждат едновременно и радостни, и тревожни мисли. Особено като не забравяме, че на средношколците предстоят вътрешноучилищни и градски фестивали през март, а после и окръжни, републикански...

МУЗИКАЛНАТА самодейност, най-непосредствената, изликващата от сърцето, вече е разгърната в нашите средни училища. Но много непълно, а и грижите за нея са твърде непостоянни. В Първа и Втора гимназия хорове за школувано пеене тази година не репетират. И докато във Втора гимназия, където съставът му е уточнен и ръководителят намерен, репетициите не започват поради отлагане и други обективни причини, то в Първа гимназия хор изобщо не е предвиден. Може би е чудно, но тук както и през миналата учебна година, редовната преподавателка по пеене просто не желае да го оглави, въпреки желанието на училищното ръководство и учениците. Толкова пострaнно е това, след като тя активно помага на агитките и ръководи акордеонен оркестър.

Перспективи за истинска, резултатна работа на хора във Втора гимназия също няма. Нима за три-четири месеца, ако не се положат свръхусилия, е възможно да се обмисли трезво хубав репертоар и да се подготвят самодейците за прегледите през март. В Първа гимназия поне и тази година продължава хубавата си работа битовата вокална група под ръководството на Живко Василев и на нея училището и комсомолската организация имат право да възлагат надежди, като на един колектив, който има сили да се представи добре на прегледите. Въпреки обективните трудности (липса на помещения, поради забавеното преместване в нова сграда) битовият хор в ССТ започна репетициите си и вече с укрепена дисциплина се събира три пъти седмично. Почти половината от състава му е подновен, но ръководителят му Станю Бенев отрано е уточнил репертоара с характерно добруджански облик и още сега колективът работи по изготвена концертна програма, от която са набелязани и песни за фестивала. Това означава целенасоченост в работата. Дори самият факт, че е започната работа над такава песен като „Не бързай, Слънчо“, показва възможностите на колектива. Тук работата е поставена така, че всяка песен се анализира, търси се спецификата ѝ, изясняват се много неща от теория на музиката. Работата е поставена на правилни основи и е съобразена с необходимостта от естетическо възпитание на учениците, тъй като те не изучават по програма пеене.

Ясно е, че загрижеността на училищните ръководства не е малка, че те са готови да организират учениците, но във Втора гимназия закъснението е сериозно.

Значително връщане назад се наблюдава в работата на оркестрите. В Първа и Втора гимназия, както и миналата година духовата и фанфарна музика репетират всяка седмица, но в тяхната подготовка няма нещо ново, свежо. Дори репертоарът им, особено в Първа гимназия, не е обмислен цялостно, не е оформен, а и присъствието на оркестрантите не е съвсем редовно. Преди няколко години Втора гимназия имаше оркестър, който изнасяше самостоятелни концерти — сега няма! И гъдуларският състав в ССТ тази година не е подновил работата си. Всичко това буди тревога. Липсата на ръководители е една обективна причина, но дали тя е единствената? Радостно е само, че от две седмици в Първа гимназия е създаден акордеонен оркестър под ръководството на Йонка Чернева, в който се работи с настроение, но съвсем рано е да се говори за резултатите от дейността му.

И все пак, ако за тези форми на самодейността обективните причини имат голямо значение, то за танцовата самодейност не е така. Отношението на училищните ръководства и комсомолските организации към танцовите състави на практика е различно. Вдъхновена, системна е работата на танцовия състав в ССТ „Добруджа“. Репертоарът му е обмислен още в началото на месец септември и танците, които сега се репетират, пак потвърждават традиционното разнообразие и богатство, към което ръководителят му Паню Павлов се е стремил винаги. Отзивчивостта на училищното ръководство и специалния отговорник, възпитателя Марин Николов, дават добра организационна основа на работата. И в Първа гимназия би било така, ако се разрешат някои технически въпроси и на първо място — липсата на подходящ акордеонист. Това зависи само от ръководството на училището. Тук като хореограф на състава е привлечен вещ специалист — Юлия Чаушева. Макар че съставът е сформиран тази година, той би могъл да постигне сериозни успехи, ако тревогата на училищното ръководство се съчетае с неотстъпна настойчивост. Нещо, което се иска още повече от ръководството на Първа гимназия, където танцовата група е само планирана, тъй като с ръководителя ѝ Чаню Кулев още не е „осъществена връзка“. Изводът е ясен: различна настойчивост — различни резултати.

Почти същото би могло да се каже и за най-първичната форма на масовата самодейност — агитките. И казано най-кратко, те работят добре там, където комсомолските дружества са по-сплотени, а класните и курсовите ръководители по-настойчиви, както в X-в и XI-г клас от Втора гимназия и IX-д и XI-г клас от Първа гимназия. В осмите класове, а също и в много от курсовете на ССТ „Добруджа“ агитките фактически не съществуват. И как ще се представят тези комсомолски дружества на вътрешноучилищните фестивали? И защо силите на най-големите ученици не се използват за по-бързото съживяване на агитките в долните класове?

ВЪПРОСИ, въпроси, въпроси... Как иначе?... Разнообразието на ученическите склонности и интереси и изискванията на естетическото възпитание, предполага, че в средните училища трябва да има също драмсъстави и кръжоци за художествено слово, но такъв е създаден само в Първа гимназия. Дано поне Първа гимназия покаже, че поддържа хубавите си традиции в това отношение, но драмсъстави или кръжоци за художествено слово може да има и в трите училища. Нима театралните работници в Силистра биха отказали да помогнат на средношколците при поставянето на пиеса, или при разучаването на хубави стихотворения, поеми и разкази?

Самодейни кръжоци по изобразително изкуство също не са сформирани в средните училища. А сега, след като рисуването в горния курс се изучава съвсем малко, трябва да се държи много на тях. Изглежда, че само в Първа гимназия Комсомолът е осъзнал по-добре това и организира в момента такъв кръжок с помощта на ентусиазирания самодеец Иван Наков. Но трябва да се бърза!

ТЪКМО участта на кръжоците и съставите по изобразително изкуство и танци, както и на хоровете показва, че са им нужни опитни ръководители, които не жалят времето си и са обградени със загриженост и внимание, а отговарят на това с ентусиазъм и дисциплинираност, заразяваща самодейците. Но споменатите факти показват, че не навсякъде е така. Много сериозно задължение на ръководителите на колективите е задълбоченото, творческо обмисляне и уточняване на репертоара — идейно издържан, богат и съобразен с предстоящите местни прегледи и Втория републикански преглед на художествената самодейност. А на практика почти всички музикални колективи нямат уточнен репертоар, следователно и ясни перспективи. В това отношение почти само битовият хор на ССТ „Добруджа“ дава добър пример.

Художествената самодейност в трите най-стари средни училища на гр. Силистра събужда и радостни, и тревожни мисли. Но повече тревожни. В Първа гимназия радва загрижеността на училищното ръководство и Комсомола за репетициите на колективите, там организаторската работа е добра. Във Втора гимназия, както поради двусменните занятия, така и поради недостатъчна настойчивост на ръководството и Комсомола, организирането на някои от съставите изостава. Силите се хвърлят към повече консултации и помощни часове, които са нужни и полезни мероприятия, но художествената самодейност тук губи от това. Не поради противоречие с основната задача на училищния колектив, а поради недостатъчна организираност и поради слабо разнообразие на формите. Последното се отнася и за ССТ „Добруджа“, където немалка част от курсистите са извън самодейните колективи. А това са предимно тревожни изводи. Претрупаността на учениците е една обективна причина, която може да се преодолее само с добра организация на самодейността. А има една друга, субективна причина, която зависи от всички — недостатъчната отзивчивост, която може да се пречупи с малко повече воля.

Не бива да се забравя, че художествената самодейност в нашите училища тази година има пред себе си не само училищните салони. След няколко месеца ѝ предстои да получи взискателна преценка на широката публика. Това трябва да осмисли всекидневната работа на колективите и техните постоянни излизания пред „домашната“ публика. Тогава фестивалите ще дойдат само като естествен завършек на напрегнатата, но приятна работа. Това не бива да се забравя, то трябва да стане постоянна грижа и на отдел „Учащи“ към ГК на ДКМС и на художествения съвет към него.

Александър ПОПОВ

Нови книги на издателство „Народна младеж“

„ПРЕД ПРАГА НА КОМСОМОЛА“ — Елена Шейнова.

„ДВА СВЯТА — ДВЕ МЛАДОСТИ“ — Учебно помагало. Съставител и редактор Благой Димитров.

„20 РАДОСТНИ ГОДИНИ“ — Йорданка Раднева

„НАШАТА АНА“ — Салис Таджер. Биографичен очерк за Ана Вентура.

„ОТКРАДНАТАТА МЛАДОСТ“ — Никола Доровски. Политзатворнически бележник. Второ издание.

Съобщение

ДИП „Липа“ — Силистра ТЪРСИ
правоспособни огняр и монтьор.
Справка: „Личен състав“
при предприятието

Обява

„Вторични суровини“ — Силистра

уведомява гражданството, че изкупува всякакъв вид стъкло за нуждите на стъкларския цех при Промкомбинат „Камъшит“.

Изкупуването на стъклото ще става в склада, намиращ се на улица „Басарабия“ № 4.

Справки: телефон № 195

КРЪСТОСЛОВИЦА „ХИМИЯ И ФИЗИКА“

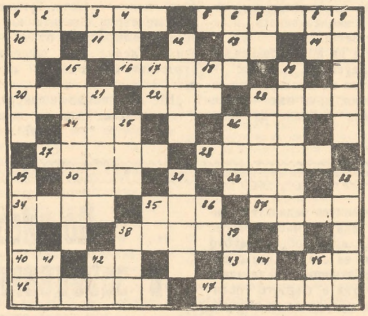

ВОДОРАВНО: 1. Химическо съединение на въглерод с метал 5. Органическо съединение, при варене със захар дава желе 10. Герой на Джек Лондон 11. Туристически повик 13. Езеро във Франция 14. Местоимение 16. Велик английски физик, открил трите основни закона на механиката и закона за всеобщото привличане на телата 20. Най-малката частица от химически елемент, считана първоначално за неделима 22. Виден руски химик, академик, открил основния закон на термохимията 23. Земна шир 24. Част от денонощието 26 Увеселително заведение 27. Двигател с вътрешно горене 28. Рядък минерал с красив винено — жълт цвят 30. Абисински вожд 32. Острие на нож 34. Химически елемент от групата на благородните газове 35. Химическо съединение на киселина с метал 37. Дипломатическо писмо 38. Виден немски физик, един от откривателите на закона за превръщането и съхранението на енергията 40. Мярка за силата на електрическото съпротивление 42. Музикална нота 43. Възклицание 45. Река в Италия 46. Съветски учен-академик, получил Нобеловата награда за 1962 год. по физика. 47. Съветски химик-академик, изследовател в областта на високомолекулярните съединения.

ОТВЕСНО: 1. Сребърно-бял метал със силен метален блясък 2. Френски поет, драматург и композитор 3. Грубо обръщение 4. Атом или група свързани атоми със свободен електрически товар 6. Финикийски бог на времето 7. Частица за сдружение 8. Окончание в медицинската терминология 9. Метал, който се използува в галванопластиката 12. Безцветна, лесно изпаряваща се течност 15. Газови ден химически елемент без цвят, без миризма и вкус 17. Географска посока 18. Част от кола 19. Названието на най-твърдото вещество, съединение на бора с азота 21. Безцветен газ, въглеводород, който се образува в дъното на блата, рудници и др. 23. Френски физик, един от изобретателите на първата парна машина 25. Орган на дихателната система 26. Химически елемент — главна съставна част на боракса 29. Органично, хетероциклично съединение — бензопирол 31. Знаменит английски химик, физик и философ — дал първото научно определение на химическия елемент 33. Радиоактивен химически елемент 35. Спомагателен глагол 36. Украински писател 38. Един от Малките Зундски острови 39. Кубинския министър на външните работи 41. Първата детска сричка 42. Инициалите на виден английски химик и физик 44. Омиров герой 45. Математически термин.

Съставил:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

В ЧЕСТ НА ПАТРОННИЯ ПРАЗНИК

Пионерите от училище „Йордан Йовков“ в с. Окорш достойно се готвиха за празника на своя патрон 21 ноември. Седмици наред преди това бяха изградени четири вокални групи и седем хорови състава. Пионерите подготвиха различни монтажи. Репетираха дълго и хубавите народни танци, тренираха за спортните състезания.

В чествуването на своя патрон участвуваха всички ученици, дори и възпитаниците на детската градина. Особено интересно премина ха състезанията по волейбол, народна топка, футбол. Победителите бяха съответно VIII-а клас, VII клас и VIII клас. В лекоатлетическия четирибой победиха също пионерите от VIII а клас.

В борбата за първо място между художествените колективи от вокалните групи най-добре се представи групата на VIII-б клас, от хоровете — на V-а клас, от индивидуалните изпълнители — Стоянка Вангелова, Георги Петков, Марийка Димитрова и Виолета Харалампиева, а от най-малките — Радка Недева и Анелия Пенчева.

След два дни първенците изнесоха концерт пред цялото село и зарадваха със своите постижения родителите си и цялата общественост.

М. АНГЕЛОВ
В. СТАНЕВ

РОДИТЕЛСКАТА ОТГОВОРНОСТ ПРЕДИ ВСИЧКО

Преди една седмица в Паисиево пламнаха две плевни със слама. Но никой не можа да разбере кои са виновниците. Какво показва това?

Тези два пожара вероятно се дължат на детските игри с кибрит. Това е най-обяснимата причина. Мнозина родители говорят, че учителите трябва по-често да припомнят на децата противопожарните правила. Но изглежда, че те самите не контролират децата си в това отношение. Обществеността и родителите в Паисиево трябва да вземат нужните мерки и да приучат децата на противопожарен ред. Иначе се причиняват щети, които биха могли да се избягнат.

Хава ШАНОВА

Абонирахме ли се за вестник

Силистренска
ТРИБУНА
през 1964 г. ще излиза
три пъти седмично

С НАЙ-РАЗНООБРАЗНИ МАТЕРИАЛИ:

литературни страници, хумор, из науката, природата и живота, за любознателните и други.

годишен абонамент — 3.12 лв.
6 месечен „ — 1.56 лв.
3 месечен „ — 0.78 лв.
краен срок — 25 декември
побързайте!